கம்பராமாயணம் யுத்த காண்டமும் மலையாளம் இராமசரிதமும்

- ஓர் ஒப்பாய்வு

கேரளப் பல்கலைக்கழக பிஎச்.டி. பட்டத்திற்காக அளிக்கப்படும்
ஆய்வுக்கட்டுரை

ச. மீனாட்சிநாத பிள்ளை, எம்.ஏ.,பி.எட்.
(அரசு ஆசிரியர்பயிற்சிக் கல்லூரி
திருவனந்தபுரம்)

கேரளப் பல்கலைக்கழகம்
திருவனந்தபுரம்

கம்பராமாயணம் யுத்த காண்டமும் மலையாளம் இராமசரிதமும்

- ஓர் ஒப்பாய்வு

கேரளப் பல்கலைக்கழக பிஎச்.டி. பட்டத்திற்காக அளிக்கப்படும்
ஆய்வுக்கட்டுரை

ச. மீனாட்சிநாத பிள்ளை, எம்.ஏ.,பி.எட்.
(அரசு ஆசிரியர்பயிற்சிக் கல்லூரி
திருவனந்தபுரம்)

கேரளப் பல்கலைக்கழகம்
திருவனந்தபுரம்

Dr.K.Subramony, M.A., Ph.D.,
Professor & Head of the Department of Tamil
(on deputation)
Kerala University,
Kariyavattom,
Thiruvnanthapuram-695 581.

Certificate

This is to certify that the thesis entitled 'A Comparative Study of Kambaramayanam (Tamil) and Ramacharitham (Malayalam) confined with Yudha Kandam of Kamban here with submitted by Thiru.S.Meenakshinatha Pillai is an authentic record of research carried out by him under my Supervision and guidance in the Department of Tamil, University of Kerala, Thiruvananthapuram and that the thesis has not previously formed the basis for the award of any Degree, Diploma, Associateship, Fellowship or other similar title. This thesis represents entirely an Independent work on the part of the candidate but for the general guidance offered by me.

20-5-92

Dr. K. Subramony
Supervising Teacher

S.Meenakshinatha Pillai, M.A., BEd.
Part-time Research Scholar
Department of Tamil,
University of Kerala,
Kariyavattom,
Thiruvananthapuram

Declaration

I hereby declare that the thesis 'A Comparative Study of **Kambaramayanam'** (Tamil) and **'Ramacharitham'** (Malayalam) confined with **Yudha Kandam of Kamban'** has not previously formed the basis for the award of any Degree, Diploma Associateship, Fellowship or other similar title or recognition.

K—
20.9.92

Supervising Teacher

Dr.K.SUBRAMONEY, M.A., Ph.D.,
Prof. & Head, Department of Tamil
(On Deputation)
University of Kerala,
Thiruvananthapuram.

S. Meenakshinatha Pillai

S.MEENAKSHINATHA PILLAI

S. Meenakshinatha Pillai, M. A., B. Ed.,
PROFESSOR [illegible] (Retd.)
T. C. 21/436. [illegible]
KARAMANA, P. O., TRIVANDRUM-2.

நன்றியுரை

'கம்பராமாயணமும் இராமசரிதமும் ஓர் ஒப்பாய்வு' என்னும் பொருள்பற்றி ஆய்வுசெய்ய வாய்ப்பளித்த அவ்வப்போது ஆணைகள் நல்கிய கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தாருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இவ்வாய்வுக்கு மேற்பார்வையாளராக அமைந்து ஆய்வு நிறைவுபெற நெறிப்படுத்திய பேராசிரியர் டாக்டர் க. சுப்பிரமணியன் (பொறுப்பு) அவர்களுக்கும், தொடக்க காலத்தில் ஆய்வு மேற்பார்வையாளராக அமைந்து இயற்கை எய்திய என் நண்பர் பேராசிரியர் டாக்டர் மா. இளையபெருமாள் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரியதாகும்.

ஆய்வாளராகப் பதிவுசெய்துகொண்டு ஆய்வு செய்வதற்கு உதவிகள் அளித்த கேரளப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையாருக்கு நான் என்றும் கடப்பட்டுள்ளேன்.

இவ்வாய்வு நிறைவேறுவதற்கு எனக்குப் பல்லாற்றானும் உதவிசெய்த நாகர்கோயில் பேராசிரியர்கள் டாக்டர் சி. சுப்பிரமணியன், டாக்டர் தே. வேலப்பன் அவர்களுக்கு என் உளங்கனிந்த நன்றி உரியதாகும். இவ்வாய்வு செய்வதற்குத் தூண்டுகோலாக இருந்த திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் டாக்டர் கே. குற்றாலம் பிள்ளைக்கும் என் மாணவரும் கலைக் கல்லூரி விரிவுரையாளருமான டாக்டர் மா. நயினாருக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக.

இவ்வாய்வு ஏட்டை உரியகாலத்தில் நன்முறையில் தட்டச்சாக்கிப் படிஎடுத்து நூலாக்கித்தந்த நாகர்கோவில் திரு பி. நல்லபெருமாளுக்கும் என் நன்றி உரியது.

திருவனந்தபுரம்

ச. மீனாட்சிநாத பிள்ளை

05.04.1994

பின்னிணைப்பு

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகம்	-	அகநானூறு
இ.ப.	-	இரண்டாம் பதிப்பு
இரா.ச.	-	இராமசரிதம்
இளம்.உரை	-	இளம்பூரணர் உரை
உள்ளூர்	-	உள்ளூர் பரமேசுவர ஐயர்
எ.டு.	--	எடுத்துக்காட்டு
எச்.	-	எச்சவியல்
எழு.	-	எழுத்ததிகாரம்
கம்.யு.	-	கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம்
கலி.	-	கலித்தொகை
சேனா. உரை	-	சேனாவரையர் உரை.
சிலம்பு	-	சிலப்பதிகாரம்
சொல்.	-	சொல்லதிகாரம்
த.அ.	-	தண்டியலங்காரம்
தொல்.	-	தொல்காப்பியம்
நன்.	-	நன்னூல்
நூ.ஆ.	-	நூற்றாண்டு
ப.	-	பக்கம்
பக்.	-	பக்கங்கள்
பத.	-	பதவியல்
பா.	-	பாடல்
பி.கு.	-	பிற்குறிப்பு
பொரு.	-	பொருளதிகாரம்
ம.மே.	-	மணிமேகலை
மே.கோ.	-	மேற்கோள்
மு.ப.	-	முதற்பதிப்பு
வெ.ர்.	-	வெளியீட்டாளர்
1:2	-	ஒன்றாம் படலம், இரண்டாம் பாடல்
2:3	-	இரண்டாம் படலம், மூன்றாம் பாடல்
vi	-	ஆறாம் காண்டம் - யுத்தகாண்டம்
p.	-	page
pp.	-	pages
%	-	Percentage
Vol.	-	Volume

கம்பராமாயணமும் இராமசரிதமும் — ஓர் ஒப்பாய்வு

0. ஆய்வு முன்னுரை

0. ஆய்வு முன்னுரை

0.1 ஆய்வுப் பொருள்

இராமாயணம் ஒரு பெருங்காப்பியம். இது, பல மொழிகளில் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. கம்பன், இதனை 'இராமாவதாரம்' என்ற பெயரால் தமிழில் படைத்தான். இது கம்பராமாயணம் என்று அழைக்கப் படுகிறது. தமிழின் மிகநெருங்கிய அண்டைமொழி மலையாளம். இம்மொழியில் முதன் முதல் தோன்றிய நூல் 'இராமசரிதம்'. போர் நிகழ்ச்சிகளை விரித்துரைக்கும் நோக்குடன் 'சீராமன்' என்னும் வேணாட்டு அரசன் இதனைப் படைத்தான். இருவர்தம் படைப்புகளைப் பற்றிய ஒப்பாய்வு இங்கு நிகழ்த்தப்படுகிறது.

'கம்பராமாயணம் (தமிழ்) யுத்தகாண்டமும்
இராமசரித (மலையாளம்)மும் – ஓர் ஒப்பாய்வு
– என்பது ஆய்வுப்பொருள்

0.2 கருதுகோள்:

ஏறத்தாழ ஒன்று அல்லது இரு நூற்றாண்டு கால இடைவெளியில் தோன்றியவைகளாகக் கருதப்படும் கம்பன் படைத்த இராமாயண யுத்த காண்டத்தையும், மலையாள ஆதிகவியாகக் கருதப்படும் சீராமன் படைத்த இராமசரிதத்தையும், ஒப்பிட்டு இவ்விருமொழி இலக்கியங்களின் பொதுமைக் கூறுகளையும், மாறுபாடுகளையும் கண்டறிவது ஆய்வின் பொதுக்கருதுகோளாகும். இரு நூல்களிடையே மொழி வேறுபாடு இருப்பினும், கூறப்படும் கருத்துக்களில் உறவு நிலை, தாக்கம் முதலியன இருக்க முடியும் என்பது முதற் கருதுகோளாகும்.

ஒப்பீட்டில் எந்த அளவில் ஒருமைப்பாடு உள்ளது என்றும் எந்த அளவில் வேறுபாடு உள்ளது என்றும் கண்டறிந்து, அவை மாறுபடுந் தன்மையினைச் சுட்டுவது சிறப்பு நோக்கமாகும். கதைப்போக்கில் மூல நூலோடு அவை மாறுபடுந் தன்மையையும் மாறுபட்ட இடங்களை வகைதொகை செய்து, அறிஞர்கள் எக்காலத்தினராயினும் எம்மொழியினராயினும் எவ்வினத்தவராயினும் கருத்தளவில் ஒன்றுபட்டவரே என்று நிறுவுவதும், வேறுபடும் இடங்களைச் சிறப்பாகச் சுட்டி அவற்றிற்கான காரணங்களை இயன்ற அளவு காண்பதும் இவ்வாய்வேட்டின் கருதுகோள்களாக அமைகின்றன.

0.3 பொருளுரையின் வரையறை:

'கம்பராமாயணமும் இராமசரிதமும்' - என்னும் இவ்வாய்வு, கம்பன் படைத்த இராமாயணத்துள் அளவில் பெரியதான யுத்தகாண்டத்தையும் போர் நிகழ்ச்சிகளைப் பெரிதும் மையமாகக்கொண்டு ஆக்கப்பட்ட இராமசரிதத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது.

தமிழ் ஆய்வு நூல் வல்லார், கம்பராமாயணத்துள் யுத்த காண்டமே மிக மிடுக்கான காண்டம் என்பர். இராமபிரானுடைய பெருமையை இராவணனுக்கு வற்புறுத்திக்காட்டி, அவன் உய்யுமாறு எடுத்துரைக்கும் நிகழ்ச்சிகளின் அமைவு யுத்த காண்டப்பகுதியிலாகும். கம்பனைப் போல இராமசரித ஆசிரியன் கதை முழுவதையும் கூறாமல், யுத்தகாண்ட நிகழ்ச்சிகளைப் பெரிதும் விரித்துரைக்கிறான். எனினும், இந்நூலில்

ஆரண்ய, கிஷ்கிந்தா, சுந்தரகாண்ட நிகழ்ச்சிகள் அனுமனால் பரதனுக்கு மிகச்சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றன. கம்பன், சீராமன் ஆகியோர் வாழ்ந்த காலச் சூழ்நிலைகள், இருவரையும் போர் நிகழ்ச்சிகளைச் சிறப்பாகப் படைக்க அடிகோலிற்று எனலாம். இருவரும் பாயிரம் பாடியே நூலைத் துவக்குகின்றனர். இருவர்தம் பாயிரக் கருத்துக்களும் ஒப்பாய்வு செய்யப் படுகின்றன.

0.3.1 <u>மேற்கோள் நூற்கள்:</u>

ஆய்வுக்குரிய அடிப்படைக்கருவி நூலாக (1) ஸ்ரீகம்பராமாயணம், வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியர் உரையுடன் யுத்தகாண்டம் தொகுதி I, II (1970, 1971) மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

பாயிரம் மற்றும் கதைக் கருத்துகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் பொதுவாகத் திரட்டுவதற்காக,

(1) கம்பராமாயணம் - கம்பன் கழகம், சென்னை (1984) கையாளப்படுகிறது.

(2) காவிய மேற்கோளுக்காக காண்டம், படலம், பாட்டு எண்கள் கம்பராமாயணம் வை.மு.கோ.உரை - எடுத்தாளப்படுகிறது.

0.3.2 <u>இராமசரிதம் (மலையாளம்)</u>

கேரள சாகித்ய அக்காடமி (1979) வெளியிட்டுள்ள (1) பேராசிரியர் பி.வி.கிருஷ்ண நாயர் உரைக்குறிப்புகளுடன் ஆக்கப்பட்ட

'இராமசரிதம்' கருவி நூலாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மேலும், அருஞ்சொற்பொருள், யாப்பமைதி இவற்றை மேற்கொள்ளச், சிறப்பு நோக்கிப், (2) பேராசிரியர் இளங்குளம் குஞ்ஞன்பிள்ளை உரைக்குறிப்புகளுடன் நான்கு தொகுதிகளாகக் கோட்டயம் நேஷனல் பப்ளிஷிங் கம்பெனியார் (1972) வெளியிட்டுள்ள 'இராமசரிதம்' மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

கம்பஇராமாயணப் பதிப்புகள் போல, இராமசரிதத்தில் படலம், பாட்டு எண்களில் இருவர்தம் பதிப்பிலும் வேறுபாடு இல்லை. எனவே, படலம், பாட்டு எண் இவற்றில் இடர்ப்பாடு இல்லை.

0.3.3 வால்மீகி இராமாயணம்

யுத்த காண்டம் (உரைநடை) உ.வே.ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார், தி லிட்டில் பிளவர் கம்பெனி, சென்னை (1963) மூலநூல் கருத்துக்களின் மேற்கோளுக்காக எடுத்தாளப்படுகிறது.

மேற்கோளுக்காக எடுத்தாளப்படும் நூலும் பதிப்பும் ஆங்காங்கே தெளிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

0.4 ஒப்பியல் ஆய்வின் முன்னோடிகள்:

0.4.1 இலக்கியம், பாடுபொருள், நுவல்பொருள், வடிவம் என்னும் அகக் கூறுகளையும், இலக்கியம் படைப்போரின் அகப்புற வாழ்க்கைகள், அவர் வாழ்ந்த சமூகச் சூழ்நிலைக் கூறுகள், அவரை உருவாக்கிய இலக்கிய மரபு முதலிய புறக்கூறுகளையும் கொண்டது. ஆய்வாளர்கள் இக்கூறுகளை

அடிப்படையாகக்கொண்டு ஆய்வு செய்து வருகின்றனர். ஆய்வுக் கூறுபாடுகளின்மையை மேற்கொள்ளுவதற்கு ஏற்ப அணுகுமுறைகள் மாறுபடுகின்றன.

0.4.2 ஒப்பாய்வு:

ஒரு மொழியின் இலக்கியங்களை மற்றொரு மொழியின் இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளும் முயற்சி இன்று வளர்ந்து வருகிறது. இம் முயற்சியின் பயனாக இலக்கியக் கூறுகளைப் பல்வேறு கோணங்களில் சிறப்பாகப் புரிந்து கொள்ளவியலும். ஒப்பிடுவது என்பது மனிதனின் இயல்புணர்ச்சிகளில் ஒன்று; அது மனிதமனத்தில் ஆழப்பதிந்துள்ளது. ஒப்பாய்வு, மனங்கவரும் புதிய முடிவற்ற ஆய்வுக்களமாக இன்று பரந்து வளர்ந்து வருகிறது.

0.4.3 ஒப்பிலக்கியக் கருத்துக்கள்:

இலக்கியங்களிடையே ஒன்றொன்றுக்குள்ள உறவுகளை முக்கியமாக ஆய்வது ஒப்பிலக்கியக் குறிக்கோளாகும். இலக்கியங்களிடையேயுள்ள உணர்வு நிலை, உறவுநிலை, தாக்கம் ஏற்படுதல், கொள்வினை கொடுப்பு வினை போன்றவற்றைப் பற்றிய ஆய்வு ஒப்பிலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்யும். டாக்டர் க.கைலாசபதி, டாக்டர் தமிழண்ணல் போன்றோர் மேனாட்டு முறையில் ஒப்பிலக்கியக் கருத்துக்களைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளனர்.

தமிழ் வடமொழி ஒப்பாய்வு நெறிமுறைகளைத்தமிழ் உரையாசிரியர் பின்பற்றியுள்ளனர். தமிழும் வடமொழியும் – நெடுங்காலமாகவே

ஒன்றோடொன்று தொடர்புற்று வளர்ந்து வருவன. தமிழில் இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ள, அமைய வேண்டிய கொள்கைகளைத் தொல்காப்பியர் வகுத்துரைத்துள்ளார். 'காவியாதர்சனம்' என்னும் வடமொழிநூலைத் தழுவித் 'தண்டியலங்காரம்' என்னும் நூல் தமிழில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. மாறனலங்காரம் வீரசோழியம் போன்ற நூற்களும் இக்கொள்கையை விளக்குவனவே. தமிழ் வடமொழி நூற்களை ஒப்புநோக்கித்தமிழிலக்கிய உரையாசிரியர்கள் தத்தம் உரை நூற்களில் குறித்துள்ளார்கள். ஒப்பீட்டு ஆய்வுக்கு அடிப்படையானவை இவை.

0.4.4 இராமாயணக் கதையின் நேரான இலக்கியச் சான்றுகளில் தொன்மையானது தயரதஜாதகமே[1]. ஜாதகக்கதையின் உரைநடையை ஆய்ந்தவர்கள் வான்மீகியோடு ஒப்பிட்டு, வான்மீகம் தோன்றிய பின்பே இக்கதை எழுத்து வடிவம் பெற்றது எனக்கூறுவர். ஒப்பிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இது ஒரு மைல்கல்லாகும்.

0.4.5 உறட்ஸன் – வில்லியம்ஸ் என்னும்பேராசிரியர் தமது 'ஒப்பு நோக்கு இலக்கணத்துக்குச் சிறிய நூல்முகம்' என்ற தலைப்பில்,

"இறுதியாக, எல்லாவற்றிலும் மேலாக, ஆராய்ச்சி மாணவர் தமது தாய்மொழியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய வழக்கிலுள்ள பிராதேசிக மொழியைக் கவனிக்கட்டும். உயிருடன் கூடிய ஜீவனுக்குரிய மதிப்பு கொடுத்து அதனைச் சிதைவினின்றும் பாதுகாத்து வரட்டும். இப்பொழுது அது எங்ஙனமிருக்கிறது என்பதையே கவனிக்கட்டும்"[2] எனக்கூறியுள்ள செய்தியை பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, திராவிடமொழிகளின் ஆராய்ச்சி பற்றி விளக்கும்போது மேற்கோளாகக் காட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

"சங்கச் சான்றோர் செய்யுட்கள் ஹோமரது 'இலியாது' காவியம் தோன்றுவதற்கு ஆதாரமாக இருந்த வீரக்கதைகளை ஒத்தவையாய் உள்ளன"[3] என்று தென்னிந்திய வரலாற்று நூல் ஆசிரியர் எஸ்.கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் பிள்ளையவர்கள் எடுத்தாளுகிறார்.

0.4.6 பேராசிரியர் என்.கே.சித்தாந்தா, தமது 'இந்திய வீரயுகம்' என்ற நூலில் 'தமிழ்ப் புறத்திணைப்பாடல்கள் பிறமொழிகளில் காணப்படும் வீரப்பாடல்களுடன் ஒப்பு நோக்கி ஆராயப்படும் தகைமையுடையன"[4] என்கிறார். பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, இக்கூற்றுக்கு அரண் செய்யும் முகமாகத் தமது 'காவிய காலம்' என்ற ஆய்வு நூலில், "வீரயுகத்தைச் சார்ந்தவையாக நமது புறப்பாடல்கள் உள்ளன"[5] என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒப்பிலக்கிய ஆராய்ச்சியின் இன்றியமையாமையை விளக்க, மேலும் அவர், "திராவிட இலக்கியங்களையும் இந்திய இலக்கியங்களையும் ஒப்பு நோக்கிக் கற்றவனுடைய கல்வியறிவு மிகவும் பரந்துள்ளதாயும் இருத்தல் ஒருதலை. இந்த ஒப்பு நோக்குக் கல்வி நமது அறிஞர்களுடைய குறுகிய மனப்பான்மை என்னும் திண்ணிய சுவரை இடித்துத் தகர்த்துவிடும்... இவ்வகைக் கல்வியின் மேல் எழுந்த ஆராய்ச்சிக்கு ஒரு புதிய பொருண்மையும் புதிய பெருமையும் ஏற்படும்"[6] என்று கூறியுள்ளார்.

0.4.7 <u>தமிழில் ஒப்பிலக்கிய முன்னோடிகள்</u>

இந்நெறியில் தமிழில் ஒப்பிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர்களுள், வ.வே.சு.ஐயர், சிறப்பிடம் பெறுகிறார். ஐயர் அவர்கள், 'Kambaramayana - A Study' என்ற தமது ஆங்கில நூலில் கம்பராமாயணத்தைக் கிரேக்க, இலத்தீன், ஆங்கிலக்

காப்பியங்களுடன் ஒப்பிட்டுள்ளார். "கம்பராமாயணமானது ஹோமர் எழுதிய இலியாத்தையும், விர்கிலியன் எழுதிய ஏனயிதையும், மில்டனுடைய சுவர்க்க நீக்கம் என்ற காவியத்தையும், வியாஸபாரதத்தையும் தனக்கே முதல் நூலாக இருந்த வால்மீகி ராமாயணத்தையும்கூடப், பெருங்காப்பிய இலட்சணத்தின் அம்சங்களுள் அநேகமாய் எல்லாவற்றிலும் வென்றுவிட்டது என்று சொல்லுவோம்"[7] என்னும் கூற்றிற்குத் தக்க சான்றுகள் பலவற்றையும் அவர் தந்துள்ளார். ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுக்கு முன்னோடியாக இன்றும் இந்நூல் திகழ்ந்து வருகிறது.

0.4.8 'தமிழில் இயற்கைப்பாட்டு', 'Nature poetry in Tamil' என்ற ஆங்கில நூலில் தனிநாயக அடிகளார் கிரேக்கப்பகுதிகளை ஆங்காங்கு ஒப்புநோக்கிச் சென்றுள்ளார். 'திருவள்ளுவர்' என்னும் நூலில் அவர், கிரேக்க உரோம ஒழுக்க இயல்புகளுடனும் புத்த சமயத்துடனும் திருக்குறளை ஒப்பிட்டுக்காட்டியுள்ளார்.

0.4.9 டாக்டர் மு.வரதராசனார், இயற்கைப் புனைவி, முல்லைத் திணைப்பாட்டு, கையறு நிலைப்பாட்டு போன்றவற்றை ஒப்பீட்டு முறையைப் பின்பற்றி விளக்கியுள்ளார். அவரது 'பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை', 'முல்லைத்திணை', 'புலவர் கண்ணீர்' போன்ற நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. டாக்டர் வ.சுப.மாணிக்கத்தின் 'தமிழ்க்காதல்' என்னும் ஆய்வுநூல் கிரேக்க உரோம இலக்கியத்தின் காதலுறவைச் சங்க இலக்கியத்துடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறது. டாக்டர் கைலாசபதியின் 'தமிழ் வீரயுகப்பாடல்' என்னும் ஆங்கில ஆய்வு நூல், தமிழில் ஒப்பிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஒரு படி முன்னேற்றம் தருவதாகும். கிரேக்க காவியங்களையும், தமிழ்ப்பாடல்களையும் மிகுந்த அளவில் ஒப்பிடும் அந்நூல் ஒரு சிறந்த ஒப்பிலக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது.

அவரது 'இருமகாகவிகள்' என்ற நூல் பாரதியாரையும் தாகூரையும் ஒப்புநோக்கி ஆய்வு செய்கின்றது.

0.4.10 டாக்டர் கா. செல்லப்பனின் 'இளங்கோவும் ஷேக்ஸ்பியரும் - தன்பியல் நோக்கில் ஒப்பாய்வு' என்னும் ஆய்வு, நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது. மேலும், அ. சீனிவாசகராகவன், ரா. ஸ்ரீ. தேசிகன், பி. ஸ்ரீ, டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார், க. நா. சுப்பிரமணியம், சிதம்பர ரகுநாதன், டாக்டர் வ. அய். சுப்பிரமணியம், எஸ். இராமகிருஷ்ணன், நீதிபதி இஸ்மாயில் போன்ற அறிஞர்கள் ஒப்பிலக்கியத்துறையில் ஆர்வமுடன் ஈடுபட்டு ஒப்பிலக்கியத் துறை வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளனர்.

0.4.11 இருமொழி இராமாயணங்களை ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்து வெளிவந்துள்ள ஒப்பாய்வு நூற்கள் கவனிக்கத்தக்கன.

(1) 'வால்மீகரும் கம்பரும்'
--சாமி-சரவணப்பிள்ளை[8]
(விவேகபானு - தொகுதி-2, 1903)

பாலகாண்டத்தில் காணப்பெறும் முக்கிய வேறுபாடுகளைச் சுட்டி, காவிய நலத்தின் மேன்மையையும் புலப்படுத்துகிறார் ஆசிரியர்.

(2) 'கம்பன்புளுகும் வால்மீகி வாய்மையும்'[9]
-பா. வே. மாணிக்க நாயக்கர்
(முதல் பதிப்பு சன. 1955)

வால்மீகி காட்டும் பாத்திரங்கள், நிகழ்ச்சிகளே உண்மையானவை. கம்பன் காட்டுபவை போலியானவை என்பது ஆசிரியர் துணிபு. இதற்காகச் சான்றுகள் பல தருகிறார்.

(3) 'கம்பரும் வால்மீகியும்' –
–நாமக்கல் கவிஞர்[10]
(முதல் பதிப்பு – 1956, இன்ப நிலையம்,
மைலாப்பூர்)

ஒவ்வொரு பாத்திரமும் அதனதன் பெருமைக்குப் பழுது வராமல் நடந்து கொள்ளச் செய்து, இராமகாதையை உண்மையாகவே தெய்வமாக்கதையாக்கியிருக்கிறார்கள். தருமத்தை நிலைநாட்டி அதருமத்தை அடக்கவென்றே அவதரித்த பரமாத்மாவே தான் இராமன் என்பதைக் கம்பர் மிகவும் தெளிவாகச் சொல்லுகிறார். கருத்துக்கள் அனைத்தும் எடுத்துக்காட்டுகளோடு நிறுவப்படுகின்றன என்பது ஆசிரியர் துணிபு.

(4) 'கம்பரும் துளசியும்'
–டாக்டர் எஸ். சங்கரராஜு நாயுடு[11],
எம்.ஏ., பி.எச்.டி.,
(முதல் பதிப்பு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை)

இந்நூல் ஏழு அதிகாரங்களைக் கொண்டது. (1) இராமாயணப் பதிப்புகள் (2) கம்பனுக்கு முன் இராமாயண நூற்கள் – துளசிக்கு முன் இராமாயண நூற்கள் (3) கம்பரும் துளசியும் (4) கதைச்செய்தி – ஒப்பாய்வு (5) கதாபாத்திரங்கள் (6) இலக்கிய நிலையும் சமூகக் கருத்துகளும் (7) முடிவுரை – சமூக அமைப்பில் இனம் குலம் ஏற்றத்தாழ்வை துளசி போற்றுவதையும் கம்பர் சமநிலையில் குறிப்பிடுவதையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டுவன குறிப்பிடத்தக்கன.

(5) 'கம்பனும் மில்ட்டனும்' – ஒரு புதிய பார்வை[12]
–டாக்டர் எஸ். இராமகிருஷ்ணன்

பின்புலச் செய்திகள், காவியமரபு, பாயிரம், இலக்கிய வாழ்வு, இராமகாதை ஏறுமுகம், மூறக்க நீக்கத்தின் தொடக்கம், திருப்பு மையங்கள் இராமகாதை இறங்குமுகம், சிக்கல் அவிழும் சிறப்பு, பின்னுரை - என்ற தலைப்புகளில் கம்பனையும் மில்டனையும் ஒப்பிட்டுக் கம்பனின் சிறப்பைச் சுட்டுகிறார். இந்நூலுக்கு ப.ஜீவானந்தம் ஒரு சிறந்த மதிப்புரை தந்துள்ளார்.

(6) 'கவிச்சக்கரவர்த்தியும் கவியரசரும்'[13]
—மு.மு.இஸ்மாயீல், வானதிப் பதிப்பகம், 1976, தி.நகர், சென்னை

கம்பர், பாரதி - அரசியல் கொள்கை, சமுதாயக்கொள்கை, சமயப் பார்வை முதலியவற்றை ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்.

0.4.12 மேலே எடுத்துக்காட்டியவை போன்ற ஒப்பீட்டு ஆய்வு நூற்களால், இருமொழி இலக்கிய நீர்மையையும், பல்வேறு திறன்களையும் அறிய முடிகிறது. திராவிட மொழிக்குடும்பத்தின் மிக நெருங்கிய தொடர்புடைய மலையாளம் - தமிழ் இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டுக் கேரள மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுச் சில நூற்கள் வெளியாகியுள்ளன. கோழிக்கோடு பல்கலைக் கழகத்தில் படைக்கப்பட்ட 'கம்பரும் கண்ணச்சரும்' (டாக்டர் சி.கோவிந்தன், 1968) கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் படைக்கப்பட்ட 'கம்பராமாயணமும் அத்யாத்மிய இராமாயணமும்' (டாக்டர் பத்மநாபன் தம்பி (1983) ஆகியோரின் ஆய்வு நூற்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. டாக்டர் சாமுவல்தாசன் பாரதியையும் வள்ளத்தோளையும் ஒப்பிட்டு, மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அண்மைக் காலத்தில் படைக்கப்பட்ட ஆய்வுநூல் ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளார்.

கேரளப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையிலிருந்து டாக்டர் காஞ்சனா பாலசுப்பிரமணியம் பாரதிதாசனையும், குமாரனாசானையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வு நடத்தியுள்ளார்.

0.4.13 திராவிட மொழிக் குடும்பத்தில் ஒரே காலகட்டத்தில் தோன்றிய தமிழ்-மலையாள இலக்கியங்களை ஒப்பிடுவதால் அக்கால ஆசிரியர்களின் தனித்திறன், அவை தோன்றிய கால அரசியல் சமுதாய நிலைகள், மொழி உறவு, பண்பாடு, மேலும் அவையாவும் யாப்பு, பொருள், உத்தி போல்வனவற்றை அறியவியலும்.

0.4.14 பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை, "நம்முள் ஒவ்வொருவரும் பிற திராவிடமொழிகள் ஒவ்வொன்றிலுமுள்ள சிறந்த இலக்கியங்களையும் வடமொழி இலக்கியங்களையும் கற்று அனுபவித்து பரம்பரம் நன்மதிப்பைத் தேடிக்கொள்ளுதல் வேண்டும்... "[14] ஒப்புநோக்கு ஆராய்ச்சிக்கு உதாரணங்களாகத் திராவிட இலக்கிய ஆராய்ச்சி, இந்திய இலக்கிய ஆராய்ச்சி என்பவை முறைகள் கூறலாம் என்னும் அறிவுரையை, ஒப்பாய்வு செய்வோருக்குக் கூறியுள்ளார்.

0.4.15 அவர்தம் கருத்தை மேற்கொண்டு, திராவிட மொழிகளில் மிக நெருங்கிய தொடர்புடைய தமிழ்-மலையாள மொழிகளில் ஒரே காலகட்டத்தில் தோன்றிய கம்பராமாயணத்தையும் இராமசரிதத்தையும் ஒப்பிட்டுச் செய்யும் இவ்வாய்வால் 'தமிழ்-மலையாள' ஒப்பாய்வில் மேலும் சில உண்மைகள் புலனாகும்.

0.5 ஆய்வுப்பொருளின் வைப்புமுறை:

'கம்பராமாயணமும் இராமசரிதமும் - ஓர் ஒப்பாய்வு' - என்னும் இவ்வாய்வேடு ஐந்து இயல்களாகப்பகுக்கப்பட்டு, முகவுரை, முடிவுரை என்னும் இரண்டுடன் ஏழு பகுதிகளாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

முகவுரையில் ஆய்வுப்பொருள், பொருளுரையின் வரையறை, ஒப்பியல் ஆய்வின் முன்னோடிகள், ஆய்வுப்பொருளின் வைப்பு முறை, கவிஞரும் காலமும் முதலியன இடம்பெறுகின்றன.

0.5.1 இயல் ஒன்று 'இராமாயணக்கதைப்போக்கு' இதில், இராமகதையின் பரப்பு, வால்மீகி இராமாயணம், கம்பராமாயணம், இராமசரிதம், இவற்றின் போர் நிகழ்ச்சிகளின் சுருக்கம் இவற்றைக் குறிப்பிட்டு, கம்பன் சீராமன் - இவர்தம் கதைப்போக்கில் அமைந்துள்ள ஒருமைப்பாடுகளையும் வேறுபாடுகளையும் சுருக்கமாகக் கூறுவதுடன், வால்மீகியிலிருந்து இருவரும் மாறுபடும் பான்மைகளையும் குறிப்பாகச் சுட்டுகின்றது.

0.5.2 இயல் இரண்டு 'யாப்பு வடிவங்கள்' என்னும் தலைப்பில் கம்பனும் சீராமனும் தங்கள் நூலைப் படைப்பதற்குக் கையாண்டுள்ள யாப்பு வடிவங்கள், அவற்றின் வகைகள், கையாளும் திறன் முதலியன ஆராயப்படுகின்றன. வரைபடங்கள் மூலம் பாடல்களின் வகைதொகைகள் அளவிடப்பட்டு வேறுபாடுகளும் காட்டப்படுகின்றன.

0.5.3 இயல் மூன்று 'மக்கள் பெயரும் இடப்பெயரும்' பற்றி இவ்வியலில், இரு கவிஞர்களாலும் எடுத்தாளப்படும் மக்கள் பெயர், இடப்பெயர்-இவை

வரிசைப்படுத்தப்பட்டு அவற்றின் மொழியமைப்பு, கையாளும் நெறிமுறைகள் ஆகியன ஒப்பிடப்பட்டு, வரைபடங்களுடன் அட்டவணையாகத் தரப்படுகின்றன.

0.5.4 இயல் நான்கு 'பாத்திரப்படைப்புகள்' என்னும் இந்த இயலில் போர்த்தலைமை ஏற்கும் முக்கிய பாத்திரங்களான (1) இராமன் (2) இலக்குவன் (3) அனுமன் (4) வீடணன் (5) இராவணன் (6) கும்பகர்ணன் (7) அதிகாயன் (8) இந்திரசித்து ஆகியோர் நடத்திய போர்களும் செயல்களும் ஆராயப்பட்டு, இராமசரிதத்தில் மாறுபடும் இடங்கள் சுட்டப்பெறுகின்றன.

0.5.5 இயல் ஐந்து 'போர் நெறிகளும் படைக்கலன்களும்' - போர்க்களத்தில் முக்கிய போர் வீரர்கள் மேற்கொள்ளும் போர்நெறிகளும் படைக்கலங்களும் பற்றிய செய்திகளைக் குறிப்பிட்டு இருநூற்களும் மாறுபடும் இடங்கள் அட்டவணை மூலம் ஒப்புமைப்படுத்தப்படுகின்றன.

முடிவுரையாக ஐந்து இயல்களில் செய்யப்பட்ட ஒப்பாய்வின் விளைவாக உருவான கருத்துக்கள் வரிசைப்படுத்திக் காட்டப்படுகின்றன. பொதுமைப்படுத்தப் பட்டு, ஆய்வு முடிவுகள் சில தரப்படுகின்றன.

இராமாயண ஒப்பாய்வுத்துறை மேலும் சிறக்க அறிவுரைகளாக ஒப்பாய்வு செய்வதற்கான பொருள்கள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன.

ஒவ்வொரு இயலின் கடைசியிலும் அடிக்குறிப்புகள் தரப்படுகின்றன.

பின்னிணைப்பாக கருத்துப்படங்கள், விருத்தவகைகள், மக்கட்பெயர், இடப்பெயர் பட்டியல், முக்கிய போர் நிகழ்ச்சிகள், படைக்கலங்கள் முதலியன கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

0.6.0 கவிஞனும் காலமும்:

ஒரு கவிஞனையோ அவனுடைய படைப்புகளையோ ஆய்வு செய்வதற்கு அவன் வாழ்ந்த காலம், அக்கால அரசியல்நிலை முதலியவற்றை அறியவேண்டியது இன்றியமையாததாகும். ஒவ்வொரு கவிஞனும் படைத்த இலக்கியம் அவன் வாழ்ந்த காலத்துக்கும் அரசியல் சமுதாயச் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப அமையும். கம்பனும் சீராமனும் இதற்கு விதிவிலக்கு அல்லர்.

0.6.1 கம்பனும் கம்பராமாயணமும்:

கம்பன் வரலாற்றை ஆராய்ந்து உண்மைகளைக் கண்டு கொள்வது எளிதன்று. கம்பன் வாழ்வியலில் பல்வேறு கதைகள் புகுந்து ஆய்வு நெறிக்கு ஊறு செய்கின்றன. எனினும், டாக்டர் எஸ்.இராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் கம்பன் வரலாற்றைப் பற்றிக் கூறும் ஆய்வுச் செய்திகள் ஓரளவு சில உண்மைகளைத் தருகின்றன. "கம்பனைப்பற்றி நாம் உறுதியாக அறியும் வரலாற்றுச் செய்திகள் மூன்றே, ஒன்று, அவன் சோழநாட்டில் காவிரியால் வளம்பெறும் திருவழுந்தூரில் தோன்றினான் என்பது. இரண்டு, வெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்ப வள்ளலால் அவன் ஆதரிக்கப்பெற்றான் என்பது. மூன்று, அவன் இராமாவதாரத்தில் ஈடுபட்டு, ஆசைபற்றி அக்காவியத்தைப் பாடினான் என்பது" அவர் முடிவு.

0.6.2 கம்பன் சிறப்பு:

கம்பனுக்குத் தமிழிலும் வடமொழியிலும் பெரும்புலமை இருந்தது என்பதனைக், கவிமணி,

> "ஆரியம் நன்கு தேர்ந்தோன் – தமிழில்
> ஆழமும் அறிந்து கண்டோன்"[16]

என உணர்த்துவார். இனிமை, எளிமை, அழகுடைமை ஆகிய பண்புகள் நிறைந்த பெருநூல் கம்பராமாயணம். கம்பனின் புலமைச் சிறப்பைக் 'கல்வியில் பெரியவன் கம்பன்', 'கவிச்சக்கரவர்த்தி', 'கம்பநாடுடைய வள்ளல்' - என்ற புனைந்துரைகள் புகழ்ந்து பாராட்டுகின்றன.

பாரதியார்,

"யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்
வள்ளுவர்போல், இளங்கோவைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை[17]

என்றும்,

"கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு - புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு"[18] - என்றும் கூறுவார்.

நூல் தோன்றிய காலம் முதல் இன்றுவரைப் புகழ்ந்து பாராட்டப்படும் பெருமை கம்பராமாயணத்துக்கு உண்டு. கம்பன் ஒப்பற்ற பெரும்புலவன், காலப்போக்கை அறிந்து மக்கள் மனப்பான்மையை உணர்ந்து தமிழர் பண்பாட்டைத் தழுவித் தன் காப்பியத்தைப் படைத்தான். காவியப் போக்கில் இதனைக் கண்டுகொள்ளவியலும். இயற்றப்பட்ட காலத்திலிருந்து பொதுமக்களின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த ஓர் பேரிலக்கியமாகக் கம்பராமாயணம் விளங்கி வந்திருக்கிறது. ஆயினும் அந்நூல் தோன்றிய காலத்தையொட்டி வாழ்ந்த அறிஞர் பெருமக்களிடம் அதன் பெருமைக்கு ஏற்றளவு அது சிறப்பிடம் பெறவில்லை. இதற்குப் பல்வேறு வரலாற்றுக் காரணங்கள் இருந்திருத்தல் கூடும்; அவற்றை நாம் இன்றுள்ள நிலையில் திட்டவட்டமாகக் கண்டறிதல் இயலாத

செயலாகும். இலக்கியம் என்னும் நிலையில் கம்பராமாயணம் பெற்றுவரும் சிறப்பை, இன்றையப் புலவர்கள் வெளியிடும் ஆய்வுரைகள் அனைத்தும் தெளிவுறக்காட்டுகின்றன.

0.6.3 கம்பன் வாழ்ந்தகாலம்:

கம்பன் வாழ்ந்த காலத்தைப்பற்றி மூன்று கருத்துக்களை ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். சிலர், அவன் கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தான் என்பர். வேறு சிலர், கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டென்பர். சிலர் கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டென்பர்.

0.6.3(1) ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு என்பதற்குக் கூறும் முக்கிய சான்று,

'எண்ணிய சகாப்தம் எண்ணூற்று
 ஏழின்மேல், சடையன் வாழ்வு
நண்ணிய வெண்ணெய் நல்லூர்
 தன்னிலே, கம்ப நாடன்
பண்ணிய இராம காதை
 பங்குனி அத்த நாளில்
கண்ணி அரங்கர் முன்னே
 கவியரங் கேற்றினானே'[19]

(சக + அப்தம் > சகாப்தம் - கி.பி.78-இல் தொடங்கும் ஆண்டு முறை)

- என்னும் பாடலாகும்.

சக ஆண்டு 807 பங்குனி அத்தநாள் என்பது கி.பி.886 பெப்ருவரி 23-ஆம் நாளாகும். இதன்படி, கம்பன் காலம் கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். இக்கருத்தை டாக்டர் எஸ்.இராமகிருஷ்ணன் தடைவிடை கூறி ஏற்கிறார்.

பேராசிரியர் கு. பாலசுந்தர முதலியார் 'சடையப்ப வள்ளலும் கம்பரும்' என்னும் தமது நூலில் இக்கருத்தை முன்னரே தெரிவித்துள்ளார்.

0.6.3(2) பத்தாம் நூற்றாண்டு என்னும் கொள்கைக்குச் சி. வை. சதாசிவப் பண்டாரத்தார், தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் ஆகியோர் மேற்குறித்த பாடலுடன், உலாவியற் படலத்தில் வரும் 47, 48, 49-எண் பாடல்களை வலியுறுத்திப் பத்தாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என்று முடிவு காண்பர்.

0.6.3(3) பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு என்பதற்கு மொழியாய்வின் அடிப்படையில் கம்பன் காலம் பற்றிப் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை சில கருத்துக்களை முன்வைக்கிறார். அவையாவன:

(அ) சகாப்தம், கம்பநாடன், கவியரங்கு முதலிய சொல் நிலையால், - இவை பிற்காலத்தே தோன்றியவை.

(ஆ) 'சென்னிநாள் தெரியல் வீரன் தியாக மா விநோதன் தெய்வப் பொன்னி நாட்டு உவமை கவப்பைப் புலன்கொள நோக்கிப் போனான்' என்னும் செய்தியாலும்,

'புவிபுகழ் சென்னிப்பேர் அபயன் தோள்புகழ்
கவிகள் தம்மனையெனக் ககைராசியும்',

என்னும் கூற்றாலும் குறிப்பிடப்பெறும் 'தியாக விநோதன்' 12-ஆம் நூற்றாண்டுக் கால் மூன்றாம் குலோத்துங்கனே.

(இ) தண்டியலங்காரச் செல்வாக்கும், பாட்டியல் நூற்கள், சிற்றிலக்கியங்கள் ஆகியவற்றின் செல்வாக்கும் கம்பன் காப்பியத்தில் காணக்கிடக்கின்றன[20].

(ஈ) எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளையின் கருத்தையொட்டியே டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார், டாக்டர் மு.கோவிந்தசாமி போன்றோர் ஆய்வுரை அளித்துள்ளனர். வரலாற்று ஆசிரியர் கே.ஏ.நீலகண்ட சாஸ்திரி அவர்கள், 'கம்பநாடு உடைய வள்ளல்' - என்ற தொடரால் கம்பநாடு என்பது கவிஞருக்குச் சோழன் வழங்கிய மானியம்[21] எனக் கருதுவார். எனவே மானியம் வழங்கிய சோழன் மூன்றாம் குலோத்துங்கனே என்பது அவர்தம் துணிபு.

0.6.3(4) மூன்றாம் கருத்தாகிய 12-ஆம் நூற்றாண்டில் கம்பன் வாழ்ந்திருக்கலாம் என்பதற்குத் தென்னகத்தில் தோன்றிய இராமாயண நூற்களின் தோற்றங்களைப் பற்றிய ஆய்வு, துணை செய்யும். 'தமிழ் - கம்பராமாயணம்; மலையாளம் - இராமசரிதம்; கன்னடம் - தோரவே ராமாயணம்; தெலுங்கு - துவிபதராமாயணம், பாஸ்கரராமாயணம் - ஆகிய இராமசரிதக் காவியங்களெல்லாம் கி.பி.12 முதல் 15 ஆம் நூற்றாண்டு களுக்கிடையே எழுந்தவைகள்'[22] எனக் கூறுகிறது 'இராமாயணப்பரிணாமம்'. வைணவ சமய வளர்ச்சிக்கு உதவுவனவாக இந்நூற்கள் அனைத்தும் ஏறத்தாழ ஒரே காலகட்டத்தில் (காவிய வளர்ச்சிக்காலம்) வளமொடு வெளிவந்தவைகளாம்.

மேலும், தமிழ் விருத்தப்பாக்கள் வளம்பெற்ற காலத்தையும், மலையாள மொழிக்காவியத் தோற்றத்துக்குப் பற்றுக்கோடான பாட்டு எனப்படும் விருத்தத்தின் தோற்றம் பற்றிய காலத்தையும் ஆராய்ந்தால், பாடப்படும் பாட்டும், அழகுபெறச் செய்யப்படும் விருத்தமும் வளம்பெற்ற காலம் 12-ஆம் நூற்றாண்டு என்பது தெரியவரும்.

'விருத்தம் என்னும் ஒண்பாவிற்கு உயர்கம்பன்'[23] என்னும் தொடர் கம்பன் காலம் 12-ஆம் நூற்றாண்டு என்பதைத் தெளிவாக்கும். மலையாள முதல் கவிஞன் சீராமனும் தன் காவியத்தைப் பாட்டு எனப்படும் விருத்தப்பாக்களாலேயே ஆக்கியுள்ளான். மேலும், அவற்றை அந்தாதிப்பாடல் களாகப்படைத்துள்ளான்.

0.6.4 கம்பன் காலச்சூழல்:

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் பதிப்புரையில் மர்ரே எஸ்.இராஜம் என்பார், இராமகதையைப் போன்ற ஒருகாவியத்தைக் கம்பன் பாடுவதற்கு அரணாக இருந்த சூழ்நிலையை எடுத்துரைக்கிறார்.

"இவன் தோன்றிய திருவழுந்தூரும், இவனை ஆதரித்த சடையனது ஊரும் சோழநாட்டில் காவிரியால் வளம்பெற்றுத் திகழ்கின்றன. கரிகாலனது பிறப்பிடமாயும் முடியுடைச்சோழ வேந்தர்க்குமகட் கொடைக்குரிய வேளாளர் ஆகிய வேளிர்கள் சிறப்புடன் வாழ்ந்த ஊராயும் திருவழுந்தூர் விளங்கியமை சங்கவிலக்கியத்தாலும் தொல்காப்பியம், பழமொழி நானூறு இவற்றின் உரைகளாலும் தெரியவருகின்றது. திருமங்கை மன்னன் தனது பிரபந்தத்திலும் (பெரிய திருமொழி 7,8) திருஞான சம்பந்தர் தமது தேவாரத்திலும் (2,20) இவ்வூரைப் பற்பல வகையாகச் சிறப்பித்துப்பாடியுள்ளனர். இவ்விருவரது வாழ்க்கையிலிருந்து இவ்வூர் இயற்கை வளம் நிறைந்தது என்றும், இங்கே சைவமும் வைணவமும், செந்தமிழும் வடமொழியும் சிறந்து திகழ்ந்தன என்றும், திருவிழாக்கள் நிகழ்ந்தனவென்றும் தெரியவருகின்றன. இவ்வூரில் சைவமும் வைணவமும் ஒருபடியாய் ஒத்தநிலையில் சிறப்புற்றிருத்தல் வேண்டும்"[24].

0.6.4(1) அக்காலச் சோழப் பேரரசுக்கு அடிகோலியாக இருந்தவன் விஜயாலயச் சோழன். முத்தரையர்களைத் தோற்கடித்துத் தஞ்சையைக் கைப்பற்றினான் அவன். அதன் பின்னர் வந்த ஆதித்யன், முதல்பராந்தகன், அரிஞ்சயன், இரண்டாம் பராந்தகன், இராஜராஜன், I, II, III, இராஜேந்திரன் I, II, III, குலோத்துங்கன், I, II, III முதலிய சோழப் பேரரசர்கள் தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, வடக்கிலும், இந்திய நாட்டுக்குக் கிழக்கும் தெற்குமுள்ள நாடுகளிலும் அவ்வப்போது தங்கள் ஆதிக்கத்தைப் பரப்பி வந்தனர்.

0.6.4(2) கம்பன் வாழ்ந்த காலமாக ஓரளவு கருதத்தகும் மூன்றாம் குலோத்துங்கனும் அதற்கு முன் சோழநாட்டை ஆண்ட இரண்டாம் இராசாதிராசனும் ஈழநாட்டின்மீது தொடுத்த இரண்டு போர்கள் எண்ணிப்பார்க்கத் தக்கன. இப்பேரரசன் 'ஈழம் கொண்ட இராசகேசரி' என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றான். தொடர்ந்து, மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் சோழப் பெருநாட்டின் வடக்கே சாளுக்கியர் ஒதுங்கிவிட்டமையால், மைசூர்ப் பகுதியில் ஹொய்சளர் வன்மையுற்று அரசியல் செல்வாக்குப் பெறலாயினர். எனவே, சோழன் தன் நாட்டுப் படையை வலிமையாக்கிக் கொண்டான். கி.பி.1178-இல் சீன ஆசிரியர் ஒருவர் சோணாட்டுப் படையைப் பற்றி இங்ஙனம் வரைந்துள்ளார்:-

(அ) "சோழர் அரசாங்கத்தில் 60 ஆயிரம் யானைகள் கொண்ட பெரும்படை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு யானையும் 7 அல்லது 8 அடி உயரம் உடையது. போர்க்களத்தில் இந்தக்கரிகள் மீது வீரர் பலர் செல்கின்றனர்.

அவர் கைகளில் ஈட்டி, வில், அம்பு முதலியன கொண்டுள்ளவர்; நெடுந்தூரம் அம்பு எய்வதில் வல்லுநர். போரில் வெற்றிபெறும் யானைகட்குச் சிறப்புப்பெயரிட்டு அழைக்கின்றனர். அவற்றின் மீது சிறப்பை அறிவிக்க உயர்தரப் போர்வைகள் விரிக்கப்படும். நாள்தோறும் அரசன் திருமுன் யானைப்படை நிறுத்தப்படும்"[25]

(ஆ) இவ்வரசர் கல்வெட்டுகளில் தென்னாட்டுப் போரே சிறந்து காணப்படுகிறது; (1) மதுரை கொண்டது (2) பாண்டியன் முடித்தலை கொண்டது (3) ஈழம் கொண்டது (4) கருவூர் கொண்டது (5) கச்சி கொண்டது ஆகிய செயல்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

(இ) இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்துச் செய்யப்பட்ட சைவ வைணவத் திருப்பணிகள் பல. அவற்றுள் தில்லை நடராசப்பெருமான் திருக்கோயில் மண்டபப்பணி, வேலூர் திருமால் கோவில் திருப்பணி முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன. குன்றத்தூர் சேக்கிழார் இப்பேரரசன் காலத்தில் திருத்தொண்டர் புராணத்தைப் பாடினார். கூத்தர் செய்த உலாக்களும் பரணியும் இக்காலத்தே சிறந்து விளங்கிய நூற்களாகும்.

"தண்டமிழ்க்குப் பொன்னே பொழியும் குலோத்துங்கன்"

என்றும்,

"முகில் ஏழுமென்னப் பொன்போத நல்கும் குலோத்துங்கன்"[26]

என்றும் பலபடியாகக் குலோத்துங்கனைக் கோவை ஆசிரியர் புகழ்வார். "கம்பனும் தன் காவியம் நெடுகிலும் சோழனைப் புகழ்ந்துரைக்கக் காணலாம்", என்பவற்றை டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார் எடுத்துரைக்கிறார்.

மேற்கூறியவற்றால் கல்வியில் பெரியவனாகிய கம்பன் தோன்றி இராமாவதாரமாகிய கலைக்கோயிலைச் சிறப்புறச் செய்வதற்கு ஏற்றகலைச் சூழ்நிலையும், போர்த்திறனை வளமுடன் பாடுதற்கு ஏற்ற அக்காலத்திய போர் நிகழ்ச்சிகளும், சைவ வைணவச் சமரசச் சூழ்நிலையும் கொண்டு தன்னேரில்லாது திகழும் இராமாயணப் பெருங்காப்பியத்தைக் கம்பன் படைப்பதற்கு ஏற்ற காலமாக அது அமைந்திருந்தது என்று சொல்லலாம்.

0.6.5 சீராமனும் இராமசரிதமும்

மலையாள இராமசரித நூலாசிரியராகக் கருதப்படும் சீராமனையும் அவன் படைத்த நூலையும் பற்றி ஆய்வாளர்கள் பலரும் இராமசரித இலக்கியம், மொழி இவற்றின் அடிப்படையிலேயே ஆராய்கின்றனர். கால ஆராய்ச்சி நிலையில் இன்னும் விவாதத்திற்குரியதாகவே இவை இருந்து வருகின்றன.

0.6.5(1) டாக்டர் ஹெர்ம்மன் குண்டர்ட், மலையாளப் பேரறிஞர் பி.கோவிந்தப்பிள்ளை, ஏ.ஆர்.இராஜராஜவர்மா, உள்ளூர் பரமேசுவர ஐயர் போன்றோர் இராமசரித மொழியின் பழமை கருதிக் கி.பி.12, 13-ஆம் நூற்றாண்டில் இராமசரிதம் தோன்றிற்று என்பர். அதற்காக அவர்கள் தரும் காரணங்கள் வருமாறு:

(அ) குண்டர்ட், தாம் எழுதிய மலையாள நிகண்டில் "போர்த்துக்கீசியர் இந்நாட்டில் நுழையும் முன்னரேயுள்ள மலையாள மொழி ஆட்சி இந்நூலில் காணப்படுகிறது" என்பார். 'மலையாள மொழியின் இலக்கணம், மலையாள நிகண்டு' - என்னும் தம் நூலில் இராமசரித

எடுத்துக்காட்டுகளைத் தருகின்றார். அமுதல், அறம், அங்கி, அகலிடு முதலிய மலையாள நிலப்பகுதியில் புழக்கமில்லாத சொல்லாட்சிக்கு இக்காவியம் மட்டுமே சான்று எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(ஆ) வரலாற்று ஆசிரியர் பி. கோவிந்தப்பிள்ளை "மலையாள மொழியில் மிகப்பழமையான நூல் இது"[28] எனக்கூறி 'மலையாழ்மா' 'லீலாதிலகம்', 'கேரள பாணினீயம்' முதலிய இலக்கண நூற்களில் இராமசரித எடுத்துக் காட்டுகள் தரப்படுகின்றன என்பார். 'கொல்ல வருடம் 460-505 காலவேளையில் மத்திய திருவிதாங்கூரை ஆண்ட ஆதித்யவர்மா என்பவர் இந்நூலின் ஆசிரியர் என்பார்' - பிள்ளை அவர்கள். இதற்குச் சான்றாக அவர்

'ஆதிதேவ நிலமிழ்ந்த மனக்காம்பு டைய சீ
ராமனன் பினொடியமபின தமிழ்க்கவி வல்லோன்
போதில் மாதிரிடமா வருடன் வீழ்வதினபின்
போகி போகசயநனன் சரணதார ணைவரே'[29]
(இராமசரிதம் 164:11)

அருஞ்சொற்
பொருள்: ஆதிதேவன் - திருமால்; நிலம் - அமிழ்ந்த நிலவுலகில் தோன்றிய; மனக்காம்பு - உள்ள ஆர்வம்; அன்பினொடியம் - அன்புடன் கூடிய; தமிழ்க்கவி வல்லோன் - தமிழ்மொழிக் கவிதையில் வல்லவன்,

மாதின் இடமா - இலக்குமிதேவியின்; உடல் வீழ்வதினபின் - உடல் வீழ்ந்த பின் (இறந்த பிறகு); போகிபோகசயனை - ஆழ்ந்த நித்திரை கொள்ளுபவன்
(டி பதமநாபன்)

என நூல் இறுதிப்பாடலில் சுட்டப்பெறும் சீராமனே இக்காவிய ஆசிரியர் என விளக்குவார்.

(இ) உள்ளூர் பரமேசுவர ஐயர், "கி.பி.1195-1203 காலவேளையில் திருவிதாங்கூரை ஆண்ட ஸ்ரீ வீரராமவர்மா என்னும் அரசன் இராமசரிதத்தைப் பாடியிருக்கலாம்" என்பார். மேலும் 'ஸ்ரீ' எனும் அடை, பெயரோடு சேர்ந்து வழங்கி வருதல் மரபு. 'வீர' என்பது போர்ச் சிறப்பால் வந்த பெயரடையாகும். எனவே ஸ்ரீ இராமவர்மாவான சீராமனே இந்நூலை எழுதினார் என்பார். சீராமன், சிமாட்டி என்பன தற்பவ வழக்குகளாம் என்று விளக்குவார்.

'போகி போகி சயனா...' எனக்கவிஞர் நூலில் முதலில் தொடங்கி, முடிவிலும் 'போகிபோக சயனன் சரணதாரணைவரே' எனப் பாடுவதால், ஸ்ரீபத்மநாபகோயில் எழுந்த காலகட்டமான 12-ஆம் நூற்றாண்டே இவ்வாசிரியர் காலமெனக் கருதலாம் என ஐயர் அவர்கள் மேலும் விளக்குவார்[29].

(ஈ) டாக்டர் கே.எம்.ஜார்ஜ், "கம்பன் கவிதைகளைக் கேட்டுப் படித்த சீராமக் கவிஞன் அன்றையக் காலச் சூழலுக்கு ஏற்ப இராமசரிதத்தைப் பாடினார்; எனவே, கம்பருக்குப் பிற்பட்டவரே சீராமன்" என்று மொழி ஆய்வுவழி முடிவுகட்டுவார். இதற்கு அரணாகக் கம்பன் கருத்துக்கள் இராம சரிதத்தில் இடம்பெறுவதை, இராமசரிதத்தைப் பதிப்பித்த பேராசிரியர் குஞ்சன்பிள்ளை எடுத்துக்காட்டுகள் தருகிறார்.

(உ) உள்ளூரின் கருத்தை மறுத்து, மொழியியல் துறை ஆசிரியர் கெ. உண்ணிக்கிடாவு 'இராமசரிதத்தில் மொழி' - என்னும் கட்டுரையில் "கம்பருக்கு முன்னர் வாழ்ந்த குலசேகர ஆழ்வார் தம் திருமொழியில் இராமவதாரத்தைப்பாடிய பான்மையைக் குறிப்பிட்டு,

"கோழியர்கோன் குடைகுல சேகரன் சொற்செய்த
நல்லியலின் இன்தமிழ்மாலை பத்தும்வல்லார்
நலந்திகழ் நாராயணனடிக்கீழ் நண்ணுவரே" எனும்

இக்கோட்பாட்டை இராமசரித ஆசிரியர் பின்பற்றிப் பெருமாள் திருமொழி யமைப்பைப் போல படலம் ஒன்றுக்கு 10 அல்லது 11 பாடல்களாகப் பாடியுள்ளார். மேலும் நூல் இறுதியில் 'போகபோக சயனன் சரணதாரணனடைவரே' - என நிறைவு செய்வதையும் கண்டு தெளியலாம்"[30]. எனவே ஆழ்வார் காலத்தவரே சீராமன் என்பார் அவர்.

(ஊ) இராமாயணக் கதாப்பாத்திரங்களில் சில பெயர்களைக் கையாளுவதில் சீராமன் கம்பரைப் போலவே பொருளுக்கேற்பத் தமிழாக்கம் செய்யும் நெறியைப் பின்பற்றியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக

வஜ்ரதம்ஷ்டரன் > வச்சிரத்தெயிற்றவன்
யஜ்ஞசத்ரு > வேள்விநெடும்பகை
அக்னிகேது > புகைக்கலோன்

முதலிய பெயர்களைக் கூறலாம். கம்பராமாயணம் படிக்காமல் இத்தகைய ஒரு தமிழாக்கத்தை இராமசரித ஆசிரியர் மலையாள மொழியில் செய்திருக்க முடியாது. இராமசரிதத்தைச் சுருக்கமாகப் பாடி முடிக்கச் 'சீராமன்' திருமொழியைப் பின்பற்றியிருக்கலாம். எனவே, திரு உள்ளிக்கிடாவின் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு உரியதாகவில்லை.

மேற்கூறிய சான்றுகளைக் கூர்ந்து நோக்கச், சீராமன், கம்பர் காலத்துக்குச் சற்று பிற்பட்ட 12-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலோ அல்லது 13-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலோ தோன்றியிருக்கலாம்.

0.6.6 இராமசரிதகாலச்சூழல்:

கொல்லமாண்டின் துவக்கமான கி.பி.825-இல் சேரமான் பெருமாள் இயற்கை எய்தினார். சேர நாட்டில் தமிழர்குல ஆட்சி முடிவுற்றது. பின்னர் ஆட்சி செய்து வந்த பெருமாக்கள் காலத்தே ஆங்காங்கே பலகோயில்கள் தோன்றலாயின. கண்டியூர் சிவன்கோயில், இராஜசேகரன் சேரநாட்டை ஆண்ட போது உருவானது. குலசேகரன் ஆட்சிக்காலத்தில் தோன்றிய திருவஞ்சிக்குளம் சிவாலயம் சிறப்புடையது. வைணவ சமயம் இக்கால கட்டத்தில் மேலைக்கரையில் கால்கொள்ளலாயிற்று. பதின்மூன்று வைணவத் திருப்பதிகள் உருப்பெற்றுச் சிறப்படையலாயின், ஆரியர்களின் வரவால், வடமொழி - தென்மொழி உறவு சமயம்வழிப் பரவலாயிற்று. இருமொழி உறழ்வு தென்மொழிகளிலும் தோன்றலாயிற்று. அத்தாக்கம் நூற்களிலும் பரிணமிக்கலாயிற்று. குலசேகர ஆழ்வார் போன்றோரின் வைணவ சமயப் பற்றால் இராமாயணக்கதைகள் நாடெங்கும் பரவலாயின. வால்மீகி, கம்பர் எழுதிய இராமாயணங்கள் வைணவப் பதிகளிலும் திருச்சபைகளிலும் நடந்தேறலாயின.

(அ) உள்ளூர் பரமேசுவர ஐயர், "கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்திருந்த செந்தமிழ்க்கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பர் மலைநாட்டில் சஞ்சரித்துத்தம் ராமாயணத்தைப் புலவர் சபைகளில் பாடிக்கேட்கச் செய்தார் என ஒரு ஐதீகம் உண்டு. கம்பரைப்போற்றிய சடையப்பவள்ளல் மகன் பிள்ளைப் பெருமாளைப் புகழ்ந்து பாடிய இரண்டு செந்தமிழ்ப்பாட்டுகள் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள மூவலூர் என்னும் கோயில் கல்வெட்டில் இடம் பெற்றுள்ளது. அதில் 'அகிலகலாவல்லபன்' சேரமான் பெருமாள் வஞ்சிமார்த்தாண்டன் என்ற பெயரும் காணப்படுகிறது. அவர் க.பி.1157 முதல் 1195 வரை வேணாட்டை

(வேள்நாடு) ஆட்சி செய்து வந்த வீர உதய மார்த்தாண்டவர்மா எனக் கருதுகிறேன்"[31] என எடுத்துக்காட்டி, கம்பர் சேரநாட்டில் இராமாயணம் பாராயணம் செய்த நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடுகின்றார். கம்பர் பாடலை இராமசரித ஆசிரியரும் கேட்டும் படித்தும் இருக்கலாம். எனவே, கம்பராமாயண ஆட்சி இராமசரிதத்தில் கதைப்போக்கிலும் சொல்லாக்கத்திலும் ஆங்காங்கே காணப்படுவதற்குச் சூழ்நிலைகளே காரணம் எனலாம்.

(ஆ) சேரமான் பெருமாள் ஆட்சிக்குப்பின் சேரநாடு பல பிரிவுகளாகி குறுநில மன்னர்கள் ஆட்சியின் கீழ் இயங்கலாயிற்று. கி.பி. 1018-ஐ அடுத்து, முதல் ராஜேந்திரச்சோழன், கேரள அரசனான பாஸ்கர ரவி வர்மாவைத் தோற்கடித்து நாட்டைப் பல சிற்றரசர்களுக்குப் பங்கிட்டளித்தான் எனச் சேரர் வரலாறு கூறுகிறது. கொல்லமாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்நாடு பன்னிரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. கொல்லமாண்டின் தொடக்கம் கி.பி.825 என வரலாறு கூறும். சாமோதரி கோழிக்கோட்டை அடைந்த காலமும் இதுவே. பிரிவுற்ற நாட்டை ஒருமைப் படுத்தி ஒரு பேரரசை நிலைநாட்ட, வீரகேரள வர்மா, ஸ்ரீவீரஉதய மார்த்தாண்ட வர்மா ஆகியோர் முயன்றனர். வேள் நாட்டை ஆண்ட வீரகேரளன் என்பவன் குலோத்துங்கனுடன் போர்தொடுத்துத் தோற்று சோழனிடம் அடைக்கலம்புக வேண்டியதாயிற்று. ஸ்ரீவீர பராக்கிரமபாண்டியன் நாஞ்சில் நாட்டைக்கைப்பற்றி கோட்டாறு ராஜேந்திர சோழீசுவர ஆலயத்தைப் புதுப்பித்தான். இப்பராக்கிரமனை எதிர்த்துப் போரிட்ட ஸ்ரீவீர உதயமார்த்தாண்ட வர்மாவே இராமசரிதம் பாடியவர்[32] என உள்ளூர்ப்பரமேசுவர ஐயர் கருதுகிறார்.

(இ) சேரநாட்டில் ஒரு பேரரசை நிறுவ முனைந்த இப்பேரரசர் மக்களிடம் போர் உணர்ச்சியை எழுப்பக் கருதினார். சிறப்பாக எளியவரின் உள்ளத்தில் வீர உணர்வைத் தூண்டி வளர்க்கக்கருதி, இராமாயணப் போர் நிகழ்ச்சிகளை விரித்துக்கூறும் இராமகதையைப்பாடி மக்களுக்கு அளித்தார். அதனை நாடு முழுவதும் பரவச் செய்தார் எனலாம். இராமகதையின் பாடுபொருள் 'இராவணவதம்'. கதை நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் இதனை மையமாகக் கொண்டு பின்னப்படுகின்றன. கவிஞர் தம் பாயிரத்தில் நூல் பாடியதன் நோக்கத்தைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேற்கூறியவற்றால், இராமசரிதம் தோன்றிய காலம் கேரளத்தில் குறுநில மன்னர்கள் ஆட்சிசெய்து, தம் நாட்டை ஒரு வல்லரசாக்க முனைந்த காலமான கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியெனக் கொள்ளலாம். தொகுத்துக்கூறின், மலையாள முதல் காவியம் எனக்கருதப்படும் 'இராமசரிதம்' போர் நிகழ்ச்சிகளை விரிவாகக் கூறுவதற்கு ஏற்ற சூழலாக அன்றைய நாடு அமைந்திருந்தது என்று குறிப்பிடலாம்.

<u>அடிக்குறிப்புகள்</u>

1. J.B.Cowell, <u>The Jataka</u> (1957), p.461
2. எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, <u>காவிய காலம்</u> (1985), ப.320.
3. மேற்படி, ப.291.
4. மேற்படி, ப.292.
5. மேற்படி.
6. மேற்படி, ப.297.
7. V.V.S.Aiyer, <u>Kambaramayana A study</u> (1970) Introductory Remarks, pp.3-4.
8. சாமி-சரவணப்பிள்ளை, <u>வால்மீகரும் கம்பரும்</u>, விவேகபானு-தொகுதி-2 (1903).
9. பா.வே.மாணிக்கநாயக்கர், <u>கம்பன் புளுகும் வால்மீகிவாய்மையும்</u>, (1955).
10. நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளை, <u>கம்பரும் வால்மீகியும்</u>, (1956).
11. டாக்டர் எஸ்.சங்கரராஜுநாயுடு, <u>கம்பரும் துளசியும்</u>, (1973).
12. டாக்டர் எஸ்.இராமகிருஷ்ணன், <u>கம்பனும் மில்டனும் - ஒரு புதிய பார்வை</u>, (1983).
13. நீதிபதி மு.மு.இஸ்மாயீல், <u>கவிச்சக்ரவர்த்தியும் கவியரசரும்</u>, (1976).
14. எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, மு.நா.,ப.320.
15. டாக்டர் எஸ்.இராமகிருஷ்ணன், மு.நா.,ப.38.
16. கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, <u>மலரும் மாலையும்</u>, (1986), பக்.21-22.
17. மகாகவி சி.சுப்பிரமணிய பாரதியார், <u>மகாகவி பாரதியார் கவிதைகள்</u>, (1957), ப.47.
18. மேற்படி, ப.44.
19. தனியன் (ஒரு நூல் அல்லது ஆக்கியோனைப்புகழ்ந்துபாடுவது)

20. எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, தமிழ்ச்சுடர் மணிகள், (1952), பக்.127-149.

21. டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார், கம்பன் யார்?, (1958),ப.12.

22. Fr. காமில்புல்கே, இராமகதா பரிணாமம், (1962), பக்.512-515.

23. தவ்யன், மு.நூ.

24. மர்ரே எஸ்.இராஜம் பதிப்பு, கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் முகவுரை (1968),பக்.5-7.

25. டாக்டர் எஸ்.இராசமாணிக்கனார், சோழர்வரலாறு தொகுதி-3, (1947), ப.81.

26. மேற்படி, பக்.113-114.

27. ஹெறல்மன் குண்டர்ட்டு, குண்டர்ட்டு நிகண்டு, முகவுரை (1975),ப.2.

28. பி.கோவிந்தப்பிள்ளை, மலையாளம் பாஷாசரிதம், (1980), ப.112.

29. சீராமன், இராமசரிதம், படலம்:164:பாடல்:11.

(துன்பமென்னும் அலைகளால் அலைக்கழிக்கப்பட்டு தளர்ந்து பிறவிப் பெருங்கடலில் நீந்தி அல்லல் படுவதிலிருந்து விடுபட எதுநல்ல வழி?)

ஆதிதேவனான மகாவிஷ்ணுவின் மீது ஆழ்ந்து பற்றுக்கொண்டு, இக்கவிதையைப்படிப்பதே சிறந்தது. படிப்போர் உள்ளத்தில் இலக்ஷ்மிதேவி குடியிருப்பாள். உடல் மண்ணில் வீழ்ந்தபின் உயிர் பத்மநாபனின் பாதக்கமலங்களைச் சரணடையும்)

30. உள்ளூர் எஸ்.பரமேசுவர ஐயர், கேரள சாகித்ய சரிதம்,தொகுதி-1 (1974), ப.257.

31. கெ.உண்ணிக்கடாவு, இராமசரிதத்தில் மொழி, மலையாள பாஷா படலங்கள், (1974), ப.112.

32. உள்ளூர் எஸ்.பரமேசுவர ஐயர், மு.நூ.

33. பி.கோவிந்தபிள்ளை, மு.நூ.,ப.82.

இயல் ஒன்று

இராமகதை (யுத்தகாண்டம்) அமைப்பும் போக்கும்

இயல் ஒன்று

இராமகதை (யுத்தகாண்டம்) அமைப்பும் போக்கும்

0. முகவுரை.

"வால்மீகி முனிவர் வடமொழியில் இயற்றிய 'ஆதிகாவியம்' வடமொழியில் தோன்றிய முதல் காப்பியமாக மதிக்கப்படுகிறது"[1]. வால்மீகி இராமாயணம் என்று இது வழங்கப்படுகிறது. இந்திய மொழிகளிலெல்லாம் இக்கதை இடம் பெற்றுள்ளது. வான்மீகி இராமாயணம் வளர்ச்சிக்காப்பிய வகையைச் சார்ந்தது. கதை வளர்ந்து பெருகி பேரிதிகாசமாக மலர்ந்துள்ளது. அதன் வளர்ச்சிப்போக்கு நின்றுவிடவில்லை. இடம், மொழி, காலம், பண்பாடு, மரபு – இவற்றையொட்டி இக்கதை பரிணமித்துக்கொண்டு வருகிறது.

கம்பன் தனது காலச்சூழலுக்கு ஏற்றவாறு தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் மரபுகளையும் மேற்கொண்டு வான்மீகரைப்பின்பற்றி, இராமவதாரத்தைப் பாடினான். இது 'கம்பராமாயணம்' என்று வழங்கப்படுகிறது. "பொது வகையில் வான்மீகியைப் பின்பற்றிய போதிலும், கட்டங்கள் தோறும் கம்பன் இராமசரித அம்சங்களை வேறுபடுத்திப் பேரழகுபட அமைத்திருக்கிறான். இவற்றையெல்லாம் ஊன்றிநோக்குமிடத்து, கம்பனது பெருநூலை ஓரளவில் முதற்காவியம் என்றும் மற்று ஓரளவில் வழிமுறைக்காவியம் என்றும் நாம் கொள்ளுதல் வேண்டும்"[2].

சீராமன் என்னும் மலையாளக்கவிஞனும் இராமசரிதத்தை வான்மீகி முனிவரைப்பெரிதும் பின்பற்றியும் கம்பர் போன்றோரைச் சிறிது தழுவியும், தன்காலப்போர்ச்சூழலுக்கு ஏற்ப யுத்தகாண்ட நிகழ்ச்சிகளை விரித்தும், மற்றைய

காண்ட நிகழ்ச்சிகளில் பலவற்றைச் சுருக்கியும் பாடியுள்ளான். 'இராமசரிதம்' என்னும் இந்நூல், மலையாளத்தில் ஆதிகாவியமாகப் போற்றப்படுகிறது. இராமாயணத்தின் பாடுபொருள் 'இராவணவதம்' ஆகும். காப்பிய நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் இதனை மையமாகக்கொண்டே அமைந்துள்ளன. கம்பன் வகுத்துரைத்த 10,576 பாடல்களைக் (வை.மு.கோ.பதிப்பு) கொண்ட ஆறு காண்டத்துள், யுத்தகாண்டமே அளவில் பெரியது என்பது நினைவு கூரத்தக்கது. 37 படலங்களுடன் 4,358 விருத்தப்பாக்களால் இஃது விரிந்திருக்கிறது.

சீராமன் படைத்த இராமசரிதம் பெரிதும் யுத்த காண்ட நிகழ்ச்சிகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டுள்ளது. இஃது 164 படலங்களையும், 1,814 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டுள்ளது. போர் நிகழ்ச்சிகளுக்கிடையே 128 முதல் 155 வரையுள்ள 77 படலங்கள், கதையின் பிரமுகிய மான முன்னைய நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றன.

1. வான்மீகத்தின் வழிநூற்கள்:

தொல்காப்பியர், பவணந்தி போன்ற தமிழ்ச் சான்றோர்கள், நூல்கள் ஆக்கப்படும் நெறிமுறையாக முதல்நூல், வழிநூல் என இரண்டைச் சுட்டுவர். முதல் நூலாவது – "வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்"[3]

வழிநூலின் இலக்கணமாகப், பவணந்தி முனிவர்,

"முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்து
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி
அழியா மரபினது வழிநூலாகும்"[4]

எனக் கூறுவார்.

கம்பரும் சீராமலும் வழிநூல் நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி, முதல் நூல் கருத்தையொட்டி தத்தம் மரபுக்கேற்ப இராமாயணக் கதையைப் பாடியுள்ளனர். மேலும், தமிழில் வழங்கி வந்த இராமாயணக் கருத்துக் களையும் அவர்கள் ஏற்றுள்ளனர்.

வழிநூலைப் படைப்பதற்குப் பவணந்தியார் நான்கு நெறிகளைத் தருகிறார். அவை:

"தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி
மொழிபெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பீரிரண் டென்ப" [5]

கம்பன், சீராமன் இருவர்தம் காப்பியங்களை நன்னூலார் நெறிமுறையில் ஒப்பிட்டு, கதைப்போக்கை வான்மீகி முனிவருடன் ஒப்புநோக்கி, வான்மீகியிலிருந்து இருவரும் மாறுபடும் இடங்களைப் பொதுவாகச் சுட்டுவதும் இவ்வியலின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

ஆய்வின் கருவாக இராமகதையின் பரப்பு, வான்மீகி, கம்பன், சீராமன் ஆகியோர் தம் இராமகதைச்சுருக்கம் தரப்படுகின்றன. கம்பன் சீராமன் இருவர்தம் காப்பிய அமைப்பின் போக்கில் பாயிரம், யுத்தகாண்டக் கதை நிகழ்ச்சிகள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன? இருவர் தம்முள் வேறுபடும் இடங்கள் எவை? வான்மீகியிலிருந்து இருவரும் எங்ஙனம் மாறுபடுகின்றனர்? என்பன ஆராயப் படுகின்றன. ஆய்வின் முடிவுகள் அட்டவணை மூலம் காட்டப்பெறுகின்றன. அடிக் குறிப்புகளுடன், பின்னிணைப்புகளும் தரப்படுகின்றன.

1.1 இராமகதையின் பரப்பு

இராமகதை பரதகண்டம் முழுவதும் பல்நெடுங்காலமாக மக்களிடையே பரந்துள்ளது. முழுமையாகவோ பகுதிகளாகவோ செவிவழியாக இக்கதையை

மக்கள் கேட்டு இன்புற்று வந்துள்ளனர். கவிஞர்கள் இதனைப் பகுதிகளாகவும் முழுமையாகவும் தனித்தனி நூல்களாக ஆக்கியுள்ளனர்.

இந்திய மொழிகள் அனைத்திலும் இராமகதை எழுதப்பட்டுள்ளது. "சமணர் பிராகிருத மொழியிலும் வடமொழியிலும் கன்னட மொழியிலும் இராமாயண நூற்கள் பலவற்றை எழுதியுள்ளனர். இந்த சமயத்தார் வடமொழி, தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் முதலிய மொழிகளில் இராமாயணத்தை ஆக்கியுள்ளனர்"[6].

நெடுங்காலமாக இராமாயணக் கதை அரசர்கள் அவைக்களங்களில் பாடப்பட்டும் நடிக்கப்பட்டும் வந்தது. நாளடைவில் காலம், இடம் சூழல் இவற்றிற்கேற்பக் கதையில் பலமாற்றங்கள் ஏற்படலாயின. "வால்மீகி உயர்ந்த நோக்கங்களை முன்னிறுத்தி, அவை விளங்கும் அழகிய சரிதமொன்றினை இயற்றினார். இதுவே இராமாயணம். ஆனால் இராமசரிதத் தொடக்கம் இவ்வாறு இருப்பினும் பின்னர், கால அடைவில் சமய நூலாகவும் பக்தி நூலாகவும் பரிணமித்து விட்டது. இராமன் மனுஉருவ நிலை கடந்து தெய்வ மாகிவிட்டான். இம்மாறுதலுக்கு ஏற்பப் பிற பேதகதிகளையும் இராமாயணம் பெற்றுவிட்டது"[7].

வான்மீகி முனிவரால் வடமொழியில் படைக்கப்பட்ட இராமாயணம், காவிய நலன்கள் பலவும் பொருந்தித் தனிச்சிறப்போடு விளங்குகிறது. இதனையடி யொற்றிப் பல்வேறு மொழிகளில் பரதகண்டம் முழுவதும் இராமாயண நூற்கள் தோன்றலாயின.

1.1.2 தமிழ் நாட்டிலும் இக்கதை பரவியிருந்தது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இக்கதை பரவியிருந்த பான்மையைச் சங்கப்பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

"கடுந்தேர் இராமன் உடன்புணர் சீதையை
வலித்தகை அரக்கன் வெளவிய ஞான்றை
நிலம்சேர் மதரணி கண்ட குரங்கின்
செம்முகப் பெருங்கிளை....;"[8]

எனப் புறநானூற்றிலும்,

"வென்வேல் கவுரியர் தொன்முது கோடி
முழங்கு இரும்பெளவம் இரங்கும் முன்துறை
வெல்போர் இராமன் அருமறைக்கு அவித்த
பல்வீழ் ஆலம்...."[9]

என அகநானூற்றிலும்,

"இருநிலம் கடந்த திருமறு மார்பின்,
முந்நீர் வண்ணன் பிறங்கடை...."[10]

எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படையிலும்

"ஐயிருதலையின் அரக்கர் கோமான்
தொடிப்பொலி தடக்கையின் கீழ்புகுந்து அம்மலை
எடுக்கல் செல்லாது உழப்பவன் போல"[11]

எனக் கலித்தொகையிலும் காணப்படும் சான்றுகள் இதற்கு அரணாக அமைகின்றன.

1.1.3 ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம் ஆகியவற்றுள் இராமாயணத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

"நெடியோன் மயங்கி நிலமிசைத் தோன்றி
அடல் அரு முந்நீர் அடைத்த ஞான்று
குரங்கு கொணர்ந்து எறிந்த நெடுமலை எல்லாம்
அணங்குடை அளக்கர் வயிறுபுக்கு"[12]

என மணிமேகலையிலும்,

"...தம்பியொடும் கான்போந்து
சோவரணும் போர்மடியத் தொல்இலங்கை கட்டழித்த
சேவகன்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
திருமால் சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே"[13]

எனச் சிலப்பதிகாரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளமை காணலாம்.

1.1.4 நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் இராமாயணச் செய்திகளை இலைமறை காய்போல் ஆங்காங்கே கூறக்காணலாம்.

"எறியார் கடல்சூழ் இலங்கைக்கோன் தன்னை
முறியார் தடக்கை அடர்த்த மூர்த்தி"[14]

எனத் திருஞானசம்பந்தரும்,

"தலைஒருபத்தும் தடக்கையது
அரட்டிதான் உடைய அரக்கன் ஒண்கயிலை
அலைவது செய்த அவன் திறல் கெடுத்த சூதியார்..."[15]

என நாவுக்கரசரும்,

"திண்தேர் நெடுவீதி இலங்கையர் கோன்
திரள்தோள் இருபஃதும் நெரிந்தருளி"[16]

எனச் சுந்தரரும் தேவாரத்துள் கூறியவற்றைச் சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

ஆழ்வார்களுள், குலசேகராழ்வாரும் திருமங்கையாழ்வாரும் இராமசரித நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

(1) "மன்னுபுகழ்க் கௌசலைதன் மணிவயிறு வாய்த்தவனே!
தென் இலங்கைக் கோன்முடிகள் சிந்துவித்தாய்!"

(2) "தின்திறலாள் தாடகைதன் உரம் உருவச் சிலை வளைத்தாய்"

(3) "தங்கு பெரும் புகழ்ச்சனகன் திருமருகா!"

(4) "பாராளும் படர்ச்செல்வம் பரதன் நம்பிக்கே அருளி
ஆரா அன்பு இளையவனோடு அருங்கானம் அடைந்தவனே!"

(5) "வாலியைக் கொன்று அரசு இளைய வானரத்துக்கு
அளித்தவனே!"

என்னும் செய்திகள் குலசேகர ஆழ்வார் திருமொழியிலும்

(1) "பைங்கண் விறல் செம்முகத்து வாலிமாளப்
படர்வனத்துக் கவந்தனொடும், படையார் திண்கை
வெங்கண் விறல் விராதன் உகவிற்குனித்த
விண்ணவர்கோன் தாள் அணைவீர்"

(2) "கலையிலங்கும் அகல்அல்குல் அரக்கர் குலக் கொடியைக்
காதொடு மூக்குடன் அரியக் கதறி அவள் ஓடி
தலையில் அங்கைவைத்து மலையிலங்கைப் புகச்செய்த
தடந்தோளான்"[18]

எனத் திருமங்கையாழ்வாரின் பாசுர அடிகளாலும் அறியலாம்.

1.1.5 "கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படும் கவிச் சக்ரவர்த்தியான கம்பர் கேரளத்தில் பயணம் செய்து தனது இராமாயணத்தைப் பல இடங்களில் புலவர் மன்றங்களில் பாடிக்கேட்பித்தார் என்றொரு ஐதீகம் உண்டு"[19].

கேரளத்தில் (மலை நாட்டில்) வைணவத்திருப்பதிகளாகக் குறிக்கப்பெறும் திருவெண்பதிசாரம், திருக்காட்கரை, திருமூழிக்குளம், திருப்புலியூர், திருச்செங்குன்றூர், திருவல்லவாழ், திருவண்வண்டூர், திருவட்டாறு, திருவாறன்புழை, திருக்கடித்தானம், திருவித்துவக்கோடு, திருநாவாய் முதலிய கோயில்களில் ஆழ்வார்கள் பாடப்பட்டும் இராமாயணக்கதைகள் நடிக்கப்பட்டும் வந்தனவென்று உள்ளூர் பரமேசுவர ஐயர் மேலும் கூறுகிறார்.

தமிழ் வடமொழிக் கலப்பால் கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பாட்டும் மணிப்பிரவாளமும் இருவேறு நிலைகளில் மலையாள மொழியில் இடம்பெற்றன. அதன் தோற்றுவாயாக முதன் முதலாக 'இராமசரிதம்' என்னும் முதல் காவியம் தோன்றியது. இது மலையாள மொழியில் 'ஆதிகாவியம்' எனப்போற்றப்படுகிறது.

1.1.6 கம்பனுக்கு முன் இராமாயணம்

"கம்பன் காலமான 12-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே இராமாயணக்கதை நாலடிவிலும் இருந்தது. அது ஆசிரியப்பாவிலும், வெண்பாவிலும் அமைந்திருந்தது. இவை இப்போது நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனவே, இராமாயணக்கதை முழுவதையும் தொடர்ச்சியாகத் தெரிந்து கொள்வதற்குக் கம்பன் வால்மீகி இராமாயணக் கதையைத் தழுவ வேண்டியிருந்தது"[20] எனச் சாமி சிதம்பரனார் கூறுவார்.

1.1.7 கம்பராமாயணம், இராமசரிதம் இவற்றைச் தொடர்ந்து கி.பி.14 முதல் 16 நூற்றாண்டுவரை தென்னிந்திய மொழிகளிலும் தோன்றிய இராமாயணங்களுள்,

(1) கண்ணச ராமாயணம் - மலையாளம்; (15-ஆம் நூற்றாண்டு) அத்யாத்ம இராமாயணம் - மலையாளம் (16-ஆம் நூற்றாண்டு) - இராமகதாப்பாட்டு (16-ஆம் நூ.ஆ) (2) திக்கன்ன இராமசரிதம் - தெலுங்கு (13-ஆம் நூ.ஆ) துவிபதி இராமாயணம் - தெலுங்கு (14-ஆம் நூ.ஆ) பாக்கர இராமாயணம் - தெலுங்கு (14-ஆம் நூ.ஆ) (3) தோரவே இராமாயணம்-கன்னடம் (16-ஆம் நூ.ஆ) - முதலிய இராமாயண நூற்கள், கம்பராமாயணத்தைப் போலவே மக்களிடையே அந்த அந்த நாடுகளில் செல்வாக்கைப் பெற்றுள்ளன. இராமானுசரின் சமயக் கொள்கைகளைத் தென்னகம் முழுவதும் பரப்ப, இந்நூற்கள் பயனாயின என்று கூறுவது பொருந்தும். இந்நூற்களுக்கு வைணவக் கோட்பாடுகள் நிறைந்த, விரிவான உரைகள் நாளடைவில் எழுதப்பட்டன. இராமாயணக்கதைகள் பாடலுடன் பலகோயில்களிலும் அரங்குகளிலும் படித்து விளக்கப்பட்டன. வடநாட்டுக்கதை தென்னகம் முழுவதும் கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் செழித்துப்பரவலாயிற்று.

வான்மீகி இராமாயணம், கம்பராமாயணம், இராமசரிதம் இவற்றின் கதைச்சுருக்கங்களைக் காண்போம்

1.2 வான்மீகி இராமாயணத்தில் (யுத்தகாண்டம்) கதைக்கருத்துகள்:

1.2.1 இலங்கைநோக்கி இராமன் முதலியோர் செல்லுதல்
(தென் சமுத்திரக் கரைக்குப் புறப்படுதல்)

கடல்பரப்பை எப்படித் தாண்டுவது என எண்ணி, இராமன் கவலையுறுகிறான். சுக்ரீவன் கடலில் அணைகட்டிக் (சேதுபந்தனம்) கடக்கலாமெனக் கூறுகிறான். அநுமன் இலங்கை அமைப்பையும், காவல் படையையும் பற்றி வருணிக்கிறான். கடற்கரையை அடைந்த இராமன், சீதை 'ஒரு மாதம் தான் உயிரோடிருப்பேன்' என்று சொன்னதை நினைத்து வருந்துகிறான்.

1.2.2 இராவணனது சபை:

சபை அங்கத்தினர்கள், இலங்கை அழிவுற்றதில் மனம் தளர்ந்த இராவணனுக்கு, வெற்றியுண்டாகும் என ஆறுதல் கூறுகின்றனர். சீதையைத் திரும்பக் கொடுத்துவிட அறிவுரை கூறுகின்றனர். இரண்டாம் நாள், வீடணன், "இலங்கை அழியு"மென முன்னறிவிப்பு விடுக்கிறான். கும்பகர்ணன், இராவணனைத் "தகாதன செய்தாய்" எனக் குற்றப்படுத்தி, ஆயினும், "பகைவரை அழிப்பேன்" என உறுதிமொழிக் கூறுகிறான். இராவணன், தனக்குப் புஞ்சிகத்தலை மூலம் ஏற்பட்ட சாபமான 'ஒரு பெண்ணைப் பலவந்தப்படுத்தினால், தலை நாறு துண்டுகளாக வெடித்துவிடும்' என்பதைக் கூறுகிறான். "இராமரிடமிருந்து தப்ப முடியாது" என்று கூறிய வீடணனிடம், இந்திரசித்து "பயத்தினால் இப்படிக் கூறுகிறார்" என்றும், "குலத்தைக் கெடுக்கும் உன்னைப் பாரேன்" என இராவணனும் கூறுகிறான். "என்னை மன்னிக்க வேண்டும்; நான் போகிறேன்" என வீடணன் இலங்கைவிட்டு நீங்குகிறான்.

1.2.3 வீடணன் அடைக்கலம்

இராமரை அடைய வீடணன் வரவே, சுக்ரீவன் முதலியோர், "பகைவன் தம்பியை ஏற்றுக் கொள்ளலாகாது" என்று கூறுகின்றனர். அநுமனின் அறிவுரையால் இராமன் சுக்ரீவனை அடைக்கலமாக ஏற்கிறான். இராமன், வீடணனுக்கு 'முடிசூட்டச்' செய்யுமாறு இலக்குவனிடம் கூறவே, 'இறுதிவரை பகைப்போரில் இராமபிரானுக்குத் துணை புரிவதாக' வீடணனும் கூறுகிறான். சார்த்தூலன் என்ற இராவண ஒற்றன், இராமர் சேனைகளைப் பற்றிச் சொல்லுகிறான். இராவணன், சுகனை சுக்ரீவனிடத்தில் தூதாக அனுப்புகிறான். வானர்கள் அவனைப் பிடித்துத் தலையிடவே இராமன், சுகனை விடுவிக்க வேண்டுகிறான்.

1.2.4 சேதுபந்தனம்

மூன்று நாளைய நோன்புக்குப்பின் சமுத்திரராசன் வராததால் இராமன் கோபமடைந்து பிரம்மாத்திரத்தைவிட முனைகிறான். சமுத்திரராசன் இராமன் முன் தோன்றி, நளனை அணைகட்டும்படிச் சொல்லுகிறான். நளன் சேதுபந்தனம் செய்விக்கிறான்; ஐந்து தினங்களில் அணையைக் கட்டுகிறான். வீடணன் முன்னரே அக்கரையிலிருக்க, இராமலக்குவர் அங்கதன் தோள் மீதேறிப் போகிறார்கள். இலங்கையில் தீய நிமித்தங்கள் நிகழ சுகன், இராவணனுக்குச் செய்தியறிவிக்கிறான்.

சுகன், சாரணன், சார்த்தூலன் முதலியவர்களை இராவணன் ஒற்றர்களாக அனுப்புகிறான். இவர்களை வீடணன் பிடித்து வைக்கவே, இராமன் விடுதலை செய்விக்கிறான். ஒற்றர்கள் இராமனது படை வலிமைகளை இராவணனுக்கு அறிவிக்கின்றனர்.

1.2.5 இராவணனின் மாயை

வித்யுக்கிஃகவன் மாயத்தால் படைத்த இராமனின் தலையையும் கோதண்டத்தையும் காட்டி, இராமன் போரில் கொல்லப்பட்டான் என அரக்கன் கூறுகிறான். சீதை துயரமடைந்து பலபலச் சொல் புலம்ப, மாயாவியின் தந்திரம் வெளிப்படுகிறது. சரமை என்ற அரக்கன் மனைவி வழி, சீதை உண்மை அறிகிறாள். இராவண சபையில், சீதையைத் திரும்பித்தர, தாய்மார்களும் மந்திரிகளும் அறிவுரை கூறிய செய்திகளைக் கூறுகின்றனர். மாலியவான், "சீதையை விடுத்து இராமனுடன் ஒப்பந்தம் செய்" என்கிறான். இராவணன் "சீதையை விடேன்" என்கிறான். கோட்டை வாயில்களைக் காக்க படை வீரர்களுக்கு ஆணையிடுகிறான்.

1.2.6 இலங்கை முற்றுகை:

சுவேல மலையின்மேல் ஏறி இராமன் இலங்கையைப் பார்க்கிறான். சுக்ரீவன் இராவணன்மேல் தாவி, அவன் கிரீடத்தைத் திடீரென இழுத்துப்பறித்துத் தாக்குகிறான். இராமனது படை இலங்கை நகரை முற்றுகையிடுகிறது. அங்கதனைத் தூதாக அனுப்புகிறான் இராமன். "சீதையை விடுக அல்லது போர் செய்க" என்று தூதுரைக்கிறான் அவன்.

1.2.7 போர் தொடக்கம்: சரபாசம்:

இரவுவரை வானர சேனைகளும் அரக்கர் படைகளும் கோட்டை வாயிலில் போர் புரிகின்றன. அங்கதன், இந்திரசித்தின் தேர், குதிரைகள், சாரதி இவ்வைபிறவற்றை நிர்மூலம் செய்கிறான். இரவிலும் போர் நடக்கிறது. அங்கதனால் அடிபட்ட இந்திரசித்து மறைந்து நிற்கிறான். மறைந்திருந்தே அவன், சரபாணங்களால் (சரபாசம்) இராமஇலக்குவரைக் கட்டுகிறான். இராவணன் சீதையைப் புட்பக விமானத்தில் ஏற்றி இராமலக்குவர் கொல்லப்பட்டதாக அவளுக்குக் காட்டுகிறான். சீதை, அம்புப்படுக்கையில் அவர்கள் கிடப்பதைப் பார்த்துத் துயரடைகிறாள். துயருற்றுக்கதறும் சீதையைத் திரிசடை காரண காரியத்துடன் உண்மையைக் கூறித்தேற்றுகின்றாள். இராமன் தன்னுணர்வு பெற்று இலக்குவன் அடிபட்டுக் கிடப்பதைப்பார்த்து வருந்தி அழுகிறான், சுசேணன், அனுமனிடம் இறந்தவர்களைப் பிழைக்கவைக்கும், 'சஞ்சீவகரணி', விடநீக்கி மருந்துச்செடி இவைகளைக் கொண்டுவர அறிவுரைக் கூறுகின்றான். அப்பொழுது கருடபகவான் வரவே, இராமஇலக்குவரைக்கட்டிய சரவுருக்கொண்ட பாம்புகள் அவர்களைவிட்டு ஓட, அவர்கள் நலம் பெறுகின்றார்கள்.

1.2.8 அரக்கர் வானரப்போர்

தூம்ராட்சன், அனுமனால் மலைப்பாறையால் கொல்லப்படுகிறான். வச்சிரதம்ஷ்டிரன் தலையை அங்கதன் கொய்கிறான். அகம்பனை அனுமன் மரத்தடியால் அடித்துக்கொல்கிறான். நீலன் பிரகத்தனை மரத்தாலும் பாறையாலும் அடித்துக் கொல்கிறான். இராவணன் பிரமதேவன்அளித்த சக்தி ஆயுதத்தால் இலக்குவனை வீழ்த்துகிறான். அனைத்தாக்க முயன்ற இராவணனை, அனுமன் கை முட்டியால் மார்பில் அடிக்க, அவன் தரையில் சாய்கிறான். சக்தி ஆயுதத்திலிருந்து விடுபட்ட இலக்குவன், உணர்வு பெறுகிறான். இராமன், இராவணனை எதிர்த்துப் போரிடுகிறான். அவன் பாணத்தால் தேர், குதிரைகள், சாரதி முதலியன விழுகின்றன. திகைத்து நின்ற இராவணனின் மகுடம் இராமனது அம்பால் விழுகிறது. அருள்கூர்ந்து இராமன் "இன்று இலங்கை போய் நாளை வா" என்று கூறுகிறான். வெட்கமடைந்து இலங்கைக்குச் செல்லுகிறான் அவன். தேவர்கள் மகிழ்கின்றனர்.

1.2.9 கும்பகர்ணன் வதம்:

இராவணன், தான் பெற்ற சாபத்தை உணர்கிறான். கும்பகர்ணனை எழுப்ப அரக்கர்களுக்கு ஆணையிடுகிறான். பல்வேறு வழியில் அவர்கள் கும்பகர்ணனை எழுப்ப முனைகின்றனர். வீடணன், கும்பகர்ணனின் பண்புகளைக் கூறுகிறான். கும்பகர்ணன் இராவணனைக் கடிகிறான். எனினும், 'இராமலக்குவரை அழிப்பேன்' என உறுதிபூண்டு போருக்குப் புறப்படுகிறான். அவன் வானரப்படை, அங்கதன், சுக்ரீவன், அனுமன், இலக்குவன் முதலியோர்களுடன் போர் புரிகிறான். இராமனுடன் நேரடியாக அவன் மோதியபோது இராமனின் பாணம் ஏற்று கும்பகருணன் உடல் கூறாகிறது. இராவணன், செய்தி கேட்டு வருத்தமுற்றுப் புலம்புகிறான்.

1.2.10 இராவணன் மக்கள் நால்வர் போர்

இராவணனின் பிள்ளைகளான நராந்தகன், தேவராந்தகன், திரிசிரசு, அதிகாயன் முதலியோர் போர் புரிகின்றனர். அங்கதன், நீலன், அநுமன் முதலியோர் முதல் மூவரைக் கொல்லுகின்றனர். அதிகாயனை இலக்குவன் கொல்லுகிறான். இரு சகோதரர்களான மகோதரனும், மகாபார்ச்சுவனும் ரிசபனால் அழிகின்றனர். இந்திரசித்து ஆகாயத்தில் மறைந்து நின்று போர்த் தொடுத்து இராமஇலக்குவரைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்துகிறான். பிரமாத்திரத்தால் படைகள் கீழேசாய்கின்றன.

1.2.10 இலங்கையைக் கொளுத்துதல்

அநுமன், மருந்துவாழ் மலையைக் கொண்டு வந்து வீழ்ந்தோரையும் இராமஇலக்குவரையும் உணர்வுறச் செய்கிறான். இரவில் வானரப்படை வீரர்கள் இலங்கைக்குத் தீவைக்கின்றனர். கம்பனன், கும்பன், நிகும்பன், மகாராட்சன் இவர்களை அங்கதன், மைந்தன், சுக்ரீவன், இராமன் ஆகியோர் முறையே கொல்லுகின்றனர்.

1.2.12 இந்திரசித்து வதம்

இந்திரசித்து மாயாசீதையைக் கொல்கிறான். இராவணன் இந்திரசித்தைப் போர்செய்ய அனுப்புகிறான். வேள்வி செய்துவிட்டு மறைந்து நின்று போர் தொடுக்கிறான். இந்திரசித்து,மாயா சீதையை வானரசேனையின் முன் வைத்து வெட்டுகிறான். அநுமன் செய்தி சொல்ல, இராமன் உணர்விழக்கிறான். இலக்குவன் தேற்றுகிறான். வீடணன் மாயாசீதையின் கதையை வெளியாக்கி, இந்திரசித்தை எவராலும் வெல்லமுடியாது செய்யும் நிகும்பலை வேள்வியற்றிக் கூறுகிறான்.

இலக்குவன் படையுடன் சென்று வேள்வியை அழிக்கிறான். இந்திரசித்துடன் வீடணன் உரையாடுகின்றான். இலக்குவன், இந்திரசித்தைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறான். ஐந்திராத்திரத்தால் அவன் தலையைக் கொய்கிறான். சுசேணன், வடுப்பட்ட இலக்குவனை பச்சிலை மருந்துகளால் குணப்படுத்துகிறான். இராவணன், மகனின் மரணமறிந்து பெருந்துக்கமும் கோபமும் அடைந்து புலம்புகிறான். சீதையைக் கொல்ல முனைந்த இராவணனைச் சுபார்ச்சவன் தடுக்கிறான். இராவணன் அரண்மனை திரும்புகிறான்.

1.2.13 அசுரப்படைகளின் நாசம்

சூர்ப்பணகையின் வினையை எண்ணி, அரக்கர் மனைவியர் புலம்புகின்றார்கள். விருபாட்சன், மகோதரன், மகாபார்ச்சுவன் முதலியோர் கொல்லப்படுகின்றனர். அரக்கியர் அவலமுறுகின்றனர்.

1.2.14 இராவணன் வதம்

இராவணன் இலக்குவன் போரில் இலக்குவன் உணர்ச்சியற, அனுமன் மேகாதய மலையிலிருந்து மருந்துகொண்டு வருகிறான். மாதலியுடன் இந்திரன் தன்தேரை அனுப்புகிறான். இராமன் தேரில் ஏறி இராவணனுடன் போர் தொடுக்கிறான். அகத்திய முனிவர் இராமனுக்கு ஆதித்ய இருதய மந்திரத்தை ஓதச் செய்கிறான். ஏழுநாட்கள் போர் செய்த பின், பிரம்மாத்திரத்தால் இராமன், இராவணனது மார்பைப் பிளக்கிறான் - மனைவி மண்டோதரி புலம்புகிறாள். வீடணன் இராவணனுக்கு உத்தரக்கிரியை செய்கிறான். இராமன், இலக்குவனை வீடணனுக்கு முடிசூட்டச் சொல்லுகிறான். இராமன் சீதையை அழைத்து வரச்செய்கிறான்.

1.2.15 தொடர் நிகழ்ச்சிகள்

இராமன் சீதையை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் பற்றிய செயல்கள் நடக்கின்றன. இராமன் சீதையை 'ஏற்கமுடியாது' என்கிறான். சீதை இலக்குவனைத் தீமூட்டச்செய்கிறாள். சீதை தீயில் பாய்கிறாள். அக்கினிபகவான் காப்பாற்று கிறான். தேவர்கள் இராமபிரானைத் திருமாலாக நினைந்து வழிபடுகின்றனர். அக்கினிபகவான் சீதையை இராமருக்கு அளிக்கிறான். சிவபெருமான் வாழ்த்திப் புகழுரை கூறுகிறான். தசரதன் அறிவுரை கூறுகிறான். இராமன் வேண்ட வேண்ட இறந்த வானரர்களை இந்திரன் உயிர்பெறச் செய்கிறான். வீடணன் அயோத்தி திரும்ப புட்பக விமானம் கொண்டு வருகிறான். இராமன் வானரர்களுக்கு நன்கொடை அளிக்கிறான்.

1.2.16 அயோத்திக்குத் திரும்புதல்

ஆகாயம் வழித் திரும்பும்போது இராமன், சீதைக்குப் பல்வேறு இடங்களை விளக்கிக் கூறுகிறான். சீதையின் விருப்பப்படி, கிட்கிந்தையிலிருந்து வானரர்களின் மனைவியரைக் உடன்கொண்டு செல்லுகின்றனர். பரத்வாசர் ஆசிரமத்தை அடைகின்றனர். அனுமன், குகனைச்சந்தித்து, பின் பரதனிடத்திலும் இராமபிரானின் வரவைத் தெரிவிக்கிறான்.

1.3 கம்பராமாயணத்தில் (யுத்த காண்டம்) கதைக்கருத்துகள்:

1.3.1 இராமன் தென்கடலைக்காணல்

எழுபது வெள்ளம் வானரச் சேனைகளுடன் இராமன் முதலியோர் தென்கடற்கரையில் நின்று, கடலைக்காண்கின்றனர். இராமன், சுக்ரீவன், அனுமன் முதலியவானர வீரர்களுடன், மேல் நிகழ வேண்டிய காரியங்களைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறான்.

1.3.2 இராவணனது அவை:

எளிய குரங்கினால் எரியுண்ட இலங்கையை மயன் புதுப்பிக்கிறான். இராவணன் மயனுக்குஏற்ற பரிசுகளை வழங்கி விடைகொடுத்து அனுப்புகிறான். இராவணன், அரியணையில் வீற்றிருக்க, முனிவர், தேவர் முதலாயினோரை விலக்கி, தம்பியர், சேனாபதிகள், அமைச்சர்கள், புதல்வர்கள் ஆகியோரைத் தன்னருகேஅமரும்படிப் பணிக்கிறான். குரங்கினால் இலங்கை நகர் அழிந்தது, அக்குரங்கைக் கொல்லாமல் விட்ட தீராத பழியை நினைந்து வருந்திக் கூறுகிறான். "படைத்தலைவன் அரசியல் அழிந்ததோ? நம் வலிமை இனி ஒழிந்ததோ?" என்கிறான். அப்பொழுது அமைச்சன் மகோதரன், "கட்டளை இடுங்கள், அக்குரங்கினை வதைத்து, அந்தமானிடர்களின் உயிர்குடித்துப் பகைமுடிப்பேன்" என்கிறான். பிற அமைச்சர்களான, வச்சிரதந்தன், துன்முகன், மாபெரும் பக்கன், பிசாசன் முதலியோர், தங்கள் கருத்து, பகைவரை அழித்து வெற்றிகொள்வதே, என்கின்றனர்.

அப்பொழுது, தம்பி கும்பகர்ணன், "வேதங்களை ஓதி உணர்ந்த தாங்கள், வேறொரு குலத்தவன் மனைவியை நயந்து சிறைவைத்த செயல் நன்றோ? அவள் காலில் வீழ்ந்து வணங்குவது புகழைத்தருமோ? அறநெறிக்கு மாறாகச் சிறைவைத்த அன்றே அரக்கர் புகழ் அழிந்தது; சீதையை விடுத்து, நாம் அம்மனிதர்க்கு இளைத்துவிட வேண்டாம்; ஆகவே போர் புரிதலே தக்கது" என்கிறான்.

இராவணன், தம்பியின் கூற்றிற்கு இசைந்து, போருக்குப் புறப்பட கும்பகருணனுக்கு ஆணையிடுகிறான். அது கேட்ட மகன் இந்திரசித்து தடுத்து, "விரைவில் எனக்குக் கட்டளையிடுங்கள், குரங்குகளைக் கொன்று, அம்மானிடர் இருவரின் தலைகளையும் கொய்து கொண்டு வருகிறேன்" என்று சொல்கிறான்.

இந்திரசித்து கூறியதைக் கண்டித்து, வீடணன், மாவீடான கார்த்தவீரியார்ச்சுனனுக்குத் தோற்ற செய்தியையும், நந்தி தேவர் சாபமான குரங்குகளை வெல்ல இயலாமையையும் எடுத்துக் கூறுகிறான். "கற்புடைய சீதையை விட்டு நம்குலத்தைக் காப்பாயி" என அறிவுறுத்துகிறான். மேலும் "வேதவல்லியே சீதையாகக் தோன்றியுள்ளாள், இந்திரன் வேண்டுகோளால் திருமாலே இராமனாகத் தோன்றியுள்ளான். மிக உயர்ந்த அம்புகளைப் பெற்றுள்ளான். நம்வாழ்வு நிலைத்திருக்க, நீர் உடனே சீதா தேவியாரை அந்த இராமரிடம் சேர்த்து விடுவது நலமாகும்" என்று அறிவுறுத்துகிறான். இராவணன் பதிலாக "போரில் எம்முடன் எழ வேண்டா" என்று கூறிய மறுமொழி கேட்டு, வீடணன் இரணியன் சரிதம் கூறுகிறான்.

1.3.3 இரணியன் வதை:

வீடணன் இராவணனிடம் நாராயணனைக் கேவலமாக நினைக்கலாகாது, அவரைப்பகைத்து அழிந்தவர்களில் இரணியன் ஒருவன். பிரம்மதேவனிடம் சாகாவரம் பெற்றும், அகந்தையால் நாராயணனை நிந்தித்து அழிந்தான், அவன் மகன் பிரகலாதன் நாராயணனைப் போற்றி திருமால் அருள்பெற்றுச் சிறப்புப் பெற்றான் – என்ற நிகழ்ச்சியை இராவணனுக்கு அறிவுறுத்துகிறான். எனவே, "திருமாலின் தோற்றமாக வந்த இராமனைப் பகைத்துக் கொள்ளலாகாது, தீங்குவிளையும்" என்று கூறுகிறான்.

1.3.4 வீடணன் அடைக்கலம்:

இராவணன் சினந்து, வீடணனைத் துரத்துகிறான். வீடணன் வாயில் எழுந்து நீதிபல மொழிந்து இலங்கை விட்டுப்போகிறான். வானரத்தானையைக் கண்டு வியக்கிறான். மேல் செயல் குறித்து அமைச்சரை வீடணன் வினவுகிறான்.

இராமனைக் காணுமாறு அமைச்சர்கள் கூற, வீடணன் மகிழ்ந்து போகிறான். இராமன் கடற்கரைக் காட்சிகளால் கவலை கொள்ளுகிறான். சுக்ரீவன் ஆறுதல் கூறுகிறான். வீடணன் வர, வானரர் எதிர்க்கின்றனர். அனுமன் ஏவலால், மயிந்தனும் துமிந்தனும் வருகின்றனர். இராமனிடம் செய்தியைக் கூறுகின்றனர். இராமன், வீடணன் அடைக்கலம் குறித்து நண்பர்களுடன் ஆராய்கிறான். சுக்ரீவன், சாம்பன், தானைத்தலைவன், அதனை எதிர்க்கின்றனர். அனுமன் வீடணனைப்பற்றிய உரைகளால் ஏற்கக் கோருகிறான். இராமன் அதனை உவகையுடன் ஏற்று அறிவுரை கூறுகிறான். இராமன், அடைக்கலம் அருளிய செய்தியை வீடணன் அறிந்து மகிழ்கிறான். விரைந்து சென்று இராமன் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்குகிறான். இராமன் வீடணனுக்கு முடிசூட்ட இலக்குவனை வேண்டுகிறான். திருமுடி சூட்டு இலக்குவனால் நடைபெறுகிறது. இராமன் வீடணனைத் தம்பியாக ஏற்கிறான். வீடணனோடு பாடிவீட்டை வலம்வர இராமன் பணிக்கிறான்.

1.3.5 இலங்கை பற்றி இராமன் கேட்டல்:

இலங்கையின் அரண்மனை பற்றி இராமன் வினவ, வீடணன், இலங்கை அரண், வாயில் காப்போர், கோயில்காவலர், படைகள் அளவு, இராவணர் துணைவர் பெருமை, சேனை காவலர் பிரகத்தன் வலிமை, கும்பகருணனது வலிமை, இராவணன் புதல்வர்களான இந்திரசித்து, அதிகாயன், தேவராந்தகன், நராந்தகன், திரிசிரா ஆகியோரின் ஆற்றல், இராவணன் திறம், இலங்கையில் அனுமன் புரிந்த வீரச் செயல்கள் இவற்றை விரித்துரைக்கிறான். மேலும் இலங்கை எரிந்த செய்தியையும், அதை அவன் மீண்டும் படைத்த பான்மையையும் கூறுகிறான். இலங்கையைக்காக்க அடைக்கலம் புகுந்த செய்தியைக் கூற, இராமன், அனுமனைப் புகழ்ந்துரைக்கிறான்.

1.3.6 வருணனை இலங்கைக்கு வழி வேண்டுதல்:

கடல் கடக்க வீடணன் இராமனுக்கு வழி கூறுகிறான். அதன்படி, இராமன் வருண மந்திரத்தைத் தியானிக்கிறான். ஏழுநாள்கள் சென்றும் வருணன் வராமையால் இராமன் சினமடைந்து கடலின்மேல் அம்பு விடுகிறான். அதனால், கடல் உயிரினங்கள் அழிகின்றன. மேலும், சதுமுகன் கணை ஏவ, வருணன் தோன்றி பணிவுடன் அடைக்கலம் வேண்டுகிறான். காலந்தாழ்ந்தமைக்குக் காரணம் கூறிய வருணன், மருகாந்தாரத் தீவுபற்றிக் கூறுகிறான். இராமன் அம்பு தொடுத்து அங்குள்ள அவுணரை அழிக்கிறான். இராம்ன் கடல் வழிவேண்ட, வருணன் சேதுபந்தனம் கட்டப் பணிக்கிறான்.

1.3.7 சேதுபந்தனம்:

அனுமன் சேதுகட்ட நளனை அழைக்க, உடன்பட்ட நளன், அவரவர்க்கு உரியன கொண்டுவர வேண்டுகிறான். சாம்பன் கடலை அடைக்க வருமாறு சேனைக்குக் கூறுகிறான். வானர சேனை மலைகளைக் கொண்டு வருகிறது. நளன் மலைகளை அடுக்குகிறான். சேது கட்டும் நிகழ்ச்சி மூன்று நாட்கள் நடக்கிறது. மலை சுமந்து வரும் வானரங்கள், மலைகளும் மரங்களும் கடலில் மறைகின்றன. சேதுவின் தோற்றம், இந்திரன் வில்கிடந்தது போல விளங்கியது. சேது அமைந்த பின் சுக்ரீவன் முதலியோர் இராமனுக்குத் தெரிவிக்கின்றனர்.

1.3.8 ஒற்றுக்கேள்வி:

இராமன் சேதுகாணச் செல்லுகிறான். படையொடு அணைவழிக்கடந்து போகிறான். நகர்புறத்தே சுவேல மலையில் தங்குகிறான். அங்குப்படைவீடு அமைக்குமாறு பணிக்கிறான். நளன், பாசறை அமைக்கிறான், இராவணன் ஒற்றரை

வீடணன் பிணித்து இராமர் முன் நிறுத்த, அவர்களுக்கு அபயம் அளித்து உண்மை கூற வேண்டுகிறான். உளவறியவந்த ஒற்றர், தாம் சுகன், சாரணன் என்று தம் பெயர்களைக் கூறச்செய்தி கேட்டு, முறையே ஒற்றரைத் திருப்பிச் செல்ல பணிக்கிறான்.

இராவணன், இரவில் மந்திராலோசனை செய்கிறான், இனிச் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை வினவ, பாட்டன் மாலியவான், பகைவர் வலிமை பற்றிக் கூறி 'இனி எதுவும் செய்வதற்கில்லை'; என்கிறான். மாலியவானிடம் சினந்து வீடணனைப்போல அவனையும் செல்ல வேண்டுகிறான். அப்பொழுது சேனைத் தலைவன் எழுந்து, எண்திசைக்காவலர்களை வென்ற இலங்காபதியின் வல்லமையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுகிறான். அப்போது இராமனிடமிருந்து விடுபட்டு ஓடிவந்த தூதரான சுகனும் சாரணும் தாங்கள் அங்கே கண்ட காட்சிகளையும், தங்களைக் காட்டிக்கொடுத்த செய்கையையும், இராமனது உரையையும் கூறி நிற்கின்றனர். அது கேட்ட மாலியவான்; 'சீதையை விடுதி ஆயின் தீரும் தீமை' என்கிறான். இராவணன் அவனை இகழ்ந்து பேசுகிறான்.

1.3.9 இராமன் இலங்கையைக் காணல்:

இராமன் பரிவாரங்களுடன் மலைமேல் ஏறுகிறான். இலங்கையின் சிறப்பை இளவலுக்குக் கூறுகிறான். தெருக்களின் ஒழுங்கு, பெருமை, மதில்கள், அகழி முதலியவற்றைக் காட்டுகின்றான். இராவணன் வானரச் சேனையைக் காண்பதற்காகப் பல அரக்கர்களுடன் கோட்டையின் வடக்குக் கோபுரத்தில் வந்து நிற்கின்றான்.

1.3.10 இராவணன் வானரத்தானையைக்காண்டல்:

இராவணன் கோபுரத்தின் மேல் ஓர் குன்று போல் நின்று, இராமனைக் காண்கிறான். இராவணன், திருமேனி நிறத்தினால், இராமனைத் தெரிந்துகொள்ள,

ஒற்றனை (சாரன்) விளித்து, மற்றவர்களை இன்னின்னாரென்று காட்டுமாறு கூறுகின்றான். சாரன், தங்கையின் உறுப்பறுத்த இலக்குவன், வெய்யவன் புதல்வன் சுக்ரீவன், அநுமன், ஜாம்பவான், சேனாதிபதி நீலன், நளன், குமுதன், கவயன் நெடுங்கேசரி, முரபன், சரபன், பனசன், இடபன், சுடேணன், ததிமகன் சங்கன் - முதலிய யாவரையும் தனித்தனி இராவணனுக்குக் காட்டி அவரவர் திறமைகளையும் தெரிவிக்கின்றான். மேலும் வானரச் சேனையின் அளவை எவராலும் கூறவியலாது என்கிறான். சினங்கொண்ட இராவணன், "அற்பக்குரங்குக் கூட்டங்களைக் கூறுகிறாயா? மான் கூட்டம் சிங்கத்தை என்ன செய்ய முடியும்?" என இகழ்ந்து கூறுகிறான்.

1.3.11 இராவணன் மகுடத்தைக் சுக்ரீவன் பங்கப்படுத்துதல்:

இராமன், அரக்கரை இன்னின்னார் எனத் தெரிவிக்க வீடணனிடம் வேண்டுகிறான். வீடணன் புன்தொழில் இராவணனைக் காட்டுகிறான். கேட்டு வெகுண்ட சுக்ரீவன் இராவணன் மேல் பாய்கிறான். இருவருக்கும் கைகலப்பு உண்டாகிறது. சுக்ரீவனைக் காணாது, இராமன் வருந்தியிருக்க, அவன் இராவணன் மகுடத்துடன் இராமனை அடைகிறான். இராமன் சுக்ரீவனைத் தழுவித் தன் அன்பை வெளிப்படுத்துகிறான். வீடணன், சுக்ரீவன் பெற்ற வெற்றியைப் போற்றுகிறான். கதிரவன் மறைய, இராமனும் இராவணனும் தத்தம் இருக்கைகளை அடைகின்றனர்.

1.3.12 இராவணன், வானரச் சேனை அமைப்பை அறிதல்:

இராவணன் மிக வருந்தி, ஒற்றர் சார்த்தூலனிடம் இராமன் சேனை பற்றிக் கேட்கிறான். சார்த்தூலன், "மாருதி 17 வெள்ளம் சேனையுடன் மேற்கு வாயிலிலும், அங்கதன், 17 வெள்ளம் சேனையுடன் தெற்கு வாயிலிலும், நீலன், 17 வெள்ளம் சேனையுடன் கிழக்கு வாயிலிலும் நிற்கின்றனர்," என்கிறான். "மேலும் 17 வெள்ளம் சேனையுடன் சுக்ரீவன், இராமர், இலக்குவன் ஆகியோர்

வடக்கு வாயிலில் நிற்கின்றனர். இன்னும் இரண்டு வெள்ளம் சேனைகள் படை வீரர்களுக்குத் தம்பி வீடணன், ஒவ்வொரு கோட்டையின் வாயிலைச் சுற்றிப் பார்த்து அங்குள்ள நிலைமையைத் தெரிவிக்கின்றான்" என்று கூறுகிறான். இராவணன், சார்த்தூலன் கூற்றுக் கேட்டு, அமைச்சரோடு ஆலோசனை நிகழ்த்துகிறான். திரும்பவ், "நம்மிடம், மிக்க வலிமையுள்ள ஆயிரம் வெள்ளம் உள்ளது. குரங்குச் சேனை எழுபது வெள்ளமே உள்ளது. எழு, மழு, தண்டு, வேல், வாள், சூலம் முதலிய படைகளுடன் பொருத, குரங்கர் என் செய்வர்?" என்றான்.

மாதுலத் தலைவனான மாலி, முன்னைக் குரங்கு செய்த தீச்செயலைக் கூறி, சீதையை விட்டு விட்டு,"அடைக்கலம் புகுவது அன்றி பிழைப்பில்லை" என்கிறான். இராவணன் மாலியைக் கடிந்து கூற, அவன் பதில் பேசாதிருக்கிறான். இராவணன் சேனையினை அணி வகுக்குமாறு கட்டளையிடுகிறான். கதிரவன் தோன்ற, இருள்நீங்க, வானரச் சேனை இலங்கையை வளைக்கிறது.

1.3.13 அங்கதன் தூதுரைத்தல்

இராமன், தூது விடுதல் பற்றி வீடணனிடம் பேசுகிறான். வீடணன் முதலியோர் வரவேற்க, இலக்குவன் மறுத்துரைக்கிறான். 'தூது விடுப்பது நீதிமுறை' என்று கூறி, அங்கதனைத் தூது செல்லுமாறு இராமன் பணிக்கிறான். அங்கதன் இராவணனது இருக்கை புகுந்து, அவனது ஆற்றலை வியந்து நிற்கிறான். இராவணனும் அங்கதனும் தம்தம் வலிமையினைக் கூறுகின்றனர். தூதாக, 'சீதா தேவியை விடுத்து, சுற்றத்தாருடன் இராமனைத் தொழுது வாழ விரும்புவாயின் உடனே புறப்பட' விழைகின்றான். இச்சொற்களைக் கேட்ட இராவணன், அங்கதனை எற்றப்பணிக்கிறான். தன்னைப் பிடிக்க வந்த நால்வரையும் அழித்து, எச்சரிக்கிறான் அங்கதன். இராமன் அடிபணிந்து,"இராவணன் முடித்தலை அற்றபோது அல்லாமல் ஆசை அறான்" எனக் கூறுகின்றான்.

1.3.14 முதல்போர்

வானர சேனைக்குத் தலைமை ஏற்று இராமன் போரைத் தொடங்க இலங்கைக் கோட்டையை முற்றுகையிடக் கட்டளையிடுகிறான். வானரப்படை அகழியைத் தூர்க்கின்றது. அரக்கர் சேனை போருக்கு எழுகிறது. இருவர் சேனைகளும் ஒன்றையொன்று தாக்குகின்றன. போர்க்களம் குருதியால் நிறைகின்றது. வானரங்கள் மதிலின்று இறங்குகின்றன. அரக்கர் சேனை ஆரவாரத்துடன் வெளி வருகின்றது. அரக்கர் சேனை நிலைகுலைய சுக்ரீவன் சிறந்த போர் செய்கிறான். அரக்கர்சேனை அழிவு கண்டு, விச்சிரமுட்டி வந்து பொருதுகிறான். அவனை சுக்ரீவன் தாக்குகிறான். அவன் அழிகிறான்.

கீழை வாசலிலிருந்து நீலன், அரக்கனை மரம், மலைகளால் தாக்கு கிறான். அரக்கன் கும்பனுக்கும் கரடி இடும்பனுக்கும் போர் நடக்கின்றது. பிரகத்தனும் நீலனும் போர்புரிகின்றனர். நீலன் தன் வாலிற்கட்டி இழுத்து நெருக்கி அவன் உயிரைப் போக்குகிறான். தெற்குவாயிலில் இருந்த சுபார்சன் என்ற அரக்கர் படைத்தலைவனையும், அவன் சேனைகளையும் அங்கதன் கொன்று குவிக்கிறான். மேலை வாயிலில் நூற்றிரண்டு வெள்ளம் அரக்கர் சேனையுடன் இருந்த துன்முகனை அனுமன் கொன்றொடுக்குகிறான். வடக்கு வாயிலிலிருந்த இலக்குவன், அரக்கர்கள் படைதலைவனையும் சேனையையும் நாசஞ்செய்கின்றான். இராவணன் தூதர்கள், நாற்றிசையிலும் நிகழ்ந்தவைற்றைத் தெரிவிக்கின்றனர். இராவணன் பெருஞ்சினம்கொண்டு போர்க்கோலத்துடன் தானே போருக்குச் செல்லத்துணிந்து எழுகிறான். ஒற்றர் மூலம் இராமன், செய்தி அறிந்து, போர்க்கோலம் பூண்டு புறப்படுகிறான். அவன் பின்னணியில் இலக்குவன் நிற்கிறான். அரக்கர் படையும் வானரப்படையும் கைகலக்கின்றன. இருதரப்படை வீரர்களும் வீழ்கின்றனர். இராவணன் வில் நாண் ஒலிகேட்டு வானரங்கள் நடுங்குகின்றன. இராவணனுக்கும் சுக்ரீவனுக்கும் போர் நிகழ்கிறது. சுக்ரீவன் சலித்துவிட,

அநுமன் இராவணனைத் தாக்குகிறான். அநுமன் அயர்ந்து விழ, இராவணன் வானர வீரர்களின் போர்க் கருவிகளை எள்ளிநகையாடுகிறான். இலக்குவனுக்கும் இராவணனுக்கும் போர் நடக்கிறது. இலக்குவனது நாண் ஒலி கேட்டு அரக்கர்கள் அஞ்சி ஓடுகின்றனர். அம்புமாரியைத் தொடர்ந்து, இராவணன், இலக்குவனின் அம்பறாத் தூணியை அறுத்து வீழ்த்துகிறான்.

மயக்கம் நீங்கிய அநுமன் இராவணனுடன் வீரவுரை கூறி குத்துப்போர் செய்தனன். அநுமன் இராவணன் மார்பில் குத்த, அவன் சாய்கிறான். அயர்வு நீங்கி இராவணன், அநுமன் மார்பில் ஓங்கிக் குத்த அநுமன் வீழ்கிறான். உடனே இலக்குவன் இராவணனோடு போர் செய்ய, வேலேற்று இலக்குவன் தளர்ந்து வீழ்கிறான். அவன் உடலைத் தூக்க முயன்ற இராவணன் திகைத்து நிற்கிறான். அநுமன் உடனே, இலக்குவனை எளிதில் தூக்கிக் கொண்டு இராமன் இருந்த இடத்தை அடைகின்றான். இராமன், இராவணனை எதிர்க்கச் செல்லுகின்றான். அநுமன் வேண்டுகோள்படி அநுமன் தோள் மீதமர்ந்து கோதண்டத்தை வளைத்து பேரொலி எழுப்புகிறான். இருவரும் தனித்து நின்று போரிடுகின்றனர். அம்பு மழைபெய்கின்றது. இராவணன் தேர், வில், வாள், கொடி, குடை ஆகியன இழந்து தன்னந்தனியனாக நிற்கிறான். இராவணன் நாணி நின்ற நிலையில், இராமன் அருள்கூர்ந்து அறிவுரை கூறி "இன்றுபோய் போர்க்கு நாளை வா" எனக் கூறுகின்றான். இராவணன் அது கேட்டு, தலைகுனிந்து இலங்கை நோக்கி நடந்து செல்லுகிறான்.

1.3.15 கும்பகர்ணன் வதை

போர்க்களத்திலிருந்து வந்தே இலங்கைக்கு மீண்டு இராவணன், தூதரிடம் எட்டுத்திக்கிலுள்ள அரக்கர் சேனையைக் கொணரப் பணிக்கிறான். அமளியில் வருந்தி இருந்த இராவணனிடம், பாட்டன் மாலியவான் நிகழ்ந்ததை வினவுகிறான்.

செய்துயறிந்து, "இனியேனும் சீதையை விட்டு விட்டால் வாழலாம்", என்று கூறுகிறான். அவனைச் சினந்து, மகோதரன் ஆறுதல் கூறி நின்றான். தூதுவர்களை அழைத்து, உறங்கும் கும்பகர்ணனை எழுப்பி அழைத்து வரப் பணிக்கின்றான். வீரர்கள் அவனைப் பல்வகையால் முயன்று துயில் எழுப்புகின்றனர். எழுந்த கும்பகருணன், பல்வகை உணவு உட்கொண்டு இராவணன் முன் வணங்கி நிற்கிறான். தம்பியைத் தழுவி, உணவு அளித்துப் போர்க்கோலம் செய்விக்கிறான். "போர்க்கோலம் ஏன்?" எனக் கும்பகர்ணன் வினவ, இராவணன் செய்தி கூறுகிறான். "சானகி துயர் இன்னும் தவிரவில்லையா? தேவியை விடுக, அறத்தை மேற்கொள்க" எனக் கும்பகர்ணன் அறிவுரை கூறுகிறான். இராவணன் சினமொழிகேட்டு, "என்னை வெல்லும் மானிடர் உன்னையும் வெல்லுவர், ஆதலின் 'யான் மாண்ட பின்னராவது 'நீ சீதையை விடுக" எனக் கூறிப்போர்க்கோலம் பூண்டு, செஞ்சோற்றுக்கடன் கழிக்கப் பெரும்படையுடன் போர்க்களம் புகுந்தான். கும்பகருணன் தன்மையை வீடணன், இராமனுக்கு எடுத்துக்கூறுகிறான். சுக்ரீவன், கும்பகர்ணனை உடன் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்ட, வீடணன் செல்லுகிறான். "வந்தது தகுதி அன்று" எனக் கும்பகர்ணன் கூறுகிறான். 'இராமனைச் சரண் புகுமாறு' அவனிடம் வீடணன் வேண்டுகிறான். "நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி நான் இராமனுடன் வந்து சேர்தல் நீதியன்று. நாங்கள் போரில் இறந்துபடுவது திண்ணம், நீர்க்கடனும் தீக்கடனும் செய்ய நீ ஒருவனாவது உயிர் பிழைத்தால் நன்றேயாம்". ஆதலின், "நீ விரைந்து சென்று இராமனுக்குத் துணையாக நின்று" பெருமைபெறுமாறுக் கூறுகின்றான். வீடணன் உரைகேட்ட இராமன், விதிப்படி நடக்க விழைகின்றான். கும்பகர்ணன் ஆணையால் அரக்கர் சேனை வானர சேனையை வளைக்கின்றது.

கும்பகர்ணன், தன்னை எதிர்த்த நீலன், அங்கதன், அனுமன் முதலியோரை அடித்து ஓட்டினான். அப்போது இலக்குவன் பல அம்புகளைத் தொடுத்து அரக்கர் படையைக் கொன்றொழிக்கிறான். இலக்குவன் வில் ஆண்மையைக் கும்பகர்ணன்

வியந்து நின்றான். அநுமன் தோள்மேல் ஏறி இலக்குவன் போர் செய்கிறான். இருவருக்கும் பெரும்போர் நடக்கிறது. இது கண்டு சுக்ரீவன் தாக்குகிறான். அநுமனைக் கும்பகர்ணன் போருக்கு அறை கூவ, அநுமன் மறுக்கிறான். சுக்ரீவனுக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் போர் நடக்கிறது. சுக்ரீவன் நினைவிழந்து வீழ்கிறான். அவனைக்கும்பகர்ணன் எடுத்துச்செல்ல, அநுமன் பின் தொடர்கிறான். இராமன் கும்பகர்ணன் வாயிலை அடைக்கிறான். கும்பகர்ணன் இராமனை இடித் துரைக்கிறான். சுக்ரீவன் மயக்கம் தெளிந்து கும்பகர்ணனைத் தாக்கி அவன் மூக்கையும் காதையும் கடித்துச் செல்லுகிறான். உணர்வுற்ற கும்பகர்ணன் வாள்ப்போர் செய்கிறான். குரங்குச் சேனையின் அழிவைப் சாம்பன் இராமனுக்குப் புலப்படுத்துகிறான்.

இராமன் கும்பகர்ணனுடன் போர் தொடுக்கிறான். இராவணன் பெரும்படையை உதவிக்கு அனுப்புகிறான். வந்த சேனையை இராமன் எதிர்த்து நிற்கிறான். கும்பகர்ணன் பெருங்கோபத்துடன் போர் செய்கிறான். இராமன் வாள்படையால் கையை அறுத்து வீழ்த்துகிறான். மேலும் கும்பகர்ணன் வானரர்களை அடிக்கக்கண்டு, இராமன் அனல்கக்கும் அம்புகளால் அவன் இரு கால்களைத் துண்டித்து முண்டமாக்குகிறான். உள் உணர்வு பெற்ற கும்பகர்ணன், வீடணனைக் காக்குமாறும் அரக்கர்களுக்கு நற்பதவி அளிக்கவும் வேண்டி, சிறுபாணத்தால் தன் தலையைத் துணித்துக் கடலில் இடவும் வேண்டுகிறான். இராமனும் உடன்பட்டுச் செய்து முடிக்கிறான். செய்தியை அரக்கர்கள் இராவணனுக்கு உணர்த்துகின்றனர்.

1.3.16 மாயாசனகன்:

இராவணன் காமம் மிக்குற்று மகோதரனிடம் சீதையை அடையும் வழியைக் கேட்கின்றான். "மருத்தனைச் சனகனாக உருமாற்றிச் சீதைக்குக் காட்டுக" என மகோதரன் கூறுகின்றான். இராவணன் நிசி வேளையில் சீதையை நோக்கி

"நாளை இரவிற்குள் அந்த மானிடர் இருவரும் என் வாளுக்கு இரையாகிவிடுவர் என்னை ஏற்று என் உயிரைப் பாதுகாப்பாயாக" என்கிறான். சீதை, அங்குள்ள ஒரு துரும்பைப்பார்த்துக் கூறுவதுபோல "ஏ இராவணத்துரும்பே, என்னிடம் நெருங்குவாயாகில் நீ உடனே மடிவாய் உன்குலம் அழியும்", எஃப் பதிலுரைக்கின்றாள். இராவணன் சீதையின் முன் நிலத்தில் விழுந்து வணங்குகின்றான். சீதை, இராவணனுக்குக் கற்பு, அறம்பற்றி அறிவுறுத்துகின்றாள். இராவணன், "இராமனை வெல்வது மட்டுமன்று, அயோத்திக்கும் மிதிலைக்கும் அரக்க வீரர் சென்றுள்ளார்" என்று உரைக்கின்றான்.

அப்பொழுது மகோதரன், மாயாசனகனை அங்குக் கொண்டு வருகின்றான். மாயாசனகனைக் கண்டு சீதை வாய்விட்டு அரற்றுகிறாள். அறத்தின் நின்றவர்க்கு விளைவு இதுதான் எனப்பலப்படக் கூறிப் புலம்புகின்றாள். மீண்டும், இராவணன் சீதையை இணங்குமாறு வேண்டுகின்றான். இதனைக்கேட்ட சீதை சினந்து வானரப் பெருமைகளை எடுத்துக் கூறுகின்றாள். இராவணன் சினந்து சீதையிடம் விரைந்து செல்ல, மகோதரன் "தந்தை வேண்ட இவள் இணங்குவாள்" என்று கூறி, அவனைத் தடுக்கின்றான். மாயாசனகன் சீதையிடம் "இராவணன் கருத்திற்கு இசைக" என்று கூற, சீதை அவனைக் கடிந்து கூறுகிறாள். இராவணன் மாயாசனகனைக் கொல்வதற்கு வாளை உருவுகின்றான். சீதை இராவணனிடம், "உன்னால் எதுவும் செய்ய இயலாது" என்கிறாள். மாயாசனகனைக் கொல்லச் சென்ற இராவணனை மகோதரன் தடுக்கின்றான். அப்பொழுது கும்பகருணன் இறந்தமையை இராவணன் அறிகின்றான். இராவணன் அழுது அரற்றுகின்றான். சீதை மகிழ்ச்சியடைகிறாள். அமைச்சர்கள் இராவணனைத் தேற்ற, அவன் அகல்கின்றான். மகோதரன் மாயா சனகனைச் சிறையில் வைக்கப்பணித்துப் போகிறான். மருத்தன் மாயாசனகனாக வந்த பான்மையைத் திரிசடை கூற, சீதையின் துயரம் நீங்குகிறது.

1.3.17 அதிகாயன் வதை:

இராவணன், அசோக வனத்திலிருந்து சினத்துடன், எதுவும் பேசானாய் அரண்மனையை அடைகின்றான். தன் அமைச்சர்களையும் வீரர்களையும் கடிந்து "போருக்குச் செல்லுங்கள் அல்லது இங்கேயே மடியுங்கள்" என்கிறான். அது கேட்ட இளைய புதல்வன் அதிகாயன், தனது வீரத்தை மிகுத்துக் கூறுகிறான். அதிகாயன் வஞ்சினம் கூறிப்போருக்குச் செல்லுகிறான். நால்வகைப் படைகளுடன் கும்பன், அகம்பன், நிகும்பன் முதலியோர்களுடன் செல்லுகின்றான். அதிகாயன் கும்பகருணனது உடலைக்கண்டு வருந்துகின்றான். "அம்மானுடரைக் கொல்வேன்" எனச் சூளுரைக்கின்றான். அதிகாயன், இலக்குவன்பால் தூது அனுப்புகிறான். மயிடன் இராமனை அடைய, வானரர் அவனைப் பற்றுகின்றனர். இராமன், வானரரை விலக்கி, வந்த காரியம் வினவ, இலக்குவனிடம் செல்ல வேண்டும் என்கின்றான்; தூது வந்த காரியத்தைக் கூறுகின்றான். இராமன், இலக்குவனைப் போர்க்குச் செல்லுமாறு பணிக்கின்றான். வீடணன் அதிகாயனது திறத்தையும் அவன் வரலாற்றையும் கூறுகின்றான். இராமன் இலக்குவனது வலிமையைத் தெரிவிக்கின்றான். வீடணன் உடன் சென்று போரைக்காண இராமன் ஏவுகின்றான். இலக்குவன், வீடணனும் உடன்வர, போர்க்களம் புகுகின்றான். இருபக்க சேனைகளும் நெருங்கிப் பொருதுகின்றன. வானரப்படை சிதறுகின்றது. சிதறிய வானரர்க்குத் தேறுதல் கூறி இலக்குவன் விற்போர் செய்கின்றான். இலக்குவன் அம்புகளால் நாற்படைகள் அழிகின்றன. தாருகன், காலன் முதலியோரைச் சூலமும் கணிச்சியும் கொண்டு அழிக்கின்றான்.

அதிகாயன் படையுடன் இலக்குவன் போர் செய்கின்றான். இராவணன் அனுப்பிய யானைப்படையைத் தாக்குகின்றான். யானைப் படைகள் நிலை குலைகின்றன. அநுமன் புகுந்து, யானைப்படையை அழிக்கின்றான். தேவதத்தன் அநுமனோடு பொருது இறக்கின்றான். அதிகாயன் "அநுமனைக் கொல்வேன்" என வெகுண்டு வருகிறான். அநுமன் 'திரிசிரனையும் தேய்த்தே கொல்வேன்'

என வீரவுரை கூறுகின்றான். திரசிரத்தாள் வரவே, அவனை எதிர்த்து அழித்த அனுமன், மேல்திசை வாயிலைச் சேர்கிறான். அதிகாயன் தேரில் நின்று இலக்குவனுடன் பொருத, அங்கதன் தோள் மேல் நின்று இலக்குவன் பொருது கின்றான். அதிகாயன் படைகள் அழிகின்றன. தனியாக வந்த அவனிடம் "உன்படைகள் அழியத் தனியனானாய், நீ போய் விடுகிறாயா போர் செய்கிறாயா?" என்று கேட்கிறான். "உன்னைக் கொல்லாமல் போகேன்" எனப் பதிலுறுக்கின்றான் அதிகாயன். இருவர் பக்கமும் அம்புகள் பாய்கின்றன. காற்றரசன் "நான்முகன் படையால் அன்றி இறவான்" எனக் கூற; அப்படையால், இலக்குவன் அதிகாயன் தலையை அறுக்கின்றான். வீடணன், 'இந்திரசித்தும் இறப்பது உறுதியே' என எண்ணுகின்றான் போரில் நராந்தகன் அங்கதனுடன் பொருது வீழ்கிறான். போரில் மத்தன் நீலனுடன் பொருதுமாள்கின்றான். வயமத்தன் இடபனையும், சுக்ரீவன் கும்பனையும், அனுமன் நிகும்பனையும் கொல்லுகின்றனர். அதிகாயனும் பிறரும் இறந்தமையைத் தூதர் இராவணனுக்கு அறிவிக்கின்றனர். இராவணன் நிலைகுலைந்து வருந்துகிறான். தான்யமாலி, இராவணன் அடியில் விழுந்து அரற்றுகின்றாள். காமம் பிடித்த இராவணனை வைகின்றாள். சீதையால் வரும் அழிவைக் கூறிப்புலம்புகின்றாள். தான்ய மாலியை உருப்பசியும் மேனகையும் அரண்மனைக்குக் கொண்டுபோகின்றனர். இலங்கையிலுள்ளோர் யாவரும் வருந்துகின்றனர்.

1.3.18 <u>நாகபாசச் செயல்கள்</u>

அரக்கியர் அழுகை கண்டு, இந்திரசித்தன் எழுகின்றான். இராவணன் இசைவுடன் போர்க்கோலம் பூண்டு களம் புகுகின்றான். "வருபவன் யார்?" என இலக்குவன் வினவ, வீடணன் அவன் வன் திறனைக் கூறுகிறான். இலக்குவனுக்குத் துணையாகச் சுக்ரீவன் வருகிறான். இருதிறப்படைகளும் போர் செய்கின்றன. நீலன், மயிந்தன், துமிந்தன் முதலிய வானர வீரர்கள் கணக்கற்ற அரக்கர்களை அழிக்கின்றனர்.

அப்பொழுது இந்திரசித்தன் கடுஞ்சினத்துடன் பெரும்போர் புரிகின்றான். வானரப்படைகள் அழிகின்றன. அதுகண்ட சுக்ரீவன் இந்திர சித்தனை மரத்தால் தாக்குகின்றான். இந்திரசித்தன் சுக்ரீவன் நெற்றியிலும் மார்பிலும் பாணத்தைச் செலுத்துகின்றான். அதுகண்ட அனுமன், வெகுண்டு ஒரு பெரிய குன்றை எடுத்து எறிகின்றான். ஓராயிரம் பாணங்களை அனுமன் மீது ஏவ, அனுமன் குருதிசோரத் தளர்ந்து விடுகின்றான். நீலன் ஒரு மலையை அரக்கன்மீது எறிகின்றான். வாளிகளினால் இந்திரசித்தன் நீலனை நடுங்கச் செய்கிறான். இடையே அங்கதன் நேரிட அவன் வேகவாளியால் மயங்கி விழச்செய்கின்றான். அதுகண்ட இலக்குவனிடம் வீடணன் "இவனை நீயே கொல்வதன்றி வேறொருவரால் இவனை வெல்ல முடியாது" என்கிறான். ஒற்றன் ஒருவன் இந்திரசித்தனிடம், "அதிகாயனைக் கொன்றவன் இவனே" என்கின்றான். இலக்குவனுக்கும் இந்திரசித்தனுக்கும் பெரும்போர் நடக்கின்றது. பாணங்கள் பல பாய்கின்றன. அரக்கர் படை அழிகின்றது. மறைந்து நின்று இந்திரசித்தன் நாகபாசத்தைச் செலுத்துகிறான். வீடணன் மட்டும் பிழைத்துச் செல்ல, இலக்குவன் முதலிய யாவரும் மூர்ச்சையற்று விழுகின்றனர்.

இலக்குவன் முதலியோர் நாகபாசத்தால் கட்டுண்டமை கண்டு இராமன் வருந்துகிறான். யாரும் இறந்திலர் என்று வீடணன் கூறுகிறான். தேவர்கள், கலங்க, அவர்களுள் ஒருவனான கருடாழ்வார், பறந்து வந்து இராமன் முன் நின்று, இராமனைத் துதிக்கின்றான். மும்முறை வலமாகப் பறந்து வர அவன் காற்றுப்பட்டு வானர வீரர்கள் யாவரும் மயக்கம் தீருகின்றனர். அனுமன் ஆரவாரம் செய்கிறான். இராவணன் அவ்வாரவாரத்தைக் கேட்கிறான். செய்தி அறிந்த இந்திரசித்தன் "நாளைப்போர் புரிவேன்" என்கிறான்.

1.3.19 அரக்கர் படைத்தலைவர் வதை:

வானரர்கள் செய்த ஆரவாரத்தைக் கேட்ட அரக்கர் படைத்தலைவர் இராவணனிடம் போரிட இசைவு பெறுகின்றார். மாபெரும் பக்கனும் புகைக் கண்ணனும் சூளுரைக்கின்றனர். பெரும்படையுடன் போர்க்களம் செல்லுகின்றனர். வருபவர் பற்றி வீடணன் இராமனுக்குக் கூறுகின்றான். போர் நடக்கின்றது. தம் கணவரை நாடி வந்த அரக்கியர் புலம்புகின்றனர். அனுமன் புகைக்கண்ணனையும் அங்கதன் மாபக்கனையும் அழிக்கின்றனர், மாலியை நீலன் அழிக்கின்றான். வேள்விப் பகைஞன், இடபன் முதலியோரை மாருதி அழிக்கின்றான். வானர வீரர்கள் அரக்கர்களைக் கொன்று வெற்றி முழக்கம் செய்கின்றனர்.

1.3.20 மகரக்கண்ணன் வதை:

தூதுவர் இலங்கை மாநகருக்கு ஏகி, படைத்தலைவர் யாவரும் மடிந்து போனதைக் கூறுகின்றனர். கரன்மகன் மகரக்கண்ணன் போர்க்குச் செல்லுகிறான். அரக்கர்க்கும், வானரர்க்கும் போர் நடத்தி இராமனிடம், "என் தந்தை கரனைக் கொன்ற பழியைத் தீர்க்க வந்தேன்" எனச் சூளுரைக்கிறான். மகரக்கண்ணன் இராமன் மீது அநேக பாணங்களை விடுகின்றான். மாயத்தில் இடி, மழை காற்று, தீ முதலியவற்றை உண்டாக்குகின்றான். வானரங்கள் பயந்து ஓடுகின்றன. இராமன் அக்னி, வாயு, பாணத்தால் அவற்றைத் தடுக்கிறான். அவன் மறைந்துள்ள இடத்தில் இராமன் பாணத்தைச் செலுத்த மகரக்கண்ணன் தலைஅறுப்புண்டு விழுந்து இறக்கிறான். இச்சமயத்தில் குருதிக்கண்ணனும் (ரக்தாக்ஷன்) சிங்கனும் எதிர்க்கின்றனர். அவர்களை நளனும் பனசனும் கொல்லுகின்றனர். தூதுவர்கள், மகரக்கண்ணன் இறந்த செய்தியை இராவணனுக்குக் கூறுகின்றனர்.

1.3.21 பிரமாத்திர நிகழ்ச்சிகள்

இராவணன் இந்திரசித்தை அழைத்துப் போர்வீரர்கள் பட்டதை வருந்திக் கூறுகின்றான். தந்தையைத் தேற்றி, இந்திரசித்தன் போர்க்களம்

செல்லுகிறான். போர்ப்பறைகள் ஒலிக்கின்றன. போர்க்களத்தில் இந்திரசித்து தேர்மீதேறி, பெரும்படையுடன் செல்லுகின்றான். நாண் ஒலி எழுப்ப, ஒலிகேட்ட வானர சேனைப்படைகள் ஓட்டம் பிடிக்கின்றன. அனுமன், அங்கதன், தோள்களில் முறையே ஏறி நின்று இராம இலக்குவர் போர் செய்கின்றனர். அசனிமாரி பொழிகின்றனர். இருவர் தம் வெம்போரை இந்திரசித்தன் வியந்து நோக்கினான். தனியனாக நின்று போர் செய்கிறான். நாகபாசத்தால் பிணித்தமையால் இந்திர சித்தைத் தானே கொல்வேன் என்று இலக்குவன் சூளுரைக்கிறான். இராமனைத் தொழுது இலக்குவன் போருக்கு எழுந்தான். அரக்கர் அழிகின்றனர். இந்திரசித்து தேரோடு தனியனாகின்றான். இலக்குவன் வெற்றிகண்ட வானரர் ஆர்க்கின்றனர். இலக்குவன் அயன்படையைத் தொடவே, இராமன் தடுக்கின்றான். இந்திரசித்தன் தெய்வப்படையை விட எண்ணி, மறைகிறான். இராவணனின் கருத்து உணராத இராம-இலக்குவர் போர்க் கோலம் களைகின்றனர். இந்திரசித்தன் இராவணனுக்கு வேள்வி செய்யும் திட்டத்தைக்கூறுகிறான். அப்போது மகோதரன் போர் தொடுக்கிறான். அனுமனும் சுக்ரீவனும் நேரிடுகின்றனர். அரக்கர்க்கும் வானரர்க்கும் பெரும்போர் நிகழ்கின்றது. அனுமன் அகம்பனைத் தாக்கினான். இவ்வேளை, மகோதரன் தேவேந்திரனைப் போலவும், மற்றும் சிலரை முனிவர்கள் போலவும் வரப்பணிந்து இலக்குவனுடன் பொருதுகின்றான். இலக்குவன் சிவன் படையைத் தொடுக்கிறான். இந்திரசித்தன் பிரம்மாத்திரத்தை இலக்குவன் மேல் விடுகிறான். படைகள் இருட்டில் மூழ்கின்றன. நீலன், காலன், இடபன், பனசன், குமுதன், சுசேடனன், விநதன், கெந்தமாதனன், இடும்பன், கதிமுகன் முதலிய படைவீரர் எல்லோரும் மண்ணில் சாய்கின்றனர். இலக்குவனும் உணர்வற்று வீழ்ந்தான்.

இந்திரசித்து மகோதரனுடன் நகரை அடைந்து, இராவணனுக்கு வெற்றியைக் கூறி நிற்கின்றனர். இராமபிரான் இறக்கவில்லை என்ற செய்தியுடன் அவரவர் மாளிகை செல்லுகின்றனர். பாடிவீட்டில் தெய்வப்படைகளுக்கு வழிபாடு இயற்றிப் போர்க்களம் வருகின்றான். வீழ்ந்துகிடக்கும் சுக்ரீவன்

முதலியோரைத் தனித்தனியாக கண்டு வருந்துகின்றான். இலக்குவனைக் கண்ட இராமன் துயருற்றுப் புலம்பி மயங்கி வீழ்ந்தான். தேவர்கள் இராமனுக்கு உண்மையை உணர்த்துகின்றனர். தூதர்கள் இராவணனிடம் 'உன் பகை முடிந்தது' எனக் கூறுகின்றனர்.

1.3.22 சீதை களம் காண்டல்:

அரக்கர்கள் பெற்ற வெற்றியை முரசறைந்து யாவருக்கும் தெரிவிக்கும்படி இராவணன் கட்டளை இடுகின்றான். மருத்தன் என்பவனை அழைத்து அரக்கர் உடலைக்கடலில் தள்ள ஆணையிடுகிறான். பின், சீதையைக் களத்திற்குக் கொணரப் பணிக்கிறான். அரக்கியரிடம் இராம இலக்குவரை அவளுக்குக் காட்டக் கூறுகின்றான். இராமனைக்கண்ட சீதை துயரடைந்து பல சொல்லி அழுகிறாள். "இராமன் திருமேனி மீது விழுந்து உயிர் விடுவேன்" எனப் பாய்ந்து எழுந்தாள். அதுகண்ட திரிசடை, சீதை மட்டும் கேட்க, "இராமர் இறக்கவில்லை', இலக்குவர் முகத்திலும் ஒளி வீசுகின்றது. அனுமன் சிரஞ்சீவியாதலின் அவர் சாகமாட்டார். யாவரும் மூர்ச்சையுற்று இருப்பதுபோல் தெரிகிறது. மேலும், இந்த தேவ விமானம், மங்கலம் நீங்கிய பெண்டிரைத் தாங்க மாட்டாது"எனக் கூறுகின்றாள். சீதை "அன்னையே தாங்கள் உரைத்தமை ஒன்றும் ஒழிந்திலது, ஆதலால், உன்னையே தெய்வமாகக் கொண்டு இத்தனை காலம் உய்ந்தேன்" - எனக் கூறுகின்றாள். சிறிது நேரத்தில், சீதையை அரக்கியர் அசோக வனத்தில் கொண்டு சேர்க்கின்றனர்.

1.3.23 மருத்துமலைக் கொணர்தல்:

உணவு கொணர்ந்து, பாசறையில் சேர்ந்த வீடணன், களங்கண்டு மயங்கி வீழ்கின்றான். இராமன் மேனியில் வடு இன்மை கண்டு துயரம் தணிந்து துயர்

தீர்க்கும் வழியை ஆராய்கின்றான். 'இறவாதவர் இருப்பரோ' என வீடணன் தேட, அனுமனைக் காண்கின்றான். உணர்வுபெற்ற அனுமன், இராமனைப்பற்றி உசாவி அறிகிறான். இருவரும் சாம்பனைத் தேடிச்சென்று அடைகின்றனர். அனுமன் வருகையால் சாம்பன் மகிழ்கின்றான். சாம்பன் மருந்துமலை கொணர வழிகூறி, அனுமனை ஏவுகின்றான். "இரவு கழிவதற்குள் தான் அவற்றைக்கொண்டு வருவேன்" என வேகத்தில் செல்லுகிறான். விரைந்து செல்லும் அனுமனைக் கண்டு வானவர் வியக்கின்றனர். கயிலையை வணங்கி, எமகூடத்தைத்தாண்டி, அனுமன் மேருமலைக்குச் செல்லுகின்றான். பிரம்மன் முதலிய தேவர்களை வணங்கி, உத்தரகுருநாடு வழி, நீலமலைக்கு அப்பால் மருந்துமலையைக் காண்கின்றான். அனுமன் மருந்துமலையைப் பெயர்த்து எடுத்து கடிதில் வருகிறான். அனுப்பிய பின், சாம்பனும் வீடணனும் இராமனைச் சென்று காண்கின்றனர். இராமன் அவர்களை உசாவுகின்றான். அனுமன் மலைகொண்டு வந்துநிலத்தில் இடுகின்றான். மருந்து மலையின் காற்றால் யாவரும் உயிர்பெற்று எழுகின்றனர். இராமன் தம்பியைத் தழுவித் துயர் தீர்கின்றான். அயன்படை அகல்கின்றது. இராமன் அனுமனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்துகின்றான். மருந்துமலையுடன் அனுமன் மீண்டும் போகின்றான்.

1.3.24 <u>இராவணன் களியாடல்</u>:

பகை ஒழிந்தது என்று உவந்த இராவணன், மேனகை, திலோத்தமை, முதலிய அரம்பையர் களியாட்டம் காண்கின்றான். களியாட்டத்தில் அரக்கர்கள் கள்ளுண்டு ஆடிப்பாடுகின்றார்கள். அப்போது வானவர் ஆர்ப்பொலி கேட்கின்றனர். இலக்குவன் பிரமையால் ஆடுகின்ற நடன மகளிரை வானரக் கூட்டங்களாகவும், இராம இலக்குவர்களாகவும் கண்டு மிரள மிரள விழிக்கின்றான்.

1.3.25 மாயா சீதை நிகழ்ச்சிகள்:

தூதுவன் கூறியதைக் கேட்டவுடன், இராவணன் களியாட்டத்தை நிறுத்தி, அரசவை புகுகின்றான். மாலியவான், 'இராமன் திருமாலின் கூறு' என்பதைக் கூறி, சீதையை விடுக்க வேண்டுகின்றான். இந்திரசித்தன் நிகும்பலை வேள்வி பற்றிக் கூறுகின்றான். இராவணன் நிகும்பலை வேள்வி முடிக்கும் உபாயம் வினவுகின்றான். இந்திரசித்தன் சானகி உருவம் அமைத்து வரச் சொல்லுகின்றான். போர்க் களத்தில் சுக்ரீவன் இராமனிடம் இலங்கையை எரியூட்ட இசைவு பெறுகின்றான். வானரங்கள் இலங்கைக்குச் செல்லுகின்றன. இலங்கையில் தீ பரவுகின்றது. மீண்ட அனுமன் ஊர்ப்பொலியால் இலங்கை நடுங்குகின்றது. அனுமன் முன்னிலையில், இந்திரசித்தன் மாயா சீதையைக் கொல்வேன் என்கிறான். அனுமன் இந்திர சித்தனுக்கு நீதி கூறுகின்றான். வடக்கே மாயமாய் மறைகின்றான். மாயாசீதையின் சித்திரவதையைக் கண்டதும் அனுமன் மிகவருந்தி மூர்ச்சையடைந்து தெளிகிறான். அனுமன் இராமனிடம் செய்தி கூறுகின்றான். இராமனும் வானரர் முதலியோரும் உற்ற துயரம் கண்ட அனுமன், 'இதில் ஏதோ சூது இருக்கிறது' என்கிறான். வண்டின் உருக்கொண்டு அசோகவனத்தை அடைந்து பார்க்கின்றான். சீதாபிராட்டி வருந்தியிருந்தமையைக் கண்ட வீடணன், இராமனை வணங்கி நிலைமையை எடுத்துரைக் கிறான். எல்லோரும மகிழ்கின்றனர்.

1.3.26 நிகும்பலையாகம்:

மாயாசீதையை உணர்ந்த இராமன் வீடணனைப் புகழ்கிறான்...இராமன் இலக்குவனுக்கு அம்புவிடுவது பற்றி அறிவுறுத்துகிறான். திருமாலின் வில், கவசம், முதலியவற்றை இராமன் கொடுக்கிறான். நிகும்பலையில் வானரர் அரக்கர் சேனையைக் காண்கின்றனர். அரக்கர்சேனையுடன், வானரர் பொருதுகின்றனர். இந்திரசித்தன் யாகம் சிதைகின்றது. வேள்வித் தீ அறிதல் கண்டு இந்திரசித்தன் வெதும்புகின்றான். இந்திரசித்தன் நியமம் குலைந்து வருந்திப்புலம்புகின்றான்.

அனுமன் இந்திரசித்தனை எள்ளி நகையாடுகின்றான். அனுமன் முதலியோரை இந்திரசித்தன் இகழ்கின்றான். இந்திரசித்தன் போருக்குச் சங்கு முழங்கி வருகின்றான். அவனுக்கும் அனுமனுக்கும் போர் நடக்கிறது. அவன், "இலக்குவன் எங்குள்ளான்?" என வினவுகின்றான். இந்திர சித்தனுக்கும் இலக்குவனுக்கும் பெரும்போர் நடக்கிறது. வீடணன், இந்திரசித்தன் மெலிவினை இலக்குவனுக்குக் கூறுகின்றான். இந்திரசித்தின் அனல், புனல், கதிர், படைகளை இலக்குவன் அவற்றாலே விலக்குகின்றான். மாயோன் படை, இலக்குவனை விலகிப்போகிறது. சிவன்படையை இந்திரசித்து விடுகின்றான். இலக்குவனும் சிவன் படையை விடுகின்றான். வீடணனை இந்திரசித்தன் சினத்தால் இகழ்கின்றான். அதற்கு வீடணன் "அறத்தினைப் பாவம் வெல்லாது" போன்ற அறவுரைகளைக் கூறுகின்றான். போரில் தோல்வியுற்ற இந்திரசித்தன் மேலெழும்பி மேகத்தில் மறைந்து, அம்புபட்ட உடலோடு இராவணனிடம் போய்ச் சேர்கின்றான்.

1.3.27 இந்திரசித்து வதை:

இராவணன், இந்திரசித்திடம் நிகழ்ந்தது உரைக்கச் சொல்லுகிறான். அவன் சீதையை விடுமாறு வேண்டுகிறான். இராவணன் இந்திரசித்தைக் கடிந்து பேசுகின்றான். இராவணன் போருக்குப் போதலைத்தடுத்து, இந்திரசித்துப் போருக்குச் செல்லுகிறான். இந்திரசித்தும் இலக்குவனும் பொருதுகின்றனர். "இந்திரசித்தை உடனே கொல்க" என வீடணன் இலக்குவனுக்கு உரைக்கின்றான். இந்திரசித்தன் போர்த் திறன் கண்டு தேவரும் இலக்குவனும் வியக்கின்றனர். "இந்திரசித்தன் இரவில் இறவான்" என இலக்குவனுக்கு வீடணன் இயம்புகிறான். "சிவன் ஈந்த தேரும் வில்லும் இருக்கும்வரை அழியான்", என வீடணன் மேலும் குறிப்பிடுகிறான். இலக்குவன் இந்திரசித்தின் தேரைச்சிதைக்க, அவன் விண்ணில் மறைந்து ஆரவாரம் செய்கின்றான். இந்திரசித்துக்கும் இலக்குவனுக்கும் பெரும்போர் நிகழ்கிறது. இலக்குவனது பிறைமுக அம்புபட்டு இந்திரசித்தன் தலை அற்று விழுகின்றது. 'அறம் தலை நின்றார்க்கு அழிவு இல்லை' என்னும்

சொல் வெற்றி பெற இந்திரசித்தின் தலையை ஏந்தி அங்கதன் முன் செல்ல, இலக்குவன் பின் செல்கின்றான். இராமன் திருவடிகளில் தலையை வைக்க இராமன் முதலியோர் மகிழ்ச்சி அடைகின்றனர். இராமன், 'இது வீடணன் தந்த வெற்றி' எனப் புகழ்ந்து பேசுகின்றான்.

1.3.28 இராவணன் சோகம்:

தூதர் இராவணனுக்கு இந்திரசித்து இறந்தமையைத் தெரிவிக்கின்றனர். செய்திகேட்டு சினமடைந்து, தூதரை இராவணன் வாளால் வீசி, தரையில் விழுந்து புலம்பி அழுகிறான். இராவணன், மைந்தன் உடலைத்தேடி போர்க்களம் புகுகின்றான். இந்திரசித்தின் தலை காணாது, இராவணன் அரற்றுகின்றான். அவன், மகன் உடலோடு இலங்கை செல்லுகின்றான். செய்தி அறிந்த மண்டோதரி, மைந்தன் மேல் விழுந்து புலம்புகின்றாள். இராவணன் சீதையை வெட்ட வாளெடுத்துச் செல்லுகிறான். மகோதரன் இராவணனைத் தடுக்கிறான். இந்திரசித்தின் உடலைத்தைலத்தோணியில் இடப்பணிக்கின்றான்.

1.3.29 அரக்கர் படைக்காட்சி:

இராவணன் கூறியபடி அரக்கர் சேனைகள் எல்லாம் இலங்கையில் நிறைகின்றன. அவன், மகோதரன் முதலானோருடன் சேனைகள் கூட்டமாக நிற்பதைப் பார்வையிடுகிறான். மாலியவான் இராமன் முதலிய மனிதர் வலிமையை உரைக்கின்றான். வன்னி, "சீதை என்பவளை விட்டு, அம்மனிதரைச் சேர்தல் நலம் என்றால் பழியாகும்" ஆகையால், 'குலத்தொடு முடித்தல் கடமை' என, இராக்கதர் எழுந்தனர். இராவணன் "அம்மானுடரை வென்று மீளுவோம்" எனச் சூளுரைத்துப் போருக்குச்செல்கின்றான்..

1.3.30 இராவணன் மூலப்படை வதை:

இராவணன் மந்தர்களைக் கொல்ல, படைத்தலைவர்களுக்குக் கட்டளை இடுகிறான். தானும் போர்க்கோலம் புனைகிறான். பெருந்திரளான நால்வகைச் சேனைகளும் போர்க்களத்தில் அணி நிரக்கின்றன. வானவர் அதனைக்கண்டு குலைந்து சிவபெருமானிடம் முறையிடுகின்றனர். மூலப்படையைக் கண்டு வானரங்கள் அஞ்சி ஓடுகின்றனர். இப்புதுப்படை பற்றி இராமன் வினவ, வீடணன் மூலப்படைகளின் வலிமை பற்றிக் கூறுகின்றான். அங்கதன், ஓடிய படை வீரரை அழைக்கப், படைத்தலைவர்கள் பதிலுரைக்கின்றனர். சாம்பன், மறு மொழியாக, மூலப்படைப்பற்றிக் கூறுகிறான். வானரப்படை மீளவே, அரக்கர் படை பற்றி இராமன் "யானே சிலை எடுத்து அழிப்பேன்" என்கிறான். வானரச் சேனையைக் காக்குமாறு, தம்பியை அருகே இருக்குமாறு, இராமன் வேண்டுகிறான். அனுமன் முதலியோரை இலக்குவன் பின் செல்ல இராமன் ஏவுகின்றான். இராமன் முன்னிலையில் வந்து போர் செய்கின்றான். அறவோர் ஆசி கூறுகின்றனர். இராமன் தனியே நின்று போர் செய்யும்போது அவனது கோதண்டத்தின் ஒலியில் அரக்கர்கள் அஞ்சி நடுங்கினர். அம்பினால் அரக்கர்கள் அழிகின்றனர். இராமன் இடசாரி வலசாரியாகச் சுற்றி அம்பெய்து மூலப்படைகளையும் படைத் தலைவரையும் அழிக்கின்றான். அப்போது வன்னியென்பவன் வெகுண்டு பாய்ந்தான்; தேவாத்திரம் ஒன்றால் அவன் தலை கொய்யப்படுகிறது. உருத்து எழுந்த அரக்கர் படை இராம பாணத்தால் மடிகின்றது. இராமன், சரமதில் அமைத்து அரக்கர்களை அழிக்கின்றான். அப்போது வன்னி ஒருமுகமாக இராமனை எதிர்க்குமாறு அரக்கர்க்குக் கூறுகின்றான். இராமன் அம்பு மழைபொழிய அரக்கர் சேனை அழிந்து படுகிறது. இராமனின் வில்லாற்றலால் அரக்கர் அடியோடு பலபட அழிகின்றனர். தேவர்கள் மகிழ்ந்து இராமனை வாழ்த்து கின்றனர். இலக்குவன் இராவணனோடு பொருதும் இடத்திற்கு, இராமன் செல்லுகின்றான்.

1.3.31 இலக்குவன் வேலேற்றமையும் அதன் விளைவுகளும்:

குரங்குச் சேனை களத்திற்கு மீண்டும் வருகிறது. இராவணன் போர்க்களம் செல்லுகிறான். இருபடை கை கலக்கின்றன. அரக்கர் அழிவுகண்ட இராவணன் கொதித்து எழுகிறான். இலக்குவனும் இராவணனும் போர் செய்கின்றனர். இலக்குவன் இராவணனது கணைகளை நறுக்கியமை கண்டு, இராவணன் இனி செய்வது பற்றி நினைக்கிறான். இராவணன் மோகப்படை ஏவ, இலக்குவன், வீடணன் அறிவுரைப்படி அழிப்படையை ஏவுகின்றான். வீடணனால் படைவலி அழிய, இராவணன் அவன் மேல் வேல் எறிகின்றான். வீடணன், "ஈது என் உயிர் அழிக்கும்" என, இலக்குவன், "அஞ்ச வேண்டாம்; போக்குவன்" என்றான், இலக்குவன் வேலைத்தன் மார்பில் ஏற்க எதிர்க்கவே, பலரும் முந்தி நிற்க, வேலை இறுதியில் இலக்குவன் ஏற்கிறான். வீடணன், இராவணன் தேர்க்குதிரையையும் சாரதியையும் அழிக்கின்றான். வீடணனைக் கொல்லாது விடுத்து, வெற்றியுடன் இராவணன் மீளுகின்றான். இலக்குவன் நிலைகண்ட வீடணன், ஆற்றாது அரற்றுகின்றான். அனுமன், முன்போல மருந்து கொண்டு வந்து இலக்குவனை உயிர்ப்பிக்கின்றான். இலக்குவன் அனுமனைத் தழுவ, வீடணன் நலம் உசாவுகின்றான். வானரத்தலைவன், இராமன்பால் செல்ல, அவன் "விளைந்ததுஎன்ன?" என்று கேட்கிறான். செய்தி கேட்டு இராமன், அனுமனை வாழ்த்துகின்றான். இலக்குவனை இராமன் பலவாறு பாராட்டுகிறான். பின்னர், இராமன் வில், அம்பறாத்தூணி முதலியவற்றை அனுமனிடம் கொடுத்து, அருகிருந்த குன்று மீதேறி இளைப்பாறத் தொடங்குகிறான்.

1.3.32 வானரர் களம் காண்டல்:

மூலபலப்படையின் அழிவைக் காண, சுக்ரீவனை இராமன் ஏவுகின்றான். உயிர் இழந்துகிடக்கும் அரக்கர் சேனை குறித்து வீடணன் சொல்லி, இராமரின் வில்லாண்மையை வியந்து நிற்கிறான். இராமனை அடைந்து வணங்கி யாவரும் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

1.3.33 இராவணன் களம் காண்டல்:

இராவணன் போர் வீரர்க்குப் பரிசுகள் அளித்து, பெருவிருந்து அமைக்குமாறு ஆணை இடுகிறான். தூதுவர் சிலர் வந்து, மூலபலப்படையின் அழிவினைத் தெரிவிக்கின்றனர். இராவணன், "அந்த இராமன் ஒருவனே கொன்றான்? பொய்?" எனக் கூறுகின்றான். மாலியவான், "தூதர் பொய் உரையார்" என்கிறான். இராவணன் "இலக்குவனை வேலால் எறிந்து கொன்றேன்" என மறுமொழி கூறுகிறான். தூதர், இலக்குவன் உயிர்பெற்றமையை உரைக்கின்றனர். இராவணன் கோபுரத்தில் ஏறி, களத்தில் அளவற்ற பிணங்கள் கிடப்பதையும், இலக்குவன் நிற்பதையும் காண்கின்றான். மிக்க துயரத்துடன் இராவணன் அரசவை நோக்கிப் போகிறான்.

1.3.34 இராவணன் தேரேறிப் போருக்குப் புறப்படுதல்:

இராவணன், போரில் அழிந்தவர்கள் போக எஞ்சிய படையைத் திரட்டுகிறான். அவன் சிவபிரானை வணங்கி, போர்க்கோலம் பூண்டு, குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் ஏறிப் புறப்படுகிறான். "சானகி கதறித் துன்பக்கடலில் விழ வேண்டும்; அன்றேல், மண்டோதரி அவ்வாறு தவிக்க வேண்டும்" என வஞ்சினம் கூறுகிறான். போர்க்களத்தில் யாவரும் நடுங்க, இராவணன் தோன்றுகிறான். உலகில் தோன்றிய கலக்கம் கண்டு சுக்ரீவன் முதலியோர் துணுக்குறுகின்றனர். இராவணன் வருகையை வீடணன் இராமனுக்குக் கூறுகிறான்.

1.3.35 இராமன் தேர் ஏறிப்போர்க்களம் புறப்படுதல்:

இராமன் போர்க்கோலம் பூண்டு எழுகிறான். இராமனுக்குத் தேர் அனுப்புமாறு சிவபெருமான், தேவர்களிடம் கூறுகிறான். இந்திரன், மாதலிக்குக் கட்டளையிட அவன் தேர்கொண்டு வருகிறான். மாதலி கொணர்ந்த தேர் குறுக

வேண்டிய பொழுது குறுகும்; உயரவேண்டிய சமயத்தில் உயரும்; வேண்டிய பொழுது உயர்ந்து, வானத்தில் வட்டமிடும் தன்மையுடையது. மாதலி அத்தேரை இராமனிடம் அளித்து, "இதனை யாராலும் எவ்வகையாலும் அழிக்கமுடியாது" என்கிறான். தேர் குறித்து, இஃது அரக்கர்செய்யும் மாயமாக இருக்குமோ? என்று ஐயுற்றுக் கேட்க, தேவலோகத்தைச் சார்ந்தவையாதலின் தேர்க் குதிரைகள், 'மாதலி உரைத்தவை உண்மை' என்கின்றன. உடனே இராமன் மாருதியிடமும் இலக்குவனிடமும் இதுபற்றிக் கேட்க, அவர்கள், "புரந்தரன் தேரே; ஐயமில்லை" என்கின்றனர். இராமன் தீவினை அழிய, நல்வினை களிப்ப, தேர்மீது ஏறுகிறான்.

1.3.36 இராவணன் வதை:

இராமன் தேர் ஏறி வருவதைப்பார்த்த இராவணன், அது தெய்வத்தேர் என அறிந்து கொள்ளுகிறான். தேரை இராமன் எதிரே விடுமாறு இராவணன் சாரதிக்குக் கூறுகிறான். இராமன் கருத்துக்கு இசைய, மாதலி தேர் ஓட்டுகிறான். மகோதரனை, இராவணன் இலக்குவனோடு போர் செய்ய வேண்டுகிறான். மகோதரன் போரும்பொழுது, இராமன் தேரைத்தாக்க, மகோதரன் இராமன் கணையால் கழுத்து அறுந்து, மண்ணில் சாய்கிறான்.

மகோதரன் இறந்தபின் இராவணன், இராமனோடு போர் செய்ய விரைந்து புறப்படுகிறான்; 'பாஞ்சசன்யம்' என்னும் சங்கிசை முழங்குகிறது. இராமனும் இராவணனும் எதிர் எதிராக நின்று தருமமும் பாவமும் தாக்குவது போலத் தாக்கத் தொடங்கினர். இருவரும் தம்தம் வில்லினைக் கையிற்கொண்டு வளைத்து நாணோசை செய்கின்றனர். இராம-இராவணப்போர் தொடங்குகிறது. பல்வேறு கணைகளை இராவணன் எய்து வானரர்கள் பலரைக் கொல்கிறான். இராமன் மிக்க கோபத்துடன் தேரில் நின்று போர் தொடுக்கிறான். இராவணன் சினந்து, மாமன் தேவத்தச்சரால் கொடுக்கப்பெற்ற உயர்ந்த பாணத்தை

இராமன் மீது செலுத்துகிறான். இராமன் அவற்றைத் தடுக்கிறான். இராமனும் இராவணனும் ஒத்துச் செருவிளைக்கின்றனர். இராமன், அரக்கர் படைக்கலன் களைத் தடுத்தல் அன்றிப், போர் செய்யாது நிற்கிறான். இராமன் தேர்க் கொடியை இராவணன் அறுக்கிறான். இராமனின் குதிரைகள் மீதும், மாதலி மீதும் இராவணன் சரம் விடுகிறான். மாதலி மார்பில் அம்பு தைக்கக் கண்டு, இராமன் வருந்துகிறான். இராமனை இராவணனது அம்புகள் மறைக்கின்றன. இராமன் இராவணன் தேர்க்கொடியை வீழ்த்துகிறான். இராவணன் தாமதப் படையை இராமன் மேல் விடுகிறான். இராமன், சிவன் படையை விட்டு, தாமதப்படையைத் தொலைக்கிறான். இராவணன் அசுரப்படையால் தாக்க, இராமன் அக்கினிப்படையால் அதனைப் பிளக்கிறான். அவன் மயன்படையை மேற்கொள்ள, இராமன் கந்தருவக்கணையால் அதனைத் துண்டாக்கிவிடுகிறான். பல்வேறு தண்டுகளும் அம்புகளும் போரில் இடம்பெறுகின்றன. அவை, இராமன் கணையால் அழிந்து ஒழிகின்றன. இராவணன் மாயைப்படையைவிட, இறந்த அரக்கர் எழுந்து ஆரவாரிக்கின்றனர். இராமன் ஞானக்கணையை விடுத்து மாயையை மாற்றுகிறான். இராவணன் சூலம்கொண்டு வீசுகிறான். இராமன் அம்புகள், சூலப்படையை அழிக்க முடியாமல்போக, அவன் உங்காரத்தால் அழிக்கின்றான்; இராமனுடைய செய்கையைக் கண்டு, வீடணன் கூறியன நினைவில் தோன்ற, 'வேத முதல்வனோ?' என இராவணன் கருதுகிறான். "அந்த இராமன் யாவனாயிருந்தாலும் அவனை நானே வெல்வேன் அல்லது இறப்பேன்" எனக் கூறுகிறான். நாகக்கணை, வாயுக்கணை, தீக்கணைகளை இராவணன் விட, இராமன் மாறுபட்டப் பாணங்களால் இராவணன் மார்பில் அழுத்துமாறு போர் புரிகின்றான். இராவணன் வித்தைகள் தளர, இராமன் வீரமும் வலியும் மிகுகின்றது. இராமன் இராவணனின் ஓர் தலையை அறுக்கிறான். அது கடலில் வீழ்கிறது. அவன், இராவணன் கையை அறுக்க, அது மீண்டும் முளைக்கின்றது. இராவணன், மாதலியை ஒரு கணையால் தாக்க, தோமரம் துகளாகிறது. இராவணன் தலைகள் அறுபட்டுச் சிதறி வீழ்கின்றன. இராவணன் மேனியை இராமன் முற்றும் அம்பினால் மூடுகிறான்.

இராவணன் தேரில் உணர்வு இழந்து கிடக்க, சாரதி தேரினை விலக்கி நிறுத்துகிறான். இத்தருணத்தில் மாதலி, இராவணனைக் கொல்லத் தூண்டவே, இராமன் 'நீதியன்று' என்கிறான். உணர்வுபெற்ற இராவணன், சாரதியைச் சினந்து, வாளை உருவ, அவன் நடுங்கி நின்றான். சாரதி, இராவணன் உயிரைக் காப்பாற்றவே அவ்வாறு செய்ததாகக் கூறுகிறான். இராமன், இராவணன் வில்லைத் துண்டிக்கிறான். அவன் படையால் இராவணன் உயிர் இழக்கின்றான். இறந்த இராவணனது முகம் பொலிவுற்றுக்கிடக்க, இராமன் இராவணன் உடம்பைப் பார்க்கிறான். இராவணன் புறப்புண் கண்ட இராமன் முறுவலிக்க, வீடணன் வருந்தி, என்திசையானைகளோடு முட்டியதால் ஏற்பட்ட வடுக்கள், 'இவன் ஒரு நல்வீரனே' என்கிறான். இராமன், இராவணனுக்கு இறுதிக்கடன் செய்ய ஏவுகிறான். வீடணன், இராவணன் மேனிமேல் விழுந்து அரற்றி, பலவாறு புலம்புகிறான். வீடணன் ஒருவாறு தேற, மண்டோதரியும் அரக்கியரும் இராவணன் கிடக்கும் இடத்தை அடைகின்றனர். அரக்கியர் அழுது அரற்ற, மண்டோதரி இராவணன் மார்பில் விழுந்து புலம்பு கின்றாள். இராவணனைத் தழுவிய மண்டோதரியின் உயிர் பிரிகிறது. வீடணன் யாவர்க்கும் உரிய கடன்களை இயற்றி, இராமனை அடைகின்றான்.

1.3.37 சீதையை மீட்டல்.

இராமன் ஆணைப்படி இலக்குவன் வீடணனுக்கு முடிசூட்டுகிறான். வணங்கிய வீடணனை இராமன் தழுவி, நீதிகளை உரைக்கிறான். சீதைக்குச் சொல்லிவர இராமன் அனுமனை அனுப்புகிறான். அனுமன் சீதையிடம் செய்தியைக் கூறுகிறான். சீதை மகிழ்ந்து "நல்ல செய்தி சொன்ன உனக்கு எத்தகைய பதில் உதவி செய்வது?" என மறுமொழி கூறுகிறாள். அனுமன் சீதையிடம் அரக்கியர்களை அழிக்க விரும்புவதாகக் கூறுகிறான். சீதை அரக்கியர்க்கு அருளுமாறு வேண்டுகிறாள். இராமன், வீடணனை நோக்கி, "தேவியைச் சீரோடு தர" பணிக்கிறான். வீடணன், சீதையிடம் கோலம் புனைந்துவர வேண்ட, அவள் அசோகவனத்தில் இருந்த

தன்மையில் வருதலே தக்கது என்கிறான். வீடணன் வற்புறுத்த, வான மாதர்கள் சீதைக்குக் கோலம் புனைகின்றனர். சீதையை இராமனிடம் வீடணன் அழைத்து வருகிறான். கோலம் கண்ட சீதை அனுமன் உதவியைப் பாராட்டுகிறாள். சீதை, இராமனைத் தொழுது ஏக்கம் நீங்குகிறாள். இராமன் சீதையை அமைய நோக்குகிறான். சீதையை இராமன் "உன்னைச் சிறையிலிருந்து விடுவிப்பதற்காக நான் இச்செயலை செய்யவில்லை. தேவர்கள் துன்பத்தை நீக்கவும், எனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைப் போக்கவும் போர் செய்தேன். பிறர் வசமிருந்த உன் கற்பு அழிந்து பட்டிருக்கும், அலங்கரித்து வந்தனையே! என் முன் நிற்காமல் போய்விடு!" என்று கூறுகின்றான். கேட்ட அனைவரும் வருந்துகின்றனர். இராமனின் சுடுமொழி கேட்ட சீதை துயருற்றுதான் விழுந்து இறப்பதற்குரிய தீமூட்டித் தரவேண்டுகிறாள். சீதை, தான் வேண்டியபடி, இலக்குவன் அமைத்த தீயை அணுகுகின்றாள். சீதை தீயினடப் புகுகின்றாள். சீதை எரியாமல் வாட்டமுறாது விளங்குகிறாள். தீக்கடவுள், தேவியின் கற்புத்தீ தன்னைச் சுட்டமையால் இராமனைச் சரணடைந்ததாகக் கூறி, சீதையை ஏற்றருள வேண்டுகிறான். சீதையை இராமன் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான். பிரமன், இராமனது உண்மை நிலையான 'திருமாலே இராமன், இலக்குமியே சீதை' என்பதை உணர்த்துகிறான். சிவபெருமான், இராமனுக்குத் அவதார உண்மையை உணர்த்துகிறான். இராமனைத் தேற்றுமாறு, துறக்கத்திலுள்ள தயரதனுக்குச் சிவபெருமான் பணிக்கிறான். தயரதன் தோன்ற, சீதை வணங்குகிறாள். தேறுதல் மொழிகள் கூறுகிறான். தயரதன், இலக்குவனைத் தழுவிப் பாராட்டுகிறான். தயரதன் "வரம் கேள்" எனக்கூறவே, இராமன் 'தெய்வமாகிய கைகேயியும், மகன் போன்ற பரதனும் தாயாகவும் தம்பியாகவும்' வரம் வேண்டுகிறான். கைகேயின் மேல் தயரதன் கொண்ட கோபம் தணிகிறது. இராமன், தேவர்களிடம், மாண்டுள குரங்குகளை எல்லாம் எழுப்புமாறு வேண்டி நிற்கிறான். வனவாசத்திற்கெனக் குறிப்பிட்ட பதினான்கு ஆண்டுகளும் கழியவே, இராமன் பரதனைக் காண, விரைந்து செல்லும் விமானம் வேண்டி நிற்கிறான்.

இராமன், சீதை, இலக்குவன் முதலியோருடன் விமானத்தில் ஏறி, துணைவர்க்கு விடைதர விழைகின்றான். துணைவர் முடிசூட்டுவிழாக்காண அனுமதி வேண்ட, இராமன் இசைகின்றான். யாவரும் நெடும்புட்பக விமானத்தில் ஏறுகின்றனர். போகும் வழியே இராமன் சீதைக்கு ஒவ்வொன்றாகக் காட்டுகிறான். சேதுவைக் காட்டி அதன் தூய்மையை இராமன் புகழ்ந்துரைக்கிறான். பரத்துவாசன் ஆச்சிரமத்தில் இறங்குகின்றனர். பரத்துவாசர் யாவரையும் வரவேற்கிறார். அனுமனை, நந்திக் கிராமத்துள்ள பரதன்பால் அனுப்புகின்றான். நந்தியம்பதியில் பரதன் பலவாறு எண்ணி, இராமன் வரவுக்காக எதிர்நோக்கியிருக்கிறான். சோதிடர், 'இராமன் வர வேண்டிய நாள் இன்று' என்கிறார். இராமன் வராமையால் பரதன் அவலமுற, சத்துருக்கனை அழைக்கிறான். பரதன் அவனிடம் 'தீயில் விழுந்து இறக்கப்போகிறேன்' என்கிறான். கேட்ட சத்துருக்கன் வருந்தி நொந்து, 'தானும் அப்படியே' என்கிறான். பரதன் எரி அமைக்கப்பணிக்கிறான். செய்தியறிந்த கோசலையும் மற்றும் அயோத்திய மக்களும் அரற்றி விரைந்து வருகின்றனர். கோசலை உரையைப் பரதன் மறுத்துரைக்கிறான். அனுமன் பரதன் முன் தோன்றி, எரியை அவிக்கின்றான். இராமனது மோதிரத்தை அடையாளமாகக் காட்ட, மோதிரம் பெற்ற பரதன் மகிழ்கின்றான். பரதன் அனுமனைப்பாராட்டி 'நீயாரென' வினவ, அனுமன் தன் வரலாற்றைக் கூறுகிறான்.

பரதன், அரக்கர் அழிவுபற்றி அனுமன் கூறக்கேட்டு, பரிசுகளை வழங்குகிறான். பரதன் அனுமனது கையைப் பற்றிக்கொண்டு கங்கையை அடைகிறான். குகன், பரத்துவாசன் இருக்கையை அடைந்து, இராமனை வணங்கி நிற்கிறான். புட்பக விமானத்தில் இராமனும் மற்றுள்ளோரும் வருகின்றனர். இராமனைப் பரதன் காண்கிறான். தொழுது நெருங்கிய பரதனை, அனுமன் இராமனுக்கு அறிவிக்க, இராமனும் தம்பியைக் கண்டு மகிழ்கிறான். புட்பக விமானம் நிலத்தைச்சார்கின்றது. இராமனது வருகையால் தாயாரும் மற்றுள்ளோரும் உணர்வு பெறுகின்றனர்.

இராமன் தாயை வணங்க, சீதையும் இலக்குவனும், முறையே வணங்குகின்றனர். அடியில் வீழ்ந்து வணங்கிய பரதனை இராமன் அன்புறத் தழுவுகின்றான். இலக்குவன், பரதனை பாதங்களில் விழுந்து வணங்குகின்றான். சத்துருக்கன் அனைவரையும் வணங்க, இராமன் அவனைத் தழுவுகிறான். பரத சத்துருக்கர் களைத் துணைவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த, அவர்கள் அவ்விருவரையும் வணங்குகின்றனர். பின்னர் யாவரும் அயோத்தியை அடைகின்றனர் .

1.3.38 இராமன் திருமுடி சூடுதல்:

இராமன் தம்பியரோடு அரசகோலம் கொள்ளுகிறான். இராமன் அரண்மனையை அடைகிறான். நகரமாந்தர் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். இராமன் புண்ணிய நீரில் ஆடுகின்றான். வசிட்டன் இராமனுக்குத் திருமுடி புனைகின்றான். பரதனுக்கு இளவரசுப்பட்டம் சூட்டப்படுகிறது .

1.3.39 இராமன் வீடணன், சுக்ரீவன் முதலியோருக்கு விடை கொடுத்தல்:

இராமன் சீதையோடு அரியணையில் வீற்றிருக்கின்றான். சுக்ரீவன் முதலியோர் வணங்குகின்றனர். இராமன், அவனைவரையும் இனிது இருக்கப் பணிக்கின்றான். இராமன், மறையவர் முதலியோருக்குத் தானம் வழங்குகின்றான். இராமன், யாவருக்கும் பரிசுகள் வழங்கி விடை கொடுக்கின்றான். இராமன் மனுநெறி முறையில் இவ்வுலகைக் காத்து வருகிறான் .

இராமவதாரக் கதையைச் சொல்லுபவர்கள், மன்னவராகிப், பின்னும் யமனையும் வெல்லுந்தன்மையைப் பெறுவார்கள்.

1.4 இராமசரிதம் (யுத்த காண்டம்) கதைக்கருத்துக்கள்:

1.4.1 பாயிரம்: இறைவணக்கமும் அவையடக்கமும்:

பண்டையோர் மரபைப் பின்பற்றி இராமசரித ஆசிரியர் எடுத்த காரியம் எளிதில் முற்றுற இறைவணக்கம் பாடுகிறார். கணபதி, கலைமகள், திருமால், சிவன், பார்வதி, இலக்குமி ஆகிய, தாம் விரும்பும் கடவுளரை வணங்கிப் பாயிரம் பாடுகிறார். பின்னர் வான்மீகி, வியாசர் முதலியோர்களையும் வணங்குகின்றார். அவையடக்கமாகக் கதை கூறத்தொடங்குகிறார். பின்னணியாக அனுமன், சீதையைத் தேடி இலங்கைக்குச் சென்று மீண்டமை, அனுமன், சீதையின் வரலாற்றை இராமனுக்குக் கூறியவை, ஆகியன இடம்பெறுகின்றன.

1.4.2 சுக்ரீவன் இராமனைத் தேற்றுதல்:

அனுமன் சீதையைப் பற்றிக்கூறிய செய்திகேட்டு வருந்தும் இராமனுக்கு, சுக்ரீவன் ஆறுதல் மொழி கூறுகிறான். இலங்கைச் சூழ்நிலைகளைப் பற்றி இராமன் கேட்க, அனுமன் விவரிக்கிறான். நகர்நிலை, பாசறைகள், போர்க் கருவிகள் பற்றி விளக்குகிறான். அரக்கர் தொகை, இராவணன் வாழிடம், சீதாதேவி அசோகவனத்தில் இருக்கும் நிலை முதலியவற்றைத் தருகிறான்.

1.4.3 அனுமன் சீதையைக் காணல்:

அனுமன் அசோகவனத்தில் அரக்கர் காவலில் இருக்கின்ற சீதையைக் காண்கிறான். மரஇலைகளிடையே மறைந்திருக்கிறான். இராவணன், சீதையிடம் ஆசைமொழிகளை அள்ளிவீசுகின்றான். சீதை இணங்க மறுத்து, தன்னைக் கொன்றாலும் உடன்படேன் என்கிறாள். அவன் அவளை வாளெடுத்து வெட்டத் தயாராகிறான். அதனைத் தானமாலை தடுக்கிறாள், இராவணன், அரண்மனை செல்லுகிறான்[78].

1.4.4 அனுமன் சீதைக்குக் கணையாழி கொடுத்தல்:

இயலாது எனச் சீதை கூறியதைக்கேட்ட அரக்கியர்கள், கோபமடைகின்றார்கள். சீதாதேவியைப் பயமுறுத்துகின்றனர். அதைக்கண்ட திரிசடை தான் கண்ட கனவின் தன்மையைக்கூற, அரக்கியர்கள் அடங்கி உறங்குகின்றனர். அவர்கள் உறங்கிவிட்டதை உணர்ந்த சீதை, தற்கொலைக்கு முயற்சி செய்கின்றாள். அவ்வேளை, அனுமனும் நேரடியாக வந்து தடுத்துச், செய்திகளையெல்லாம் சொல்லி, கணையாழிகொடுத்துச், சூடாமணி வாங்கி, திரும்பிச் செல்லுகிறான். நடந்தவற்றை அனுமன் கூறக்கேட்ட இராமன், இலக்குவன், சுக்ரீவன் ஆலோசிக்கின்றனர். பின், அவர்கள் இலங்கையைப் பிடிப்பதற்கு வானரப்படையோடு, அனுமன் தோளில் இராமனும், புறப்பட்டு தென்கடலை வளைகின்றனர். திட்டமறிந்து, இராவணன் அமைச்சர் அவையைக் கூட்டுகிறான். அமைச்சர்கள் இராவணனைச் சமாதானப்படுத்துகின்றனர். இராவணன் தேவர்களை வீழ்ச்சியுறச் செய்ததன் வலிமையை விதந்து கூறுகின்றனர்.

1.4.5 இராவணன் மந்திராலோசனை:

இராவணனுடைய கூற்றுக்களைக் கேட்ட அமைச்சர்கள், தாம் செய்தன வற்றைக் கூறுகிறார்கள். பிரகத்தன், 'இராமன் முதலியோரின் வாழ்க்கையை முடிப்பேன்' என்கிறான். துன்முகன் 'வானரப்படையை இலங்கையில் நுழைய சற்றும் அனுமதியேன்' என்கிறான். வச்சிரதந்தன், 'இராம இலக்குவரை அழிப்பேன்' 'இராமனுக்கு எதிராகப்படையுடன் வரும் பரதனுடன் நாம் நிற்கவேண்டும்' என்கிறான். நிகும்பன் 'அரைநாழிகையில் அவர்களை அழிப்பேன்' என்கிறான். வச்சிரவல்லன், 'இராமன் படையோடும் தம்பியோடும் தன்கையால் அழிவான்' என்று உறுதிகூறுகிறான். விபீடணன் இராமனது படைவலிகூறித், தமது குலம் வாழச், சீதையை இராமனிடம் அளிக்குமாறு, அறிவுரை கூறுகிறான்.

"நல்லவற்றைக் கேட்டது யார்? பண்டிதனாக அறிவுரைகூற வேண்டாம்" என்பதில் கூறி, இராவணன் எழுந்து நடக்கிறான்.

1.4.6 அவையில் விபீடணன் முதலியோர் இயற்றிய உரை:

விபீடணன், அறிவுரையைக் கூறிய பின், மறுநாள் இராவணனை வணங்கி, சீதாதேவியை விடுமாறு வேண்டுகிறான். கும்பகருணன் சகோதரனிடம் "நானொருவனே அவர்களைத் தொலைப்பேன்" என்கிறான். "அமைச்சர் அவையில் ஆலோசித்த பின்னரே செயல்புரிதல் வேண்டும். என்னும் தங்கள் கருத்துப்படி, சீதையுடன் சேர, போர்செய்து இராமனின் தலையெடுப்பதாகக்" கூறுகிறான். மகாபார்சுவன் சீதையை வலிந்து அணையக் கூறுகிறான்

1.4.7 இராவணன் உரையும் விபீடணன் அறிவுரையும்

இராவணன், மகாபார்சுவனிடம் அனுமனின் தாயாகிய புஞ்சிகதலியை வலிந்து அனுபவித்ததை விரித்துக் கூறுகிறான். தன்னை விரும்பாத பெண்ணைப் புணர்ந்தால் தலைகள் வெடிக்கும் என்ற சபதத்தைக் குறிப்பிடுகிறான். அது கேட்ட விபீடணன், இராமனின் வலிமையைக்கூறி சீதையை இராமனுக்குத் திரும்பக் கொடுக்கும்படிக்கூறி இராமனின் சிறப்பையும் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறான். வராகம், நரசிங்கம், வாமனன், பரசுராமன் அவதாரச் சிறப்பைக் கூறுகிறான். மேலும் அரக்கர் வம்சத்திற்குப் பெரிய நாசம் வருமென்பதை வலியுறுத்துகிறான். அதுகேட்டு, சீதையை விடுவிக்கும் கருத்தை இந்திரசித்து மறுத்துக் கூறுகிறான்.

1.4.8 விபீடணன் இராமனைச் சரணடைதல்:

இளையன் இந்திரசித்தின் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாகாது என்று விபீடணன் கூற, பெயரின் பொருளுக்குக்கூடப் பொருத்தமற்றவன் என்று கூறுகிறான்.

வீடணன், "இராவணன் உட்பட அரக்கர் குலம் அழியும்" என்கிறான். "நாசங்களை ஏற்க என்னால் இயலாது" என்று கூறி, வீடணன் வான்வழி, இராமனைச் சரணடையச் செல்லுகிறான். வானர வீரர்கள் அவன் வரவைப் பற்றி ஒவ்வொரு படித்தாகக் கூறுகிறார்கள்.

1.4.9 <u>வீடணனை அடைக்கலமாக ஏற்றலும் சேது பந்தனமும்:</u>

சரணடைந்த வீடணனை ஏற்றுக்கொள்வதே சரி என இராமன் கூறுகிறான். இலங்கை அதிபதியாக்கி, இலக்குவனை முடிசூட்டிடச் செய்யப் பணிக்கிறான். கடல் கடக்கும் வழியைக் கோரி, சமுத்திர பகவானை, புல்லின் சயனம் செய்து, வழிபடுகிறான். மூன்று நாட்கள் ஆன பிறகும் வழிவிடாத காரணத்தால் கோபமடைந்த இராமன், அம்பெய்து கடலை வற்றி வறளச்செய்ய, வருணன் தோன்றி, நளனைக் கொண்டு சேதுபந்தனம் செய்யுமாறு வேண்டுகிறான். செயல் நடைபெறுகிறது. வானரர்கள் ஆரவாரத்துடன் முதல் நாள், 14 யோசனை, அடுத்த நாள் 20, மூன்றாம் நாள் 21, நான்காம் நாள் 22, ஐந்தாம் நாள் 23 யோசனை அமைக்கின்றனர். பின் எல்லோருடனும் கடல்கடக்கிறான் இராமன்.

1.4.10 <u>இராவணன் வானரப்படையைப் பற்றிக் கேட்டலும் ஒற்றர்கள் செயலும்:</u>

வானரப்படை சமுத்திரம் கடந்து மற்றொரு சமுத்திரம் போன்று பரவிய பான்மையை இராவணன் உணர்கிறான். படையின் வலிமையை அறிந்து வர சுகன், சாரணர் ஆகிய ஒற்றர்களை அனுப்புகிறான். அவர்கள் வானவர் வேடம் புனைந்து செல்லவே, வீடணன் தடுக்கிறான். வானரர்கள் அவர்களைப் பிடித்து, காலும் கையும் கட்டி, இராமர் முன்னிலையில் நிறுத்துகின்றனர். அவர்கள் வந்த காரணம் கூற, படைகளைக்காண இராமன் அனுமதி நல்கிறான். படை

வீரர்களான மைந்தன், தாரன், திரும்மன், சாம்பவான் இவர்களை அறிமுகப்படுத்துகிறான். ஒற்றர்கள் படைபலத்தை உணர்கிறார்கள்.

1.4.11 ஒற்றர் உரையும் இராவணன் செயலும்:

சுகசாரணர்கள் பிற வானரங்கள், வீடணன், இலக்குவன், இராமன் போன்றவர்களின் வலிமையை வருணித்து, இராவணனுக்குக் கூறுகின்றனர். சீதையை இராமனுக்கு அளிக்குமாறு அறிவுரை கூறுகின்றான். அது கேட்டுக்கோபமடைந்த இராவணன், ஒற்றர் சொல்லை வெறுத்து, மாயையால் இராவணன், அத்திரமும் சிலையும் எடுத்து 'சிலையும் தலையும் இராமனுடையது' எனக்கூறிச் சீதையின் முன்போய் நின்றான்.

1.4.12 இராவணன் மாயச்செயலும் மகுடபங்கமும்:

இராமனின் தலையையும், வில்லையும் காட்டுமாறு மாயையான வித்திச்சுவிடம் கூற, சீதை தலையையும், வில்லையும் கண்டு வருந்துகிறாள். சரமதேவி உண்மையை உணர்த்தி, ஆறுதல் கூறுகின்றாள் - அமைச்சர்கள் அறிவுரைப்படி, இராவணன் சுக்ரீவனிடம் ஒரு தூதனை அனுப்புகின்றான். தூதுவன் "வானரப்படை மலைகடந்து வந்திருக்கிறது" என்கிறான். இராவணன் படையைக் காண்கிறான். சுக்ரீவன் சுவேல மலையிலிருந்து மேலெழுந்து தாவி, இராவணனைத் தாக்குகிறான். அவனுடைய மகுடத்தைப் பற்றி இராமன் காலடியில் வைக்கிறான். இராமன் அச்செயலைக் கண்டிக்கிறான். "சீதையை அபகரித்த தசமுகனைக் கண்டபோது பொறுமையிழந்து இவ்வாறு செய்தேன்" என்கிறான்.

1.4.13 இலங்கை முற்றுகையும் அங்கதன் தூதும்:

இராவணன் கோட்டைக்குள் இருப்பதைக் கண்ட வானரங்கள், இலங்கை அகழியைத் தாக்குகின்றனர். நான்கு திசைகளிலும் சுற்றி வளைக்கின்றனர். நீலன், மைந்தன், துவதன் முதலியோர் அநேக ஆயிரம் படையுடன் கோட்டையின் கிழக்குக் கோபுர வாயிலிலும், சுசன் முதலிய ஐவருடன் அங்கதன் தெற்கு வாயிலிலும், உறுமன், பிரகசன், பிரமாதி - மேற்குக் கோபுர வாயிலிலும், அமலன், காகுந்தன், வானரருடன் வியீடணன் வடக்குக் கோட்டை வாயிலிலும் நிற்கின்றனர். சுக்ரீவனிடத்தில் ஒற்றன் ஒருவன் இராவணன் சமாதானம் செய்ய வேண்டிய போது, தக்க பதிலைச் சுக்ரீவன் அளிக்கிறான். செய்தி கேட்டுக் கோபமடைந்த இராவணன், "அங்கதனும் இராம இலக்குவரும் கூறியதென்ன?" என்று கேட்கிறான். வானரப்படையின் நிலையை விவரித்து, இலங்கையைத் தாக்கத் தயாராக இருக்க ஆணையிட்ட செய்தியைக் கூறுகின்றான். இராவணன் தனது படைத்தலைவர்களுக்குப் போருக்குத் தயாராகக் கட்டளையிடுகின்றான் அப்போது இராமன் அங்கதனைத் தூதாக அனுப்புகிறான். 'சீதா தேவியை விடுக அல்லது போர்செய்க' என்னும் தூதுரையோடு இராவணன் அவையில் அங்கதன் போய் நிற்கின்றான்.

1.4.14 இலங்கை முதல் போர்த்துவக்கம்.

அங்கதன், இராவணன் அவையில் சென்று இராமனின் தூதுரையைக் கூறுகின்றான். இலங்கைவேந்தன் அங்கதனைப் பிடித்துக்கட்ட ஆணையிடுகின்றான். பிணைக்கவந்த அரக்கர்களைக் கொன்று, இராமபிரானின் காலடியில் விழுந்து வணங்குகிறான். இராவணன், போருக்கு தயார் என்னும் பதிலுரைக்கூறுகின்றான். இராமன் போர் செய்ய முடிவு செய்கின்றான். சுக்ரீவன் படையைத் தயார் செய்து போருக்குத் தயாராகின்றான். வானரப்படைக்கும் அரக்கர் படைக்கும்

போர் நடக்கிறது. அங்கதன் இந்திரசித்தையும், அனுமன் சம்புமாலியையும், சுக்ரீவன் அப்பிரரயதனையும் தாக்குகின்றனர். அசனி பிரபன், துவித்திரனையும் நீலன் நிகும்பனையும், மைந்தன் வச்சிரமுட்டியையும், தம்பாதி பிரசங்கனையும், விபீடணன் மித்திருக்கனையும், இலக்குவன் விருபாட்சனுடனும் போரில் முடற்றுகின்றனர்.

1.4.15 இந்திரசித்தின் நாகபாசப்போர்:

இராமனுக்கு நேராக சம்பதக்கனன், யக்ஞகோபன், அக்கினிகேது, இரசுமிகேது ஒன்றாகச் சேர்ந்து எதிர்க்கின்றனர். சம ஆற்றலுமுள்ள பனசன் வித்யுச்சிகவனை எதிர்க்கிறான். நளன் புரதாபனை எதிர்க்கிறான். இரவுப் போரில் அரக்கர்கள் யசமதரு, மகாமார்ச்சுவன் போர் செய்கின்றனர். போரில் மறைந்து நின்று இந்திரசித்து எய்த நாகப்பாணத்தால் இராம-இலக்குவரும் வீரர்பலரும் நிலத்தில் விழுகின்றனர். இந்திரசித்து வெற்றி அறிவிப்பாக இதனைத் தந்தையிடம் தெரிவிக்கிறான்.

1.4.16 நாகபாசவிடுதலை:

இந்திரசித்து இராமன்படையை வென்றமை கண்டு இராவணன் மகிழ்கிறான். இலங்கையை அலங்கரித்து, சீதையை விமானத்தில் ஏற்றி போர்க்களத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றான். இராமலக்குவர் உணர்வற்று நிலத்தில் கிடப்பதைக்கண்டு, அவர்கள் இறந்ததாக எண்ணி அவள் துக்கமடைகிறாள். திரிசடை இராமனின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைக் கூறி, விமானம் விதவைகளைத்தாங்காது என்று கூறி, அவர்கள் இறக்கவில்லை என்னும் உண்மையைக் கூறிச்சமாதானப்படுத்துகிறாள். அப்போது வானில் கருடன் வருகிறான், அதன் நிழல் பெற்றதும், பிணைத்தை விட்டு அம்புகள் மறைகின்றன.

1.4.17 இராவணன் நாகபாச விடுதலை அறிதல்:

வீரர்கள், மயக்கம் தெளிந்த இராமனை வணங்கி, மீண்டும் துன்பம் வராதிருக்க இராமபாதம் தடவி, பின் வானரப்படைத் தீப்பந்தங்களால் தாக்கத் தொடங்குகின்றன. விவரம் அறிந்துவர இலங்கை வேந்தன் அசுர வீரனை ஏவுகிறான், நடந்த செய்தியையும் வீரர்களின் ஆர்ப்பரிப்பையும் பற்றிக் கூறுகிறான் அசுரன். இராமஇலக்குவருக்கு ஒன்றும் விளையாத நிலையை நினைந்த இராவணன் வருந்துகிறான்.

1.4.18 அனுமன் தாம்ராக்கன் போர்:

இராவணனின் கட்டளைப்படி தாம்ராக்கன், யானை, குதிரை, கழுதை, ஒட்டகங்கள் பெரும்படையுடன் போருக்கு புறப்படுகின்றான். பல தீய நிமித்தங்கள் கண்டபோதும், பொருட்படுத்தாது அவன் செல்கிறான். மேற்குப்புறவாயிலில் போர் நடக்கிறது. கடுமையாகப்போராடியும் இறுதியில் அனுமனால் கொல்லப்படுகிறான்.

1.4.19 வச்சிரதம்மிட்டிரன் அங்கதன் போர்:

வச்சிரதம்மிட்டிரன், இராவணனை வணங்கிப் போருக்குப் புறப்படுகிறான். பல தீய சகுனங்கள் வந்தபோதும் பொருட்படுத்தாமல் போகிறான். தெற்குக் கோபுர வாயிலில் போர் நடக்கிறது. அங்கதன் தனது வாளால் வச்சிரதம்மிடிரன் தலையை அறுத்து பூமியில் அலங்காரமாக வைக்கிறான்.

1.4.20 அகம்பன் நளன் முதலியோர் போரிடுதல்:

அங்கதன் வச்சிரதம்மிடிரனைக் கொன்ற செய்தி அறிந்த இராவணன் அகம்பனிடம் போருக்குச்செல்ல ஆணையிடுகிறான். அவன் இராவணனை வணங்கிப் புறப்படும் வேளையிலும் தூர்ச்சகுனங்களைக் காண்கிறான். வானரரும் அசுரரும்

போர் செய்கின்றனர். வானரர் பின்வாங்கும்போது நளன், மைந்தன், குமுதன் முதலியோரும் படையுடன் அகம்பனைத் தாக்குகின்றனர். அவர்களை அகம்பன் எளிதில் பின்னடையச் செய்கிறான். அவ்வேளையில் அனுமன் தாக்குகிறான். அகம்பன் சரமாரியால் அனுமன் உடலெங்கும் அம்புகளை நிறைக்கிறான். அனுமன் பெருமர மொன்றால் எறிந்து அகம்பனை வீழ்த்துகிறான்.

1.4.21 அகம்பன் அனுமன் போர்:

அனுமன் பெருமரமொன்றால் அகம்பனை அடித்து மேல்நோக்கி எறியவே அவன் உடல் பல கூறாகச் சிதைகிறது. மாருதியை இராமஇலக்குவர் புகழ்கின்றனர். அகம்பன் இறந்த செய்தியை அறிந்த அசுரர் தலைவன், பெருந்துன்பமடைகிறான். மறுநாள் காலை அசுரதளபதி, பிரகத்தனிடம் படைதிரட்ட ஆணையிடுகிறான்.

1.4.22 பிரகத்தன் வானரர் முதலியோர் போர்:

பிரகத்தன் படையை ஆயத்தப்படுத்தி, போருக்குப் புறப்படுகிறான். பல தீய நிமித்தங்கள் கண்டும் பொருட்படுத்தாமல் போர்க்களம் அடைகிறான். இராமனின் கேள்விகளுக்கு வீடணன் பிரகத்தன் பெருமைகளை விளக்கிக் கூறுகிறான். பின் வானர அசுரர் போர் தொடங்குகிறது. தீவ்வாதி, வானரர், நரந்தாகாதி, சமுன்னதன், சகிவன்மார், மகாநாதன் முதலிய அரக்கர்கள் பலர் மரத்தால் எறியட்டு வீழ்கின்றனர். மகாநாதனை சாம்பவான் கல்லால் எறிந்து கொல்கிறான்.

1.4.23 நீலன் பிரகத்தன் போர்:

மைந்தன் கும்பகனைக் கொல்கிறான். நான்கு அமைச்சர்கள் இறந்துபடவே, பிரகத்தனுக்குக் கோபம் வருகிறது. நீலன் பிரகத்தனை எதிர்க்கிறான். போர் பெருகுகிறது. நீலன் எறிந்தகல்லால் பிரகத்தன் இறந்து வீழ்கிறான். பயந்தோடிய

அசுரவீரர்களிடமிருந்து பிரகத்தன் இறந்த செய்தியறிந்து, இராவணன் தேர் ஏறிப், போருக்கு வருகிறான். அசுர வீரரைக்கண்டு இராமன் யார் என வினவ, விபீடணன் அவனது பெரும் பெருமையையும் கூறுகிறான்.

1.4.24 விபீடணன் இராமனுக்கு இராவணன் முதலியோர் பற்றிக் கூறல்:

பெரும்படையுடன் இராவணனே ராமனுடன் போருக்குப் புறப்பட்டபோது "யாரிவர்கள்?" என்ற இராமனின் கேள்விக்கு ஒவ்வொருவர் பற்றியும் விரிவாகக் கூறுகிறான், விபீடணன். இதைக்கேட்ட இராமன் "இவர், எவர்?" என்கிறான். "எவ்வாறு போருக்கு வந்தாலும் இராவணனின் பத்துத்தலைவகையையும் அறுத்துத் தரையிலிட்டு உருட்டி என் கோபம் தீர்ப்பேன்?" எனச் சூளுரைக்கின்றான். இவ்வாறு கூறி, வில்லேந்தி, முன் நடந்தபோது, இராவணன் படைத்தலைவர்கள் புடைசூழ, இலங்கையை அடைகின்றான்.

1.4.25 இராவணன் பொருதல்:

இராவணன் போரிடுகிறான். அம்புபட்டு சுக்ரீவன் நிலத்தில் வீழ்கிறான். பயந்துபோன வானரர்கள் இராமனைச் சரணடைகின்றனர். இராமன் இராவணனுடன் போரிடச் செல்ல, இலக்குவன் போர்செய்யும் உரிமை கேட்கிறான். இராவணன் போர்த்திறமைகளை எடுத்துக்கூறி, அறிவுரை கூறுகிறான். இலக்குவன் போருக்குப் புறப்படுகிறான். அதற்குள் இராவணனுக்கும் அனுமனுக்கும் போர் தொடங்குகிறது. இராவணன் தாக்குதலால் அனுமன் விழ, நீலன் போரிடுகிறான். நீலன் இராவணனின் கொடி, வில், முடி போன்றவைகளின் மீதேறி நடனமாடி, அவனைப் பயமுறச் செய்கிறான்.

1.4.26 இராவணனுடன் நீலன் அனுமன் பொருதல்:

போரில் வெல்ல முடியாததால் இராவணன் நீலனை ஆத்திரத்தால் வீழ்த்துகிறான். அதற்குள் இலக்குவன் வந்து சேருகிறான். அவர்களிடையே நடந்த விவாதத்தின் பின், போர் தொடங்குகிறது. தங்கள் திறமைகளை இருவரும் காட்டுகின்றனர். இலக்குவனை எதிர்த்து நிற்க இயலாமல், வேல் எறிந்து இராவணன் வீழ்த்துகிறான். மண்ணில் வீழ்ந்த இலக்குவனை எடுத்துச்செல்ல நினைத்த இராவணனுக்கு, அவனது உடலை அசைக்கக்கூட முடியவில்லை. அனுமன் பூப்போல இலக்குவனை எடுத்து, இராமன் முன் கொண்டு கிடத்துகிறான். அப்போது வேல் மீண்டும் இராவணனைச் சென்றடைகிறது. இராமன் போரிடச் சென்று "மான் விழியைத் திருடிய உன்னை எவர் காப்பாற்றுவர்? ஓராண்டு காலமாக என்மனம் உன்னை நேரில் காண ஆசை கொண்டுள்ளது" என்கிறான்.

1.4.27 இராமன் இராவணன் போர்:

"உன் வாழ்நாளை இதோடு முடிப்பேன்" என்கி கூறிக்கொண்டு போரிடச் சென்ற இராமனை அனுமன் தோளில் ஏற்றுகிறான். அதைக்கண்டு கோபமடைந்த இராவணன் அனுமனின் நெஞ்சிலும் தோளிலும் அம்பெய்கிறான். அதைத்தடுத்து, ஓரம்பினால் இராவணனின் மணிமுடியை வீழ்த்துகிறான். அயோத்தி தலைவன் மேலும் கொடி, வில் முதலியவற்றைப் பொடியாக்கவும் செய்கிறான். "உன்னை ஏழு உலகத்திற்கும் பங்கிட்டு, கழுகும் பேயும் தின்னும் முன்பு எதிர்த்துப்போரிடுவாய்" என்னும் உரை கேட்ட இராவணன், தன் விதியை நினைத்து, இலங்கைக்குள் ஒளிந்து உறங்கும் கும்பகர்ணனை உணர்த்த, ஆணையிடுகிறான்.

1.4.28 உறங்கும் கும்பகர்ணனை உணர்த்தல்:

"என் மனத்துயரகற்ற கும்பகர்ணனை உணர்த்தவும்" என்ற இராவணனின் ஆணை கேட்ட அசுரர்கள், அவனைத் துயிலெழுப்ப முயற்சிக்கின்றனர். மாமிசம், தேன்,

பால், சந்தனம், வாசமாலை முதலிய பொருட்களைக் கொண்டு வந்து துயிலெழுப்ப முயற்சிக்கின்றனர். இந்நிலையிலும், இசைக்கருவிகளை இசைத்தும், பயனில்லை. நீராட்டியும் துயிலெழாது கண்ட அசுரர்கள், மரம், ஈட்டி, கதை, குந்தம், இரும்புலக்கை முதலியவற்றால் தாக்குகின்றனர்.

1.4.29 கும்பகர்ணன் உரை:

அசுரர்களின் உலக்கைத்தாக்குதலால் உணர்வு பெறுகின்றான்; கும்பகர்ணன். அதைக்கண்டு அசுரர்கள் அஞ்சி நடுங்குகின்றனர். முன்படைத்திருந்த உணவுப்பொருட்களை உண்டபின் கும்பகர்ணன், "உணர்த்தியது ஏன்?" என்று வினவுகிறான். வானரர்கள் இராமஇலக்குவரும் வானரரும் இலங்கையைத் தாக்கியதும், ஒருவாறு தப்பித்து மீண்டுவந்தமையும் கூறி, 'இராவணனின் ஆணைப்படியே தங்களை உணர்த்தினோம்.' என்று உரைக்கின்றார்கள். கும்பகருணன் 'வானர இனத்தையும் இராமலக்குவரையும் அழித்து, இராவணனின் தாள்களை வணங்குவேன்' என்று சூளுரைக்கின்றான். அண்ணன் கூறிய அனைத்தையும் கேட்டபின், "வேண்டுவன யான் செய்வேன்" எனத் தொழுதபடிக் கூறினான்.

1.4.30 கும்பகர்ணன் இராவணனுக்கு அறிவுரை கூறல்:

கைகூப்பிய வண்ணம் கும்பகர்ணன் "இராமஇலக்குவரும் வானவரும் என் பசிக்கு உணவாவார்கள். அவர்களின் கதைமுடிந்தால் ஜானகி உங்களைச் சரணடைவாள் ஆனால், உத்தமர் நல்லவர் மீது பகைகொள்ளுதல் நன்றல்ல; மாற்றான் தாரத்தை விரும்புதல் தகாது. சீதையை இராமனுக்கு அளித்தல் நல்லது. அவன் தவறு செய்யவில்லை", என்கிறான். இதனைக் கேட்ட இராவணன், கோபமடைகிறான். அண்ணனின் கோபம் கண்டு சூலமுமேந்தி "இராமஇலக்குவரையும் வானரரையும் கொன்று தின்று விளையாட வேண்டும்" என்று கூறிப்புறப்பட, கும்பகர்ணனின் உடலை இராவணன் ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கிறான்.

1.4.31 இராமன் கும்பகர்ணனை அறிதல்:

போருக்குக் கும்பகர்ணன் புறப்படுகிறான். அவன் வரவைக் கண்ட வானரர் வியப்புற்றுச் சிலையாகின்றனர். இராமன் வீபீடணனிடம், "யாரிவன்?" என்று வினவுகிறான். அவன் கும்பகர்ணனின் வீரவரலாற்றை விவரிக்கிறான். அவற்றைக் கேட்ட இராமன் போருக்குப் புறப்படுகிறான். இலக்குவன் அண்ணனை வற்புறுத்தித் தனக்குப் போரிட அனுமதி வேண்டுகிறான். இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, கும்பகர்ணன், "உங்கள் யாவரையும் அழிப்பேன்" என்றபடி பாய்ந்து வருகிறான். சில தீய சகுனங்களை அவன் காண்கிறான். அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் வானரர்களை அழித்தபடி அண்டையில் நெருங்க, நீலன் எதிர்க்கிறான்.

1.4.32 கும்பகருணன் வானரர் போர்:

நீலனும் வானரரும் கும்பகருணனை எதிர்த்தும், அவர்கள் தோற்று விடுகின்றனர். வானரர்கள் பயந்து நாற்றிசையும் ஓடுகின்றார்கள். அவரைத் தடுத்து நிறுத்திய அங்கதன், அவர்களின் பயம்பற்றி எள்ளி நகையாடி, ஊக்க மூட்டுகின்றான். அவர்கள் மீண்டும் கும்பகருணனுடன் போர் செய்கின்றனர். அவர்களைத் தன் கதையால் அடித்து விரட்ட, அனுமன் அங்கு வருகிறான். தன்னை எதிர்த்த மாருதியைத் தன் சூலத்தால் வீழ்த்துகிறான் கும்பகருணன்.

1.4.33 அனுமன் கும்பகருணன்போர்:

அனுமனுக்கும் கும்பகருணனுக்கும் ஏற்பட்ட போரில் அனுமன் வீழ்கிறான். உடனே நீலன் முதலியோர் மலைகளை எறிகின்றனர். அத்தனையும் வீணே. ஆயிரக்கணக்கான வானரர்கள் ஒன்றாக அவனைத் தாக்குகின்றனர். அவர்களை

வாரி விழுங்குகிறான் அவன். கும்பகருணனின் காதுகள் வழியாக தேவர்கள் வெளியே வருகின்றனர். அப்போது அங்கதன் வந்து எதிர்க்கிறான். ஒரு மலையை எறிகிறான். அது அசுரன் நெற்றியில் பட்டுத் தூளாகிறது. அங்கதனைச் சூலத்தால் தாக்க, விலகிக்கொள்கிறான். அங்கதன் கையால் கும்பகர்ணனைத் தாக்கி, மயங்கி வீழ்கிறான். உடனே சுக்ரீவன் எதிர்க்கிறான். அவனையும் சூலத்தால் தாக்குகிறான். இடையே நுழைந்த அனுமன், அதனைப்பிடித்து ஒடித்து விடுகிறான். கும்பகருணன் ஒரு மலையால் சுக்ரீவனைத்தாக்க, அவன் மயங்கி வீழ்கிறான். வீழ்ந்த சுக்ரீவனைக், கும்பகருணன் எடுத்துச்செல்லுகிறான். இனி செய்வது பற்றி ஆலோசிக்கிறான் அனுமன்.

1.4.34 கும்பகருணன் வானரப் போர்:

தனக்கு ஆபத்துவராமல் சுக்ரீவன் பார்த்துக்கொள்ளுவான். வானரப் படையைத்தான் ஒழுங்குபடுத்தவேண்டும் என்று எண்ணி, அனுமன் வானரப்படையைக் காக்கிறான். கும்பகருணன் வெற்றியோடு வருவது கண்டு, மாளிகையிலிருந்து பெண்கள் பூக்கள் சந்தனம் போன்றவற்றைத் தூவுகின்றனர். அவைபட்டு மயக்கம் தெளிந்த சுக்ரீவன், அசுரனின் மூக்கும் காதும் கடித்துப்பிடுங்கிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் பாய்கின்றான். கோபமுற்ற கும்பகர்ணன், உலக்கையும் எடுத்து மீண்டும் போர்க்களம் வருகின்றான். கடும்போர் நடக்கிறது. வானரர்கள் பயந்துபோய், இராமனைச் சரண்அடைகின்றனர்.

1.4.35 கும்பகருணன் வதை போர்:

வானரர் இராமனைச் சரணடையும் வேளை, இலக்குவன் கும்பகர்ணனுடன் போருக்குப்போகிறான். இலக்குவனின் வரவு கண்டு மகிழ்ந்த கும்பகருணன், இராமனைத் தனக்குக் காட்டித்தரக் கேட்கிறான், இராமனிடம் புறப்பட்ட

கும்பகர்ணன், வழியில் கண்ட வானரரையெல்லாம் தாக்கி, விழுங்கியும், இரத்தம் குடித்து அலறச் செய்யவும், செய்கிறான். மன்னர் கோமான் அம்பு மழை பொழிந்தான் என்றாலும், கும்பகருணன் சிறிதும் பின்னடையவில்லை. அப்போது இலக்குவன், இராமன் அருகே சென்று, அரக்கனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்ததுபோல் நடப்பனவற்றைக் கூறுகிறான். இராமனுக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் கடும்போர் நடக்கிறது. மன்னர் கோன், சங்கரன் கணையால் கும்பகர்ணனின் தலையை அறுக்கிறான். கணைவில் நாணியில் ஒலிக்கிறது. தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிகின்றனர். எஞ்சிய அரக்கசேனைகள் கும்பகருணன் இறந்ததை இராவணனிடம் தெரிவிக்கின்றனர்.

1.4.36 இராவணன் அவலமும் சூளுரையும்:

கும்பகருணன் இறந்ததையறிந்த இராவணன் மயங்கி வீழ்கிறான். மயக்கம் நீங்கியெழுந்த அவன் மிகவும் வேதனைப்படுகிறான். 'கும்பகருணன் இறந்ததால் வருந்தும் இலங்கையின் கண்ணீரை இராமனைப் போரில்வென்று நான் துடைப்பேன்' என்று அவன் சூளுரைக்கிறான். கேட்ட அவனது மகன் திரிசிரன் தந்தைக்குப் பலவாறு ஆறுதல் கூறுகிறான்.

1.4.37 இராவணன் மக்கள் போருக்குப் புறப்படுதல்:

"இராமனை எதிர்த்துக் கொல்லப்புறப்படுவேன்", என்று திரிசிரன் கூற, அதைக்கேட்டு அதிகாயன், தேவாந்தன், நராந்தகன் போன்றவர்கள் தாமாகவே போருக்குத் தயாராகின்றனர். இராவணன் அவர்களை அணைத்து ஆசீர்வதித்துப்போருக்கு அனுப்புகிறான். மட்டுமல்ல; மாதாபார்சுவன், மகோதரன், மத்தன், உன்மத்தன் என்பவர்களைத் துணையாக அனுப்பவும் செய்கிறான். எல்லோரும் வேண்டிய தயாரோடு அடர்களத்துக்குச் செல்லுகின்றனர்.

"இவர் எவர்?" என்று இராமன் கேட்க வீபீடணன் அவர்களைப் பற்றி விளக்கிக் கூறுகிறான். அதற்குள் அசுரர்கள் வானரரை எதிர்க்கின்றனர்.

1.4.38 வானரர் அரக்கர் கோன் போர்:

பல்வேறு ஆயுதங்களோடு வானரரும் அரக்கரும் போரிடுகின்றனர். பெருநாசம் இருபக்கமும் விளைகின்றது. வானரரின் வெற்றிகண்டு பனசன், அசுரர்களைக் கடுமையாகத் தாக்குகின்றான். அதைப்பார்த்து உன்மத்தன் எதிர்த்துப் போராடுகிறான். பனசனின் தாக்குதலில் அந்த அசுரன் வீழ்கிறான். மத்தனோடு துவிதன் போரிடுகிறான். மத்தன் துவிதனை மலையாக எறிந்து விழச்செய்கிறான்.

1.4.39 பனசன் உன்மத்தன் போர்:

பனசனும் உன்மத்தனும் போரிடுகின்றனர். இறுதியில் பனசன் உன்மத்தன் தலையைக்கொய்து தரையிலிடுகிறான். அதுகண்டு நராந்தகன் போருக்கு வருகிறான். வானரர் பயந்து வானரத்தலைவனின் தாள் பணிகின்றனர். சுக்ரீவன் நராந்தகனோடு போரிட, அங்கதனை அனுப்புகிறான். கடும்போர் நடக்கிறது. அங்கதன் நராந்தகனைக் கொல்கின்றான். அதுகண்டு தேவாந்தகனும் மகோதரனும் வந்தெதிர்க்கின்றார்கள்.

1.4.40 வானரர் திரிசிரன் போர்:

நராந்தகவதத்திற்குப் பின் மகோதரன், தேவாந்தகன், திரிசிரன் போன்றோர் போரிடுகின்றனர். அங்கதன் அவர்களுக்கு நேரே மரமெடுத்து எறிகிறான். அம்மரத்தை அம்புகளால் முறித்தெறிகிறான் திரிசிரன். பின் அங்கதன் கல்லாலும் மலையாலும் போரிடுகின்றான். அசுரர்கள் அவற்றைப்

பொடியாக்குகின்றனர். இப்போரில் அங்கதன், போர் யானையின் கன்களைக்குருடாக்கி கொம்பெடுத்துத்தேவாந்தகனைத் தாக்குகிறான். தளர்ந்து விழுந்த தேவாந்தகன் எழுந்து, உலக்கையால் அங்கதனைத் தாக்குகின்றான். திரிசிரன் மூன்று அம்புகளால் வானரனின் நெற்றியைப் பிளக்கிறான். மகோதரனும் தொடர்ந்து அம்பெய்கின்றான். அவற்றை யெல்லாம் மரங்களால் தடுக்கிறான். அனுமனும் நீலனும் அங்கதனுக்குத் துணையாக வருகின்றனர். மகோதரனும் திரிசனும் நீலனை நோக்கி, அம்பு மழை பொழிகின்றனர். திரிசிரனின் தேரோட்டி அனுமனை அடிக்க, தேவாந்தகனை, மாருதி முட்டியால் தாக்குகிறான். தேவாந்தகன் உயிரற்று வீழ்கிறான். பின் அனுமனும் திரிசிரனும் போரிடுகின்றனர். திரிசிரன் எறிந்த வேலைப்பற்றி, அனுமன் அலறுகிறான்.

1.4.41 அனுமன் திரிசிரன் போர்:

அனுமன் வேலொடித்தபின், திரிசிரன் வாளால் போரிடுகிறான். முட்டியால் அனுமன் தாக்க, நிலத்தில் வீழ்ந்த திரிசிரன் மூன்று தலைகளையும் வாளால் அறுத்து நிலத்திடுகிறான். பிறகு, போர் மகோதரனுக்கும் நீலனுக்குமிடையே நடக்கிறது. அதில் அசுரன் விழுகிறான். அப்போது மகாபார்சுவன் போருக்கு வருகிறான். அங்கு வந்த ரிசபவனுக்கும் அவனுக்கும் போர் நடக்கிறது. அப்போதும் அசுரன் அழிகிறான். அது முடிந்ததும் அதிகாயன் போருக்கு வருகிறான். "யாரிவன்"? என்று இராமன் வினவ, வீபீடணன் அவனைப்பற்றி விவரிக்கிறான்.

1.4.42 வானரர் அதிகாயன் போர்:

வீபீடணன் அசுரதலைவன் அதிகாயனைப் பற்றிக் கூறி முடிப்பதற்குள் அதிகாயன் போருக்கு வந்து விடுகிறான். அதிகாயனும் வானரரும் போரிடுகின்றனர்.

அசுரன் இராமனைப் போருக்கு அழைக்கிறான். அவர்கள் இருவரும் சொற் போருக்குப்பின், விற்போர் நடத்துகின்றனர்.

1.4.43 இலக்குவன் அதிகாயன் போர்:

அதிகாயனுக்கும் இலக்குவனுக்கும் இடையே போர் நடக்கிறது. எவர்க்கும் எவரையும் தோற்கடிக்க முடியவில்லை. அவ்வேளையில் சமீரணதேவன் வந்து அதிகாயனுக்குப் பிரம்மாத்திரம் தொடுக்கும்படிக் கூற, இலக்குவன் அவ்வாறே செய்து, கவசத்தை உடைக்கிறான்.

1.4.44 அதிகாயன் வதை:

இலக்குவனின் பிரம்மாத்திரத்தை முறிக்க அதிகாயன் பல்வேறு அம்புகளைத் தொடுத்தான். எனினும், பயனற்றுப் போயின. வானவர் இராமன் திருவடியில் விழுகின்றனர். அவன் பிரம்மாத்திரம் பட்டு இறக்கின்றான். அதிகாயனின் தலையை எடுத்து இராமனின் முன் வைக்கின்றனர். அதுகண்ட அரக்கர்கள் அஞ்சி ஓடுகின்றனர். இராவணன் அதிகாயன் இறந்த செய்தி கேட்டுப் பெருந்துன்பமடைகின்றான். வானரரின் வெட்டுண்ட உடல்கள் ஒன்றாகின்றன. போருக்குச் சென்று வீரமரணமடைந்த படைத்தலைவர்களை நினைந்து வருந்துகிறான் இராவணன்.

1.4.45 இந்திரசித்துப் போருக்குப் புறப்படுதல்:

துன்பத்தில் புலம்பும் இராவணனின் சொற்கள் தொடர்கின்றன. இராவணன் தனது இரண்டு சகோதரர்களும் பலவீரர்களும் சென்று போரில் இறந்தமை கூறி வருந்துகின்றான். இதுகேட்ட இந்திரசித்து 'போரிட்டு மனிதர்களையும் வானரரையும் அடக்குவேன்' என்று உரைக்கிறான்.

1.4.46 இந்திரசித்தின் சூளுரை:

இந்திரசித்து தொடர்ந்து இராவணனிடம் கூறுகிறான். 'எனக்குச் சமமானவர் எவருமில்லை, என்பதை நிலைநாட்டுவேன்' என வஞ்சினம் கூறுகிறான். 'இராமலக்குவரையும் வானரவீரரையும் கொன்று, இனிமேல் எதிரிகளால் தொல்லையில்லாமல் செய்வேன்' என்கிறான். இந்திரசித்தன் பிறகு போர்க்களத்திற்குப் புறப்படுகிறான். அங்கு வைத்து ஒரு வேள்வி நடத்துகிறான். பிரம்மாவின் அருள்பெற்று இந்திரசித்து மீண்டும் போரிடுகிறான். வானரப்படை அழிகிறது.

1.4.47 வானரர் இந்திரசித்தன் போர்:

இந்திரசித்து போரைத் தொடர்கிறான். வானரப்படையின் முன்னணி வீரர்கள் வீழ்கின்றனர். எவராலும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அங்கதன், அநுமன், கோமுகன், சதபலி, கும்பன், தம்பம், ஜோதீர்முகன், வித்திடிரன், சுமுகன், துன்முகன் - முதலிய வானரத்தலைவர் விழுகின்றனர். 'எங்கிருந்து அம்பு வருகின்றதென்றே தெரியவில்லையே" என்கிறான் இராமன். இறுதியில், இராம இலக்குமரையும் அம்பால் வீழ்த்துகிறான் இந்திரசித்து. பின்னர் இலங்கை மாநகருக்குள் புகுகிறான்.

1.4.48 வீடணன் அநுமன் சாம்பவான் உரை:

வானரப்படையில் பெரும்பான்மையோரும் இராமலக்குவரும் வீழ்ந்தமைகண்டு, மீதியுள்ளவர் போர்க்களம் விட்டு ஓட முனையவே, அவர்களைத் தடுத்து, விபீடணன் ஆறுதல் சொல்லுகிறான். பின் அநுமனைக் கண்டுபிடிக்க பெரும்பறையடிக்க, சாம்பவானைத் தேடிக்கண்டுபிடிக்கின்றனர். அநுமன் சாம்பவானின் கால்களில் விழுந்து வணங்குகிறான். 'நீயிருந்தால் வானரரையும் இராமலக்கவரையும் காப்பாற்ற முடியும்' எனச் சாம்பவான் கூறுகிறான்.

1.4.49 அநுமன் கைலாயம் செல்லல்:

இராம இலக்குவரையும் வானரரையும் உயிர்பெற்றெழச்செய்யும் மூலிகை கொண்டுவர அநுமன் செல்லவேண்டும் என் சாம்பவான் கூறுகிறான். கைலாயம் செல்ல வழி சொல்லுகிறான். அங்குள்ள மருந்துகளின் பெயர்களான விசல்பகரணி, சந்தானகரணி என்பவற்றைக்கூறுகிறான். அநுமன் சாம்பவான் உரைத்தது போன்ற பகுதிகளைக்கண்டுபிடிக்கிறான்.

1.4.50 அநுமன் மூலிகை மலையை எடுத்தல்:

அநுமன் மூலிகை மலையை அடைந்து மருந்துச்செடிகளைத்தேடுகிறான். உடனே, அவை மறைந்துவிடுகின்றன. கோபங்கொண்ட அநுமன் "இது இராமபிரானின் தேவைக்காக எடுக்கிறேன். உடனே தென்படாவிட்டால் மலையைப் பெயர்த்துக் கொண்டு போவேன்" என்கிறான். மூலிகைகள் மறைந்தே இருப்பதால் அவையிருக்கும் மலைப்பகுதியைப் பெயர்த்துக்கொண்டு, ஒரு குடைபோல பிடித்துக் கொண்டு, இலங்கைக்கு வருகிறான்•வந்ததும் இராமஇலக்குவரும் வானரப்படையும் உணர்வும் உயிரும் பெற்றெழுகின்றவர். இறந்துபோன அசுரர்களின் உடல்கள் கடலில் எறியப்பட்டதால் அவர்கள் உயிர்பெறவில்லை. அநுமன் மீண்டும் மலைப் பகுதியை, அதுபெயர்த்த இடத்திலேயே கொண்டுபோய் வைக்கிறான். வானரர் தீப்பந்தங்களுடன் சென்று இலங்கைக்குத் தீ வைக்கின்றனர். அசுரப்பெண்கள் அழுது புலம்புகின்றனர்.

1.4.51 இலங்கையை அழித்தல்:

அரக்கர்களின் புலம்பலுக்குப்பின், சுக்ரீவன் அநுமனை அழைத்து, இலங்கையில் எங்கும் பாய்ந்து புகச்சொல்கிறான். இராவணன் மக்களுடன் நமக்கின் போருக்குப் போகலாமென்கிறான். அதற்குள், இராமன் நகரத்தை அம்பெய்து நாசமாக்குகிறான்.

அதைக்கண்டு, கும்பநிகும்பர் புறப்படுகின்றனர். பிசங்கன், கம்பனன் முதலானோர் துணைக்கு வருகின்றனர். யூபாக்கனும், சோணிதாக்கனும் அவருடன் சேர்ந்து கொள்ளுகின்றனர்.

1.4.52 போர்ச் செயல் இரவில் நடக்கிறது:

வானரர் அசுரரை எதிர்க்கின்றனர். அவர்கள் அசுரர்களைத் தகர்த்து எறிகின்றனர். அவ்வாறு இருட்டில் கொடும்போர் நடக்கின்றது. அதுகண்ட கம்பனன், வானரகுலத்தைக் கதையால் அடித்து வீழ்த்துகிறான். இரு படைகளுக்கும் பெரும்நாசம் விளைகின்றது. அங்கதன் கம்பனை எதிர்த்துப் பொருதுகிறான். அசுரனின் கதைத் தாக்குதலால் வானரர் மண்மீது சாய்கின்றனர். உடனே உணர்வுபெற்ற அங்கதன் ஒரு மலையெடுத்து எறிகிறான். அதுபட்டு, அவ்வரக்கன் சுருண்டு வீழ்கிறான்.

1.4.53 வானரர் அரக்கர் போர்:

கம்பனன் இறந்தபிறகு, சோணிதாட்சன் அங்கதனோடு போரிடுகிறான். இருவருக்கும் பயங்கரமான போர் நடக்கிறது. தேரும் மற்றும் அழிகிறது. சோணிதாக்சனின் வாளெடுத்து எதிரிகளைக் கொல்லுகிறான் அங்கதன். பிரசங்கன் அதுகண்டு எதிர்க்கிறான். யூபாக்கனும் வருகிறான். இருவரோடும் போரிடுகின்றான் அங்கதன். மைந்தனும் துவிதனும் அங்கதனின் துணைக்கு வருகின்றனர். பிரசங்கன் அங்கதனின் தொடையை வெட்டுகிறான். அங்கதன் அவன் தலையைக் கொய்து பூமியில் இடுகிறான். தம்பியான யூபாக்கன் அங்கதனோடு போரிட வருகையில், துவிதன் எதிர்த்து, அவனுக்கு அதிர்ச்சியளிக்கிறது. அப்போது கதையால் சோணிதாட்சன் தாக்க, அதைப்பிடுங்கி விடுகிறான் துவிதன்.

1.4.54 வானரர் அரக்கர் போர் தொடர்தல்:

துவிதனும் சோணிதாட்சனும் கடுமையாகப் போரிடுகின்றனர். இறுதியில் சோணிதாட்சனின் முகம் பலதுண்டாகிப் போர்க்களத்தில் வீழ்கிறது. மயிந்தன் யூபர்க்களைக் கொல்கிறான். அதுகண்டு கும்பன், எதிரிகளைத் தள்ளி மாற்றிக் கொண்டு, துவிதனுடன் போரிட வருகிறான். அம்புபட்ட துவிதன் வீழ்ந்தது கண்ட மயிந்தன் உதவிக்குவர, அவனும் கும்பனின் அம்புப்பட்டு, தளர்ந்து வீழ்கிறான். அதனைகண்ட அங்கதன், பாய்ந்து வருகிறான்.

1.4.55 அங்கதன் கும்பன் போர்:

அங்கதனும் கும்பனுக்குமிடையே போர் தொடர்கிறது. இருவரும் விட்டுக்கொடுக்காத போர் நடக்கிறது. கும்பன் பலவகை அம்புதொடுத்து அங்கதனைத் தளரச்செய்கிறான். இவ்விவரம் அறிந்த இராமன், மூன்று வானர வீரரை அனுப்புகிறான். அவர்கள் சென்று எதிர்த்தும், கும்பனை வெல்ல முடியவில்லை. அதனையறிந்து, சுக்ரீவன் சென்று கம்பனோடு போரிடுகிறான். அவர்களது போர் அதிபயங்கரமாக நடக்கிறது.

1.4.56 சுக்ரீவன் கும்பன் போர்:

சுக்ரீவனும் கும்பனும் போரிடுகிறார்கள். பல தந்திரங்களும் பயன்படுத்துகின்றனர். சுக்ரீவன் அசுரனைக் கடலில் எடுத்து எறிகிறான். அவன் நீந்திக் கரையேறி, வானரவீரனின் நெஞ்சைத் தாக்குகிறான். சுக்ரீவன் முட்டியால் கும்பனின் தலையைத் தாக்க, பலதுண்டுகளாகத் தரையில் வீழ்கிறான், கும்பன். நிகும்பன் அதனைக்கண்டு, ஆயுதங்களேந்தி வருகிறான். அதற்குள் அனுமன் வந்தெதிர்க்கிறான். அவர்கள் போரிடுகின்றனர். கும்பன் அனுமனை வாரியெடுத்துக் கொண்டுப்போகப் பார்க்கிறான். அனுமன், பிடியிலிருந்து தப்பித்து, அசுரன் நேரே பாய்கிறான்.

1.4.57 அனுமன் நிகும்பன் போர்:

அனுமன் நிகும்பனின் தலையை எடுக்கிறான். விவரமறிந்த இராவணன், மகராட்சனிடம் போருக்குச் செல்லக் கட்டளையிடுகிறான். துர்நிமித்தங்களைப் பொருள்படுத்தாமல் கராத்மஜன் போருக்குப்புறப்படுகிறான். வானரர் இராமனைச் சரண் அடைகின்றனர். மகராட்சசன் இராமனைப் போருக்கு அழைக்கிறான்.

1.4.58 இராமன் களத்தில் பொருதல்:

மகராக்சனன் சொற்களுக்கு இராமன் பதில் கூறுகிறான். அதுகேட்டு, இராமனை அசுரன் அம்பெய்கிறான். இராமன் அசுர அம்புகளை மழுகணையால் ஒடித்துத்தரையிலிடுகிறான். போர் சூடுபிடிக்கிறது. மகராக்சனன் சூலம் எடுக்கிறான். அதையும் முறித்துத்தரையில் இட்டபிறகு, இராமன் வெம்பகழி ஒன்றை எய்கிறான். அதுபட்டு அசுரன் இறந்து வீழ்கிறான்.

1.4.59 இந்திரசித்து போர்க்களம் புகுதல்:

மகராக்கன் இறந்த செய்தி அறிந்து இந்திரசித்து போருக்கு வருகிறான். இராவணனுக்கு விவரம் அறிவிக்கப்படுகிறது. அவனும் போருக்குப் புறப்படுகிறான். இலங்கை அசுரன் இந்திரசித்தை ஆசீர்வதித்து அனுப்புகிறான். மைதிலியை தேரில் எடுத்துவந்து எதிர்களைத் தாக்குகிறான், மேகநாதன். மாருதி அவனை எதிர்க்கிறான். இராவணி சீதையை வெட்டுகிறான். அதற்கு இந்திரசித்து பதில் கூறுகிறான். அனுமன் கோபத்துடன் மலையை எடுத்து எறிகிறான், இந்திர சித்து தேரை அம்மலைக்குக் கொடுத்துவிட்டு தாக்குதலிலிருந்து பிழைக்கிறான்.

1.4.60 மாயாசீதைத் வதை:

அனுமன் எறிந்த குன்றால் அசுரரும் தேரும் தகர்ந்து போகின்றனர். மீதியுள்ளவரை வானரர் கொல்கின்றனர். அப்போது இந்திரசித்து வருவது கண்டு வானரவீரர்கள் பயந்து அகன்று விடுகின்றனர். அவ்வமயம் மாருதிக்குச் சீதை இறந்ததை இராமனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமே என்ற எண்ணம் உண்டாகிறது. உடனே எண்ணம் மாறுகிறது. இந்திரசித்து நிகும்பலையில் சென்று வேள்வி செய்கிறான். அனுமனின் முகப்பொலிவு கண்டு விவரம் தெரிந்துவரச் சாம்பவானை அனுப்புகிறான் இராமன். சாம்பவான் வந்து சீதை வதத்தை இராமனுக்குத் தெரிவிக்க, இராமன் மயங்கி வீழ்கிறான். இலக்குவன் ஓடிவந்து தாங்குகிறான். வானரரும், இலக்குவனும் சிகிட்சை செய்கின்றனர்.

1.4.61 இலக்குவன் உரை:

இலக்குவன் இராமனுக்கு ஆறுதல் சொல்லுகிறான். "சிறுவயது முதல் தருமத்தைக் காத்ததற்குக்கிடைத்த பலன் இதுதானா? இனி தர்மத்தை ஆதரிக்க வேண்டியதில்லை" என்று பரிந்துரைக்கின்றான், சௌமித்திரி. "எதுவாயினும், நேர வேண்டியதெல்லாம் நேர்ந்துவிட்டது, இனி அசுரர்களை முழுவதும் அழிப்பதற்கான அனுமதி தேவை"யென்று இலக்குவன் கூறுகிறான். அதற்குள் வீடணன் வந்து இராமனின் துன்பம் நீங்க ஒரு வழி கூறுகிறான்.

1.4.62 விபீடணன் உரை:

துன்பத்தின் காரணம் என்னவென்று விபீடணன் ஆராய, சீதை வதத்தைப் பற்றி இலக்குவன் கூறுகிறான். அதுகேட்டு விபீடணன் அனுமனின் அறியாமையைக் கேலி செய்கிறான். 'நிகும்பலையில் நடக்கும் வேள்வி நன்முறையில் முடிவுபெற்றால்,

பிறகு இந்திரசித்துவை வெல்லமுடியாது' என்றும், 'எனவே அவனைக் கொல்ல அனுமனைவிட வேண்டும்; சீதையை யாராலும் கொல்லமுடியாது' என்றும் விபீடணன் உறுதி கூறுகிறான். இராமன் இலக்குவனுக்கு அனுமதி கொடுக்கிறான். வானரரும் விபீடணனும் இலக்குவனுக்குத் துணையாக நிற்கவும் ஆணையிடுகிறான். நற்சகுனங்கள் கண்டு, அண்ணனை வணங்கி இலக்குவன் புறப்படுகிறான்.

1.4.63 நிகும்பலை போர்:

பெரும்படையோடு இலக்குவன் செல்ல, பலவகை ஆயுதங்களை ஏந்திய அசுரப்படையைக் காண்கின்றனர். மேகநாதனைக் கொல்லவேண்டும் என விபீடணன் இலக்குவனோடு கூறுகின்றான். அதற்குள் வானரரும் அசுரரும் இந்திரசித்தைச் சரணடைகின்றனர். வெளியே வந்த இந்திரசித்து, அனுமனுக்கு நேரே அம்பு தொடுக்கிறான். அதனைக்கண்ட விபீடணன், இந்திரசித்தைக் கொல்லுமாறு தூண்டுகிறான். இந்திரசித்துக்கும் விபீடணனுக்கும் சொற்போர் நடக்கிறது.

1.4.64 விபீடணன் இந்திரசித்து சொற்போர்:

விபீடணன் சொற்போரின்போது அவனும் இராவணனும் பிரிவதற்கான காரணங்களை விவரிக்கின்றான். அதுகேட்ட இந்திரசித்து, அவன் இராமனையும் பிறரையும் வென்றதை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்களாவென வினவுகிறான். அதற்கும் மறுமொழி கூறுகிறான், விபீடணன். அதற்குள் போருக்கு இலக்குவனைத் தோளில் எடுத்து நிற்கிறான் அனுமன். இலக்குவனைக் கண்ட இந்திரசித்து, போருக்கு அழைக்கிறான்.

1.4.65 இந்திரசித்து இலக்குவன் போர்:

இந்திரசித்திற்கும் இலக்குவனுக்குமிடையே சொற்போர் நடக்கிறது. அதனால் பயனில்லையென்று கண்ட இராவணன் மைந்தன், இலக்குவன் மீதும்

விபீடணன் மீதும் அம்பெய்கிறான். இலக்குவன் திருப்பியும் அம்பெய்கிறான். இருவரது அம்புகளால் சூரியன் மறைந்துவிடுகிறது.

1.4.66 இந்திரசித்து இலக்குவன் போர் தொடர்கிறது:

இலக்குவனுக்கும் இந்திரசித்திற்குமிடையே போர் தீவிரமாக நடக்கிறது. இருவரும் அவரவர் ஆயுதங்கள் முழுமையும் பயன்படுத்துகின்றனர். பகல்களும் இரவுகளும் போய் மறைவதை, அவர்கள் அறியவே இல்லை. இலக்குவனின் அம்புபட்டு இந்திரசித்து தளர்ந்து களைப்பதை விபீடணன் காண்கிறான். உடனே கணையால் அவனைக் கொல்லும்படி அறிவுறுத்துகிறான். இலக்குவன் அம்பெய்ய, இந்திரசித்துத் தேரில் மயங்கி வீழ்கிறான்.

1.4.67 இந்திரசித்து இலக்குவன் போர் தொடர்கிறது:

இந்திரசித்து மயக்கம் தெளிந்து இலக்குவனையும் அநுமனையும், விபீடணனையும் அம்பால் தாக்குகிறான். பிறகு இந்திரசித்தும் இலக்குவனும் சொற்போரில் ஈடுபடுகின்றனர். அதன்பிறகு அவர்கள் பலவகை அம்புகளை எய்கின்றனர். அதற்கிடையில், விபீடணன் வானர வீரர்களிடம் அசுரர் வீரர்களைப் போராடி அழிக்கச் சொல்லுகிறான். ஒரு இரவும் இரண்டு பகலும் கழிகிறது. வானரர் எதிரிகளைத் தாக்குகின்றனர். வானவரும், மாமுனிவர்களும் விமானங்களில் வந்து, இலக்குவனுக்கு வெற்றி வாழ்த்துக் கூறுகின்றனர். விபீடணன் வானரருக்கு வெற்றிபெற உபாயம் கூறுகிறான்.

1.4.68 விபீடணன் உரை:

விபீடணன் இதுவரை போரில் கொல்லப்பட்ட அசுரர்களின் பட்டியலைக் கூறுகிறான். இராவணன் மட்டுமே உள்ளான் என்று கூறுகிறான். இவனை நீங்கள் வெற்றிபெற வேண்டும் என்று கூற, அசுர வீரன் எதிரிகளைக் கொல்லுகிறான்.

அவ்வமயம் இலக்குவன் இந்திரசித்தின் தேரோட்டியைக் கொல்லுகிறான். இந்திரசித்து தேரோட்டிக் கொண்டே போரிடுகிறான். இதைக்கண்ட எல்லோரும் புகழ்கின்றனர்.

1.4.69 இந்திரசித்தின் போர் தொடர்கிறது:

தேரும் குதிரைகளும் பொடிபட யாருமறியாமல் இலங்கைக்குச் சென்று வேறு தேரேறி வந்தான், இந்திரசித்து. அதுகண்டு அனைவரும் ஆச்சரியமடைகின்றனர். பின் இருவரும் கடினமாகப் போரிடுகின்றனர். விபீடணனும் போரிடுகிறான். இந்திரசித்து விபீடணனுக்கு நேராக வேலை எறிகிறான். இருவர் உடலும் குருதியில் தோய்கின்றன.

1.4.70 இந்திரசித்து இலக்குவன் போர்:

இந்திரசித்திற்கும் இலக்குவனுக்கும் இடையே போர் தொடர்கிறது. இந்திரசித்து மூன்றம்புகளால் விபீடணன் முகத்தைப்பிளக்கின்றான். இலக்குவனின் நெற்றியையும் பிளக்கின்றான். பின் திவ்யாத்திரங்கள் போர் நடைபெறுகிறது. இலக்குவன் அசுரர்களை அழிக்கும் ஐந்திராத்திரத்தைப் பயன்படுத்துகிறான்.

1.4.71 இந்திரசித்து வதை:

ஐந்திராத்திரத்திற்கு மாற்று அஸ்திரம் அறைப்புகிறான் இந்திரசித்து, அதனைக்கண்டு இலக்குவன் இந்திரசித்துவைக் கொல்லும்படி ஐந்திராத்திரம் மந்திரத்தால் வேண்டுகிறான். அது மேகநாதனின் தலையை அறுத்துத்தரையிடுகிறது. தேவர்கள் மகிழ்கிறார்கள். அசுரர்கள் அஞ்சி ஓடுகின்றனர். அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தனர் வானரர். அவர்களைத் திரும்பி அழைத்து, இராமனை அடையப்புறப்படுகிறான் இலக்குவன். முன்னரே அனுமன் இராமனிடம் சென்று, நடந்தவைகளை விவரித்து விடுகிறான். தம்பி, அண்ணனின் திருவடிகளை வணங்குகிறான். தம்பியின் உடல் வேதனையைத் தன் கைகளால் தடவிப் போக்குகிறான் இராமன்.

1.4.72 சுசேணன் களைப்புமாற்றுதல்:

இராமன் சுசேணனை அழைத்து இலக்குவனுடையவும் வானரர்களுடையவும் வேதனையை மாற்றச் சொல்லுகிறான். அவன் கட்டளையை நிறைவேற்றுகிறான். இராமனும் தோழர்களும் சுசேணனை வாழ்த்துகின்றனர், இராமன் இலக்குவனைப் புகழ்கின்றனர். "பாணங்களால் இராவணனை அழிக்க வேண்டும்" என இராமன் கூறுகிறான். இத்தருணம், அசுரர்கள் வரலாமென்று நினைக்கிறான் இராமன். அதற்குள் அசுரர்கள் இராவணனுக்கு விவரம் தெரிவிக்கின்றனர்.

1.4.73 இராவணன் இரங்கல்:

அசுரர்கள் இந்திரசித்தின் அழிவை இராவணனுக்கு அறிவிக்கின்றனர். இதுகேட்ட இலங்கையர்கோன் மயங்கி, நிலத்தில் வீழ்கிறான். இராவணன் வருந்திப்புலம்புகிறான். "தன் கீழ் உள்ள யாவரும் தன்னையும் மண்டோதரியையும் விட்டுச்சென்றது ஏன்?" எனக் கேட்கிறான். தனக்கு ஈமக்கடன் செய்ய வேண்டிய மகனுக்குத், தான் திரும்பச் செய்யும்படியாகிவிட்டதே என வருந்துகிறான் இராவணன்.

1.4.74 இராவணன் அசோகவனம் அடைதல்:

இவ்வாறு நெடுநேரம் அழுது அரற்றியபின், இராவணன் சீதையைக் கொன்றால் தன் துன்பம் நீங்குமென நினைத்து, அதற்குத் தயாராகிறான். நண்பர்கள் சீதையைக் கொல்லவிடாமல் தடுக்க முயலுகின்றார்கள். மண்டோதரியும் சீதையைக் கொல்லவேண்டாமென வேண்டுகிறாள். எவர் சொல்லையும் பொருட்படுத்தாமல், இராவணன் அசோகவனத்துக்குச் செல்லுகிறான். சீதை இராமனை நினைத்துத் தியானம் செய்கிறாள்.

1.4.75 சுபார்சன் அறிவுரை:

இராவணனைக் கொன்று தன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று சீதாதேவி இராமனிடம் வேண்டுகிறாள். அதற்குள் சுபார்சன் என்னும் பெயருடைய அமைச்சன் இராவணனைத் தடுத்து, பெண்கொலை - அதுவும் தன்பமுற்றிருக்கும் சீதையைக் கொல்லலாகாது என அறிவுறுத்துகிறான்.

1.4.76 சுபார்சன் அறிவுரை தொடர்கிறது:

சுபார்சன் மீண்டும் அறிவுரை கூறுகிறான். அவனது அறிவுரையை ஏற்று, இராவணன் அரண்மனைக்குத் திரும்பிச் செல்லுகிறான். அவர்கள் போர்க்களத்திற்குப் புறப்படுகின்றனர். வானரருக்கும் அசுரருக்கும் போர் நடக்கிறது. வானரர் தோற்று, இராமனைச் சரணடைகின்றனர். "நாங்கள் இருவரும் போரிடுவதைக் காணுங்கள்" என்றருளுகின்றான் இராமன்.

1.4.77 இராமன், அரக்கர் பலரை அழித்தல்:

படை நடுவே இராமன் சென்று நிற்கிறான். அவன் கந்தர்வாத்திரம் பயன்படுத்தி எதிரிகளை அஞ்சச்செய்கிறான். அநேகம் படைவீரர்கள் அழிகின்றனர். அப்போது சூரியன் மறைந்து விடுகிறான். அசுரர்கள் பார்த்தவிடமெல்லாம் இராமனைக் காண்கிறார்கள். படைத்தலைவர்கள் பலர் இறந்துவிடுகின்றனர். இவர்களைக் கொல்ல, சிவபெருமானைத்தவிர எவராலும் முடியாதென, இராமன் விபீடணன் முதலியோரிடத்தில் கூறுகிறான். அரக்கியர்கள் அரற்றி அழுகின்றனர்.

1.4.78 அரக்கியர் அவலம்:

அரக்கியர் அழுது அரற்றுகின்றனர். இராமனின் கடந்த காலச்செய்திகளை ஒவ்வொன்றாக விரித்துரைக்கின்றனர். ஒரு பெண்ணால் இராவணன் இறப்பான் எனச்சிகன் சொன்னதை அவர்கள் நினைவு கூர்கின்றனர். கரன் போன்றோர்களின் மரணத்தையும் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்கின்றார்கள்.

1.4.79 இராவணன் போருக்கு எழுதல்:

அரக்கியர்கள் இராமனின் பல்வேறு நிலையில், செயற் நிகழ்ச்சிகளை நினைவுகூர்ந்து, ஒப்பாரி வைக்கின்றனர். இராவணனுக்குக் கோபம் பொங்குகிறது. அசுரத்தலைவன் போருக்குப்புறப்படுகிறான். விருபாக்கன், மகோதரன், மகாபார்ச்சுவன் எல்லாரும் உடன் செல்லுகின்றனர். இராமனும் தோழரோடு 'பழிக்குப்பழி வாங்குவேன்' என வஞ்சினம் கூறுகிறான்.

1.4.80 சுக்ரீவன் விருபாக்கன் போர்:

இராவணன் படையுடன் போர்க்களத்துக்குப் புறப்படுகிறான். வடவாயில் போகும்போதும், பின்னரும், தீய சகுனங்கள் அதிகமாகத் தென்படுகின்றன. அவை ஒன்றையும் பொருட்படுத்தாமல் இராவணன் போகின்றான். வானரருக்கும் அரக்கருக்கும் கடும்போர் நடைபெறுகின்றது. போரில் முக்கியமான போர் சுக்ரீவனுக்கும் விருபாக்கனுக்கும் இடையேயுள்ளதாகும். சுக்ரீவன் அவனது யானையை அடித்து வீழ்த்துகிறான். பிறகு, இருவரும் வாளும் கேடயமும் ஏந்திப் போரிடுகின்றனர்.

1.4.81 விருபாக்கன் சுக்ரீவன்போர் தொடர்கிறது:

விருபாக்கனுக்கும் சுக்ரீவனுக்கும் இடையே நடைபெறும் போர் தொடர்கிறது. பலவிதமாகப் போரிடும் ஒருவரையொருவர் தோற்கடிக்க முடியவில்லை. திடீரென்று, வானரத்தலைவன் அசுரனின் தலைமீது பாய்ந்து ஏறி, காலால் தாக்குகின்றான். விருபாக்கன் உயிரற்று விழுகிறான். பிறகு, மகோதரன் வருகிறான். அவனைக்கண்டு, வானரர் அஞ்சி ஓடுகின்றனர். சுக்ரீவன் எதிர்க்கிறான். பயங்கரமான போர் நடைபெறுகிறது. ஒருவன் இரும்புலக்கை எடுக்க, மற்றவன் கதை எடுக்கிறான்; மற்றும் கரதண்டு இவற்றால் போரிடுகின்றனர்.

1.4.82 மகோதரன் சுக்ரீவன் போர்:

மகோதரனுக்கும் சுக்ரீவனுக்கும் இடையே நடைபெறும் போர் தொடர்கிறது. இருவரும் அவரவர் உடல்பலம் மூலம் வெற்றிபெற முயலுகின்றனர். அதனால் பயனில்லை. பின்னர் அவர்கள் வாளும் கேடயமும் எடுத்துப் போரிடுகின்றார்கள். இறுதியில், சுக்ரீவன் மகோதரனின் தலையைத் துண்டித்து விடுகிறான். இராவணன் கோபமுறுகிறான். மகோதரனின் மரணமறிந்து, மகாபார்ச்சுவன் போருக்கு எழுகிறான்.

1.4.83 மகாபார்ச்சுவன் சுக்ரீவன்போர்:

மகாபார்ச்சுவன் வானரரைக் கொல்கிறான். அதைக்கண்டு, அங்கதன் அங்குவந்து வாளால் வெட்டி வீழ்த்துகிறான். சாம்பவான் ஒரு கல்லெடுத்து எறிகிறான். அதுபட்டு, மகாபார்ச்சுவனின் தேர், குதிரைகள், தேரோட்டி இவை அழிகின்றனர். அசுரன் எழுந்து, எல்லோரையும் அம்பால் தாக்குகிறான். அதைக்கண்டு சுக்ரீவன் எதிர்க்கிறான். அரக்கன் அடிக்கிறான்; மழுவால் வெட்டவும் செய்கிறான். அத்தாக்குதலிலிருந்து விலகி, முட்டியால் தாக்கி மகாபார்ச்சுவனைக் கொல்கிறான். இராவணனுக்குக் கோபம் பெருகுகிறது. தேரோட்டியிடம் தேரைச்செலுத்த ஆணையிடுகிறான். "எதிரிகளையெல்லாம் அழிப்பேன்" எனக் கூறி ஆவேசத்துடன் போர்க்களத்திற்கு வருகிறான்.

1.4.84 இராவணன் போர் துவங்கல்:

இராவணன் களத்திற்கு வந்து, தாமதாத்திரம் பயன்படுத்த, அஞ்சி நடுங்கிய வானரர், இராமனை அடைக்கலம் அடைகின்றனர். இராமன் இராவணனை எதிர்க்கத்தயாராகிறான். இருவரும் நாணொலி முழங்கிப் போரிடுகின்றனர். அப்போது இலக்குவன் வந்து, இராவணனுடன் போரிடத் தன்னை அனுமதிக்கவேண்டுமென வேண்டுகிறான். இலக்குவனுடன் போரிடுகிறான்,

இராவணன். அப்போரை எல்லோரும் புகழ்கின்றனர். இருவரும் சேர்ந்து ஒருவரோடு போரிடுவது முறையல்ல என இராமன் இலக்குவனிடம் கூறுகிறான்.

1.4.85 இராமன் இராவணன் போர்:

இராமனுக்கும் இராவணனுக்குமிடையே போர் நடக்கிறது. இருவரும் பயங்கரமாகப் போரிடுகின்றனர். சூரியன் மறைகிறான். இராமன் ரௌத்திராத்திரம் எய்து இராவணனின் கவசத்தை உடைக்க முயல்கிறான்; ஆனால் முடியவில்லை. இராவணன் அசுராஸ்திரம் எய்கிறான். அதை பாவாத் திரத்தால் தடுக்கிறான் இராமன். பைசாசிகாத்திரம் பயன்படுத்துகிறான், இராவணன். இராமன் அதை கந்தர்வாத்திரத்தால் தடுக்கிறான். கோப மடைந்து, கொடிய அஸ்திரம் ஒன்றை எய்கிறான் அசுரன்.

1.4.86 இராவணன் போர் செய்தல்:

இராவணன் தொடுக்கும் அம்புகளை இராமன் முறித்தெறிகிறான். இராமனின் அம்புகள் பட்டுக் கோபங்கொண்ட அசுரன், இராமனின் மர்மங்களைப் பிளக்குமாறு கணைகள் எய்கிறான். இராமன் எதிர்த்தும் கணைகள் எய்கிறான். இலக்குவன் இடையே புகுந்து, இராவணனைத் தாக்குகிறான். கொடியையும், தேரோட்டியையும் வீழ்த்துகிறான். விபீடணன் கதையேந்திச்சென்று, இராவணனின் குதிரைகளைக் கொல்லுகிறான். அதைக்கண்டு, இராவணன் விபீடணனுக்கு நேரே வேலெறிகிறான். அதனை இலக்குவன் நொறுக்கிவிடுகிறான். கோபம் மூண்ட இலங்கையர்கோன், மாயம் நிறைந்த வேல் ஒன்றை இலக்குவனை நோக்கி எறிகிறான்.

1.4.87 இலக்குவன் இராவணன் போரும் இராமன் துயரும்:

இராவணன் இலக்குவனுடன் போரிடமுடியாமல், "விபீடணனைக் காப்பாற்று" என்று கூறி வேலெறிகிறான். அதைக்கண்ட தேவதேவியர் வருந்துகின்றனர். வேல்பட்டு இலக்குவன் கீழே விழுகின்றான். இராமன் கோபமுற்று இராவணனை

நோக்கி அம்புகள் விடுகிறான். வானரர் இலக்குவன் மேல்பட்ட வேலை இழுத்தெடுக்க முடியாமல் தவிக்க, இராமன் அதை எளிதாக இழுத்தெடுக்கிறான். இலக்குவனைப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி வானரருக்கு இராமன் கட்டளையிடுகிறான். "இராவணனை எவராலும் காப்பாற்ற முடியாதபடிக் கொல்வேன்" என இராமன் சூளுரைக்கிறான். சிவபெருமானிடம் இலக்குவனை மடியில்வைத்துக் காத்தருள இராமன் வேண்டுகிறான்.

1.4.88 இராமன் இராவணன் போர்:

இராமன், இராவணனுக்கு நேரே கூரம்புகள் எய்கிறான். இராவணன் மாறிய ஆயுதங்களை விடுகிறான். அப்போது அருகே நின்ற சுடேணனிடம் இலக்குவனுக்கு நேர்ந்ததைக் கூறுகிறான், இராமன். அதுகேட்ட சுடேணன் இலக்குவனுக்கு ஆபத்தில்லையென அறிவிக்கிறான். முன்னர் சாம்பவான் கூறிய மூலிகைகளைக் கொண்டுவரும்படி சுடேணன் அனுமனிடம் கூறுகிறான். அனுமன் மிருத சஞ்சீவினி போன்ற மூலிகைகள் கொண்டு வருகிறான். சுடேணன் அம்மூலிகைகளால் இலக்குவனைப்பராமரிக்கிறான். இலக்குவன் எழுந்து அண்ணனின் பாதங்களைப் பணிகிறான். 'உன்நிலை கண்டு எனக்குப் போரிட முடியாமல் போயிற்று' என இராமன் இலக்குவனிடம் பரிந்துரை கூறுகிறான்.

1.4.89 இராமன் இராவணன் போர் தொடர்கிறது:

இலக்குவன் வேல்பட்டுக் கிடந்ததைக் கண்டு, தனக்கு உண்டான துன்பத்தைப் பற்றி இராமன் கூற, 'இராவணனைக் கொல்வேன்' என முனிவர்க்கு உறுதிமொழி கொடுத்ததை இராமனுக்கு நினைவூட்டுகிறான், இலக்குவன். அதைக்கேட்டுப் போருக்குப் போகிறான் இராமன். இராமன் தரைமீதும் இராவணன் தேர்மீதும் நின்று போர்புரிவதைக் கண்டு, முனிவர்கள் இந்திரனிடம் வேண்ட, இந்திரன் தனது

தேரைக் கொடுத்தனுப்புகிறான். மாதலி கொண்டு வந்த தேரேறி, இராவணனுடன் போரிடுகிறான் இராமன். இராம இராவணப் போரை விளங்க முடியாது என்கின்றனர் கூறுகிறார். இராவணன் ராகசாத்திரம் தொடுக்கிறான். இராமன், அதற்கு எதிராகப்பாசுபதாத்திரம் தொடுக்கிறான்.

1.4.90 இராமன் – இராவணன் போர் தொடர்கிறது:

பாசுபதாத்திரம் இராவணனின் ராகசாத்திரத்தை அழிக்கிறது. அதைக்கண்டு இராவணனுக்குக் கோபம் வருகிறது. வேறு கணைகளைத் தொடுக்கிறான். இராவணனின் தேர்க்கொடி, கம்பு முறிகிறது. தேவதேவியர் வருந்துகின்றனர். பல தீய சகுனங்கள் தென்படுகின்றன. அப்போது இராமனின் வெற்றி நிலை கண்டு தேவர்கள் மகிழ்கின்றனர். இராவணனின் தைரியம் அழிகிறது. அரக்கர் அழிவுக்கான அறிகுறிகள் தோன்றுகின்றன. தேவர்கள் இராமனுக்கும் அசுரர் இராவணனுக்கும், வெற்றி வாழ்த்துக்கள் கூறுகின்றனர்.

1.4.91 இராமன் இராவணன் போர் தொடர்கிறது:

இராவணன் சூலம் கையிலெடுக்க, உலகமே அச்சுகிறது. மிகப்புகழ்பெற்ற அச்சூலத்தை எறிய ஆயத்தமாகிறான். "அச்சமில்லையேல் இதை எதிர்க்க", என்று கூறிக்கொண்டே எறிகிறான். அதனை எதிர்க்க ஆற்றலுள்ள அம்பை இராமன் தொடுக்க, அது பயனற்றுப் போகிறது. வானரர் வருந்துகின்றனர். அசுரர் அகமகிழ்கின்றனர். அப்போது இராமன் தேரிலிருந்து வேலெடுத்து எறிய அது சூலத்தை முறித்திடுகிறது. அச்செயல்கண்டு, அசுரத்தலைவன் கோபமடைகிறான். இராமன், இராவணனது தேர்க்குதிரைகளை வீழ்த்தி, அவனது நெற்றியில் மூன்று அம்புகளை எய்கிறான். இராவணனுடலில் இருந்து இரத்தம் ஒழுகுகிறது. இராவணன் இராமனின் மார்பில் அம்புகள் பொழிகின்றான்.

1.4.92 <u>இராமன் சூளுரை</u>

திறமையோடு இருவரும் போரிடுகின்றனர். எவருக்கும் வெற்றியோ தோல்வியோ கிடைக்கவில்லை. இராவணன், இராமன் மீது அம்பு எய்ய முயலுகின்றான். அதைத்தடுக்கின்றான், இராமன். இராவணன் கோபம் கொள்ளுகிறான். இராமன், இராவணனை சீதையைத் திருடி இலங்கையில் சிறை வைத்ததற்காக இகழ்கிறான். அதனால் இராவணனை 'பருந்திற்கும் பேய்க்கும் இரையாக்கியே தீருவேன்' எனச்சூளுரைக்கிறான்.

1.4.93 <u>இராவணன் பின்னடைதல்:</u>

இராமன், இராவணனை மிகவும் கேவலமாக இகழ்கிறான். "நீ செய்த அதர்மத்தின் பயனை நீ அனுபவிப்பாய்" என்று இராமன் கூறுகிறான். பின்னர், அசுரனின் நேரே அம்புமழை பொழிகின்றான். பயங்கரமான போரில் இராமனின் அம்பை எதிர்க்க முடியாமல் இராவணன் திண்டாடுகிறான். அதைக்கண்டு தேரோட்டி தேரைத் மாற்றி ஓட்டுகிறான். இராவணன் தேரோட்டியை ஏசுகிறான். தேரோட்டி "நான்கு நாள்களாக இரவும் பகலும் போர் செய்துள்ளீர்கள். அதனால் மிகவும் களைத்துப் போய் உள்ளீர்கள். அதனால் தான் மாற்றி நிறுத்தினேன் தேரை" எனப் பதிலுரைக்கிறான்.

1.4.94 <u>இராமன் இராவணனை தலைகளைக் கொய்தல்:</u>

தேரோட்டி தான் செய்தமை விளக்கிக் கூறி, "கோபம் அடைய வேண்டாம்" என வேண்டிக்கொள்கிறான். அதனைக்கேட்டு மகிழ்ந்த இராவணன், தனது கங்கணத்தைக் கழற்றிப் பரிசாக அளிக்கிறான். மனநிறைவுற்ற தேரோட்டி தேரைச் செலுத்துகிறான். முன்னைவிடப் பயங்கரமாக இராம இராவணப்போர் திசை திரும்புகிறது. அம்பினால் இராவணனது ஐந்து தலையைக் அறுத்த

நிலத்திருகிறான், இராமன். அவ்வமயம் தேரோட்டி அம்பு தொடுக்கிறான். தலைகள் முளைத்து விடுகின்றன. மீண்டும் ஒவ்வொன்றாக இராவணனை தலையைக் கொய்கிறான் இராமன். முன்பு தவம்செய்து பெற்ற ஆற்றலால் அவை மீண்டும் முளைக்கின்றன.

1.4.95 இராவணன் சதமுகன் என்னும் பெயர் பெறுதல்:

இராவணன் "தன்தலையைக் கொய்த உன் செயலால் எனக்குச் 'சதமுகன்' என்ற பெயர் கிடைத்துள்ளது", என இராமனிடம் கூறுகிறான். அதற்குப் பதில் கூறிவிட்டு, அம்பெய்கிறான், இராமன். அப்போது தேவர்களின் வேண்டுகோளால் அகத்திய முனிவர் தோன்றி, ஆதித்திய இருதய மந்திரத்தில் சிறப்பை விளக்குகிறார். "இம்மந்திரத்தைப் பயின்று சூரியனை வணங்கியபின் போர் செய்தால், எதிரியை எளிதில் கொல்லலா"மென இராமனுக்கு அறிவுரை கூறுகிறார்.

1.4.96 அகத்தியர் அறிவுரை:

அகத்திய முனிவர் சூரியன் பெருமையை விவரிக்கிறார். அவரது அறிவுரைப்படி சூரியனை வணங்கச் சொல்லுகிறார்.

1.4.97 இராமன் அகத்தியர் அறிவுரை ஏற்றல்:

சூரியனுடைய பெருமையின் விளக்கம் தொடர்கிறது. பின்னர் அதன் பயனை விளக்கிக் கூறுகிறார். உடனே, அகத்திய முனிவர் மறைகிறார். இராமன் இராவணனை எதிர்க்கப்புறப்படுகிறான். இராவணனும் போருக்கு வருகிறான். வில்லொலி எழுகிறது. தேவர்கள் போரைக் காண ஆகாயத்தில் வந்து நிற்கின்றனர் மாதலி தேரை இராவணனின் இடப்புறமாகச் செலுத்துகிறான். இருவரும் போரிடுகின்றனர்.

1.4.98 இராம இராவணப்போர் உயர்நிலை அடைதல்:

இராம இராவணப்போர் உயர்நிலை அடைய, இராவணன் பல தீய சகுனங்களைக் காண்கிறான். இராமன் நற்சகுனங்களைக் காண்கிறான். இராவணன், கொடிமரத்தை இராமன் வெட்டிச் சாய்க்கிறான். இராவணன் இராமனது தேர்க் குதிரைகளைக் கொல்லமுயலுகிறான். இராவணன் மாயையால் பலவகை அம்புகளைத் தொடுக்கிறான். இராமனும் விடாமல் எதிர்க்கிறான். இருவரது போரும் சமமாக முடிகிறது.

1.4.99 இராம இராவணப் போர் தொடர்கிறது:

இராம இராவணப்போர் தொடர்கிறது. இருவரும் பல்வேறு போர்த் தந்திரங்களை மேற்கொள்ளுகின்றனர். தேரோட்டிகளையும், குதிரைகளையும் இருவரும் கொல்ல முயலுகின்றனர். போர் பயங்கரமாக நடக்கிறது. தேவர்களும் முனிவர்களும் இராமனுக்கு வெற்றி கிடைக்கப்பரம்பொருளை வேண்டுகின்றனர். இராமன் இராவணனது ஒரு தலையைக் கொய்து தரையில்விடுகிறான். உடனே அவ்விடத்தில் மற்றொரு தலைகாணப்படுகிறது. மீண்டும் பல தலைகளை இராமன் கொய்கிறான். ஆனால் அவை மீண்டும் முளைத்து வருகின்றன.

1.4.100 போரில் இராவணன் வீழ்தல்:

இராமன் கொய்த இராவணன் தலைமுளைத்து வருவது கண்டு, மாதலி எத்தனை முறை கொய்தாலும் இராவணனைக் கொல்ல முடியாது. ஆதலால், பைதாமகாஅம்பு எய்து அசுரனை அழிக்க வேண்டுமென்று அறிவுறுத்துகிறான். அதன் பெருமையைக் கூறுகிறான். அதன்படி இராமன் 'பைதாமகா' அம்பைப் பயன்படுத்து கிறான். அம்பு இராவணனின் உடலைப் பிளக்கிறது.

1.4.101 இராவணன் வீழ்ந்த செய்தி பரவல்:

இராவணனின் உடல் உயிரற்று மண்ணில் வீழுகிறது. எஞ்சிய அசுரப்படை அதுகண்டு அஞ்சி ஓடுகின்றது. இராவணன் இறந்ததை, வானரர் உலகம் முழுவதும் அறிவிக்கின்றனர். தேவர்கள் பூமழை பொழிகின்றனர். தேவலோகத்தில் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். தேவ அரம்பையர் ஆடுகின்றனர். இராவணன் இறந்ததை அறிந்த, வீடணன் வீழ்கிறான்; வருந்துகிறான்.

1.4.102 வீடணன் வருந்தித் தேறுதல்:

வீடணன் மேலும் வருந்துகிறான். அதனைக்கேட்டு பெருவீரனான இராவணன் இறந்ததைக் குறித்து வருந்துதல் சரியல்ல என வீடணனுக்கு இராமன் எடுத்துரைக்கிறான். அதற்குள் அந்தப்புரப் பெண்கள் ஒப்பாரி வைக்கின்றனர். இராவணனது இறுதிச் சடங்குகளுக்கு ஆவன செய்யும்படி இராமன் கூறுகிறான்.

1.4.103 அரக்கியர் அவலம்:

இராவணனை அந்தப்புரப்பெண்கள் ஒப்பாரி வைக்கின்றனர். அவர்கள் அவனது ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் அணைத்தபடி அழுகின்றனர். அவரது ஒப்பாரி ஒலித்துக் கொண்டிருக்க, பட்ட மாதேவியான மண்டோதரி வந்து கணவனின் உடலில் விழுந்து ஒவ்வொன்றைக் கூறிக்கதறி அழுகின்றாள்.

1.4.104 மண்டோதரி அவலம்:

மண்டோதரி இராவணனின் உடலைக் கண்டு புலம்புகின்றாள். முன்பு நடந்த பல நிகழ்ச்சிகளையும் புலம்பலினூடே கூறுகிறாள். அவள் சீதையையும் இலங்கைப் பெண்களையும் ஒப்புமைப்படுத்தி, இராவணன் சீதையை விரும்பியது தவறு என்று உறுதிப்படுத்துகிறாள். எழுந்து வந்து தங்கள் துன்பத்தை நீக்கும்படி இராவணனிடம் வேண்டுகிறாள் மண்டோதரி.

1.4.105 மண்டோதரி அவலம் தொடர்கிறது:

மண்டோதரி அரற்றுகிறாள். சீதைபால் கொண்ட மோகம், வானகம் சென்ற காரணம், தன்நிலை; இவற்றைக்கூறிப்புலம்புகிறாள்.

1.4.106 மண்டோதரி அவலம் தொடர்கிறது:

மண்டோதரியுடன் பிறபெண்களும் சேர்ந்து அவலம் கொள்ளுகின்றனர். அது முடிந்தபின், உடலை முறைப்படி அடக்க இராமன் வீடணனிடம் கூறுகிறான். வீடணன் அறத்தில் நீங்கிய இராவணனின் உடலை அடக்க எனக்குத் தகுதி இல்லை என்கிறான். இராமன் வீடணனுக்கு அறிவுரை கூறுகிறான். ஈமக்கடனைச் செய்ய வீடணன் தயாராகுகின்றான்.

1.4.108 இராவணனின் ஈமச்சடங்கும் வீடணன் முடிசூட்டும்:

வீடணன் இராவணனின் ஈமச்சடங்குகளைச் செய்கிறான். பிறகு இராமனை வணங்குகிறான். இலக்குவனிடம் வீடணனுக்கு முடிசூட்டுமாறு இராமன் வேண்டுகிறான். ஆட்சியை ஏற்ற வீடணன், இராமனை வணங்குகிறான். உடனே, மாதலியை விண்ணுலகத்திற்கு அனுப்புகிறான் இராமன். இராமனது வெற்றிக்கு முக்கிய காரணமான சுக்ரீவனைப் புகழ்கிறான், இராமன். பிறகு, அனுமனைச் சீதையிடம் அனுப்புகிறான். இராவணனைக் கொன்ற செய்தியையும் வீடணனுக்கு முடி சூட்டியமையையும் அறிவிக்கச் சொல்லுகிறான்.

1.4.109 அனுமன் சீதையிடம் செய்தி கூறல்:

அனுமன் சீதையிடம், சீதையைக் கண்டு இராமன் கூறியவைகளை, அறிவிக்கின்றான். சீதையோ, மௌனமாக இருக்கிறாள். அதைக்கண்டு தன்னுடன் பேசாமலிப்பதற்குக் காரணம் வினவுகிறான். அதற்குச் சீதை அனுமனின் செயலுக்கு இணையாக ஒன்றையும்

கூறமுடியாது என்கிறாள். அதைக்கேட்டு மகிழ்ந்த மாருதி, தேவிக்குத் தொல்லை தந்த அரக்கியர்களைக் கொல்ல அனுமதி கேட்கிறான்.

1.4.110 சீதை அனுமனுக்குக் கூறிய அறிவுரையும் வேண்டுகோளும்:

அரக்கியரைத் தாக்கும் எண்ணம் கூடாது என்றும் அவர்கள் இராவணனின் ஆணைப்படி நடந்தவர்கள் என்றும் சீதை அனுமனிடம் கூறுகிறாள். இராமனிடம் என்ன கூறவேண்டுமென்று கேட்கிறான் அனுமன். அவரது திருவுடன் காணவிழைவதாகச் சீதை கூறுகிறாள். இச்செய்தியை இராமனுக்கு அறிவிக்கிறான் அனுமன். சீதையை நீராட்டி அலங்கரித்துத் தன் முன்னே கொண்டுவரும்படிச் செய்ய வீடணனிடம் கூறும்படிச் சொல்லுகிறான், இராமன். வீடணன் அவ்வாறு நடத்த ஆவன செய்கிறான். சீதையை அழைத்துக் கொண்டு வரும்போது காணவந்த வானரரை அசுரர் விரட்ட முயன்றபோது, அதனைத் தடுக்கும்படி வீடணன் சொல்லுகிறான்.

1.4.111 சீதை இராமனைக் காண வருதல்:

அசுரர்கள் வானரரை அடித்து ஒதுக்குவதைக் கண்ட இராமன், கோபமடைந்து அவர்களைத் தடுக்கிறான். இராமனின் சொற்கேட்டு, அரக்கர் வழியில் நின்றும் விலகுகின்றனர். சீதையின் தலையில் மூடியிருந்த துணியை விலக்கித் திருமுகம் காண்கின்றனர். தங்களது கண்கள் சீதையிடம் பதிந்து போனமையால் அவற்றை எடுக்க முடியாமல் தவிக்கின்றனர். தாங்கள் அனுபவித்த துன்பமும், செய்த தியாகமும், வீணாகவில்லை என்று தங்களுக்குள்ளே பேசிக் கொள்ளுகின்றனர்.

1.4.112 சீதை இராமனை அடைதல்:

வானரரோடும் தம்பியரோடும் மலையின் மீது நின்றிருக்கும் இராமன், வீடணனிடம், சீதை இந்தப் போர்க்களத்திற்கு வந்ததில் தவறொன்றும் இல்லை என்கிறான். அந்நேரம் தேவி பல்லக்கில் இருந்து இறங்கி வர, இராமன் சீதையைக் கண்டிக்கிறான். சீதையின் கண்கள் கண்ணீரால் நனைகின்றன, இராமன், மேலும், தனக்கு ஏற்பட்ட அவமானம் பற்றிக் கூறுகிறான்.

1.4.113 இராமன் சீதைக்குக் கூறிய உரை:

இராமன் சீதையின் கற்பைப்பற்றி ஐயுற்றுப் பேசுகிறான். வேறு எவரையாவது கணவனாக ஏற்றுக்கொள்ளும்படிக் கூறுகிறான். அதுகேட்டு வருந்திய தேவி, அநுமனிடம் அதைப்பற்றிக் கேட்டபடி வேண்டுகிறாள். அதன்பிறகு இலக்குவனோடு தீக்குண்டம் தயாராக்கச் சொல்லுகிறாள். இலக்குவன் அதைச் செய்கிறான். சீதை அதில் புகத்தயாராகிறாள்.

1.4.114 சீதைத் தீக்குளித்தல்:

சீதை, தீயை வலம் வருகிறாள். எல்லாத் தேவர்களையும் வணங்குகிறாள். 'இராமனன்றி வேறு எவரையும் நினையாதிருந்தால் தீ என்னைக் காக்கட்டும்' எனத் தியானிக்கிறாள். அதன்பின் அவள் தீயில் புகுகிறாள். மூவுலகும் வாய்விட்டு அழுகிறது. இராமனும் திடுக்கிடுகிறான். அதுகண்டு தேவர்களும் முனிவர்களும் இராமனை அடைகிறார்கள்.

1.4.115 இராமன் தன் முற்பிறவி அறிதல்:

எல்லாத்தேவர்களும் முனிவர்களும் வந்து சேருகின்றனர். தேவேந்திரன் இராமனின் கைப்பற்றி, சீதையின் கற்புப்பற்றிப் பேசுகிறான். 'தேவியைக் கைவிட்டதேன்' என வினவுகிறான். இராமன் தன்முன் பிறப்புக் கதையைக் கூறும்படி வேண்டுகிறான். அதன்படி, தேவேந்திரன் கூறவும் செய்கிறான்.

1.4.116 சீதை இராமனை அடைய விடுதல்:

பிரமன் இராமனை மீண்டும் மீண்டும் புகழ்கிறான். அதன்பின் சீதையின் கற்பு நெறியைப் பற்றி பேசுகிறான். அதனால் சீதையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென வேண்டுகிறான். அதற்கிடையே, அக்னியின் தூய்மை பற்றிப் பேசுகிறான். தேவன் சீதையைத் தூக்கிக்கொண்டு இராமரின் முன்னர் வருகிறான். அப்போது, மேனகை போன்ற தேவ மங்கையர் சீதையைப் புகழத் தொடங்குகின்றனர்.

1.4.117 சீதையைத் தேவமாதர்கள் புகழ்தல்

மேனகை போன்ற தேவமாதர்கள் சீதையைப் புகழ்கின்றனர். பாதாதிகேசம் வர்ணனை இடம்பெறுகிறது.

1.4.118 சீதையைத் தேவமாதர் வருணித்தல்:

மேனகை முதலிய தேவமாதர்கள் சீதையைப் புகழ்கின்றனர். ஒவ்வொரு உறுப்பாக வர்ணிக்கப்படுகிறது.

1.4.119 சீதை இராமனை அணைதல்:

தேவியின் விரல்கள், நகவரிசை, நடைபோன்றவைகளை மேனகை முதலிய தேவமங்கையர் புகழுகின்றனர். பிறகு, தீக்கடவுள் சீதையை எடுத்துவந்து இராமனிடம் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டுகிறான். முதலில் தேவியை ஏற்றுக் கொள்ளாமைக்குக் காரணம் கூறுகிறான் இராமன். அதனைக்கேட்ட சிவபெருமான், சீதையை ஏற்று அயோத்திக்கு அழைத்துச் செல்லும்படி இராமனை வேண்டுகிறான்.

1.4.120 தசரதன் வானின்றும் வருதல்:

சிவபெருமானும் இராமனும் பேசிக்கொண்டிருக்க, தசரதன் விமானத்தில் தோன்றுகிறான். அதனைக்கண்ட இராம இலக்குவர் அவரை வணங்குகின்றனர். தசரதன் இராமனிடம் மகனைப்பிரிந்த துன்பம் இப்போதுதான் நீங்கியது என அறிவிக்கிறார்.

1.4.121 தசரதன் தன்மகன் இராமனிடம் வேண்டுதல்:

தன்மகன் திருமாலின் அவதாரமென்றும், 'இராவணனைக் கொல்வதற்காகவே இஃது என்று புரிந்துகொண்டேன்' என்றும் தசரதன் கூறுகிறான். சீதை களங்கமற்ற வளாகையால் இராமன் அவளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், சீதை இராமனிடம்

கோபம்கொள்ளலாகாது என்றும்அறிவுரை கூறுகிறான். அவர் அவனுடைய ஏற்றுக் கொண்டதும், அவர் மீண்டும் தேவலோகத்துக்குத் திரும்புகிறார். அப்போது தேவர்கள் ஏதாவது வரம்கேட்கச் சொல்லி, இராமனை வேண்டுகிறார்கள். இராமன் தன் படையில் இறந்தோர் எழ வரம் கேட்கிறான்.

1.4.112 தேவர்கள் இராமனுக்கு வரமளித்தல்:

பிரமன் போன்ற தேவர்கள் இராமன் கேட்கும் வரங்களை அளிக்கின்றனர். அவர்கள் மறைந்த வேளை, வானரர் இராமனை வணங்குகின்றனர். இராமனை வணங்க வந்த வீடணனிடம், வானரரை வணங்கும்படிக் கூறுகிறான், இராமன். இரத்தினங்கள் போன்றவைகளால் வானரருக்கு அணிவிக்கின்றான். அவர்கள் உளவிலா மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். இராம இலக்குவரை வழிபட வீடணன் தயாராகிறான்.

1.4.123 இராமன் இலக்குவன் முதலியோர் விமானம் ஏறுதல்:

இராமன் இலக்குவன் முதலியோர் விமானத்தில் ஏறுகின்றனர். உடனே இராமன் சுக்ரீவனையும் வீடணனையும் வரவேற்று, அவரவர் நாட்டிற்குப் போக வேண்டுமென்று கூறுகிறான். அவர்கள் இராமனின் முடிசூட்டு விழாவில் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று தங்கள் ஆசையை வெளியிடுகின்றனர். இராமன் அதற்கு அனுமதியளிக்கின்றான். விமானம் அவரையும் ஏற்றிக்கொண்டு பறக்கிறது. இராமன் சீதைக்கு, முன் நடந்த போர்ச்செய்திகளை, வரிசையாக விளக்கிக் கூறுகிறான்.

1.4.124 கிட்கிந்த மகளிர் விமானம் ஏறுதல்:

இராமன் சீதைக்கு ஒவ்வொரு இடமாகக் காண்பித்து அவற்றின் சிறப்பை விளக்குகிறான். சேதுவைக் கடந்து அவர்கள் கிட்கிந்தைக்கு வருகின்றனர். அங்கு வைத்து, வானரப் பெண்களை விமானத்தில் ஏறும்படி இராமன் கூறுகிறான்.

விமானத்தில் அமர்ந்த அவர்களை தேவி முறைப்படி வரவேற்று உபசரிக்கிறாள். வானரிகள் மகிழ்கின்றனர். மீண்டும் விமானம் உயர்கிறது. இராமன் இரடியமுகம், பம்பை, யமுனை, சித்திரக்கூடம் முதலியவைகளை விளக்கிக் கூறுகிறான்.

1.4.125 இராமன் முதலியோர் பரத்துவாச ஆசிரமம் அடைதல்:

முன்பு இராமன் கடந்துசென்ற பல நிகழ்ச்சிகளையும் சீதைக்குத் தெரிவிக்கிறான். இராமன் இடங்களைப் பற்றியவிளக்கங்களையும் கூறுகின்றான். எல்லோரும் அயோத்தியை நோக்கிப் போகின்றனர். பின்னர்,பரத்துவாசமுனிவரை வணங்கி,பரதனைப் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கின்றனர். பரதனைப் பற்றிக் கூறிய முனிவர், இராமனுக்கு விருந்தளிக்கிறார். அவர் பல முன்கால நிகழ்ச்சிகளை விவரிக்கிறார்.

1.4.126 கிட்கிந்தை சுந்தரகாண்ட செய்திகளைக் கூறல்:

சூர்ப்பநகை வந்ததிலிருந்து இராவணன் இறந்ததுவரையுள்ள எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் பரத்துவாசமுனிவர் அறிந்ததாகக் கூறுகிறார்.

1.4.127 இராமன் அனுமனிடம் வேண்டுதல்:

பரத்துவாச முனிவனிடமிருந்து வரம் பெறுகிறான் இராமன். சீதை போன்றோர் முனிவரை வணங்குகின்றனர். உடனே இராமன் அனுமனை அழைத்துப் பரதனின் நிலையை அறிந்துவர அனுப்புகிறான். போகின்ற வழியில் கங்கையைக் கடந்து குகனைக் கண்டு, தான் இராவணனை வென்று திரும்பி வந்த விவரத்தை அறிவிக்க, வானர அரசன் சுக்ரீவன் உதவியமை, சீதை துன்பத்தில் ஆழ்ந்தமை, வீடணன் சார்ந்தமை முதலிய எல்லாவற்றையும் குகனிடம் கூறவேண்டுகிறான் இராமன்.

1.4.128 அநுமன் பரதனைக் காணல்:

அநுமன் நந்திக் கிராமத்திற்குச் சென்று பரதனைக் காண்கிறான். பரதனைப் பிரிந்து, பின் இராமனின் பஞ்சவடிப்பிரவேசம் வரை நடந்த நிகழ்ச்சிகளை மாருதி சுருக்கிக் கூறுகிறான்.

1.4.129 முன்நடந்த பஞ்சவடி நிகழ்ச்சிகள்:

இராமன் முதலானோர் பஞ்சவடியில் தங்கும்பொழுது சடாயுவைக்கண்டு பேசுகின்றனர். இலக்குவன் கட்டிய புற்குடிலில் தங்குகின்றனர். அங்கு சில தீய சகுனங்கள் காணப்படுகின்றன. உடனே சூர்ப்பநகை, அழகியின் உருவில் இராமன் முன்னே வருகிறாள். அவரிவரும் உரையாடுகின்றனர்.

1.4.130 சூர்ப்பநகைப் பற்றிய செய்திகள்:

சூர்ப்பநகை, முதலில் இராமனையும் பின்னர் இலக்குவனையும், தன் கணவனாக இருக்கும்படி வேண்டுகிறாள். இராமன் அவளை இலக்குவனிடம் செல்ல வேண்டுகிறான். அவள் இலக்குவனிடம் சென்று கூறுகிறாள். அதற்கு அவன், 'உன் மீது எனக்குத் தயவில்லை; அண்ணனிடம் செல்வதே நல்லது' எனக் கூறுகிறான். அதைக்கேட்டு, அவள் மீண்டும் இராமனிடம் செல்லுகிறாள்.

1.4.131 சூர்ப்பநகை மானபங்கம்:

சூர்ப்பநகை இராமனிடமும், இலக்குவனிடமும் மாறி மாறி காதல் வேண்டுகோள் விடுக்கிறாள். பொறுமையிழந்து அவள் சீதையைத் தூக்கிச்செல்லப் பாய்ந்து வருவது கண்டு, இலக்குவன் அவளது மூக்கையும் மார்பையும் அறுத்து விடுகிறான். அதைக்கண்டு இராமன், 'இராவணனைக் கொல்லவேண்டும் அவனை இங்கு வரும்படிச் செய்க' என்கிறான்.

1.4.133 கரன் போருக்குப்புறப்படுதல்:

கரன், "இராம இலக்குவனரைக் கொன்று சூர்ப்பநகைக்கு இரத்தம் தருவேன்" எனக்கூறுகிறான். பதினான்கு அரக்கர்கள் இராமனை எதிர்க்கின்றனர். சீதைக்குக் காவலாக இலக்குவனை இருக்கச் செய்து, இராமன் அந்தப்பதினான்கு பேரையும் கொல்லுகிறான். சூர்ப்பநகை கரனின் முன்னால் வந்து விழுகிறாள். சீதையைப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி இலக்குவனிடம் கூறிவிட்டு, ஆயுதங்கள் ஏந்தி எதிரிகளுடன் போரிடுகிறான் இராமன்.

1.4.134 கரன் போர் தொடுத்தல்:

இராமனும் அரக்கர்களும் பல ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்திப் போரிடுகின்றனர். அவற்றையெல்லாம் இராமன் அறுத்து நிலத்திடுகிறான். தூடணன் போருக்கு வருகிறான். படையையும் அழித்து தூடணனைக் கொல்கிறான், இராமன். பிறகு இராமனுக்கும் திரிசிரனுக்கும் இடையே போர் நடக்கிறது. இராமன் அவனையும் கொல்கிறான். அதைக்கண்டு கரனும் படையும் போரிட நெருங்குகின்றனர். இராமனுக்கும் கரனுக்கும் கடுமையான போர் நடக்கிறது.

1.4.135 கரன் வதை:

கரனுக்கும் இராமனுக்கும் இடையே நடக்கும் போர் பயங்கரமாக மாறுகிறது. இருவரும் ஒருவரையொருவர் கொல்ல முயலுகின்றனர். ஆனால் இயலவில்லை. அப்போது இந்திரன் கொடுத்த ஆயுதங்கள் இராமனின் கைக்கு வந்து சேருகின்றன. உடனே தேரோட்டியையும் குதிரைகளையும் வெட்டிவீழ்த்துகிறான், இராமன். சற்று நேரத்தில் கரனின் தலையையும் வெட்டி நிலத்திடுகிறான். இச்செய்திகளை முனிவர்களுக்கு அறிவிக்க, இலக்குவனை அனுப்புகிறான் இராமன். அதற்குள் சீதை வந்து இராமனின் இரத்தம்படிந்த உடலிலுள்ள காயங்களைக் கண்ணீரால் கழுவி, கைகளால் தடவி, மாய்த்து விடுகிறாள்.

1.4.136 சூர்ப்பநகை இராவணனிடம் முறையிடுதல்:

இராமன் கரனைக் கொன்ற செய்தியை இலக்குவன் முனிவர்களிடம் கூற, அவர்கள் அசுரர்களின் மாயைகளில் இருந்து தப்ப, ஒரு கவசமும் மோதிரமும் பதக்கமும், பரிசாக அளிக்கின்றனர். இராமன் மோதிரத்தையும், சீதை சூடாமணியையும் அணிந்துகொண்டு கவசத்தை இலக்குவனுக்குக் கொடுக்கின்றனர். அதற்கிடையே சூர்ப்பநகை இராவணனின் முன்னே இரத்தம் தோய்ந்த நிலையோடு வீழ்கிறாள். "யார் உனக்குத் தொல்லை கொடுத்தது?" என இராவணன் வினவுகிறான். அவள், இராம இலக்குவர் பஞ்சவடிக்கு வந்ததை விவரிக்கிறாள். இராமன் கரனைக் கொன்றதும் இலக்குவன் தன் உறுப்புகளை அறுத்ததையும் கூறுகிறாள்.

1.4.137 இராவணன் மாரீசனுக்குக் கூறியவை:

"சீதையை அண்ணனுக்கு மனைவியாக்க நினைக்கிறேன்" எனச் சூர்ப்பநகை கூற, இராவணன் அதற்கு இசைகிறான். மட்டுமல்ல; பெருங்காமம் கொண்ட தாய்மாமன் மாரீசனிடம் சென்று, சீதையைக் கவர்ந்து வரவேண்டுமென உதவிகோருகிறான். மாரீசன் 'எனக்கு இதில் கருத்தில்லை' எனக்கூற, இராவணன் அவனை 'வாளால் கொல்வேன்' என்கிறான். உடனே, ஒரு பொன்மானின் வேடமணிந்து இராமாசிரமத்திற்குச் செல்லவும் செய்கிறான். அம்மானின் அதிசய அழகுகண்டு, அதைப்பிடித்துத் தரும்படி இராமனை வேண்டுகிறாள் சீதை.

1.4.138 சீதையை அபகரிக்க முனைதல்:

இராமன் பொன்மானின் பின்னால் செல்லுகிறான். மான், இராமனருகே நிற்பதுபோலக்காட்டி விலகிச், செல்லுகிறது. அதைக்கண்டு பாணம் தொடுக்கிறான் இராமன். உடனே, மாரீசன் இராமனின் குரலில் இலக்குவனையும், சீதையையும் அழைத்து அழுகிறான். அக்குரல் கேட்ட சீதை, இலக்குவனிடம் இராமனருகே செல்ல வேண்டுகிறாள். இராமனுக்கு ஆபத்தொன்றும் வராது என்றும் அது

அசுரர்களின் மாயை என்றும் இலக்குவன் கூற, சீதை அவனை வைகிறாள். தேவர்களைக் காவல் வைத்துவிட்டு இலக்குவன் போகிறான். அப்போது இராவணன் முனிவர் வேடம் புனைந்து வந்து இராம இலக்குவர் 'சீதையைத் தனியே விட்டு சென்றது முறையல்ல' என்று கூறுகிறான். முனிவனிடம் உரையாடுகிறாள் சீதை. தன்னைப்பற்றிக்கூறிய இராவணன், "சீதையை இராமன் பக்கம் கொண்டு போகட்டுமா?" என்று வினவுகிறான்.

1.4.139 இராவணன் சீதையை சிறைவைத்தல்:

சூர்ப்பநகை அங்குவந்து சேர்ந்து, சீதையைத் துன்புறுத்த முயலுகிறாள். அதைக்கண்டு, முனிவர் வேடம் கொண்ட இராவணன், அவளைத் தாக்குகிறான். இராமன் இருக்கும் இடம் செல்ல, தேரில் ஏற, சீதையிடம் வேண்டுகிறான். சீதை தேரில் ஏற, தேர் உயர்ந்து பறக்க, இராவணன் தன் முனிவர் வேடத்தைக் கலைத்து, சுயவடிவில் தேவியின் முன் தோன்றுகிறான். அதைக்கண்டு அஞ்சிய தேவி, இராமனை அழைத்துப்புலம்புகிறாள்.

1.4.140 சடாயு வதம்:

சீதை தேரிலிருந்து மீண்டும் மீண்டும் புலம்புகிறாள். சீதையின் அழுகுரல் கேட்டு, அங்கு வந்த சடாயு, இராவணனை எதிர்க்கிறான். இராவணன் அப்பறவை யரசனை வெட்டி வீழ்த்துகிறான். "இராமன் வந்துவிவரங்களை அறியும்வரை இறவாமலிரு" எனத்தேவி பறவையை வாழ்த்துகிறாள். இராவணன் மீண்டும் பயணம் தொடர்கிறான். ருசியமூகமலைக்கு மேலே தேர்வர, தேவி நகைகளை ஆடையில் பொதிந்து கீழே இடுகிறாள். இராவணன் சீதையை அசோக வனத்தில் இருத்தி, காவலுக்கு ஏவலரை வைக்கிறான்.

1.4.141 இராமன் செய்தி அறிதல்:

மாரீசனைக் கொன்று திரும்பிவரும்போது, இராமன் இலக்குவனைக் காண்கிறான். 'சீதையைத் தனியே விட்டுவந்தது ஏன்?' என்று வினவ, இலக்குவன் நடந்தவைகளைக் கூறுகிறான். இராமன் சீதையைத் தேடிக்காணாமல் வருந்துகிறான். இலக்குவன் அண்ணனைத் தேற்றுகிறான். அதற்குள், அவர்கள் விழுந்துகிடக்கும் சடாயுவைக் காண்கிறான். சீதையைக் கவர்ந்தது இராவணன் என்று கூறி சடாயு இறக்கிறான். பறவையரசனின் இறுதிச்சடங்குகளை அவர்கள் நடத்துகிறார்கள்.

1.4.142 சுக்ரீவன் இராமன் நட்பு:

இராமலக்குவர் சீதையைத் தேடி அலைகின்றனர். வழியில் அவர்கள் கவந்தனைக் காண்கின்றனர். அவனைக்கொன்று, அவனது அறிவுரைப்படி ருசியமுக மலைக்குப் போகின்றனர். அங்கு வைத்து சுக்ரீவனுக்கும் இராமனுக்கும் நட்பு ஏற்படுகிறது. சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடித்துத் தருகிறேன் எனச் சுக்ரீவனும், வாலியைக் கொன்று நாட்டை மீட்டுதருவதாக இராமனும், உறுதிமொழி கூறுகின்றனர். அவ்வாறே செய்கிறான்.

1.4.143 அனுமன் சீதையைத் தேடப்புறப்படல்:

சீதையின் பிரிவைத் தாங்கிக்கொண்டு, நான்கு மாதங்கள் ருசியமுகமலையில் தங்குகிறான் இராமன். நான்கு மாதங்கள் ஓடிய பின்னும், சுக்ரீவன் சீதையைத் தேட எவ்வித முயற்சியும் எடுக்காதிருப்பதைக்கண்டு, கோபமடைந்த இராமன், இலக்குவனைக்கிட்கிந்தைக்கு அனுப்புகிறான். இலக்குவனின் வில்லோலி கேட்டுப் பயந்த சுக்ரீவன், சீதையைத் தேட நாற்புறமும் வானரர்களை அனுப்புகிறான். அங்கதன் தலைமையில் தென்திசைக்குப் புறப்பட்ட வரைசங்கத்தில் உட்பட்ட அனுமனை அழைத்த இராமன், மோதிரம் கொடுத்து, அடையாள வாக்கியமும் சொல்லி, அனுப்புகிறான்.

1.4.144 சீதையை வானரர் தேடுதல்:

சீதையைத் தேடி வானரர், வனத்தில் அலைய, பேருடல் கொண்டு ஓர் அசுரனைக் காண்கின்றனர். இராவணன் எனக்கருதி, அங்கதன் அவனைக் கொல்கிறான். பின்னரும் தேடித் தேடி சீதையைக் காணாமல் 'பிரயோப வேசம்' என்னும் குகைக்குள் அகப்பட்ட 'சுயம்பிரபாவின்' கருணையால் உயிர்பிழைக்கின்றான். இராமாயணக்கதையை சாம்பவான் கூறக்கேட்டு வந்த சம்பாதி, சீதையின் நிலையை அவர்களுக்கு அறிவிக்கிறான். கடல்கடக்க முடியாமல் நிற்கும் வானரரைக்கண்ட ஜாம்பவான் அனுமனைப் புகழ்கிறான். அனுமன் இலங்கைக்குத் தாவுகிறான். வழியே விருந்தூட்டவந்த மைநாகத்தைச் சமாதானம் செய்து, சோதனை செய்யவந்த சுரசையைத் தோற்கடித்து, இலங்கையை அடைகிறான். அங்கு நுழைய முயல, இலங்கை தேவி தடுக்கிறாள். அவளை அங்கிருந்து பின்வாங்கச்செய்து, இலங்கைக்குள் சென்று, அனுமன் சீதையைத் தேடுகிறான்.

1.4.145 அனுமன் சீதையைக் காணல்:

அனுமன் சீதையை இலங்கையில் தேடுகிறான். வாயு தேவன் அறிவுரைப்படி அசோகவனத்துக்குச் சென்று, சீதையைக் கண்டுபிடிக்கிறான். மோதிரம் கொடுத்து அடையாள வாக்கியமும் கூறுகிறான். இலங்கையை அழிக்கிறான். தன்னை எதிர்த்த அட்சகுமாரனைக் கொல்லுகிறான். அதன்பின், இந்திரசித்து அனுமனைக் கட்டியிழுத்து, இராவணன் முன்னிலையில் நிறுத்துகிறான். அனுமனின் வாலில் தீயைக் கொளுத்தச் சொல்லுகிறான் இராவணன். உடனே, அனுமன் மேலே உயர்ந்து, இலங்கையை தீக்கிரையாக்கி, கடலில் குதித்துத்தீயை அணைத்து, சீதையிடமிருந்து பதக்கமும் வாங்கி, மறுகரையை அடைகிறான். அனுமன் சூடாமணியைப் பெற்ற இராமன், அதைத்தன் அங்கங்களில் வைத்துப்பலவாறு புலம்புகிறான். சுக்ரீவன் அதைக்கண்டு, இராவணனைக் கொல்ல இலங்கைக்குச் செல்லவேண்டுமென்று இராமனிடம் கூறுகிறான்.

1.4.146 இராமன் முதலியோர் இலங்கைக்குச் செல்லுதல்:

இராமன் இலங்கையில் கண்டவற்றை ஆராய, அனுமன் கூறுகிறான். நீலன் முதலியோருக்குப் படை புறப்படச் செய்ய ஆணையிடுகிறான். இராமனை, அனுமனும் இலக்குவனும் அங்கதனும் தங்கள் தோளிலேற்றுகின்றனர். சீதையின் பிரிவை நினைத்து இராமன் வேதனை அடைய, இலக்குவன் தேற்றுகிறான். அதற்குள் வீடணன் இராமனைச் சரணடைகிறான். அவனை இலங்கை அரசனாக முடிசூட்டுவிக்கிறான். இலக்குவன், இராமனின் ஆணைப்படி, இலங்கைக்குள் செல்லப் பாலம் அமைக்கின்றனர். இராமரும், மற்றோரும் பாலம் வழியாக இலங்கைக்குள் நுழைகின்றனர். அப்போது சுகசாரணர் வானரவேடம் புனைந்து வருகின்றனர். அவர்களைப்பிடித்துக்கட்டிய போது, "இராவணன் ஆணைப்படி படைகாண வந்தவர்கள் நாங்கள்" என்கின்றனர். அவர்களை விட்டு விடுகிறான் இராமன். அவர்கள் திரும்பிச் சென்று, சீதையை இராமனுக்குக் கொடுப்பதே நலமென்று அறிவுரை கூறுகின்றனர். இராவணன் அவர்களை விரட்டிவிட்டு, வித்யுசிகனிடம் மாயைகாட்ட ஆணையிடுகிறான். மாயையால் உருவான இராமனின் முகம்கண்டு, சீதை மயங்கி விழுகிறாள். அவளது துணைக்கு நின்றோர், உண்மையை விளக்கி, மயக்கம் நீக்குகின்றனர்.

1.4.147 சுக்ரீவன் செயலும் அங்கதன் தூதும்:

வீரப்படையைக்காண கோபுரத்தில் மீது வந்த இராவணனோடு எதிர்த்த சுக்ரீவன், அவனது பத்து மகுடங்களையும் இராமன் முன் கொண்டு வந்து வைத்தான். அது முறையில்லை எனக் கூற, 'இராவணனைக் கண்டபோது பொறுமையிழந்து அவ்வாறு செய்து விட்டேன்', என்கிறான், சுக்ரீவன். வானரர் போரிடத் தொடங்குகின்றனர். இராமனும் பிறரும் போர்க்களம் வந்து சேருகின்றனர். அப்போது, இராவணன் சுக்ரீவனிடம் செல்ல, ஒரு தூதுவனை அனுப்புகிறான். அதற்குத்தகுந்த அங்கதனைத், தூதுவனாக இராவணனிடம் அனுப்புகிறான். வாலியின் மகன் அங்கதன், இராமன் கூறியவற்றைத் தூதாக அறிவிக்கிறான். அதற்கு இராவணன் தக்க பதில் அளிக்கிறான். சீதையை ஒப்படைக்க வேண்டும் அல்லது போருக்கு தயாராக இருக்கத் தூதுவரை கூறுகிறான்.

1.4.148 அங்கதன் போர்ச் சுருக்கம்: I

அங்கதன் தன்னைப்பிடித்துக் கட்ட வந்த அரக்கர்களைக் கொல்கிறான். விவரங்களை இராமனிடம் வந்து கூறுகிறான். உடனே, வானரர் போர் தொடங்குகின்றனர். இருவருக்குமிடையே பெரும்போர்போர் மூளுகிறது. சூரியன் மறையவே, இந்திரசித்து இருளில் மறைந்து நின்று நாகாஸ்திரம் எய்தி, வானரர்களையும் இராம இலக்குவரையும் கட்டிப்போடுகிறான். அதைக் கண்ட கருடன் வருகிறான். நாகாஸ்திரங்கள் மறைகின்றன. கட்டவிழ்ந்து, அனைவரும் எழுகின்றனர்.

1.4.149 அங்கதன் போர்ச்சுருக்கம்: II

வானரர்கள் தீப்பந்தங்களெறிய, தூம்ராக்ஷன் போருக்கு வருகிறான். அனுமனே அவனை எதிர்க்கின்றான். ஒரு மலையால் அவனை எறிந்து கொல்கிறான். அனுமன். உடன், வச்சிரதம்டிரனை அனுப்புகிறான், இராவணன். அந்த அரக்கன் வானரரோடு மோதுகின்றான். அங்கதனுக்கும் வச்சிரதம்ட்டிரனுக்கும் போர் நடைபெறுகிறது. அங்கதன் வாளால் அவனை வெட்டி வீழ்த்துகிறான். பிறகு, அகம்பனைக் கொல்லுகிறான், அனுமன். பின்னர், இராவணன் ஆணைப்படி பிரகஸ்தன் வருகிறான்.

1.4.150 நீலன் போர்ச்சுருக்கம்:

வானரரும், பிரகஸ்தனும் போரிடுகின்றனர். துன்முகன், சமுன்னதனையும், சாம்பவான், மகாநாதனையும் வீழ்த்துகின்றனர். பின்னர் நீலனும், பிரகஸ்தனும் போர்புரிகின்றனர். இராவணன் போர்க்களத்திற்குவந்து, வானரரைத் தாக்குகிறான். வானரர் அலறிப்புடைத்துக்கொண்டு இராமனைத் தஞ்சமடைகின்றனர். அதற்குள் அனுமன் வருகிறான். அனுமன் இராவணனின் கன்னத்தில் ஓங்கி அறைகிறான். அதனால் மண்ணில் விழுகிறான் இராவணன். நீலன் உடனே இராவணனின் முடிமேலும் கொடிமேலும் வில்மேலும் நடனமாடுகிறான்.

1.4.151 இலக்குவன் இராவணப் போர்ச்சருக்கம்:

இலக்குவனும் இராவணனும் போரிடுகின்றனர். இராவணன் வேல் எறிகிறான். வேல் ஏற்று விழுந்த இலக்குவனை எடுத்துச்செல்ல, இராவணன் முயலுகின்றான். முடியவில்லை. உடனே அனுமன் மிக இலகுவாக இலக்குவனை எடுத்துச்சென்று இராமனின் முன் கிடத்துகிறான். பிறகு இராமனும் இராவணனும் போரிடுகின்றனர். இராவணன் இராமனிடம் தோற்றுப்போய், இலங்கைக்குச் சென்று, கும்பகர்ணனை உணர்த்த முயலுகிறான். உணர்ந்த கும்பகர்ணன், முதலில் அண்ணனின் செயலைப் பழித்தான் எனினும், அண்ணனின் ஆணைக்குப் பணிந்துபோருக்குப் போகிறான். அங்குச் சென்று, வானரரை வாரிவிழுங்குகிறான். அங்கதன் எதிர்க்கிறான். அனுமன் ஒரு மலை எடுத்து எறிகிறான். இராவணன் மாருதியை நோக்கிச் சூலம் எறிகிறான். அதுபட்டு விழுகிறான் மாருதி.

1.4.152 கும்பகருணன் வதைச்சருக்கம்:

வானரர் தலைவர்களுக்கும், கும்பகர்ணனுக்கும் போர் நடக்கிறது. சுக்ரீவன் அரக்கனை நெருங்குகிறான். ஒரு மலையால் அரக்கனை எறிகிறான். உடனே கும்பகர்ணன் பதிலுக்குத்தாக்க, சுக்ரீவன் கீழே விழுகிறான். அவனை எடுத்துச்செல்கிறான், கும்பகர்ணன். அரண்மனை மேலிருந்து, பெண்கள், சந்தனம் மாலை போன்றவைகள் தூவுகின்றனர். அவை சுக்ரீவனின் உடலில் விழ மயக்கமுணர்ந்த சுக்ரீவன், கும்பகர்ணனின் கன்னத்தில் தாக்கி, அவனது மகுடத்தையும் பறித்துக்கொண்டு வந்து விடுகிறான். மீண்டும் போருக்கு வருகிறான் கும்பகர்ணன். பிறகு அவன் இராமனுடன் போரிடுகிறான். அப்போரில் இந்திராத்திரம் கொண்டு செல்கிறான் இராமன். கும்பகர்ணன் இறந்த சேதிகேட்டு வருந்திய இராவணன், தன் மக்களைப் போருக்கு அனுப்புகிறான். அப்போரில் பனசன் மத்தனையும், துவிதன் உன்மத்தனையும், அங்கதன் நராந்தகனையும், அனுமன் தேவாந்தகனையும் கொல்லுகின்றனர். பிறகு, இலக்குவனுக்கும் அதிகாயனுக்கும் இடையே போர்

நடக்கிறது. வாயுதேவனின் உரைப்படி, பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பயன்படுத்தி, அதிகாயனைக் கொல்கிறான், இலக்குவன். உடனே, இந்திரசித்து வந்து மோகனாஸ்திரம் பயன்படுத்தி, வானரர்களையும் அரசர்களையும் தரையில் வீழ்த்துகிறான்.

1.4.153 மருந்துமலைச்சருக்கம்:

அனுமன் இராம இலக்குவரையும் வானரரையும் காப்பாற்ற, மருந்து தேடிப்போகிறான். மலையில் சென்றும் மருந்து காணாமல், சிகரத்தையே பறித்துக்கொண்டு வருகிறான். மூலிகைகளின் மணம்பட்டவுடனே, அனைவரும் உயிர்பெற்று உணர்கிறார்கள். உடனே, மலைச்சிகரங்களை எறிந்து பழைய நிலைமையில் கொண்டு வருகிறான். உணர்வுபெற்ற வானரர், இலங்கைக்குத் தீ வைக்கின்றனர். கும்பன் முதலியோர் போருக்கு வருகின்றனர். வானரர் அசுரர்களைக் கொல்லுகின்றனர். உடனே மகராத்தன் வந்து, போர் புரிகிறான். இந்திரசித்து, மோகனாத்திரம் பயன்படுத்தி, எதிரிகளை மயக்கமடையச் செய்து, நிகும்பலைக்குச் சென்று வேள்வி செய்கிறான். செய்தி அறிந்த வீடணன் முதலானோர், நிகும்பலைக்குச் செல்கின்றனர்.

1.4.154 இந்திரசித்து வதைச்சருக்கம்:

இந்திரசித்திற்கும், இலக்குவனுக்கும் போர் நடக்கிறது. இடையிடையே இந்திரசித்து வீடணனையும் எய்கிறான். இலக்குவன் இந்திராத்திரம் பயன்படுத்தி இந்திரசித்தைக் கொல்கிறான். அது கேட்டு இராவணன், மூலபலப்படையை அனுப்புகிறான். வானரரும் மூலப்படையினரும் போரிடுகின்றனர். அனேக அசுரர்கள் இறக்கின்றனர். அரக்கியர்கள் அதறிந்து பெரிதும் வருந்துகின்றனர். வானரருக்கும் அரக்கர்களுக்கும் மீண்டும் போர் நடக்கிறது. வானரர் பின்னடைவதைக் கண்ட சுக்ரீவன், விருபாக்கனையும் மகோதரனையும் கொல்லுகிறான். பிறகு இராமனும் இராவணனும் போரிட்டுப் பல்வகை திவ்யாத்திரங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

1.4.155 இராவணன் வதைச்சுருக்கம்:

இராம இராவணப்போர் தொடர்கிறது. இராவணன் இலக்குவனை நோக்கி வேலெறிகிறான். இந்திரன் ஆணைப்படி மாதலி கொண்டு வந்த தேரேறிப் போரிடுகிறான் இராமன், இராவணன் தலைகளைக் கொய்கிறான். அகத்தியன் வந்து சூரிய இருதய மந்திரம் ஓத, பைதாமகாஸ்த்திரம் பயன்படுத்தி இராவணனைக் கொல்கிறான். அரக்கர் வருந்துகின்றனர். இராமனும் மற்றோரும் புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி, நந்திக்கிராமத்தில் வந்து சேருகின்றனர். பரதன் சத்ருக்கனிடம் நகரையைச் சமன்செய்யச் சொல்லுகிறான். எல்லோரும் மகிழ்கின்றனர்.

1.4.156 இராமன் நந்திக்கிராமம் அடைதல்:

தேவ மங்கையர்கள் பூமிக்கு வந்தனர். பரதன் இராமனை வணங்கினான். இராமன் பரதனைக் கட்டி அணைக்கிறான். பரதன் சீதையையும், சத்ருக்கன் அண்ணன்மார்களையும் தொழுகின்றான். இராமன் கௌசல்யை முதலிய தாய மார்களையும், வசிட்ட முனிவரையும் வணங்குகிறான். தாயமார்கள் இராமன் உச்சிமோந்து மகிழ்கின்றனர்.

1.4.157 நந்திக்கிராம நிகழ்ச்சிகள்:

சீதை, இராமனின் தாயமார்களை வணங்குகிறாள். பரதன் இராமனுடன் வந்தவர்களைப் புகழ்கிறான். அனைவரும் விமானத்திலிருந்து இறங்குகின்றனர். இராமனின் ஆணைப்படி விமானம் இந்திரனிடம் செல்கிறது. பரதன் நாட்டை ஆள வேண்டுமென்று இராமனிடம் வேண்ட, இராமன் ஒப்புக்கொள்ளுகிறான். கோசலையின் ஆசைப்படி எல்லா வானரப் பெண்களும் அலங்கரிக்கப்படுகிறார்கள். இராமன் நகரத்திற்குச் செல்லுகிறான். அவனுடன் வானரரும் தம்பியரும் செல்கிறார்கள்.

1.4.158 இராமர் முடிபுனைதல் ஏற்பாடுகள்:

இராமன் முடிசூட்டுவிழாவில் மகிழ்ந்த தேவர்கள், பூமழை பொழிகின்றனர். அப்போது இராமன் அயோத்தி சென்று குருமார்களையும் மாமுனிவர்களையும் வணங்குகிறான். "சுக்ரீவன் எங்கள் தம்பி" என்று கூறுகிறான் பரதன். இராமன் அறிவுரைப்படி எல்லா வானரர்களுக்கும் வீடான் தங்க வீடு கொடுக்கிறான். எல்லோரும் பூசனை செய்கின்றனர். . அபிடேகத்திற்குக் கடல்நீர் கொண்டுவர இரத்தினக்குடம் அளித்து, வானரரை அனுப்புகிறான் சுக்ரீவன். அழைக்கப்பட்ட முனிவர்களும் சிற்றரசர்களும் அரசர்களும் அயோத்திக்கு வந்து சேருகின்றனர்.

1.4.159 முடிபுனை விழாநிகழ்ச்சிச் சுருக்கம்:

முடிசூட்டுவிழாவுக்குச் சனகன், யுதாசிதகாசிராசன், முனிவர்கள் முதலியோர் வந்து சேருகின்றனர். அனுமன் போன்றோர் இரத்தினக்குடங்களுடன் நான்கு பெருங்கடல்களிலிருந்தும், மகாநதிகளிலிருந்தும், தீர்த்தம் கொண்டு வருகின்றனர். அனுமன் முதல் முதலாகக் கொண்டு வருகிறான். அதைக்கண்டு மகிழ்வுடன் அவனைப் புகழவும் செய்கின்றனர். சத்ருக்கனும் மற்ற பிறரும் சேர்ந்து நிகழ்ச்சிக்குத் தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்கின்றனர்.

1.4.160 இராமன் முடிபுனைதல்:

வசிட்டரும் மற்றோரும் அபிடேகக்கும்பம்நிறைத்து வைத்து, மண்டபத்திற்கு வந்து இராமனை வரவேற்கிறார்கள். மாமுனிவர்கள் அபிடேக நீரால் இராமனை நீராட்டுகின்றனர். தேவர்கள் மகிழ்ந்து பூமழை தூவுகின்றனர். தேவேந்திரன் முதலியோர் ஒவ்வொரு வகையிலான அணிகளை அணிவிக்கின்றனர். இலக்குவன் வெண்கொற்றக்கொடை பிடிக்கிறான். வானரர் தங்கள் மகிழ்ச்சியை ஒவ்வொரு

வகையில் வெளிப்படுத்துகின்றனர். பூமாதேவி தேனொழுகும் பழங்களை உதிர்க்கின்றாள். நீர்நிலைகள் இன்சுவை பெற்று விளங்குகின்றன.

1.4.161 இராமன் பரிசளித்தல்:

இராமன் தன்னை அண்டியவர்களுக்குப்பலவகை பரிசுப்பொருட்களை அளிக்கிறான். இராமன் சீதைக்கெனத்தந்த மாலையைக் கையில் வைத்தபடி அனுமனின் முகத்தைப் பார்க்கிறான். அதைக்கண்டு இராமன், சீதை அனுமனுக்கு மாலை கொடுப்பதற்கு யாரும் எதிரல்ல, என்று கூறுகிறான். அதைக்கேட்டு தேவி, மாருதிக்கு மாலை கொடுத்து, நீண்ட ஆயுள்பெற வாழ்த்தவும் செய்கிறாள். உடனே தேவ முனிவரான நாரதர் தோன்றி இராமனை வணங்குகிறார்.

1.4.162 நாரதர் வாழ்த்துப்பாடல்:

'இராமன் மூவடியால் முப்பாரும் அளந்த பரம்பொருள்', 'அரக்கர்களை அழித்து பெருவினைகள் தீர்த்தவன்', 'தன்னைத் துதிப்பவர் மனதுக்குடிகொள்பவன்', 'அனுமன், சுக்ரீவனை ஏவலராய் கொண்டவன்', 'இலக்குமிதேவியைப் பக்கத்தே கொண்டவன்'; 'தேவர்கள் புகழ்ந்து அடிதொழ வந்த மன்னவன்' போன்ற கருத்துக்கள் நாரதர் இசையில் இடம் பெறுகின்றன.

1.4.163 நாரதர் வாழ்த்துத் தொடர்கிறது:

'தேவ எதிர்களான அரக்கர்களோடு போரிட்டு வென்றான்', 'ஆதிநாயகன்', 'அமரர்களின் அதிபதி', 'அருளாளன்', 'மனதுள் இருப்பவன்', 'இருளகற்றுபவன்', 'சானகியைக் கொண்டவன்', 'திருமால் என்னும் மாயவன்', 'என்றும் மனதிலிருப்பவன்' போன்ற புகழிசையால் நாரதர் பாடுகிறார்.

1.4.164 நாரதர் விடைபெறுதல்:

இராமனைத் துதித்தபின், நாரதன் விடை பெறுகிறான். எல்லோரும் இராமனை விட்டு அகலுகின்றனர். பின்னர், இராம நாட்டின் பெருமையை விளக்குகின்றனர். இராமன் பாற்கடலுக்குச் செல்லப்புறப்படுகிறான். கருடன் வந்து எடுத்துக்கொண்டு மறைகிறது.

நூற்பயன்:

துன்பமெனும் பிறவிக்கடலை நீந்துவதில் விருப்ப, திருமாலின் மீது ஊழ்ந்த பற்றுக்கொண்டு, சீராமன் பக்தியுடன் இயற்றிய இக்கவிதையைப் படிப்போர், அருவிதிரு பத்மநாபனின் பாதக்கமலங்களைச் சரணடைவர் என்கிறார் கவிஞர்.

1.5 ஒப்பீடு – கம்பராமாயணமும் இராமசரிதமும்:

1) கம்பராமாயணம், நூல் மரபுப்படி, பாயிரத்துடன் தொடங்குகிறது. இதில் கடவுள் வணக்கம், அவையடக்கம், நூல்வரலாறு முதலியவை கூறப்படுகின்றன. 'உலகு எல்லாம் படைத்துக்காத்து அழிக்கும் தொழில்களை இடைவிடாது ஒரு விளையாட்டாகக் செய்பவருவும் தலைவராகிய' இறைவனிடம் கம்பன் அடைக்கலமாகிறான். தான் வழிபடும் கடவுளைர இனம்சுட்டாது 'தலைவன்' என்றே குறிப்பிடுவது உரைத்தக்கது (கம்.பா.பாயிரம்.பா.1).

யுத்த காண்டத்திலும் இறைவனை, மானிடர் மனம்போன போக்கில் ஒருவனாகவோ பலராகவோ, இவனாகவோ அவனாகவோ, உளனாகவோ இலன் என்றோ கணிப்பதுடன், 'இறைவன் வாழ்க்கையே இதுவென்னில் நம்வாழ்க்கை என்னவென்று சொல்வது'; என வினவுகிறான் கம்பன் (கம்.யு.பா.1).

இராமசரிதமும் பாயிரத்துடன் தொடங்குகிறது. இதில் கடவுள் வணக்கம், அவையடக்கம், நூல்வரலாறு முதலியன கூறப்படுகின்றன. வணக்கம், விநாயகர் வாழ்த்துடன் தொடங்குகிறது. கலைமகள், திருமால் சிவன், உமையவள், திருமகள் மற்றும் தேவர்களை வழிபட்டு நூலைத் தொடங்கி, அவையடக்கம் கூறுகிறான் ஆசிரியன். வால்மீகி, வியாசர், அகத்தியர், நம்மாழ்வார் முதலியோரையும் சீராமன் வழிபடுகிறான். இது, சீராமக்கவியின் பலதெய்வ வழிபாட்டை உணர்த்துகிறது.

(இரா.ச.ப.1,பா.1 முதல் 8 வரை)

2) கம்பன், வானரவீரர், இலங்கையின் அமைப்பு, காவல்மிகுதி, படைவளம் முதலியவற்றை அனுமன் கூற, மகிழ்ந்து சென்று, பன்னிரண்டு நாட்களில் தென்றிசைக்கடலைக் கண்ணுற்றமை முதலியவற்றை சுந்தரகாண்டத்தின் இறுதியில் கூறுவான்.

சீராமகவி, இரண்டு முதல் நான்கு படலங்களில் இச்செய்திகளைத் தருகின்றான். வானரப்படை தென்கடற்கரையில் தங்கிய கம்பன் காப்பியச் செய்தியை, நான்காம் படல இறுதியில் இரண்டே பாடல்களில் சுருங்கவுரைக்கிறான்.

(இரா.ச.ப.4 பா.10,11)

3) அனுமனால் இலங்கை எரியுண்டபின், பிரமனுடன் போந்த தெய்வத் தச்சன் மயனால், இராவணன் இலங்கையைப் புதுப்பித்தான் எனக் கம்பன் மந்திரப்படலத்தில் கூறுகிறான்.

(கம்.யு.ப.2. பா.1-4)

சீராமகவி அதனை விட்டுவிடுகிறான்.

4) மந்திராலோசனையில் இராவணன், சேனைக்காவலன் மகோதரன், வச்சிரதந்தன், துன்முகன், மகாபார்சுவன், பிசாசன், பானுகோபன், வேள்வியின் பகைவன், புகைக்கண்ணன் முதலியோர் பழுதுடைக்கும் நெறியாகத்

தத்தமக்குத் தோன்றியவற்றைக் கூறுகின்றனர். கும்பகருணனும், இந்திரசித்தும் இராவணனுக்கு உடன்பட்டும், வீடணன் மறுத்தும் தம் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றனர். இவை கம்பர் அமைக்கும் பாங்கு.

(கம்.யு:ப.2.பா.22-110).

சீராமகவி தரும் மந்திராலோசனையில் பிரகத்தன், துன்முகன், விச்சிரவல்லன், வீபீடணன், கும்பகருணன், மகாபார்ச்சுவன், மேலும் விபீடணன் முறையே தத்தம் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றனர். இரு கவிஞர் கூற்றுகளும் பொதுவாக ஒன்றே; முறை வைப்பில் மாற்றமேற்படுகிறது.

(இரா.ச.ப:5. பா.2-11)
(இரா.ச.ப:6. பா.1-11)

5) இராமனின் பெருவலிமையைக்கூறி, நெறிதிறம்பியமையால் அழிவுற்ற இரணியன் கதையையும் எடுத்துக்கூறி, 'இராமன் திருமாலாகத் தோன்றியுள்ளான்; நெறிதவறிய உனக்கு அழிவுவரும்', என வீடணன் கூறுவான். இது கம்பர் தரும் செய்தியாகும்.

(கம்.யு:ப.3)

சீராமகவி, திருமாலின் அவதாரங்களான வராகம், நரசிங்கம், வாமனன், பரசுராமன் முதலியன அரக்கர்களை அழிக்கத் தோன்றியன என்று கூறி, 'அரக்கர்குலம் அழியவே இராமன் அவதரித்துள்ளான்' என விபீடணன் கூற்றாகப் பாடுவான்.

(இரா.ச.ப:7, பா.6).

6) அனலன், அனிலன், அரன், சம்பாதி ஆகிய அமைச்சர் நால்வருடன் கலந்தே வீடணன் இராமனிடம் அடைக்கலம் புக முடிவு செய்தான் என்றும், அடைக்கலம் பற்றி சுக்கிரீவன், சாம்பவன், நீலன் முதலியோரின் கருத்தை இராமபிரான் கேட்டான் என்றும், அனுமன் 'அடைக்கலமாக வந்தோரை ஏற்பதே நலம்' எனக்கூறினான் என்றும் கம்பன் விரித்துக்கூறுவான்.

(கம்.யு.ப:4, பா.13-15)

சீராமகவி, வானரவீரர் கருத்தைக் கேட்டதாகப் பொதுவாகக் கூறி, இருபாடல்களில் விபீடணன் அடைக்கலத்தைச் சுருக்கி உரைப்பான். (இரா.ச.ப:9.பா.1-2). மேலும், இலங்கைபற்றி வீடணனிடம் கேட்ட செய்தியைச், சுக்கிரீவன் வழி இராமன் அறிந்தான் எனக் கூறுவான்.

(இரா.ச.ப:9 பா.2)

7) வருணனை விழிவேண்டி ஏழு நாட்கள் தருப்பைப்புல்லில் தவமிருந்தான் எனக் கம்பன் கூறுவான் (கம்.யு.ப:6. பா.6-7)

சீராமன் மூன்று நாட்கள் தவம் என்று கூறுவான்.

(இரா.ச.ப:9. பா.5)

8) 'சேதுஅணை மூன்று நாட்களில் கட்டி முடிக்கப்படுகிறது; அணை நூறு யோசனை நீளமும் பத்து யோசனை அகலமுமுடையது' - எனக் கம்பன் அமைப்பான். (கம்.யு.ப:7. பா.72)

சீராமன், ஐந்து நாட்களில் 14, 20, 21, 22, 23 - என 100 யோசனை நீளத்தில் கட்டப்பட்டதாகக் கூறுகிறான். அகலம் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. (இரா.ச.ப:9, பா.9,10)

9) இராவணனால் அனுப்பப்பட்ட சுகசாரணர், இரவில் இராமனது பாடிவீட்டில் வந்ததாகக் கம்பன் கூற, சீராமன் வந்த பொழுதைச் சுட்டவில்லை. மேலும், சுகசாரணர் இராவணனிடம் இராமன் படைவலி கூறிச், சீதையை அளிப்பதே நல்லது எனக் கூறுகின்றான்

(கம்.யு.ப:8. பா.25)
(இரா.ச.ப:10.பா.1-2)
(இரா.ச.ப:11.பா.8)

படைவலிமை கேட்ட இராவணன், சினங்கொண்டு, ஒற்றர்களை இகழ்ந்துரைத்தான் எனக் கூறுவான் கம்பன்
(கம்.யு.ப:8. பா.64)

10) சீராமகவி, சுகசாரணர்வழி பகைவர் வலிமைகேட்ட இராவணன் சீதையை அச்சுறுத்த, மாயத்தால் தயரதன் மகன் தலையையும் சிலையையும் காட்டி அச்சுறுத்தினான் எனவும், சரமை உண்மையை உணர்த்தினாள் என்றும் அமைப்பான். (இரா.ச.ப:12, பா.132)

கம்பன் இந்தச் செய்தியை இங்கே கூறவில்லை.

11) போர், முறையாகத் தொடங்கும் முன்னரே சுக்கிரீவன் இராவணனைக் கண்டதும் கோபமுற்று, அவன்மீது பாய்ந்து சென்று, மகுடங்களிலிருந்து மணிகளைப் பறித்துக்கொண்டு திரும்பினான் எனக் கம்பன் உரைப்பான்.

(கம்.யு.ப:11 பா.32,33).

சீராமகவி, சுக்கிரீவன் இராவணன் மேல் பாய்ந்து அவனைத்தாக்கி மணிமகுடத்தைப்பற்றி, இராமன் திருவடிகளில் வைத்ததாகக் கூறுவான்.

(இரா.ச.ப:12,பா.10,11).

அச்செயல் தவறு என்று கூறியதையும், சுக்கிரீவன் பொறுத்தருள வேண்டியதையும் இருகவிஞர்களும் கூறுவர். (கம்.யு.ப:11, பா.38)

(இரா.ச.ப:12,பா.12)

12) இராவணன், சுக்கிரீவனிடம் அரக்கன் ஒருவனைத் தூதாக, 'எட்டு நாட்களுள் மேற்கொள்ளும் போரில் தலை கொய்வதாகக்' கூறவே, அவன் பதிலுரைகேட்டு, இராவணன் வெகுண்டான் என்று சீராமகவி கூறுகிறான்

(இரா.ச.ப:13, பா.5,6)

கம்பன் இத்தகு ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கூறவில்லை: வான்மீகத்திலுமில்லை.

13) கம்பன், சார்த்தூலன் என்னும் தூதன் இராவணனிடம் இலங்கையின் மேற்றிசை வாயிலில் அனுமனும், கீழ்த்திசைவாயிலில் அங்கதனும், வடதிசை வாயிலில் இராமனும் தம்பி இலக்குவனும் காத்துநிற்க, ஒவ்வொரு வாயிலிலும் பதினேழுவெள்ளம் வானரச்சேனைகள் சூழ்ந்து நிற்க, வானர மன்னன் சுக்கிரீவன்

இராமனைப் பிரியாது நிற்பதாகவும், வானர வீரர்களுக்கு ஊவாக நாற்றிசைகளிலும் சென்றுப் பொருட்களைத் திரட்ட இரண்டு வெள்ளம் சேனை ஈடுபட்டதாகவும், கூறுவதாகக் குறிப்பிடுவான்.

(கம்.யு.ப:12, பா.5-7).

சீராமகவி, படையின் தொகையை அளவிட்டுச் கூறாது, 'பெரும்படை' என்றே சுட்டுவான்

(இரா.ச.ப:14,பா.1-11)

14) மேலும், கம்பன், நிகும்பன் உரையாக இராவணனிடம் ஆயிரம் வெள்ளம் சேனை இருப்பதால், 'அஞ்சுவது அடாது' என மந்திர ஆலோசனையில் கூறுவதாக வெளிப்படுத்துவான் (கம்.யு.ப:12, பா.12). சீராமன்ல் இச்செய்தியில்லை.

15) கம்பன், முதல்நாள் போரில், இந்திரசித்து வந்து கலந்துகொண்டதாகக் கூறவில்லை. கும்பகருணனும் அதிகாயனும் போர்செய்து இறந்தபின், இந்திரசித்தின் போர்பற்றிக் கூறுவான்.

(கம்.யு.ப:18 . பா.3)

சீராமகவி, முதல்நாள் போரிலேயே இராமன் இந்திரசித்தின் நாகபாசத்தால் கட்டுண்டதாகக் கூறுவான்.

(இரா.ச.ப.14. பா.6-11)

இராமன், இந்திரசித்தின் நாகபாசத்தால் கட்டுண்டதாகக் கம்பன் கூறாமையால், போர்க்களம் காணச் சீதையைப் புட்பகவிமானத்தில் இராவணன் அனுப்பிய செய்தியும், அதன்பின்னுள்ள திரிசடை சீதை செயல்களும் இடம்பெறவில்லை. சீராமக்கவி இச்செய்திகளைத் தருகிறான்.

(இரா.ச.ப:16, பா.1-11)

16) கம்பன், இராமன் வீடணனை அனுப்பிக் கும்பகருணன் இசைவானானால், அவனைத் தம்பக்கம் அழைத்துவரும்படிக் கூறியதையும், வீடணன் கும்பகருணனிடம் 'இராமனைச் சேர்தலேதக்கது' எனப் பல காரணங்களால் விளக்கிக் கூறியதும், கும்பகருணன், 'தான் இராவணனை இத்தகைய துன்பநிலையில் விடுத்து

வாரேன்' என்றும், அவன் பொருட்டுப் போர் செய்து செஞ்சோற்றுக்கடன் கழித்துச் சாதலே விருப்பம்' என்று கூறியதையும் நயமுற உணர்த்துவான்

(கம்.யு.ப:15. பா.139,153,155).

இராம சரிதத்தில் இத்தகைய படைப்பு ஒன்று இல்லை.

17) இராமன் அம்புமாரி சொரிந்து, அம்புகளாலாக்கிய மதிலால், கும்பகருணன் இலங்கையினுள் நுழையாத வண்ணம் தடுத்தான்; கும்பகருணன் சுக்கிரீவனைத் தன்னுடைய இறுக்கிய பிடியால் உணர்விழக்கச் செய்து, இலங்கைக்குக்கொண்டு செல்ல முயன்றான்; இராமனிடம் 'நீ என்னிடமிருந்து சுக்கிரீவனை மீட்டாயானால் சீதையையும் மீட்டவனையாவாய்' எனச் சூளுரைத்தான்-என்னும் நிகழ்ச்சிகளைக் கம்பன் சிறப்பாக அமைப்பான்

(கம்.யு.ப:15, பா.225-227,286)

சீராமகவி, இத்தகைய ஒரு சூளுரையைச் சிறப்பாகத் தரவில்லை. மாறாக, இராமசரிதக் கும்பகருணன், இராமனிடம் 'உன்னால் அழிவுற்ற கரனோ வாலியோ விராதனோ அல்ல' என்று கூறித்தன் வலிமையைக் கூறுவதாக அமைப்பான்.

(இரா.ச.ப:34, பா.7)

18) 'சுக்கிரீவனை எடுத்துச் செல்லும்போது இராமன் தன் அம்பைக் கும்பகருணன் நெற்றியிற் செலுத்த, அவனுக்கு மயக்கமுண்டாகவே, அவனுடைய குருதி நீர் பட்டமையால், சுக்கிரீவன் மயக்கம் தெளிந்து அவனது மூக்கையும் காதையும் கடித்து எடுத்துக்கொண்டு வானரப்படையுள்ள இடத்திற்கு மீண்டான்' - இவ்வாறு கம்பன் படைத்துக்காட்டுவான்.

(கம்.யு.ப:15.பா.288-289,290-291)

சீராமகவி, கும்பகருணன் சுக்கிரீவனைத் தாக்கிக்கொண்டு வெற்றியோடு வருவதுகண்டு அழகிய பெண்கள் கோட்டை மேலிருந்து சந்தனம், பன்னீர் போன்ற வற்றைத் தெளித்தும் பூக்களைத்தூவியும் வரவேற்றனர், இச்செயலால்

உணர்வுற்று மயக்கம் தெளிந்த சுக்கிரீவன், அசுரனின் மூக்கும் காதும் பறித்துக்கொண்டு ஆகாயத்தில் உயர்ந்தான் எனப் படைத்துக்காட்டுவான்

(இரா.ச.ப:34, பா.3,4,5)

19) கும்பகருணன், இறுவாயில், இராமனை நோக்கி, 'இராவணன் வீடணனைக் கொல்லவேண்டுமென்று கருவிக் கொண்டிருப்பதால் சமயம் வாய்ப்பின் அவன் கொல்லத்தயங்கான்; அவனால் வீடணனுக்கு ஒரு துன்பமும் நேராவண்ணம் காக்கவேண்டும்' என்று வேண்டினான். மேலும், இறுதியாகத், தன் மூக்கிழந்த முகத்தை யாருங்காணா வண்ணம் தன் தலையை அறுத்துக்கடலினுள்ளே வீழ்த்தல் வேண்டும் என வேண்டிக்கொண்டான். கம்பன், கும்பகருணன் இயல்பை இவ்வாறு படைக்கிறான்.

(கம்.யு.ப:15.பா.356,357,358).

சீராமகவி, இராமனிடம் கும்பகருணன் இத்தகைய ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்ததாகக் கூறவில்லை.

20) கம்பன், தன் காவியத்தில்,இராவணனை பெருவேட்கையை நிறைவேற்றும் முகமாக,மாய சனகனைப்படைத்துக்கூற, சீராமகவி, வால்மீகியைத் தழுவி, இச்செய்தியைக் கூறவில்லை.

(கம்.யு.ப:16)

21) கும்பகருணன் வதைக்குப்பின்னர், இராவணன், மைந்தன் அதிகாயனை முதன்மையாக்கிப், போருக்குப் புறப்பட்டான் என்று கம்பன் கூறச் (கம்.யு.ப.17) சீராமகவி, 'இராவணன் மக்களான திரிசிரசு, அதிகாயன், தேவாந்தன், நராந்தகன் போன்றோர் முறையே போருக்குப் போயினர்' என்று கூறுவான். (இரா.ச.ப:40).

22) கம்பன், அதிகாயனால் தூதாக அனுப்பப்பட்ட மயிடன், இராமனை அடைந்தபொழுது,வானரவீரர் அவனைப்பற்றி வருத்த முயன்றனர் என்றும், அதுகண்ட

இராமபிரான் 'தாதனைப்பற்றலும் தன்புறத்தலும் தகாத செயல்' என விலக்கினான் என்றும், போர் நெறியை அமைத்துக் காட்டுவான் (கம்.யு.ப:17, பா.45-47).

சீராமகவி, இதனைக் கூறாது விடுத்தான்.

23) முற்காலத்தில் திருமாலுடன் பொருது இறந்த மது, கைடபர் என்னும் அவுணர் இருவருமே இப்பிறவியில் முறையே கும்பகருணனாகவும், அதிகாயனாகவும் பிறந்தனர் என்னும் செய்தியைக் கம்பன் கூறுவான் (கம்.யு.ப:17,பா.74-75).

சீராமகவி இவ்வரலாற்றுச் செய்தியைக் கூறவில்லை.

24) அதிகாயன் - இலக்குவன் போரின்போது, பிரம்மாவின் வரம், அத்திரம் பற்றி வாயுதேவன் கூறுவதாகக் கம்பன் அமைப்பன்; கவசம் பற்றிக் கூறாது விடுத்தான் (கம்.யு.ப:18, பா.204, 205).

அதிகாயனுக்குப் பிரம்மாவின் அருளால் கிடைத்த கவசத்தை உடைக்கப், பிரம்மாத்திரம் ஏவவேண்டுமென்று, இலக்குவனிடம் சமீரணதேவன் வருகைதந்து கூறுவதாகச் சீராமகவி அமைப்பான் (இரா.ச.ப:43, பா.8-9).

25) 'இந்திரசித்து போர்க்களத்துக்குப்புறப்பட இராவணனிடம் அனுமதி பெறுகிறான். அங்கு ஒரு வேள்வி இயற்றி பிரம்மாவின் அருள்பெற்று வானரப் படையுடன் பொருதுகிறான்' எனச் சீராமகவி கூற (இரா.ச.ப:46,பா.4), கம்பன் வேள்விபற்றி இங்கு எதுவும் கூறவில்லை.

26) கம்பன், இந்திரசித்தின் நாகக்கணையால் இலக்குவனும் மற்றனைோரும் கட்டுண்டனர் எனவும், இராமன் சந்தியாவந்தனத்திற்காக நீர்நிலைக்குச் சென்றிருந்ததாகவும் கூறுவான் (கம்.யு.ப:18, பா.189, 190).

சீராமகவி, நாகக்கணையால் இராமஇலக்குவர் இருவரும் கட்டுண்ட தாகக் கூறுகிறான் (இரா.ச.ப:47, பா.11).

27) இந்திரசித்தின் பிரம்மாத்திரத்தால் இராமஇலக்குவர் மூச்சற்று வீழ்ந்து கிடக்கும் நிலையில், சீதைகண்டு புலம்புவதாகக் கம்பன் (கம்.யு.ப:22,பா.10-11) கூற, சீராமகவி அதனைக்கூறாது, சீதையைப் போர்க்களத்தில் கொணர்ந்து, அனுமன் காணத்தன்புறுத்தியதாக அமைப்பான் (இரா.ச.ப:49, பா.5,6).

28) கம்பன், சாம்பவன், வாயிலாக, இமயமலைக்கு அப்பால் உள்ள ஏமகூடம், நிடதமலை, மேருமலை, நீலகிரி பின் மருத்துமலை இருப்பதாகவும் அவற்றின் இடையே உள்ள தூரத்தையும் கூறுவான் (கம்.யு.ப:23,பா.21-23).

சீராமகவி, கைலாய மலைக்கு அப்பால் இரு சிகரங்களுக்கிடையே மருந்துமலை இருப்பதாகவும், மூலிகைகளான சந்தானி, சமீகரணி, சஞ்சீவி விசல்யகரணி முதலிய அங்குள்ளன என்றும், சாம்பவான் கூறுவதாக விளக்குவான் (இரா.ச.ப:49. ப.4,5).

29) கம்பன் கூறும் களியாட்டுப் படல நிகழ்ச்சிகள் (கம்.யு.ப.24) சீராமனின் காவியத்தில் இடம்பெறவில்லை; வால்மீகத்திலுமில்லை.

30) மருத்துமலையைக் கொணர்ந்த அனுமன் முன், இந்திரசித்து மாயாசீதையின் கூந்தலை ஒரு கையில் பற்றிக்கொண்டு, மறுகையில் வாளை ஏந்திக்கொண்டு வந்து நின்று, சீதையைக் கொல்லப்போவதாகக் கூறுவதாகவும், அனுமன் அவனுக்குச்சில நீதிகளைக் கூறுவதாகவும் கம்பன் அமைத்துக்காட்டுவான் (கம்.யு.ப:25.பா.28-30

சீராமன், மாயாசீதையைப் போர்க்களத்தில் கொணர்ந்து, அனுமன் காணத் துன்புறுத்திவெட்டுவதாகக் கூறுவான் (இரா.ச.ப:59, பா.5-6).

31) இந்திரசித்து மாயாசீதையைக் கொன்றபின், புட்பகவிமானத்தில் அயோத்திக்குச் சென்று, அங்குள்ளோரை அழிப்பதாகச் சொல்லிப் புறப்பட்டுப், பின் நிகும்பலைக்குச் சென்றதாகக், கம்பன் கூறுவான் (கம்.யு.ப:25.பா:40,41)

சீதை வெட்டுண்டு வீழ்வது கண்டு, மாருதி இராமனிடம் கூறச்சென்றபோது, இந்திரசித்து நிகும்பலைக்குச் சென்றதாகச் சீராமன் கூறுவான் (இரா.ச.ப ப:60, பா.4-7).

32) வீடணன் வண்டின் உருவங்கொண்டு அசோகவனத்திற்குச் சென்று, சீதை உயிருடன் இருப்பதை அறிந்து வந்து, பின் இந்திரசித்தின் 'மாயாசீதை' மாயச் செயல் என்று சொல்லியதாகக் கம்பன் கூறுவான் (கம்.யு.ப:60,பா.88,89).

சீராமன் இத்தகைய ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கூறவில்லை.

33) இனி இலங்கைப்போரில் பொரவரும் இந்திரசித்துடன் இராவணன் மட்டுமே எஞ்சியவன், என வீடணன் இராமனிடம் கூறுவதுடன், இதுவரை இறந்த அவுணர் பட்டியலையும் கூறுவான் சீராமகவி (இரா.ச.ப:68, பா.1-5).

கம்பனில் இச்செய்தி கூறப்படவில்லை.

34) இந்திரசித்துடன் போர்செய்து விழுப்புண்பட்ட இலக்குவன் உடலை இராமன் பலமுறை தழுவியதால் அப்புண்கள் மறைந்ததாகக் கம்பன் உயர்வாகக் கூறுவான் (கம்.யு.ப:47, பா.68,69).

இலக்குவன் உடம்பில் பட்ட விழுப்புண்களைக் கண்ட இராமன், மருத்துவம் வல்ல சுடேணனை விளித்து, அப்புண்களை ஆற்றுமாறு கூறியதாகவும், சுடேணன் அவ்வாறே ஒரு மருந்து கொணர்ந்து இலக்குவன் மூக்கில் முகரச்செய்தவுடன்

அவன் உடம்பிலிருந்த புண்களும் வடுக்களும் நீங்கினவென்றும், தன்மை நலிற்சியாகக் கூறுவான் சீராமகவி; வான்மீகியின் கருத்தே இது. (இரா.ச.ப:72,பா.1,2,3).

35) கம்பன், இந்திரசித்து இறந்ததைப், போர்க்களத்திருந்த ஒற்றர்கள் நேரில் அறிந்து வருந்தி, இராவணனுக்குச் சொன்னதாகவும், அதுகேட்ட அவன் துன்பமும் சினமும் மிக்கவனாய், அச்செய்தியைக் கூறவந்த ஒற்றர்களை வாளால் வீசியதாகவும் அமைப்பான் (கம்.யு.ப:28, பா.5).

சீராமகவி, இந்திரசித்தின் வதையை இராவணனுக்கு அரக்கர்களே அறிந்து வந்து கூறியதாகவும், அதுகேட்ட இராவணன் துன்பத்தில் மூச்சற்று வீழ்ந்ததாகவும் கூறிச்செல்லுவான் (இரா.ச.ப:73, பா.2).

36) இராவணன், தன் மகன் இந்திரசித்து இறந்ததைக் கேட்டுப் புலம்பிப், போர்க்களம் புகுந்து, இந்திரசித்தின் உடம்பை ஒரு நாளெல்லாம் தேடிப், பின் அவனது கையையும் தலையில்லா உடம்பையும் கண்டு, பல சொல்லிப் புலம்பிவிட்டு, அவ்வுடம்பைத்தூக்கிக்கொண்டு, அரண்மனைக்குள் புகுந்தான் என்பது கம்பனின் புனைவாகும். (கம்.யு.ப:28.40,43).

சீராமனும் வால்மீகியும் இதனைக் கூறவில்லை.

37) இந்திரசித்தின் தாயாகிய மண்டோதரி அழுதுபுலம்பியதைப் படைத்துக் காட்டுகிறான் கம்பன் (கம்.யு.ப:28 பா.44-53).

சீராமன் இந்நிகழ்ச்சியைக் கூறவில்லை.

38) இந்திரசித்தின் சிரமற்ற உடலைத் தைலத்தோணியில் இட்டுக்காக்க இராவணன் பணித்தான் எனக்கம்பன் கூறுவான் (கம்.யு.ப:28 பா.60).

சீராமனில் இச்செய்தி இல்லை.

39) உலகில் பல்வேறிடங்களிலுமுள்ள அரக்கர் சேனைகள் இராவணன் வேண்டுகோள்படி வந்து குவிந்தன என்றும், தூதுவன் இராவணனுக்கு அச்சேனைகளின் தன்மையைக் கூறியதாகவும், அச்சேனையின் அளவு ஆயிரம்வெள்ளம் என்றும், கம்பன் கூறுவான் (கம்.யு.ப:29. பா.43)

சுபார்சுவன் சொல்லைக் கேட்டுச் சினம் தணிந்து, சீதை மேற்செல்லாது, அரண்மனை புகுந்த இராவணன், படைத்தலைவர்களை அழைத்து, எஞ்சிய படை கொண்டு, கொடிய ஆயுதங்களால் இராமன் படையைத் தாக்குங்கள் என்று ஆணையிட்டதாக அமைப்பான் (இரா.ச.ப:79, பா. 7,8) சீராமகவி.

40) வேலேற்ற படல நிகழ்ச்சியில் இராவணனுக்கும் இலக்குவனுக்கும் போர் நடப்பதாகவும், இராமன் இப்போரில் கலந்து கொள்ளாமல் மூலபலவதையில் ஈடுபட்டிருப்பதாகவும், அவ்வதை முடிந்து இலக்குவனுக்குத் துணை செய்ய வரத் தொடங்கும்போது, இராவணனது வேலினால் இலக்குவன் வீழ்ந்த செய்தியையும், அனுமன் கொணர்ந்த மருத்துமலையினால் உய்ந்த செய்தியையும் சாம்பவன் கூற அவன் அறிந்து கொண்டதாகவும் கம்பன் படைப்பான் (கம்.யு.ப:31, பா.15-19, 30-46)

சீராமகவி, இராமனும் இராவணனும் போர் செய்து கொண்டிருக்கையில், இலக்குவன் இராவணனது கொடியை அம்பினால் கொய்து வில்லையும் துண்டித்ததாகக் கூறுவான் (இரா.ச.ப:86, பா.4.5).

41) வேல்பட்டு வீழ்ந்த இலக்குவனை உயிர்ப்பிக்கச், சாம்பவன் அனுமனை அனுப்பி, மருந்து கொணரச்செய்ததாகக் கம்பன் கூறுவான் (கம்.யு.ப:31.பா.5).

சுடேணன், அனுமனை அனுப்பி அதைச் செய்தான் என்று கூறுவான் சீராமகவி (இரா.ச.ப:488, பா.9-10).

42) இலக்குவன், அனுமன் கொணர்ந்த மருந்து மலையால் உயிர் பெற்றெழுந்தான் எனத்தூதர் இராவணனிடம் கூற, உண்மையை அறிய, இராவணன் கோபுரத்தில் மேல் ஏறிப்போர்க்களத்தைப் பார்த்தான் எனக் கம்பன் கூறுவான் (கம்.யு.ப:33, பா.19).

செய்தியைத் தூதுவர் வழி அறிந்ததாகச் சீராமன் கூறுவான். (இரா.ச.ப:89, ப.8).

43) போருக்குப்புறப்படும் முன் இராவணன், சிவபெருமானுக்கு முறைப்படி பூசனை புரிந்தான் என்றும், தன்தேரில் ஏறுவதற்குமுன் அத்தேரினை அருச்சித்தான் என்றும், கம்பன் கூறச், சீராமகவி இச்செய்தியைக் கூறவில்லை (கம்.யு.ப:34, பா.3,24).

44) இராம இராவணப் போரில், ஞாயிறு திங்கள் ஐம்பெரும்பூதங்கள் என்ற எல்லாவற்றிலும் ஆற்றல் அளிக்கும் பரம்பொருளின் அம்சமாகப் பிறந்துள்ள இராமன், சூரியனை நோக்கி, அவன் மந்திரம் சொல்லி, ஆற்றல் பெற்று, இராவணனை வென்றான் எனக்கம்பன் அமைப்பான் (கம்.யு.ப:36,பா.193).

சீராமகவி, இராமனும் இராவணனும் போர் செய்வதை விண்ணிலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த அகத்திய முனிவர், இராமன் விட்ட அம்புகளால் இராவணன் சோர்ந்திருப்பதையும், அதனால், இராமன் வெற்றியுற, 'ஆதித்திய இருதயம்' என்னும் சூரியனுக்குரிய மந்திரத்தை உபதேசித்ததாகவும், அதனை அவன் உருவிட்டுச், சூரியனை வணங்கிப்,போர் செய்து வென்றான் என்றும், மூலநூலை ஒட்டிச்செய்திகளை அமைக்கிறான் (இரா.ச.ப:94, ப.5-9).

மேலும், மந்திரத்தின் சிறப்பை விரித்துரைக்கிறான்; (இரா.ச.ப:96.பா.1-11); கம்பன் விரித்துக்கூறவில்லை.

45) கம்பன், இராமன் விடுத்த அம்புகளால் இராவணனது கையை அறுத்ததாகவும், அற்ற இடத்தில் மீண்டும் புதிய கைகள் முளைத்ததாகவும் கூறுவான் (கம்.யு.ப:36, பா.153-154).

இராவணன் தலையை இராமன் அறுக்க அறுக்க, அது மீண்டும் மீண்டும் முளைத்ததாகச் சீராமன் கூறுவான் (இரா.ச.ப:100.பா.1).

46) கம்பன், இராமன் பிரமாத்திரத்தை இராவணன் மார்பில் விடுக்க, அது சென்று இராவணன் உடலில் நுழைந்து உலாவி, அவன் உயிரை மாய்த்துப், புறம்போந்து பாற்கடலில் மூழ்கி, மீண்டுவந்து இராமனது அம்பறாத்தூணியில் நுழைந்து தங்கிற்று – எனக் கூறுவான்.

சீராமகவி, 'பைதாமகா அத்திரத்தை அகத்தியர் ஈசிபெற்று இராமன்விட, அது இராவணன் மார்பில் பாய்ந்து உயிரை எடுத்துவிட்டு, விரைவில் அம்பறாத்தூணியில் நுழைந்தது எனக்கூறுவான் (இரா.ச.ப:97,பா.9,10)

47) மண்டோதரி இராவணனது மார்பில் மூர்ச்சித்து விழுந்து உயிர்த்துறந்தாள் எனக் கம்பன் (கம்.யு.ப:36,பா.246) கூற, சீராமன், அவள் மூர்ச்சித்து விழுந்து எழுந்து அரற்றினாள் என்று மட்டுமே கூறுகிறான்.(இரா.ச.ப:103.பா.2-4)

மேலும், மண்டோதரி அவலத்தைக் கவிஞன் விரித்துரைக்கிறான் (இரா.ச.ப:104,105,106,107)

48) மீட்சிப்படலத்தில் கம்பன், சீதையைக் கண்ணுற்ற இராமன் அவளது கற்பின் திறத்தை அறியாதவன் போன்று பலவாறு கடிந்துரைத்து 'நீ இறத்தலே தக்கது' என்று கடிந்துரைத்ததாகக் கம்பன் அமைப்பான்.

(கம்.யு.ப:37,பா.66,67).

சீராமன், இராவணனின் மோகவலையில் வீழ்ந்த சீதையின் கற்பொழுக்கத்தினை இழித்துக்கூறி, இராமன், சீதையிடம், 'இனி நல்லகணவனாக வீடணனையோ, பரதனையோ, சத்துருக்கனையோ மற்று எவரை வேண்டுமானாலும் தேர்ந்துகொள்' எனக்கடுஞ்சொற்களால் கூறியதாக அமைப்பான்.

(இரா.ச.ப:113, பா.5,6).

வால்மீகியின் கருத்தைச் சீராமகவி அப்படியே கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

49) கம்பன், சீதை மீட்சியின்போது, சிவபெருமான் தயரதனை அழைத்து, சீதையின் தெய்வக் கற்பினைக்கண்டு, சீதை கற்பினுக்கரசியென்று உலகத்தார்க்கு காட்டுதற்பொருட்டே இராமன் அவளைத் தீயில் புகச்செய்தான் என்றும், ஆதலின் அவனிடம் சினவாதிருக்கவேண்டுமென்றும் கூறுவதாகத், தக்கநெறியில் அமைப்பான் (கம்.யு.ப:37, பா.112-113).

சீராமன், சீதை களங்கமற்றவளாகையால் அவளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென இராமனிடம் தயரதன் வேண்டுவதாக அமைக்கிறான்.

(இரா.ச.ப:120.பா.5)

50) கம்பன் படைத்த இராமன் தயரதனிடம் 'நீ தீயவள் என்று விலக்கிய என் தெய்வமும் அவள்பெற்ற மகனும் எனக்குத்தாயும் தம்பியுமாகும் படியான வரத்தினைத் தந்தருள்வாயாக' என்று வேண்டுகிறான். கம்.யு.ப:47.பா.128).

சீராமகவி வரம்பற்றிக் கூறவில்லை.

51) நந்திக்கிராமத்தில் பரதன்முன் தோன்றிய அனுமன், இராமனது அடையாளமாக அவன் மோதிரத்தைத் தர, மோதிரம் பெற்ற பரதன், 'நீ யார்?' என வினவுகிறான். அனுமன் தனது வரலாற்றை எடுத்துரைத்துத் தனது பெருவடிவத்தைக் காட்டினான். கண்டோர், அச்சமும் வியப்பும் அடைந்தனர்.

பரதன் வேண்ட, பெருவடிவத்தைச் சுருக்கினான். இவ்வாறு கம்பன் அமைப்பான் (கம்.யு.ப:37. பா.255-257).

சீராமகவி, அனுமனின் கைகளைப் பிடித்துப் பரதன், இராமனிருக்கும் திசைநோக்கித் தொழுது, 'அரசன் இங்குவரமனைருண்டோ?' எனக்கேட்டு, வரும் செய்தியை அறிகிறான் - என அமைப்பான் (இரா.ச.ப:125.பா.4-9)

52) பரதன் அனுமனை நோக்கி, 'இராமபிரான் தங்கியிருந்தது எங்கே? அப்பெருமானின் நிகழ்ச்சி முழுவதையும் நீ எங்களுக்கு விரித்துக்கூறுவாயாக' என வேண்டினான். அனுமன், வனம்புக்க இராமன் சித்திரகூடத்தை விட்டுப்புறப்பட்டது முதல், இராவணனைக் கொன்று மீண்டதுவரையிலும் நிகழ்ந்த செய்திகளை, அனுமன் சொல்ல, அவற்றைச் சுருக்கமாக 26 விருத்தப்பாக்களால் கம்பன் பாடுவான் (கம்.யு.ப:37. பா.259-304).

சீராமகவி, இந்நிகழ்ச்சிகளை விரித்துத், தம் குறுங்காவியத்தில் 300க்கு மேற்பட்ட விருத்தப்பாக்களால் பாடுவான்.

53) இராமன் முதலியோர் பயணம் செய்த புட்பகவிமானம் நந்திகிராமத்தை அடைந்தது; அனுமன் விமானத்திலுள்ளோரைப் பரதன் முதலியோர்க்குச் சுட்டிக்காட்டினான். பின்னர் விமானம் பற்றிய வேறு எந்தச் செய்தியையும் கம்பன் தரவில்லை (கம்.யு.ப:37. பா 346).

சீராமகவி, விமானம் பரதன் அரண்மனையை அணைந்து தரையில் இறங்கியதும், இராமன் 'நீ போய் முடி மன்னனாகிய குபேரனிடம் விரைந்து சென்று, அவன் வாகனமாகுக' எனப்பணித்ததும், விமானம் கைலாயத்திற்குப் பயணமாயிற்று என முடித்துக்காட்டுவார் (இரா.ச.ப:157. பா.4).

54) கம்பன், வானர வீரர்கள் அறுபத்து ஏழுகோடிப்பேர் யானைகளின் மேல் ஏறிக்கொண்டு இராமனுக்கு முன் அயோத்தி சென்றதாகக் கூறுவான்
(கம்.யு.ப:38, பா.5)

சீராமகவி, இராமன் அயோத்திபுகும்போது வானர வீரர்கள் ஒன்பதினாயிரம் பேர் யானைகளின் மேல் ஏறி முன் சென்றதாகக் கூறுவான்
(இரா.ச.ப:158. பா.5)

55) இராமன் திருமுடி சூட்டுவிழாவுக்கு, நாற்கடலிலிருந்து தீர்த்தம் கொணரச், சுக்கிரீவன் அனுமனைப் பணிக்க, அவன் அங்ஙனம் செய்ததாக அமைப்பான் கம்பன். (கம்.யு.ப:38, பா.37).

சீராமன், தீர்த்தம் கொணரச் சுவாக்கன், அனுமன், இருசிபன், நளன் முதலியோரை சுக்கிரீவன் ஏவியதாகப் படைப்பான்.
(இரா.ச. ப:159 பா.5)

56) இராமபிரான், திருமுடி சூட்டிய நிகழ்ச்சியில், பரதன் வெண்குடை கவிப்பதாகக் கம்பன் (கம்.யு.ப:38. பா.38) கூறச்,சீராமன், இலக்குவன் குடை கவிப்பதாகக் கூறுகிறான் (இரா.ச.ப:160. பா.7).

57) மேலும், முடிசூட்டுவிழாவுக்கு மன்னர்கட்கு ஓலைபோக்கி, அழைப்பின்படி சனகன், யுதாசித், காசிராசன் மற்று அரசர்களும் வந்திருந்தனர் என்று சீராமகவி கூறுகின்றான் (இரா.ச.ப:160, பா.4,6).

கம்பன் இவர்கள் பெயர்களைச் சுட்டவில்லை.

58) சீராமன், முடிசூட்டு விழாவின்போது இராமபிரான் சிறப்புக்கள் வெளிப்படும்படியாக வாழ்த்துப்பாடல்களைப் பாடுகிறான். இருபத்திரண்டு பாடல்கள் இதில் இடம்பெறுகின்றன. கம்பனில் இந்நிகழ்ச்சி இல்லை.
(இரா.ச.ப:162, 163, 164, பா.1,2,3)

உத்திர காண்ட நிகழ்ச்சிகளைக் கம்பனைப்போலவே சீராமனும் கூறவில்லை.

59) கம்பராமாயணத் தாக்கம் இராமசரிதத்தில்:

கம்பன் பாயிரத்தில் அவையடக்கமாகக் கூறும் பகுதிகளில்

1) ஓசைபெற்று உயர்பாற்கடல் உற்று, ஒரு
பூசை முற்றவும் நக்குபுக் கென,
ஆசைபற்றி அறையலுற்றேன் – மற்றுஇக்
காசில் கொற்றத்து இராமன் கதையரோ!

(கம்.பாயிரம் பா.6)

2) வையம் என்னை இகழவும், மாசு எனக்கு
எய்தவும், இது இயம்புவது யாது எனில்
பொய்யில் கேள்வி புலமையினோர் புகல்
தெய்வமாக் கவி மாட்சி தெரிக்கவே

(கம்.பாயிரம் பா.7)

3) முத்தமிழ்த் துறையின் முறை நோக்கிய
உத்தமக் கவிஞர்க்கு ஒன்று உணர்த்துவென்
பித்தர் சொன்னவும், பேதையர் சொன்னவும்
பத்தர் சொன்னவும், பன்னப்பெறுபவோ?

(கம்.பாயிரம் பா.8)

இம்மூன்று கவிதைகளின் சாரத்தை, இராமசரிதக் கவிஞர்

'துணையெனக்கு இதினும் மிக்கவரும் உள்க்கனம் அறச்
சுருங்கினோர் அகுதி என்று அறிஞ்ஞு நல்லவர் எல்லாம்,
பணிஇதிற்கு இவன்எனக் கருதிநொயி யவர்களும்
பகயர் ஆவதின் அறப்பர், என்னொடு ஒப்பம் உடையோர்
பிணங்ஙுவோர் இல்ல என்னும் பொழுது போயி இடயிடப்
பிழ முழுக்கிலும எனத் தெளிஞ்ஞு அரக்கரெ முன்னம்
மணிவர்ணன் மனுசனாயி பொருத போர்க்கொடும் தன்
வழி உரைப்பதினு கோலினது என் மேதகொடு ஞான்'

(இரா.ச.ப:1 பா.8)

துண = துணை, இதினு = இதற்கு, கனம் = வன்மை; அகுதி = அகதி
அறிஞ்ஞு = அறிந்து, அறப்பர் = அறைப்பர், நாணுவர்;
இடஇட = இடையிடை, அரக்கரெ = அரக்கரை; கோலினது = முயன்றது,
கொடு = கொண்டு, ஞான் = நான்

என்று தருகிறார்

2. இராமபிரானின் சிறப்பை, வீடணன் இராவணனுக்கு அறிவிட்டுக்கூற, இராவணன் மறுமொழியாகக் கூறும்,

'சிவனும் நான்முகத்து ஒருவனும், திருநெடுமாலாம்
அவனும் மற்றுள்ள அமரரும், உடன் உறைந்து அடங்க,
புவனம் மூன்றும் நான் ஆண்டுளது, ஆண்ட அப்பொருு இல்
உவன் இலாமையினோ வலி ஒதுங்கியோ? உரையாய்!'

(கம்.யு. 2-114)

இராமசரித ஆசிரியன் சீராமன், மேற்கூறிய இராவணன் பதிலுரையை, மற்றோரிடத்தில், வீடணன் உரையாக,

'அறிவதில் அரிப்பம் இப்போழ்
அவனுடை பெரிப்பம் நம்மால்
குறவுஅறும் வருணன் அல்ல
குஞ்சர முகனும் அல்ல
ஆறுமுகன் அல்ல பண்டே
அனல் அணிந்த அரனும் அல்ல
மறுஅறும் பவனன் அல்ல
வச்சிரதரனும் அல்லே'

(இரா.ச.7:5)

(அறிவதின் – அறிவதற்கு, அரிப்பம் – அருமை, குறவு – குறைவு,
பவனன் – காற்று, வச்சிரதரன் – இந்திரன்)

எனக் கூறுகின்றன.

வீடணன் அறிவுறுத்தும் இரணியன் வதையை ஒப்ப, இராமசரிதத்தில் வரும் பாடல்:

'அல்லல் செய்து உலகு அலயக்கும்
அசுரரெ அறுப்பான் முன்னம்
நல்லதோர் வராகம் ஆனான்
நரசிங்க வடிவம் ஆனான்
சொல்லெழும் குறளாயத் தூய
மழுவேந்தும் முனியும் ஆனான்
மெல்ல நம்குலம் முடிப்பான்
வேந்தனாய்ப் பிறந்தான் இப்போள்'

(இரா.ச.7:6)

(அலயக்கும் – அலைக்கும், அசுரரெ – அசுரரை, மெல்லெ – மெல்ல,
இப்போள் – இப்பொழுது

– இவை, சீராமகவி, கம்பராமாயணக்கதையைக் கேட்டோ அல்லது படித்தோ இருக்க வேண்டுமென்பதை உணர்த்துகின்றது.

1.5.2 ஒப்பீடு — கம்பனும் வான்மீகியும்

வான்மீகி விரிவாகப் பாடியவைற்றைக்கம்பன் தொகுத்துரைப்பன:

1) வானர வீரர்கள் இலங்கை நோக்கிப் பயணம் செய்வதை வான்மீகி விரித்துக்கூறக்,கம்பன் அதனைச் சுருக்கிக்கூறுகிறான் (வான்.யு:4;கம்.யு.14:15)

2) வீடணனுக்கு அடைக்கலம் வழங்குவதை எதிர்த்துச் ,சுக்கிரீவன் இரண்டு இடங்களில் பேசுவதாக வான்மீகி பாடியிருப்பதைச் சுருக்கிக்,கம்பன் ஒரே ஒருமுறை மட்டும் எதிர்த்துப் பேசுவதாகப் புனைகின்றான் (வான்.யு:17-18, கம்.யு.4:56-58).

3) வானரப்படைகளை உளவறிந்து வருமாறு முதலில் சாத்தூலன் என்பவனையும், பின்னர் சுகன் சாரணன் என்னும் இருவரையும் இருமுறை அனுப்புவதாக வான்மீகி பாடியிருப்பதைச் சுருக்கிச், சுகசாரணர் ஒருமுறை ஒற்று அறியவந்ததாகக்கம்பன் கூறுவான் (வான்.யு.20,25,29; கம்.யு.9:23-38).

4) மாயாசீதையை இந்திரசித்து கொன்றதைக் கேள்வியுற்று அதனை உண்மையென நம்பிப்புலம்பும் இராமனுக்கு இலக்குவன் கூறும் ஆறுதல் உரைகள் நீண்டு செல்லுகின்றன. கம்பன் அவற்றைச் சுருக்குகின்றான் (வான்.யு:83, கம்.யு.25:62-69).

5) இராவணன் போர்க்களத்தில் மாண்டு கிடப்பதைக்கண்டு அவனுடைய உரிமை மகளிரான அரக்கியரும், அரசியான மண்டோதரியும் புலம்பியதை விரிவாக வான்மீகி பாடியிருப்பதைக் ,கம்பன் சுருக்கியுரைப்பான். (வான்:யு:113-114; கம்.யு:36:12-29).

6. வீடணன் இராவணனுக்கு இறுதிக்கடன்களைச் செய்ய விழைந்ததாகவும்,

செய்ய மறுப்பதாகவும், அடுத்தடுத்து முரண்படக்கூறுவதை ஒழித்துச், சுருக்கி, இராமன் ஆணையால் அவன் இறுதிக்கடன்களைச் செய்ய ஒப்புவதாகக் கம்பன் அமைப்பான். (வான்.யு:112-114; கம்.யு:36:215)

7) இராமன் வெற்றிபெற்றதைச் சீதையிடம் தெரிவிப்பதற்குச் சென்ற அநுமன், அவளுக்கு இன்னல் இழைத்த அரக்கியரை அழிக்கவேண்டும் என்று தன் ஆவலைத் தெரிவிக்கச், சீதை அதனை மறுத்துக்கூறும் உரையாடல் வான்மீகத்தில் நீண்டுசெல்வதைக், கம்பன் தொகுத்துச் சுருக்கமாக அமைக்கின்றான். (வான்.யு:11; கம்.யு.37:18-23).

கம்பன் விரித்துரைப்பன:

8) வான்மீகி சுருக்கமாகச் கூறிய அங்கதன் தூதைத் தனியொரு படலமாகக் கம்பன் விரிவாகக் கூறுவான் (வான்.யு:41; கம்.யு:13).

9) நாகபாசத்தால் கட்டுண்டு கிடக்கும் இலக்குவன் முதலிய வீரர்களை மீட்கத் தோன்றுகின்ற கலுழன் வருகை, கம்பனால் விரித்துரைக்கப்படுகிறது. வான்மீகி அதனைச் சுருக்குவான். (வான்.யு.50; கம்.யு.18;243-271).

10) மூலபலச் சேனைகளுடன் இராமன் தனியொருவனாக நடத்திய போர் மிக விரிவாக மூலபலவதைப்படலத்திலும் விரிவாகப்பாடப்படுகின்றது. இதனை வான்மீகிச் சுருக்கமாகப் பாடியுள்ளான் (வான்.யு:94; கம்.யு:30).

கம்பன் நீக்குவன:

11) நாகபாசத்தாலும் பிரமாத்திரத்தாலும் இலக்குவனுடன் இராமனும் கட்டுண்டதாக வான்மீகி படைத்திருப்பதை மாற்றி, இராமன் தெய்வப்படைகளுக்குப் பூசனை இயற்றச் செல்லுவதாகக், களத்திலிருந்து அவனைக் கம்பன் அப்புறப்படுத்துவான் (கம்.யு:18:185.)

12) இராமன், அதிகாயனைக் கொன்ற பிறகு, அவனுடைய பெரிய இராவணனைக் கொன்றான் என்பது அவனுடைய பரத்துவத்தை மாசுபடுத்துவதால் அதனை அடியோடு கம்பர் ஒதுக்கி, இராவணன் எறிந்த சூலத்தை இந்திரன் அனுப்பிய சக்தியால் இராமன் அழித்தான் என முடிப்பான் (வான்.யு:104).

13) இதே காரணத்தால்; இராமனுடைய உங்காரத்தொனியால் இராவணன் சூலம் நீறாயிற்று என்று அமைப்பான் கம்பன் (கம்.யு.ப:36:131).

கம்பன் மாற்றுவன:

14) போர், முறையாகத் தொடங்கு முன்னரே, இராவணனைக் கண்டதும் சுக்கிரீவன் பாய்ந்து சென்று, அவனுடன் போர் செய்து மீண்டதாக வான்மீகி படைப்பான். கம்பன், இதனைச்சற்று மாற்றி, அவனுடைய பெருமைக்கேற்ப, இராவணன் மகுடங்களிலிருந்து மணிகளைப் பறித்துக் கொண்டு திரும்புவான் என அமைப்பான் (வான்.யு:40; கம்.யு.11:32-34).

15) போரின் தொடக்கநிலையிலேயே இந்திரசித்து நாகபாசத்தை ஏவினான் என் வான்மீகி அமைத்திருப்பதை மாற்றிக், கும்பகருணன், அதிகாயன் போன்ற பெருவீரர்கள் மடிந்தபிறகு, இராவணன் வேண்டுகோளின்படி நாகபாசத்தை இலக்குவன் மேல் இந்திரசித்து விடுத்தான் என மாற்றியமைப்பான். (வான்.யு:45-46; கம்.யு.18:14).

16) நாகபாசத்தால் கட்டுண்டுகிடக்கும் இராம இலக்குவரைச் சீதை காணும்படியாகச் செய்தான் இராவணன், என வான்மீகி படைப்பான். கம்பன் அதனைப் பிரம்மாத்திரப் படலத்துக்குப்பின் அமைக்கிறான் (வான்.யு:47;கம்.யு.22:3)

17) வீடணன், இராமனைச் சரணடைந்ததும், இராவணனுடைய போர்ப்படைகளைப் பற்றிய உளவுச் செய்திகளை உள்ளவாறு தெரிவிக்குமாறு இராமன் வேண்டுவதாக வான்மீகி புனைகின்றான். இவ்வாறு அமைந்தால்,இராமனின் பெருமைக்கு இழிவு எனக் கருதி, அதனைப் பின்னர் வருமாறு மாற்றுகின்றான் (வான்.யு.19;கம்.யு:4:15) கம்பன்.

18) இந்திரசித்து இறந்ததும் சோகத்தால் துடிக்கும் இராவணன், சீதையைக் கொல்வேன் என்று புறப்பட்டபொழுது, சுபார்சுவன் அதனைத் தடுத்ததாக வான்மீகி படைத்திருப்பதை மாற்றி, மகோதரன் தடுப்பதாகக் கம்பன் புனைவான் (வான்.யு:93; கம்.யு:28:54)

1.5.4 ஒப்பீடு - வால்மீகியும் சீராமகவியும்: தொகுத்தலும் சுருக்கலும்

1) சிறையிருந்த சீதையின் நிலையைக் கண்டு அனுமன் இராமனிடம் கூறுவதை, வான்மீகி, பதினொரு கவிதைகளில் அனுமனைப்புகழ்ந்து, விரித்துரைக்கின்றான். இச்செயலை இராமசரித ஆசிரியன் 'நீ செய்தது நன்று' என சுக்கிரீவன் கூறுவதாக ஒரே பாடலில் அமைக்கின்றான் (வான்.யு.1, இரா.ச.2:1)

2) இலங்கைப்போருக்குப் புறப்படும் முன் இராமனின் உளச்சோர்வை அகற்றிப் போருக்கு ஆர்வமூட்டுகிறான் சுக்கிரீவன். இச்செயலை வான்மீகி இரண்டாம் சர்க்கம் முழுவதுமாக விரித்துக் கூறுவான்.

இக்கருத்தை இராமசரித ஆசிரியன், மேல்மேல் வரும் துயரத்தை விட்டு இலங்கை அதிபனுடன் பொருத, ஆர்வமூட்டும் நிலையில் இருபாடல்களாகத் தொகுத்து உரைப்பான் (வான்.யு:2; இரா.ச.2:2-3).

3) அசோகவனத்திலிருந்து இராவணன் போனபின், அரக்கியர் சூழலில் வருந்தும் சீதையைச் சமாதானப்படுத்தத் திரிசடை முயல்வதை, சுந்தரகாண்டத்தில்

இரு சர்க்கங்களில் வான்மீகி விரித்துக்கூறுவான். 'பிரியாதிருந்த நீ, பிரிவால் வருந்துகின்றாய்' என்று திரிசடைகூறும் நிகழ்ச்சி, சீராமகவியால் ஒரு பாடலில் தொகுக்கப்படுகிறது. (வான். சு.: 27-27; இரா. ச. 4:1).

4) சீதை பற்றி நினைந்து சோர்ந்த இராமனை ஆறுதல் படுத்த, வான்மீகி, போர்ப்பகுதியில் ஐந்தாம் சருக்கத்தில் பெரும்பகுதியைக் கையாளுகிறான். சீராமகவி, 'அலகடலோடு முட்டிவைரன்' எனத் தொடங்கும் ஒரே பாடலில் அதனைச் சுருக்கியுரைப்பான் (வான். யு: 5; இரா. ச. ப: 7).

5) இராவணன் ஏவலால் வித்யுஜ்ஜிஹ்வன் என்னும் மாயாவி கொணர்ந்த, இராமன் தலையையும் கோதண்டத்தையும் கண்டு சீதை வருந்த, அவளைச் சமாதானப்படுத்துமுகமாக 'சரமை' என்ற அரக்கன் மனைவி கூறும் தேறுதல் மொழிகள் வான்மீகியின், முப்பத்தாறு பாடல்களில் விரித்துரைக்கப்படுகின்றன.

சீராமகவி, 'இயலெப்பேசித்தேற்றி அடுத்த இடர் போக்கினாள்' (இயலெ-உண்மை) என்ற ஒரே வரியில் சுருக்கியுரைப்பான் (வான். யு. 36; இரா. ச. 12:4).

<u>சீராமகவி விரித்துரைப்பவ:</u>

6) இராமபிரானின் பொய்த்தலைகண்ட சீதை, மன்னர் இறந்தார் என்று நினைத்து அரற்றும் அவலத்தை வான்மீகி ஒரு பாடலில் கூற, சீராமகவி ஒன்றரைப் பாடல்களில், மூலத்தைவிட இதயம் தொடும்படியாகக், கூறுவார் (வான். யு: 36; இரா. ச. 12:34).

7) சீதையிடம் காமுற்று அவளைத் தன்வயப்படுத்தும் இராவணனை வான்மீகி வருணிக்கும் பாகத்தை, சீராமகவி 'கரந்துமடவார் துதிசெயக்கடிலில் வந்தான்' — என்னும் தொடரால் நயமுறக்கூறுவான் (வான். சு. 3; இரா. ச. 3:1).

8) இராவணன் மந்திராலோசனை நிகழ்ச்சியில், வீடணன் செய்த அறிவுரைகேட்டு, இந்திரசித்து குலப்பெருமை மற்றும் கூறுவதை, வான்மீகிச் சுருக்கிக் கூற, சீராமகவி அதனை விரித்து நகைச்சுவை வெளிப்படக் கூறுவான். (வான்.யு.14; இரா.ச.8:1-2).

இராமனைச் சரணடைந்த வீடணனின் முடிசூட்டு நிகழ்ச்சியை வான்மீகி சுருக்கியுரைக்க, சீராமகவி முடிசூட்டுவிழாவை விரித்துக் கூறுவான் (வான்.யு.19; இரா.ச.9:2,3).

9) வான்மீகி, போர்க்களத்தில் கும்பகருணனின் வரவைக்கண்ட வானரர் செயலைச் சுருக்கி 'உரைக்கச், சீராமகவி அவன் வருகையை வருணிப்பது மூன்று பாடல்களில் அமைகிறது. புராணக்கதைக்குரிய புகழும் சுட்டப்பட்டு, விரித்துரைக்கப்படுகிறது (வான்.யு.65, இரா.ச.31:1-3).

10) சித்திரகூடவாசம் முதல் சீதை மீட்சிவரையுள்ள இராமாயண நிகழ்ச்சிகளை அனுமன் பரதனுக்குக்கூறுவதை, வான்மீகி 48 பாடல்களிலும், இராமசரித ஆசிரியன் விரித்து 28 படலங்களில் 308 பாடல்களிலும் கூறுவான். (வான்.129:9-56; இரா.ச.128-155).

<u>சீராமகவி படைப்பவை:</u>

11) அனுமன் சீதையைப் பற்றிக்கூறிய செய்தியைக் கேட்டபின், இலங்கைக்குச் செல்லும் வழி இறைவெனக் கூறும் செய்தி வான்மீகியில் இல்லை (இராச.2:10).

12) சீதையின் மறுப்புரை கேட்டுக்கோபமடைந்த இராவணன், 'உனது உடலைப்பிளந்து இரத்தம் குடித்து, இனியெனது துன்பம் தீர்ப்பேன்' என்று கூறி சீதையை அணுகினான். இப்பகுதி வான்மீகியில் இல்லை (இரா.ச.3:3,4).

13) இராவணன் மந்திரப்படலத்தில், அமைச்சரவையில், கும்பகருணன் இராமனுடன் போர்செய்து தலையெடுப்பதாகக் கூறும் பகுதி வான்மீகத்தில் இல்லை; இராமசரிதத்தில் காணப்படுகிறது (இரா.ச.6:10).

14) இராமனின் அவதாரத்தை வீடணன், இராவணனின் மந்திரசபையில் கூறும்பொழுது, வராகம், நரசிங்கம், வாமனன், பரசுராமன் முதலியவற்றைப் படைத்துக்கூறுவான். வான்மீகத்தில் இச்செய்தி இல்லை (இரா.ச.7:4-7).

15) சீராமகவி, இந்திரசித்தின் உரையில் 'வீடணனைப்போல ஒப்புமையுடையவர் உலகில் யாருமில்லை' - எனப்புகழ்வதுபோலப் பழித்தமையைக் கூறுகிறான்; வான்மீகத்தில் பரிகாசவுரை இல்லை (இரா.ச.8:2-4).

16) இராமனது இலங்கை முற்றுகையின்போது, இராவணன் சுக்கிரீவனிடம் ஓர் அரக்கனைத் தூதாக அனுப்பும் செய்தியும், சுக்கிரீவன் பதிலுரையும் வான்மீகத்திலில்லை. (இரா.ச.13:5-6).

17) முதற்போரில், இந்திரசித்து மாயப்போர் புரிகிறபோது, பகற்பொழுது மறைய இரவுபோர் நடக்கிறது. வாலறுபட்ட வீரரை, கையால் தடவியும் பல்லைப்பார்த்தும் அறிந்துகொண்டனர் என இராமசரிதம் கூறுவன வான்மீகியில் இல்லை (இரா.ச.15:4-5).

18) இராமன் ஏவலில் தீக்குளித்த சீதையின் சிறப்பைப் புகழ்ந்து, மேனகை போன்றோர், பாதாதி கேசவருணனையாகக் கூறும் பகுதி, இராமசரிதப்படைப்பாகும். வான்மீகியோ கம்பனோ இதனைக்கூறவில்லை (இரா.ச.47,48, 49).

19) இராமபிரான் முடிசூட்டுவிழாவில், நாரதர் தோன்றி,இராமனை வணங்கி, வாழ்த்துரைக்கிறான். அவ்வாழ்த்துப்பாடல்கள் இராமன் பெருமையைக் கூறுகின்றன - இது சீராமகவியின் படைப்பாகும். வான்மீகத்திலும் கம்பனிலும் இது இடம்பெறவில்லை (இரா.ச.162-163).

20) இராமன் முடிசூட்டுவிழாவில் அரசர்கள் பரிசுபெற்றுச் செல்லும்போது இராமன் சீதைக்கென அளித்தமாலையைக் கையில்வைத்திருக்க, அனுமனின் முகத்தைப் பார்க்க, அவள் அனுமனுக்கு மாலைகொடுக்க இசைகிறான். அவனுக்குச் சிரஞ்சீவி பதமும் அளிக்கிறான் – இது இராமசரிதப்படைப்பாகும். மூலநூலில் இச்செய்தியில்லை (இரா.ச.161-3)

1.6.1 முடிவுரை:

1) வான்மீகி முனிவர் வடமொழியில் படைத்த இராமாயணத்தை அடியொற்றி, கம்பனும் சீராமகவியும் தங்கள் இராமாயண நூற்களைப் பாடியுள்ளனர். அவை கம்பராமாயணம், இராமசரிதம் என வழங்கப்படுகின்றன.

2) கம்பராமாயணத்துக்கு முன்னரே தமிழில் இராமகதைச் செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன.

3) மலையாள இராமசரிதம் சாதாரண மக்கள் உள்ளத்தில் போர் உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணுவதற்காக மட்டுமே எழுதப்பட்டது.

4) கம்பராமாயணம் எழுந்த காலத்தையொட்டி, திராவிட மொழிகளில் 14 முதல் 16 நூற்றாண்டுவரை இராமாயண நூற்கள் தோன்றலாயின; கம்பராமாயணத்தைப் போலவே சிறப்பும் உடையன.

5) வான்மீகி, சீராமகவி – இவர்கள் யுத்த காண்டத்தைப்பாடும்போது முகவுரையாகச் சுந்தரகாண்ட அனுமனின் பின்னையச் செய்திகளைத் தருகின்றனர்.

6) வான்மீகி இராமாயண யுத்தகாண்ட நிகழ்ச்சிகளை அடியொற்றியே கம்பனும் சீராமனும் தங்கள் தங்கள் போர்ப்பகுதிகளைப் பாடுகின்றனர்.

7) கம்பராமாயண யுத்தகாண்டப்பகுதியும் இராமசரித போர்ப்பகுதியும் வான்மீகி இராமாயண யுத்த காண்ட நிகழ்ச்சிகளைக் கூறினும், அவற்றைத் தொகுத்தும், விரித்தும், நீக்கியும், மாற்றியும் கதைப்போக்குக்கு ஊறு வராதபடி தத்தம் காவியத்தைப் படைத்தளிக்கின்றன.

8) கம்பனின் பாயிர அமைப்பையொட்டி சீராமகவியும் பாயிரம் படைக்கிறான். கம்பன் கடவுளரைப் பொதுவாகச் சுட்ட, சீராமன் பலராகச் சுட்டுகிறான்.

9) வான்மீகத்தில் விரிவாகக்கூறிய சில நிகழ்ச்சிகளைக் கம்பனும் சீராமனும் தொகுத்துரைக்கின்றனர்.

10) கதையோட்டத்திற்குத் தடையாக இருப்பனவற்றை இருவரும் சுருக்கியுரைக்கின்றனர். எனினும் சீராமன் கம்பனைவிடவும் சுருக்கிக் கூறுவான்.

11) வான்மீகி, சீராமகவி கூறும் சில பகுதிகளைக் கம்பன் விரித்துக் கூறுவான்

12) இரணியன் வதைப்படலம், அங்கதன்தூது, களியாட்டுப்படலம் முதலியன கம்பராமாயணத்தில் சிறப்பாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

13) கம்பனும் சீராமனும் கதைச்சூழ்நிலைகள், காலம், இடம் இவற்றைச் சில இடங்களில் மாற்றுகின்றனர். கதை மாந்தர்கள் செயல்களும் சில இடங்களில் மாறுபடுகின்றன.

14) காப்பிய நிகழ்ச்சிக்கு இடையூறான பகுதிகளையும், முரணாக அமையும் பகுதிகளையும் மாற்றி விடுவதைக்காணமுடிகிறது.

15) கம்பனும் சீராமனும் இராமபிரானை அவதாரமென்றே கூறிப் போகின்றனர்.

16) கம்பன், காப்பிய அளவுக்கு ஏற்பத், துணைப்பாத்திரங்களின் போர்ப்பகுதிகளுக்குத் தனித்தனி இடங்களை ஒதுக்குகின்றான்.

17) சீராமகவி அவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுவான்.

18) கம்பனும் சீராமனும் கற்பனையாகச் சிலவற்றைக் கதைக்கு ஊறுவராது கற்போர் இன்பமுற படைத்தளிக்கின்றனர்.

19) கம்பனின், முடிசூட்டுவிழா அமைப்பு அவன் காவியத்துக்கு ஒரு ஓவியமாக காட்சியளிக்கிறது.

20) கம்பன் கருத்தின் சில சாயல், சீராமகவியிடம் காணப்படுகிறது.

21) சீராமகவி, அனுமன் பரதனுக்குக் கூறுமுகமாகச் சித்திரகூடம் முதல் உள்ள நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் பான்மை, இராமாயண முன்னிகழ்ச்சிகளை நினைவு கூர்வதாக அமைகிறது.

22) முடிசூட்டுவிழாவில் நாரதன் வாழ்த்துரை, சீராமகவிக்கு ஏற்றத்தைத் தருகிறது.

23) வான்மீகி, கம்பன் சீராமன் இவர்தம் கருத்தை ஒப்பிடும்போது வான்மீகியைப் பெரும்பாலும் ஒத்து விளங்குபவன் சீராமனே. கம்பன் அடுத்த நிலையிலேயே இடம்பெறுகின்றான்.

24) கம்பனின் தனித்திறன் சீராமனைவிடப் பன்மடங்கு வெளிப்படுகிறது.

ஒப்பீட்டு அட்டவணை-1

கம்பராமாயணம் சிறப்பு	கம்பராமாயணம் இராமசரிதம் – பொது	இராமசரிதம் சிறப்பு
பாயிரம்–கடவுள் ஒருவரே எனல் அவரவர் விருப்பம்போல் வழிபடலாம்	1) பாயிரம் பாடுதல்	பல தெய்வ வழிபாடு – விநாயகர் முதல் இந்து சமயக் கடவுளர்
இராமர் படை கடலைக்காணல் +	2) கடலைக்காணல்	அனுமன் சீதையைக்கண்ட சுந்தரகாண்ட நிகழ்ச்சி முகவுரை ஆதல் –கடலைக் காணல் –
எரியுண்ட இலங்கையை மயன் புதுப்பித்தல்	3) இலங்கையைப் புதுப்பித்தல்	இலங்கையை சீர்செய்தல் –
மந்திர ஆலோசனையில் மகோதரன் முதலில் பேசுதல்	4) இராவணன் மந்திரஆலோசனை	பிரகத்தன் முதலில் பேசுதல்
நரசிங்க அவதாரநோக்கம் வீடணன் கூறல் +	5) இராம அவதாரப்பெருமை	வராகம், நரசிங்கம், வாமனன், பரசுராம அவதார நோக்கங்களைக் கூறல் –
வீடணன், தன் அமைச்சர்களுடன் கலந்தே அடைக்கலமாதல்	6) வீடணன் அடைக்கலம்	தானாக அடைக்கலமாதல்
இராமன் ஏழுநாள் தவமியற்றினான். அணை நீளம் 100 யோசனை; வீதி 10 யோசனை; மூன்று நாளில் அணைகட்டல்	7) சேதுபந்தனமும், ஒற்று கேள்வியும்	மூன்று நாள் தவமியற்றல், நீளம் 100 யோசனை – வீதியில்லை; ஐந்து நாளில் அணைகட்டல்
சுக்கிரீவன், இராவணன் மணிமகுடங்களை இராமன்முன் வைத்தல்	8) இராவணன் படைகாணலும் தொடர்நிகழ்ச்சியும்	இராமனின் தலையையும் சிலையையும் காட்டல். சரமை வழி உண்மை அறிதல் மணிமகுடம் இராமன் முன் வைத்தல்
இலங்கைப்படை பற்றி வீடணன் வழி அறிதல் திசைதோறும் 17 வெள்ளம் சேனை, உணவுப்படை 2 வெள்ளம்	9) இலங்கை முற்றுகை	ஆகத்தொகை 1000 வெள்ளம்

கம்பராமாயணம் சிறப்பு	கம்பராமாயணம் இராமசரிதம் – பொது	இராமசரிதம் சிறப்பு
சேனை, உணவுப்படை 2 வெள்ளம் அங்கதன் தூது +	10) அங்கதன் தூது	அங்கதன் தூது –
இராமன், 'இராவணன் தலைகளைக் கொய்வேன் – எனச் சூளுரைத்தல்	11) முதல்போர் (பொதுப்போர்) நான்கு வாயிலிலும் நடத்தல்	இந்திரசித்து கலந்துகொள்ளுதல் நாகபாசம் விடுதல் தலைவன் மூர்ச்சையற்று வீழ, சீதை களம்காணுதல் வீடணன், பின்னர் இராமனுக்கு இராவணன் படைபற்றிக் கூறுதல்
இராமன் வீடணனிடம் கும்பகருணனைத் தம் பக்கம் அழைக்கவேண்ட அவன் மறுத்தல்	12) கும்பகருணன் வதை	–
'கும்பகருணன் 'தன் வசமான சுக்ரீவனை மீட்டாயானால் தன்னை மீட்டாய் என இராமனிடம் சபதம்' – கூறல்		கும்பகருணன் இராமன், கரனோ வாலியோ இவன் அல்லன் எனல்
சுக்கிரீவன், கும்பகருணனது நெற்றியின் குருதிபட உணர்வு பெறல்		அரண்மனை மகளிர் தூவிய பூவும் தெளித்த சந்தனமும்பட்டு கும்பகருணன் உணர்வுபெறுதல்
கும்பகருணன், இராமனிடம் 'தன் தம்பிக்கு எத்தகைய துன்பமும் வராமல் காக்க' வேண்டல்	13) அதிகாயன் முதல்போர்வதை	
கும்பகருணன் வதைக்குப் பின் அதிகாயன் போருக்கு வருதல் அதிகாயன் வதை +		இராவணன் மக்களான திரிசிரசு, அதிகாயன், தேவாந்தகன் நராந்தகன் முறையே போருக்கு வருதல்
மாயா சனகனைப்படைத்து சீதையை அச்சுறுத்தல்		அதிகாயன் வதை –

கம்பராமாயணம் சிறப்பு	கம்பராமாயணம் இராமசரிதம் – பொது	இராமசரிதம் சிறப்பு
அதிகாயன், இராமனிடம் மயிடனைத் தூதாக அனுப்புதல். கும்பகருணன், அதிகாயன் முற்பிறப்பு கூறுதல்	–	–
இந்திரசித்தின் நாகக்கணையால் இலக்குவனும் மற்றுள்ளோரும் கட்டுண்டனர் எனல்	14) இந்திரசித்தும் பிரம்மாத்திரமும்	இந்திரசித்து வஞ்சனை கூறல் இந்திரசித்து, போர் தொடக்கத்திலேயே வேள்வி இயற்றல்
மருந்துமலை இருக்குமிடத்தை சாம்பவன் வாயிலாக அநுமன் அறிதல்	15) மருந்துமலைச் செய்திகள்	'நாகபாசத்தால், இராம இலக்குவர் கட்டுண்டனர்' –எனல்
இலக்குவனும் படைகளும் உயிர்த்தெழ, களியாட்டு நிகழ்கிறது		சந்தானி, சமீகரணி, சஞ்சீவி விசல்யகரணி என்னும் நால்வகை மருந்து பற்றி அநுமன் அறிதல்
மாயாசீதையை வெட்டப்போவதாகக்கூற, அநுமன் சில நீதிகளைக் கூறுதல்	16) மாயாசீதை நிகழ்ச்சிகள்	இலங்கையை அநுமன் எரித்தல்
வீடணன் வண்டின் உருவம்பெற்று மாயை அறிதல்		மாயாசீதையை வெட்டித்துன்புறுத்துவதாக அநுமன் கூறல்
இந்திரசித்து அயோத்திக்குச் செல்வதாகக்கூறி நிகும்பலை செல்லுதல்	17) நிகும்பலை நிகழ்ச்சிகள்	–
இந்திரசித்தின் விழுப்புண் இராவணன் தழுவியதால் மாறியது		இதுவரை இறந்த அவுணர்பட்டியலை வீடணன் இராமனுக்குக் கூறல்
		சுடேணனன் ஒரு மருந்து முகரச் செய்து, வடுக்களைப் போக்குதல்
இறந்த செய்தி அறிந்த ஒற்றர்களை இராவணன் வாளால் வீசுதல்		இந்திரசித்து இறந்த செய்தி அறிந்து, இராவணன் மூர்ச்சித்து விழுதல்
இந்திரசித்தின் உயிப்பற்ற உடலை இராவணன் அரண்மனைக்கு கொணர்ந்து, தைலத்தோணியில் கொணர்தல்		

கம்பராமாயணம் சிறப்பு	கம்பராமாயணம் இராமசரிதம்–பொது	இராமசரிதம் சிறப்பு
வானரர் போர்க்களம் காணல் மண்டோதரி அழுது அரற்றல் +	19) மூலபலபடைப்போர் (இராவணன்–இராமன் போர்)	மண்டோதரி அழுது அரற்றல்
இராவணன், பல்வேறு இடங்களிலிருந்து பெறுதல்		இறந்தவர் போக எஞ்சியபடையை வைத்துப் போர் செய்தல்
வேல்பட்டு வீழ்ந்த இலக்குவனை உயிர்ப்பிக்க சாம்பவன், அனுமனை மருந்துமலை கொணரப்பணித்தல்	அ) (இலக்குவன் இராவணன்) இலக்குவன் புண்படல்	சுடேணன் அனுமனை மருந்துமலை கொணர அனுப்புதல்
உயிர்பெற்றமையை இராவணன் கோபுரத்தில் ஏறிப்பார்த்தல்	ஆ) இராமன் இராவணன் போர்)	
இராவணன் போருக்குப் புறப்பட சிவபூஜை செய்தல்.		இலக்குவனின் உயிர்பெற்றமை தூதர்வழி, இராவணன் அறிதல்
இராமன் சூரியனை நோக்கி அவன் மந்திரத்தைச் சொல்லி ஆற்றல் பெறுதல்	இ) இராவணன் வதை	அகத்தியர் 'ஆதித்திய இருதய' மந்திரத்தை உபதேசிக்க, சூரியனை வணங்கிப் போர் செய்தான்
இராமன் பிரமாத்திரத்தை இராவணன் உடம்பில் செலுத்த, அதுபுறம்போந்து பாற்கடலில் மூழ்கி அம்பறத்தூணியில் தங்குதல்		இராமன், பைதாமகா அத்திரத்தை அகத்தியர் ஆசிபெற்றுவிடவே, இராவணன் மார்பில் பாய்ந்து உயிரைப்போக்கி, விரைவில் அம்பறாத்தூணியில் தங்கிற்று
மண்டோதரி அவலம் – மண்டோதரி இராவணன் மார்பில் விழுந்து மூர்ச்சித்து உயிர்துறந்தாள்	ஈ) மண்டோதரி அரற்றல்	மண்டோதரி மூர்ச்சித்தாள் அவலம் பெரிது +
இராமன், பிறர்மனையிருந்த சீதையைப் பலவாறு கற்புபற்றிக் கடிந்துரைத்து இறத்தலே தக்கது எனல்	20) சீதையை மீட்டல்: அ) சீதை தீக்குளித்தல் இராமன் ஏற்றல்	இராமன் சீதையை ஏற்கமறுத்து சுக்கிரீவனையோ, இலக்குவனையோ, பரதனையோ, சத்ருக்கனையோ மற்று எவரையேனும் தேர்ந்து கொள்ளக்கூறுதல்

கம்பராமாயணம் சிறப்பு	கம்பராமாயணம் இராமசரிதம் – பொது	இராமசரிதம் சிறப்பு
சீதையை ஏற்கக் கூறிய தயரதனிடம், இராமன் வரம்கேட்டல் (கைகேயியும் பரதனும் தாயும், தம்பியும் ஆதல்)	ஆ) தயரதன் தோன்றுதல்	
அனுமன், சித்திரகூடம் முதல் சீதை மீட்சி வரையுள்ளவற்றை மிகச்சுருக்கி 26 பாடல்களில் கூறுதல்	இ) அனுமன், பரதனுக்குச் செய்தி கூறுதல்	மிகவிரிவாக, அனுமன் 300க்கு மேற்பட்டபாடல்களால் முன் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுதல்
	ஈ) புட்பகவிமானம்	
புட்பகவிமானம் நந்திக் கிராமத்தை அடைதல்	21) முடிசூட்டுவிழா	நந்திக்கிராமத்தை அடைந்ததும் விமானம் குபேரனிடம் சென்றது
நாற்கடலிலிருந்து தீர்த்தம் கொணர சுக்கிரீவன் அனுமனைப் பணித்தல்	அ) இராமன் முடிசூட்டலுக்குப் புனித நீர் தருதல்	சுக்கிரீவன், கவாக்கன், அனுமன் இருசிபன், நளன் முதலியோரைப் பணித்தல்
முடிசூட்டில், பரதன் குடை கவிக்கிறான்	ஆ) முடிசூட்டல் நிகழ்ச்சி	
வசிட்டர் வாழ்த்து –	இ) வாழ்த்துரை	இலக்குவன் குடைகவிக்கிறான் நாரதர் வாழ்த்துப்பாடல் +
	நூற்பயன்: கற்றோர் மேம்படுவர்	

\+ அடையாளம், நூலாசிரியர் விரித்துக் கூறுவதையும்

– அடையாளம், நூலாசிரியர் சுருக்கிக் கூறுவதையும் சுட்டும்.

<u>அடிக்குறிப்புகள்</u>

1. History of Sanskrit Literature, p.68 - C.Kunhan Raja
2. கம்பன் காவியம் - எஸ் வையாபுரிப்பிள்ளை. பக். 319
3. தொல்காப்பியம் - பொருள் - மரபியல் - நூற்பா. 66
4. நன்னூல் - பாயிரம் - நூற்பா 7
5. நன்னூல் - " "
6. கம்பன்யார்? பக். 7. மா. இராசமாணிக்கனார்
7. கம்பன்காவியம். பக். 18. எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை.
8. புறநானூறு - ஊன்பொதி பசுங்குடையார் பாடல் செய் : 378
9. அகநானூறு - பாடல் : 70
10. பெரும்பாணாற்றுப்படை வரி29-30 கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்
11. கலித்தொகை - 38 : 3-4 தோழிகூற்று
12. மணிமேகலை - சாத்தனார் - உலகஅறவிபுக்க காதை வரி 9-12.
13. சிலப்பதிகாரம் - இளங்கோவடிகள் - படர்க்கை பரவல்
14. தேவாரம் - திருஞானசம்பந்தர்
15. " - திருநாவுக்கரசர்
16. " - சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்
17. பெருமாள் திருமொழி - குலசேகரஆழ்வார்
'முன்னுபுகழ்'
18. பெரியதிருமொழி - திருமங்கையாழ்வார்
19. கேரளசாகித்ய சரித்திரம் பக் : 75 உள்ளூர் பரமேசுவர ஐயர்,
20. கம்பன் கண்ட தமிழகம் - பக். 20-21 சாமி சிதம்பரனார்.

இயல் இரண்டு

யாப்பமைதி

இயல் இரண்டு

யாப்பமைதி

0. **முன்னுரை :**

ஒவ்வொரு கலைக்கும் வடிவம் உண்டு; பொருள் உண்டு இலக்கியக் கலைக்கும் வடிவமும், பொருளும் பலவகையாக உண்டு. இவை கவிஞர் தம் மனநிலை பற்றி அமைவன. இலக்கியம், நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒலி வாயிலாக உணர்த்தப்பெறுகிறது. உள்ளத்தூய்மையும், உயர்ந்த பண்பும் கொண்ட கவிஞன், உணர்ச்சிப் பெருக்கின் வயப்பட்டு இலக்கியத்தைப் படைப்பான். இலக்கியவடிவம் (Literary Form) வாயிலாகத் தம் கருத்தையும், உணர்ச்சியையும் விளக்க முயல்கிறான். அது காலக்கண்ணாடியாக ஒளிரவல்லது. மக்களின் அகவாழ்வில் ஒன்றிய உணர்வுகளால் முகிழ்ப்பது. இவ்விலக்கியப் படைப்பினுள் 'செய்யுள்' என்பது சொல்லோவியமாக நடமாடுகின்றது. இத்தகு செய்யுளின் இலக்கணத்தை நன்னூலார்,

"பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லால் பொருட்கிட னாக உணர்வினின்
வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்" [1]

என்று கூறுவார் கம்பர், கவிதையின் இலக்கணத்தை,

"புவியினுக்கு அணியாய் ஆன்ற பொருள் தந்து
புலத்திற் றாகி
அவியகத் துறைகள் தாங்கி ஐந்திணை
நெறிய ளாவிச்
சவியுறத் தெளிந்து தண்ணென் றொழுக்கமும்
தழுவிச் சான்றோர்
கவியெனக் கிடந்த கோதா வரியினை
வீரர் கண்டார்" [2]

என்று கூறுதலைக் காணலாம். கவிஞனின் உணர்ச்சிக் கேற்பவும் பொருளுக் கேற்பவும் யாப்பு வடிவங்கள் மாறுபடுகின்றன.

செய்யுளியலில் இலக்கியத்தின் புறவடிவை உணர்த்திய தொல்காப்பியம், 'யாப்பு', 'வனப்பு' என்னும் செய்யுள் உறுப்புக்களின் விளக்கத்தில் சில இலக்கிய வகைகளைச் சுட்டுகிறது. பாட்டு, உரை, நூல் வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முதுசொல் என்று யாப்பின் கீழ்த்தரப்பட்ட ஏழு வகைகளில், பாட்டுத்தவிர ஏனைய, அளவியல் பற்றிய பகுதிகளில் விளக்கம் பெறுகின்றன. தொல்காப்பியர், இலக்கிய வகைகளுள் பாட்டையே முதன்மை யாகச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். செய்யுளியலில் பாட்டைப் பற்றிய இலக்கணங்களே மிகுதியாகவும் விளக்கமாகவும் உள்ளன. "பாட்டே இலக்கியத்தின் சாரம்; பாட்டில்தான் இலக்கியத்தின் முழுத்தன்மையும், அனுபவத்தை உணர்த்தும் ஆற்றலும் மிகவும் செறிவாக உள்ளன"[3] என்று ஆபர் கிரேம்பி பாட்டின் ஆற்றல்மிக்க தன்மையை எடுத்துக் கூறுகிறார். பாட்டின் ஒவ்வொரடியும் சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்பார் தொல்காப்பியர். சிறப்பான அடிகளை யுடையதே 'பாட்டு' என்று அவர் இலக்கணம் கூறியுள்ளார்.

"அடியின் சிறப்பே பாட்டெனப்படுமே".[4]

பாட்டுக்குரிய அடிகளை அவர் ஐந்து வகைகளாகக் கொள்ளுகிறார். அவையாவன; "குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி" என்பனவாம். நான்கிலிருந்து ஆறெழுத்துக்களைக் கொண்ட அடி குறளடி; ஏழிலிருந்து ஒன்பது எழுத்துக்களை உடையது சிந்தடி; பத்திலிருந்து பதினான்கு எழுத்துக்களை உடையது அளவடி; பதினைந்திலிருந்து பதினேழு எழுத்துக்களை உடையது நெடிலடி; பதினெட்டிலிருந்து இருபது எழுத்துக்களை உடையது கழி நெடிலடி"[5]. இவ்விதிகளுக்குப் பொருந்திய அடிகளால் ஆயதே பாட்டு

எனப்படும் என்பதும் தொல்காப்பியருடைய கருத்தாகும்.

1.0 தமிழ்ப்பாட்டு வடிவங்கள்:

"தமிழ்ப்பாட்டு வடிவங்களின் வரலாறு கூர்ந்து உணரத்தக்கது. முதல் முதலில் அகவல் என்னும் பாவகையே தோன்றியதாகும். இசையோடு பாடுவதற்கு இப்பாவகை சிறந்ததன்று. அகவலுக்குப்பின்னர் தோன்றியது வெண்பா என்று கொள்ளலாம். இதற்குரியது செப்பலோசை. இசையோடு சேர்த்துப் பாடுவதற்குப் பெரிதும் ஏற்புடையது. வெண்பாவின் பின்வந்த கலிப்பாவின் ஒரு பகுப்பாகிய தாழிசை பாடுவதற்கெனவே அமைந்தது என்று கூறலாம். தாழிசை என்ற பெயரே இதனை விளக்குகிறது. செய்யுளின் அமைப்பு பாடுவதற்கு ஒத்ததாகவே மேற்கூறிய அகவலொழிந்த ஏனையவற்றில் காணப்படுகிறது" என்றும்,

"தேவாரம் முதலிய திருப்பாட்டுகள் அனைத்தும் பண்களுக்கு எனப் பாடப்பெற்றனவே. பிற செய்யுள் வகைகளும் கூட இசையோடு இனிமையாகப் பாடுவதற்கு ஒத்தனவாக இருக்கவேண்டும் என்று ஆசிரியர்கள் கொண்டார்கள். இதன் விளைவாக 'ஆசிரிய விருத்தம்' முதலிய செய்யுள் வகைகள் தமிழாசிரியர்களால் கையாளப்பட்டன. சிந்தாமணி முதலிய காவியங்களில் விருத்தங்கள் இதற்குச் சான்று". என்றும்,

"இசையின் இனிமைக்கும், செய்யுளின் இனிமைக்கும், பொருளின் இனிமைக்கும் பேரெல்லையாக உள்ளது கம்பராமாயணம். அதில் உள்ள விருத்தப்பாக்கள் செம்பாக நடையில் சென்று தமிழ்மக்களுடைய பேச்சில்

இயற்கையாகவுள்ள ஒத்திசையோடு அமைந்திருக்கின்றன. அக்காலத்துப் பெரும்பான்மை மக்கள் வழங்கிய சொற்களை இவ்விருத்தங்களில் மிகுதியாகக் காணலாம்"[6] என்றும் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை விளக்குவார்.

எனவே, இன்ன பாவினத்தைப் பாடுவதில் மிகவும் வல்லவர் என்று புகழ்ந்து அவரை அந்தப் பாவுடன் இணைத்துப்பேசும் சிறப்புக் காணப்பட்டது.

"வெண்பாவில் புகழேந்தி; பரணிக்கோர்
சயங்கொண்டான்; விருத்தமெனும்
ஒண்பாவிற்கு உயர் கம்பன்; கோவை, உலா
அந்தாதிக்கு ஒட்டக்கூத்தன்
கண்பாய கலம்பகத்திற்கு இரட்டையர்கள்
வசைபாடக்காளமேகம்
பண்பாகப் பகர்சந்தம் படிக்காசலால்
ஒருவர் பகரொணாதே"[7]

இதனால், பாவகைகளைப் புனைவதில் வல்லவர் சிறப்புப் பெறப்பட்டது.

1.1 கம்பன், சீராமன் கையாண்ட யாப்பு வடிவங்கள்:

கம்பனும், சீராமனும் இராமகதையைப் பாடிப் பரவுவதற்கு விருத்தப்பா வடிவங்களையே கையாண்டனர். இருவரும், கதைப்போக்கில், ஒரே பாவகையிலும் கூட வெவ்வேறு உணர்ச்சிக்கேற்ப அசைகளையும், சீர்களையும் மாற்றியமைத்து நூல் முழுமையும் கொண்டு செல்லும் திறன் கூராய்வுக்குரியது.

கம்பன் பாடிய யாப்பு வகைகள் பற்றி டாக்டர் அன்னிதாமசு 'இளவேனில்' என்னும் கேரளப் பல்கலைக்கழக வெளியீட்டில் (1972) ஒட்டு மொத்தமாக ஆராய்ந்து, எவ்வகைப்பட்ட பாடல்கள் கம்பனால் கையாளப்பட்டுள்ளன என்று ஒரு கட்டுரை வாயிலாகக் கூறுகிறார். டாக்டர் கே.வி.தாட்சாயணி அவர்கள் 'கம்பனில் யாப்பு' என்னும் ஆய்வு நூலை ஆங்கிலத்தில் அண்ணாமலைப்

பல்கலைக்கழகம் வாயிலாக 1979-இல் வெளியிட்டுள்ளார்கள். கம்பராமாயணம் முழுமையையும், வகை தொகையாகப், பாவகைகளை இந்நூல் சுட்டுகிறது. புலவர் இரா. திருமுருகன் 'கம்பன் பாடிய வண்ணங்கள்' (1987) என்னும் நூலில் கம்பராமாயணப் பாடல்கள் எப்படியெல்லாம் யாப்பு நெறியில் அமைந்திருக்கின்றன என ஆராய்கின்றார்.

இராமசரித ஆசிரியன் சீராமன் பாடிய யாப்பு வகைகள் பற்றிப் பேராசிரியர் இளங்குளம் குஞ்சன் பிள்ளையவர்களும் (இராமசரிதம் பதிப்புரை, 1971) நாகர்கோவில் பேராசிரியர் டாக்டர் சி. சுப்பிரமணியனும், 'மலையாள யாப்பு வடிவங்களில்' இராமசரித யாப்பமைதியைத் தொகுத்து ஆய்வு செய்து தருகின்றனர்.

இக்கட்டுரை, இருபெரும் கவிஞர்களும், மேற்கொள்ளும் யாப்பு வடிவங்களை வகைதொகை செய்து, கவிஞர்தம் உணர்ச்சிக் கேற்ப அசைகளையும் சீர்களையும் மாற்றியமைக்கும் திறத்தினை ஒப்பியல் நோக்கில் ஆராயப்படுகின்றது. ஒப்புமை சுட்டப்பெற்று, அட்டவணைகள் வரைபடங்கள் மூலம் காட்டப்பெறுகின்றன.

2.0 கம்பன் காவியப் போர்ப்பகுதியில் யாப்பமைதி:

பாவினங்களான தாழிசை, துறை, விருத்தம் ஆகியவற்றுள், கம்பன் ஆசிரிய விருத்தம், கலித்துறை, கலிவிருத்தம், வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம் ஆகிய ஐந்துவகைகளை மட்டுமே கையாண்டுள்ளான்.

'துறையடுத்த விருத்தத்தொகைக்கவி' எனக் கம்பனே பாடுவதால் துறையையும், விருத்தத்தையும் கொண்டமை புலப்படும். கம்பராமாயணப் பாடல்கள் அனைத்தும் அளவொத்த நான்கடிப் பாடல்களேயாம்.

2.1 அளவொத்த பாடல்களாவன:

இரு சீரடி நாள்காய் வரும் வஞ்சித்துறை
முச் சீரடி நான்காய் வரும் வஞ்சிவிருத்தம்
நாற்சீரடி நான்காய் வரும் கலிவிருத்தம்
ஐஞ்சீரடி நான்காய் வரும் கலித்துறை
அறுசீரடி முதல் அதற்கு மேற்பட்ட சீரால்
அமைந்து, நான்கடியாய் வரும் ஆசிரிய விருத்தம்.

2.2 கம்பன் கையாண்ட விருத்த வகைகளுள் யுத்த காண்டத்தில்
பயின்று வந்தமை வருமாறு

1.	முச்சீர் வஞ்சிவிருத்தம்	11
2.	நாற்சீர் கலி விருத்தம்	1843
3.	ஐஞ்சீர் கலி விருத்தம் (துறை)	748
4.	அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்	1676
5.	எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்	80
	ஆக	4358

2.3 வஞ்சிவிருத்தம்: (11)

முச்சீரடி நான்காய் வருவது வஞ்சிவிருத்தமாகும்.

'...சிந்தடி நான்கு
அறைதரு காலை அறுதே விருத்தம்[9]'

யுத்த காண்டத்துள் 11 பாடல்கள் வஞ்சி விருத்தமாக அமைந்துள்ளன.
வாய்ப்பாடு வருமாறு

மா + விளம் + விளம் - என அளவொத்த
முச்சீரடிகளாய்ப் பயின்று வருவன.

2.4 கலிவிருத்தம் (1843)

நாற்சீரடி நான்காய் வருவது கலிவிருத்தமாகும்

'அளவடி நான்கின கலிவிருத் தம்மே'[10]

நாற்சீரடி நான்கு கொண்டு மூவசைச்சீர்களால் பயின்றுவரும் கொச்சகக்கலிப் பாவும் இதனுள் அடங்கும். இக்கலிவிருத்தம் யுத்த காண்டத்துள் 11 வகையாக வந்துள்ளன. அவற்றின் வாய்பாடு வருமாறு. கம்பன் பாவகைகளில் கலிவிருத்தமே மிகுதி

1)	விளம் + விளம் + மா + விளம்	- 732 பாடல்கள்
2)	மா + விளம் + விளம் + விளம்	- 455 பாடல்கள்
3)	விளம் + விளம் + விளம் (காய்) + மா	- 140 பாடல்கள்
4)	மா + மா + மா + மா	- 201 பாடல்கள்
5)	கனி + கனி + கனி + மா	- 165 பாடல்கள்
6)	மா + விளம் + மா + விளம்	- 9 பாடல்கள்
7)	காய் + காய் + காய் + காய் (அல்லது மா)	- 11 பாடல்கள்
8)	விளம் + விளம் + விளம் + விளம்	- 11 பாடல்கள்
9)	காய் + காய் + காய் + காய் (அல்லது விளம் அல்லது மா)	- 45 பாடல்கள்
10)	மா + காய் + விளம் + காய்	- 34 பாடல்கள்
11)	மா + விளம் + விளம் (அல்லது 2 மா) மா	- 40 பாடல்கள்
	ஆக	-1843 பாடல்கள்

2.5 கலித்துறை: (748) இது ஐஞ்சீரடி (நெடிலடி நான்காய் வருவது)

'கலித்துறையே நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது'[11]

கம்பன் தரும் போர்ப்பகுதியில் 4 வகையிலான கலித்துறைப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. அவை வருமாறு

1) மா + விளம் + விளம் + விளம் + மா – 662 பாடல்கள்

2) மா + மா + விளம் + விளம் + விளம் +
மா + காய்
(அல்லது)
மா + மா + விளம் + மா + விளம்
(அல்லது)
மா + மா + மா + மா + காய் – 54 பாடல்கள்

3) நேர் 16; நிரை 17 அல்லது
விளம் + விளம் + விளம் (அல்லது காய்)
மா + மா (அல்லது)
காய் + (மா) + மா + காய் (அல்லது)
காய் + மா + மா – 6 பாடல்கள்

4) விளம் + விளம் + விளம் (மா) + மா + மா 26 பாடல்கள்

-----
748 பாடல்கள்

2.6 அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம் (1676)

அறுசீரடி (கழி நெடிலடி) நான்காய் வருவது

'...குறைவில் தொல்சீர் அகவல்
விருத்தம் கழிநெடில் நாலொத்து இறுவது'[12]

கம்பனின் அறுசீர் ஆசிரியவிருத்த அமைப்பில் ஏழு இன வேறுபாடுகள் உள்ளன. அவற்றின் வாய்பாடு வருமாறு;

1) விளம் + மா + மா + விளம் + மா + மா - 1491 பாடல்கள்
2) காய் + காய் + காய் + காய் + மா + மா - 61 பாடல்கள்
3) விளம் + விளம் + விளம் + விளம் + மா + மா - 34 பாடல்கள்
4) மா + மா + காய் + மா + மா + காய் - 31 பாடல்கள்
5) மா + விளம் + விளம் + விளம் + விளம் + காய் - 48 பாடல்கள்
6) விளம் + விளம் + காய் + விளம் + விளம் + காய் - 10 பாடல்கள்
7) விளம் + விளம் + விளம் + விளம் + விளம் + விளம் - 1 பாடல்

ஆக -1676 பாடல்கள்

2.7 எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம் (80)

இது எழுசீர்க்கழிநெடிலடி நான்கால் வருவது. மூன்று வகை அமைப்பில் இவை இடம்பெறுகின்றன. வாய்பாடாவன.

1) மா + மா + மா + மா + மா + மா + விளம் - 29
2) காய் + மா + காய் + மா + காய் + மா + மா - 24
3) மா + காய் + மா + காய் + மா + காய் + விளம் - 27

80

2.8 கம்பன் பாவமைப்பை ஆராய்ந்தால், விருத்த அமைப்பை மாற்றி யமைப்பதில், கீழ்க்கண்டவற்றைக் கையாளுவதில் ஈடுபடுகிறான் என்பது தெரியவரும். உரையாசிரியர்களும், பதிப்பாசிரியர்களும் மாறுபடும் இடங்களைத் தெளிவாகச் சுட்டுகின்றனர்.

மாறுபாடுக்குரியன:

1. வருணனைகள்
2. போர் வருணனைகள்
3. போர் நிகழ்ச்சிகள்
4. இருவர் உரை
5. தனியர் உரை

6. செய்திகளைக் கூறுதல்
7. வருவது உரைத்தல்
8. கவிக்கூற்று - முதலியன

மாறுபாடுகளுக்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகள் தரப்படுகின்றன:

<u>சில எடுத்துக்காட்டுகள்:</u>

1) யுத்த காண்டம், இறைவணக்கப்பாடலுடன் கடல் காண் படலம் துவங்குகிறது. பரம்பொருளின் இயல்பை அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தத்தில் தருகிறார் கவிஞர். தொடர்ந்து படலம் முழுவதும் வருணனை, செய்திகள் கூறும் முகமாக அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தமாகச் செல்லுகிறது.

2) அடுத்து மந்திரப் படலத்தில், இராவணனது அரச சபையில் அவையோர் உரை, நாற்சீர் கலிவிருத்தமாக அமைகிறது. ஆனால், மகோதரன், கும்பகருணன் உரைகளைச் சிறப்புநோக்கி இனம் காண்பதற்காக ஆசிரியர் யாப்புப்பாட்டை மாற்றியமைக்கிறார். தொடர்ந்து இந்திரசித்தன் உரை முன்னவர்களுக்கு ஏற்றாற்போல, தொடர்ந்து கலிவிருத்தமாக அமைகிறது. வீடணன் உரையின்போது முரண்கருத்தைக் கூறுமுகமாக மாறுபட்ட கலிவிருத்தம் கையாளப்படுகிறது. அவனது தொடர்வுரை அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தமாக அமையக்காணலாம். தயரதன் வரலாற்றைக் கூறுமுகமாக இது அமைகிறது. தொடர்ந்துள்ள வீடணன் உரை கலிவிருத்தமாகவே அமைகிறது.

3) இரணியன் வரலாறு கலிவிருத்தமாக அமையப், பிரகலாதன் உரை கலித்துறையாக அமைகிறது. இறைவனைப்புகழும் அவனது உரை, கலிவிருத்தமாகவே பெறப்படுகிறது.

4) வீடணன் அடைக்கலப்பகுதியில், இராவணன் - வானரர் உரையாடல் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தமாகப் பல்வேறு முறைகளில் மாற்றி மாற்றி ஆசிரியரால் கையாளப்படுகிறது. வீடணன் இராவணனுடைய படைத்திறம் பற்றிக் கூறுவன கலித்துறைப் பாடல்களாக விளங்குகின்றன.

இங்ஙனம், அமையும் விருத்த வகைகள், வாய்பாடுகளுடன், இனவாரியாக, அடிக்குறிப்பில் தரப்படுகின்றன.

2.9 மலையாள யாப்பு:

கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டு வரை மலையாளம் தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளும் ஒன்றாக வழங்கி வந்தன. பிற்காலத்தே சேரநாடு, வட்டார மொழிக்கு வளம் தரலாயிற்று. மேலைக் கடற்கரை முதல் கிழக்கு மலை வரையுள்ள பகுதிகளில் மலையாள மொழி வழங்கி வரலாயிற்று. தொடக்க நிலையில் தமிழ்த் தாக்கமும் பிற்காலத்தே வடமொழித் கலப்பும் மலையாள மொழியில் இடம்பெற்று 'மணிப்பிரவாள மொழி' என்னும் ஒரு மொழிநடை தோன்றலாயிற்று. 'லீலா திலகம்' என்னும் இலக்கண நூல் இதனை விளக்கிக் கூறும்.

2.10 இராமசரித மொழி:

இராமசரிதம், மலையாளமொழியில் முதன் முதலில் தோன்றிய பெருங்காவியம். 164 படலங்களையும் 1814 பாடல்களையும் கொண்ட இந்நூலில் தமிழ், மலையாளம், வடமொழி ஆகியவற்றில் சொற்கள் இடம் பெறுகின்றன. அரும், அழைத்து, இகல், இயல், இலிய, உவரி, உறதி, எழில், ஒன்னார், குறளி, கொடுமை, சீற்றம், திண்மை, நலம், நாடுதல்

பகுதி, புனைந்த, மாற்றம், மீன், வினை - போன்ற தமிழ்ச் சொற்களும், இடுக்கு, எந்த, கனி, தக்கம், தொலி போன்ற தனி மலையாளச் சொற்களும், பல தமிழ் மலையாளப் பொதுச் சொற்களும், அவிரதம், விபதி, வாசி, வாசா - போன்ற மலையாளச் சொற்களும், பல தற்பவச் சொற்களும் உள்ளன. இவற்றாலான இந்நூலால், அக்காலச் சாதாரண மக்களுக்குப் புரிந்துகொள்ளுமாறு, அக்காலச் சூழலுக்கேற்ப மொழிவளம் அமைந்தமை அறியலாம். விருத்தப்பாட்டுகளால் எழுதப்பட்ட இராமசரிதம் பாடிப்பரவுதற்கு ஏற்றவாறு அமைந்திருந்தது என்றும் கூறலாம்.

2.11 மலையாளப்பாட்டும் விருத்தமும்:

திராவிட மொழிகளுக்குரிய உடைமையாகும் பாட்டு. லீலா திலகத்தில் பாட்டின் இலக்கணத்தை,

"திராமிட சங்காதாட்சர நிபந்தமெதுக
மோன விருத்த விசேச யுக்தம் பாட்டு"[13]

(திராவிட எழுத்துக்களால் நிபந்தனைகளால் நிருமிக்கப்பட்டு எதுகை, மோனையுடன் விருத்தச் சிறப்போடு பொருந்துமாறு அமைவது பாட்டு).

விருத்தம் அல்லது பாட்டின் இலக்கணத்தைத் தழுவி, ஏ.ஆர்.இராஜராஜ வர்மா மலையாள விருத்த மஞ்சரியில்,

"பத்தியம் வார்க்குன்ன தோதல்லோ
விருத்த மென்னிக சொல்வது
சந்தச் சென்னால் அட்சரங்களில்
எத்தரயென்னுள்ள கில்பதியாம்"[14]

(சொற் கோவைகளின் ஒருங்கிணைப்பை விருத்தமென்று சொல்லுகிறோம். ஒரு பாட்டில் ஒரு அடியில் எத்தனை எழுத்துக்கள் வேண்டுமென்ற நிபந்தனை வரையறையுண்டு.

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் அடியின் சிறப்பை இராஜராஜவர்மாவும் மேற்கொள்ளுகிறார். ஆனால் 20 எழுத்துக்களுக்கும் மேலாக 26 வரையுள்ள எழுத்துக்கள் வரலாமென்பது அவர் கொள்கை. அதற்கு மேல் வருவன பாட்டல்ல என்பது அவர் கருத்து. தொல்காப்பியர் 20 எழுத்துக்களை உடைய கழி நெடிலடிகளுக்கு மேலாக வரலாகாது என்று குறிப்பிடுவது நினைவிற்குரியது. செய்யுளுக்கு எழுத்து எண்ணும்போது மெய்கள் எண்ணப்படாவாம். இது பொது விதியாகும்.

2.12 இராமசரிதத்தில் விருத்த வகைகள்:

மலையாள மொழியில் யாப்பின் உறுப்புக்களான சீர், தளை, வரம்பு இல்லை. மாறாக நேர், நிரை யசை போலக் கணங்களின் கோவை இடம்பெறுகின்றன. தொல்காப்பியம், விருத்த மஞ்சரி (மலையாளம்) நெறிகளில் விருத்தப்பாட்டுகள் எழுத்தெண்ணி அடிகள் அளவிடப்படுகின்றன. "இராமசரிதத்தில் உள்ள, 164 படலங்களில், 146 படலங்கள் 11 பாட்டுகள் வீதமும், 14 படலங்கள் 12 பாட்டுகள் வீதமும், 4 படலங்கள் 10 பாட்டுகள் வீதமுமாக மொத்த 1814 விருத்தப்பாக்கள் இடம்பெறுகின்றன"[15] அந்தாதிப் பாடல்களாகப் அவை அமைகின்றன. இராமசரித விருத்தப்பாக்களின் வகைகள் வருமாறு:

2.12.1 நாற்சீர் கலிவிருத்தம் (66) நாற்சீரடி நான்கினால் வருவது. 14 எழுத்துக்கள் வரையுள்ள அளவடிகளால் ஆனவை இவை. படலங்கள் 3,6,11,15,21,28 (6 படலங்கள்)

2.12.2 ஐஞ்சீர் கலிவிருத்தம் (11)

பதினேழு வரையுள்ள எழுத்துக்களைக் கொண்டு நெடிலடி நான்கால் வருவன

படலம்: 105 இதில். கட்டளைக் கலித்துறையாக 11-ஆம் பாட்டு அமைந்துள்ளது.

2.12.3 அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம் (777)

அ) 20 எழுத்துக்கள் வரை பெற்று வருவன. அறுசீர்க்கழி நெடிலடி நான்கால் வரும்; இவை ஈரசைச்சீர் பெற்று வருவன (499).

2, 7, 10, 14, 18, 20, 22, 25, 26, 27, 29, 34, 36, 38, 40, 43, 45, 49, 52, 56, 61, 65, 68, 70, 73, 75, 78, 82, 95, 102, 107, 111, 114, 120, 123, 126, 129, 132, 136, 142, 145, 148, 151, 155, 160 (ஆக: 45 படலங்கள்)

ஆ) ஈரசையும் மூவசையும் கலந்து வருவன. சிறப்பாக மூவசை மூன்றும், ஆறுமாக வருவன உள்ளன (288) அவையாவன:

5, 8, 9, 12, 19, 24, 32, 46, 47, 60, 62, 64, 66, 71, 72, 74, 76, 86, 88, 104, 106, 122, 140, 149, 156, 162 (ஆக 26 படலங்க

2.12.4 எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம் (310)

20 எழுத்துக்கள் வரை வரப்பெற்று எழுசீர்க்கழிநெடிலடிகளால் வருவன. சில அடிகள் இடையே அறுசீரும் வருவன குறிப்பிடத்தக்கது.

17, 30, 33, 39, 54, 57, 91, 94, 96, 99, 101, 103, 108, 109, 118, 121, 124, 125, 130, 133, 139, 141, 143, 144, 150, 154, 158, 163 (ஆக 28 படலங்கள்)

2.12.5 எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தம் (519)

22 வரையுள்ள எழுத்துக்களால் ஆகி எண்சீர்க்கழிநெடிலடி நான்கினால் வருவன. அவற்றுள்,

1) எட்டு ஈரசைச் சீர்களால் வருவன:

23, 44, 51, 55, 69, 84, 90, 92, 115, 135, 137, 138 (12 படலங்கள்)

2) ஈரசைச்சீரும் மூவசைச்சீரும் கலந்து வருவன:

1, 13, 31, 35, 37, 41, 42, 48, 50, 53, 58, 67, 77, 79, 80, 81, 83, 87, 97, 98, 100, 113, 116, 119, 127, 128, 131, 134, 147, 152, 153, 159, 161, 164 (34 படலங்கள்)

2.12.6 பதின்சீர் ஆசிரியவிருத்தம் (131)

24 வரையுள்ள எழுத்துக்களைப் பெற்றுப் பதின்சீர்க்கழிநெடிலடி நான்கினால் வருவன:

படலங்கள்: 4, 16, 59, 63, 85, 89, 93, 110, 112, 117, 146, 157 (12 படலங்கள்)

2.13 சீராமன் கையாண்ட விருத்த வகைகளைப் பின் வருமாறு வகைப்படுத்தலாம். அவையாவன:

1)	நாற்சீர்க் கலிவிருத்தம்	66
2)	ஐஞ்சீர்க் கலிவிருத்தம்	10 }
	கட்டளைக் கலித்துறை	1 }
3)	அறசீர் ஆசிரியவிருத்தம்	777
4)	எழுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்	310
5)	எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தம்	519
6)	பதின்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்	131
	ஆக	1814

2.14 சீராமன் பெரும்பாலும் கதையைக் கூறிச் செல்லும் பாங்கில் வருணைகள், செய்திகளைத் தொகுத்துரைத்தல், போர் நிகழ்ச்சிகள், பாத்திரங்களின் உரையாடல் முதலியவற்றை அமைப்பதில் விருத்த வகைகளை மாற்றியமைக்கிறான்.

சில எடுத்துக்காட்டுகள்

1) முதல் படலம் , இறைவணக்கம், அவையடக்கமாக அமைகிறது. இதிலுள்ள 11 பாடல்களும் செய்திகளைத் தெரிவிக்கும் முகமாகப் பதினசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தமாக அமைகிறது. இவற்றில் ஈரசைச்சீரும், மூவசைச்சீரும் கலந்து வருவதைக் காணலாம்.

2) இரண்டாம் படலம், அனுமனால், சீதையின் அசோக வன வாழ்க்கை பற்றிய செய்தியைக் கேட்ட சுக்கிரீவன், இராமனைச் சமாதானப்படுத்தும் கூற்றாகவும், அனுமன் இலங்கை பற்றிக் கூறும் செய்தியாகவும் இடம்பெறுகின்றன. இப்படலத்தில் 11 பாட்டுகளும் ஆறு ஈரசைச்சீர் பெற்று வரக்காணலாம்.

3) நூற்றி ஐந்தாம் படலம், இந்திரசித்து,இராமன் முதலியோரை வெற்றிபெற்ற நிலையில் இலங்கை வருணனை, சீதையை விமானத்தில் கொண்டுவருதல் முதலியன ஐஞ்சீர் கலிவிருத்தமாக முதல் 10 பாடல்களிலும், 11 ஆம் பாடல், திரிசடை, சீதையைச் சமாதானப்படுத்தும் முகமாகக் கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடலாகவும் அமைகின்றது.

4) மூன்றாம்படலம், அசோகவனத்தில் இராவணன், சீதை உரையாடலாக, நாற்சீர் கலிவிருத்தமாக 11 பாடல்களும் அமைகின்றன.

5) இருபத்தி மூன்றாம் படலம், மைந்தன் கும்பன் போன்ற நான்கு அமைச்சர்கள் போரில் தோற்கவே, பிரகத்தன் வீரவுரையாற்றிப் போர் தொடுக்கும் முகமாக எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தம் இடம்பெறுகிறது.

இராம சரிதத்திலுள்ள படலங்கள் ஏறத்தாழ 11 பாடல்களாகவே அமைவதால், ஆசிரியருக்கு விருத்தப்பாக்களைக் கையாள எளிதாகிறது. முடிந்த ஒரு கருத்து ஒரு படலத்தில் இடம்பெறுவதால், ஆசிரியர் ஒரே வகையான விருத்தங்களையே படலம் முழுவதும் தருகிறார். படலத்துக்குப் படலம் விருத்த வகைகள் மாறுபடுகின்றன. மேல்சுட்டிக்காட்டப்பட்ட இராமசரித யாப்பமைதியால், அவற்றை அறியலாம்.

2.15 ஒப்பீடு

கம்பராமாயணம், இராமசரிதம் — இவையிரண்டும் விருத்தப் பாக்களாலேயே இயன்றவை. முன்னையது தமிழிலக்கண வரம்புகளுக்கும், பின்னையது மலையாள இலக்கண வரம்புகளுக்கும் உள்பட்டு அமைகின்றன.

1) கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம் 4398 விருத்தப்பாக்களால் அமைய இராமசரிதம் 1854 விருத்தப்பாக்களால் அமைகிறது.

2) யுத்தகாண்ட இறைவணக்கப்பாடல், கம்பனில் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தத்தில் துவங்க, இராமசரிதத்தில், பதின்சீர் ஆசிரிய விருத்தத்தில் இறைவணக்கமும், தொடர்ந்து அவையடக்கமும் துவங்கி முடிகிறது.

3) கம்பன் கலிவிருத்தப்பாக்களையே மிகுதியாகக் கையாளச் (43%) சீராமன் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தப்பாக்களை மிகுதியாகக் (43%) கையாளுகிறான். கலிவிருத்தம் (4%) மிகக்குறைவாகவே இடம்பெறுகிறது.

4) கம்பன் எண்சீர் விருத்தங்களைப்பாடாது ஒழியச், சீராமன் அவ்வகைப் பாக்களை இரண்டாம் நிலையில் (28%) கையாளுகிறான். மேலும் பதின்சீர் விருத்தங்கள் (7%) இடம் பெறுகின்றன.

5) கம்பன் முச்சீர் வஞ்சி விருத்தத்தைப் பதினொரு பாடல்களில் தரவே, சீராமன் அவற்றைக் கையாளாது விட்டுவிடுகிறான்.

6) இருவரும் ஓரளவு அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தத்தைச் சிறப்பாகக் கையாளுகின்றனர் (கம்பன் 38%; சீராமன் 42%).

7) சீராமன் அந்தாதிப்பாடல்களாகப் படலங்களில் கையாளுகிறான். பதினொரு பாடல்களால் படலம் அமைவதால் பாடுபவரின் நினைவாற்றலுக்கு இம்முறை உரமாகிறது. கம்பனில் இவ்வமைப்பு இல்லை. மேலும் படலங்கள் பல்வேறு எண்ணிக்கையுள்ள பாடல்களால் இயன்றவை.

அட்டவணைகள், வரைபடங்கள் மூலம் இருவர்தம் நூற்களில் பயின்ற விருத்தவகைகள் தரப்படுகின்றன.

2.16 முடிவுரை

இலக்கியம் வடிவமும் பொருளுமுடையது. அவ்விலக்கிய வடிவங்களுள் விருத்தமென்னும் பாட்டு ஆற்றல் மிக்கது. அது பல வகைப்படும். கம்பன், சீராமன் இருவரும் இராமகதையைப் பாடுவதற்கு விருத்தத்தையே கருவியாகக் கொண்டுள்ளனர். கம்பன், வஞ்சிவிருத்தம், கலிவிருத்தம், கலித்துறை (ஐஞ்சீர் விருத்தம்) அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம், எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம் ஆகியவற்றைக் கையாளுகிறான். கலிவிருத்தம் மிகுதியாக இடம்பெறுகின்றன. பண்டைய மலையாள மொழியில் விருத்தம் என்னும் பாட்டு முதலிடத்தைப் பெறுகிறது. இராமசரிதத்தில், கலிவிருத்தம், அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம், எழுசீர், எண்சீர் பதின்சீர் ஆசிரிய விருத்தங்கள் இடம்பெறுகின்றன. அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம் மிகுதியாக இடம்பெறுகின்றன.

இருவரும், அக்கால மக்கள் படித்து இன்புறுவதற்கு ஏற்ப மாறுபட்ட விருத்தங்களைத் தம் காவியத்தில் கையாளுகின்றனர். கவிஞர் தம் உணர்வு, பொருளுக்கேற்ப இவை மாறுபடுகின்றன. வரைபடங்கள் விருத்த வகைகளைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

ஒப்பீடு அட்டவணை (2)

யாப்பமைதி

வ. எண்	விருத்தவகை	கம்பராமாயணம் (யுத்த காண்டம்)		இராமசரிதம்		மிகையானவை	
		பாடல்களின் எண்ணிக்கை	விழுக்காடு (சதவீதம்)	பாடல்களின் எண்ணிக்கை	விழுக்காடு (சதவீதம்)	கம்பனில் (விழுக்காடு)	இராமசரிதத்தில் (விழுக்காடு)
1.	முச்சீர் வஞ்சி விருத்தம்	11	0.3	-	-	+ .3	-
2.	நாற்சீர்க்கலிவிருத்தம்	1843	43.0	66	4	+39.0	-
3.	ஐஞ்சீர்க் கலிவிருத்தம் (கலித்துறை)	748	17.0	11	1	+16.0	-
4.	அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்	1676	38.0	777	42	-	+ 4
5.	எழுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்	80	2.0	310	17		+15
6.	எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தம்	-	-	519	28		+28
7.	பதின்சீர் ஆசிரியவிருத்தம்	-	-	131	7		+ 7
	ஆக	4358		1814			

குறிப்பு :0·5–க்கு மேல் முழு எண்ணாகத் தரப்படுகின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. நன்னூல், பாயிரம், நூற்பா 18. பக்.9
பவானந்தம்பிள்ளை உரை
2. கம்பராமாயணம்-ஆரணிய காண்டம் படலம், 5. பாடல்.1
3. principles of Literary Criticism -pp.44-5 Abar Gromphy
4. தொல்காப்பியம் - நூற்பா - 1292, செய்யுளியல்-34.
5. தொல்காப்பியம் - நூற்பா - 1293-97 கருத்துக்கள்
6. எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, '<u>தமிழ்ப்பாட்டும் இசையும்</u>' பக்.113-114.
7. கம்பராமாயணம், தனியன் பாடல், கம்பன் கழகப் பதிப்பு, சென்னை.
8. கம்பராமாயணம், பாயிரம், பாடல்-7, கம்பன் கழகப் பதிப்பு, சென்னை.
9. யாப்பருங்காலக் காரிகை - நூற்பா.35, சைவசித்தாந்தக் கழக வெளியீடு
10. யாப்பருங்கலக் காரிகை - நூற்பா.89 ,,
11. யாப்பருங்கலக் காரிகை - நூற்பா.34 ,,
12. யாப்பருங்கலக் காரிகை - நூற்பா-30 ,,
13. லீலாதிலகம், (இளங்குளம் குஞ்ஞன்பிள்ளை பதிப்பு)
நேஷனல் புக் ஸ்டோர், கோட்டயம் வெளியீடு, ப .104
14. விருத்தமஞ்சரி, எ.ஆர்.இராஜராஜவர்மா, நூற்பா-3
நேஷனல் புக் ஸ்டோர், கோட்டயம் வெளியீடு.
15. இராமசரிதம் - ஒரு விமர்சனப் படனம், பேராசிரியர்
பி.வி.கிருஷ்ணன் நாயர், நேஷனல் புக் ஸ்டோர் வெளியீடு, ப .9.

இயல் மூன்று

மக்கட் பெயரும் இடப்பெயரும்

இயல் மூன்று

மக்கள் பெயரும் இடப்பெயரும்

3.0 முன்னுரை:

பண்டை மக்களின் வாழ்க்கை, திணைப்பாகுபாடு அடிப்படையில் அமைந்தது. திணைகள் தோறும் அவற்றிற்குரிய பெயர்கள் வேறுபட்டு விளங்குவன. தொல்காப்பியம், உயர்திணை, அஃறிணைப் பொருள்களில் பல்வேறு பெயர்களை விரிவாகக்கூறுகிறது. பெயர்கள் சில, காரணங்களோடும், பல, மரபு வழியாகவும் விளங்குகின்றன. பெயராய்வு சொல்வரலாற்றோடு தொடர்புடையது. தொல்காப்பியரும் நன்னூலாரும் சொற்களை அவை உணர்த்தும் பொருளின் அடிப்படையில் பாகுபாடு செய்கிறார்கள். சொல்லின் இயல்பு பற்றித் தொல்காப்பியர்,

"எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே"[1]

(தொல்:சொல்:155)

எனக்கூறுவதால் மக்கள் பெயராயினும், இடப்பெயராயினும் பொருளுடையவை எனப்போதரும். மக்கள் பெயர், இடப்பெயராய்வுக்குப் பெயர்ச்சொல் பாகுபாடு சிந்தனைக்குரியது.

தொல்காப்பியர், பெயர்ச்சொற்களை (1) உயர்திணைக்குரிய (2) அஃறிணைக்குரியன (3) இருதிணைக்குமுரியன - என மூன்றாகத் திணையடிப்படையில் பாகுபாடு செய்கிறார். உயர்திணைக்குரியவையாகப் பரந்துபட்ட பான்மையினைத் தொல்காப்பியர்,

"நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே
வினைப்பெயர் உடைப்பெயர் பண்புகொள்பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த முறைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த சினைநிலைப்பெயரே
கூடிவரு வழக்கின் ஆடியற் பெயரே
இன்றிவர் என்னும் எண்ணியற் பெயரொடு
அன்றி யனைத்தும் அவற்றியல் பினவே"[2]

(தொல். பெயர்: 11)

எனப்பகுத்துக் காட்டுகிறார்.

மேலும், அவர் எச்சவியலில் செய்யுள் சொற்களைப் பாகுபாடு செய்யுங்கால் செய்யுளில் ஈட்டுதற்குரிய சொல்லாக,

"இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்று
அனைத்தே செய்யுளீட்டச் சொல்லே"[3]

(தொல்: எச்ச: 1)

3.0.2 நன்னூலார், பெயர்ச்சொற்களை இருதிணையாகப் பகுப்பார்; அவர்,

"மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை
மற்றுயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை"[4]

(நன்: பெய: 261)

எனக்கூறி, இருதிணைக்குமுரிய விரவுப் பெயரைப் பொதுப்பெயராகக் கூறுவார். உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயரை, நன்னூலார்,

"கிளை என்குழூஉ முதல் பல்பொருள் திணைதேம்
ஊர்வான் அகம்புறம் முதல நிலனியாண்டு
இருது மதிநாள் ஆதிக்காலம்
தோள் குழல் மார்புகண் காது முதல் உறுப்பு
அளவு அறிவு ஒப்பு வடிவு நிறம்கதி
சாதி குடிசிறப்பு ஆதிப்பல்குணம்
ஓதல் ஈதல் ஆதிப் பல்வினை
இவை உடை சுட்டு இனாப்பிற மற்றொடு
உற்ற னவ்வீறு நம்பி ஆடூஉ
விடலை கோவேள் குரிசில் தோன்றல்
இன்ன ஆண்பெயர் ஆகும் என்ப"[5]

(நன்: பெய: 276)

எனப் பாகுபாடு செய்கிறார். உயர்திணைப் பெண்பால் பெயராக, அவர்,

"கிளைமுத லாகக் கிளந்த பொருள்களுள்
எவ் வொற்று இகரக்கு ஏற்ற ஈற்றவும்
தோழி, செவிலி மகடூஉ நங்கை '[6]

தையலோடு இன்னை பெண்பால் பெயரே"
(நன்: பெய: 277)

எனப்பகுத்துக் காட்டுவார். மேலும், உயர்திணைப் பலர்பெயரையும் கூறுவார். நன்னூலார், உயர்திணைப் பெயரை அஃது தோன்றும் காரணம் பற்றிப், பொதுவாக,

1) இடுகுறிப்பெயர்
2) இடுகுறியாக்கப்பெயர்
3) காரண மரபுப்பெயர்
4) காரண வாக்கப்பெயர் – என நான்காக

வரையறை செய்கிறார்.

சொல்லைப்பாகுபாடு செய்யும் முகமாக, நன்னூலார், இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல், என நான்காக வகைப்படுத்துவார். தொல்காப்பியரும், செய்யுளீட்டச் சொல்லாகக் கூறும் பான்மையை முன்னர் கண்டோம். இவற்றுள், வட சொல்லின் இலக்கணம், வடமொழி மூலகாவியமான இராமாயண மக்கள்பெயர், இடப்பெயராய்வுக்கு இன்றியமையாதது.

3.0.3 வடசொல்லுக்கு விளக்கம் கூறும் தொல்காப்பியர், வடசொல் தமிழ் மொழியில் வந்து வழங்கும்போது, வடவெழுத்தை நீக்கி ஏற்ற தமிழ் எழுத்தைக் கையாள வேண்டுமென்கிறார்.

அதனை,

> "வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
> எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே"[7]
>
> (தொல்: எச்ச: 6)

என்பார். நன்னூலாரும்,

> "பொதுவெழுத் தாலும் சிறப்பெழுத்தாலும்
> ஈரெழுத் தாலும் இயைவன வடசொல்"[8], என்பார்.

மேலும், வடமொழி, தமிழ் மரபுக்கேற்ப வழங்கும் பான்மையைச் சிறப்பு விதியாகப் பதவியில் 146, 147, 148, 149, 150 நூற்பாக்களால் விளக்குவார்.

3.0.4 வடதிசையில் வழங்கும் மொழிகளுள் வடமொழியை நம்முன்னோர்கள் முதன்மையாகக் கருதினார்கள். வடசொற்கள், தமிழுக்கும், வடமொழிக்கும் பொதுவாக அதிகமாற்றமின்றித் தமிழில் வழங்குகின்றன. கொண்டும், கொடுத்தும் ஆகும் அத்தகைய சொற்களைத் தற்சமச் சொற்கள் என்பார்கள். அதாவது, வடமொழிச் சொற்களுக்குச் சமமானவை (தத் + சமம் = அதற்குச் சமமானது) என்பது பொருள். வடமொழியின் சிறப்பு எழுத்துக்களுக்குப் பொருத்தமான தமிழ் எழுத்துக்களால் திரித்து எழுதப்பட்டு வழங்கும் சொற்களைத் தற்பவச் சொல் என்பார்கள். அதாவது, அதினின்று பிறந்தது (தத் + பவம்) என்பது பொருள்.

வடமொழியின் சிறப்பு எழுத்துக்களான 'ஜ', ஷ, ஸ, க்ஷ, ஹ' - என்னும் ஐந்து எழுத்துக்களும் தமிழ்மொழியின் ஒலிநயத்திற்கேற்ப அவை தமிழ் எழுத்தாய் அமைகின்றன. அவற்றைக் கீழ்வருமாறு சுருக்கிக் காட்டலாம்.

(1) வடமொழிக்கு முதலில் வரும் 'ஜ' தமிழில் சகரமாகத் திரியும்

எ.டு. ஜம்புமாலி ⟶ சம்புமாலி (கம்.யு:5:64)[9]

அஜஜன் ⟶ அஜசன் (கம்.யு:3:51)

(2) மொழிமுதல் 'உஷ்கரம், சகரமாகவும்
இடையில் 'ட' கரமாகவும் திரியும்

எ.டு. உஷன்முகன் ⟶ சண்முகன்

சுஉேஷணன் ⟶ சுடேணன் (இரா:ச:10:32)[10]

(3) வடமொழி 'க்ஷ' தமிழில் வழங்கும்போது, மொழிக்கு முதலில் 'க' கரமாகவும், சகரமாகவும் திரியும்; இடையிலும், கடையிலும், 'க்க' ஆகவும் 'ட்ச' ஆகவும் திரியும்.

எ.டு: லக்ஷ்மணன் ⟶ இலக்குவன் (கம்.யு:15:5)[11]

அக்ஷகுமாரன் ⟶ அக்ககுமாரன்

அட்சகுமாரன்

(4) வடமொழி எழுத்தான 'ஸகரம் மொழிக்கு முதலில் வரும்பொழுது சகரமாகவும், அகரமாகவும் திரியும்; மொழிக்கு இடையில் சகரமாகவும், தகரமாகவும் திரியும்

எ.டு. ஸுபாகு ⟶ சுபாகு[12]

(5) மொழி முதல் 'ஹ' தன்மீது ஊர்ந்த உயிரெழுத்தாகவும், மொழியிடையில் சகரமாகவும் திரியும்

எ.டு. ஹநுமான் ⟶ அநுமான்[13]

(6) 'கசடதப' என்னும் வல்லின வொலியைத் தர, வடமொழியில் நான்குவரி வடிவங்கள் உள்ளன. அவை தமிழில் ஒரேவரிவடிவமாக அமையினும் ஒலியமைதி விதிகளின்படி இவ்வொலிகள் சேர மூன்று நிலையில் அமையும்.

எ.டு	1	2	3	4
	க1	க2	க3	க4
	கடல்	ஆக்கம்	சங்கம்	சங்ககம்
	ச1	ச2	ச3	ச4
	சங்கு	அச்சம்	குஞ்சம்	நெஞ்சகம்
	ட1	ட2	ட3	ட4
	–	கட்டம்	பண்டம்	தொண்டகம்
	த1	த2	த3	த4
	தலை	நத்தம்	பந்தம்	பொந்தகம்
	ப1	ப2	ப3	ப4
	படி	அப்பர்	கம்பம்	நற்பகம்

(7) 'ஸ்ய' – என்னும் ஒலி இரட்டையொலி ஆதலால், தமிழ் ஒலிவிதிப்படி யகரத்துடன் சகரவொற்று மயங்குவதில்லை. எனவே 'ஸ்ய' 'சிய' ஆக ஒலிக்கும், அம்முறையிலேயே எழுதவும் படுகிறது.

எ.டு. இரச்சிய முகம்[15]

(8) ஞ், ஷ் என்பவை தமிழிலுள்ள முற்றியலுக வொலிகளே. ஆகவே இவற்றிற்குத் தனியெழுத்து வேண்டியதில்லை. தமிழில் கு, சு, டு, து, பு, று என்னும் வல்லெழுத்தாறும் குற்றியலுகரமாக விதிகட்கு உட்படுவரும்[16]

எ.டு. கரடிக்கரசு

(9) 'அய்' 'அவ்' – என்பன இரட்டையொலிகளாகும். தமிழில் இரண்டு மாத்திரைகளுக்கு மேற்பட்ட தனியொலிகளே இல்லையாதலால் இவை இரட்டையொலிகளே. இவற்றையும் தமிழ் விதிகளுக்கேற்ப ஒலிக்கலாம்[17].

3.0.5 மலையாள இலக்கண நூற்களுள் மிகப்பழைய நூலாகிய லீலா திலகமும் பிற்காலக் கேரள பாணினீயமும் பெயரின் வகையினைப் பொருள், குணம், வினை எனக்கூறும். பால்பாகுபாட்டை அந்நூல்கள் ஆண், பெண் அலி என்று மூன்றாகப்பிரிக்கின்றன. அஃறிணைப்பகுப்பு வடமொழியைப் போலவே மலையாளத்தில் இல்லை. வடமொழி தமிழாக்கப்படுவதிலிருந்து வேறுபாடுடையதாக, சில இடங்களில் மலையாளமாக்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையாளத்தில் எழுத்துப்போலி குறிப்பிடத்தக்கது. மலையாள மொழியமைப்பில் அகர எகரப்போலி (ஜனம் = ஜெனம்) இகர எகரப்போலி (இல = எல) அவ் = ஔகாரப்போலி (ஔவண்ணம்) ககரவகரப்போலி (தடகுன்று = தடவுன்று), ஞகர நகரப்போலி (ஞண்டு = நண்டு) டகர ளகரம் ழகரப்போலி (நாடிக = நாழிக, சம்ராட் = சம்ராள்) ணகர னகரப்போலி (ஊணியுன்னு = ஊனியுன்னு) 'ன'கர லகரப்போலி (பொன்குடம் பொல்குடம்), தகர லகரப்போலி (உத்சவம் = உல்சவம்) ககர பகரவிகற்பம் (கேள்க்கான் = கேள்ப்பான்) மகர வகரப்போலி (வண்ணான் = மண்ணான்) யகர நகரப்போலி (யான் = நான்) ஸ கர தகரப்போலி (வாசல் = வாதல்) ரகர றகரப்போலி (சிரிக்குக = சிறிக்குக) ழகர ளகரப்போலி (அப்போழ் = அப்போள்) முதலியவை இராமசரிதத்தில் இடம்பெறும்பான்மை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழினின்று வேறுபட்ட மலையாள மொழித் தனித்தன்மைகளான மெல்லினமாக்கல் (மாங்ஙா) அண்ண ஒலித்திரிபு (பிடிச்சு) உயிர்க்குறுக்கம் (மழ) உயிர் ஒலி மாற்றங்கள் (பெடுதல்) பால் வேறுபாட்டொழிப்பு (அவன்வந்நு, அவள் வந்நு) முதலிய வேறுபாடுகள் கருதற்பாலன. பொதுவாக அமையும் தமிழ்-மலையாள மொழியமைப்பின் வேறுபாடு பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

3.0.6 கம்பராமாயணம் இராமசரிதம் - இவற்றின் மக்கள் பெயராய்வுக்கு மேற்குறித்த மொழியமைப்புக்கள் சிந்தனைக்குரியவை. தமிழில் பெயராய்வுக்கு முன்னோடியாக நிகண்டுநூற்கள் விளங்குகின்றன. அவை, தெய்வம், மக்கள் விலங்கு, மரம், இடம், பொருள், பண்பு முதலிய பல்வேறு பெயர்களைத் தொகுத்துக்கூறுகின்றன. சேந்தன் திவாகரம், சூடாமணி, ஆசிரிய நிகண்டு முதலியன பெயர்பற்றி விரித்துரைக்கின்றன. வீரமாமுனிவரின் சதுரகராதியுள் பெயர் அகராதியும், பொருளகராதியும் பெயராய்வுக்கு மேலும் வழிகோலுகின்றன. அபிதான சிந்தாமணி, பல்துறைப் பெயர்களைத் தொகுத்தளிக்கிறது. கலைக் களஞ்சியம் சொற்பொருள் விளக்கம் மிக்க சிறப்பிடத்தைப் பெறுகிறது. வடமொழிப் புராணங்கள் தமிழில் பரந்தபோது, தமிழாக்க நெறியில் வடமொழிப்பெயர்கள் தமிழ்மொழிக்கேற்ப உருவத்தில் மாற்றம் பெற்றன. கம்பராமாயணம், வில்லி பாரதம், திருவிளையாடல் புராணம் முதலியவற்றில் வடமொழிப் பெயர்கள் தமிழாக்கப்பட்ட பான்மையைக் காணலாம். இவற்றின் உரையாசிரியர்கள் அருஞ்சொற்பொருளாகப் பல்வகைப் பெயர்களை விளக்கிக்காட்டுகிறார்கள்.

3.0.7 மக்கள் பெயர்-இடப்பெயராய்வுக்குக் கருதுகோளாகப் பண்டை இலக்கணநூற்கொள்கைகளுடன், மொழியின் நடப்பிலும், அமைப்பிலும் (structure) பயன் வகையிலும், மொழியியலாளர் கொள்கைகளும் கருதற்குரியன. பெயர்களின் பொதுவான அமைப்பை, அப்பெயரில் இடம் பெற்றுள்ள சொற்களின் தன்மையின் அடிப்படையில் 'தனிப்பெயர்' எனவும் கூட்டுப்பெயரெனவும் இரு பிரிவுகளாகப் பாகுபாடு செய்யலாம். இச்சொற்களின் முறையான இணைப்பாக்கத்தால் பெயர்கள் வடிவம் பெறுகின்றன எனலாம்.

<u>தனிப்பெயர்:</u>

ஒரு சொல் தனித்தோ பால்விகுதி பெற்றோ அல்லது முன்னொட்டாக அடைச்சொல் பெற்றோ செய்யுளில் சொல்லமைவுக்கு ஏற்ப ஓரசையாகவேனும், ஈரசையாகவேனும் அமையும். அதனைத் தனிப்பெயரெனலாம்.

எ.டு. அகத்தியன் (கம்.யு:36:280)

அகலிய (இரா.ச:16:167)

<u>கூட்டுப்பெயர்:</u>

இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அசைகள் அமையும் அதனைக் கூட்டுப்பெயர் எனலாம். ஒரு கூட்டுப்பெயரின் முன்னொட்டாக இடம்பெற்ற சீர் பிறிதொரு கூட்டுப்பெயரின் பின்னொட்டாக அமைந்து விளங்குகிறது. மூன்றசைக்கு மேல்வரும் பெயர்கள் இடம்பெறினும் செய்யுள் அமைப்பில் அவை இரு சீர்களாக இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணவியலும்

எ.டு. (அ) அ. ஆதிநாயகன் (கம்:யு:3:27)
வேதியர்வேதன் (" 37:39)

ஆ.அரிகள்க்கரசன் (இரா.ச.:127:1396)

இவ்வியல் கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம், இராமசரிதம் போர்ப் பகுதிகள் ஆகியவற்றில் அமைந்துள்ள மக்கள் பெயர்களையும், இடப்பெயர்களையும் தனிப்பெயர், கூட்டுப்பெயர் எனப்பாகுபாடு செய்து, மொழியமைப்பு நெறியில் திரட்டிப் பட்டியலிட்டுக் காட்டப்படுகின்றன. இருநூல்களிலும் அமைந்த பெயர்கள் ஒப்பாய்வு செய்யப்பட்டுப் பொதுவான முடிவுகள் தரப்படுகின்றன. அட்டவணையுடன் பின்னிணைப்பாகப் பெயர்கள் இடம்பெறும் பட்டியல், தமிழ் மலையாள மொழியமைப்பு மாற்றங்கள், ஒப்பாய்வு அட்டவணை, ஒப்பாய்வு புள்ளிவிவர வரைபடம் ஆகியன சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தனிப்பெயர், இடுகுறியாகவும் காரணமாகவும் அடைபெற்றோ, பெறாமலோ அமைகின்றன. கூட்டுப்பெயரில் பலவும் தோற்றம், செயல், குணம் ஆகிய பண்புகளுடன், உறவு முறை கூறியும், மக்கள் பெயர்கள் பலவாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கம்பனை விட இராமசரித ஆசிரியர் பனியின் அடிப்படையில் மக்கள் பெயரைக் கூடுதலாகத் தருகிறார். அவற்றைப் பெயர்ப்பட்டியலில் காணலாம்.

மக்கட்பெயர்ப் பட்டியல் – கம்பராமாயணம்

அகத்தியன்
அகம்பனி
அங்கதன்
அங்கர்
அங்கரக்கர்
அஞ்சவண்ணன்
அட்சகுமாரன்
அணங்கு
அண்டர்(ன்)
அண்டர்காதன்
அதிகாயன்
அந்தகன்
அமரர்
அமலன்
அம்புயக்கண்ணன்
அயன்
அரக்கர்தலைவர்
அரக்கர் தலைவர்
அரக்கர் முதல்வர்
அரக்கர்கோமான்
அரக்கர்க்கு மரக்கன்
அரக்கர்வேந்தன்
அரக்கன்
அரணியன்
அரந்தை
அரந்தையள்
அரம்பை
அரனார்
அரி
அரிகுலத்தலைவர்
அரித்தமன்
அரியின்வேந்தன்
அருக்கன்
அருங்கவிப்புலவர்
அருணன்
அருந்ததி
அந்தவன்
அலங்கலந்தொடையினான்
அவுணர்
அவுணர் வேந்தன்
அழகன்
அறமுதல்வன்
அறிவன்
அறிவின் தனிநாயகன்
அற்பினத்தலைவன்
அனகன்
அனங்கவேடன்
அனந்தர்
அனந்தன்

(சே)

சேடர் (ன்)
சேயவன்

(சோ)

சோணிதக்கண்ணன்
சோரன்

(ஞா)

ஞாலமுடையான்
ஞானநாயகன்
ஞானமூர்த்தி
ஞானி

(த)

தசமுகத்தான்
ததிமுகன்
தபனன்மைந்தன்
தபோதனன்
தயரதன்
தமிழ்முனி
தயரதராமன்
தனிநாயகன்

(தா)

தாசரதி
தாமரைக்கண்ணன்
தாருகன்
தாரை
தானிமாலி

(தி)

திக்காணந்தேவர்
திசைமுகத்தோன்
தியாகமாவிநோதன்
திரிசடை
திரிசிரசு
திருமால்
திருவாழ்மார்பன்
திருவாளன்
திலோத்தமை
திகைரன்

(தீ)

தீர்த்தன்

(து)

துர்க்கை
துலைபுக்க வேந்தன்
துவிவிதன்
துன்மதி
துன்முகன்

(தூ)

தூமக்கண்ணன்
தூமிராட்சன்
தூமநாட்டவன்

(தெ)

தெய்வத்தச்சன்
தெய்வநாயகன்
தெரியலான்

(தே)

தேசிகன்
தேமன்
தேவதேவர் (ன்)
தேராந்தகன்
தேவாசுரர்
தேவாந்தகன்
தேவந்திரன்
தொல்லைநாயகன்
தொல்லோன்

(தோ)

தோன்றாநடுவன்

(ந)

நடுவன்
நமனார்
நம்பன்
நம்பி
நம்பியர்
நரசிங்கம்
நாநாராயணர்
நராந்தகன்
நளன்

(நா)

நாகியர்
நாதன்
நாயகன்
நான்மறைப்புலவர்
நான்முகக்கடவுள்
நாரணன்
நாரதமுனிவர்
நாராயணன்
நாரியோர்பாகத்தண்ணல்

(நி)

நிசும்பன்
நிசாசரன்
நிலமகள்

(நீ)

நீலகண்டன்
நீலன்
நீறணிக்கடவுள்

(நெ)

நெடியோன்
நெருப்புக்கண்ணான்

(நே)

நேத்திரத்தர்
நேமிப்பெருமாள்
நேமியான்

(ப)

பகலவன்
பகீரதன்
பஞ்சசேனாபதிகள்
பஞ்சபாதகர்
பதங்கன்
பத்தினி
பரசுடைக்கடவுள்
பரசுராமன்
பரதன்
பரத்துவன் (வாசன்)
பருணன்
பவனன்
பலகன்
பாகசாதனன்
பாரிஷாள்
பார்ப்பான்
பார்மகள்
பாவகன்
பாற்கடல்நாதன்

(பி)

பிசாசன்
பிஞ்ஞகன்
பித்தர்(ன்)
பிரகத்தன்
பிரகலாதன்
பிரட்டன்
பிரம்மன்
பிராட்டி
பிருதுசக்ரவர்த்தி

விடைவலோன்
வில்லவர்
விதிக்குநாயகன்
வித்தவில்லினான்
விந்தகன்
விமலன்
விரதியர்
விராதன்
விரிஞ்சன்
விருபாக்கன்
விலக்குவன்
விலங்குநாட்டவன்
வில்லி
வில்லின்செல்வன்
வினதன்

(வீ)

வீடணன்
வீரன்
வீரியர்

(வெ)

வெங்கணான்
வெய்யவா(ன்)
வெய்யோன்மகன்
வெய்யோன்
வெவ்வுரைத்தூதன்
வெள்ளெருக்கஞ்சடைமுடியான்

(வே)

வேதவதி
வேதியர்தேவன்
வேதியர்வேதன்
வேந்தர்க்கு வேந்தன்
வேரி
வேலினான்

(வை)

வைதவை
வையநாதன்
வைமங்கை

இராமசரிதம் (மலையாளம்)

(உயர்திணைப் பொதுப்பெயர் சிறப்புப்பெயர் தரப்பட்டுள்ளன)

மக்கள் பெயர்

(அ)

அகத்தியன்
அகத்தியன் சோதரன்
அகம்பனை
அகலியை
அகிலநிசாசரக்கரசன்
அங்கதன்
அங்கி
அங்கிகெர்ப்பன்
அங்கிகேது
அங்கிகொடியோன்
அங்கிதேவன்
அச்சுதன்
அச்சுவகமுத்தன்
அசலமடந்தை
அசனி
அசனிவண்ணன்
அடல்மத்தன்
அனிலன்
அத்திமுகன்
அதிகாயன்
அதிதிமைந்தன்
அதிவாலன்
அதுரன்
அந்தகன்
அந்தநயன்
அம்முககோபன்
அமரர்காலன்
அமரர்கோன்
அமரர்நாயகன்
அமரர் வேந்தன்
அமராந்தகன்
அமராரிகள் வைரி
அமரேசன்
அமரேந்திரன்
அயன்
அயன்தனயன்
அயனைந்தனன்
அயோத்திவேந்தன்
அரக்கர்குலநாயகன்
அரக்கர்கோமான்
அரக்கர்கோன்
அரக்கர்கோன் தனயன்
அரக்கர்நாயகன்
அரக்கன் மகன்
அரக்கரசன்
அரக்கரரசன்
அரசர்கோமான்
அரசர்கோன்
அரசர்பிரான்
அரசன்மைந்தன்
அரவிந்த சாருலோசனன்
அரவிந்த நயனன்
அரவிந்த லோசனன்
அரன்
அரி
அரிகள்க்கரசன்
அரிகள் கோமான்
அரிகள் நாயகன்
அரிகள் வீரன்

அரிகள் வேந்தன்
அரிகுலவரசன்
அரிகுலவீரர்கோமான்
அரிகுலவீரர்கோன்
அரிகுலவேந்தன்
அரிலோமன்
அரிவார் அரசன்
அரிவான் மார்க்கிசன்
அரிவீரவேந்தன்
அரிவீரன்
அரீந்திரன்
அருக்கநந்தனன்
அவனி நாயகன்
அவனிபாலன்
அவனிமாது
அளக மன்னன்
அளகேசன்
அருச்சுனன்
அனந்தன்
அனயன் தனயன்
அலைவீந்த அரன்
அனுமன்

(ஆ)

ஆகண்டலன்
ஆகண்டலன் பகயன்
ஆகாச சாரி
ஆதிச்ச தேவன்
ஆதி நாயகன்
ஆயிரம் கண்ணுடைய அமரர்களரசன்
ஆழிக்கரன்
ஆழிவண்ணன்

(இ)

இக்குவில்லன்
இடவன்
இந்திரசித்து
இந்திரபகயன்
இந்திரன்
இந்திரனை வென்றவன்
இந்துமுகி ஜானகி
இமமலமாதின் நாயகன்
இமயவர்
இமயவர்கோன்
இமயோர்க்கரசன்
இமயோர்கோன்
இயக்கன்
இரண்டு நாவன்
இரம்ப
இரவிதன்மைந்தன்
இராகவதசிவன்
இராகவதேசன்
இராகவன்
இராகவன்தம்பி
இராமதேவன்
இராமபிரான்
இராமன்
இராவணமைந்தன்
இராவணன்
இராவணி
இருண்டமிடறன்
இருபது கரமுள்ளரக்கன்
இருளமணிகுழலி
இலக்கணகுமரன்
இலக்கணன்
இலக்குவன்
இலங்கக்கோன்
இலங்கமன்னன்
இலங்கமன்னவன்
இலங்கமன்னன் தனயன்
இலங்கயரசன்
இலங்கவேந்தன்

இலங்கேசன்
இளமன்னவன்
இளயமன்னன்
இளவேந்தன்
இளயவன்

(ஈ)

ஈசன்

(உ)

உக்கிரன்
உம்பர்க்கரசன்
உம்பர்புரான்
உர்வசி
உருத்திரன்
உலகீசன்
உன்மத்தன்

(ஐ)

ஐபிநாயகன்

(எ)

எரிநாயகன்

(ஒ)

ஒட்டலா குலாந்தகன்
ஒருபது சிரமணிந்தோன்
ஒன்னார் குலாந்தகன்

(க)

கடல்வண்ணன்
கண்டங்கள்பத்துள்ளோன்
கதிரவநாயன்
கதிரோன்குலவேந்தன்
கவிவீரன்
கம்பவன்
கமலக்கண்ணன்
கயல்க்கண்ணாள்
கரகேதன்
கரதாழுனர்
கரந்தவைன்
கரன்
கரன்மைந்தன்
கார்முகில் வண்ணன்
கரிவதனன்
கருங்குழலிசீத
கருடதேவன்
கலமதிருடும் அண்ணல்
களமொழியான்
கவந்தன்
கவாக்கன்
கவிக்கரசன்
கவிகள் கோமான்
கவிகள்கோான்
கவிகள் நாயகர்
கவிகுலத்தரசன்
கவிமன்னன்
கவிவீரர்கோன்
கவிவேந்தன்
கவீந்திரர்
கவீந்திரன்
கறகண்டர்

(கா)

காடுத்தவரன்
காடுத்தன்
காருத்தன்தம்பி
காந்திதருமேன்
காயாமலர்வண்ணன்
கார்த்திகேயன்
காலன்
காலஞதோதரன்

(கி)

கிங்கரன்

கிரனகேதன்

கிரதனன்

கிரோதனன்

கின்னரர்

(கு)

குகன்

குஞ்சரமுகன்

கும்பகருணன்

கும்பவல்லன்

கும்பவன்

கும்பன்

குமாரன்

குமுதன்

குயில்மொழியாள்

குவரன்

குறள்

(கூ)

கூடரசன்

கூடலர்குலாந்தகன்

(கெ)

கெசன்

கெந்தமதனன்

கெந்தன்

கெவயன்

கெவாக்கன்

(கே)

கேசரேந்திரன்

கேதரி

கைகதி

கைகேயி

கைவாக்கன்

(கொ)

கொண்டல்வண்ணன்

கொன்றருளும்பிரான்

கோதண்டதரன்

கோமுகன்

கோரரூபி

கோரன்

(கௌ)

கௌசிகன்

கௌதல்ய

(ச)

சங்கரன்

சங்காயுதன்

சதமகபகயன்

சதவலி

சபரி

சம்பு

சரபன்

சரமன்

சாம்பவான்

சானகி

(சி)

சிகிரநாசன்

சிரங்கள்பத்துள்ளோன்

சிவன்

(சீ)

சீதை

(சு)

சுக்கிரீவன்

சுரபதி

சுராந்தகன்

சுவேதன்

(சூ)

சூதன்
சூர்ப்பணகை
சூரர்தம்பிடும் வேந்தன்
சூரர்குலமௌலி
சூரர்கோன்
சூரர்கோன்இராமன்
சூரன்
சூரி
சூரியகுலத்து மன்னன்
சூரியதனயன்
சூரியதேவன்
சூரியன் காலதன்
சூரியகுவைரி

(செ)

செங்கண்
செம்புமாலி
செனகராசன்
செனகன்

(சோ)

சோணிதகண்ணன்
சோணிதலோசனன்
சோணிதவிலோசனன்
சோணிதாக்கன்
சோதிமுகன்

(ஞ)

ஞமன்

(த)

தக்கன்
தசமுகன்
தயமுகன்
ததிமுகன்
தந்நாதனன்
தபன்
தம்பிரான்
தம்புரான்
தமீரணன்
தமுந்நதன்
தயமுகதனயன்
தயமுகன் இளையவன்
தயரத தனயன்
தயரதன்
தயரதன் மகன்
தயவதனன்
தயாபரன்
தயானன மைந்தன்
தருண வயியோன்
தலபத்துள்ளோன்
தன்காந்திமாலி
தனாசன்

(தா)

தாசரதி
தாடக்
தாணு
தாமோதரன்
தாயமுகன்
தார்சடத்தம்புரான்
தார்மங்கை மணாளன்
தார
தாரகேசன்
தாரன்
தானவர்

(தி)

திங்கள்
திசமுகன்
திமிரராசன்
திரிசட
திரிசிரா

திருமால்
திவாகரன்
தினகரன்
தினகரன் தனயன்

(தீ)
தீக்கனல்வேதி

(து)
துபாரிச்சன்
தும்பிர நயனன்
தும்பிரலோசனன்
தும்பிரன்
தும்பிராக்கன்
துமித்திர
துமித்திர தனயன்
துமித்திர தனபாலன்
துமுக துர்முகர்
துமுகன்
துர்த்தரன்
துர்முகன்
துமேழன்

(தூ)
தூமுான்

(தெ)
தெசமுகன்
தெயமுகன்
தெயமுகன் மகன்
தெதிமுகன்

(தே)
தேவாதன் தேவன்
தேவதேவன்
தேவபகயன்
தேவாந்தகன்

(ந)
நகரி
நத்தஞ்சரன்
நந்தனன் மைந்தன்
நமன்
நயனம் ஆயிரம்சேர்ந்த தேவராசன்
நரசிங்கம்
நரசேந்திரன்
நரபதி
நரபதிதனயன்
நரன்
நராந்தகன்
நளன்
நளினதார் தனயன்
நாகசயனன்
நாகசாயிதன் நாயிக
நாகத்தில் சயனன்
நாராயணன்
நான்முகதனயன்
நான்முகன்

(நி)
நிகும்பன்
நிசாசரகுலாதிபதி
நிசாசரமன்னன்
நிசாசரர்(ன்)
நிசாசரர்கோன்
நிசாசரவரன்
நிசாசரி
நிசாசரேசன்
நிசாசரேந்திரர்
நிசிசரவரன்
நிசிசரவரகோமான்

நிசிசரகுலாதிபதி
நிசிசரவேந்தன்
நிசிசரர் நாயகன்
நிசிசரன்
நிசிசரேசன்
நிராமயன்
நீலரயனன்
நீலன்

(ப)

பகலவன்
பகவலன்தனயன்
படர்ந்த செஞ்சடயோன்
பத்து கழுத்தன்
பதங்க தனயன்
பதங்கன்
பதனன்
பரசுதரன்
பரத்துவாசன்
பரதகுமாரன்
பரதன்
பாமன்
பரமானந்தம்
பராபரன்
பவனதம்பவன்
பவனன்
பவனன்மகன்
மவனன்னந்தன்
பறவகளதிபதி
பன்னகசாயி
பனதன்

(பா)

பாகீகரன்
பாதகருனன்
பார்மன்னன்
பார்வேந்தன்
பாலி
பாலிமைந்தன்
பாலொளிமதிசடயோன்
பாவகதாதன்மைந்தன்
பாவகதேவன்
பாவகன்
பாவகி
பானுதனயன்

(பி)

பிசாசன்
பிரகதன்
பிரசங்கன்
பிரதவன்
பிரம்மன்
பிரமத்தனன்
பிரமாதி
பிரயத்தன்
பிரனாதன்
பிரிசங்கன்
பிறயணிசடயோன்

(பு)

புதன்
புரத்தகன்
புரந்தரசித்து
புரந்தரஜூதன்
புரந்தரன்
புராரி
புரோகிதன்
புலத்தியன்
புலத்தியனந்தனன்
புவன காரணன்
புள்ளிமான்கரன்

(ம)

மகபோபன்
மகராக்கன்
மகரமைக்கன்
மகரலோசனன்
மகோதரன்
மண்டோதரி
மண்டோதரி திருமகன்
மணிவண்ணன்
மத்தன்
மதசூதனன்
மதுமென்சொல்லாள்
மந்தரகூன் நிவர்ப்பான்
மயன்
மலமகன்
மலமகன்க்கம்பன்
மலமகள் மணவாளன்
மலர்மகள்
மலர்க்கண்ணாள்
மலரம்பன்
மழுகில்வர்ணன்
முழுவேந்தம் முனி
மறலி
மறிமான்கண்ணாள்
மன்னர்குலோத்தமன்
மன்னர்கோமான்
மன்னர்கோன்
மன்னர்நாயகன்
மன்னவர்கோமான்
மன்னவர்கோன்
மனிசர்கோமான்
மனிசர்கோன்
மனு
மனுகுலத்து அரசர்கோன்
மனுகுலத்து அரசமைந்தன்
மனுகுலநாயகன்
மனுகுலவரதன்
மனுகுலவீரன்
மனுசர்கோன்
மனுசர்பிரான்
மனுசர்வேந்தன்
மனுசர்பிரான்
மனுசேந்திரன்
மனுவரன்
மனுவீரன்

(மா)

மாங்கண்ணாள்
மாதலி
மாதவன்
மாபாரிச்சன்
மாழாலி
மாயன்
மாயவன்
மாயாமயன்
மாரி
மாரீசன்
மாருத்தேவன்
மாருதி
மால்
மாவலி
மான்கண்ணாள்
மான்கன்னி
மானவர் அரசன்
மானவேந்திரன்
மானிதன்

மாவேல்க்கண்ணி
மிகவன்
மின்னல்நாவன்
மன்னியல் மாவி
மின்னொளி நாவன்

(மு)

முக்கண்ணன்
முகில்வர்ணன்
முக்கண்புரான்
முகுந்தன்
முனீந்திரன்
முனிவர்கோமான்
முனிவேந்தன்
மூன்றொடு ஏழுமுகங்களுள்ளோன்

(மே)

மேகநாதன்
மேனகை
மைதிலி
மைதிலியாள்
மைந்தன்
மைமுகறி

(யா)

யானகி

(யூ)

யூபக்கன்னன்
யூபலோசனன்
யூபநயனன்

(ர)

ரம்பன்
ராமராவணன்

(வ)

வச்சிரஎகிறன்
வச்சிரகரன்
வச்சிரதரன்
வச்சிரபாணி
வச்சிரவல்லன்
வச்சிலவள்ளெகிறுள்ளோன்
வக்கீகர்
வம்பார்த்தம்பி
வராகம்
வருணநந்தனன்
வருணன்
வனதேவத

(வா)

வாதவதேவன்
வாதவன்
வாதவிதனயன்
வாயுதனயன்
வாயுநந்தனன்
வாயுமைந்தன்
வாரணாளன்
வாலன்
வாலி
வாலிதனயன்
வாலிமகன்
வாலிமைந்தன்
வானரர்கோமான்
வானரர்வாள்
வானவரதிபதி பகயன்
வானரேந்திரன்
வானரரசன்
வானோர் அரசன்
வானோர் பகயன்

(வி)

விசயன்
விடமுடையரவங்கள் ஊரமானவன்
விண்டார்குலாந்தகன்
விண்ணவர்கோன்
வித்தியாதரர்
விபீஷணன்
விமத்தனன்

விமலநாதமுனி
விராதன்
விரிஞ்சன்
விருத்திரன்
விருபமுக்கி நயனன்
விருபநயனன்
விருபாக்கன்
விலாவன்
விலாவுடயவன்
விலாவுடயவன்
விலோசனன்
விவிதன்
வினதன்

(வீ)

வீரமூர்த்தி

(வெ)

வெய் யோன்மகன்
வெள்ளி

(வே)

வேகதரிசி
வேகநல்தெரிசி
வேகி
வேணி
வேள்விப்பருமன்

(வை)

வைநுந்தன்
வைதி
வையலன்
வையோன்

3.1 கம்பராமாயணம் (யுத்த காண்டம்)

மக்கட் பெயர்கள் – தனிப்பெயரும், கூட்டுப்பெயரும்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
அகத்தியன்	அங்கரக்கர்
அகம்பன்	அட்சகுமாரன்
அங்கதன்	அஞ்சனவண்ணன்
அங்கர்	அஞ்டர் நாதன்
அனங்கு	அதிகாயன்
அண்டர்	அம்புயக்கண்ணன்
அந்தகன்	அரக்கர் தலைவன்
அமரர்	அரக்கமுதல்வர்
அமலன்	அரக்கர்கோமான்
அயன்	அரக்கர்க்குமரக்கள்
அரக்கன் (ர்)	அரக்கர்வேந்தன்
அரணியன்	அரந்தையன்
அரம்பை	அரிகுலத்தலைவர்
அரனார்	அரியின் வேந்தன்
அரி	அருங்கவிப்புலவர்
அரிந்தமன்	அலங்கலந்தொடையினான்
அருக்கன்	அவுணர்வேந்தன்
அருணன்	அறமுதல்வன்
அருந்ததி	அறவின் தனிநாயகன்
அந்தவன்	அற்பினைத்தலைவன்
அவுணர்	அனங்கவேடன்
அழகன்	
அறிஞன்	
அனகன்	
அனந்தர்	
அனந்தன்	
அனலன்	
அனிலன்	
அனுசன்	
அனுமன்	

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
(ஆ)	
ஆண்டகை	ஆடவர்க்கரசன்
ஆரியன்	ஆதிநாயகன்
ஆழியான்	ஆயிரங்கண்ணான்
	ஆயிர நாமத்தண்ணல்
	ஆயிர மௌலியண்ணல்
	ஆலமுண்டான்
	ஆழிநாதன்
(இ)	
இடபன்	இந்திரசித்து
இடும்பன்	இரணமத்தன்
இந்திரர்(ன்)	இலக்குமணன்
இயக்கர்	இளைய கோளரி
இயக்கியர்	இளைபெருமாள்
இரணியன்	
இராக்கதர்	
இராமன்	
இராவணன்	
இராவணி	
இலக்குவன்	
(ஈ)	
ஈசன்	
ஈட்டார்	--
(உ)	
உமையவன்	உமைக்கொருபாகன்
உம்பர்	உம்பர்நாயகி
உருத்திரன்	உம்பர்மாதர்
உருப்பசி	உம்மத்தன்
(ஊ)	
ஊழியான்	ஊர்க்கொன்றவன்
	ஊழியொருவன்

தனிப்பெயர்	கட்டுப்பெயர்
(எ)	
எண்கணான்	எண்கின் வேந்தன்
எண்ணிலான்	எண்தோளான்
எண்குணன்	எண்ணிறு நெடியவன்
எம்பிரான்	எயினர்கோன்
எல்லவன்	எரிமுகக்கடவுள்
	எழிலிவண்ணன்
(ஏ)	
ஏவலர்	ஏழைப்பங்கத்தன்
	ஏழையாள்
	ஏறுசேவகன்
(ஐ)	
ஐம்முகன்	ஐயறுதம்பி
ஐயன்	
(ஒ)	
ஒளியவன்	ஒருமைத்தலைவன்
ஒன்னலர்	
(ஓ)	
ஓட்டர்	--
(க)	
கசமுகன்	கடவுள்மன்னன்
கஞ்சுகி	கடற்கிறைவன்
கதிரவர் (ன்)	கண்ணுதற்பரமன்
கம்பியன்	கமலக்கண்ணன்
கயிடன்	கயிலையிடந்தவன்
கரன்	கரடிக்கரசு
கரியோன்	கருணாகரன்
கருடன்	கருணைவள்ளல்

தனிப்பெயர்கள்		கூட்டுப்பெயர்கள்
கலுழன்		கலிங்கக்கம்பியர்
கலைமகள்		கயவாக்கள்
கனகன்		கவியரசு
கனலி		கழுகினுக்கரசன்
	(கா)	
காமன்		காகுத்தன்
காலனார்		கார்த்தவீரியன்
காலன்		காலகேயர்
		காலசங்கன்
	(கி)	
கிங்கரன்		கிராதர்கோன்
கிற்பர்		கிஞ்சோரி
கின்னரர்		
	(கீ)	
–		–
	(கு)	
குகன்		குகப்பெருமான்
குசன்		குமுதக்கண்ணன்
குமரன்		குமுதாக்கன்
குமுதன்		கும்பகர்ணன்
கும்பன்		கும்பநிகும்பர்
குலிசன்		குருதிக்கண்ணன்
குறுமுனி		
	(கூ)	
கூத்தன்		கூடைக்குரங்கு
கூளி		
கூற்றம்		
கூற்றுவன்		
	(கெ)	
–		கெந்தமாதனன்

தனிப்பெயர்கள்	கூட்டுப்பெயர்கள்
(கே)	
கேசரி	--
கேசவன்	
(கை)	
கைகயன்	--
கைகேசி	
கைடவன்	
(கொ)	
கொற்றவன்	கொன்றையலங்கலான்
(கோ)	
கோசலை	
கோசிகன்	
கோதை	
(கௌ)	
கௌசலை	
(ச)	
சங்கரன்	சக்கரத்தனிவல்
சந்திரன்	சத்துருக்கன்
சமீரணன்	சம்புமாலி
சலுதர்	
சம்பரன்	
சம்பாதி	
சரபன்	
சவரி	
சனகன்	
சனகி	
(சா)	
சாம்பவன்	சார்த்தூலவன்
சாம்பவான்	
சானகி	
(சி)	
சிங்கன்	சிவபெருமான்
சிபி	
சிரத்தவன்	

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
	(சீ)
சீசி	
சீதை	
	(சு)
சுகன்	சுக்கிரீவன்
சுடரோன்	சுடேணன்
சுபாகு	சுமந்திரை சிங்கம்
சுபாரிசன்	சுரர்க்கிறைவன்
சுமந்திரன்	
	(சூ)
சூதன்	சூரிய சத்துரு
சூரியன்	சூரிய சந்திரர்
	சூர்ப்பணகை
	(செ)
செங்கணான்	செங்கதிரவன்
செம்மல்	செங்கதிர்ச்செல்வன்
செய்யோன்	
செல்வி	
செவ்வி	
	(சே)
சேடர்(ன்)	
சேயவள்	
	(சை)
	--
	(சொ)
	சொர்க்கத்தார்
	(சோ)
சோரன்	சோணிதக்கண்ணன்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
	(ஞ)
	–
	(ஞா)
ஞானி	ஞானமுடையான்
	ஞானநாயகன்
	ஞானமூர்த்தி
	(த)
ததிமுகன்	தசமுகத்தான்
தபோதனர்	தபனன்மைந்தன்
தமிழ்முனி	தயரதராமன்
தவன்	தனிநாயகன்
	(தா)
தாருகன்	தாசரதி
தாரை	தாமரைக்கண்ணன்
	தாலிமாலி
	(தி)
திரிசடை	திக்கணாந்தேவர்
திருமால்	திசைமுகத்தோன்
திவகரன்	தியாகமாவினோதன்
திலோத்தமை	திரிசிரசு
	திருவாழ்மார்பன்
	திருவாளன்
	(தீ)
தீயவன்	
தீர்த்தன்	

தனிப்பெயர்கள்	கூட்டுப்பெயர்கள்
	(து)
துமந்தன்	துலைபுக்கவேந்தன்
துவிவிதன்	
துர்க்கை	
துன்முகன்	
துன்முகன்	
	(தூ)
	தூமக்கண்ணன்
	தூமநாட்டவன்
	தூமிராட்சன்
	(தெ)
தெரியலான்	தெய்வத்தச்சன்
	தெய்வநாயகன்
	(தே)
தேசிகன்	தேவராந்தகன்
தேமன்	தேவதேவர்
	தேவாசுரர்
	தேவராந்தகன்
	தேவேந்திரன்
	(தை)
--	--
	(தொ)
தொல்லோன்	தொல்லைநாயகன்
	(தோ)
	தோன்றாநடுவன்
	(ந)
நடுவன்	நரசிங்கம்
நமனார்	நரநாராயணர்
நம்பன்	
நம்பி	

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
	(நா)
நாகியர்	நான்மறைப்புலவர்
நாதன்	நான்முகக்கடவுள்
நாயகன்	நாரதமுனிவர்
நாரணன்	நாராயணன்
	நாரியோர் பாகத்தவன்
	(நி)
நிகும்பன்	--
நிசாசரர் (ன்)	
நிலமகள்	
	(நீ)
நீலன்	நீலகண்டன்
	நீறணிக்கடவுள்
	(நெ)
நெடியோன்	நெருப்புக்கண்ணான்
	(நே)
நேமியான்	நேத்திரத்தர்
	நேமிப் பெருமான்
	(நொ)
--	--
	(நோ)
--	--
	(ப)
பகலவன்	பஞ்ச சேனாபதிகள்
பகீரதன்	பஞ்சபாதகர்
பதங்கன்	பரசுராமன்
பத்தினி	பரசுடைக்கடவுள்
பரதன்	பரமேட்டி
பரத்துவன்	
பருணன்	
பவனன்	
பனகன்	

தனிப்பெயர்		கூட்டுப்பெயர்
	(பா)	
பாரிடாள்		பாகசாதனன்
பார்ப்பான்		பாற்கடல்நாதன்
பாங்கர்(ன்)		
பாலத்தான்		
	(பி)	
பிசாசன்		பிரகத்தன்
பிஞ்ஞகன்		பிரகலாதன்
பித்தர்(ன்)		பிருஜசக்கரவர்த்தி
பிரட்டன்		
சிரம்மன்		
பிராட்டி		
	(பீ)	
--		--
	(பு)	
புரந்தரன்		புகைக்கண்ணன்
புரவலன்		புண்டரிகன்
புலத்தியன்		புண்டரிகக்கண்ணம்மான்
		புரஞ்சுடுகடவுள்
		புளிஞர்கோன்
		புள்ளிமானுரியாடையான்
		புள்ளியின்பாகன்
	(பூ)	
பூசரர்		பூதநாயகன்
பூழியான்		பூத்தவிசுகந்தவன்
		பூமன்றந்தமாதவன்
		பூமடந்தை
	(பெ)	
பெரியோன்		பெருந்துயர்தவத்தினான்
	(பே)	
		பேரருளாளன்
		பேராயிரமுடையான்
		பேரீசன்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்கள்
(பொ)	
பொன்கணான்	பொங்கரத்தான்
(போ)	
போதோன்	போர்மத்தன்
(ம)	
மகோதரன்	மகரக்கண்ணன்
மஞ்சன்	மகாபாரிசுவன்
மதவன்	மணிமிடற்றிறைவன்
மத்தன்	மணிவண்ணன்
மயன்	மண்டோதரி
மயிடன்	மயிந்த துவிவிதர்
மயிந்தன்	மருகாந்தாரத்தவுணர்
மருத்தன்	மலரிறைவன்
மழுவோன்	மழுக்கணாளன்
மனித்தன்	
மன்மதன்	
(மா)	
மாணவகன்	மாகாயன்
மாதவன்	மாபெரும்பக்கன்
மாயன்	மாரீசன்
மாரனார்	மார்க்கண்டேயன்
மாருதி	மாலியவான்
(மி)	
--	--
(மீ)	
--	--

தனிப்பெயர்		கூட்டுப்பெயர்
	(மு)	
முக்கணன்		முழுமுதலோன்
முதல்வன்		முளரிக்கண்ணன்
முத்தன்		முளரிய ஆயிரங்கண்ணன்
முரணியன்		முறைதிரம்பரக்கன்
முனிவரன்		முனிவர்கோன்
	(மூ)	
மூர்க்கன்		மூவாமுதலீசன்
மூவர்		
	(மெ)	
மெய்யன்		மெய்யெடுத்தகவி
	(மே)	
மேயவன்		
மேனகை		
	(மை)	
--		--
	(மொ)	
மொய்ம்பர்		
	(மோ)	
		மோலிச்சுடரோன்
	(ய)	
யமன்		யமநாதர்
		யமன் வயந்தன்
	(யா)	
		யாதுதானர்
	(யு)	
-		-
	(யூ)	
-		-

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
(யோ)	
-	-
(ர)	
(ரா)	
(இ) ராகு	
(வ)	
வசந்தன்	வச்சிரதமிட்ரன்
வசிட்டன்	வச்சிரத்தெயிற்றவன்
வயமத்தன்	வச்சிரமுட்டி
வரதன்	வனமாலை
வருணன்	வன்கணார்(ன்)
வலவன்	
வல்லான்	
வள்ளுவர்	
(வா)	
வாசவன்	வாயுதேவன்
வாசுகி	வாலிசேய்
வாலி	வானத்தச்சன்
வானோர்	வானநாடியர்
வான்மீகி	வானரக்கோன்
	வானரத்தச்சன்
	வானரேசன்
	வானரேந்திரன்
	வானாடியர்
(வி)	
விண்ணவர்	விசுவாமித்திரர்
வித்தகன்	விஞ்சையர்
விபீடணன்	விடசாரி

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
விமலன்	விடையின்பாகன்
விரெஞ்சன்	விடைவருபாகன்
விரதியர்	விடைவலோன்
விராதன்	விதிக்கு நாயகன்
வில்லி	வித்த வில்லினான்
விஜதன்	விருபாக்கன்
	வில்லின் செல்வன்
(வீ)	
வீடணன்	வீரக்கோட்டை
வீரர்(ன்)	வீரருள் வீரன்
வீரியர்	
(வெ)	
வெங்கணான்	வெய்யோன்மகன்
வெய்யவர்(ன்)	வெவ்வுரைத்தூதன்
வெய்யோன்	வெள்ளெருக்கஞ்சடைமுடியான்
(வே)	
வேரி	வேதவதி
வேனிலான்	வேதியர்தேவன்
	வேதியர்வேதன்
	வேந்தர்க்கு வேந்தன்
(வை)	
வைதவை	வையநாதன்
	வையமங்கை

3.2 இராமசரிதம் (மலையாளம்) மக்கட்பெயர்கள்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
(அ)	
அகத்தியன்	அகத்தியன் சோதரன்
அகம்பனன்	அகிலநிசாசரக்கன்
அகலிய	அங்கிகெர்ப்பன்
அங்கதன்	அங்கிகேது
அங்கி	அங்கிகொடியோன்
அச்சுதன்	அங்கிதேவன்
அசனி	அச்சுவகமுத்தன்
அனிலல்	அசலமடந்தை
அசுரன்	அசனிவண்ணன்
அந்தகன்	அடல்மத்தன்
அயன்	அத்திமுகன்
அரன்	அதிகாயன்
அரி	அதிதிமைந்தன்
அரீந்திரன்	அதிவாலன்
அனந்தன்	அளகேசன்
அனுமன்	அந்தநயன்
	அம்முகக்கோபன்
	அமரர்காலன்
	அமரர்கோன்
	அமரர்வேந்தன்
	அமராந்தகன்
	அமராரிகள்வைரி
	அமரேசன்
	அமரேந்திரன்
	அயன்தலையன்
	அயனுனைந்தவன்
	அயோத்திவேந்தன்
	அரக்கர்குல நாயகன்
	அரக்கர்கோமான்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
	அரக்கர்கோன்
	அரக்கர்கோன்தலையன்
	அரக்கர்நாயகன்
	அரக்கர்மகன்
	அரக்கரசன்
	அரககரரசன்
	அரசர்கோமான்
	அரசர்கோன்
	அரசர்பிரான்
	அரசன்மைந்தன்
	அரவிந்தசாருலோசனன்
	அரவிந்தநயனன்
	அரவிந்தலோசனன்
	அரிகள்க்கரசன்
	அரிகள்கோமான்
	அரிகள்நாயகன்
	அரிகள் வீரன்
	அரிகள் வேந்தன்
	அரிகுலவாரன்
	அரிகுலவீரன்
	அரிகுலவீரர்கோமான்
	அரிகுலவேந்தன்
	அரிலோமன்
	அரிவான்—மார்க்கீசன்
	அரிவீரவேந்தன்
	அரிவீரன்
	அருக்கநந்தன்
	அவனிநாயகன்
	அவனிமாது
	அனகமன்னன்
	அறுமுகன்
	அனையக்தலையன்
	அலைவணிந்த அரன்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
	(ஆ)
	ஆகண்டலன்
	ஆகண்டலன்பகயன்
	ஆகாசசாரி
	ஆதிச்சதேவன்
	ஆதிநாயகன்
	ஆயிரம் கண்ணுடைய அமர்க்களரசன்
	ஆழிக்கரன்
	ஆழிவண்ணன்
	(இ)
இபுவன்	இக்குவில்லன்
இந்திரன்	இந்திரசித்து
இமயவர்	இந்திரபகயன்
இயக்கன்	இந்திரனைவென்றவன்
இரம்ப	இந்துமுகிஜானகி
இராகவன்	இம்மலமாதின் நாயகன்
இராமன்	இமயவன்கோன்
இராவணன் (ராவணன்)	இமயோர்க்கரசன்
இராவணி	இமயோர்கோன்
இலக்கணன்	இரண்டுநாவன்
இலக்குவன்	இரவிதன்மைந்தன்
இளயவன்	இராகவதசிவன்
	இராகவதேவன்
	இராமபிரான் (புரான்)
	இராவணமைந்தன்
	இருண்டமிடறன்
	இருபதுகரமுள்ளரக்கன்
	இருளணிகுழலி
	இலக்கணகுமரன்
	இலங்கக்கோன்
	இலங்கமன்னவன்
	இலங்கமன்னன்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
	இலங்கமன்னன்தலயன்
	இலங்கயரசன்
	இலங்கவேந்தன்
	இலங்கேசன்
	இளமன்னவன்
	இளய மன்னவன்
	இளமன்லன்
	இளைய மன்னன்
	இளவேந்தன்
	(ஈ)
ஈசன்	--
	(உ)
உக்கிரன்	உம்பர்க்கரசன்
உருத்திரன்	உம்பர்புரான்
உர்வசி	உலகீசன்
	உத்மத்தன்
	(ஊ)
	ஊழிநாயகன்
	(எ)
	எரிநயனன்
	(ஒ)
	ஒட்டவர்குலாந்தகன்
	ஒருபதுசிரமணிந்தோன்
	ஒன்னார்குலாந்தகன்
	(க)
கம்பனன்	கடல்வண்ணன்
	கண்டங்கள்பத்துளோன்
	கதிரவதனையன்
	கதிரோன்குலவேந்தன்
	கதிரொன்மைந்தன்
	கமலக்கண்ணன்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
கரன்	கயல்க்கண்ணாளன்
கவந்தன்	கரகேதன்
கவாக்கன் (கெவாக்கன்)	கரதூஷணர்
	கரந்தனயன்
	கரன்மைந்தன்
	கரிமுகில்வண்ணன்
	கரிவதனன்
	கருங்குழலிசீத
	கருடதேவன்
	கலமதிசூடும் அண்ணல்
	களமொழியாள்
	கவிக்கரசன்
	கவிக்ள் கோமான்
	கவிகள்கோன்
	கவிகள் நாயகர்
	கவிகுலத்தரசன் (கபிகுலத்தரசன்)
	கவிமன்னன்
	கவிவீரர்கோன் (கபிவீரர்கோன்)
	கபிவீரன்
	கபிவேந்தன்
	கவீந்திரர்
	கவீந்திரன்
	கறகண்டா

(கா)

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
காலன்	காகுத்தவரன்
	காகுத்தன்
	காகுத்தன்தம்பி
	காந்திதருமேனி
	காயாமலர்வண்ணன்
	கார்த்திகேயன்
	காலஜதோதரன்

தனிப்பெயர்	கட்டுப்பெயர்
	(கி)
கிங்கரன்	கிரணகேதன்
கிரதவன்	
கிரோதனன்	
கின்னரர்	
	(கு)
குகன்	குஞ்சரமுகன்
கும்பவன்	கும்பகருணன்
கும்பன்	கும்பவல்லன்
குமாரன்	குயில்மொழியாள்
குமுதன்	
குவரன்	
குறள்	
	(கூ)
	கூடலரசன்
	கூடலர்குலாந்தகன்
	(கெ)
கெசன்	கெந்தமதனன்
கெந்தன்	கெந்தமாதனன்
கெவயன்	
கெவாக்கன் (கவாக்கன்)	
	(கே)
கேதரி	கேசரேந்திரன்
	(கை)
கைகதி	கைவாக்கன்
	கைகேயி
	(கொ)
	கொண்டல்வண்ணன்
	கொன்றசூடும்பிரான்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
	(கோ)
கோமுகன்	கோதண்டதரன்
கோரன்	கோரரூபி
	(கௌ)
கௌசிகன்	கௌசல்லிய
	(ச)
சங்கரன்	சங்காயுதன்
சபரி	சதமகபகயன்
சதவலி (சதவெலி)	
சம்பு	
சரபன்	
சரமன்	
	(சா)
சாம்பவான்	
சானகி (யானகி)	
	(சி)
சிவன்	சிசிரநாசன்
	சிரங்கள்பத்துள்ளோன்
	(சீ)
சீதை (சீத)	
	(சு)
சுரபதி	சுக்கிரீவன்
சுராந்தகன்	
சுவேதன்	
	(சூ)
சூதன்	சூரர்கும்பிடும்வேந்தன்
சூரன்	சூரர்குலமௌலி
சூரி	சூரர்கோன்
	சூரர்கோன்இராமன்
	சூரியகுலத்துமன்னன்
	சூர்ப்பனகை (சூர்ப்பனகை)
	சூரியதனயன்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
	ஸூர்ய தேவன்
	ஸூர்யன்காதலன்
	ஸூர்யவைரி
	(செ)
செங்கதி	செம்புமாலி
செனகன் (சனகன்)	செனகராசன்
	(சோ)
	சோணிதக்கலினன்
	சோணிதலோசனன்
	சோணிதவிலோசனன்
	சோணிதாகிகன்
	சோதிமுகன்
	(ஞ)
ஞமன்	
	(த)
தபன்	தகிகன்
தபனன்	தசமுகன்
தம்பிரான்	தெசமுகன்
தம்புரான்	தயமுகன்
தமிரனன்	தெயமுகன் (தசமுகன்)
தமுந்நதன்	ததிமுகன்
தயரதன்	ததிமுகன் (தெதிமுகன்)
தயாபரன்	தந்நாதனன் (தன்வாதனன்)
தஞாசன்	தயமுகீதனயன்
	தயமுகஇளயவன்
	தயரததனயன்
	தயரதன்மகன்
	தயானைமந்தன்
	தருணவயியோன்
	தலபத்துளோன்
	தன்காந்திமாலி

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
(தா)	
தாடகை	தாசரதி
தானு	தாமோதரன்
தார	தாயமுகன்
தாரன்	தார்சடத்தம்புரான்
தாவர்	தார்மங்கைமணாளன்
	தாரகேசன்
(தி)	
திங்கள்	திமிரராசன்
திசமுகன்	தினகரன்தனயன்
திரிசட (திரிசெட)	
திரிசிரா	
திருமால்	
திவாகரன்	
தினகரன்	
(தீ)	
	தீக்கல்வேனி
(து)	
தும்மிரன்	துபாரிச்சன்
துமித்திர	தும்பிரநயனன்
துமுகன்	தும்பிரலோசனன்
துர்த்தரன்	தும்மிராக்கன்
துர்முகன்	துமித்திரதனயன்
	துமித்திரதனபாலன்
	துமுகதுர்முகர்
	துமேமுனன்
(தூ)	
தூமுனன்	—
(தெ)	
	தெயமுகன்மகன்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
	(தே)
	தேவர்களிதேவன்
	தேவதேவன்
	தேவபகயன்
	தேவாந்தகன்
	(ந)
	நத்தன்சரன்
நகரி	நந்தனன்மைந்தன்
நமன்	நயனம் ஆயிரம் சேர்ந்த தேவரரசன்
நரபதி	நரசிங்கம்
நரன்	நரசேந்திரன்
நராந்தகன்	நரபத்திதனயன்
நளன்	நளிதார்தனயன்
	(நா)
நான்முகன்	நாகசயனன்
	நாயகசாயிதன் நாயிக
	நாகத்தில் சுபனன்
	நாராயணன்
	நான்முகதனயன்
	(நி)
நிரும்பன்	நிசாசரகுலாதிபதி
நிசாசரர்(ன்)	நிசாசரமன்னன்
நிசாசரி	நிசாசரர்கோன்
சிசிசரன்	நிசாசரவரன்
நிராமயன்	நிசாசரேசன்
	நிசாசரேந்திரர்(ன்)
	நிசிசரவரன்
	நிசிசரவோடகோமான்
	நிசிசரகுலாதிபதி
	நிசிரசவேந்தன்
	நிசிசரர்நாயகன்
	நிசிசரேசன்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
	(நீ)
நீலன்	நீலநயனன் (நீலநயன்)
	(ப)
பகலவன்	பகலவன்தனயன்
பதங்கன்	படர்ந்தசெஞ்சடையோன்
பதனன்	பத்துகமுத்தன்
பரதன்	பதங்கதனயன்
பராபரன்	பரசுதரன்
பவனன்	பரத்துவாசன்
பனதன்	பரதகுமாரன்
	பரமானந்தம்
	பவன்தம்பவன்
	பவனன்மகன்
	பவனனந்தன்
	பறவகளதிபதி
	பன்னகசாயி
	(பா)
பாக்கரன்	பாதகருணன்
பாலி	பார்மன்னன்
பாமன்	பார்வேந்தன்
பாவகன்	பாலிமைந்தன்
பாவகி	பாலொளிமதிசடையோன்
	பாவகஞாதன் மைந்தன்
	பாவகதேவன்
	பானுதனயன்
	(பி)
பிசாசன்	பிரசங்கன்
பிரகதன்	பிரமத்தனன்
பிரதவன்	பிரமாதி
பிரம்மன்	பிரயத்தன்
	பிரனாதன்
	பிரிசங்கன்
	பிறயணிசடையோன்

தனிப்பெயர்	சுட்டுப்பெயர்
(பு)	
புதன்	புரந்தகன்
புரந்தரன்	புரந்தரசித்து
புராரி	புரந்தரகூதல்
புரோகிதன்	புலத்தியநந்தனன்
புலத்தியன்	புவனகாரணன்
	புள்ளிமான்கரன்
(ம)	
மகோதரன்	மககோபன்
மத்தன்	மகரோக்கன்
மயன்	மகரமைக்கண்
மலமகள்	மகரலோசனன்
மலர்மகள்	மண்டோதரி திருமகள்
மறவி	மணிவண்ணன்
மது	மதுசூதனன்
மதுவரன்	மதுமென்சொல்லாள்
	மந்தரகுன்றிவர்ப்பான்
	மலமகள்க்கம்பன்
	மலமகள்மணவாளன்
	மலர்க்கண்ணான்
	மலரம்பன்
	மழுமுகில்வர்ணன்
	மறிமான்கண்ணாள்
	மன்னர்குலோத்தமன்
	மன்னர்கோமான்
	மன்னர்கோன்
	மன்னர்நாயகன்
	மன்னர்கோமான்
	மன்னர்கோன்
	மனிசர்கோமான்
	மனிசர்கோன்
	மனுகுலத்து அரக்கர்கோன்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
	மனுகுலத்து அரசமைந்தன்
	மனுகுலநாயகன்
	மனுகுலவரதன்
	மனுகுலவீரன்
	மனுசர்கோன்
	மனுசர்பிரான்
	மனுசர்வேந்தன்
	மனுசர்பிரான்
	மனுசேந்திரன்
	மனுவீரன்
(மா)	
மாதலி	மங்கண்ணாள்
மாதவன்	மாபாரிச்சன்
மாயன்	மாமாலி
மயாமயன்	மாருதத்தேவன்
மாயவன்	மான்கண்ணாள்
மாரி	மான்கண்ணி
மாரீசன்	மானவர்அரசன்
மாருதி	மானவேந்திரன்
மால்	மானாதன்
மாவேலி	மாவேல்க்கண்ணன்
(மி)	
மிகவன்	மின்னல்நாவன்
	மின்னியல்மாலி
	மின்னொளிநாவன்
(மு)	
முகுந்தன்	முக்கண்ணன்
முநீந்திரன்	முக்கண்புரான்
	முகில்வர்ணன்
	முனிவர்கோமான்
	முனிவேந்தன்

தனிப்பெயர்		கூட்டுப்பெயர்
	(மூ)	
		மூன்றொடுஏழு
		முகங்களுள்ளோன்
	(மே)	
மேவக		மேகநாதன்
	(மை)	
மைதிலி		மைதிலியாள்
மைந்தன்		மைமுகறி
	(யூ)	
		யூபக்கண்ணன்
		யூபலோசனன்
		யூபநயனன்
	(ர)	
ரம்பன்		
	(ரா)	
		ராமராவணன்
	(வ)	
வசுக்கர்		வச்சிரஎகிறன்
வராகன்		வச்சிரகரன்
வருணன்		வச்சிரதரன்
		வச்சிரபாணி
		வச்சிரவல்லன்
		வச்சிரவளைகிறுள்ளோன்
		வம்பார்த்தம்பி
		வருணநந்தனன்
		வனதேவத

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
(வே)	
வேஞி	வேகதரிசி
வேணி	வேநல்தெரிசி
	வேள்விப்புருடன்
(வை)	
வைதி	வைகுந்தன்
வையவன்	
வையோரனி	

கம்பராமாயணம் - யுத்தகாண்டம் - இடப்பெயர்கள்

குறிப்பு: போர் நிகழ்ச்சிகளுடன் தொடர்புடைய இடப்பெயர்கள் தரப்படுகின்றன.

3.2.0 இராமாயணக் காப்பியத்தில் இடம்பெறும் இடப்பெயர்கள், அக்காலத்திய வரலாறு, சிறப்பு, பண்பாடு முதலியவற்றால் அமைவன. பெயர்கள் பொதுவாக இடுகுறியாகவும் காரணமாகவும் வரும். பண்டைக்காலத்தேஎல்லா நிலைகளிலும் உள்ள பல்வகை மக்கள் வாழ்ந்த இடம், 'மூதூர்' அல்லது ஊர் எனப்படுகிறது. வாணிகம் செய்வோர் வாழ்ந்த இடம் 'நகரம்' என வழங்கியது. அங்கு வணிகரின் உறைவிடமும் தொழிலகமும் அமைந்திருக்கும். பல ஊர்களின் கூட்டமைப்புக்கு 'மண்டிலம்' எனப்பெயர். பலர் கூடிவாழும் இடம் 'கூடம்' எனப்பட்டது. வாழ்க்கை மலர்ச்சியை முன்னிட்டுப் புதியனவாக ஆக்கப்பட்டவை 'புரம்' எனப்பட்டது. குன்று, மலை, நீர்நிலை, இவற்றையொட்டியவை அடைபெற்றோ பெறாமலோ கனகக்கிரி, இறைமலை, கங்கை - முதலிய பெயரை ஏற்கலாயின. இராமாயண இடப்பெயர்களைப் பின்வருமாறு வகைப் படுத்தலாம்.

3.2.1 இடப்பெயர்கள் தங்கிடம் என்னும் பொருளில் புரம், நாடு, கூடம் நகர், ஊர், பதி என்ற பெயரில் இடம்பெறுவதைக் கம்பனிடம் சீராமனிலும் காணலாம். எ.டு. திருநகர், அயோத்தி மூதூர், திரிபுரம், ஏமகூடம், அமரர்நாடு, நந்தியம்பதி - முதலியன

3.2.2 மலை, காடு ஆகிய பகுதிகளில் அமையப்பெற்ற இடப்பெயர்கள், வனம், குன்று, மலை, கிரி, புவனம், அடி என அவற்றின் தோற்றப்பான்மையில் வருவன சில.

எ.டு. தருவனம், உதயக்குன்று, சுவேலமலை, கனகக்கிரி, கிளியமைபுவனம் பஞ்சவடி - முதலியன

3.2.3 வண்ணம், வடிவம் எண்ணிக்கை முதலியன தன்மையில் பயின்றுவரும் இடங்கள் உள்ளன.

எ.டு: நீலக்குன்று, உதயக்குன்று, மைமலை, பஞ்சவடி - முதலியன

3.2.4 கல்வி, செல்வம், வீரம் - இவற்றின் இடிப்படையில் வரும் பெயர்களும் உள்ளன.

எ.டு: சித்திரகூடம், ஆடகக்குன்று, விடாமதக்குன்று - முதலியன

3.2.5 சலம், தீவு - என நீர்நிலை காரணமாக வரும் பெயர்கள் பல உள.

எ.டு: கங்கை, கோசலம், அன்றில் தீவு - முதலியன

இடப்பெயர்களின் பொதுவான அமைப்பை, அப்பெயர் இடம் செய்யுளில் இடம்பெற்றுள்ள தன்மையின் அடிப்படையில், மக்கட்பெயர்களைப் போல 'தனிப்பெயர்' எனவும், 'கூட்டுப்பெயர்' எனவும் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

3.2.6 <u>தனிப்பெயர்:</u>

ஒரு பெயர் தனித்தோ அடைசொல் பெற்றோ இடப்பெயராகவோ அமைவதைத் 'தனிப்பெயர்', எனலாம். ஓரசைச்சீருடைய இடப்பெயர் இடம் பெறல் அரிது.

எ.டு: இலங்கை, கோசலம் - முதலியன

3.2.7 <u>கூட்டுப்பெயர்:</u>

இரண்டு அதற்கு மேற்பட்ட அசைகள் இயைந்து அமைவது கூட்டுப்பெயர் ஒரு தனி இடத்தின் பெயர் முன்னொட்டாக அமைந்து விளங்குகிறது

எ.டு: அந்தகன் புரி
உதயமண்டிலம் - முதலியன

கம்பராமாயணம் - இராமசரிதம் - இடப்பெயர்களின்
அட்டவணை 3:2

வ. எண்	அகர முதலி (அ முதல் ன வரை)	கம்பராமாயணம்		இராமசரிதம்		மிகைப்பாடு
		எண்	ஆக	எண்	ஆக	
1.	தனிப்பெயர்					
	அ) ஓரசைச்சீர்ப் பெயர்கள்	-	-	-	-	-
	ஆ) ஈரசைச்சீர்ப்பெ பெயர்கள்	16	16	11	11	கம்பன் + 5
2.	கூட்டுப்பெயர்					
	அ) மூவசைச்சீர்ப் பெயர்கள்	20	39	30	36	கம்பன் + 3
	ஆ) இரண்டு ஈரசைச்சீர் களும் அவற்றிற்கு மேல்வருவனவும்	19		6		
	ஆக	55			47	கம்பன் + 8

3.2.8 அட்டவணை விளக்கம்:

இடப்பெயர்களின் அட்டவணையில் கம்பராமாயணம், இராமசரிதம் - ஆகிய இருநூற்களிலும் போர்ப்பகுதியில் இடம்பெறும் பெயர்களின் எண்ணிக்கை 'அ முதல் ன' வரையுள்ள அகர முதலி அடிப்படையில் தரப்பட்டுள்ளன. கம்பனில் இடப்பெயர் தனிப்பெயராக 16-உம் கூட்டுப்பெயர் 39-உம், ஆக 55 உள்ளன. இராமசரிதத்தில் இடப்பெயர் தனிப்பெயராக 11-உம், கூட்டுப்பெயராக 36-உம் ஆக 47 உள்ளன. கம்பனில் தனிப்பெயரில் 5 மிகையாகவும், கூட்டுப்பெயரில் 3 மிகையாகவும் உள்ளன. தனிப்பெயர், கூட்டுப்பெயர் இவற்றின் பட்டியல் தனியே தரப்பட்டுள்ளன.

3.2.9 கம்பராமாயணம் – இடப்பெயர் பட்டியல்

அந்தகன்புரி
அமரர்கோநாடு
அயோத்தி
அயோத்திமூதூர்
அரந்தை
அன்றில் தீவு
அளகை
உடகக்கிரி
உடகக்குன்று
இஞ்சிமாநகர்
இலங்கை
இலவத்தீவு
இறலியப்பெருந்தீவு
இறைக்குன்று
ஈடநாடு
உதயக்குன்று
உதயமண்டிலம்
ஏமகூடம்
கங்கை
கந்தமாதனம்
கந்தரம்
கந்திருப்பநகர்
கயிலை
கனகக்கிரி
காருடம்
கிரியமைபுவனம்
குயமகன் திகிரி
கோசலம்
சாகத்தீவு
சித்திரகூடம்
சிருங்கப்பேரி
சுவேலமலை
சேமகக்குன்று
தருவனம்
திரிபுரம்
திருநகர்
தெய்வக்குன்று
நந்தியம்பதி
நாகபுரம்
நிகும்பலை
நீலகிரி
பஞ்சவடி
பவளக்காடு
பவளக்குன்று
பாதாளம்
புட்கரத்தீவு
மருகாந்தாரம்
மருத்துமலை
மலயமலை
மிதிலை
மேரு
மேம்மலை
வானவர்திருநகர்
விடாமதகக்குன்று
விலங்குநாடு
வெள்ளியங்கிரி

3.2.10 இராமசரித இடப்பெயர் பட்டியல்

அந்தகபுரம்
அந்தகமாநகரம்
அந்தகன்புரி
அமராபுரி
அயோத்தி
அயோத்திநகர்
அரக்கர்புரி
இரச்சியமுகம்
இலங்க (லங்க)
இலங்கநகர்
இலங்கமாநகர்
இலங்கமாநகரி
இலங்காபுரம்
உம்பந்தம்புரி
உம்பர்புரம்
கந்தர்வமாநகர்
காந்தாரம்
காலன் உறைவிடம்
காலன்நகர்
காலநகரி
காலன்புரம்
காலன்புரி
காலனூர்
கிற்கிந்த
கோதாவரி
கெங்க
கைல
கைலாயம்
குமன்புரி
தரயூ
திரிபுரம்
தெண்டகம்
நமன்தன்புரம்
நமன்புரி
நிகம்பில
பஞ்சவடி
பரத்துவாசனாச்சிரமம்
பம்பநதி
பிரம்மகேசம்
புரந்தபுரி
மறலிகோயில்
மறலிபுரம்
மறலிதவபுரம்
மேருமல
யமுனைமாநதி
வானோர்புரி

3.2.11 கம்பராமாயணம்-இடப்பெயர்கள்

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
அயோத்தி	அந்தகன்புரி
அரந்தை	அமரர்கோநாடு
அளகை	அயோத்திமூதூர்
	அன்றில் தீவு
	ஊடகக்கிரி
	ஊடகக்குன்று
இலங்கை	இஞ்சிமாநகர்
	இலவத்தீவு
	இறணியப்பெருந்தீவு
	இறைக்குன்று
	ஈமநாடு
	உதயமண்டிலம்
	உதயக்குன்று
	ஏமகூடம்
கங்கை	கந்தமானம்
கந்தரம்	கந்தருப்பநகர்
கயிலை	கனகக்கிரி
காருடம்	கிளியமைபுவனம்
கோசலம்	
	ஞயமகன்திகரி
	சாகத்தீவு
	சித்திரகூடம்
	சிருங்கபேரி
	சுவேலமலை

தனிப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
	சேமக்குன்று
தருவனம்	தெய்வக்குன்று
திரிபுரம்	
திருநகர்	
	நந்தியம்பதி
	நாகபுரம்
நிரும்பலை	நீலகிரி
	பஞ்சவடி
	பவளக்காடு
	பவளக்குன்று
	பாதாளம்
	புட்பகரத்தீவு
மதிலை	மருகாந்தாரம்
மேரு	மருத்துமலை
மைம்மலை	மலயமலை
	வானவர்திருநகர்
	விடாமதக்குன்று
	விலங்குநாடு
	வெள்ளியங்கிரி

3.2.12 இராமசரிதம் – இடப்பெயர்கள்

தலைப்பெயர்	கூட்டுப்பெயர்
அயோத்தி	அந்தகபுரம்
	அந்தகமாநகரம்
	அந்தகன்புரி
	அமராபுரி
	அயோத்திநகர்
	அயோத்திமாநகர்
இலங்க	அரக்கர்புரி
	இரச்சியமுகம்
	இலங்கநகர்
	இலங்கமாநகர்
	இலங்கமாநகரி
	இலங்காபுரம்
	உம்பர்தம்புரி
	உம்பர்புரம்
	கந்தர்வமாநகர்
	காந்தாரம்
	காலன் உறைவிடம்
	காலன்நகர்
	காலன்நகரி
	காலன்புரம்
	காலன்புரி
காலனூர்	....
கெங்க	கிழ்க்கிந்த
கைல	கோதாவரி
ஏமப்புரி	கைலாயம்
தரயு	
திரிபுரம்	
தெண்டகம்	

தனிப் பெயர்	கூட்டுப் பெயர்
நமன்புரி	நமன்தன்புரம்
நிரும்பில	பஞ்சவடி
	பரத்துவாசனாச்சிரம்
	பம்பநதி
	பிரம்மகேசம்
	புரந்தாபுரி
	மறலிகோயில்
	மறலிபுரம்
	மறலிதனபுரம்
	மேருமலை
	யமுனைமாநதி
	வானோர்புரி

3.2.13 ஒப்பீடு:

13.1 கம்பராமாயணம், இராமசரிதம் ஆகிய இரண்டு நூல்களிலும் இடப்பெயர்கள் பெரும்பாலும் ஒத்துள்ளன. பெயரமைப்பில் தத்தம் மொழிக் கேற்ப சில மாறுபடுகின்றன.

எ.டு: திரிபுரம்	{ கம்.யு		
	{ இரா.ச		
பஞ்சவடி	{ கம்.யு		
	{ இரா.ச.		- முதலியன
இலங்கை	- கம்.யு		
இலங்க	- இரா.ச.		
மிதிலை	- கம்.யு		
மிதிலா	- இரா.ச.		- முதலியன

13.2 கம்பராமாயணம் 'இலங்கை' என்ற சொல்லை மட்டும் கையாள, இராமசரிதம் இலங்கையுடன் பின்னொட்டாக நகர், மாநகர், நகரி, புரம் - இணைத்துப் பலபட மொழிகிறது.

13.3 புரம், நாடு, கூடம், நகர், புரி, ஊர், பதி - என்னும் பொதுப்பெயரை இடத்துடன் சேர்த்துக் கம்பன் ஒன்பது இடங்களில் கையாள, சீராமன் இருபத்தொரு இடங்களில் கையாளுகிறான்.

நகரை, நகரி - எனச் சீராமன் ஓரிடத்தில் கூறுகிறான். யாப்பமைதிக் காகச் சீராமன் பலபடக்கூறுவது நினைவு கூரத்தக்கது.

13.4 தமிழில் 'ஐ' விகுதி, மலையாளத்தில் 'அ' விகுதிபெறும். மொழி முதல் 'ந' மலையாளத்தில் 'ஞ' என வழங்கும். இவ்விதப்படி

இடப்பெயர்களும் அமைகின்றன.

எ.டு

	கம்.யு	இரா.ச.
1)	இலங்கை	இலங்க (லங்க)
2)	நிகும்பலை	நிகும்பல
3)	நமன்புரி	ஏமன்புரி

13.5 வட்டார வழக்காக மொழி முதல் 'த' தெ என மலையாளத்தில் வழங்குவதுண்டு. இராமசரிதத்தில் பெயர்கள் இவ்வாறு இடம்பெறுகின்றன.

	கம்.யு.	இரா.ச
எ.டு:	தண்டகம்	தெண்டகம்

13.6 கம்பன், அன்றில் தீவு, இறலியந்தீவு, இலவத்தீவு, சாகத்தீவு, புட்கரத்தீவு - முதலிய தீவுகளின் பெயரைச் சுட்ட சீராமன் அவற்றை விட்டு விடுகிறான். பொதுவாக 'தீவு' என்கிறான். வால்மீகியும் இத்தகை தீவுகளைச் சுட்டவில்லை. வான்மீகியைப் பெரிதும் பின்பற்றும் நெறி சீராமனிடம் காணப்படுகிறது.

13.8 'முகம் - என்னும் சொல் வாயில் முகப்பு என்னும் பொருளைத் தரும். இராமசரிதம் 'இரச்சியமுகம்' எனக்கூறக் கம்பன் போர்ப்பகுதியில் அதனைச் சுட்டவில்லை.

13.9 இரு கவிஞர்களும் யாப்பமைதிக்கு ஏற்ப இடப்பெயர்களை அடைகளை முன்னொட்டாகவும் பின்னொட்டாகவும் அமைக்கின்றனர்.

13.10 மலை, புரம், குன்று, கிரி - எனப்பெயர்களும் பின்னொட்டாக இரு பெயரொட்டாக இரு ஆசிரியர்களும் கையாளுகின்றனர்.

எ.டு: கனககிரி - கம்.யு.
காலன்புரம் - இரா.ச.

3.3. ஒப்பீடு:

(1) கம்பராமாயணம் - இராமசரிதம் ஆகியவற்றில் மக்கள்பெயர், பெரும்பாலும் தமிழ்மரபை ஒட்டியே மொழியாக்கம் பெறுகின்றன. சிலவிடங்களில் இராமசரிதம் மாறுபடுகின்றது. வடமொழித்தாக்கவும் வட்டார மொழித் தாக்கவும் இதற்குக் காரணமாகலாம்.

ஒத்த வடிவில் அமைந்தவை:

மக்கள்பெயர்

எ.டு:

கம்பராமாயணம்	இராமசரிதம்
இராமன்	இராமன்
இராவணன்	இராவணன்
இலக்குவன்	இலக்குவன்
இலக்கணன்	இலக்கணன்
இராகவன்	இராகவன்
உருத்திரன்	உருத்திரன்
சுக்கிரீவன்	சுக்கிரீவன்

- போன்ற பெயர்கள்

(2) 'வர்ணம்' என்ற வடசொல் தற்பவமாக 'வண்ணம்' என ஆகும். பெயரடையுடன் விகுதி இரு நூற்களிலும் 'வண்ணன்' என்றே அமையப்பெற்றுள்ளன.

எ.டு:

கம்பராமாயணம்	இராமசரிதம்
அஞ்சன வண்ணன்	காயாமலர் வண்ணன்
எழில் வண்ணன்	கொண்டல் வண்ணன்

(3) 'அக்கம்', நயனம், லோசனம் - ஆகிய வடமொழிச் சொற்கள் கண்ணைக்குறிக்கும். கம்பன் இடுகுறியாக அக்கன் என்றும், மற்றிரண்டையும் தற்பவப்படுத்திக் 'கண்ணன்' என்றும் குறிப்பிட, இராமசரிதன் 'கண்ணன்' என்ற பெயருடன், மூன்று முறையிலும் குறிப்பிடுகிறார்.

	க.ரா.	இராச.
எ.டு:	1) குமுதக்கண்ணன்	1) சோணிதக்கண்ணன் யூபக் கண்ணன்
	2) விருபாக்கன்	2) விருபாக்கன் சோணிதாக்கன்
	3) –	3) அரவிந்தநயனன் யூப நயனன்
	4) –	4) அரவிந்தலோசனன் சோனித லோசனன்

(4) முகம், வதனம், அனம் – என்பன முகத்தைக்குறிக்கும் சொற்கள். கம்பராமாயணம் 'முகம்' என்ற சொல்லைப் பெயரொடும், 'வதனம்' என்ற சொல்லைப் பிற இடங்களிலும் கையாள, இராமசரிதம் மூன்று சொற்களையும் கையாளுகிறது.

	க.ரா	இரா.ச.
எ.டு:	1) தசமுகன் திசைமுகத்தோன் நான்முகக்கடவுள்	1) குஞ்சரமுகன் 2) கரிவதனன்
	2) மருமத்தான் வதனம் சொல்லிய வதனம்	3) வாரணானன்

(ஆ) மாறுபட்டு வருவன

1. வடமொழியில் 'பாலி' என்னும் பெயர் தமிழில் 'வாலி' என்றமையும் கம்பனில் வாலி என்று குறிப்பிட இராமசரிதத்தில் 'வாலி' என்றும் 'பாலி' என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது

	க.ரா	இரா.ச
எ.டு:	1) வாலி	வாலி
	2) –	பாலி

2) வடமொழியில் 'ஜ'–வில் தொடங்கும் பெயர்கள் தற்பவமாக இராமசரிதத்தில் 'ச' எனவும், சிலவிடங்களில் 'செ' எனவும் வழங்கப்படுகிறது. கம்பன் தமிழ் 'ச' என்றே துவங்கும்.

	க.ரா.	இரா.ச.
எ.டு:	சானகி	சானகி
	சாம்பவன்	சாம்பவன்
	சனகன்	சனகன்
	–	செனகன்

3) 'ஷ' தமிழ்மொழி முதலில் சகரமாகவும் இடையே டகரமாகவும் வரும்; இராமசரிதமோ 'ஷ' – 'ழ' கரமாக வருகிறது. எழுத்துவடிவில் அத்தகைய மாற்றம் பெற்றிருக்கலாம்.

	க.ரா.	இரா.ச.
எ.டு:	வீடணன்	வீழணன்
	விபீடணன்	
	வீடணன்	விபீழணன்

4) பேச்சுமொழியில் 'இ' கரம்' கரமாகத் திரிவதுண்டு. இராமசரிதத்தில் இதனைக் காணமுடிகிறது. கம்பனில் பேச்சுத் தமிழ் அல்லது வட்டார மொழி சொற்கள் அரிது

	க.ரா.	இரா.ச.
எ.டு:	தயமுகன்	தெசமுகன்
		திசமுகன்
	கவாக்கன்	கெவாக்கன்
	பிரசங்கன்	பிரசெங்கன்
	சனகன்	செனகன்

அட்டவணை 3:3

கம்பராமாயணம் - இராமசரிதம் ஆகியவற்றில் - மக்கள் பெயர்
தனிப்பெயர் - கூட்டுப்பெயர் (யாப்பு அமைதிப்படி

வ. எண்	அகரவரிசை/சகரவரிசை	கம்பராமாயணம் எண்ணிக்கை	கம்பராமாயணம் ஆக	இராமசரிதம் எண்ணிக்கை	இராமசரிதம் ஆக
1	அகரவரிசை: (அ முதல் ஔ வரை)				
	தனிப்பெயர்:				
	அ) ஓரசைச்சீர்ப்பெயர்கள்	2	64	3	34
	ஆ) ஈரசைச்சீர்ப்பெயர்கள்	62		31	
	கூட்டுப்பெயர்:				
	அ) மூவசைச்சீர்ப்பெயர்கள்	18	48	50	116
	ஆ) இரண்டு ஈரசைச்சீர் சேர்ந்துவரும் பெயர்கள்	30		66	
			112		150
2.	'க' கரவரிசை (க முதலியன)				
	தனிப்பெயர்:				
	அ) ஓரசைச்சீர்ப்பெயர்கள்	5	196	15	149
	ஆ) ஈரசைச்சீர்ப்பெயர்கள்	191		134	
	கூட்டுப்பெயர்கள்:				
	அ) மூவசைச்சீர்ப்பெயர்கள்	88	174	152	282
	ஆ) இரண்டு ஈரசைச்சீர்களும் அவற்றிற்கு மேலும் வரும் பெயர்கள்	86		140	
			370		431

*கம்பனில் இரண்டு ஈரசைச்சீர்களுக்கு மேல் வருவதில்லை

இந்த அட்டவணை அறிவிப்பன:

கம்பராமாயணம் - இராமசரிதம் ஆகியவற்றில் மக்கள்பெயர் - யாப்பமைதிப்படி தனிப்பெயர், கூட்டுப்பெயரென அலகிட்டுப் பிரிக்கப்பட்டு, அவற்றின் வகைதொகை தரப்பட்டுள்ளன. அகர வரிசையெனவும் 'க'கர' வரிசை எனவும் இரண்டாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. தனிப்பெயர் கூட்டுப்பெயர் அலகீடு பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளன. அவை இடம்பெறும் இடங்களும் தனியே தரப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை ஒப்பீடு:

(அ) கம்பனில் அகர வரிசை தனிப்பெயர் - 112
சீராமனில் அகர வரிசைதனிப்பெயர் - 150
சீராமனில் மிகையாக 48 பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

(ஆ) கம்பனில் ககர வரிசை கூட்டுப்பெயர் - 370
சீராமனில் அகர வரிசை கூட்டுப்பெயர் - 431
சீராமனின் இராமசரிதத்தில் மிகையாக '61' பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

மிகைப்பட்டியல்

	கம்பராமாயணம்	இராமசரிதம்	மிகை
தனிப்பெயர்	112	150	48 —>சீராமன்
கூட்டுப்பெயர்	370	431	61 —>சீராமன்
ஆக	482	581	109

இராமசரிதம் மக்கட்பெயர் கூடுதற்கான காரணம் முன்னர் கூறப்பட்டது.

முடிவுரை :

கம்பராமாயணம் - இராமசரிதம் இவற்றில் அமைந்த மக்கள் பெயர் இடப்பெயர் ஆய்வில் பின்வரும் உண்மைகள் தெளிவாகின்றன.

1. தொல்காப்பியரும் நன்னூலாரும் பெயராய்வுக்கு முன்னோடிகள் எனலாம்.

2. தொல்காப்பிய மரபியல் பெயராய்வுச் சிந்தனைக்கு மேலும் வழிகோலுகிறது.

3. திணையடிப்படையில் உயர்திணை, அஃறிணைப் பெயர்கள் இடம்பெறும் வகைகளைத் தொல்காப்பியமும் நன்னூலும் குறிப்பிடுகின்றன. பகுப்பாய்வுக்கு இவை உதவுகின்றன.

4. அகராதிகள், அபிதான சிந்தாமணி, கலைக்களஞ்சியம் போன்ற நூற்கள் பல்துறைப் பெயர்களைத் தொகுத்தளிக்கின்றன. இவை, சொல் பொருள் விளக்கத்திற்கு மிகச்சிறந்தனவாகக் கருதப்படுவதால் பல்வேறு துறைப்பெயர்களை வகைப்படுத்த அவை உதவுகின்றன.

5. சொற்கள் தனித்தோ இணைந்தோ மக்கள் பெயராய் அமைகின்றன. மொழிக்கூறுகளையும் தொடர்களையும் அறிய அவை துணையாகின்றன.

6. வடமொழிச் செல்வாக்கால், திராவிட மொழிகளில் வடமொழிப் பெயர்களும், இருமொழி கலப்புப்பெயர்களும் இடம்பெறலாயின. கலப்பின் உண்மைகளை அறிந்து கொள்ள இவ்வாய்வால் இயல்கின்றது.

7. யாப்பமைதிக்கு ஏற்ப மக்கள் பெயரும் இடப்பெயரும் சீர் அடிப்படையில் தனிப்பெயராகவும் கூட்டுப்பெயராகவும் ஆய்வு செய்யப்பட்டு அவற்றிற்கான பட்டியல்கள் தரப்படுகின்றன.

8. கம்பராமாயணம், மக்கள்பெயர்கள் வடமொழியிலிருந்து தமிழாக்கம் செய்வதில் தமிழிலக்கண மரபு பெரிதும் போற்றுகிறது.

9) இராமசரிதம், வடமொழிப்பெயர்களை மலையாளம் ஆக்கும்போது வடமொழியையும், கலப்பு மொழியையும் கையாண்டு மொழியாக்கப் படுத்துவதில் இடர்படுகிறது.

10) கம்பராமாயணம் பெயரமைதியில், இலக்கண வழக்கைப் பின்பற்ற, இராமசரிதம் சமூக – வட்டார வழக்கைப் போற்றுகிறது.

11) பெயர்கள் முன்னொட்டாகவேனும் பின்னொட்டாகவேனும், இராம சரிதம் பெயர்களை யாப்பமைதிக்காகப் பலபடத்தருவதால், பெயர்களின் எண்ணிக்கை மக்கள் பெயரில் கூடுதலாக உள்ளது.

12) இடப்பெயரில் இருநூற்களும் ஓரளவு ஒரே அமைப்பிலேயே அமைந்துள்ளன. வடமொழி, வட்டார மொழித்தாக்கம் இதிலும் காணப்படுகிறது.

13) இதிகாச நூற்களில் தமிழ்–மலையாளம் பெயர்கள் அமையும் பான்மைப் பொதுவாகத் தெரிகிறது.

14) ஒப்பீடு அட்டவணை பெயர் அமைவுகளைக் கணக்கிட்டுக் காட்டுகிறது

அடிக்குறிப்புகள்

1.	தொல்காப்பியம்,	சொல்லதிகாரம்,	நூற்பா:	155.
2.	மேற்படி	" பெயரியல்	நூற்பா:	11.
3.	மேற்படி	சொல். எச்சவியல்	"	: 1.
4.	நன்னூல்	பெயரியல்	"	: 261
5.	"	"	"	: 276
6.	"	"	"	: 277
7.	தொல்காப்பியம்	சொல். எச்சவியல்	"	: 6
8.	"	"	"	: 8
9.	நன்னூல்	பதவியல் – வடமொழியாக்கம்,	நூற்பா,	46.
10.	மேற்படி			46
11.	மேற்படி			48
12.	மேற்படி			48
13.	மேற்படி			49

14. தமிழ்ப்பாடஞ் சொல்லும் முறை
பகுதி–1 பா.பொன்னப்பன் ப.112.
15. மேற்படி, ப.112.
16. மேற்படி, ப.113.
17. மேற்படி, ப.114.
18. 'கேரள பாணினீயம்' – தமிழாக்கம்
டாக்டர் ம.இளையபெருமாள், நூல் அறிமுகம், ப.12.
கேரளப் பல்கலைகழக வெளியீடு

இயல் நான்கு

போர்த்தலைமைப் பாத்திரங்கள்

இயல் நான்கு

போர்த் தலைமைப் பாத்திரங்கள்

4.0 முகவுரை:

காப்பியக்கவிஞன் அரியபல உண்மைகளையும் நீதிகளையும் உலகிற்கு உணர்த்த விரும்புவான். கவிஞன், தான் உணர்த்த விரும்பும் கருத்துக்களை வெளியிடப், பாத்திரங்களைப் படைத்துக்காட்டுவான். காப்பியத்தின் உயிர்நிலைப் பண்பாகப் பாத்திரப்படைப்பு அமைகின்றது. பாத்திரங்களின் தலைமைப்பண்பு அவற்றின் மனம், சொல், செயல்களைச் சார்ந்தது. உயர்பாத்திரச் செயல், உள்ளம், சொல், செயலால் உயர்ந்து நிற்கும். தன்னல நோக்குடைய பாத்திரச் செயல்கள் துவக்கத்தில் ஆக்கம்போலத்தோன்றினாலும், இறுதியில் அழிவிலேயே கொண்டு செலுத்தும்.

4.0.1 காப்பியத்தில் இடம்பெறும் ஒவ்வொரு பாத்திரப்படைப்பிலும் தனித்தனிப் பண்பும் தனித்தனித்திறனும் நன்றாகப் புலப்படவேண்டும். "பாத்திரங் களின் இயல்புகள் கதை நிகழ்ச்சியோடு சேர்ந்து வளர்ந்து முதிர்ந்து தெளிவுறுதல் வேண்டும். கதையமைப்பு, பாத்திரங்களின் தனிப்பட்ட இயல்பு, சூழ்நிலை – இவை தம்மில் ஒரு தொடர்பும், ஓர் ஒற்றுமையும் இருத்தல் வேண்டும். நமது வாழ்க்கையோடும் மக்கள் இயல்போடும் பொருந்தியவையாகப் பாத்திரங்கள் இயற்றப்படல்வேண்டும்[1]" எனப்பாத்திர படைப்பு பற்றிப் பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை கூறுவார்.

4.0.2 கம்பன், 'அறம்வாழ மறம் தேயும்' என்ற இராமாயணக் கொள்கையை நிலைநாட்டத் தமிழில் காவியம் செய்தான். அறத்தின் நாயகனாக ஒருவனைப் படைத்து, அவனைச் சுற்றிலும் அறம்வாழ உதவிய பல பாத்திரங்களைப் படைத்துக்காட்டுவான். அறம்திறம்பிய அரசன் ஒருவனைப் படைத்து,

அவனைச்சுற்றி அறச்சார்பற்ற பல திறப்பட்ட பாத்திரங்களையும் அமைத்துத் தருகின்றான். அன்பு நிறைந்த அறத்தினையும், அறம் திறம்பிய மறத்தினையும் மோதவிடுகிறான். மோதலின் பயனாய் உருவான பெரும்பகுதியே இலங்கைப்போர் நிகழ்ச்சிகளைத் தரும் யுத்தகாண்டம்.

4.0.3 போரில் தலைமையேற்கும் பாத்திரங்கள் போரில் உறுதியும், தோல்வியில் அறைகூவலுடன் கூடிய எதிர்ப்பும், வெற்றியில் பெருந்தன்மையும், அமைதியில் நல்லெண்ணமும் கொண்டு விளங்க வேண்டும். "அமைதியே இறுதியில் அடையவிரும்பும் மிகச்சிறந்த பரிசாகக் கருதவேண்டும்"[2]. மேலும், "வினையில் வீறுபெற, வாகைசூடத், தக்க இடத்தில், உரிய காலத்தில், வினையாற்றத் தகுந்த ஆளை அமர்த்தப், போர்த்தலைவர் ஆள் அறி மாண்பினராக விளங்கல் வேண்டும்"[3] என இக்காலப்போரியல் நெறிகளைக் கூறும், போர் அறிஞர்கள் கூறுவார்கள்.

4.0.4 கம்பன் போர்ப்பகுதிகளில் இடம்பெறும் பாத்திரங்கள் ஒவ்வொருவரும் தமக்கே உரித்தான தனித்துவத்தைக் காத்துப் போற்றுபவர்கள். அவர்கள் சொற்களாலும் செயல்களாலும் அவர்களுடைய தனித்தன்மை வெளிப்படும். யுத்த காண்டத்தில் பாத்திரங்கள் அளவில் மிகுந்துள்ளன. அவை அனைத்தும் ஒரே வகையானவை அல்ல. மனிதவியல்புள்ள பாத்திரங்கள் உள்ளன. மீவியல்புள்ள அரக்கர் வானரர் முதலிய பாத்திரங்களும் உள்ளன. யுத்தகாண்ட நெடுகிலும் தோன்றிப் பங்கேற்கும் முதன்மைப் பாத்திரங்களும், இடையில் தோன்றி இடையில் மறையும் துணைப்பாத்திரங்களும் உள்ளன. முதன்மைப் பாத்திரங்களாக இராமனையும் இராவணனையும் சுட்டலாம். காப்பியத்தலைவன் இராமன் தன்னேரில்லாத தலைவன். வீரர்களுக்குள் வீரன், அவன் பரம்பொருள் ஆயினும், மனிதனாகத் தோன்றி, மனிதனாகவே நடந்து கொள்பவன். இராவணன் எதிர்நிலைத் தலைவன். இராமனுக்கு ஒத்த வகையில் எதிர்நிலைத்தலைவனாக இராவணனையும் படைத்துக்காட்டுவான் கம்பன்.

4.0.5 இராமனுக்குத் துணையாக நின்று போரில் தலைமை ஏற்றுப் போர்புரியும் பாத்திரங்களுள் மிகச் சிறப்புடையவன் இலக்குவன். அடுத்தபடியாக விளங்குபவன் அநுமன்; இவன் இன்றியமையாத பாத்திரமாக விளங்குபவன். இப்பாத்திரங்களுக்கு உறுதுணையாக நின்று வழிகாட்டுபவன் வீடணன். இராவணனுக்குத் துணையாக நின்று, போரில் தலைமை ஏற்றுப் போர்புரிபவர்களுள் இன்றியமையாதவராகக் கருதப்படுவோர் கும்பகருணன், அதிகாயன், இந்திரசித்து ஆகியோராவர். இப்பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் கற்போர் மனத்தில் பதிந்து வியக்கச் செய்கிறது.

4.0.6 போர்ச் செயல்களை மேற்கொண்டு நடத்தும் இராமன், இராவணன், அநுமன், வீடணன், ஆகிய அறச்செயல் பாத்திரங்களும், இராவணன், கும்பகருணன், அதிகாயன், இந்திரசித்து ஆகிய மறச்செயல் பாத்திரங்களும் இவ்வியலில் இடம்பெறுகின்றன. பாத்திரங்கள் மேற்கொள்ளும் போர்ச்செயல்கள் ஆராயப் படுகின்றன. கம்பன் காட்டும் பாத்திரங்களை முதலில் விளக்கிக்காட்டியும், சீராமகவி, கம்பனிலிருந்து வேறுபடும் இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டியும் வரையறுக்கப் படுகின்றன. ஒப்புமைப்படுத்தும் அட்டவணையும் தரப்பட்டுள்ளது. பின்னிணைப்பாக இப்பாத்திரங்கள் மேற்கொள்ளும் போர்ப்பட்டியல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

போர்த்தலைமை ஏற்கும் கம்பன் காட்டும் பாத்திரங்கள்:

4.1 இராமன்:

4.1.0 இராமாயணப் போர்த்தலைமை ஏற்கும் பாத்திரங்களில் இராமனே தலைமையானவன். 'தன்னேரில்லாத் தலைவனையுடைத்தாய' காப்பியம் அமைய வேண்டுமென்பது இலக்கணம். கம்பன், தன்காலச்சூழலில் இராமனைக் கடவுளின் அவதாரமாகவே கொண்டான். ஆயினும் கதையில் இராமனுடைய

சொல்லும் செயலும் ஒரு மனிதனுடைய சொல்லும் செயலுமாகவே அமைந்து விடுகின்றன. இறைத்தன்மைக்கும் மனிதத் தன்மைக்கும் இடையே முரண்பாடோ சிக்கலோ ஏற்படாமல் கதையைக் கொண்டு செல்லும் கம்பன் கவித்திறன் போற்றுதற்குரியது. அன்பும் அருளும் அறமும் வாய்ந்த இராமனின் போர் நெறியை யுத்தகாண்டப் போர் நிகழ்ச்சிகளின் வழி காண்போம்.

4.1.1 சீதையை மீட்டுதற்கு இலங்கை நோக்கிச் செல்லுகின்ற இராமனை யுத்தகாண்டத் துவக்கத்தில் நாம் காண்கிறோம். மாசற்ற அன்பும் வலிமையும் உடைய அனுமன்வழி இலங்கைபற்றி அறிந்த இராமன், தென்திசைக் கடலைக்காண எழுபது வெள்ளம் படைசூழ வருகின்றான். அண்ணன் சொல்லுக்குக் கட்டுப்படும் இலக்குவன், அச்சத்தாலும் அன்பினாலும் இராமன் தலைமைக்குத் தன் குலத்தோடு கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் சுக்கிரீவன், மற்றும் அங்கதன், அனுமன் ஆகியோர் படையுடன் செல்கின்றனர். கடலின் தோற்றம், பரப்பு இவற்றைக்கண்டு துயரும், சீதைபால் காதலும் மிக, இராமன் படையுடன் கடற்கரையில் தங்குகின்றான்.

4.1.2 இராவணன் கூட்டும் மந்திர ஆலோசனையில், சீதையைவிட்டு விடுவதே உயிருக்கு உறுதி என வீடணன் அறவுரை கூறுகிறான்; அரக்கர்கோன் கருத்தை மறுத்த தம்பி வீடணனை நாடுகடத்துகிறான். இராமனிடம் அடைக்கலமடைகிறான் வீடணன். பகைவனிடமிருந்து வந்தவனைத் தம்மோடு சேர்த்துக்கொள்ளலாமா? கூடாதா? என்பதை ஆராய்கின்றான். அனுமன் ஒருவனே, வீடணனைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாமென்கின்றான். இராமன், அடைக்கலச் சிறப்பைக்கூறி, "மாருதி வடித்துச்சொன்ன பெற்றியே பெற்றி" (vi:4:105) எனக்கொண்டு அடைக்கலமளிக்கின்றான். அவனையும் தம்பியாக ஏற்று, இந்திரற்குமரிய இலங்கையின் அரசனாக்குகிறான். வேள்வியாலும் தவத்தாலும் ஞானத்தாலும் பெறவியலாத பேற்றை வீடணன் எளிதாகப் பெற்றுவிடுகிறான். இந்நிகழ்ச்சியால் இராமபிரானின் அருள் உள்ளம் விளங்கும்.

4.1.3 இராமன், இலங்கையின் இயல்பு, ஒன்னார் படைவலி முதலியவற்றை வீடணனிடமிருந்து கேட்டறிகிறான். அனுமனின் முன்னைய ஆற்றலையும் உணர்கின்றான். தொடர்ந்து வானரப்படையோடு இலங்கை செல்ல வழி வேண்டி வருணனை வழிபடுகிறான். தருப்பைப்புல்லை விதிப்படி பரப்பி, அதன்மேல் கிடந்து ஏழுநாள் வரை வருண மந்திரத்தை ஓதியும், அவன் வராத நிலையில், வெகுண்டு வில்லில் நாணொலி செய்து, பிரம்மாத்திரம் விடுகின்றான். உலகமே கலங்க வெந்த உடலோடு, அழுத கண்களோடு – தொழுதகையோடு, வருணன் இராமன் திருவடிகளில் அடைக்கலம் புகுந்தான். இராமனைச் 'சுருதி மூர்த்தி' என்று விளித்து

> 'ஆழி நீ; அனலும் நீயே; அல்லவை எல்லாம் நீயே;
> ஊழி நீ; உலகும் நீயே; அவற்று உரையும் உயிரும் நீயே'
>
> (vi :5:68)

என்று கூறி வாழ்த்துகின்றான். இதனால் இராமனின் வெஞ்சினமும் அடைக்கலத் திறனும் போதரும்.

4.1.4 இராமன், நளன் உதவியுடன் தன்படைகளுடன் மூன்றே நாட்களில் கடலில் 'சேதுபந்தனம்' செய்கிறான். சுவேல மலைமீது நின்று நகரை அவன் நோக்கியபோது, இலங்கை வடதிசை வாயிற்கோபுரத்தின் மீது ஏறிநின்ற இராவணனை இராமனுக்கு வீடணன் சுட்டிக்காட்டுகிறான். உடனின்ற வானரவரசன் சுக்கிரீவன், வெகுண்டு இராவணன் மீது பாய்கின்றான். இருவரும் போரிடுகின்றனர். துணைவனின் வரவு காணாத இராமன் "உன்னியகருமம் எல்லாம் உன்னோடு முடிந்த" என்று இயம்பி உணர்வு அழிகின்றான். இந்நேரத்தில், அரக்கர்கோனின் மௌலிமணிகளைப் பறித்துக்கொண்டு வருகின்றான் சுக்கிரீவன். இராமன்,

''அன்பனை அமரப்புல்லி மஞ்சனம் ஆட்டிவிட்டான்
தன்பெரு நயனம் என்னும் தாமரை சொரியும் நீரால்''
(vi :11:34)

எனத் தன் அன்பை வெளிப்படுத்தி, அவனது வெற்றித் திறனைப் பாராட்டுகிறான். மனிதத்தன்மைத்தான அன்பும் வீரமும் பாராட்டும் இராமன்பால் இங்குக் காண்கின்றோம்.

4.1.5 இராமன், இராவணனை வென்று அழித்தற்பொருட்டு இலங்கையை முற்றுகையிடுகிறான்; வானரர் படையும் அரக்கர் படையும் அணி அணியாக நிற்கின்றன. இராவணனைப் போருக்கு எதிர்பார்த்தும், வராத நிலையில், அங்கதனைத் தூதாக அனுப்புகிறான். தூதுவன், ''உறுதி பயக்கும் செயலை நோக்குவாயின் சீதையை விடுத்து இராமனைத் தொழுது வாழ்வாயாக''என்று இராவணனிடம் தூதுரைக்கின்றான். அவனது மாறுபட்ட செயலால், இராமனிடம் மீண்டான். செய்தி அறிந்து, ''மூர்க்கன், முடித்தலை அற்றபோது அன்றி ஆசை அறான்'' (vi :13:43) என்று கூறி நின்றான். போர் மூள்கின்றது.

4.1.6 முதல்நாள் போரில் வானரப்படையும் அரக்கர் படையும் எதிர்த்துப் போரிடுகின்றன. இராமனும் இராவணனும் தும்பைப்பூவைச் சூடிப் போருக்குப் புறப்படுகின்றனர். இராவணன் "நெடுந்தும்பையும் சூடினான்" (vi :15:97); இராமன், "இளவரிக்கட்டிலை ஆரொடு ஏர் பெறத்தளவொடு தும் பையும் சுழியச் சூட்டினான்" (vi :15:115) எனத் தமிழ்ப்போர் நெறிக்கு ஏற்ப இதனைக் கம்பன் படைப்பார். போரில், அரக்கர் படைத் தலைவர்களான வச்சிரமுட்டி, கும்பானு, பிரகத்தன், சுபாரிசன் முதலியோர் இறந்துபடுகின்றனர். செய்தி அறிந்த இராவணன், சுக்கிரீவன், அனுமன், இலக்குவன் ஆகியோருடன் போரிடுகின்றான். இராவணனுக்கு இவர் நால்வரும் பின்னடைகின்றனர்.

ஆயினும், இவர்கள் வல்திறனை அறிய இராவணனுக்கு வாய்ப்புக்கிடைக்கிறது. அநுமன் வேண்டுகோள்படி இராமன், அவன் தோள்மீதேறிக் கொண்டு கடும்போர் செய்கின்றான். இராவணன் தேர்மீதிருந்து போர் செய்கின்றான். அவன் விடுத்த வெஞ்சரங்களை இராமன் தன்கணைகளால் அழிக்கின்றான். அவன் விட்ட அம்புகள் பலவாகப்பெருக, இராவணன் விட்ட அம்புகள் பயனற்றுப் போகின்றன. இராவணன், இராமனுடன் தனித்து நின்று போர் செய்ய, அவனது தேர், வில், வாள் முதலியவற்றை இழந்து, மணிமுடி உருளத் தரையில் சாய்கின்றான். அவன் வலிமையற்று, படைக்கலமின்றி நிற்கக்கண்டுப், பகைவர்க்கு அருளும் நன்னெஞ்சுடைய இராமன், அவனுக்குச்சில நல்லுரை கூறி "இன்றுபோய், போர்க்கு நாளைவா" என உயிர் நல்குகிறான் (VI:14:255).

4.1.7 இராவணன், போர்க்களம் செல்லுமாறு கும்பகருணனைப் பணிக்கிறான். "சீதையை விடுவதே சிறந்தது" - என்று தமையனிடம் அறிவுரை கூறியபோதிலும், நன்றிக்கடனாக, அண்ணனைக் கைவிடாது போருக்குப் புறப்படுகின்றான். நீலன், அங்கதன், அநுமன், இலக்குவன் முதலியோர்களுடன் கடும்போர் புரிகின்றான். கும்பகருணன் சுக்கிரீவனை இறுக்கிப்பிடித்து உணர்விழக்கச் செய்து இலங்கைக்குக் கொண்டு செல்லவே, இராமன் அம்புமாரி பொழிந்து திசைகளை எல்லாம் மறைத்து, அம்பாலாக்கிய மதிலால் இலங்கையில் நுழையாவண்ணம் செய்துவிடுகின்றான். அப்போது கும்பகருணன் இராமனை நோக்கி, "சுக்கிரீவனை என்னிடமிருந்து மீட்டனையாயின், சீதையையும் மீட்டாய்" என்று வீரவுரை பகர்கின்றான். அது கேட்ட இராமன் அம்பொன்றை அவன் நெற்றியில் செலுத்துகின்றான். அதனால், மயக்கமுறவே, அவன் செங்குருதி பட்டமையால், சுக்கிரீவன் மயக்கம் தெளிந்து கும்பகருணன் மூக்கையும் காதையும் கடித்து எடுத்துக்கொண்டு மீளுகிறான். உணர்வுபெற்ற கும்பகருணன் மூக்கும் காதும் இழந்தமை கண்டு வெகுண்டு இராமனுடன் போர் தொடுத்து வாளினை இழந்து தமியனாகிறான். இந்நேரம், இராவணன்

அனுப்பிய பெரும்படை உதவியாக இருக்கிறது. நால்வகைப் படைகளுக்கும் அழிவு ஏற்படுகிறது. இராமனால் சூலப்படை அழிக்கப்பட்டவுடன் கும்பகருணன் வாளேந்திப் போர் செய்கின்றான். இராமன் அவனது கைகளைத் துணிக்கின்றான். கைகள் இழந்த நிலையிலும் அவன் வானரச்சேனைகளைத் தொலைக்கிறான். இராமன் அவன் இரு கால்களையும் துணிக்கிறான். இந்நிலையிலும் கும்பகருணன் ஊட்டும் போர் வீரம் கண்டு இராமன் வியக்கின்றான். வீடணனுக்கு ஒரு துன்பமும் நேரா வண்ணம் காக்க வேண்டியும், மூக்கிழந்த முகத்தை யாரும் காணாவண்ணம் தன்தலையை அறத்துக்கடலில் வீழ்த்த வேண்டுகிறான். இராமன், வேண்டியவாறு செய்து முடிக்கின்றான். அரக்கர்கள் செய்தியை இராவணனிடம் அறிவிக்கின்றனர். இராமபிரானின் போர்த்திறனும் அன்பின் பெற்றியும் வெளிப்படுவதுடன், கும்பகருணனது செய்நன்றித்திறனையும் நாம் அறிந்துகொள்ளுகிறோம்.

4.1.8 பின், மாயாசனக நாடகம் நடக்கின்றது. தொடர்ந்து, இலக்குவன் - அதிகாயன் போர் நடக்கிறது; தூய வீரத்துக்கு இலக்கணமாக நடக்கிறது; அவ் வீரத்துக்கு விளக்கமாக அது அமைகிறது. படைத்தலைவர் பலர் வதைக்கப்படுகின்றனர். இதன் பின்பே இந்திரசித்து போர்க்களத்துக்கு வருகின்றான். இலக்குவனைக் கொல்வேன் என்று வஞ்சினம் கூறி, அவனை வெல்ல இயலாத நிலையில், நாகபாசத்தை விடுகிறான். இலக்குவனோடு தானையரும் சேனைத்தலைவர்களும் கட்டுண்டு விழுகின்றனர். செய்தி அறிந்து களம்புகுந்த இராமன் பெருந்துயருறுகின்றான் 'தம்பி இறப்பின் தானும் உயிர் தரியேன்' எனக்கருதிய அவன், வீடணன் வழி உண்மை அறிகிறான். கருடன் வரவே, நாகபாசம் நீங்குகின்றது. பின்னர், இந்திரசித்து, மாயையால் எவரும் அறியாவண்ணம், பிரமாத்திரத்தை விடுகிறான். இலக்குவனும், வானரத் தலைவர்களும் அயர்ந்து தளர்ந்து மூர்ச்சிக்கின்றனர். களம் வந்த இராமன், "தமியனான நான், தம்பிமாள இனி நான் வாழேன்; உன்னுடன் வந்தேன்" என்று அரற்றுகிறான். உயிர்பெற்ற அனுமன், மருந்து மலையைக் கொணர, யாவரும் உயிர்பெற்று எழுகின்றனர்.

இறுதியில், இலக்குவன் விடுத்த வாளிக்கு இந்திரசித்து இரையாகின்றான். தன் தம்பியால் உள்ள உணர்வு, சீதைபால் உள்ள அன்பு, இராமன் வெளிக்காட்டும் செயல், இராமனை மனிதனாகவே காட்டுகின்றது.

4.1.9 தொடர்ந்து, கரன் மகனாகிய மகரக்கண்ணன் ஐந்து வெள்ளம் சேனையுடன், 'தன் தந்தையைக் கொன்ற இராமனைப் பழிதீர்ப்பேன்' எனக்கூறிப் போருக்குப் புறப்படுகிறான். அவன், மாயையால் இடிகாற்று நெருப்பு முதலியவற்றை உண்டாக்கி, உண்மை உருவம் தோன்றாவண்ணம் போர் செய்து மறைந்துகொண்டு நிற்கின்றான். இராமன் அம்புபட்டமையால் குருதி ஒழுகும் உண்டை உருவம் தெரிய வருகிறது. இராமன் ஓரம்பால் அவனைக் கொல்லுகிறான். மாயையை உணர் திறனால் இராமன் வெல்லும் பான்மை இதனால் புலப்படுகிறது.

4.1.10 இந்திரசித்தின் வதம் இராவணனைப் புத்திரசோகத்தால் மனமுடையச் செய்கிறது. இதற்குக் காரணமான சீதையைக் கொல்வேன் என முண்டெழுகின்றான் இராவணன். மகோதரன் தடுக்கிறான். இராவணன் போர்க்களம் புகுந்து பொருத, இலக்குவன் வேல் ஏற்கிறான். மூர்ச்சித்த அவனை, அனுமன் மீண்டும் மருந்து மலையைக் கொணர்ந்து உயிர்ப்பிக்கிறான்.

4.1.11 அடுத்து, போரின் உயர்நிலையான மூலபலப்படை போர் செய்கிறது. "சீதையை அடைவேன் அல்லது இறப்பேன்" என்று வஞ்சினம் கூறி இராவணன் போர்க்களம் செலுத்துகிறான். இம்மை மறுமைக்கு ஏற்ற பூசனையை முறையாகச் செய்து போர்த் தொழிற்குச் செல்லுகிறான். அவன் விடுத்த கணைகள் விண்ணையும் மண்ணையும் மறைக்கின்றன. அம்புகளால் அறத்தின் நாயகன் கட்புலனாகாது மறைகின்றான். விரைவில் அம்புக்கூட்டை அறுத்தெறிந்து அரக்கனையே வருத்துகின்றான். இராவணன் விடுத்த தாமதாத்திரத்தைச், சிவன் படையால் தொலைக்கிறான் இராமன். அடுத்து விட்ட ஆசுரப்படையை அக்கினிப்படையால் அழிக்கின்றான். தசமுகன்

தொடுத்த மயன்படையைக் காந்தர்ப்பக் கணையால் போக்கினான். தண்டாயு தத்தையும் பொடி செய்தான்; அரக்கன் விடுத்த மாயாத்திரம் ஞானக்கணையால் ஒழிகிறது; சூலம் உங்காரத்தால் பொடியாகிறது. இச்செயலைக்கண்ட இராவணன், 'இராமன் வேத முதல்வனோ?' எனக் கருதுகின்றான். கடும்போருக்குப்பின்னர், இராமன், அரக்கன் மேனியை முற்றும் அம்பினால் மூடினான். நிலைகலங்கித் தேரின் மேல் வீழ்கிறான், அரக்கர் கோமான், அதுகண்ட சாரதி, தேரை விலக்கி நிறுத்த, இராமன் அம்பு எய்தலைத் தவிர்க்கிறான். மாதலி இராவணனைக் கொல்ல வேண்ட, "அது நீதி அன்று" என்று மறுக்கிறான் இராமன்.

"படைதுறந்து மயங்கிய பண்பினான்
இடைபெறும் துயர் பார்த்து, இகல் நீதியின்
நடைதுறந்து உயிர் கோடலும் நன்மையே?
கடைதுறந்து போர் என் கருத்து" என்றான்"

(VI:36:173)

இதனால், இராமபிரானின் தூய வீரம் விளங்கும்.

உணர்வு பெற்ற இராவணனோ, தேரைத் திருப்பிய சாரதியைக் கடிந்து வாளை ஓங்குகிறான். "மாய்வதைத் தவிர்க்கத் தேரைத் திருப்பினேன்" எனக் கூறிய பாகன்பால் இரக்கங்கொண்டு, மன்னிக்கிறான். மீண்டும் இராமனோடு போர் நடக்கிறது. இராவணன் விடுத்த அம்புகள், எறிந்த இருப்புலக்கை, முதலிய வற்றையெல்லாம் அழித்த இராமன், முடிவில் அவன் மேல் அயன்படையை விடுக்கிறான். அப்படை இராவணன் உயிர்பருகிப்புறம் போகின்றது; பரம்பொருளின் புனிதவாளியினாலாயே மாள்கின்றான். அப்பொழுது இராவணன் முதுகிலே காணப்பட்ட தழும்புகளைப்பார்த்த இராமன், "தன் வெற்றியும் வீரமும் பழுதுபட்டன" என்று எண்ணுகிறான். போர் யானைகளுடன் முன்பு போரிட்டதால் ஏற்பட்ட போர் வடு என வீடணன் கூற, இராமனுடைய ஐயம் நீங்குகின்றது.

4.1.12 சீதையை மீட்டபின், இராமன் அயோத்திக்குச் செல்லுகிறான். முடிசூட்டுவிழாவில், அனுமன் புனிய நீர் கொணர, மஞ்சனநீராட்டி, விழாவில் இராமன் படைக்கு உதவிய அனைவருக்கும் பரிசுகள் வழங்குகின்றான். இராமன் இனிது அரசு புரிகின்றான்.

4.2 இலக்குவன்:

4.2.0 இராமனோடு உடன்பிறந்தோர் பரதன், இலக்குவன், சத்துருக்கனன், இம்மூவரும் இராமனிடம் எல்லையில்லாத அன்பு கொண்டிருந்தனர். ஆயினும் இராமனுக்கு அனைத்தையும் இலக்குவன் முன்னின்று முடிக்கிறான். அவனது அறிவுத்திறன் உயர்ந்தது. அவன் அறிவுத் தெளிவோடு பேசுவதை நாம் காணமுடியும். உணர்ச்சி, அறிவு, தெளிவு என்று வளர்ச்சிபெறும் பாத்திரப்படைப்பு அவனுடையது. உடன்பிறந்த மூவருள் இலக்குவன், தன் காலமனைத்தையும் இராமனோடு உடன் கழித்தவன். பதினான்கு வருடம் காட்டில் ஏற்பட்ட இராமனது துன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டவன். இராமனைக்காப்பதே கடனெனக் கொண்டவன். 'உறங்காவில்லி' என்ற பெயரினன். அன்பிற்கு எல்லையற்ற அவனிடம் வீரமும் சிறந்து விளங்கியது. வில்லின் வல்லன். அவன் ஆற்றிய போர் பல. அவற்றுள், யுத்தகாண்டம் வழி அவனது ஆற்றலைக் காண்போம்.

4.2.1 வானரப்படைகள் சூழ்ந்து நிற்க இராமனோடு தம்பி இலக்குவன் தென் கடற்கரையை அடைகின்றான். இராமன் படையோடு இலங்கை சேருதற்குக் கடலில் அணை கட்டுகிறான். தென்கரையில் சுவேலமலையில் பாடிவீட்டில் படை தங்குகிறது. அங்கு அடைக்கலம் புகுந்த வீடணனை, இராமன் அருட்திறத்தால் ஏற்கிறான். "இந்த உலகமும் என் பெயரும் நிற்கும் வரையில் இலங்கைச் செல்வம் நின்னதே தந்தேன்" என உறுதிகூறுகிறான். இலக்குவனை விளித்து, "நம்மையடைந்த நற்றுணைவனாகிய வீடணனுக்கு மகுடம் சூட்டுக" எனப் பணிக்கிறான்.

அன்னல் சொல்லை ஏற்கும் இலக்குவனை நாம் முதன்முதலில் இங்கே காண்கிறோம். இராமன், இலக்குவனோடு வானரப்படை புடைசூழ சுவேல மலையின் மேல் ஏறி நின்று இலங்கையைக் காண்கின்றான். இலங்கையின் சிறப்பை இராமன் இளவலுக்குக் கூறுகின்றான். இராவணன், ஒற்றர்வழி இராம-இலக்குவரை அறிகின்றான்.

4.2.2 பகைவர்மேல் போர் தொடுக்க இராமன் படைகளை அணிஅணியாக நிறுத்துகிறான். இராவணனிருக்கும் வடதிசை வாயிலில் இராமரும் இலக்குவனும் காத்து நிற்கின்றனர். இராவணன் வராமையால், தூது விடுவதுபற்றி வீடணன் முதலியோரிடம் பேசுகின்றான். வீடணன், சுக்கிரீவன் முதலியோர் வரவேற்கின்றனர். இலக்குவன், "இன்னல் பல இழைத்த கொடியோனாகிய இராவணன் பால் தூது விடுதல் தவறு; வீடணனுக்குக் கொடுத்த சொல்லைக்காக்கவேண்டும்" - எனக்கூறி அக்கருத்தை மறுக்கிறான். இராமன், "அறநெறிப்படி நடத்தலே சிறந்தது" எனப்பதிலுரைக்கிறான்.

4.2.3 இராமனும் இராவணனும், வானரப்படையும் அரக்கர் படையும், முதல் நாளில் எதிர்த்துப் போர் செய்கின்றன. அரக்கர்படையிலுள்ள நாற்றிசைக் காவலரும் அழிந்துபடவே, இராவணன் வெகுண்டு போர் தொடுக்கிறான். எதிர்த்த சுக்கிரீவன்-அனுமனுக்கு முமையாகப் போர்செய்து மெலிவடையச் செய்கின்றான். இராவணன் பொருதவே, வரிசிலை இலக்குவன் வில்லில் நாண் ஒலி செய்கிறான். "என் கைவாளிக்கு இலக்கு இவன்; இவனை இன்று விலக்குவேன்?"(VI:14:141) எனக்கூறிபோர் தொடுக்கிறான். இலக்குவனுக்கும் இராவணனுக்கும் கடும்போர் நடக்கிறது. களிறு, தேர், புரவி மற்றும் அரக்கர்தானை இருகோடியை இலக்குவன் வீசுகிறான். இராவணன் இலக்குவனது போர்த்திறமையை "வில்லினால் இவன் வெல்லப்படான்" எனச் சினம்வீங்க, "கொல்லும் நாளும் இன்று இது" (VI:14:205) என வியந்து எண்ணி, நான்முகன் வேலால் இலக்குவனை எறிகிறான்.

அதனால், உணர்விழந்த இலக்குவனைத் தூக்கிக்கொண்டுபோக இராவணன் முயன்றும், தூக்க முடியவில்லை. அதுகண்ட அனுமன் விரைந்து பாய்ந்து, இலக்குவனை எளிமையாக எடுத்துச்சென்று இராமன்பால் சேர்க்கிறான்.

4.2.4 கும்பகருணன் போரில், வானரருக்கும் அரக்கர்க்கும் பெரும்போர் நடக்கிறது. இலக்குவனும் போரில் குதிக்கிறான். இலக்குவன் கணைக்கு அரக்கர் பலர் அழிகின்றனர். கும்பகருணன், இவன் வில் ஆண்மையை, "திரிபுரஞ் செற்ற தேவனும் இவனுமே செருவின் ஒரு விலாளன்" என்று பாராட்டுகிறான். அனுமன் தோள் மேல் இலக்குவன் ஏறிச்சென்று, கும்பகருணனுடைய சேனைகளை அழித்துத் தேரினையும் அழிக்கிறான். இதனைக்கம்பர், "கொற்றவாள், எழு தண்டு, வேல், கோல், மழுகுலிசம் மற்றும் வேறுள படைக்கலம் இலக்கு வன்வாளி துணித்தது" (VI:15:251) என்பார். தொடர்ந்து, இராவணனால் அனுப்பப்பட்ட துணைப்படை வரவே, அப்படையுடன் இலக்குவன் போர் செய்து கொண்டிருந்தான். இராமனால் கும்பகருணன் வீழ்கிறான்.

4.2.5 மாயாசனக நாடகத்தின் பின், அதிகாயன் கும்பகருணனது உடல்கண்டு வருந்துகிறான். தன் தந்தையாகிய இராவணனை இடித்துரைத்து அதிகாயன் 'உன் தம்பியைக் கொன்றவனது தம்பியைக் கொன்று, நீயுற்ற பெருந்துயரத்தினைச் செய்திலேனாயின் நான் உன் மகன் என்று சொல்லத்தக்கவனல்லன்' என வஞ்சினம் கூறி, மூவாயிரம் கோடிப்படையுடன் போர்மேல் செல்லுகிறான். இராமன் ஏவ, இலக்குவன் போர்க்களம் செல்கிறான். அதிகாயனது திறத்தை வீடணன் வழி இலக்குவன் அறிகிறான். இராமனும் இலக்குவனது வலிமையை, "எண்ணாயிரம் கோடி இராவணரும், விண் நாடரும், வேறு உலகத்து எவரும் நண்ணா ஒருவரும், நண்ணிடினும் கண்ணால் இவன்வில் தொழில் காணுதியால்" (VI:17:77) எனக் கூறுகின்றான். இலக்குவன் வீடணனுடன் போர்க்களத்தில் நிற்கிறான்.

அப்போது தனியே போர் செய்யக்கோரி மயிடன் என்னும் அரக்கனைத் தூதாகவிடுத்தான் அதிகாயன். இராமனும் தூதை ஏற்று, "இலக்குவன் ஒருவனே அதிகாயனைத் தனிநின்று பொருதி அழிப்பான்" எனப் பதிலிறுக்கிறான். காலன், குலிசன், காலசங்கன், அமாலி, மருத்தன் என்போர் இலக்குவனால் களத்தில் இறந்துபடுகின்றனர். அவர்கள் படைக்கலங்களாகிய சூலம், கணிச்சி, பிண்டிபாலம், பாசம், அயில் முதலியன இலக்குவன் கணையால் அறுபடுகின்றன. அரக்கர் கொணர்ந்த நூறாயிரம் யானைகளையும் இலக்குவன் அம்புகளால் கொன்றொழிக்கிறான். பின்னரும், பங்குபெற்ற கோடி யானைகளும் அழிகின்றன. பின், அங்கதன் தோள் மீது நின்று இலக்குவன் போர் செய்கிறான். "தனியாக நின்று என்னுடன் பொருகின்றாயா?" என வினவிய இலக்குவனுக்கு அதிகாயன், "எதிர்த்துள யானும் நீயும் தேவரும் பிறரும் காண, செருவது செய்வதெல்லாம்" (VI :17:188) எனப்பதிலிறுத்து, தனித்து நின்று போர் செய்கிறான். இருவரும் அரிய படைக்கலங்களைக்கொண்டு பெரும்போர் செய்கின்றனர். அந்நிலையில் வாயுதேவன் இலக்குவன் அருகே தோன்றி "இவ்வதிகாயன் பிரமாத்திரத்தாலன்றி இறவான்" எனக் கூறுகின்றான். அதனைக்கேட்ட அவன், பிரம்மாத்திரத்தை அதிகாயன் மேல் ஏவுகிறான். அஃது அதிகாயனது தலையைக் துணித்து எடுத்துக்கொண்டு வானத்தில் வழியாகச் சென்றது. இலக்குவனது ஆற்றலை நேரில்கண்டு வியந்து வீடணன், "ஐயன், மந்திரசித்து அன்ன சிலைத்தொழில் வலி இது ஆயின் இந்திரசித்தனார்க்கும் இறுதியே இயைவது" (VI :17:207) என்கிறான். தன் தமையன் அதிகாயன் கொல்லப்பட்டமை அறிந்த நராந்தகன் வெகுண்டு, இலக்குவனைத் தொடர்ந்து பொருதற்கு முற்படுகிறான். நராந்தகன் ஓங்கிய வாளினைப்பற்றி வாங்கி, அதனாலேயே இலக்குவன் அவனைக்கொல்கிறான். போர்மத்தன், வயமத்தன், கும்பன், நிகும்பன் முதலியோரை முறையே நீலன் இடபன், சுக்கிரீவன், அனுமன் கொன்று ஒழிக்கின்றனர். அரக்கர் படை சிதறுண்டு ஓடுகின்றன. அதிகாயன் முதலியோர் இறந்த செய்தியைத் தூதர்கள்

இராவணனுக்குக் கூறுகின்றனர். மைந்தனை இழந்த இராவணன், பெருந்துயருள் வீழ்கிறான்.

4.2.6. 'தன் தம்பியைக் கொன்ற இலக்குவனைக் கொல்வதாகச்' சூள் உரைத்து இந்திரசித்து போர்க்களம் புகுகின்றான். பல்லாயிரம்கோடிப் படைக்கலம் உடன் செல்லுகிறது. வருபவனை இலக்குவனி வீடணன் வழி அறிகின்றான். இருதிறச் சேனைகளுக்கும் பெரும்போர் நடக்கிறது. இந்திரசித்து குரங்குச்சேனையைப் பொருது நிலை குலையச் செய்கிறான். இலக்குவன், 'குரங்குச்சேனையை முன்னே அனுப்பியது பிழை' எனக்கூறுகிறான். அநுமன் தோள்மீது ஏறிக்கொண்டு, இலக்குவன், தேர்மீது வந்த இந்திரசித்துடன் போர் செய்கின்றான். இருவரும் மும்முரமாகப் போர் செய்கின்றனர். இலக்குவனது போர்த்திறனை இந்திரசித்து, "மன்னர், நம்பதியில் வந்து, வரிசிலை பிடித்த கல்வி, இந்நரன் தன்னொடு ஒப்பார் யார் உளர், ஒருவர்?" (VI :27:120) என்று கூறி வியக்கிறான். இலக்குவன், தன் சிறந்த கணையொன்றால் இந்திரசித்தின் கவசத்தைப் பிளக்கின்றான். அம்புபட்டு இந்திரசித்து மூர்ச்சையுறுகிறான். அப்போது, தூம்ராக்கனும், மகாபார்சுவனும் வந்து இலக்குவனோடு பொருது தோல்வியுறுகின்றனர். வீடணன் சொற்படி இலக்குவன் இந்திரசித்தைக் கொல்ல முயன்று அவன் தேரை அழிக்கின்றான். தேரை இழந்து தளர்ந்த இந்திரசித்து, தன் மாயையினால் விண்ணில் மறைந்து, நாகாத்திரம் எய்து இலக்குவனையும் வானரர்களையும் கட்டி வீழ்த்திவிட்டு, மாளிகை அடைகின்றான். நாகக்கணையால் இலக்குவனுக்கு நேர்ந்த துன்பநிலையைக்கண்டு இராமன் பலபடக் கூறி வருந்துகின்றான். இவ்வேளை, கருடன் இராமனைத்துதித்துத் தன் சிறகுகளை விரித்துப்பறக்கிறான். நாகபாசம் நீங்கி அழிகின்றது. இராமன் மகிழ்கின்றான்.

4.2.7 அநுமன் உரைப்படி, வானவர் போர் ஆரவாரம் செய்கின்றனர். போர் மேவிட்டு இலக்குவன் நாணொலி எழுப்புகிறான். இராவணன் உண்மையறிந்து, கருடனை இகழ்ந்து கூறி, அப்பகைவரை அழிக்க மீண்டும் இந்திரசித்தையே ஏவுகின்றான்.

அம்புபட்ட புண்களில் துயர்தீர ஓய்வெடுத்து மறுநாள் போருக்குப் புறப்படுகிறான் அவன்.

4.2.8 அரக்கர் படைத்தலைவர்களான புகைக்கண்ணன், மாபெரும் பக்கன், மாலி, வேள்விப்பகைவன், சூரியன், பகைவன், வச்சிரத்தெயிற்றன், பிசாசன் ஆகிய படைத்தலைவர்கள், வானரப்படைத்தலைவர்களை அனுமன், அங்கதன், மாலி, இலக்குவன், சுக்கிரீவன், இடபன், பனசன் ஆகியோருடன் நேருக்குநேர் போர் செய்கின்றனர். எதிர்த்து வந்த பத்துவெள்ளச்சேனைகளில், இராமனுடன் ஆறுவெள்ளச்சேனையும், இலக்குவனுடன் நான்குவெள்ளச்சேனையும் போர் செய்கின்றன. வீரர்கள் யாவரும் இலக்குவனுடைய மறனிழுக்கா மானத்தினை இராமனிடம் புகழ்ந்து கூறுகின்றனர். வேள்விப்பகைவனை இலக்குவன் கொல்கிறான். தொடர்ந்து கரன் மகனாகிய மகரக்கண்ணனை இராமன் கொல்லுகிறான். மகரக்கண்ணன் இறந்த செய்தியைத் தூதர்கள் இராவணனிடம் தெரிவிக்கின்றனர். இராவணன் தொடர்ந்து தன்மகன் இந்திரசித்தைப் போருக்கு அனுப்புகிறான்.

4.2.9 இருபடையும் அணிவகுத்து ஆரவாரம் செய்கின்றன. தேரின் நடுவே இந்திரசித்து நிற்கிறான். நாணொலி எழுகிறது. இராமன், நீலன் முதலியோரைத் தனக்கும் தம்பிக்கும் பின்வரிசையில் நிற்குமாறு பணித்தான். கடும்போர் நடக்கிறது. இலக்குவன், இராமனிடம், வஞ்சனையில் வல்ல இந்திரசித்தின் தலையினைத், தானே வீழ்த்துவதாக வஞ்சினம் கூறுகிறான். அரக்கவீரர்கள் இலக்குவன் மேல் படைக்கலங்களை ஏவ, அவன் எய்த அம்புகளால் படைக்கலங்கள் அழிகின்றன. இலக்குவன் இந்திரசித்தின் வீரவுரைப்படி, தனியே அவனுடன் பொருதுகிறான். கடும்போர் நிகழ்கிறது. இலக்குவன் இந்திரசித்தின் கங்கணத்தையும் மார்பின்கவசத்தையும் சிதைத்து, வில் நாணொலிசெய்கிறான். இலக்குவன் "அயன்படையைவிடுப்பேன்"

என்று கூற, இராமன், உலகப் பாதுகாப்பு கருதி, அச்செயலைத்தடுத்து நிறுத்துகிறான். தோல்வியுற்ற இந்திரசித்து மறைந்து இலங்கை அடைகிறான். மறுநாள், மகோதரன் நூறுவெள்ளம் சேனையுடன் போர்க்களம் வருகிறான். இலக்குவன் போர்தொடுக்கிறான். பகைவர்மேல் பிரம்மாத்திரத்தை ஏவுவதற்கு இந்திரவேள்வி செய்து, விசும்பிற்சென்று மறைந்து நிற்கிறான். பிரம்மாத்திரத்தை இந்திரசித்து ஏவ, ஒலிமிக்க அம்புகள் இலக்குவன் மேனியில்தைத்து ஊன்றிநிற்கின்றன. அநுமனும் மற்று வானரப்படைத் தலைவர்களும் அப்படையால் தாக்குண்டு, உயிரொடுங்கிச் சாய்கின்றனர். வானரங்கள் யாவும் இறந்துகிடக்கின்றன. இந்திரசித்து வெற்றிச் சங்கினை ஊதுகிறான். இராமன் தெய்வப் படைக்கலங்கட்கு வழிபாடுசெய்து வேற்றிடத்திருக்கிறான். படைக்களத்தில் தம்படையின் நிலைகண்ட இராமன் பெருந்துயரடைகிறான். தம்பி இலக்குவனை மார்புடன் தழுவி, அவனும் உடன் இறந்தொழிவதாகக் கூறித்துயரடைகிறான்; மூர்ச்சித்து வீழ்கிறான்.

4.2.10 பிரம்மாத்திரத்தால் வீழ்ந்து கிடக்கும் இராம இலக்குவரைக்காண சீதை, இராவணன் ஏவலால் கொண்டுவரப்படுகிறாள். இராமனைக்கண்ட சீதை நஞ்சுண்டவள்போலச் சோர்ந்து விழுகிறாள். பலபலச்சொல்லி அரற்றுகின்றாள். அசோகவனத்தில், திரிசடை கூற, உண்மை அறிகிறாள், உணர்வுபெற்ற அநுமன், மருந்துமலையைக் கொணர்ந்து, இராமன்படையினர் யாவரையும் உயிர்வுறச் செய்கின்றான்.

4.2.11 இந்திரசித்து போரில் வெற்றிபெறுதல் குறித்து நிகும்பலை வேள்வி இயற்றிப், பகைவரை ஒழிக்க முயலுகின்றான். வானரச்சேனைகளுடன் வீடணன் வர, நிகும்பலை நோக்கிச் சென்ற இலக்குவன் சக்கரவியூகமாக ஆரவாரமின்றி, யாகத்தைக் காவல் புரியும் அரக்கர் சேனையைக் காண்கின்றான். வானரவீரர்கள் ஆரவாரிக்கின்றனர். இலக்குவன் சேனையுட் புகுந்து, பகைவர் யானை, குதிரை, தேர்காலாள் என நூறாயிரவரைக்கொன்று குவிக்கின்றான். இதனைக் கண்ணுற்ற

இந்திரசித்து வெகுண்டு பொருதுகிறான். இலக்குவன், அனுமன் தோள்மீதமர்ந்து போர் செய்கிறான். வீடணன், "இனி இவன் வாழான்" என இலக்குவனுக்குக்கூறி ஊக்குவிக்கிறான். சினமிக்க இந்திரசித்து காற்று, தீ, நீர் முதலிய தெய்வப் படைக்கலங்களை இலக்குவன்மேல் செலுத்த, இலக்குவன் அவற்றைச் சிதைக்கிறான். இந்திரசித்து பிரம்மாத்திரத்தை ஏவுகிறான். இலக்குவனும் அப்படையினைத் தொடுத்து "இப்படையினால் உலகுக்கு எத்தகைய தீங்கும் நேராது, அப்படையினை மாய்க்க!" எனக்கூறி விடுக்கிறான். இந்திரசித்தின் அத்திரமழிகின்றது. தேவர்கள் ஆர்ப்பரிக்கின்றனர். இந்திரசித்து நாராயண அத்திரத்தை இலக்குவன் மேல் விடுகின்றான். இலக்குவன் தன்னைத் திருமாலாகத் தியானித்து அதன் எதிர் நடக்கிறான். படை ஒழிந்து மறைகிறது. 'இலக்குவன் திருமாலாகவே இருத்தல் வேண்டும்' என நினைந்து பாசுபதத்தால் அவனைக் கொல்ல ஏவுகின்றான். வானரர்கள் பயப்படுகின்றனர். இலக்குவன் அத்தெய்வப்படையைத் தியானித்து "ஏவியபடையினை அழிப்பாயாக; மற்றொன்றும் செய்யற்க" என்று அன்புடன் இணைந்து நிற்கிறான். தெய்வப்படை பழுதுறுகிறது. தன் கைவன்மையால், இலக்குவன் தோள்களிலும் நெற்றியிலும் சில அம்புகளை எய்கிறான். இலக்குவன் அவற்றைத் தவிர்க்கிறான். இந்திரசித்து மறைகின்றான்.

4.2.13 இந்திரசித்து வருந்தி, திரும்பலை அழிவின் காரணம் கூற, இராவணன் "என்னையே நோக்கி இந்த நெடும்பகை தேடிக்கொண்டேன்; நின் பேதைமையினால் சீதையை விட்டுவிடு" - என்று சொல்லுகிறாய்; நானே போருக்கு எழுவேன் என்று கூறுகிறான். போரில், இந்திரசித்தின் தேர்ப் பாகனது தலையை இலக்குவன் கொய்கின்றான். இரவுப்போர் நிகழ்கின்றது. பொருதுவிடிய, வீடணன், சிவன் கொடுத்த வில்லையும் தேரையும் அழிக்க வேண்டுகிறான். இலக்குவன் அவற்றை அம்பினால் அழிக்கிறான். தேரிழந்த இந்திரசித்து விண்ணில் எழுந்த மேகத்தில் மறைந்து, கல்மழை பொழிந்து வானர வீரர்களை அழிக்கிறான். இலக்குவனை நோக்கி,

"நின்னைக் கொன்றன்றி யான் இறவேன்" எனக்கூறி, மாயப்போர் பல செய்து, சூலத்தால் கொல்ல முற்படுகின்றான். அப்போது இலக்குவன், "வேதங்கள் தெளிந்து கூறும் கடவுள் இராமனே என்பது உண்மையானால் இந்திரசித்தினைக் கொல்க" என்று சொல்லி, ஒருபிறைவாய் அம்பினை விடுகின்றான். இந்திரசித்தின் தலை அற்று மேற்சென்று தரையில் விழுகின்றது. அதுகண்ட அரக்கர்கள் விரண்டோடி இலங்கை புகுகின்றனர். அறுபட்டுவிழுந்த இந்திரசித்தின் தலையை அங்கதன் அங்கையில் ஏந்திச்செல்ல, அநுமனது தோள்மீது இலக்குவன் அமர்ந்து செல்லுகிறான். அங்கதன் இராமன் திருவடிகளில் தலையை வைக்கிறான். இராமன் மகிழ்கின்றான். இலக்குவனது வீரத்தையும் அநுமனின் வலியையும் நோக்கி மகிழ்ந்து புகழ்கிறான். இலக்குவனைத் தழுவி, விழுப்புண்களைப் போக்குகின்றான்.

4.2.14 மூலபலபடைப்போரில் சுக்கிரீவன் அநுமன் முதலியோரைத் துணையாகக்கொண்டு இலக்குவன் போர் செய்கிறான். அரக்கர் பலரை அழிக்கின்றான். இராவணன் வதையில், இலக்குவன் பொதுப்படையில் பங்கேற்கிறான். இத்தகைய அண்ணன் சொற்படி நடந்த இலக்குவனுக்கு, அன்று அவன் தாய் சொன்ன, "மகனே இவன் பின்செல் தம்பி என்னும் படியன்று; அடியாரினில் ஏவல் செய்தி; மன்னும் நகர்க்கே இவன் வந்திடின் வா; அதன்றேல் முன்னம்முடி" (II:4:141) சொல், நம் நினைவுக்கு வருகிறது. தாய் சொல்லைக்காக்கிறான் தனையன்.

4.2.15 இராமனுக்கு யாரினும் இனிய பேரன்பினனாகவும், உலகோர்க்கு அறம் காக்கும் பெருவீரனாகவும், தனிப்பெரும் கடமையாற்றிச் சிறந்தவனாகவும் விளங்கிய இலக்குவன் வெல்திறன் போற்றிப் பேணுதற்குரியது.

4.3 அனுமன்:

4.3.0 இராமகதையில் ஓர் இன்றியமையாத பாத்திரப்படைப்பாக இலங்குபவன் அனுமன். இவன் இராமாயணம் என்னும் எழில்தேர்க்கு அச்சாணி போன்றவன்; சீதையைத் தேடிக்கண்டு மீண்டு வருவதற்கு, சுக்கிரீவன் துணையை நாடச் செய்வதற்கு உதவியவன்; சுக்கிரீவன் துணையுடன் சீதையைத் தேட இலங்கை சென்று, சிறையிருந்த சீதையைத் தேற்றியவன்; இராவணனைக்கண்டு வாதாடியவன்; அரக்கர் கொடுமைக்கு ஆளாகி, வாலில் தீயால் இலங்கையை அழித்து, அவன் வலியைக் காட்டியவன். மேலும், இராவணனைக் கலங்கச் செய்து, பகைவரை வெல்ல அமைச்சரவையைக் கூட்டச் செய்வதற்குக் காரணமானவன்; வலிமைக்கு வரம்பான வாயுவின் புதல்வன்; ஞாயிற்றின் மாணவனாக இலக்கணம் முதலிய அருங்கலைகள் யாவும் கற்றுத்தேர்ந்த பண்டிதன். ஐம்புலவேட்கைகளும் அவிந்தடங்கிய ஒழுக்கமேம்பாடு உடையவன்; சொல்லின் செல்வன்; அறிவும் ஆற்றலுமுள்ள பெரியோன்; இருசியமுக மலையில் தங்கியிருந்த சுக்கிரீவனுக்குத்தொண்டு செய்து கொண்டிருந்த நீலன் முதலியோருள் ஒருவன். அனுமனது வீரமும் தொண்டும் தன்னலமற்றவை. இராமனைக்கொண்டு, வாலியைக் கொல்வித்து, அவன்பாலிருந்து சுக்கிரீவனது இல்லாளை மீட்டு அவனுக்குக்கொடுத்தவன். பின்னர், சுக்கிரீவனது படைத்துணையால் இராவணனைக் கொல்வித்து இராமனது இல்லாளை அவன் பால் சேர்ப்பித்தவன். சிறையிருந்த சீதையை மீட்பதற்கு அவன் ஆற்றிய வீரச் செயல்கள் அவனது அறிவையும் ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்தும். அவ்வீரனின் செயல்களை யுத்தகாண்ட நிகழ்ச்சிகள் வழிக்காண்போம்.

4.3.1 இராமன், எழுபது வெள்ளம் சேனைசூழ தென் கடலைக்காண்கிறான். அதன்கரையில் தங்கியகாலை, இலங்கையில் இராவணன் அமைச்சரவையைக் கூட்டுகிறான். அனுமனால் ஏற்பட்ட துன்பங்களையும் தனக்குநேர்ந்த இழிவுகுறித்தும்

வருந்தி உரையாடுகிறான்; மேல், இராமன்பால் போர்தொடுக்கத் தயாராகின்றான். வீடணன் இரணியன் கதைகூறியும், இராமவதாரச்சிறப்பை உணர்த்தியும், இராவணன் தன் கொள்கையை மாற்ற மறுக்கிறான். அறிவுரை கூறிய வீடணனை இராவணன் துரத்தவே, அவன், இராமனிடம் அடைக்கலமாக வருகிறான். அவனை அடைக்கலமாக ஏற்பதில், அனுமனைத்தவிர மற்றையோர் மறுப்புக் கூறுகின்றனர். அனுமன் பேருரை நிகழ்த்துகிறான். அனுமனின் அறிவுடைமையை இங்கே நாம் காண்கிறோம். அனுமன், இராமனிடம், கூறிய யாவும் நீதிகளையே தருகின்றன. "முன்பு இலங்கையில் நேரில் கண்டவற்றைக் கூறவிழைகின்றேன்" எனக்கூறி, "தூதனாகச் சென்ற என்னைக்கொல்லும்படி அரக்கர் கட்டளையிட்டான்; அப்போது இவ்வீடணன் தூதரைக் கொல்லலாகாது எனக்கூறிப் பல நீதிகளைச் சொன்னான். இவனது மாளிகை ஓர் அந்தணர் இருப்பிடமாகத் தோற்றமளிக்கிறது. வஞ்சனையற்றவன்; பல நூல்களைக் கற்றவன்; இவன் மகள் திரிசடை நற்குணம் நிறைந்தவள்; சீதையைக் காப்பவள். அரக்கர்கள் மாயாவிகள்; இவர்கள் மாயச்செயலை அறிய இவன் உதவியாவான்" என்றவாறு அனுமன் கூறிய உரைகளைக் கேட்ட இராமன், "மாருதி வடித்துச்சொன்ன பெற்றியே பெற்றி" (VI.4.105) - எனக்கூறி, அங்குற்ற வீடணனை அடைக்கலமாக ஏற்கின்றான். இதனால் அனுமனது நுண்ணறிவு புலப்படும். வீடணன் வழி, இலங்கையைப் பற்றிக் கேட்டு அறிகிறான். கடலில் அணைகட்டி இலங்கை எல்லையில் சுவேலமலையில் தங்குகின்றது வானரப்படை. ஒற்றர்கள் வழி வானரப்படை வரவுபற்றி, இராவணன் அறிகிறான். வடகோபுரத்திலிருந்தும் வானரத்தானையைக் காண்கிறான். வெகுண்ட சுக்கிரீவன் மல்போர் நடத்தி, இராவணன் மகுட மணிகளைப்பறித்து இராமன் திருமுன் வைக்கிறான். போருக்கு இருபடைகளும் அணிவகுக்கின்றன.

4.3.2 அங்கதன் தூதின் பின்னர், முதல்போர் நடக்கிறது. அரக்கர் படையும் வானரர்படையும் பெரும்போர் செய்கின்றன. இராவணனுக்கும் சுக்கிரீவனுக்கும் போர் நடக்கிறது. சுக்கிரீவன் எறிந்த குலிசத்தை இராவணன் ஓர் அம்பால்

தூளாக்குகிறான். பின்னர், இருவரும் நெடுநேரம் போர் புரிகின்றனர். இறுதியில் சுக்கிரீவன் சலிக்கவே, அநுமன் தோன்றிப்பொருகின்றான். இராவணன் நாறம்பை ஒரே சமயத்தில் அநுமன் மீது எய்கிறான். அநுமன் நருதியல்கு அலக்கலுற்று அயர்கிறான். இராவணன் வானரவீரர்களைப் பரிகசிக்கிறான். இலக்குவன் வஞ்சினம் கூறிப் போர் செய்கிறான். அப்போது, அநுமன் மயக்கம் நீங்கி எழுந்து வந்து போரைத் தடுத்துத் தனது பேருருவைக்காட்டி நெருப்பென மூச்சுவிடுகிறான். இராவணனை நோக்கி, "இளைக்காத தோள்களையுடையவனே, என் கரவலிமையைத் தாங்குவையோ? நான் இப்போது உன் மார்பில் குத்துகிறேன். குத்துப்பட்ட பின்பும் உயிருடன் இருப்பாயாயின் உன் கைகளால் நீ என் மார்பில் குத்துவாய்; அதனால் பொன்றாது நிற்பேனெனில் உன்னோடு மேலும் போர் செய்யேன்" (VI:14:166) எனக்கூறுகிறான் அநுமன். இராவணன் ஏற்றுக்கொள்கிறான். அநுமன் வச்சிரமுட்டியால் அவனை ஓங்கிக்குத்துகிறான். இராவணன் தள்ளாடி வடமேரு சலித்ததே போல் சலித்து விழுகிறான். மூர்ச்சை தெளிந்த இராவணன், "வலிமை என்பது நின்னிடந்தான் உளது; மெலிவு என்பதை இன்றுதான் நான் உணர்ந்தேன்"(VI:14:181) எனக்கூறுகிறான். அதுபோலவே, இராவணனும் அநுமன் மார்பில் ஓங்கிக்குத்து கின்றான். அநுமன் வெள்ளியங்கிரி நிலைகுலைந்து விழுவது போலச்சலித்து விழுகிறான். ஒருவர் வலிமையை ஒருவர் அறிகின்றனர். வானரவீரர்கள் பெரிய மலைகளைப் பெயர்த்து வீசி எறிகின்றனர். இராவணன் அவற்றைத் தடுக்கிறான். அவன், இலக்குவன் மார்பில் வேற்படை ஒன்றைவிட, நெடுங்களத்தில் வீழ்கிறான் அவன்.

4.3.4 கீழே விழுந்த இலக்குவனை இராவணன் கண்டு "இவனுடலை எடுத்துச்செல்வேன்" எனக்கூறி முயன்று தூக்குகிறான். ஆனால், இயலாது திகைக்கவே, அநுமன் விரைந்து தோன்றி, எளிதில் மகவைத்தூக்கும் மந்திபோல, இலக்குவனைத்

தூக்கிச் சென்று இராமன் இருப்பிடம் சேர்க்கின்றான். இராமனிடம், "இராவணன் தேரில் மீது நின்றுப் போர் செய்யத், தாங்கள் தரைமீது நிற்கலாகாது; என் தோள்மீது அமர்ந்து போர்செய்க" என்றான்; அவ்வாறே செய்கிறான். இராம-இராவணப்போரில் இராவணன் தோற்க, இராமன் "இன்றுபோய், நாளை வா" என்கிறான். இவற்றால் அனுமனின் பேராற்றல் வெளிப்படும்.

4.3.5 தொடர்ந்து, கும்பகருணன் போர்க்களம் வருகிறான். வானரப்படை வீரர்களான நீலன், அங்கதன் முதலியோர் போர் செய்கின்றனர். அங்கதன் தோல்வியுற, அனுமன் போர் செய்கிறான். கும்பகருணன் சூலம் எடுத்து எறியவே, அனுமன் ஒருகையினால் தடுக்கிறான். கும்பகருணன் நெற்றியில் அது வீழ்கிறது. மேலும் ஒரு மலைஎடுத்து எறிகிறான். அனுமன் வஞ்சினம் கொண்டு, மலையெடுத்து எறிய, "இதனைத்தாங்கினால் அமர்புரியேன்" (VI:15:200) என்கிறான். கும்பகருணனும், "நீ கொணர்ந்த குன்றை ஏற்றேன்; (இல்லையேல்) தோற்றனன் உனக்கு" (VI:15:21) என்கிறான். கும்பகருணன் வலிமை கண்ட அனுமன் அப்பால் போகிறான். அனுமன் வேண்ட, இலக்குவன் அவன் தோள்மீதமர்ந்து போர் செய்கிறான். இருவரும் போர் செய்கின்றனர். பின்யர் சுக்கிரீவன் போரிடுகிறான். அவன்மேல் எறிந்த சூலத்தை அனுமன் முறிக்கிறான். கும்பகருணன், அனுமனைப் போருக்கு அறைகூவ, அனுமன், "முன், இனி எதிர்க்கிலேன்" என்று மறுத்தபின், "இகல்பழுது" எனக்கூறிப் போகிறான் (VI:15:263). போரில், தலையில் அம்புபட்டுக் குருதிசோர நின்ற சுக்கிரீவனைக் கும்பகருணன் எடுத்துச் செல்ல, அனுமன் பின்தொடர்ந்து, அதனை இராமனுக்குக் கூறுகிறான். இச்செயல்களால் அனுமனின் வலிமையும் சொல்லறமும் இனிது விளங்கும். இராமன் – கும்பகருணப்போரில் கும்பகருணன் வீழ்கிறான்.

4.3.6 மாயாசனக நாடகத்தின்பின், அதிகாயின் போர்நிகழ்ச்சியில் அனுமன் தோன்றுகிறான். இராவணன் அனுப்பிய யானைப்படையை இலக்குவன் அழிக்கிறான். அரக்கர்தலைகள் இலக்குவன் கணையால் அறுபடுகின்றன. இப்பொழுது அனுமன் ஒரு பெரிய மராமரத்தைப்பிடுங்கிக் கையிற்கொண்டு, யானைக்கூட்டங்களில் புகுந்து சாடி, வாலினால் வளைத்துக்கட்டி மோதியடித்து எல்லா யானைகளையும் கொன்று விடுகிறான். இதனைக்கண்ட தேவாந்தகன் என்னும் அரக்கன், அனுமன்மீது அநேக பாணங்களைச் செலுத்தி, அவன் உடலைச் சல்லடைக் கண்களால் துளைக்கிறான். அனுமன், மாமரத்தில் அவனை அடிக்க, தேவாந்தகன் மரத்தைத் துண்டாக்குகிறான். உடனே, அனுமன் அவன்மீது பாய்ந்து கழுத்தைப்பிடித்துத் திருகிக் கீழே தள்ளிக்கொல்கிறான். அதுகண்ட அதிகாயன், "உண்டேல் இவன் உயிர் இப்பொழுது; ஒழியேன்"(VI:17:171) எனக்கனன்று வீரவுரை கூறுகிறான். அனுமனும் "முழைவாள் அரி அனையானையும், எனையும் மிக முனியாமல் அழையாய் திரிசிரத் தோளையும் நிலத்தொடும் இட்டு அரைப்பான்" (VI :17:175) எனப்பதில் விடுகிறான். திரிசிரன் சீறிப்பொருத, கணத்தில் அவனைக்காலன் உலகிற்குக் அனுப்பி, அனுமன் மேற்குவாயிலை அடைகின்றான். பின்னர், நான்முகன்படையால் அதிகாயன் தலையை அறுக்கிறான். அனுமனின் வெந்திறல் ஆண்மையையும் வெற்றியையும் இவற்றால் அறிகிறோம்.

4.3.7 அதிகாயன் இறந்தபின், இந்திரசித்து போருக்கு எழுகிறான். இலக்குவன் வீடணன் வழி, அவன் வலியை அறிகிறான். இலக்குவன், அனுமன், சுக்கிரீவன், அங்கதன் நீலன் முதலியோர்களுடன் போருக்குவருகிறான். இந்திரசித்து சுக்கிரீவன் நெற்றியிலும் மார்பிலும் பாணங்களைச் செலுத்தி, அவன் கை மாமரத்தைத் தூளாக்குகிறான். அதுகண்ட அனுமன் வெகுண்டு ஒரு பெரிய குன்றினை எடுத்து இந்திரசித்தின் மேல் எறிகிறான். அவன் அதனையும் தூளாக்கி, "குரங்கே, உன்னையே கொல்ல வேண்டும் என்று வந்தேன், நீ, மலைகளையும் மரங்களையும்

கொண்டா வெற்றியடையப் போகிறாய்?" என எள்ளி உரைக்க, அனுமன், "அடா, பேதாய்! வில்லை எடுத்துப்போர் செய்ய வேறு இரண்டு வீரர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் வரும்வரைப் பொறுத்திருக்க முடியுமானால், இதோ இம்மலையைத் தடுத்துக்காத்துக்கொள்!" என்று கூறி, ஒரு குன்றை இந்திரசித்தின் மீது எறிகிறான். அது அவ்வரக்கன் மார்பில் பட்டுப் பொடியாகிறது. இந்திரசித்து அனுமன்மீது ஓராயிரம் பாணங்களை ஏவி, அவன் உடலில் பதிக்கிறான். அனுமன், உடல்முழுவதும் குருதிசோர, இளைத்துத் தளர்ந்துவிழுகிறான். இலக்குவன்-இந்திரசித்தன் போர் கடுமையாக நடக்கிறது. பின், அனுமன் இந்திரசித்துடன் கொடும்போர் செய்கிறான். யானை, தேர், குதிரை, வீரர் என்ற பாகுபாடே அற்றுப்போகின்றது. வில், அம்பு, தண்டு இவை பொடியாகின்றன. இவ்வாறு அனுமன், தான் தோன்றுமிடமெல்லாம் அரக்கர்களைத் திணற அடிக்கிறான். இந்திரசித்து நாகபாசத்தால், இலக்குவன், அனுமன், மற்ற வானரர் பிணிக்கப்படுகின்றனர்.

4.3.8 இராமன் போர்க்களம் செல்ல, தம்பியையும் மற்றும் கண்டு துயருகின்றான். வீடணன் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூற, துயர்துடைக்கக் கருடன் வருகிறான். கருடன் நிழல்பட்ட உடன், பாசம் நீங்குகிறது. வீரர்கள் போர்ஒலி எழுப்புகின்றனர். தொடர்ந்து, படைத்தலைவர்கள் பலர் இறந்து படுகின்றனர். கரன் மகன் மகரக்கண்ணன் போருக்குவரவே, இராமனால் அவன் அழிகிறான். மீண்டும் இந்திரசித்து போருக்கு வரவே, இலக்குவனுடன் பெரும்போர் நடக்கிறது. அரக்கர்க்கும் வானரர்க்கும் கடும்போர் நிகழ்கிறது. கரி, பரி, தேர் பல வீழ்கின்றன. போர்க்கருவிகள் பல அழிகின்றன. கும்பகருணன் களத்தில் அன்று இட்டிருந்த தண்டைக்கொண்டு அனுமன் பொருதுகிறான். படை வீரர்கள் விசும்பிடை ஏறிட, கதையால் அடித்து நெரிக்கிறான் அவன். அனுமனுக்கும்

அசும்பழக்கும் போர் நடக்கிறது. போரில் அநுமன் முதலியோர் ஒருவரை ஒருவர் காணாது திகைக்கின்றனர். இலக்குவன் அநுமனிடம் நிலைமைபற்றிக் கேட்க, மாயப்போர் செய்யும் இந்திரசித்தின் மேல் சிவன் படையை விடுக்கக் கூறுகிறான். இந்திரசித்தன் பிரமாத்திரம் விட, யாவரும் மூர்ச்சித்து விழுகின்றனர். இதுகண்ட இராமன் மூர்ச்சித்து விழுகிறான். சீதை களங்கண்டு அரற்றுகிறாள். திரிசடை உண்மையுரைக்கின்றாள்.

4.3.9 போர்க்களத்தில், உணவுப்பொருளுக்குச் சென்றிருந்த வீடணன் அநுமனைக் காண்கிறான். உணர்வுபெற்ற அநுமன் சாம்பவனைக்காண்கிறான். சாம்பவன் மருந்துமலை கொணர வழி கூறி அநுமனை ஏவுகிறான். சாம்பவன் சொன்ன வழியே அநுமன் பேருருக்கொண்டு விரைகின்றான். இமயம், ஏமகூடம், நிடதம் கடந்து, மேருமலையில் தங்கி இறையவரை வணங்குகிறான். நீலமலைக்கு அப்பாலுள்ள மருந்துமலையைத் திருமால் அருளால் வேரோடும் பறித்து விரைந்து செல்லுகிறான்.

4.3.10 வீடணனும் சாம்பவனும் அநுமன் வரவை எதிர்பார்த்து இருக்கின்றனர். இராமன் வருந்துகிறான். மருந்துமலை வஞ்சகஅரக்கர் ஊர்வர அஞ்சுகிறது. அநுமன் மட்டும் தரைக்கு வருகின்றான். அம்மருந்துகளின் காற்றுபட்டவுடன் இறந்தவர்கள் எல்லாம், அயன்படையகல, உயிர்பெற்று எழுகின்றனர். இராமன் அநுமனைப் "பழியும் காத்து, அரும்பகையும் காத்து, எமைவழியும் காத்தனை; நம் மறையும் காத்தனை" (VI:23:111) எனப்புகழ்கின்றான். மருந்துமலையுடன் அநுமன் மீண்டும் போகின்றான்.

4.3.11 இலங்கையில் பகைஒழிந்தது என்று உவந்த இராவணன் களியாட்டம் காண்கிறான். மாயாசீதை அமைக்கிறான் இந்திரசித்து. இலங்கையை வானரர்

எரியூட்டுகின்றனர். மீண்ட அனுமனின் ஆர்ப்பொலியால் இலங்கை நடுங்குகின்றது. அனுமன் முன்னிலையில் இந்திரசித்து "மாயாசீதையைக் கொல்வேன்" என்கிறான். அனுமன் இந்திரசித்தனுக்கு நீதிகூறுகின்றான். "புன்மை தொடங்கல்; புகழ்க்கு அழிவு"(VI :25:35) என்று சொன்ன அனுமனுக்கு "அயோத்தி அண்மி, காமின்; அது இன்று கனல்கரி ஆகவேம்; அது செய்து, இனி மீள்குவேன்" (VI :25:37) எனக்கூறி, மாயாசீதையை வெட்டி, படையுடன் வடக்கு நோக்கி எழுகின்றான். இந்திரசித்து நிகும்பலைபுக, அனுமனோ சீதையின் நிலைகண்டு அரற்றுகின்றான். வீடணன், மாயை அறிந்து,சீதாபிராட்டி உயிருடன் இருப்பதைக்கூறுகிறான். நிகும்பலை வேள்விக்கு இந்திரசித்து செல்கிறான்; அயோத்தி செல்லவில்லை என்பதை அறிகிறான். வீடணன், "இந்திரசித்து செய்யும் நிகும்பலை யாகத்தை அழிக்கவேண்டும்" என்கிறான். இலக்குவனை அவனுடன் அனுப்புமாறு வேண்டுகிறான். யாகம் அழிகிறது. நிகும்பலையில், கடும்போர் நடக்கிறது. இலக்குவன் அரக்கர் பலரை அழிக்கிறான். அனுமன் இந்திரசித்தை அணுகி, அவனுடைய அயோத்தி செல்லும் வஞ்சினவுரைகளை நினைவுபடுத்திப், புகழ்வதுபோலப் பழித்துரைக்கிறான். இந்திரசித்து இகழ்ந்துரைத்து அனுமனோடு பொருதுகிறான். பின், இலக்குவன் அனுமன் தோள்மீது அமர்ந்து இந்திரசித்தனோடு போர் புரிகிறான். இலக்குவன் பிறைமுக அம்பெய்து, இந்திரசித்தின் தலையை அறுத்தெறிகிறான்.

4.3.12 சோகமடைந்த இராவணன் மூலபலப்படையை அனுப்புகிறான். நால்வகைப்படைகளும் இராமன்படையால் அழிகின்றன. வீடணனைக் கொல்லக் கருதி விடுத்த அம்பை இலக்குவன் ஏற்கிறான். அனுமன், மருந்துகொண்டுவந்து இலக்குவனைக் காப்பாற்றுகிறான். இலக்குவன் அனுமனைத்தழுவுகிறான். இவ்வீரச் செயலை அனுமனிடம் "கொழுந்தியும் மீண்டாள்; பட்டான் அரக்கன்" (VI :31:34) என்கிறான். இராமனும் அனுமனைத்தழுவி "பெற்றனென் உன்னை; என்னைபெறதன்?" என்றும், "அற்ற இடையூறு செல்லா ஆயுளை ஆக" (VI:31:46) என்றும் வாழ்த்துகிறான். வானரர் மூலப்படையின் அழிவைக்

காண்கின்றனர். இராவணன் கோபுரத்தில் ஏறிக்களம் காண்கிறான். அவன் வெகுண்டு, எஞ்சிய படையைத் திரட்டிப்போர்க்கோலம் பூணுகிறான். மகோதரன் இராமனுடன் பொருதுமடிகிறான்.

4.3.13 இராம-இராவணப்போர் தொடங்குகிறது. கடும்போர் நடக்கிறது. அரக்கரும் படையும் அழிய, அயன்படையால் இராவணன் உயிர் இழக்கிறான். வீடணன் வருந்துகிறான். மண்டோதரிபுலம்புகிறாள். இராமன் ஆணைப்படி, இலக்குவன் வீடணனுக்கு முடிசூட்டுகிறான். அனுமன் சீதையிடம் நடந்த செய்திகளைக் கூறுகிறான். சீதையிடம் நல்ல செய்தி கூறியமைக்காக, "தாயாகக் கொள்ளும்படியான பெருமையைப் பெறுகிறான்" அனுமன். சீதை, அனுமன் செய்த உதவியைப் பாராட்டுகிறாள். சீதை இராமனைத் தொழுது ஏக்கம் நீங்குகிறாள். கற்பின் திண்மையால் தீயிடைப்புகுந்து இராமன் கட்டளையை நிறைவேற்றுகிறாள். புட்பகவிமானத்தில் யாவரும் அயோத்தி செல்லுகின்றனர். பரத்துவாசர் ஆசிரமத்தில் இராமன் இறங்குகிறான். உடனே அனுமனைப் பரதன்பால் அனுப்புகிறான், இராமன். நந்தியம்கரையில் இருந்த பரதன், குறித்த காலத்தில் இராமன் வராமையால் எரி அமைக்கப் பணிக்கிறான். கோசலை தடுக்கிறாள். அனுமன் பரதன் முன் தோன்றி, "ஐயன் வந்தனன்; ஆரியன் வந்தனன்" (VI.37:238) எனக்கூறி கையினால் எரியைக் கரியாக்குகிறான். இராமனது மோதிரத்தை அடையாளம் காட்டி நிற்கிறான், அனுமன். பரதன் அவனைப் பாராட்டுகிறான். அனுமன் தன் வரலாற்றைக் கூறுகிறான். சித்திரகூடத்தின் பின் நடந்த செய்திகளை அனுமன் பரதனுக்குக் கூறுகிறான். பரதன், அன்பினால், அனுமனது கையைப்பற்றிக் கொண்டு கங்கை சார்கிறான். புட்பக விமானத்தில் வந்த இராமனைப் பரதனும் மற்றோரும் கண்டு தொழுகின்றனர். இராமன் தம்பியரோடு அரசகோலம் மேற்கொள்ளுகிறான். அரியணையை அனுமன் தாங்க, முடி புனைகிறான் இராமன். பின்னர், இராமன் அனுமனுக்கு விலையுயர்ந்த மணியாரங்களையும் ஆடைகளையும் அளிக்கிறான். அத்துடன் சீதையை நோக்கி, இயற்றன கொடுக்கக் கூறுகிறான்.

சீதை, கலைமகள் அவளுக்குக் கொடுத்திருந்த முத்தாரத்தை இவ்முகத்துடன் அளிக்கிறாள். இராமன் கட்டளைப்படி, அநுமன் தன் மண்ணாகிய கிட்கிந்தைக்குச் சென்றாலும், அடிக்கடி அயோத்திக்கு வந்து இராம சேவையில் ஈடுபடுகிறான்.

4.3.14 மனித வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அனைத்துப் பண்புகளின் உறைவிடமாக அநுமன் விளங்குகின்றான். அடக்கம், அருள், அறிவு, நீதி, வாய்மை, தூய்மை, தொண்டு, கடமையுணர்வு, பக்தி இவற்றையெல்லாம் மேற்கொண்ட அநுமன் இராமாயணப் பாத்திரங்களில் ஓர் உயிர்நிலைப்பாத்திரமாக – ஒப்பில்லாத பாத்திரமாக–அமைகின்றான்.

4.4 வீடணன்:

4.4.0 இராவணன், உடன் பிறந்தோர் கும்பகருணன், வீடணன், சூர்ப்பணகை ஆகியோராவர். வீடணனோ அம்பைக்காட்டிலும் அறத்தின் மேல் பக்தியுள்ளவன். சூர்ப்பணகை, இராமன்–இராவணன் போருக்குக் காரணமானவள். ஆக மூவரும் முரண்நிலைப் பாத்திரங்கள். இராமனின் துணைவி சீதையைத் தேடவந்த அநுமனை இராவணன் கொல்ல நினைந்தபொழுது வீடணன் தடுக்கிறான்; தம்பியின் கருத்தை ஏற்று அநுமனைக் கொல்லாது விடுகின்றான். இலங்கை மந்திராலோசனையில் நாம் வீடணனைக் காண்கிறோம். போர் நிகழ்ச்சிகளில் வீடணனின் செயலையும் போர்த்திறனையும் காண்போம்.

4.4.1 இராமனின் எழுபது வெள்ள வானரப்படை தென்கடற்கரையில் தங்குகிறது. அநுமனால் எரியுண்ட பின், தெய்வத்தச்சனால் இலங்கைப் புதிப்பிக்கப்படுகிறது. இராவணன், ஒரு குரங்கால் இலங்கை அழிந்த இழிவு குறித்து வருந்தி உரையாடுகின்றான். மாலியவான், மகோதரன், கும்பகருணன், இந்திரசித்து போன்றோர், படையோடு போர்க்கு எழ உடன்படுகின்றனர்.

வீடணன், "சீதையின் கற்பும், இராமன் பேராற்றலும், நந்தி முதலியோரிட்ட சாப வரலாறும் கூறிச்சீதையை இராமன்பால் விடுதலை செய்யத்தக்கது" எனக் கூறுகின்றான். இராவணன் சினந்து நகைத்து, வீடணனைக்கடிந்து பேசுகிறான். இருமுறை பேசியும் பயனுறாமல், வீடணன் இரணியன் வரலாற்றைக்கூறி, "தீதாம் விளைதல் நனி திண்ணம்" (VI :4: 100) எனக்கூறுகிறான். இராவணன் சினந்து, வீடணனை நாட்டைவிட்டுத் துரத்துகிறான் "அறிவு எய்துவான் அறிவு நீங்கினான்" (VI :4:102) எனக்கூறி வீடணன் வானில் எழுந்து மேலும் நீதிகள் பலமொழிந்து இலங்கைவிட்டுத்தம் அமைச்சர்களுடன் இராமன் தங்குமிடம் அடைகின்றான்.

4.4.2 இராமனை அணுகுமாறு அமைச்சர்கள் அறவுரை கூறுகின்றனர். வீடணன், அமைச்சர்களான அனலன், அனிலன், அரசன், சம்மாதி கூற்றை ஏற்று இராமன்பால் அடைக்கலம்புக முடிவுசெய்கின்றான். பொழுதுபுலரத், தன் அமைச்சர் துணைவருடன் வானரச்சேனையை அடைகிறான். அவ்வரக்கர் உருவங்களைக்கண்ட வானரர், இராவணனே துணைவருடன் பொருதற்பொருட்டு வந்திருக்கவேண்டுமென்று கருதி, அவர்களைப்பற்றிச் சிறைவைக்க ஆரவாரம் செய்கின்றனர். வீடணனை அணுகி "யார்" என வினவ, அனலன், தான் அமைச்சன் என்ற செய்தியையும் தன் வரலாற்றையும் கூறி, வீடணனைக்காட்டி 'இவர் இராவணன் தம்பியாகிய வீடணன்; அண்ணனுக்குச் சீதையை விடுமாறு அறிவுரை கூறி வற்புறுத்தியும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் சினந்து அச்சுறுத்தி விலக்கினமையால், இராமனை அடைந்து உய்ய வந்துள்ளான்' என விளக்கிக்கூறுகின்றான். மயிந்தன் என்னும் வானரன் இராமனிடம் சென்று செய்தியைத் தெரிவிக்கிறான். இராமன், வீடணன் அடைக்கலம் குறித்து சுக்கிரீவன், அனுமன் முதலியோரை உசாவுகின்றான். அனுமனைத் தவிர மற்றையோர் வீடணனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கின்றனர். வஞ்சனையற்றவன், பல நூல்களைக் கற்றறிந்தவன். இவன் மகள் திரிசடை நற்குணம் வாய்ந்தவள். அவளே அரக்கியர்களிடமிருந்து சீதையைக் காத்து வருகிறாள் – போன்ற அவன் இயல்புகளைக் கூறுகிறான். "மேலும் வில்லின்

வன்மையையும், வாலியுரந்த வளநாட்டை அவன் தம்பிக்கு வழங்கிய வன்மையையும் அறிந்து இவ்வரக்கன், நின்னைச் சேர்ந்து மேலரசு எய்தும் விருப்பால் வந்துள்ளான்' என நனுகி ஆய்ந்து இராமனிடம் கூறுகிறான்.

4.4.3 இவ்வுரைகேட்ட இராமன், அடைக்கலச் சிறப்பைக் கூறி "மாருதி வடித்துச் சொன்ன பெற்றியே பெற்றி" (VI:4:105) எனக்கூறி, வீடணனை அடைக்கலமாக ஏற்கிறான். சுக்கிரீவன் வீடணனை அழைத்து வருகிறான். வீடணன் அளவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு சுக்கிரீவனோடு சென்று சிரமேற்குவித்த கரத்தனாய் - கல்லையும் உருக்கும் கனிந்தநோக்கத்தனாய் - வந்து இராமன் திருவடிகளில் வீழ்கின்றான். வணங்கிய வீடணனை, இராமன் அருளோடு நோக்கி, இருக்கையில் இருக்குமாறு பணிக்கிறான். இருந்த வீடணனிடம், "இந்த உலகமும் என் பெயரும் நிற்கும் வரையில் இலங்கைச் செல்வம் நின்னதே தந்தேன்" (VI:4:139) எனக் கூறுகின்றான். உலகு மகிழ்கிறது. இலக்குவனை விளித்து, "தஞ்ச நல்துணைவன் ஆனத் தவறிலாப் புகழான் தன்னை துஞ்சல் இல் நயனத்து ஐய சூட்டுதிமகுடம்" (VI:4:141) என்றான். வீடணன், "பரதனுக்குக் கவித்த மகுடத்தை எனக்கும் கவிக்க வேண்டும்" என வேண்டுகிறான். ஒரு தம்பியாக இவனையும் ஏற்றுக்கொண்ட இராமனிடம், "என்னைத் தம்பியாக ஏற்றுக் கொண்டமையால் நினக்கு அடிமைத்தொழில் செய்வதில் சிறப்புரிமை பெற்று விட்டேன்" என்று கூறிக்கொண்டே, இராமன் திருவடி நிலைகளைச் சூடிக் கொள்ளுகின்றான். இலங்கை வேந்தனாய் மகுடம் சூட்டிக்கொண்ட வீடணனைப் பாடிவீட்டை வலம் வருமாறு செய்க, என இலக்குவனையும் சுக்கிரீவனையும் இராமன் ஏவுகிறான். "இந்திரற்கு உரிய செல்வம் எய்தினான் இவன்" (VI:4:149) என்பதைப்பலரும் கேட்குமாறு கூறிப்பாராட்டிக்கொண்டு, பாடிவீட்டை வலம் செய்விக்கின்றான். பெரியோர்கள் வீடணன் பெற்ற பேறைப் பாராட்டுகின்றனர்.

4.4.4 இராமன் வீடணனுக்குத் தனியே தக்கதோர் இருப்பிடம் தருகின்றான். சுக்கிரீவன் ஏவலால் வீடணன் இராமன் அருகில் இருக்கிறான். இலங்கை அரண்மனை, அரக்கர்களின் வலிமை, இராவணன் சேனை அளவை, அச்சேனைகளின் இயல்புபற்றிக் கேட்கிறான். வீடணன், கூறலுற்றான்; "வாயுதேவன் மோதிய மேருமலையின் சிகரம் ஒன்று தென்கடலில் வீழ்ந்தது. அதுவே இலங்கையாயிற்று. அந்த இலங்கை நகரம் எழுநூறு யோசனை அகலம் உடையது; அதைச்சுற்றியுமுள்ள கோட்டை மதில் நூறுயோசனை ஆழ்ந்து, சூரிய மண்டலத்தையும் எட்டத்தக்க உயரத்தினை யுடையது. கோட்டையில் வடக்குவாயிலில் பதினாறு கோடி அரக்கர்களும், மேற்குவாயிலில் பதினெட்டு கோடியும், தெற்குவாயிலில் பதினாறுகோடியும், கிழக்கு வாயிலில் பதினாறு கோடி அரக்கர்களும் காவல் புரிகின்றனர். அரக்கர்கள், கூற்றுவனும் அஞ்சத்தக்க கொடுமை வாய்ந்தவர்கள். இவர்கள், அன்றி, ஆகாயத்தில் முப்பத்திரண்டுகோடி அரக்கர்கள் காவலாக இருக்கிறார்கள். பூமிக்குள் பதுங்கியுள்ளவர்களுக்குக் கணக்கே இல்லை. இதுபோன்ற மூன்று கோட்டைகள் இலங்கைக்கு உள்ளன. அவற்றைக்காத்து வருவோர் தொண்ணூறு கோடிப்பேர்களாவர். இராவணன் படையில் உள்ளோர் ஆயிரத்தி நூறுகோடியாம். மூலபலப்படைகளின் தொகை ஆயிரம் வெள்ளமாகும். இவற்றுடன் தேர்கள் பதினாயிரம், யானைகள் இருபதினாயிரம், குதிரைகள் நாற்பதினாயிரம், ஒட்டகங்கள் எண்பதினாயிரம் அவனிடம் இருக்கின்றன. இராவணன் தவத்தில் மிக்கவன். சிவனிடத்தில் வாளாயுதம் பெற்றிருக்கிறான்; எண்திசை யானைகளின் கொம்புகளைத் தன் இருகைகளால் பற்றிப் பிடுங்கியிருக்கிறான். தேவர்களைப் புறங்கண்டவனுமான கும்பகருணன் இவன் தம்பி. இந்திரனை வென்று சூரியனையும் சந்திரனையும் சிறைவைத்த இந்திரசித்து இவன் மகன். இவன் தம்பி அதிகாயன்; அவன் இந்திரசித்தனையும் வெல்லக்கூடியவன். இந்த இருவருமன்றி தேவாந்தகன், நராந்தகன், திரிசூரர் என்னும் மூன்று புதல்வர்களும் உளர். இராவணன் வன்மை அளவிடற்கரியது. பிரம்மதேவர் குமாரரான புத்திய: முனிவரின் பெயரன்.

அவன் காலகேயர்களைக் கொன்றவன்; தேவர்களை அடங்கும்படிச்செய்தவன்; குபேரன் அவன் எதிர் நில்லான்; யமனும் அஞ்சுவன். சூரியனும் அவனுக்குப்பயந்து இலங்கைக்கு நேராக வரான். வருணனை வென்று, அவனது பாசத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டான்". – இவ்வாறு வீடணன் கூறுகிறான். தங்கள் சிறப்புகளை உணர்ந்து, 'இராவணன் அழிந்து போகத்தவனே' என உளம்கொண்டு தங்களை நாடிவந்தேன்" என்கிறான்.

4.4.5 இத்தகைய ஆற்றல் மிக்க இராவணன் படைவலியும் துணைவலியும் இலங்கை வந்த அநுமன் ஆற்றலுக்குத் தோற்று அழிந்தமையும் பொன்மயமான இலங்கை மாநகர் அநுமனால் எரியுண்டமையும் கூறி, வீடணன் அநுமனைப் புகழ்கின்றான். இராமன், அநுமனுடைய வீரச்செயல்களைப் கேட்டு மகிழ்ந்து பாராட்டிப் 'பிரம்மபதத்தினை'யே அத்தொண்டிற்குப் பரிசாகத் தருகின்றான். சுக்கிரீவன், சாம்பவான் முதலியோர் புகழ்ந்து பாராட்டுகின்றனர்.

4.4.6 வீடணன், கடல்கடக்க உபாயம் கூறுகிறான். "கடல் நம்குலத்தொடு தொடர்புடையது ஆதலின், நீ கேட்ட வரத்தைக்கொடுக்கும்; அதனை இரந்து வழியை வேண்டுக" என்று இராமனிடம் வேண்டுகின்றான். அதன் பயனாக வருணன் வழிவிட, சேதுபந்தனம் நடக்கிறது. இராவணனால் அனுப்பப்பட்ட ஒற்றர், குரங்கு உருவோடு சுவேல மலையில் இராமன் பாடி வீட்டினை அடைந்து இராமன் முதலியோர் ஆற்றலும் வானரப்படையின் அளவும் ஆற்றலும்கூற, இராவணன் கேட்கிறான்.

4.4.7 இராமன், இலக்குவன் முதலியோருடன் மலைமேல் ஏறிநின்று, இலங்கையைக் காண்கிறான். இராவணன் வடக்குக் கோபுரத்தில் மீதேறி வானரப்படையினைக் காண்கின்றான். சுவேலமலையில் நின்ற இராமபிரான், வானரசேனைகளைக் காணும் இராவணனையும் அவனுடைய படைத்தலைவர் முதலியோரையும் இன்னினார்

என்று தெளிவிக்கும்படி வீடணனை வேண்டுகிறான். வீடணன், அவ்வாறே இராவணனைச்சுட்டிக்காட்டி, "தேவமாதர்கள் சிலர் நடுவே நிற்பவன் 'புன்தொழில் இராவணன்' (VI :11:2)" என்றான். உடனே, சினமடைந்த சுக்கிரீவன் இராவணனைத்தாக்கி, மகுடமணியைப்பறித்துத் திரும்புகின்றான். வீடணன் சுக்கிரீவன் வீரத்தினைப்பாராட்டுகிறான். இராமன் படைகளை அணிவகுத்து, இலங்கையின் நாற்றிசைவாயில்களிலும் நிறுத்துகிறான். அங்கதனை இராவணன் பால் தூதுவிடுத்தல் பற்றி வீடணனிடம் உரைக்கிறான். வீடணன் "அழகிற்றே; கொற்றவர்க்கு உற்றது" (VT :13:3) என்கிறான். இலக்குவன் மறுக்க, இராமன், "தூது விடுப்பது நீதிநூல் முறை" என்கிறான்.

4.4.8 அங்கதன் தூதுக்குப் பின்னர் இராமனும் இராவணனும், வானரப் படையும் அரக்கர்படையும், முதல் நாளில் எதிர்த்துப்போர் செய்கின்றன. இராவணன் தோற்றுப்போகிறான். தொடர்ந்து, கும்பகருணன் போருக்கு வருகிறான். "போர்க்களத்தில் தோன்றிய அரக்கனான இவன் யார்?" என இராமன் வீடணனிடம் வினவுகிறான். வீடணன் கும்பகருணனது தன்மையை எடுத்துரைக்கின்றான். "மான்வது மெய் என்று துணிந்தே போர்க்களம் வந்துள்ளான்" - எனக் கூறுகிறான். கும்பகருணனது வீரத்தைக் கேட்ட சுக்கிரீவன், இவனை நம்முடன் சேர்த்துக்கொள்ளுதல் நலம் என்கிறான். கும்பகருணன் வீடணனிடம் இராமனை அடைவதால் உண்டாகும் நன்மைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கூறி, இராமனைச் சேர்ந்து உய்யுமாறு வேண்டினன். அதனைக் கேட்ட கும்பகருணன், "தன்னை நெடிதுநாள் வளர்த்த அண்ணனுக்காகப் போர் செய்து உயிர்விடுதலே தனக்குத்தக்கது" என்கிறான். கம்பர், "பின்னைப் போர்க்கோலம் செய்து விட்டாற்கு உயிர்கொடாது, அங்குப்போகேன்" (VI :15:155) என்றுரைப்பார். வீடணன் கும்பகருணன் கருத்தைக்கூறினான். "விதியை யார் தீர்க்ககிற்பார்?" (VI :15:171) என்கிறான் இராமன்,

போரில் கும்பகருணனை இராமன் வதைக்கிறான். மாயாசனக நிகழ்ச்சியின் பின், அதிகாயன் போருக்கு வருகிறான். வீடணன் அதிகாயனது திறத்தை எடுத்துக் கூறுகிறான். அவனது வரலாற்றைக் கூறக்கேட்ட பின்னர் இராம-இலக்குவனது வலிமையை வீடணன் அதிகாயனுக்குத் தெரிவிக்கிறான். போர்க்களத்தில் அதிகாயனும் இலக்குவனும் போர் புரிகின்றனர். வீடணன் போரை நின்று பார்க்கிறான். இலக்குவன் நான்முகன் படையால் அதிகாயன் தலையை அறுக்கிறான். வீடணன், போர்நிலைகண்டு "இந்திரசித்தும் இறப்பது உறுதியே" என்று எண்ணுகிறான். இலங்கையிலுள்ளார் யாவரும் வருந்துகின்றனர்.

4.4.9 இந்திரசித்து வெகுண்டு தந்தையாணைப்படி போருக்கு வருகிறான். "வருபவன் யார்?" என இலக்குவன் வினவ, வீடணன் "பல்லாயிரம் தேவர்களை எதிர்த்து, இந்திரனையும் ஒல்லையில் உடைத்தனன்" (VI:18:31) என்கிறான். பெரும்போரில், இந்திரசித்தின் நாகக்கணையால் இலக்குவனும் மற்றையோரும் கட்டுண்டனர். வீடணன் பலவெண்ணி மனம்நைகிறான். இலக்குவனது நிலைகண்ட இராமன் வருந்தவே, வீடணன் பலசொல்லி, இராமனைத் தேற்றுகின்றான். கருடன் வரவே, நாகபாசம் நீங்கி அழிகிறது.

4.4.10 தொடர்ந்து, படைத்தலைவர் போருக்கு வருகின்றனர். புகைக்கண்ணன், மாபக்கன், வேள்விப்பகைஞன் முதலியோரை வீடணன் தெரிந்து கூறுகிறான். படைத்தலைவர்கள் குரங்குப்படையால் அழிகின்றனர். கரன் மகன் மகரக்கண்ணன் தொடர்ந்து வஞ்சினம் கூறிப்போருக்கு வருகிறான். இராமன், மாயப்போர் புரிந்த மகரக்கண்ணன் தலையைக் கொய்கிறான். அரக்கர்பலர் மாண்டொழிகின்றனர். வருந்தும் தந்தையைத் தேற்றி, இந்திரசித்தன் போர்க்களம் வருகிறான். பெரும்படை உடன் வருகிறது. இலக்குவன் தலைமையில் போர் நடக்கிறது. முடிவில், இந்திரசித்தன் பிரம்மாத்திரத்தை இலக்குவன்மேல் விடுகிறான்.

போர்க்களத்தில் இராமனும் வீடணனும் தவிர யாவரும் மூர்ச்சித்து வீழ்கின்றனர். பூசனை இயற்றித்திரும்பி வந்த இராமன், தம்பியின் நிலைகண்டு மூர்ச்சித்து விழுகிறான். போர்க்களம் கண்ட சீதை இவர்கள் நிலைகண்டு வருந்துகிறாள். திரிசடை உண்மையை உணர்த்துகிறாள். வீடணன், உயிர்தீர்க்கும் வழியை ஆராய்கிறான். உணர்வு பெற்ற அனுமனைச் சாம்பவன் அறிவுரைப்படி மருத்துமலை கொணரச் செய்கின்றான். மருத்துமலைவரவே, யாவரும் உயர்வு பெறுகின்றனர்.

4.4.11 இராவணன், பகைஒழிந்தது என்று உவந்து மகளிர் களியாட்டம் காண்கிறான். மாயாசீதை நிகழ்ச்சியின் பின், நிகும்பலை வேள்வி பற்றி வீடணன் ஐயம் கொள்ளுகிறான். இந்திரசித்தன் சூழ்ச்சியை உணர்கிறான். அவன் யாகம் சிதைகிறது. போர் நடக்கிறது. இலக்குவன் பிறைமுக அம்பு எய்து இந்திரசித்தின் தலையை அறுக்கிறான். இராமன், வீடணனைப் புகழ்ந்து "ஈது வீடணன் தந்த வென்றி" (VI :27:70) என்று கூறுகிறான். செய்தி அறிந்து இராவணன் சோகமுறுகிறான்.

4.4.12 பின், மூலபலப்படை பற்றிய விவரங்களை வீடணன் இராமனிடம் கூறுகிறான். அக்கொடும்படையை எதிரிட வானரப்படையை அங்கதன் கொண்டு வருகின்றான். இராம பாணத்தால் அரக்கர் படை அழிகின்றது. இராவணன் போர்க்களம் செல்கின்றான். இருபடையும் கைகலக்கின்றன. வீடணனால் படைவலி அழிய, இராவணன் அவன்மேல் வேல் எறிகிறான் "சயந்தனைப்பொரும் தம்பியை உயிர் கொள"விடுத்த வேலை, இலக்குவன் தன் மார்பில் ஏற்கின்றான். வீடணன் இராவணன் தேர்க்குதிரையையும் சாரதியையும் அழிக்கிறான். "வீடணப்பகைவனைக் கொன்று இன்பபயன் இல்லை" (VI :31:36) என்று இராவணன் இலங்கை அடைகின்றான். வீடணன் இலக்குவன் நிலைகண்டு அரற்றுகிறான். அனுமன், மருந்து கொணர்ந்து, இலக்குவனை உயிர்ப்பிக்கிறான்.

4.4.14 வானரர் மூலபலப்படையின் அழிவுகாண்கின்றனர். இராவணன் போர்க்களம் காணத்தயாராகின்றான். போர்க்கோலம் பூண்டு, எஞ்சிய படையுடன் களத்தில் குதிக்கிறான். தேர் ஏறி இராமனும் போர்க்களம் வருகின்றான். மகோதரனை இராமன் கொல்கிறான். இராமனுக்கும் இராவணனுக்கும் போர் நடக்கிறது. அயன் படையால் இராவணன் உயிர் இழக்கிறான். வீடணன் வருந்தி அரற்றி இராவணன் மேனிமேல் விழுகிறான். "குலமகள்மேல் உடையகாதல் தீர் ஊசைபழி என்றேன்; எனை முனிந்த முனிவு ஆறித்தேறினாயோ?" (VI:36:218) "தெய்வ கற்பின் பேர்களைத் தழுவினான் உயிர்கொடுத்துப் பழிகொண்ட பித்தா! பின்னைப் பார்மகளைத் தழுவினையோ?" (VI:33:224) எனப்பலபடக் கூறிப்புலம்புகிறான். சாம்பவன் வீடணனைத் தேற்றுகின்றான். வீடணன் உரிய கடன்களை இயற்றி இராமனை அடைகின்றான்.

4.4.14 இராமன் ஆணைப்படி, இலக்குவன் வீடணனுக்கு முடிசூட்டுகின்றான். வணங்கிய வீடணனை இராமன் தழுவி, "மற்று உன்னுடைய தமரோடு மன்னி வாழ்க" என்று உரைக்கிறான். அனுமன் சீதையிடம் செய்தி கூறுகிறான். இராமன் ஆணைப்படி வீடணன், ''சீதையைக் கோலம்புனைந்துவர'' ஏற்பாடு செய்கிறான். சீதையை இராமனிடம் அழைத்து வருகிறான். கற்பின் திண்மையைச் சீதை தீப்புகுந்து காட்டியபின், விமானத்தில் இராமன் பரிவாரங்களுடன் வீடணனும் செல்கின்றான். அயோத்தியில் இராமபிரான் முடிசூட்டுவிழாவில் பங்குபெற்றபின், விடைபெறும் வீடணனை, இராமன் "சராசரம் சுமந்த சால்பின் நின்னையே ஒப்பார் நின்னை அலதுஇலர்" (VI:39:29) எனப் புகழ்ந்து மணிக்கடகம், வன்திறல்களிறு, பொன்மணி – முதலியவற்றை ஈந்து வழியனுப்புகிறான்.

4.4.15 மேற்கூறியவற்றால், வீடணன் அறிவுநூல்களை ஊர்ந்து அறநெறிவழுவாது, அடக்கமுடையவனாய்த் திகழ்ந்து, இராமன்பால், அடைக்கலமாகி அறம் உணர்ந்து செயல்பட்டு, அரக்கர் பலரை அறிமுகப்படுத்தி, அறிவிழந்த தம் இனத்தவரை அழிக்கத் துணைநின்று, தன் தமையனுக்காக இரங்கிச் செய்கடன் செய்து இலங்கையில் அறவாழ்க்கையைத் துவக்குகின்றான் என்பன போதரும்.

எதிர்நிலைப் பாத்திரங்கள்:

4.5 இராவணன்:

4.5.0 கம்பர் படைத்துக்காட்டும் பாத்திரங்களுள் 'இராவணன்' - என்னும் பாத்திரம் தனிச்சிறப்பும், இயல்பும் வாய்ந்தது. காப்பியத்தலைவன் இராமனைப் போலவே எதிர்நிலைப்பாத்திரமான இராவணனும் இன்றியமையாதவனே. இராவணன் தவமும், தெய்வபக்தியும், ஆண்மையும், ஆட்சித்திறமும், பேராற்றலு முடையவன். அவனுடைய அருந்தவத்தின் பயனை அயன் உணர்ந்து, அவன் விரும்பிய வண்ணம் உயரிய வரங்களை அவனுக்கு உவந்தளித்தான். அவனுடைய தம்பி கும்பகருணன் தவவலிமையில் மிக்கவன்; அயன்பால் பலவரங்கள் பெற்றவன். இன்னொரு இளவல் வீடணன்; பேரறிஞன்; அறநெறியைத்தன் உயிரினும் ஓம்புபவன். சிவனும் திருமாலும் அயனும் இராவணனை வருத்தச்செய்யும் வலிமையுடையவரல்லர் எனின், இவ்வுலகில் வேறு யார் வெல்ல வல்லவர்? இவன் மகன் இந்திரசித்து; சூரியனையும் சந்திரனையும் சிறைவைத்தவன் இப்பெருமகன். அடுத்தவன் அதிகாயன்; வன்திறல் வலியோன். இந்த இருவருமின்றி தேவாந்தகன், நராந்தகன், திரிசூரன் - என்னும் மூன்று மக்களும் உண்டு. அவர்கள் பெருவீரர்கள். அவன் தன் பேராற்றலால் மூவுலகும் அடக்கியாண்ட திறனுடையவன். அவனது நாடு பல்லாற்றானும் செழித்தோங்கி விளங்கியது. இத்தகைய இராவணன், அயோத்தி அண்ணல் இராமனின் மனைவி சீதையை மாயத்தால் கவர்ந்து, அசோக வனத்தில் சிறைவைத்தான். இராமன் வானரர்கள் புடைசூழ இலங்கையை முற்றுகை இடுகிறான். இவ்வளவில் நாம் யுத்த காண்டத்தில் இராவணனைக் காண்கிறோம். அவனது பண்பையும் போர் நெறியையும் பார்ப்போம்.

4.5.1 இராவணன், தம் நகரத்தை அழித்த குரங்கினை நம்மால் அழிக்க முடியாமல் போய்விட்டதே, என்று தன் அமைச்சரையும் நெருங்கிய உறவினரையும் நோக்கி இரங்கி, வானரருடன் இராமர் குலத்தை அழிக்க மந்திராலோசனை

நடத்துகிறான். "வஞ்சனையால் சீதையைக்கவர்ந்து வந்தது அஞ்சுகின்ற தொழிலாகும்" என்று சேனைக் காவலன் மாலியவான் கூறுகிறான். "அனுமனைக்கொன்று மனிதர்களாகிய இராம இலக்குவர்களை உயிருண்டு வருவேன்" என்று மகோதரன் சொல்கின்றான். விச்சிரதந்தன், துன்முகன், பிசாசன் ஆகியோர் மகோதரன் கருத்தை ஏற்கின்றனர். கும்பகருணன், சீதையை நயந்து சிறைவைத்தது மிகப்பெரிய பழிக்குரிய செயல் என்கின்றான். எனினும், "சீதையை விட்டுவிட்டால் எளியவர்களாகி விடுவோம்" — என்னும் உணர்வால் போர் தொடுத்து இறப்பதுவே நல்லது என முரண்பட்டும் உடன்பட்டும் கூறுகின்றான். வீடணன் ஒருவனே உயர்நெறியினை எடுத்துக்கூறி "இலங்கை மாநகரம் வெந்து அழிந்தது உண்மையில் ஒரு குரங்கினால் அல்ல; உலகத் தாயாகிய கற்பினாலேயே", என்று எடுத்துரைக்கின்றான். சீதையை விடுத்து, நாட்டைக் காக்கவேண்டுகின்றான். இந்திரசித்து, "இன்றே போரைத் தொடங்குக; நாளை விடியுமுன் இராமஇலக்குவர் சிரசுகளைக் கொணர்கிறேன்" என்று வீரவுரை கூறுகின்றான். வீடணன், மீண்டும் 'ஆனைவத்தின் அறிவை' எடுத்துக்கூறுகின்றான். சீற்றம் கொண்ட இராவணன், "எதிரில் நின்றால் நீ அழிவாய். உடனே இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குவாயாக" எனக்கடிந்துரைக்கின்றான். வீடணன் செயலற்று இராமன்பால் அடைக்கலம் புகுகின்றான்.

4.5.2 இலங்கையை முற்றுகையிட்ட வானரப்படையையும் இராம இலக்குவரையும் கோபுரத்தின் மீதிருந்து காண்கிறான் இராவணன். வீடணன் இராவணனைக்காட்டி நிற்கின்றான். அப்போது சுக்கிரீவன் சீற்றமுற்று இராவணன் மேல் பாய்கின்றான். இருவரும் போரிடுகின்றனர். இராவணனது மகுடமணிகளைப்பறித்துக்கொண்டு மீளுகிறான் சுக்கிரீவன். அப்போது மாமன் மாலியவான், வானரன் ,வேல் வாள் இன்றிப்பொருது வெற்றிபெற்றத் திறனைக்கூறி,

'சீதையைவிடுத்து அடைக்கலம்புக' வேண்டுகிறான். சீற்றமுற்ற இராவணன் அவ்வறிவுரையை ஏற்க மறுக்கிறான்.

4.5.3 இராமன் அங்கதனை இராவணனிடம் தூதனுப்புகிறான். "தன்திருக்குமுலை (சீதை) விட்டுத் தொழுவான் சுற்றத்தோடும்; பொன்றுதி யாகில், என்பின் வாயிலிற் புறப்படு"(VI :14:37) என்கின்றான் தூதன். சீற்றம் பொங்க அங்கதனைக் கொல்லுமாறு நான்கு அரக்கர்களை ஏவுகிறான். மீண்ட அங்கதன், "முற்ற ஓதி என்? மூர்க்கன், முடித்தலை அற்றபோது அன்றி, ஆசை அறான்" என்னும் பதிலைக் கூறுகிறான் (VI:4:43).

4.5.4 இராமன் படைக்கும் இராவணன் படைக்கும் போர்தொடங்குகிறது. முதல் நாள் போரில் அரக்கர் தலைவர்கள் பலர் இறக்கின்றனர். வச்சிரமுட்டி, கும்பானு, சுபாரிசன், தூம்முகன் ஆகிய திசைக்காவலர் இறந்துபடுகின்றனர். செய்தி அறிந்த இராவணன் தம்பைப்பூசூடிப்போர்களத்துக்குப் புறப்படுகின்றான். சுக்கிரீவன், அனுமன், இலக்குவன் ஆகியோர் தனித்தனியாகப் பொருது மெலிகின்றனர். இராவணன், இலக்குவனது போர்த்திறனை வியந்து பாராட்டுகிறான். பிரம்மன் அளித்த வேலால் எறிய, இலக்குவன் சோர்ந்து வீழ்கின்றான். அவ்வமயம் இராவணன் அவனைத்தூக்க முயன்றும் முடியாமல் இளைக்கின்றான். அனுமன் விரைந்து பாய்ந்து, அவனை எளிதில் தூக்கிச்சென்று, இராமன்பால் சேர்க்கின்றான். அனுமன் தோளில் இராமன் ஏறிநின்று, இராவணனோடு கடும்போர் புரிகின்றான். அவனது தேர்சிதைகிறது; புரவியின் தலைகள் அறுபடுகின்றன; குடை துணிக்கப்படுகிறது; வில்முறிகின்றது; மணிமுடி தரையில் விழுந்து உருளுகின்றது. இராவணன் வலிமையற்று நாணிநிற்கின்றான். அப்போது இராமனால் அம்பினால் கொல்லவியலும்; எனினும் அவன்பால் பேரிரக்கமுற்றுச் சில அறிவுரைகளைக்கூறி "இன்றுபோய்ப் போர்க்கு நாளை வா" (VI :14:255) என்று அருளுரை கூறி அனுப்புகின்றான். இரங்கத் தக்க நிலையில் இராவணன் தன்னந்தனியாக அரண்மனை அடைகின்றான்.

4.5.5 இராவணன் தனக்கு நேர்ந்த தோல்வியை எண்ணிப் பிறர்நகுவர் என்பதற்கு அவன் நாணமடையவில்லையாம். "சானகி நகுவள் என்றே நாணத்தால் சாம்புகின்றான்" (VI:15:11) எனக்கம்பர் கூறுவார். அப்போது மாலியவான் உற்றது வினவுகிறான். இராமன் அம்பெய்யும் பேராற்றலை இராவணன் வியந்து கூறுகிறான். மாலியின் அறிவுரை இராவணனுக்குக் கசந்தது. இராவணனுடைய மனதைத் தளரவிடாது தாங்குபவனைப்போல மகோதரன் அங்கே வருகிறான். கும்பகருணனுடைய வல்லமையை நினைவூட்டுகிறான்.

4.5.6 கும்பகருணனுக்கு அழைப்புப் போகிறது; உறக்கம் கலைந்து எழுந்த கும்பகருணன், கற்பின் செல்வியை விடுக்காததை எண்ணி அதிர்ச்சி அடைகிறான். விதியின்வன்மையால் அவ்வாறு இராவணன் செய்தான் என்றே கருதுகிறான். "சானகி துயர் இனம் தவிர்ந்தது இலையோ" (VI :15:15) என வினவி மனம் ஊசலாட, இராவணன் உரையால் இறுதியில் மானம் ஒன்றையே கருதிப் போர்க்களம் செல்லுகின்றான். பொருகளத்தில் கும்பகருணன், அங்கதன், அனுமன், சுக்கிரீவன், இலக்குவன் ஆகியோர்களுடன் பொருது பேராற்றலை வெளிப்படுத்துகின்றான். முடிவில் இராமன் அவனை எதிர்த்துத் தன் அம்பால் இரண்டு கைகளையும் அறுக்கிறான். கையிழந்தும் வீரம் குறையாமல் போர் செய்கிறான். இறுதியில், அவனுடைய தலையை அறுத்துக்கடலில் செலுத்துகின்றான். செய்தி அறிந்த இராவணன், சோர்ந்து, பின் சீற்றமுற்று 'இராம இலக்குவரைக்கொன்று அவர்களுடைய இரத்தத்தைக்கொண்டு, தம்பி கும்பகருணனுக்கு முன்முறை நீர்க்கடன் ஆற்றுவதாக' (VI :16:91) வஞ்சினம் கூறுகிறான்.

4.5.7 இராவணன் தன்னுடைய மகனாகிய அதிகாயனைப் போருக்கு அனுப்புகிறான். அதிகாயன் கடும்போர் புரிந்து இலக்குவன் அம்பினால்

இறந்துபடுகிறான். இராவணனின் முதல் மகனாகிய இந்திரசித்து இதையறிந்து இலக்குவனைக் கொல்வதாக வஞ்சினம் கூறுகிறான்; போர்க்கோலம் பூண்டு, இராமனது படையை எதிர்த்துப்போரிடுகிறான். போரின் திறத்தால் வானரப்படை நிலைகலங்குகிறது. இலக்குவனுக்கும் இந்திரசித்துக்கும் கடும்போர் நிகழ்கிறது. இந்திரசித்து விடுத்த நாகபாசம், பிரம்மாத்திரம் முதலிய அம்புகளால் இலக்குவன் முதலியோர் அயர்ந்து சோர்கின்றனர். அயர்ச்சி நீங்கிய இலக்குவன், இந்திரசித்துடன் கடும்போர் புரிகின்றான். இலக்குவனின் திறனைக் கண்டு இந்திரசித்து திகைப்புறுகிறான். அவன் வல்லமையை உணர்ந்து இராவணனிடம்

"குலம் செய்த பாவத்தாலே கொடும்பகை தேடிக்கொண்டாய்
சலம் செயின் உலகம் மூன்றும் இலக்குவன் முடிப்பன் தானே"
(VI:27:4)

என்கின்றான், இறுதியாக, "சீதைபால் கொண்ட ஆசையை விடுக; இராம இலக்குவர் சீற்றம் தவியும்; இலங்கையை விட்டகல்வர்; உன்வைமன்னிப்பர்" (VI:27:6) என்று கூறுகிறான். அதற்குப்பதிலாக இராவணன், தன்முனைப்பால், இந்திரசித்திடம்

"நீ அவனை வென்று தருதி என்றுணர்ந்த மன்றால்
என்னையே நோக்கியான் இந்நெடும்பகை தேடிக்கொண்டேன்"
(VI:27:8)

என்று பதிலளிக்கிறான்.

4.5.8 இந்திரசித்து தேரேறி மீண்டும் போர்க்களம் போகிறான். இலக்குவன் இந்திரசித்துவின் தேரைச் சிதைக்கிறான். விண்ணில் மறைந்து மாயை செய்து கல்மழை பொழிந்த இந்திரசித்தைப் பிறைமுக அம்பால் எய்து தலையை வீழ்த்துகின்றான் இலக்குவன். இராவணனிடம் தூதர்கள் செய்தியைச்

சொல்லுகின்றனர். செய்தி அறிந்த இராவணன் பாசவுணர்வால் அழுது புலம்புகின்றான்.

"...நேரிழை ஒருத்தி நீரால்,
எனக்கு நீ செய்யத்தக்க கடன்களெல்லாம் யேங்கி யேங்கி
உனக்கு நான்செய் வதானேன் என்னின் யார் உலகத்துள்ளார்"

(VI:28:39)

இவ்வாறு அவன் கூறும் சொற்கள் நெஞ்சை நெகிழ்விப்பன. அத்தகைய துன்ப நிலையிலும், 'இது சீதையால் விளைந்தது' என்று கருதி அவளை வாளால் வெட்டி வீழ்த்த முற்படுகிறான். மகோதரன், "கொல்வது பழிப்புக்குரிய செயல்" என்று தடுத்து நிறுத்துகின்றான்.

4.5.9 இராவணன் பல இடங்களினின்றும் சேனையைத் தருவித்து, போர்க்கோலம் கொண்டு இராமன் படையை எதிர்த்துச் செல்கின்றான். இராமனும் இராவணனும் தேரில் நின்றுபோர் செய்கின்றனர். மண்ணிலும் விண்ணிலும் போர் நடக்கிறது. இராவணன் சூலப்படையை விடுகிறான். இராமனது ஹுங்காரம் அதனைப்பொடியாக்குகின்றது. 'இராமன் பரம்பொருள்' என்பதை இராவணன் உணருகிறான். இராமன் இராவணன் தலைகளை அறுக்க அவை மீண்டும் முளைக்கின்றன. அந்த உடம்பு முழுமையையும், தன் அம்புகளால் துளைக்கின்றான் இராமன். இராவணன் சோர்ந்து மூர்ச்சித்துச் சாய்கிறான். இந்நிலையில் படைவிடக்கூடாது என்று இராமன் வாளாஇருக்கின்றான். அவன் சாரதி தேரை விலகிச் செலுத்துகின்றான். உணர்வுபெற்ற இராவணன், தேரை விலக்கிய சாரதியைக் கொல்ல விரைகின்றான். பாகன் நிகழ்ந்தது கூறுகிறான். இராமனும் இராவணனும் தேர்மீது நின்றுகடும்போர் நிகழ்த்துகின்றனர். இராவணனது தெய்வப்படைகளை எல்லாம் இராமன் தன் அம்புகளால் வீழ்த்துகின்றான். பின்னர், பிரம்மாத்திரம் சென்று இராவணன் உடலில்

நுழைந்து உலாவி அவனுடைய உயிரை மாமத்துப்புறம்போந்து பார்க்கடலில் மூழ்கிவந்து இராமனது அம்பறாத்தூணியில் நுழைந்து தங்குகிறது. வீடணன் வருந்துகின்றான். மனைவியர் புலம்புகின்றனர். மண்டோதரிப் புலம்பித்துயரத்தால் உயிர் நீங்குகின்றாள். இராமன் வேண்டியபடி, வீடணன் ஈமக்கடன்களைச் செய்து முடிக்கின்றான்.

4.5.10 இராவணன், பெருவீரமும் பேராற்றலும், வள்ளன்மையும், தெய்வபக்தியும் உடையவனாயினும் தன்முனைப்பே மிக்கோங்கியிருக்க அழிந்து படுகிறான். காமமும் அகந்தையும் இணையற்ற வீரனை அழித்து விடுகிறது.

"என்னையோ என்னையோ இராவணனார்
முடித்த பரிசுதுவோ பாவம்"
(VI:37:236)

என்று மண்டோதரி புலம்பும் குரலைக் கம்பன் வழி நாம் கேட்கின்றோம்.

4.6.0 <u>கும்பகருணன்:</u>

4.6.1 இராவணனின் உடன்பிறந்தோர்களுள் கும்பகருணன் ஒருவன். பிறவியிலேயே மிக்கவன்மை உடையவன். ஆறுமாதம் உறக்கமும் ஒருநாள் விழிப்புமாக வாழ்பவன். ஓங்கி உலகளந்த உத்தமனுக்கு இணையான உருவமுடையவன். அவனுடைய தோற்றத்தினைக் கண்ட எவரும் அஞ்சுவர். இராவணன் தம்பி என்பதற்கேற்ற ஆற்றல் பெற்றவன், இராமன் ஒருவனே இவனுடைய ஒப்பற்ற ஆற்றலுக்கு இணையாவான். இராமனுக்கு வில்போல, கும்பகருணனுக்குச் சூலமே போர்க்கருவியாகப் பயன்பட்டது. அவன் மலைகளையும் மரங்களையும் கையிலேந்தும் வலிமையுடையவன்; இலங்கை வேந்தன் தவறிழைத்த போது, தவறினைச் சுட்டிக்காட்டி, நெறிப்படுத்த முயன்றவன். இலங்கை வேந்தன் பிறன்மனை நயந்த செயலை, இடித்துரைத்தபோதிலும் அண்ணனுக்காகச்

'செஞ்சோற்றுக்கடன் கழிப்பதே' – வாழ்வின் நோக்கமாகக்கொண்டு உயிர்த்தியாகம் செய்பவன். இவனது இழப்பால் இராவணன் வேரற்றமரமானான். தன்னலம் பேணாத் தகைசால் கும்பகருணனின் போர்ச்செயலைக் கம்பன் வழிக் காண்போம்.

4.6.1 சுந்தரகாண்ட ஊர்தேடு படலத்தில், அனுமன் வாயிலாக கும்பகருணனது நித்திரை நிலையை அறிகிறோம். அரம்பையர்கள் கால்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பன்னக-அரசுபோலவும், கருங்கடல் போலவும், இருளின் தொகுதிபோலவும், தீவினையின் உருவம்போலவும் அவன் படுத்திருக்கிறான். தேவதானவர்களும் அரக்கர்களும் வானரர்களும் வெருவியோடும்படியான பெருந்தோற்றமும் பெருஞ்சரீரமும் உடையவனாகக் கும்பகருணன் விளங்குகிறான்.

4.6.2 அனுமனால் அழிக்கப்பட்ட இலங்கையை இராவணன், தெய்வத் தச்சனால் புதுப்பிக்கிறான். அனுமன் செயல்பற்றி வருந்திய இராவணன் தன் அமைச்சரோடு மேல்நிகழ்த்த வேண்டியதை ஆராய்கின்றான். சேனைக்காவலன், மகோதரன், விச்சிரதந்தன், துன்முகன், மாபெரும்பக்கன், பிசாசன் முதலியோர், நேர்ந்தபழி துடைக்கும் நெறியாகச் சில சொல்லுகின்றனர். அவர்கள் கருத்து இராவணனுக்கு உடன்பாடாகிறது.

4.6.3 கும்பகருணன், "தேவியை நயந்து, சிறைவைத்த செயல் நன்றோ? பாவியர் உறும்பழி இதின் பழியும் உண்டோ?" (VI:2:49) – முறையன்று; ஆயினும், இந்நிலையில் நாம் சீதையை இராமன்பால் விடுவது நமக்குப்பழி விளைக்கும்; பகைவரும் நம்மை மதியார்; பகைவருக்குத் துணைவலி மிகுமுன் நாம் அவரைப்பொருது அழித்தலே தக்கது; "வானவரை எல்லாம்..வேரோடும் அடக்க நாமுவதுவே கருமம்" (VI :2:56) எனத் தம் கருத்தை உரைக்கிறான்.

இதனால், அறத்துக்கு மாறுபட்ட செயல் எதுவு அறிந்திருந்தும், கும்பகருணன், 'வீரத்திற்கு இழுக்கு ஏற்படாது போர் புரிவது ஒன்றே சிறந்தது' என்னும் நெறியைப் போற்றுகிறான். இவற்றால், கும்பகருணன் இராவணனது மனநிலையிலேயே செயல்பட முனைகின்றான் என்பது புலப்படும்.

4.6.4 முதல்நாள் போரில், இராவணன், வில்லிழந்து வாளிழந்து தோளிழந்து, படையிழந்து, தன் மணிமகுடம் இழந்து நிற்கிறான்; அவன் நின்ற நிலையில் அவனைக் கொல்லாமல் அருட்செயலால் 'இன்றுபோய் போர்க்கு நாளை வா' (VI:14:255) எனக் கூறுகிறான் இராமன். அரண்மனை புகுந்த இராவணன் மனம் வருந்துகிறான். மாலியவான் ஆறுதல் கூறுகிறான். மாலியவானைத் தடுத்து மகோதரன் என்னும் அமைச்சன் "கும்பகருணனைப் போர்க்கு அனுப்புதல் வேண்டும்; அவன் வென்றுவருவான்" என உறுதி கூறுகிறான்.

4.6.5 கும்பகருணன், மந்திராலோசனையின் பின், மாளிகையில் நித்திரை செய்கிறான். இராவணனின் ஆணை ஏற்ற அரக்கர்கள் அவனை எழுப்பு முனைகின்றனர். காதில், சங்கு தாரை முதலியவாத்தியங்களை ஊதுகிறார்கள். அசையாது கிடப்பவனை: தண்டு, சம்மட்டி, ஈட்டி முதலிய ஆயுதங்களால் தாக்குகிறார்கள்; பயனில்லை. நிறையக் குதிரைகளை அவன் மேல் செலுத்துகின்றனர்; தோல்வியுறுகின்றனர். பின்னர் இராவணன் ஆணைப்படி, அரக்கர் ஆயிரவர்கள் முசலங்களைக் கொண்டு கன்னத்தில் தாக்குகின்றனர். இறந்தவர் உயிர்பெற்று எழுந்தாற்போல கும்பகருணன் உறக்கத்திலிருந்து எழுகிறான்.

4.6.6 விழித்தெழுந்த கும்பகருணன் மாமிசமும் மதுவும் உண்டு ஒருவிதம் பசியாறுகிறான். அண்ணன் இராவணன் ஆணை ஏற்று கும்பகருணன் போர்க்கோலம் புனைந்து போருக்கு ஆயத்தமாகிறான். அப்போதே கும்பகருணனுக்கு இடம்

துடிக்கிறது. சிந்தையில் சஞ்சலம்; மனம் விம்ம, கும்பகருணன்,

"ஆனதோ வெஞ்சமர்? அலகில் கற்புடைச்
சானகி துயர்இனந் தவிர்ந்த தில்லையோ?
வானமும் வையகமும் வளர்ந்த வான்புகழ்
போனதோ? புகுந்ததோ பொன்றுங்காலமே"
-(VI:15:79)

என்றும், "கல்லலாம், உலகினை வரம்புகட்டவும் சொல்லாம், பெருவலி இராமன் தோள்களை வெல்லலாம், என்பது, சீதை மேனியைப் புல்லலாம் என்பது வோழமால் – ஐயா!"(VI:15:89) என்றும் மொழிந்து இராவணனுக்கு அறிவுரை கூறுகிறான். அவன் தன் சொல்லைக் கேளாமையால், நேரவிருக்கும் கேட்டிற்கு வருந்துகிறான். கோபமுற்ற இராவணன் "மானிடர் இருவரை வணங்கி, குரங்கைக் கும்பிட்டு வாழ்தல் உனக்கும் உன் தம்பிக்குமே பொருந்தும்; நான் புரிகிலேன்" – எனக் கூறுகிறான். கும்பகருணன், அண்ணன் மீது அன்புமிக, போருக்கு உடன்படுகிறான். "வென்று இவண் வருவேன் என்று உரைக்கிலேன்; விதி நின்றது; பிடர்பிடித்து உந்த நின்றது;" என்று கூறி கும்பகருணன், "இற்றைநாள் வரை, முதல் யான் முன் செய்தனைக் குற்றமும் உளவெனீ பொறுத்தி!" (VI:15:98) என மன்னிப்பை வேண்டி நிற்கிறான். கும்பகருணனோடு பெரும்படை செல்லுமாறு இராவணன் பணிக்கிறான். பல்லாயிரம் தேர், யானை, குதிரை, சிங்கங்கள், பூதங்கள், அரக்கர்கள், ஆயுதங்கள், உடன் செல்லக் கும்பகருணன் போர்க்களம் செல்லுகிறான்.

4.6.7 போர்க்களத்தில் வானரப்படைகள் கும்பகருணன் தோற்றத்தைக் கண்டு வெருவி நடுநடுங்கி நாலா பக்கங்களிலும் ஓடுகின்றன. இராமன், வருபவன் யார் என வினவ, வீடணன், வருபவன் இராவணன் தம்பி கும்பகருணன் என்பதை உணர்த்துகிறான். அவனது பேராற்றலையும் நற்குணங்களையும் இராவணனுக்குத் தந்த சிறந்த அறிவுரைகளையும் எடுத்துரைக்கிறான். உடன் நின்ற சுக்கிரீவன், "இவனையும் நம்பக்கல் கூட்டிக்கொள்ளுவதே நலம்" என்று மொழிகின்றான்.

கும்பகருணனை அழைத்து வரச்சென்ற வீடணனிடம் அவன், "நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி, நெடிது நாள் வளர்த்து பின்னைப் போர்க்கோலம் செய்து விட்டார்க்கு உயிர்கொடாது அங்குப்போகேன்" (VI :15:154) எனக் கூறுகிறான். தன்குலம் முற்றும் அழிந்துவிடுவது உறுதியே என்று கருதினாலும், தன் தமையனுக்குத்தான் செய்ய வேண்டும் கடமைகளை வற்புறுத்திக்கூறும் உணர்வு போற்றுதற்குரியது. இதனால் கும்பகருணனின் நன்றியறிதலும் கடமையுணர்வும் பெறப்படும். இராமனைச் சரண்புகுமாறு கூறிய வீடணனுக்கு இறுதியாக அவன் கூறும் "ஆகுவது ஆகும் காலத்து; அழிவதும் அழிந்து சிந்திப்போகுவது...ஏகுதி, நம்மை நோக்கி யிரங்கலை" (VI :15:166) போன்ற சொற்கள் அவனது உறுதிப்பாட்டினை வெளிப்படுத்துகின்றன..

4.6.8 வீடணன், கும்பகருணன் மனக்கருத்தை இராமனுக்குக் கூறுகிறான். போர் நிகழ்கிறது. கும்பகருணனுடன் நீலன், அங்கதன், முதலியோர் போர் செய்கின்றனர். குரங்குச்சேனை அழிவுறுகிறது; தோற்ற அங்கதனை வானரர்கள் எடுத்துச் செல்கின்றனர். அனுமன் வருகிறான். அனுமனும் கும்பகருணனும் வீரவுரை பகர்ந்து போர் செய்கின்றனர். அனுமன், தான் எறிந்த மலையைக் கும்பகருணன் தள்ளி விட்டானானால், அவனோடு போர் செய்ய மாட்டேன் எனக் கூறுகிறான். அவன் எறிந்த பெருமலையைக் கும்பகருணன் பொருட்படுத்தாது தோள்மேல் ஏற்றமையின், சொற்படி அனுமன் போர் செய்யாது விலகிக் கொள்ளுகிறான். வானரச் சேனைகள் அழிகின்றன.

4.6.9 இலக்குவன் கும்பகருணன் முன் தோன்றிப் போர் செய்கின்றனர். இருவரும் வீரவுரை பகர்ந்து கடும்போர் செய்கின்றனர். இலக்குவன், கும்பகருணனுடைய சேனை தேர், கொடி இவற்றை அழிக்கிறான். இராவணன் துணைப்படையை அனுப்புகிறான். இலக்குவன் போர் செய்து கொண்டிருக்கிறான்.

சுக்கிரீவன் மீண்டும் கும்பகருணனுடன் உடற்முகிறான். சுக்கிரீவன் மேல் ஒரு சூலத்தைவிட, அனுமன் தடுத்து முறிக்கிறான்; ஆனால் அவன் சொன்ன சொற்படி போர் செய்யவில்லை. கும்பகருணன் சுக்கிரீவனைத் தன்னுடைய இறுக்கிய பிடியால் உணர்விழக்கச் செய்து இலங்கைக்குக் கொண்டு செல்லுகின்றான்.

4.6.10 இச்செயலை வானரர்களால் அறிந்த இராமன் அம்புமாரி சொரிந்து திசைகளை எல்லாம் மறைத்து அம்பாலாக்கிய மதிலால் கும்பகருணன் இலங்கையினுள் நுழையாவண்ணம் தடுக்கிறான். கடக்கமுயல்றபோது, கும்பகருணன் இராமனைக் காண்கிறான். அவன் இராமனிடம் "சுக்கிரீவனை நீ என்னிடமிருந்து மீட்டாயானால் சீதையையும் மீட்டனையாவாய்" (VI: 15: 130) என்று வீரவுரை பகர்கிறான். இராமன் முறுவலித்து,

> " . . . .   யானுடை,
> இன்றுணை ஒருவனை எடுத்து தோள் எனும்
> குன்றினை அரிந்து யான் குறைக்கிலேன் எனின்
> பின்றினென் உனக்கு; வில் பிடிக்கிலேன்"   (VI :15:286)

என்று கூறி, அம்பு ஒன்றைக் கும்பகருணன் நெற்றியில் செலுத்துகிறான். மயக்கமுற்ற கும்பகருணன் பிடிதளர்கிறது. அவன் குருதியினால் சுக்கிரீவன் மயக்கம் தெளிகிறான். அவனுடைய மூக்கையும் காதையும் கடித்து எடுத்துக்கொண்டு வானரப்படையிடையே போகிறான்.

4.6.11 உணர்வு பெற்றெழுந்த கும்பகருணன் மூக்கும் காதும் இழந்ததைக் கண்டு, அவமானத்தால் வெகுண்டு, இராமனுடன் போருக்கு எழுகின்றான். இராவணன் அனுப்பிய பெரும்படை அவனுக்கு உதவுகிறது. நால்வகைப்படைகளும் பலபடியாக அழிகின்றன. கும்பகருணனது சூலப்படை அழியவே அவன் வாளேந்திப் போர் செய்கிறான். இராமன் அவனது வல இடக்கைகளை முறையே துணிக்கிறான். கைகளை இழந்த அவன், கால்களால் வானரச் சேனைகளைத் துகைக்கிறான். அச்செயல்கண்ட இராமன் அவன் வலக்காலையும்

இடக்காலையும் துணிக்கிறான். உறுப்பு இழந்த நிலையிலும் அவன் செய்த போர் வீரங்கண்டு இராமன், "ஐயன் விற்றொழிற்கு ஆயிரம் இராவணர் அமைவிலர்" (VI:15:353) என்று வியந்துரைக்கிறான்.

4.6.12 கும்பகருணன் இராமனைநோக்கி, "இவ் இராவணன் வீடணனை வாய்ப்பு கிடைத்தபோது கொல்லத் தயங்கான்; அவனால், தம்பி வீடணனுக்கு ஒரு துன்பமும் நேராவண்ணம் காக்கவேண்டும்" என வேண்டி நிற்கிறான். இறுதியாகத் 'தன் மூக்கிழந்த முகத்தை யாரும் காணாவண்ணம் தன் தலையை அறுத்துக் கடலினுள்ளே வீழ்த்துதல் வேண்டும்' (VI:15:49) என வேண்டுகிறான். இராமன், அவன் வேண்டியவாறே தலையை அறுத்துக் கடலுள் ஆழும்படிச் செய்கிறான். வானரர்களும் வானவரும் மகிழ்கின்றனர். அரக்கர்கள் குடல் கலங்க அத்துயரச் செய்தியை அறிவிக்க இலங்கை செல்கின்றனர்.

4.6.13 இவ்வாறு, கும்பகருணன் உடன்பிறப்புக்காகப் போர்க்களம் புகுந்தும், தம்பி வீடணனைக் காக்கவேண்டியும், கடமையுணர்வோடு செயல்பட்டும் விளங்கிய திறன் போற்றுதற்குரியது. செஞ்சோற்றுக்கடன் கழிந்து வீரத்தால் சாதலே மேல் என்று வாழ்ந்துகாட்டிய கும்பகருணனது பெருமை மாண்புடையது. அறம் திறம்பிய செயலில் ஈடுபட்டமையால் மாற்றாரால் போரில் மாண்டான். வீரமும் நீதியும் அன்பும் நிறைந்த அரும்பெரும் பாத்திரமான கும்பகருணனை இராமகதையில் தன்னேரில்லாத் தலைவனாகக் கணிக்கலாம்.

4.7 <u>அதிகாயன்:</u>

4.7.0 அதிகாயன் இராவணன் மைந்தர்களுள் ஒருவன். இவன் தாய தான்யமாலினி. மிகப்பெரிய உடம்பினை உடையனாதல் பற்றி 'அதிகாயன்' என்னும் பெயரைப் பெற்றான். (காயம் – உடம்பு: அதிகாயம் – மிகப்பெரிய உடம்பு). அரக்கர் தலைவர்களை இராமனுக்கு அறிமுகம் செய்யும் வீடணன்,

'இவன் இராவணன், அவன் தம்பி கும்பகருணன், இராவணன் மூத்த மகன் இந்திரசித்து, இளைய மகன் அதிகாயன் மற்றும் மக்களாவ தேவாந்தகன், நராந்தகன், திரிசிரன் ஆகியோரைத் தனித்தனியே சுட்டி இனம் காட்டும்போது, இந்திரசித்து என்பவன் இந்திரனை வென்று சூரியனையும் சந்திரனையும் சிறையாக வைத்தவன் என்றும், தம்பி அதிகாயனோ "இந்திரசித்துவையும் வெல்லக்கூடியவன்" (VI : 5 : 49) என்றும்கூறுவான். இராவணன் புதல்வர்களுள் அதிகாயன் மானமுடையவனும் அறநெறியில் வழுவாது, தூய உள்ளத்தினாலும் செயலாலும் சிறந்த வீரனுமாவான். அதிகாயனது போர்திறனைக் கம்பன் வழிக்காண்போம்.

4.7.1 ஓருயிர்த் தம்பி கும்பகருணன் இறந்ததைக் கேட்டு ஆறாத்துயரனாகிய இராவணன், தன் தம்பியை இறவாது பாதுகாக்கத் தவறியமைக்குக் படைவீரரைக் கடிகிறான். அமரில் வெல்வோம் என்னும் உறுதியுடையவரை மட்டும் போர் மேற்செல்லப் பணிக்கிறான். அதுகேட்ட அதிகாயன், தன் உள்ளத்து மானமும் சீற்றமும் மேலிடத் தன் ஆண்மையும் வெற்றியும் விளங்கத், தன் தந்தையிடம் "உம் தம்பியைக் கொன்றவனது தம்பியைக் கொன்று, தம்பியை இழந்தையால் தாங்கள் அடைந்த பெருந்துயரத்தினை அவன் அடையும்படிச் செய்திலேனாயின் நான் உன்மகன் என்று சொல்லத் தக்கவன் அல்லேன்" (VI : 17 : 11) என வஞ்சினம் கூறுகிறான். உரைகேட்டு மகிழ்ந்த இராவணன், "நீ இலக்குவன் உயிரைக்கொண்டு தந்தனையாயின், நான் அவன் தமையன் இராமனது அரிய உயிரினையும் கவர்ந்து முடிப்பேன். வீரக்கழலணிந்தவனே இப்பொழுதே செல்வாயாக!" (VI : 17 : 14) எனக்கூறுகிறான். துணையாக அரக்கர் மூவாயிரங்கோடியுடன், யானை, குதிரை தேர் ஆகிய எவ்வற்ற சேனைகளையும் போருக்கு அனுப்புகிறான் அரக்கர்கோன்.

4.7.2 அதிகாயன் ஆயிரம் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்மீதமர்ந்து போர்க்களம் அடைகின்றான். போர்க்களத்தே அரக்கர் பெருஞ்சேனையின் அழிவையும் தன் சிறிய தந்தை கும்பகருணன் தலையறுபட்ட நிலையில் கிடத்தலையும், கண்டு, மனங்கலங்கி சாம்புகின்றான். வெஞ்சினம் கொண்டு 'இதனைச் செய்த இராமன் தம்பி இலக்குவனைக் கொன்று, பின்வான் இராமன் படுந்துயரைக்கண்டு என் மனத்துயரினைப் போக்கிக்கொள்வேன்' (VI:17:29) என எண்ணி விம்முகின்றான். மயிடன் என்னும் அரக்கனைப் பகைவர்பால், தூதாக 'இலக்குவனைத் தனியே போர் செய்வதற்கு வருமாறு கூறுக' (VI:17:30) என விடுக்கிறான். தூதன் மயிடனைப்பற்ற முனைந்த வானர வீரரைத்தடுத்து இராமன், அவன் விழைந்தவாறு இலக்குவனிடம் விடுக்கிறான். மயிடன் இலக்குவனை நோக்கி, "அதிகாயன் உன்னுடன் தனியாகப் பொருதற்கு வந்துள்ளான்; அவனை எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றலுடையாய் ஆயின், என்னுடன் இப்பொழுதே புறப்படுக" (VI:17:49) எனக்கூறுகிறான். தூதன் கருத்தை உணர்ந்த இராமன், "இலக்குவன் ஒருவனே அதிகாயனைத் தனிநின்று பொருதழிப்பான்" (VI:17:50) என யாவரும் அறியச் சொல்லுகிறான்.

4.7.3 இலக்குவன் அதிகாயனைப் போர்க்களத்தில் காண்கிறான். உடனிருந்த வீடணன் முற்காலத்தில் திருமாலுடன் பொருது இறந்த மது, கைடபன் என்னும் அவுணர் இருவருமே இப்பிறப்பில் கும்பகருணனாகவும், அதிகாயனாகவும் பிறந்தனர் எனக்கூறுகிறான். மேலும், அதிகாயன் பிரமதேவரை நோக்கிப் பெருந்தவஞ்செய்து தேவர் யாவராலும் அழிவுறாத பெரும்வரத்தைப் பெற்றுள்ளான் எனவும், அறத்தொடு நிற்கும் போர்த்திறனையும் கூறுகின்றான். திட்டப்படி எல்லோரும் உடன்செல்ல, இலக்குவன் இராமனைத் தொழுது அதிகாயனுடன் போர்செய்யச் செல்லுகிறான். அரக்கர்சேனையும் வானரர் சேனையும் தம்முள் எதிர்க்கின்றன. வானர சேனை தளர்ச்சியுறுகிறது. இலக்குவன், வில்லில் நாணேற்றி அம்புகளை அரக்கர் மீது சொரிகிறான். தாருகனை அழித்த இலக்குவன் செயல்கண்டு

காலன், குலிசன், காலசங்கன், மாலி, மருத்தன் என்னும் ஐவர் எதிர்த்துத் தாக்குகின்றனர். இலக்குவன் அவர்களையும் அழித்து, சேனைகளைச் சிதற அடிக்கிறான். அப்பொழுது எழுந்த யானைப்படையும் அழிகிறது. அங்குவந்த அனுமன், பெரும்போர் செய்து திரிசிரனைக் கொன்றழிக்கிறான். அதிகாயன், அனுமனது போர் வன்மையைக்கண்டு வியக்கிறான் (VI:17:124). இலக்குவனுடன் பொருதத்தன் தேர்ப்பாகனை அவன் முன்னே செலுத்தும்படிப் பணிக்கிறான். அங்கதன் தோள்மீது அமர்ந்து போருக்குத் தயாராகி அரக்கர் சேனைகளை அழிக்கிறான்.

4.7.4 அதிகாயன், இலக்குவனை நோக்கி, "உடன் வந்த சேனைகள் யாவும் பொருதழிந்தபின் என்னுடன் பொருதுகின்றாயா? அல்லது தனித்து இப்போதே பொருதுகின்றாயா?" (VI:17:187) என வினவுகின்றான். "எதிர்த்துள்ள யானும் நீயுமே யாவரும் காணப்போர் செய்யவேண்டும்" என மறுமொழி கூறுகிறான் இலக்குவன். அதிகாயனோ சங்கம் முழங்கி, "உன்னைக் கொல்லாமல் போகமாட்டேன்" (VI:17:198) என்று இறுமாந்துரைக்கிறான். இருவரும் அரிய படைக்கலங்களைக் கொண்டு போர் புரிகின்றனர். அந்நிலையில் வாயுதேவன் இலக்குவன் அருகே தோன்றி, "அதிகாயன் பிரமாத்திரத்தாலன்றி இறக்கமாட்டான்" (VI:17:201) என அறிவுறுத்துகிறான். அதனைக்கேட்ட இலக்குவன், பிரமாத்திரத்தை மந்திரித்து அதிகாயன் மேல் ஏவுகின்றான். அஃது அதிகாயனது தலையைத் துணித்து எடுத்துக்கொண்டு வான் வழியாகச் செல்லுகிறது. தேவர்கள் அச்சம் நீங்கி மலர்மழை பொழிகின்றனர். இலக்குவன் ஆற்றலைக்கண்டு வியந்த வீடணன், "இவனால், இந்திரசித்து இறத்தல் உறுதி" என்கிறான். தொடர்ந்து, நராந்தகன், போர்மத்தன், வயமத்தன் முதலியோர்களை அங்கதன், நீலன், இடபன், முறையே பொருது அழிக்கின்றனர். சுக்கிரீவன் கும்பனது நாவினைப்பறித்து அழிக்கிறான். அனுமன் நிகும்பனைக் கொல்லுகின்றான்.

செய்தி அறிந்த இராவணன் எல்லையற்ற துயரடைகின்றான். தன் மகன் இறந்த செய்திகேட்டு தாயமாலினி அவன் கால்களில் விழுந்து பலவாறு புலம்பி அழுது அரற்றுகிறாள். இலங்கை நகரமே அம்மாவீரனின் இழவுக்கு வருந்துகிறது.

4.7.5 இவற்றால், அதிகாயனது போர் நெறியும், மறலிருக்கா மானமுடைய மாண்பும் புலனாகின்றது. அவனது மான உணர்வு, வஞ்சினவுரை, போரை நடத்திச்செல்லும் முறை, போரினால் எய்த பயன் இவை அதிகாயன் ஒரு வெந்திறல் வீரன் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. மற்றைய அரக்கர்களின்றும் இவன் வேறுபட்டு நிற்பதைக் காணமுடிகிறது.

4.8 <u>இந்திரசித்து:</u>

4.8.0 கம்பன் படைப்புக்களில் ஒப்புயர்வற்றுத் திகழும் பாத்திரங்களில் இந்திரசித்தும் ஒருவன். இராம-இராவணப்போர் வந்துவிட்டது என்றவுடன் அது அறத்தின் அடிப்படையில் வந்தபோரா? இன்றித் தந்தையின் செயலால் வந்த போரா? என்பதை ஆராயாமல், தந்தைக்காக-மகன் என்ற ஒரே காரணத்தால் போர்க்களம் புகும் ஒப்பற்ற வீரன் அவன். வீரமும் சகோதரபாசமும் மிக்கவன். கும்பகருணன், இராவணன் தம்பியாகவின், அண்ணன் தவற்றைத் தொடக்கத்திலேயே இடித்துரைத்தான். இந்திரசித்து மகன் ஆகையால் இறுதியில் கூறுகிறான். தன்னையொத்த மற்றொரு வீரன் இல்லாதவன் என்னும் பொருளில் கம்பன், இவனை, 'வீரத்தே நின்ற வீரன்', 'வீரருள் வீரன்' எனச் சிறப்பித்துக்காட்டுவான். எனினும் களத்தில் இறந்துபட்டான். மாயச்செயல்களால் மறத்தின் வழி நின்றமையால் அது நேர்ட்டது. யுத்தகாண்ட நிகழ்ச்சிகளின் வழி அவன் திறனைக் காண்போம்.

4.8.1 மாண்டர் இருவராலும் குரங்கு ஒன்றாலும் நேர்ந்த இழவுகள் இந்திரசித்தின் உள்ளத்தை வருத்துகின்றன. அனுமனை வெல்லப்போர்க்களம்செல்லுகிறான். அவன் வருவதைக்கண்ட அனுமன் மகிழ்கிறான். இவன் இறந்தால் இராவணனும்

இறந்தது போலத்தான் என்று நினைக்கிறான். களத்தில், அயன்தந்த படையால் அனுமனைக் கட்டித், தந்தையின் எதிரில் நிறுத்துகிறான் இந்திரசித்து. இங்ஙனம், அனுமன் இந்திரசித்தை நேரில் அறிந்திருந்தான். வீடணன் இராமனிடம் சரண் அடைந்ததும், இலங்கையின் அந்தரங்கம், படைபலம், வீரர்திறம், அவர்தம் மாயை அனைத்தையும் இராமனும், இலக்குவனும் மற்ற வானரப் படைத்தலைவர்களும் அறிகின்றனர்.

4.8.2 வானரப்படையுடன் சேதுகட்டி இலங்கைக்கு வருகின்றனர் இராம-இலக்குவர். போர் தொடங்குகிறது. கும்பகருணனும் ஆயிரக்கணக்கான அரக்க வீரரும் அழிந்தனர். அதிகாயன் என்னும் பெருவீரனை இலக்குவன் கொன்றழிக்கிறான். இதை அறிந்த வீடணன் மகிழ்கிறான்.

4.8.3 'இந்திரசித்தனார்க்கும் இறுதியே இயைவது' (VI:17:206) எனவும் உய்திசெய்கிறான். இந்திரசித்து அழிந்தால் இராவணன் அழிவான்; சீதை துயர்தீரும் என்பது வீடணன் கருதுகோள். இலக்குவனால் அதிகாயன் மடிந்ததை இந்திரசித்து கேள்விப்பட்டவுடன் வருந்துந் தந்தையிடம் "கொன்றார் அவரோ? கொலை சூழ்க என நீ கொடுத்தாய்" (VI:18:7) என மனம் கொதித்து மனம்குமுறு கிறான். அவன்,

"எம்பியைக் கொன்றுளானை அந்நின்ற நிலத்தவனாக்கை
நீக்கியல்லால் மன்னின்ற நகர்க்கினி வாரலன்; வாழ்வும் வேண்டேன்"

என வஞ்சினம் கூறிக்களம் (VI:18:9) செல்கின்றான். அவனது வீரமும் சகோதர பாசமும் இதனால், நன்றாகப் புலனாகின்றன. இந்திரசித்துடன் சென்ற படை எண்ணில் அடங்கா. வீடணனின் உள்ளக்கருத்தின் வழியே இலக்குவனும் நாற்பது வெள்ளம் படையுடன் களம் செல்கின்றான். போர் தொடங்குகின்றது. இந்திரசித்து தனியாகப்

போர்செய்து முதலில் வெற்றிகொள்கிறான். இலக்குவனுக்கும் இந்திரசித்தனுக்கும் கடும்போர் நிகழ்கின்றது. இந்திரசித்து தடுமாறுகின்றான்.

"ஊறி நின்றனன் - ஆற்றலின் தோற்றிலான்" (VI:18:126)

ஆகவே மீண்டும் போர் நடக்கிறது. அனுமனும் களத்தில் குதிக்கிறான். இரு தரத்தார் படைகளும் மடிகின்றன. எண்பது வெள்ளம் வீரரும் அழிகின்றனர். 'இது சமமான போர்' என்றே யாவரும் கருதுகின்றனர்.

4.8.4 போர் தொடர, இரவுவரப்போகிறது, இரவில் இந்திரசித்தை வெல்லவோ கொல்லவோ இயலாது என்பதை வீடணன் நன்கு உணர்ந்து, பகற்பொழுது கழிவதற்கு முன் அம்மாவீரனைக் கொன்று விடுமாறு இலக்குவனை வேண்டுகிறான். குறிப்பால் உணர்ந்த இந்திரசித்தன், இரவு நெருங்கவே, மாயையின் துணையால் விண்ணில் மறைகின்றான். இலக்குவனையும் வானர வீரர்கள் அனைவரையும் நாக பாசத்தால் பிணிக்கிறான். நாகபாசம் அனைவரையும் வீழ்த்துகிறது. இந்திரசித்து மகிழ்ந்து "சொற்றது முடித்தேன்! நாளை உன் உடற்சோர்வை நீக்கி மற்றது முடிப்பேன்" (VI:18:204) என்று கூறி இலங்கை செல்கிறான். தந்தையிடம் செய்திகூறிச் செல்கிறான். வீழ்த்த முடியாத இலக்குவனைப் பாசத்தால் இந்திர சித்தன் வீழ்த்தினான். இந்நிலையில் அவனுக்கு இறுமாப்பு இல்லை. வெற்றி ஏற்பட்டமில்லை.

4.8.5 நாகபாசத்தின் ஆற்றலையும் அதைவிடுவிக்கும் வழியினையும் வீடணன் கூற, இறையருளால் இருளில் ஒளிபடரவிட்டு, கருடன் வரவால் அப்பாசம் விலகுகிறது. இலக்குவனும் வீரர்களும் மயக்கம் நீங்கி எழுகின்றனர். வானர முகாமிலிருந்து பெருத்த ஆரவாரம் கிளம்புகின்றது. இலக்குவன் ஒழிந்தான் என்று செம்மாந்திருந்த இராவணன் செவிகளில் இது ஒலிக்கிறது. ஒற்றர்கள் செய்தியைச் சொல்கின்றனர். கருடனை வைகிறான் இராவணன். இந்திரசித்து "நாளை மீண்டும் போர் புரிவேன்"

எனத் தந்தையிடம் உறுதி கூறுகிறான். "நீயே இன்னும் ஆற்றுதி அருமைப்போர்கள்" (VI:18:294) என்று இராவணன் இந்திரஜித்திடம் கூறுகிறான்

4.8.6 மறுநாள் மீண்டும் போர்கள் தொடங்குகின்றன. இராம-இலக்குவரைப் போர்க்களத்திற் காண்கிறான் இந்திரசித்தன். அவர்களின் ஆற்றலையும் சிறப்பையும் தன்னுள் வியந்து போற்றுகிறான். ஒருவனே இருவரையும் எதிர்க்கிறான். இடையே இலக்குவனிடம், "அம்பினால் உடல் குறைந்த கும்பகருணன் அல்லன் நான். இராவணனின் ஒப்பற்ற மகன் நான், உங்கள் இருவரின் செங்குருதிகொண்டு என் தம்பியர்க்கும் சிறிய தந்தைக்கும் புனர்க்கடன் கழிப்பேன்" என்று சூளுரைக்கிறான் இந்திரசித்து. இலக்குவனும், பதிலாக "அரக்கர் அனைவருக்கும் ஆற்ற வேண்டிய கடன்களுக்காக எங்கள் பக்கம் வீடணன் இருக்கின்றான். உன் தந்தைக்கு நீ செய்யவேண்டியவற்றை அவன் உனக்குச் செய்வான்" என்று சபதம் செய்கிறான். இருவரும் தனியே போர் செய்கின்றனர். கொடும்போரில் எதிர்பாராது தனக்குத்தோல்வி ஏற்படுவதை உணர்ந்த இந்திரசித்து, விண்ணில்மறைந்து இலங்கை செல்லுகின்றான். பின்னர் பிரம்மதேவனால் பெற்ற பிரம்மாத்திரத்தைப் பயன்படுத்துகின்றான். அதன் விளைவாக இராம இலக்குவர் உட்பட அனைவரும் பேச்சு மூச்சின்றி மயங்கி விழுகின்றனர். இந்திரசித்து தந்தையிடம் வெற்றியை எடுத்துச் செல்கின்றான். இராமனும் வீடணனும் வருந்துகின்றனர். பின்னர், அனுமன் கொணர்ந்த சஞ்சீவிமலையின் காரணமாக மயங்கியோர் அனைவரும் தெளிந்து எழுகின்றனர். இங்ஙனம் இந்திரசித்தின் ஆற்றல் மிக்க நாகபாசமும் பிரமாத்திரமும் தோற்றுவிடுகின்றன. இராவணனோ அங்குக்களியாட்டத்தில் மூழ்கியிருக்கிறான். அப்பொழுது, வானரப்படையின் ஆரவாரம் கேட்கிறது.

4.8.7 இராவணன் சபையைக்கூட்டிச் சீறுகிறான். மாலியவான் புத்திமதி சொல்லுகிறான். வீடணனின் அந்தரங்கச் செயலே இப்படைகள் தோற்றமைக்குக் காரணம் என்பதை உணர்ந்த இந்திரசித்து, 'சூழ்ச்சி செய்தே இவர்களை வெல்லுதல் வேண்டும்' என்று முடிவு செய்கிறான். நிகும்பலையில் வேள்வியொன்று

செய்து முடித்தால், இராம இலக்குவரை வென்று விடலாம் என்று எண்ணுகிறான். மாயா சீதையை உருவாக்கி அவளை அனுமன்காண வெட்டவேண்டும்; அதன் பின் அயோத்தியை வெல்லப் போவதாக அவனிடம் கூறி ஏமாற்றிவிட்டு, நிகும்பலை சென்று வேள்வி செய்ய வேண்டும். உண்மைச் சீதை வெட்டப்பட்டாள் என நினைந்து அனைவரும் சோகக்கடலில் மூழ்குவர். இதற்குள் யாகம்முடிய, அனைவரையும் வென்றுவிடலாம் எனத்திட்டம் தீட்டி நிகும்பலை சென்று, யாகத்தினைத் தொடங்குகிறான் இந்திரசித்து.

4.8.8. சீதை இறந்து விட்டாள் என அனுமன் கூற, இராமன், இலக்குவன் அனைவரும் கதறி அழுகின்றனர். வீடணன், இது மாயையாக இருக்கும் என ஐயுறுகிறான். உடனே வண்டின் உருக்கொண்டு, உயிரோடிருப்பதைக் கண்டு மீள்கிறான்; உண்மையை உணர்த்துகிறான். நிகும்பலை வேள்வி செய்வதையும் கூறி; அது முற்றுப்பெற்றால் அவனை வெல்லுதல் இயலாது என்பதையும் உணர்த்தி, அதனை உடனே அழிக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறான். நிகும்பலை வேள்வியை இராம இலக்குவர் படையுடன் வியூகமாகச் சூழ்கின்றனர். வேள்வியை அழிக்க, வீடணன் கூறுகிறான். எதிர்பாராத நிலையில் தன்னைச் சூழ்ந்த படையைக்கண்டு திகைக்கிறான். வேள்விக்களத்திலிருந்து எழுந்து வில்லினை எடுத்தான். இதைக்கண்ட வீடணன் இப்போதே இந்திரசித்தினைக் கொன்றுவிடும்படித் தூண்டுகிறான். அனுமன் இந்திரசித்தனை எள்ளி நகைக்கிறான். இலக்குவனும் இந்திரசித்தும் பெரும்போர் செய்கின்றனர். வீடணன் போக்கால் உளம்நொந்து, அதன் காரணமாக உடல் சோர்ந்து நின்றான். களத்தில் நிலைகுலைந்து, சிவன்படையும் பயனற்றுப்போகத், தன் தேரை இழந்து விடுகிறான். இரத்தம் சிந்திய வண்ணம் தன் தந்தைமுன் நிற்கிறான் இந்திரசித்து. தந்தையிடம் சீதையை விட்டுவிடும்படி மன்றாடுகின்றான்.

"ஊதலால் அஞ்சினேன் என்
றருளலை; ஊசைதானச்
சீதைபால் விடுதி யாயின்
அனையவர் சீற்றந்தீர்வர்;
போதலும் புரிவர்; செய்த
தீமையும் பொறுப்பர் என்றான்
உலகெலாம் கலக்கிவென்றான்" (VI:27:6)

எனக் கம்பர் கூறுவார்.

4.8.9 மேலும், அவன் காரணகாரிய அடிப்படையில் தம்வலியையும் மாற்றார் வலியையும் எடுத்துக்கூறுகிறான். இராவணன் அவனைக்கடிந்துரைத்து,

"சீதையை விடுவதுண்டோ? இருபது திண்டோளுண்டால்!"
"இன்றுளோர் நாளை மாள்வர்; புகழுக்கும் இறுதியுண்டோ?" (VI:27:10)

என்று கூறிப் போருக்குப் புறப்படுகிறான். மறுத்த தனையன் மீண்டும் களம் நோக்கி விரைகின்றான். இறுதிப்போர் தொடங்குகிறது. நிகும்பலைக்குச் செல்லும் முன்னர், இராமன் இலக்குவனுக்குப் "பல்பெரும் போருஞ்செய்து வருந்தின அற்றம் பார்த்துக் கொல்லுதி" எனக் கூறுகிறான். இது இலக்குவன் மனதில் நிற்கிறது. மாயோன்படை, சிவன்படை எல்லாம் அழிகின்றன. வைணவ வில்லும் கவசமும் அம்பறாத்தூணியும் இலக்குவன்பால் இருக்கின்றன. அனுமன், சுக்கிரீவன், இத்தகையர் உடன் இருக்கின்றனர். போரில் இந்திரசித்தன் தளர்ந்து போகிறான். பகலில் அன்றி இரவில் அவனைக்கொல்ல முடியாது என்பதை வீடணன் நினைவூட்டுகிறான். இலக்குவன் பிறைமுக அம்பு எய்து, இந்திரசித்தின் தலையை அறுக்கிறான். இந்திரசித்தின் தலையினை அங்கதன் இராமன் அடிகளில் வைக்கிறான். 'வீடணன் தந்த வெற்றி இது' (VI:27:71) என அனுமனை இராமன் புகழ்கின்றான். இந்திரசித்தின் வீரமரணம் சோகத்தைத்தருகிறது. இராவணன் "நேரிழை ஒருத்தி நீரால் எனக்கு நீ செய்யத்தக்க கடனெல்லாம் ஏங்கி ஏங்கி உனக்கு நான் செய்வதானேன்;

என்னின் யார் உலகத்துள்ளார்?" (VI:28:39) எனப்புலம்பி அழுகின்றான். இந்திரசித்தின் உடலோடு இலங்கை புகுகின்றான் இராவணன். மண்டோதரி அரற்றுகிறான். இராவணன் இந்திரசித்தின் உடலைத் தைலத் தோணியில் இடப்பணிக்கிறான்.

4.8.10 இந்திரசித்தின் வீர வாழ்வு மறத்துல் துவங்கி அறத்தில் முடிகிறது. வீரம் தோல்வியடைகிறது. இந்திரனை ஆடல்கொண்ட வீரம், இலங்கை வாழ்வின் அச்சாணி, இராவணனுக்காக அழிந்தும் போகிறது. மறம் சுமந்த உடல், அறம் தெரிந்தும் மாய்ந்து போகிறது. பேரிரக்கத்திற்குரியவனாகிக், கம்பன் காவியத்தில் இந்திரசித்து என்றும் நிலைபெறுகிறான்.

சீராமகவி கம்பனோடு மாறுபடும் இடங்கள்

(இயல் ஒன்றில் 'கதைப்போக்கு' என்னும் பகுதியில் ஒப்பீடு செய்யப்பட்டவை இங்கும் கொள்ளத்தக்கன. போர்த்தலைமை ஏற்கும் முதன்மைப் பாத்திரங்களில், கம்பனை போல இடம்பெறுபவர் பற்றிய செய்திகள் இராமசரிதத்திலிருந்து இங்கே தரப்படுகின்றன)

4.9 இராமன்:

1. இராமன் தென்கடல் காண அனுமன் தோளில் ஏறி ஆரவாரத்துடன் புறப்பட்டான் (4:5).

2. வானரப்படையின் அளவு 'எழுபதுவெள்ளம்' என்ற குறிப்பு இராமசரிதத்தில் இல்லை.

3. இராமன், வருணன், கணபதி, சுப்பிரமணி, சிவன், வாயு, இவர்களுக்கும் மேலான வீரன் என்று வீடணன் கூறுகிறான் (7:5).

4. இராமன், வீடணனைத் தம்பியாக ஏற்றுக்கொண்ட உறவு நிலையைச் சீராமகவி கூறவில்லை.

5. இராமன், கடல்கடக்க வருணனை நோக்கித் தருப்பைப்புல்லில் மூன்று நாட்கள் தவம் கிடந்தான் (9:5).

6. வருணன், அபயம் என்று இராமன் திருவடிகளில் வீழ்ந்ததாக வரும் கம்பன் தரும்செய்தி சீராமனில் இல்லை.

7. இராமன் திருமுன் சேதுபந்தனம் ஐந்து நாட்களில் நடந்தது (9:9,10)

8. இராமன், இலக்குவன் வீடணன் வானரப்படை சூழ, பெருமரங்கள், மலைக்குன்றுகள், சூலம், மகாகதை, அம்பு, வில், வாள் போன்றவற்றைக் கையிலேந்திக் கடலைக்கடந்து சேது அணை வழி செல்கின்றான் (9:11).

9. இராமனுடன் வரும் வானரப்படையில், சுக்ரீவனுக்கும் மேலாக, தெம்பன், தன்னாதனன், கிரதன், பிரம்மாதி, கந்தமாதனன், விவதன், கவிவரன்; துமேனன், தும்பிரன், தெதிமுகன், வேகதரிசி முதலியோரை ஒற்றர்கள் இராவணனுக்குக் காட்டிநின்றதாக சீராமகவி படைப்பான் (11:1-6)

10. இராமனும் இராவணனும் தும்பைப்பூச்சூடி போர் செய்யும் எந்நிமுறை சீராமனில் இல்லை.

11. முதல்போரிலேயே, இராம இலக்குவர் இந்திரசித்தின் நாகபாசத்தால் கட்டுண்டதாகச் சீராமன் கூறுவான் (15:9,10).

12. இராமன் முகத்தழகு, விமானம் விதவைகளைத் தாங்காமை, இராமனின் முன்னைய வீரவரலாறு முதலியவற்றால் இராம இலக்குவர் நாக பாசத்தால் இறக்கவில்லை எனத்திரிசடை சீதையிடம் விளக்கித் தெளிவு படுத்துகிறாள். (16:1-10) இது சீராமனின் படைப்பு.

13. முதல்போரில் நால்வகைப்படைகளும், ஒட்டகம், சிங்கம், கழுதை, போத்து (எருமை இனம்) முதலியன கலந்துகொள்கின்றன (19:4). கம்பனில் இச்செய்தி இல்லை.

14. வீடணன், இராமனுக்கு, அரக்கர்கள் போர்புரியத் தொடங்கும் முன், வீரர்களை அறிமுகப்படுத்தி, அவர்தம் இயல்புகூறுவான் (19,20).

15. முதல்நாள் போரில், இராமன் போர்த்துவக்கத்தில் இராவணனிடம், 'எட்டுத்திசைகளில் போய் மறையினும், கடலில் புகுந்து ஒளியினும், முனிவர்க்கும் மூவுலகுக்கும் துன்பமில்லாமல் காக்க, உன் வாழ்வை இத்துடன் முடிக்காமல் விடேன்'[4] (27:1) என்று வஞ்சினம் கூறுவான்; இது கம்பனில் இல்லை.

16. இராமன் பல அம்புகளைத் தொடுத்து, பின் பிறைச்சந்திர அம்பினால் இராவணன் மணிமுடியை வீழ்த்தினான் (27:4-6) எனச் சீராமகவி கூறுவான். ஐந்துவாள் தொடுத்து, பின் 'பேர் அம்பொன்'றால் வீழ்த்தினான் என்பான் கம்பன்.

17. 'போர்க்களத்தில் மரணம் அடைவது அழகல்ல; உன் போர்க் காயங்கள் மரணம் வரை நிலைத்து நிற்கும்' (27:9) என இராமன் இராவணனுக்குக் கூறுகிறான். சிறையில் வைத்த சீதையை விடுதலை செய்வது பற்றிய அறிவுரையைக் கம்பனைப்போலக்கூறவில்லை.

18. கும்பகருணன், உணர்விழந்த சுக்கிரீவனை எடுத்துச் செல்லவே, இராமன் அம்புமாரிபொழிந்து திசைகளை எல்லாம் மறைத்து அம்பாலாகிய மதிலால் இலங்கையில் நுழையாவண்ணம் செய்ததாகக் கம்பன் தரும் செய்தி சீராமனில் இல்லை.

19) இராமன் இறுதியில் 'காற்றின் கடும்படையால் கும்பகருணன் தலையைக்கொய்து கடலில் வீழ்த்தினான்'(15:358) எனக்கம்பன் கூற, சீராமகவி, 'புரந்தரன் புகழ் அத்திரத்தால் வீழ்த்தினான்' எனக் கூறுவான். மேலும், வீழ்த்திய அம்பு, இராமன் காதில் வந்து வேண்டியனவெல்லாம் சொல்லி, அம்பறாத்தூணியில் புகுந்தது (35:9,10) என்றும் கூறுவான்.

20. இந்திரசித்தின் மாயைப் போரால், 'இங்கினி நம்மால் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை' என இராமன் கூறிமுடிக்குமுன், இராம-இலக்குவர் பிரம்மாத் திரத்தால் வீழ்ந்தனர் (47:10) எனச் சீராமகவி கூறுவான். கம்பனில், இராமன் பிரமாத்திரத்தால் விழவில்லை.

21. மகரக்கண்ணன் வதையின்போது, சீராமகவியில் இராமன், அறைகூவிய மகரக்கண்ணனிடம், 'நொய்யோரை வெல்வது நல்லாயுதங்களாலாகும்;

நூறாயிரம் வார்த்தைகளால் எவரும் ஓரிடத்தில் எளியவரை வென்றதில்லை' (58:2) என அறிவுரை கூறுகிறான். கம்பன், "நெடும்பகை நிமிரவந்தாம்; ஆயதுகடனே அன்றோ? ஆண்பிறந்து அமைந்தார்க்கு ஐய?" எனக்கூறுவான் (20:18)

22. வேலேற்ற படலத்தில், இலக்குவனுக்கும் இராவணனுக்கும் இடையே நடக்கும் போரில் இராமனும் கலந்துகொள்ளுகிறான் (87:8). கம்பனுடைய இராமன், அப்போது மூலபலவதையில் இலக்குவனுக்கும் இராவணனுக்கும் இடையே ஈடுபட்டிருக்கிறான்

23. இராவணன், வீடணன் மேல் எறிந்தவேலை இலக்குவன் மார்பில் ஏந்த, இராமன், முழுவலியால் அதனைப்பறித்து , இராவணன் மேல் கடும்போர் செய்வான் (87:4,5) எனச்சீராமகவி கூறக்கம்பன், சாம்பவனே அதைச்செய்வித்தான் (31:38) என்று கூறுவான்.

24. இராம-இராவணப்போரில் சீராமகவியின் இராமன், "பிழை செய்த நீ அதன் பலன் எய்துவாய் சமயம் அது இன்றே" (93:2) எனக்கூறிப்போர் செய்கிறான்.

25. இராமன், இராவணனது தலையை அறுக்க அறுக்க, மீண்டும் மீண்டும் முளைத்தமைகண்டு, "உனக்குத் தசமுகன் என்ற பெயர் கிடைத்துள்ளது"(95:1) எனச் சீராமன் கூறுவான்.

26. விண்ணிலிருந்து பார்த்த அகத்திய முனிவர், "சோர்ந்திருக்கும் இராவணனைக்கொல்ல 'ஆதித்திய இருதயம்' என்னும் மந்திரத்தை இராமனுக்கு உபதேசித்தான், அதனால் ஆற்றல் பெற்றான்" (95:7,8) எனச் சீராமகவி கூறுவான். சூரியனை நோக்கி அவன் மந்திரத்தைச் சொல்லி ஆற்றல் பெற்றதாகக் கம்பன் மாற்றுவான்.

27. வீடணன், தன்தமயன் இராவணன் இறப்புக்கு வருந்தியகாலை இராமன், 'ஒன்றுகேள் எவர்தான் வாழ்நாள் முழுதும் வாழ்ந்தார்? பிறக்கும்போதே இறப்பும் உண்டென்று அறிக' (102:7) 'காலத்தை அழுது வீணாக்குதல் ஆகாது (102:8) எனக்கூறித் தேற்றுவான். கம்பன் இதனை "முந்தை எழுதும் முறைமை இது ஆம்" எனச் சுருங்கக்கூறுவான்.

28. தயரதன், தன் மகன் திருமாலின் அவதாரம் என்றும், இராவணனைக் கொல்வதற்காகவே அவதரித்தான் என்றும், பூமகளின் மணவாளன் என்றும் கூறுவான் (120:1). கம்பன் அவதாரம் பற்றிக் கூறவில்லை.

29. முடிசூட்டப்பெற்ற இராமபிரானிடம் பரதன், "அயோத்தி நகரத்தையும் நாட்டையும் எதிரிகளிடமிருந்து இதுவரைகாத்து நின்றேன்; இனிமுதல் என்தொழில் இதுவல்ல; எளிய தொழில் ஒன்றை எனக்கு அருளுக (157:5)" என்று சீராமகவியின் படைப்பில் கேட்கிறான். கம்பனில் இது இல்லை.

30. இராமபிரான் பாற்கடலுள் செல்லப்புறப்படுகிறான். கருடன் வந்து அவரை எடுத்து மறைகிறது (164:8).

4.10 <u>இலக்குவன்:</u>

1. வானரப்படைகள் சூழ்ந்து நிற்க இராமனுடன் தம்பி இலக்குவன் தென் கடற்கரையை அடைகிறான். அங்கதன் தோளில் இலக்குவன் செல்லுகிறான் (4:5).

2. சுகசாரணர், இராவணனுக்கு, இராம-இலக்குவன் பற்றிக் கூறமிடத்து, 'அவர்கள் குற்றமற்ற மனதுடன் இருப்பவர்கள்; நிந்து அறிவிற்கு வேண்டிவந்துள்ள அரசநாயகர்கள்' (11:5) என்று கூறுகின்றனர்.

3. அங்கதனைத் தூதாகவிட இராமன் அறிவுறுத்தியபோது, இலக்குவன் எதுவும் கூறவில்லை (13).

4. முதல் போரிலேயே, இந்திரசித்தின் நாகாஸ்திரத்தினால் இராம-இலக்குவர் கட்டுண்டு தரையில் வீழ்கின்றனர் (16:1).

5. இலக்குவன் வீரத்தைத் திரிசடை, 'அன்று விசுவாமித்திர முனிவருடன் சென்ற இலக்குவன், (இராமருடன்) காட்டில் வில்லொலி எழுப்பித் தாடகையை வெல்க் கொணர்ந்தான் (16:2) என்று குறிப்பிடுவாள்.

6. முதல்நாள் போரில் இராவணன் இலக்குவனது போர்த்திறமையைக் கூறும் பான்மை, கம்பன் தருவதுபோல், இராமகவி தரவில்லை.

7. இராமன், 'இந்திரனே இராவணனுடன் போர் செய்யத் தளர்வான், என்பதை மறவாதே' என இராவணன் பற்றி இலக்குவனுக்குக் குறிப்பாகக் கூறுவான் (25:6)

8. இலக்குவன், இராவணனிடம், 'வில்லேந்தி அம்பெய்து போரிடுக; அதுதான் உத்தமருக்கு அழகு'[5] என அறிவுறுத்துவான் (26:4).

9) முதல்நாள் போரில், இராவணனது, கொடி வில்லை இலக்குவன் ஒடிக்கிறான் (26:5).

10. கும்பகருணனுடன் பொருத இலக்குவன் இராமனின் அனுமதி வேண்டி நின்றான். (30:7) 'பொறுமை, கேடு உணர்ந்துபோர் செய்க' என்று அறிவுரை கூறுவான்.

11. கும்பகருணன்-இலக்குவன் போரில், கும்பகருணன் இலக்குவனை, "வீரனில் வீரன் நீ, உத்தமன் நீ, நின்றுபேச நேரமில்லை', கொடுமைக்கு இருப்பிடமான இராமன் எங்கே? (35:12)" என்று கூறி, இராமனோடு போர்செய்ய விழைகின்றான்.

12. அதிகாயன் போரில் இராவணன் மயிடனைத் தூதாக அனுப்பிய செய்தியை சீராமகவி கூறவில்லை.

13. அதிகாயனை எதிர்த்த இலக்குவனிடம், 'நீ வெறும் பையன், நீ சென்று இராமனை அனுப்பு;' 'சில அம்புகளால் உன்செங்குருதி எங்கும் ஓட நீ உயிரிழப்பாய்' (42:5,10) எனச் சபதம்செய்கிறான்.

14. இலக்குவன் பிறைச்சந்திர அம்பினால் அதிகாயன் அம்பை முறித்து மற்றோர் அம்பால் அசுரன் நெற்றியைப் பிளந்து, குருதியுடன் அசைவின்றி தேரில் இருக்கச் செய்தான் (42:11).

15. நடந்த போரில் சமீரணதேவன், பிரம்மகவசத்தை பிரம்மாத்திரத்தால் உடைக்குமாறு இலக்குவனிடம் கூறுகிறான். அதன்படி உடைக்கிறான் (43:8).

16. இலக்குவன் பாவகாஸ்திரம் தொடுக்க, அதிகாயன் வாயவியாஸ்திரம் தொடுத்தான்; அது சாம்பலாயிற்று; 'ஐஉஷிகம்' என்ற அத்திரமும் ஐந்திராத்திரத்தால் அழிந்தது (43:4). இச்செய்தி கம்பனில் இல்லை.

17. வீடணன் இலக்குவனைப் புகழும் "இந்திரசித்தனார்க்கும் இறுதியே இயைவது"(VI :17:207) என்பன போன்ற உரைகள் சீராமனில் இல்லை.

18. அதிகாயன் வீழ்ந்தபின்னர், பிற அரக்கர்கள் ஓடுகின்றனர். பின்னர் நராந்தகன் போன்றோரை இலக்குவன் கொல்லும் செய்தி சீராமனில் இல்லை.

19. அதிகாயனை வென்ற இலக்குவன், இராமன் திருவடிகளைத் தொழுது வணங்கினான் (44:6).

20. இந்திரசித்து போரில், இராம இலக்குவர் உடலில் கூரம்பு தைக்க, அவர்கள் வீழ்கின்றனர்; வானர வீரர்களும் வீழ்ந்தனர் (37:10).

21. அனுமனது மூலிகைமலைக்காற்றுப்பட்டு யாவரும் உயிர்த்தெழுந்தவர் (50:4). நாகபாச நிகழ்ச்சியைக் கம்பன் இங்கே கூறுவான்.

22. மாயாசீதை வதத்தில் வருந்தும் இராமனுக்கும் இலக்குவன் பலவீர வரலாறு கூறித்தேற்றிப் போருக்குத் தயாராக்குகிறான் (61:1-10).

23. நிகும்பலையில், இலக்குவன் அனுமனுடன், சூரியன், வருணன், அக்கினி, குபேரன், யமன், வாயு, இந்திரன், சிவன், பிரம்மா ஆகியோர் படைத்தளித்த அம்புகளைத் தொடுக்கிறான் (67:4). நிகும்பலைப்போர் ஓரிரவும் இரண்டு பகலும் நடக்கிறது. (67:6).

24. இலக்குவன் ஐந்திராத்திரத்தை மந்திரித்துவிட, அது மேகநாதன் தலையை அறுக்கிறது (71:5).

25. இலக்குவன், மூன்று இரவும், பகலும் செய்த போரில் ஏற்பட்ட தளர்ச்சி நீங்க, இராமன் ஏவலில் சுடேனன் மூலிகை மருந்தை மூக்கில் ஊற்றி புத்துயிர் பெறச்செய்கிறான் (72:3).

26. இராமன், தம்பி இலக்குவனிடம் 'நீ துணையாக என்னுடனிருக்க இவ்வுலகிலுள்ளஎல்லா எதிரிகளையும் நான் வென்று விட்டவன் ஆவேன்' (72:5) என்பான்.

27) இலக்குவன் இராமனுடன் சேர்ந்து கடும்போர் செய்கிறான். இராமன், 'இருவரும் சேர்ந்து பொருதல் அழகல்ல' என்று கூறுகிறான் (84:11) அவ்வாறே, இலக்குவன் விலகிச் செல்லுகிறான்.

28. இலக்குவன், இராவணன் கொடி, தேரோட்டியின் கழுத்து - இவைகளை அறுப்பான் (86:4).

29. பிறமனை இருந்த சீதையின் கற்பை ஐயுற்று, அதனைப் போக்குதற்கு, இலக்குவன், இராமன் கட்டளைப்படித் தீக்குண்டம் தயாராக்க அணையிடுகிறான் (113:9).

30. இலக்குவன், இராமன் முடிசூட்டுவிழாவில் இராமருக்குக் குடைப் பிடிக்கிறான் (160:7)- கம்பனில், பரதன் குடைபிடிக்கிறான்.

4.11 அனுமன்:

1. சீராமகவி காட்டும் அனுமன், இலங்கை நகர், அரண் போர்க் கிடங்குகள், காவல் - முதலியவை பற்றி விளக்கிக் கூறுவான் (2:5-11). அசோக வனத்தில் சிறையிருந்த சீதையின் இயல்பை விவரித்துக் கூறுவான் (3:1-11). இராமபிரானின் திருவாளிகொடுத்துச்-சூடாமணி பெறுகிறான் (4:2). இச்செய்திகள் கம்பராமாயணத்தில் சுந்தரகாண்டத்தின் இறுதியில் இடம்பெறுகின்றன.

2. தென்கரை அடைய, இராமன் அனுமன்தோளில் அமர்ந்து வருவான் (4:5).

3. வீடணன் அடைக்கலப்பகுதியில், இராமன், அடைக்கலச்சிறப்பைக் கூறுவான். அனுமன் போன்றோர்தம் கருத்தைத் தெரிவிக்கவில்லை.

4. முதல்போரில் அரக்கர் வீரன் தூம்ராக்கனையும் அவன் படையையும் அனுமன் கல்லாலும் மலையாலும் எறிந்து அழிப்பான் (18:6-11)

5. அகம்பன்-அனுமன் போரில், அனுமன் மார்பில் அம்பேற்க, வெகுண்டு பெருமரமொன்றால் அகம்பனை அழிப்பான் (21:2).

6. முதல்போரில் அனுமன், இராவணனைத்தாக்குவான், அவன் மயங்கிவிழுகிறான் (25:9).

7. இராவணன், "நான்வீரனல்ல; நீ பெருமை பெற்றவன்" (25:10) என அனுமனிடம் கூறுவான்.

8. கும்பகருணன் வதையில், அனுமன் ஒரு மலையால் அவனைத்தாக்கவே, அவன் பதிலாக ஒரு சூலத்தைவிட, பொங்கும் குருதியோடு அனுமன் தரையில் மயங்கி வீழ்வான் (32:11).

9. வானரர்களுடன் சுக்கிரீவன் அரக்கரை எதிர்த்துப் போர் செய்த காலைப், பயந்து ஓடும் வானரர்களைத் தடுத்து, யுவராஜனையும் அனுமன் காப்பான் (34:2).

10. போரின்போது, சுக்கிரீவன் வானரப்படையை ஒழுங்கு படுத்த, அனுமன் அரக்கர்களுடன் போர்புரிந்து உதவுவான் (34:2).

11. திரிசிரசு – அங்கதன் போரில், மகோதரன், தேவாந்தகன், பங்குபெற, அனுமனும் நீலனும் அங்கதனுக்கு உதவுவர் (40:7) அனுமன் தேவாந்தகனைக் கைமுட்டியால் தாக்கிக் கொல்லுவான் (40:10).

12. திரிசிரசின் மகுடத்தைப் பிடித்து அவன் மூன்று தலைகளையும் அவன் வாளாலேயே அறுப்பான் அனுமன் (44:1).

13) இந்திரசித்தின் பிரம்மாத்திரம் இராம இலக்குமணரையும் மற்ற வானரப்படையினரையும் வீழ்த்துகிறது (44:11).

14) அனுமன் மருத்துமலையைத்தேடிப்பிடிக்கக் காலமாகுமாதலின், மலையைப் பெயர்த்து, குடைபோலப்பிடித்து, ஓராயிரம் யோசனை கடந்து, இலங்கையை அடைவான் (50:1-2).

15) அனுமன் இராமன் தாள் பணிந்து, வீடணன் கரம்பற்றி, அருகில் நிற்பான் (50:5).

16) சுக்கிரீவன் மகிழ்ந்து அனுமனை இலங்கையில் களியாட்டம் போடச் செய்வான் (51:1).

17) அனுமன் மார்பில் பாய்ந்த நிரும்பன், மார்பில் முட்டியால் தாக்குகிறான் (56:10) உணர்வுபெற்ற நிரும்பன் உதைக்க, அவனை அனுமன் வீழ்த்துவான் (51:7).

18) மாயாசீதை நிகழ்ச்சியில் அனுமன், இந்திரசித்தைப்பற்றித்து 'தாசரதியின் மீது ஆணை' என்று கூறி, 'குயிர் மொழியாளைக் கொன்றவர் நரகத்தில்வீழ்வர்' [7] என்று சபித்துரைப்பான் (59:7-8), தொடர்ந்து, இந்திரசித்தின் தேரை அழிப்பான் (59:11).

19) நிகும்பலையில், இந்திரசித்து, நீலன், அங்கதன், சாம்பவன், அனுமன் ஆகிய நால்வருடனும் போர் தொடுக்கிறான். அனுமன் மலைகளால், தாக்கவே, அசுரர்கள் மேகநாதனிடம் அடைக்கலம் புகுகின்றனர் (63:3,4,5).

20) தேரில் வீழ்ந்த இந்திரசித்து மயக்கம் தீர்ந்து வெகுண்டு பத்து அம்புகளால் அனுமனை எய்வான் (67:1)

21) இராமன் – இராவணனைப்போரிலும் சுடேணன் கூறியபடி, அனுமன் மருத்துமலை கொணர்ந்து, வீழ்ந்தஇலக்குவனைக் குணப்படுத்துவான் (87:9-11).

22) இராமன்ஆணை ஏற்று, வீடணன் அனுமனைப்பணிக்க, அவன், சீதையை அடைந்து "இன்றுமுதல் துன்பம் அழிந்தது; பதினான்கு உலகும் பயம் நீங்கி வாழும்; இராவணன் உயிரற்று வீழ்ந்தான்" (109:4) எனக்கூறுவான்.

23) வீடணன், அனுமனை, "ஆழ்கடல் கடந்தான், போருக்கென வந்தவரின் எமனானான்; இந்திரனும் அஞ்சும் இலங்கையைப் பொடியாக்கினான். இராவணன் அழிவுக்குத் துணையாக எவரும் வழிபடும் வண்ணமானான்"(116:8) எனப்புகழ்வான்.

24) அனுமன், நந்திக்கிராமத்தில பரதனைக் கண்டு, பஞ்சவடிவரையுள்ள செய்திகளை இடைவிடாது விளக்கமாகக் கூறுவான் (129-155).

25) அனுமன், காவாக்கன், ரிஷபன், நளன் ஆகியோருடன் தீர்த்தம் கொணரச்சென்று, விரைந்து முதலில் வந்து, இராமன் திருவடிகளில் குடத்தை வைத்துத்தொழுது நிற்பான் (159:7).

26) சீதை அணிந்திருந்த முத்துமாலையை அனுமனுக்கு அளித்து "இராமசரிதம் நிலைத்து நிற்பதற்கு. மேலும் மரணமிலா வாழ்வு உண்டாகுக" (161:4) என வாழ்த்துவாள்.

4.12 <u>வீடணன்.</u>

1) இராவணனுடைய மந்திர ஆலோசனையில் முதல்நாள் பிரகத்தன், விச்சிரதத்தன், நிகும்பன், வச்சிரவல்லன் முதலியோர்க்குப்பின், வீடணன் தன் கருத்தைக்கூறுகிறான். "இராமன் வலியவன்; அவனிடம் வைராக்கியம் கொள்ளலாகாது; இலங்கைக்கு நன்மை சீதையைக் கொடுப்பதே"(5:8-10) எனக்கூறுவான்.

2) இரண்டாம் நாள் கூட்டத்திலும், 'அழிவைக்காக்க சீதையை விடுக்க' (6:1) வேண்டுகிறான். கும்பகருணன் உரைக்குப்பின்னும், இராமன் தோள்வலிகூறி, சீதையை விடுவிக்க (6:4) வேண்டுகிறான்.

3) இந்திரசித்து வீடணன் கருத்தை மறுக்கவே, மேலும் அறம்கூறி அவதாரச்சிறப்பு கூறுவான். இராவணனின் விபரீத மனநிலை அறிந்து அமைச்சர் நால்வருடன் வீடு, மனை விடுத்து, இராமனிடம் அடைக்கலம்புக, வானத்தில் உயர்வான் (6:9).

4) 'அடைக்கலம் கொடுப்பது அறிவோர்க்கு அழகு' என இராமன் கூற, சுக்கிரீவன், வீடணனுக்குள்ள நல்உறவுபற்றிக் கூறி, இராமனிடம் அடைக்கலமாகி, இலக்குவன் இலங்கை வேந்தனாக வீடணனுக்கு முடிசூட்டுவான் (9:1-2).

5) இலங்கைப் படை பற்றிய செய்திகளை வீடணன் இராமனுக்குச் சொன்ன செய்தி சீராமனில் இல்லை. மாறாகப், போரின் நடு நடுவே செய்திகளைக் கூறுவான்.

6) பிரகத்தன் வானரர்மேல் படையெடுத்து வரவே, வீடணன் இராமனுக்கு அறிமுகம் செய்யும் முகமாக 'இவன் மூன்றில் ஒரு பங்குப்படையின் தலைவன், சிவன்கூட இவனிடம் தோற்பான்; சாத்திரங்கள் வேதங்கள் கற்றவன்; வில்லாளி; இலங்கையின் இந்திரன்' (22:6) எனப் பலபடக்கூறுவான்.

7) பிரகத்தன் நீலனால் இறந்துபட, இராவணன் தேரேறிப்புறப்படுகிறான். இராமன் வினவ வீடணன், இராவணனை 'உதயசூரியனுக்குச் சமமானவன், அகங்காரி, வாரணப்பற்கள், சிங்கச்சின்னம் அணிந்தவன், இவன் மகன் இந்திரசித்து, பேர்க்கு ஒத்தவன், அடுத்தவன், அதிகாயன்' (24:1-4) எனத் தனித்தனியே அறிமுகப்படுத்துவான்.

8) மேலும், வீடணன், 'பத்துத்தலைகள், இருபது நீண்ட கைகள், பலவித அம்புகள் சிவந்த உடையும் சந்தனமும் இட்டுக்கருத்த உடலுடன் வருபவன் இராவணன்' (24:9) எனக்கூறுவான்.

9) கும்பகருணன் போரில், வீடணன் இராமன் வேண்ட அவனை அறிமுகப்படுத்துவான். 'நீண்ட கரத்தில் சூலமொடு நிற்கும் இவன் பெரும்பாவியின் அவ்புத்தம்பி; இளமையிலேயே உயிரினங்களை விழுங்கி நடந்தவன்; பிரம்ம சாபத்தால் ஆறுமாதம் உறங்கி, ஒருநாள் விழித்திருப்பவன்' (31:4-5) எனமொழிவான்.

10) பின்னர், தேவாந்தகன், நராந்தகன், போன்றோர்களை இராமனுக்கு வீடணன் அறிமுகம் செய்வான் (37:5,6,7).

11) வீடணன் அதிகாயனை அறிமுகப்படுத்தும்போது, 'இவன் இராவணன் மைந்தன், ஏழு உலகும் பெயர் பெற்றவன். தேவருலகுக்கு நிரந்தர துன்பமளிப்பவன்; பெரும்வரத்தால் அஜன் இவனுக்கு முறியாத கவசமொன்றினை அளித்தான்; போரில் இராவணனுக்கு ஒப்பாவான்' (41:10,11) எனக் கூறுவான்.

12) மாயாசீதை வதத்தில் வருந்திய இராமனிடம் வீடணன், அனுமன் சொன்ன சீதை மரணச்செய்தியை மறுத்து, "அரும்பெருஞ்செயல்களில் தர்மத்தைப் பின்பற்றி நடந்தால் துன்பமே வராது; இது ஞானிகள் கூற்று; சீதைபற்றிய பொய், தர்மமே நல்லது; அது வெல்லும்" (61:7,8) எனறு ஆறுதல்மொழி கூறுவான்.

13) இந்திரசித்து போரில் பங்குபெற வீடணன், இராமனிடம் வேண்டுகிறான். (62:4) அவன் நிகும்பலை சென்ற செய்தியைக் கூறுவான் (62:6) "இலக்குவனை நிகும்பலைக்கு அனுப்பவேண்டும் (62:7) துணையாக நானும் வருகிறேன்" (62:9,10) எனக்கூறுவான்.

14) இந்திரசித்துக்கும் வீடணனுக்கும் சொற்போர் நடக்கிறது; இலக்குவனிடம், வேள்வி நடவாது செய்து, கொல்லுமாறு வேண்டுகிறான் (63:2).

15) வீடணன், நாணொலி எழுப்பி இந்திரசித்தைப் போருக்கு அழைக்கிறான், இந்திரசித்து வெளியே வந்து 'உன்னையன்றி வேறு யாரறிவார்? நீ இங்குப்பிறந்து வளர்ந்தும், எங்களுக்கும் உடன் பிறந்தோர்க்கும் இந்நகருக்கு உதவி கிடைக்கும் என்றிருந்தேன்; ஆனால் நீயோ எதிரிகளுக்கு உளவு சொல்ல உதவினாய்' (68:8) எனப்பழித்துரைப்பான்.

16) மேலும், 'வமிசத்திற்குக் களங்கம் உள்ளவனே உனக்கு ஆயுள் முடிந்துவிட்டது எனக்கருதுக. அறிஞர், உற்றார், உறவினர், குருக்கள் மற்று மெல்லாம் விடுத்து எதிரிகளோடு சேர்ந்த நீ கருணை அற்றவன்' (63:9) என வைவான்.

17) வீடணன் இந்திரசித்தனிடம் மேற்கூறியவற்றை மறுத்து, 'சதியால் அறிவுகெட்டு அலைவது ஒரு நாளும் உத்தமருக்குப் பொருத்தமானது இல்லை; சரகுலத்தில் பிறந்தவர் இதனைக்கைவிடலாகாது' எனக் கூறி, மேலும் 'தர்மத்தோடும் தேவர்களோடும் முனிவர்களோடும் உற்றவர்களோடும் எதிரிகளோடும் கருணை பூண்டோன் மாற்றான் செல்வத்துக்கு ஆசைப்படான். இராவணன் ஆசைப்பட்டு செய்த தவறுகள் எண்ணிலாதன, ஆதலால் பிரிந்தேன்' எனப்பதிலளிப்பான்.

18) வீடணன், இந்திரசித்துப்பற்றிக் கூறும்போது, 'தந்தையைவிடக் கொடூரமானவன்; சூழ்ச்சிக்காரன், தர்மம் இல்லாதவர்க்கு நல்லவன், மானமுடையவன், தீங்கு செய்தவன் அழிவான்' (64:4,5) எனக்கூறுவான்.

19) இந்திரசித்து வீடணன் மேல் பதினெட்டு அம்புகளை எய்தான். அவை அவன் உடலில் பதிந்தன; தளர்வுறுகிறான் (65:9).

20) இலக்குவன் அம்புபட்டு இந்திரசித்து தளர்வதைக்கண்டு, 'அவனைக் கொல்ல இதுதருணம் என வீடணன் அறிவுறுத்துகிறான். அவ்வாறே இலக்குவன் செய்ய, இந்திரசித்து தேரில் உணர்வற்று வீழ்வான் (66:10).

21) இந்திரசித்து-இலக்குவன் கடும்போரில் வீடணன், தேரோட்டியின் தலையை அறுத்து, குதிரையைப் பிளக்கிறான் (69:9).

22) நிலத்தில் குதித்து நின்ற இந்திரசித்து, வீடணன் உடலைப்பொடிபடச் செய்ய வேலால் தாக்கவே, இலக்குவன் ஏற்கிறான் (69:11).

23) இராம-இராவணப்போரில் இலக்குவனை இராவணன் தாக்க, வீடணன் பெருங்கதையேந்தி, அவன் குதிரைகளைக் கொன்று, தேரின் பாகங்களை உடைக்கிறான் (76:6).

24) போர்க்களத்தில் இராவணன் வீழ்ந்த போது, சகோதர பாசத்தால் வீடணன் அவன் சிறப்பைக்கூறி வருந்துவான்; இராமன் அவனுக்கு ஆறுதல் கூறுவான் (102:1-6).

25) இராமன், வீடணன் இராவணன் உடலை அடக்கம் செய்ய வேண்ட, 'அவன் நான் அதற்குத் தகுதியற்றவன்' (107:5,6) எனக்கூறுவான். இராமன் சிலகூற, வீடணன், ஈமச்சடங்குகளை இராவணன் உடலுக்குச் செய்வான் (108:1).

26) சிறையிருக்கும் சீதையைக் குளிப்பாட்டி அலங்கரித்துக் கொணர வீடணனுக்கு இராமன் கூற, அனுமனைக்கொண்டு அதனைச் செய்விப்பான் (110:4).

27) வீடணன் சீதை அலங்கரித்து வருவதில் தவறில்லை என விளக்கிக்கூறுவான் (112:2-7).

28) அயோத்தி செல்ல வீடணன், இராம-இலக்குவருக்குப் புட்பக விமானத்தைக் கொண்டு வருவான் (112:7).

29) வீடணன், தன் கிரீடத்தை இராமன் திருப்பாதங்களில் வைத்து வணங்குவான், வானர வீரர்களுக்குப் பரிசுகள் பல வழங்குவான் (112:8,9,10).

30) இராமன் முடிசூட்டுவிழாவுக்கு, புட்பக விமானத்தில் இராம-இலக்குவன், சுக்கிரீவனுடன் வீடணனும் செல்லுவான் (113:2).

31) முடிசூட்டுவிழாவில் பங்குபெற்று, இராமபிரானிடமிருந்து பரிசுபெற்று இலங்கைக்கு மீளுவான் (164:5).

4.13 இராவணன்:

1) அசோகவனத்தில் காவலில் இருக்கும் சீதையை அனுமன் காண்கிறான். அந்நேரம், இராவணன் சீதையின் முன் ஆசைவார்த்தைகளை அள்ளி வீசுகிறான். சீதை அவனை நிந்திக்க, "உனது உடலைப்பிளந்து இரத்தம் குடித்து இனி என் துன்பம் தீர்ப்பேன்" என்று கூறி வாளை ஓங்குகிறான். மனைவி தானியமாலினி தடுக்க, விடுகிறான் (3:2-4) கம்பன் சுந்தரகாண்டத்துள் இதனைக் கூறுவான்.

2) இராவணன் மந்திர ஆலோசனையில், "இராமனோடு போர் தொடுப்பதா? இரவு மறைந்து நின்று கூட்டத்தோடு பகைவர்களை அழிப்பதா?" என்னும் பொருள் (4:9) ஆலோசிக்கப்படுகிறது.

3) முதல் நாள் கூட்டத்தில் பிரகத்தன், துன்முகன், வச்சிரதத்தன், நிகும்பன், வச்சிரவில்லவன் – முதலியோர் போர் தொடுக்கக் (5:1-10) கூறுகின்றனர். வீடணன் மறுக்கிறான்.

4) இரண்டாம்நாள் கூட்டத்தில் கும்பகருணன் மறுத்தும் உடன்பட்டும் பேசுகிறான். அதிகாயன், மகாபார்ச்சுவன் ஆதரிக்கின்றனர். வீடணன் பல நீதிகளைச் சொல்லி எதிர்ப்பான் (6:1-8).

5) இராவணன், 'அனுமதியின்றி பிறபெண்ணை அணைந்தால் தன் தலை வெடிக்கும்' – என்னும் சாபத்தைக் கூறுவான் (7:7). வீடணன் இராம அவதார நோக்கத்தைக் கூறி, சீதையை விடுவிக்க வேண்டுகிறான் (7:48).

6) இந்திரசித்து வீடணனை இகழ்ந்து கூற, பின் இராவணன் "நீ எனக்குத் தம்பியாய் இருந்தாய்; ,இந்த உறவு மூலம் இனியும் நீ பேசமுடியாது", (8:6) எனக்கூறுவான்; வீடணன் தானே வெளியேறுவான்.

7) இராவணன், சுகசாரணர்களை ஒற்றறியப்பகைப்புலம் அனுப்புகிறான் (10:1) அவர்கள் திரும்பிவந்து வானரவீரர்கள் பற்றிக் கூறுகின்றனர் (11:1-5).

8) ஒற்றர்கள் உரைகேட்ட இராவணன், மாயையாகப் போர்ச்சிலையும் செங்குருதி நனைந்த பொய்த்தலையுமாக சீதையின் முன் வந்து "இது தாசரதியின் தலையும் சிலையுமாகும்" (11:9-11) என்று கூறுவான். மால்யவானின் அறவுரையைப் புறக்கணிக்கிறான் (12:8).

9) அங்கதன் தூதின்போது "இராம இலக்குவரை இன்று இரவிலேயே கொல்வேன் (14:6)" என மறுமொழி கூறுவான்.

10) முதல்நாள் போரில், இந்திரசித்தின் படையால் இராம-இலக்குவர் விழவே, இராவணன் இலங்கையை அலங்கரித்துச் சீதையை விமானத்தில் ஏற்றிக் காட்டுகிறான் (16:1-2). திரிசடை இராமன் வீரவரலாறு கூறி உண்மையை உணர்த்துவாள்.

11) உணர்வுபெற்ற இராம-இலக்குவருடன் போர் செய்ய இராவணன், தம்ராக்களை வேண்டிய அளவு படையுடன் அனுப்புகிறான் (18-1).

12) வச்சிரதமிட்டிரன், இராவணன் ஆசிபெற்று போர் செய்வான் (18:1), அனுமன் அவனைக் கொன்றான் (18:2).

13) பெரும்படையுடன் இராவணன் வரவே, இராமனுக்கு வீடணன் அறிமுகம் செய்கிறான் (24:1): "இவன் இராவணன், இலங்கையர்கோன், உதயசூரியனுக்குச் சமமான முகமுடையவன். சிவனின் அன்புக்குப் பாத்திரமானவன், வாரணப்பற்கள், வெள்ளைநிற எகிறுபடைத்தவன், சிங்கச்சின்னத்தைத் தேரில் அணிந்தவன்; பெருவீரன்; இந்திரசித்து இவன்மகன்" (24:1-3) என வீடணன் கூறுவான்.

14) இராவணன் இலக்குவனிடம் "எனக்கு இணையில்லாதவரோடு நான் பேசுவதில்லை. என்னோடு வருவதானால், கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் எமலோகம் அடைவாய்" என்பான் (26:2,3).

15) இராமன்-இராவண முதல் போரில் தோற்றுப்படையிழந்து நின்ற இராவணன், தன் தலைவிதியை நினைந்து வருந்தி கோட்டைக்குள் புகுவான் (27:10).

16) இராமனது பிரம்மாத்திரத்தால் வீழ்ந்த இராவணன் மெல்லமெல்ல உணர்வுபெற்று, தன் கைகளால் சிரங்களைத்தாங்கிப்புலம்புவான் (36:1-2) திரிசிரசு பலபடச்சொல்லி அவனைத் தேற்றுவான் (36:10-11).

17) கும்பகருணன் வதைக்குப்பின், அதிகாயன் இலக்குவனை பிரம்மாத்திரத்தால் இறக்கிறான். போருக்குச் சென்று வீரமரணம் அடைந்த படைத்தலைவர்களை நினைந்து இலங்கை வேந்தன் வருந்துவான் (44).

18) இந்திரசித்து இலக்குவன் படையால் அழிகிறான். செய்திகேட்ட இராவணன் மயங்கி வீழ்கிறான்; எழுந்து, அவனது வீரவரலாற்றைக்கூறி அழுவான் (73:3).

19) "முன்பு இலங்கை நகரில் துன்பம் சூழ்ந்ததாக நான் அறிந்ததே இல்லை. இங்கு இருக்க உனக்கு விருப்பமில்லையா? மண்டோதரியையும் என்னையும் மறந்து காலபுரி சென்றனையோ?" (73:6,10) எனக்கூறி வருந்துவான்.

20) அசோகவனத்தில் சீதையைக் கொல்லக்கருதி வாளோங்கிய இராவணனை, சுபார்ச்சன் என்னும் அமைச்சன் பெண்பழி கூறித்தடுத்தான் (75:2,7).

21) மண்டோதரி, ''இந்தத்தயரதன் மனைவிக்குத் துன்பம் வந்ததால் தானே இப்பூமி இப்படியெல்லாம் இளகிமறிந்தது' (74:9) என்னும் போர் செய்க" (74:10) எனக்கூறுவாள்.

22) இராவணன், ஆசுராத்திரத்தால் இராமனின் ரௌத்திராத்திரத்தைத் தடுக்கிறான். பைசாகிசா அத்திரத்தை இராமன் காந்தர்வாத்திரத்தால் தடுக்கிறான் (85:2-4).

23) இராவணன், பல்வேறு உயிரினமுகமுடைய அம்புகளால் இராமனைச்சுற்றும் அணிவகுத்து நிறுத்தி வானரப்படையைத் துன்புறச்செய்வான் (85:5). இராமன் பாவகாத்திரம் விட்டு அழிக்கிறான் (85:6).

24) இராமன், உடலைப்பொடியாக்க இராவணன், உலக்கை, ஆழி, வேல், மழு, ஈட்டி சூலம் முதலிய பலவற்றை வில்லிலிருந்து புறப்படச் செய்கிறான். இராமன் காந்தர்வாந்திரத்தால் அவற்றை நெறிகெடச் செய்கிறான் (85:9,10).

25) இராமனின் பாசுபதாஸ்திரத்தை இராவணனின் ராக்சாஸ்திரம் அழிக்கிறது. வேறுபாணத்தால் இராமனின் தேர், கொடிக்கம்பு முறிகிறது. அவன் மேலும், கணையொன்றால் 'ராகு, ரோகிணி, புதன்' – இவற்றை நிலைகுலையச்செய்கிறான் (91:4,6).

26) இராமன், இராவணனிடம், 'நீ செய்த கம்பலத்தினை நீ அனுபவிப்பாய்; முனிவர்க்கும் விண்ணவர்க்கும் அசுரர்க்கும் தவறிழைத்ததன் பலனை அனுபவிக்கிறாய' என்பான் (93:2,3).

27) அகத்திய முனிவன் இராமனிடம் கூறிய ஆதித்ய இருதய மந்திரத்தை ஓதி, பர்ஜியம்பொன்றால் இராவணன் கொடிமரத்தை அறுத்திடுவான்; அவனது தேர்,குதிரைகள் அழிகின்றன (98:8-9)

28) இராமன், அஜநாமம் உருவிட்டு, இடக்கையில் வில்லேந்தி, பைதாமகா அத்திரத்தை இராவணன் மார்பில் விடுவான். அது அவன் உயிரை எடுத்துப்,பின்த்தோடும் பொருத்தமாகப் புறப்பட்டு பூமியில் சென்று விரைவாக அம்பறாத்தூணியில் நுழைவதாயிற்று (100:11).

29) இராவணன், உடலில் அசுரப்பெண்டிர் அழ, மண்டோதரி பலவாறு அழுதுஅரற்றி அப்பால் அகலுவாள் (107; 1,2).

30) இராமன் வீடணனுக்கு பிறப்பு இறப்பு பற்றிய தத்துவம் கூறி, இராவணனுக்கு இறுதிக்கடன்களைச் செய்ய ஆணையிடுவான், அவனும் அவ்வாறே செய்வான் (107:11).

4.14 கும்பகருணன்:

1) தென்கரையடையும் இராமன் படையை எதிர்க்க இராவணன் மந்திராலோசனை நடத்துகிறான். அதில் கும்பகருணனும் இடம்பெறுகிறான் (5).

2) கும்பகருணன் 'சீதையை விடுப்பது நலம்' எனக்கருத்துரைகூறக் கேட்டு இராவணன் வெகுளவே, அவன், "பெரிய சூலம் ஏந்தி வானரப்படையை அழிப்பேன்', கருங்குழலாள் சீதையுடன் நீங்கள் மகிழ்ந்திருக்க வேண்டிப் போர்செய்து இராமனின் தலையெடுப்பேன்" என அறிவிப்பான் (6:8,10).

3) இராவணன், முதல் நாள் போரில் தோல்வியுற்று, மனத்துயரம் குறைய, உறங்கும் கும்பகருணனை உணர்த்த ஆணையிடுகிறான் (27:11).

4) கும்பகருணனை எழுப்ப, வாசனைப்பொருட்கள், போர்க்கருவிகள் முதலியவற்றைக் கையாண்டும் இயலாமையால், குதிரைகள், ஒட்டகங்கள், யானைகள் போன்ற விலங்குகளை அணிவகுத்து அவன் உடலில் நடக்கச் செய்வர் (28:8,9).

5) விழித்தெழுந்த கும்பகருணன், 'விரைவில் உரைப்பாய்; நமக்குத் தீங்கு செய்தவர் எவர்? அசுரரோ? தேவரோ? என வினவுவான்' (29:3).

6) கைகதி என்னும் அரக்கன் நடந்தவற்றை உரைக்கக், கும்பகருணன், 'வானரங்களை உடலொடு விழுங்குவேன், இராம இலக்குவரின் குருதிகுடித்து அவர்கள் உடலைவாயில் வைத்தபடித், தங்கள் தாள்பணிவேன்' (29:7) என்று இராவணனிடம் வஞ்சினம் உரைப்பான்.

7) மேலும், 'இராமன் வெற்றிபெறான்; அவனுக்கு மரணம் வந்துவிட்டது; நீங்கள் கோபமடையாதீர்' என்று ஆறுதல் கூறுவான்.

8) கும்பகருணன், "இராம இலக்குவரும் வானரரும் எனக்கு உணவாவர், சீதைக்கு உன் மீது அன்புவரும்; விரைவில் உன்னைச்சரணடைவாள்" (30:2) எனக் கூறுவான்.

9) பின்னர் நயமாக, "நல்லவர் தீற செய்யார்; இராமனோடு போர் வேண்டாம்; தீங்குவரும் முன்பே சீதையை இராமனிடம் கொடுத்து விடுக" (30:4) என அறிவுரை கூறுவான்.

10) மேலும், கும்பகருணன், 'சூர்ப்பனகையல்லவா? இலக்குவனை எடுத்துச் சென்றபின், நீ சீதையைக் கவர்ந்து இங்குவைத்ததால் என்ன நன்மை ஏற்பட்டது?' என வினவுவான் (30:5).

11) 'என் தவறுகளைச் சுட்டிப்புத்தி புகட்டவல்ல உன்னை நான் உணர்த்தியது; தங்கை சூர்ப்பனகையின் பல்லை உதிர்த்து மூக்கும் மார்பும் அறுத்த பகையின் வளர்ச்சியே போர்' என இராவணன் பதிலிறுப்பான் (30:6).

12) போருக்கு எழுந்த இராவணனைத் தடுத்து அவன் தாள் வணங்கி, கும்பகருணன் சூலமுமேந்தி முழங்கி, "ஆயிரம் இராமர்கள் சூழ்ந்து எதிர்த்தாலும் என்னை அசைக்க முடியாது; இந்திரன் கூட என்னெதிர் நிற்கமுடியாது; சீதையின் பொருட்டு எழுந்த இப்போரில் இராம-இலக்குவரின் குருதிவெள்ளம் குடித்து, ஈரலைத் தின்று விளையாடிய பின்னரே மற்று எல்லாம்" என்று வஞ்சினம் கூறுவான் (30:10,11)

13) போர்க்களத்தே நிற்கும் கும்பகருணனை இராமன் வீடணனிடம் யாரென்று வினவ, "பாவிகளின் பெரும்பாவியான பன்முகன் தம்பி, இளமையிலேயே உயிர்கள் பலவற்றை விழுங்கி நடந்தவன்; பிரம்மனிடம், 'ஆறுமாதம் உறக்கமும் ஒரு நாள் விழிப்புமாகச் சாபம் பெற்றவன்' - என அறிமுகம் (31:4-6) செய்வான்.

14) கும்பகருணன் போர்க்களம் வரவே, மேகம் கனல் மழைபொழிய, நிலம் நடுங்க, காற்று ஓய, அவலக்குரல் கேட்கிறது. 'கும்பகருணன் போரில் இறப்பான்' என்னும் அறிவிப்பு உண்டாகிறது (31:9).

15) கும்பகருணனது நீண்ட சூலத்தில் கழுகு வந்து அமர்கிறது; இடக்கண்ணும் புருவமும், கையும் படபடவெனத்துடிக்கின்றன. அவன் இச்சகுனங்களைப் பொருட்படுத்தாது போர்மேல் செல்வான் (31:10).

16) கும்பகருணனின் ஆர்ப்புரை கேட்டு வானவர் நடுங்கினர்; துவிதன் மலையொன்றை எடுத்து எறிவான்; தடியன் மார்பில்பட்டு அது பொடியாகிறது (31:11).

17) மாருதி 'ஒரு மலையால் கும்பகருணனை அழிப்பேன்' எனக் கோபமுற்று எறிய, அவன் தடுத்து மாருதியின் மார்பில் சூலத்தை எய்வான். பொங்கும் குருதி தரையில் ஓட மயங்கி வீழ்வான் அவன் (32:10).

18) போர்க்களத்தில் விழுந்த சுக்கிரீவனை கும்பகருணன் எடுத்துச் செல்லவே, அரண்மனைப் பெண்கள் வீசிய மலர், மாலை, தேன், களபம் – இவற்றால் உணர்வு பெற்ற சுக்கிரீவன், கும்பகருணனின் இருசெவிகளைப்பறித்து, மூக்கையும் கடித்து எடுத்துக்கொண்டு வானரவீரன் வருவானாயினன் (34:4,5).

19) கும்பகருணன் நாண், இரும்பு உலக்கையால் வானர வீரர்களை நொறுக்குவான். வழியே சிலரை விழுங்கவே, அவர்கள் செவிவழி வெளியேறுவர் (34:8,9).

20) இராமன்–கும்பகருணன் போரில் வானரர் அஞ்சியோடினர். உலக்கை ஏந்தி சுழற்றும் அவன் எமனைப்போலப் போரிடுகிறான். இராமன் கணையால் அசுரப்படை அழிகிறது (35:1).

21) இராமன், 'வில் ஏந்த என்னை வென்று பார்!' என விளவ, கும்பகருணன், 'கரனும் வாலியும் விராதனுமல்ல; நான், கும்பகருணன் என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும்' (35:2) என்கிறான்.

22) இராமன் அம்பு தொடுக்க, கும்பகருணன் உலக்கை, மரம் – இவற்றால் தாக்குவான். இராமனின் பாவகாத்திரம் அவற்றை முறித்தது. அரைப்பிறை வடிவிலான இரு அம்புகளால் அவன் இரு தொடைகளையும் அறுத்து இடுவான் இராமன். புரந்திரா அத்திரத்தால் எய்யவே, அது கும்பகருணனது தலையை அறுக்கிறது 35:9,10).

23) கும்பகருணனின் உடலில் ஒரு பாகம் பூமியிலும், மறுபாகம் கடலிலும் வீழ்கிறது. இதனால், அசையும் ஆழி உயர்கிறது; பூமி தாழ்கிறது; விண்ணவர் மலர்மழை பொழிகின்றனர்; வானவர் தொழுது வணங்குவர் (25:11).

4.15 அதிகாயன்:

1) இராவணன் மந்திராலோசனையில், அதிகாயன், 'சீதையுடன் பொருந்தி வாழ, இராமனின் சிரங்களைவேன்' எனக்கூறுவான் (6:10).

2) போர்க்களத்தே தோன்றிய அதிகாயனை வீடணன், "இவன் இராவணன் மைந்தன்; ஏழுலகும் பெயர் பெற்றவன். தேவருலகுக்கு நிரந்தரமாகத் துன்பம் செய்பவன்; பெருவரத்தால் பிரமனிடத்தில் அழிதற்குரிய கவசம் பெற்றவன்" என அறிமுகம் செய்வான் (41:10).

3) மேலும், "போரில் இராவணனுக்கு ஒப்பாவான், திறமையான அம்புகளை இவனறிவதுபோலப் பிறர் அறியார்?" எனக்கூறுவான் (41:11).

4) அதிகாயன், இடியென அலறிப்பகைவரும் அஞ்சும் வண்ணம் வில்லொலி எழுப்பிப் போருக்கு வருவான்; அவனை எதிர்த்த மைந்தன், துவிதன், குமுதன், நீலன், சரபன் முதலியோரைத் தன் அம்புகளால் பொடி செய்வான் (42:1,2).

5) அதிகாயன் வரவைக்கண்ட வானரர் 'இவன் வரவு கும்பகருணனது வரவு போன்றது' என்பார், அவன், 'எளியோரிடம் நான் போர் செய்வதில்லை; வில்வீரர் இருந்தால் போருக்கு வருக' என முழங்குவான் (42:3).

6) போர்க்களத்தே தன்னை எதிர்த்து வந்த இலக்குவனை, அதிகாயன், "நீ வெறும் சிறுபையன்; நீ சென்று இராமனை என்னோடு பொரவரச்சொல்; என் கொடுங்கணையால் காலபுரிக்குஅவனை அனுப்புவேன்" என வீரவுரை கூறுவான் (42:45).

7) இலக்குவனும் அதிகாயனும் சொற்போர் புரிய, அதிகாயன் விற்போருக்குத் தயாராகின்றான் (42:6)

8) அதிகாயன் விடுத்த கணையை இலக்குவன் பிறைச்சந்திர அம்பொன்றால் முறிப்பான். பின்னொரு அம்பை விடவே, அது அதிகாயன் நெற்றியைத் தாக்குகிறது; இரத்தம் கொட்ட, அசைவின்றித்தேரில் விழுகிறான் (42:11).

9) அதிகாயன், கண்களில் வழிந்த குருதியைக் கையால் துடைக்கவே, இலக்குவன் திறமையை அதிகாயன் மெச்சி, 27 அம்புகளை விட, இலக்குவன் 5 அம்புகளால் அழித்தான். இவ்வாறே பதினாறுக்கு ஏழும், பதினைந்துக்கு இரண்டுமாக விடுத்து, அசுரப்படையை இலக்குவன் ஓட்டுவான் (43:1).

10) அதிகாயன் விட்ட அம்பு இலக்குவன் மார்பில் தைக்க, வெகுண்டு பாவகாத்திரம் விடவே, அவன் பதிலான வாயவியாத்திரம் விடுவான். இரண்டும் மோதிச் சாம்பலாகின்றன (43:4).

11) அதிகாயன் 'ஐசிகம்' என்ற வரம்பெற்ற அம்பைவிடவே, இலக்குவன் ஐந்திராத்திரம் தொடுப்பான். இதனால், அது ஆற்றலிழக்கிறது. (43:5).

12) அம்புமழை பொழிந்து களைத்துநின்ற இலக்குவனுக்கு, வாயுபகவான் அதிகாயனின் இறப்பின் இரகசியம் கூறி, பிரம்மாத்திரத்தால் அவன் கவசத்தை அழிக்கச் செய்வான் (43:8).

13) இராமன் திருவடிகளை வணங்கி, இலக்குவன் வெற்றிதரும் பிரம்மாத்திரத்தை அதிகாயன் மேல் தொடுப்பான். அது அதிகாயனின் கரங்களையும் கால்களையும் வேறுவேறாகத் துணித்தது. அதிகாயனின் தலை மேருமலையின் சிகரம்போல வேறுபட்டுக்கிடந்தது (44:5).

14) இராவணன் அதிகாயனது இறப்பு அறிந்து, மனங்கலங்கினான் (44.11).

6.16 இந்திரசித்து:

1) இராவணனது மந்திராலோசனையில் அமைச்சர்கள், 'தேவ அரசர்களை வென்று, தேவேந்திரனைப்பிடித்துக்கட்ட உன் மகன் இந்திரசித்தால் இயன்றது' என இராவணனுக்கு அவன் வீரத்தை நினைவுபடுத்துவர் (4:10).

2) 'சீதையை இராமனிடம் அளிக்க' என்று கூறிய வீடணனிடம் இந்திரசித்து, "போரில் எதிரிகளைப் பின் தொடராதவர்களுக்குத் துக்கம் எப்போதும் வருவதில்லை; வீடணன் என்ற பெயர் உனக்கு மிகப்பொருந்தும்" எனப் பழித்துக்கூறுவான் (8:2,3).

3) முதல்நாள் போரில், இரவு இந்திரசித்தின் தேரை அங்கதன் அழிக்கிறான். மறைந்து நின்று இந்திரசித்து நாகாத்திரம் எய்யவே, அது வானரப்படையையும் இராம-இலக்குவரையும் பிணிக்கிறது (15:7,8).

4) சீதை நாயகன் அழிவைச் சீதைக்குக்காட்ட இந்திரசித்து இலங்கையை அலங்கரித்து விமானத்தில் பலவந்தமாக ஏற்றிப் போர்க்களத்துக்குக் கொண்டு வருகிறான். திரிசடை இராமனின் முன்னைய வீரவலாறு கூறி அவளைத் தேற்றுவாள் (16:1,2).

5) இறையருளால் கருடன் வரவே, அதன் நிழல் பட்ட இராம இலக்குவரும் வானரப்படையும் எழுந்த செய்தியை அறிந்த இராவணன், அரக்கர் பலரைப்போருக்கு அனுப்புவான். அவர்கள் வானரப்படையால் அழிகின்றனர் (20:24).

6) போர்க்களத்தே திரிசிரசு, நராந்தகன், தேவாந்தகன், அதிகாயன் முதலியோர் இறந்துபடவே, இராவணனிடம் இந்திரசித்து "இராமலக்குவரை அம்பால் எய்து, வானரவீரர்களையும் கொன்றொழித்து எதிரிகளால் தொல்லையில்லாமல் செய்வேன்' (46:2) என்றுரைப்பான்.

7) பெரும்படை சூழப்போர்க்களம் சென்ற இந்திரசித்து, அங்கு ஒரு யாகம் செய்வான், அதனால் அவன் தேர் அழியாதிருக்கும் வரமும் விரிஞ்சாத்திரமும் பெறுகிறான் (46:4-5).

8) இந்திரசித்து, 'இராம - இலக்குவரால் வந்த பெருந்துன்பம் இன்றே தீரும்' என வஞ்சினம் கூறிப்போர் செய்கிறான். தரை, கடல், பூமி எட்டுத்திசை, பகல், இரவு - என்று தெரியாதபடி மாயப்போராற்றுவான். (46:10,11).

9) இந்திரசித்தின் வாள், கதை, அம்பு, உலக்கை முதலியவற்றால் வானரப்படை துண்டுபடுகிறது. எண்பது, எழுபது என அம்புகளால், மாயத்தால், எய்வான் அவன் (47:2,3).

10) வானரப்படைவீரர்கள் வீழ்ந்துபட, இராமன், 'இங்கினி நம்மால் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை; நம்மை நாமே காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்' எனச் சொல்லிமுடிக்குமுன், இந்திரசித்தின் அம்புகளால் உயிர்ப்பின்றி இராம இலக்குவர் வீழ்கின்றனர் (47:10-11).

11) அனுமன் கொணர்ந்த மருந்துமலையால், உயிர்ப்புற்று வானரர் களியாடினர். அரக்கர்படையை அங்கதன் சுக்கிரீவன் முதலியோர் அழிக்கின்றனர் (53-57).

12) மகரக்கண்ணன் இறந்த செய்தி அறிந்து, இந்திரசித்து, இராவணன் அறிவுரையுடன் போருக்கு வருகிறான். அனுமன் அவனை எதிர்க்கிறான். அப்போது, உடல் மாசுபடிய, தவவேடம் பூண்டு உடல்தளர்ந்து மைதிலி அசுரனின் ரதத்தில் இருப்பதைக் காண்பான் (56:3,4).

13) இந்திரசித்து, வாளை எடுத்துச் சீதையை வெட்டமுயன்றபோது, அனுமன், "போரில் நீயன்றி யார் இது செய்வார்; அரக்கர் குலத்தில் பிறந்தது நன்று" எனக் கூறுவான் (56:6,7).

14) போரில் இலக்குவன் வீழ்ந்த செய்தி கேட்டு வருந்தும் இராமனை, (அனுமன் மருத்துமலையால் குணமடைந்தபின்) இலக்குவன் தேற்றுவான். நிகும்பலை வேள்விபற்றி அறிந்து விரைவாக வீடணனுடன் அவன் போருக்குப் போவான் (62).

15) நீலன், மாருதி, அங்கதன் முதலியோர் அசுரர்களுடன் போர் புரிகின்றனர். மாருதியும் வீடணனும், நாணொலி எழுப்ப, இந்திரசித்து வெளியே வருகிறான்; 'எதிரிகளுக்கு உளவுகூறும் நீ அழிவாய்' எனச் சபிக்கிறான் (63:7). வீடணன் தடுத்து அறிவுரை பல கூறுவான் (63,64).

16) இந்திரசித்து இலக்குவனுடன் பல்வேறு ஆயுதங்களால் போர் செய்கின்றனர். பகல் இரவு மயங்கும்படிப் போர் நடக்கிறது. இலக்குவன் கொடுங்கணையால் இந்திரசித்து தேரில் விழுகிறான் (66:9-11).

17) தேரும் குதிரையும் இழந்த இந்திரசித்து, மாயையால் மீண்டும் தேரோடு களத்தில் தோன்றுவான் (69:1,2) இந்திரசித்து வருணாத்திரம், உருத்திராத்திரங்களை விட, இலக்குவன், திவ்விய ஆத்திரம் அக்கினியாத்திரத்தால் அவற்றை அழிப்பான் (70:1-3).

18) இலக்குவன் பரமனை தியானித்து அசுராத்திரம், சைவாத்திரம் இரண்டையும் விடுவான்; அவை வான்வெளியைத் தெளிய வைத்து, 'இலக்குவன் துன்பம் நீங்குவான்' எனக்கூறுகின்றன (70:7,8).

19) இலக்குவன், முடிவில் வச்சிரபாணி படைத்தளித்த ஐந்தாத்திரத்தை மந்திரித்து "ஏய் அத்திரமே, எக்காலத்தும் தர்மவழி நிற்கும் இராமனுக்கு உதவி, இந்திரர் இடுக்கண் தீர அசுரன் தலையை அறுத்து நிலத்து இடுக" என்று ஓதி விடுவான். அது இந்திரசித்தின் தலையை அறுத்துத் தரைமீது வீழ்த்தியது. பின் ஆழியில் நீராடி அது அம்பறாத்தூணியில் நுழைகிறது (79:3,4).

20) செய்தி அறிந்தஇராவணன் அழுது அரற்றினான். அரக்கமாதரும் மண்டோதரியும் அவன் வீர வரலாறு கூறிப்புலம்ப, இராவணன் ஈமக்கிரியைகளைச் செய்வான் (73.).

4.17 ஆய்வு முடிவுரை:

கம்பனும் சீராமகவியும், இராமாயணப் போர்ப்பகுதியில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களுள் போர்த்தலைமை ஏற்கும் பாத்திரங்களை மூலக்கதையை ஒட்டியே படைத்துக்காட்டுவர். சிறப்புப் பாத்திரங்கள், தேவர்கள் படைத்தளித்த அத்திரங்களைக் கையாளுவதில் இருவரிலும் மாற்றம் இல்லை. கையாளும் முறையில் சிலமாற்றங்களைச் செய்துள்ளனர். கம்பனுக்கு வாய்ப்பாக அமைவது அவன் படைக்கும் விரிவான போர்ப்பகுதிப்பாடல்களாகும். சீராமகவி மிகச் சுருக்கமாகக் கூறினும், தன் தனித்திறமையையும் வெளிப்படுத்துவான். மேலே கண்ட பாத்திரப்படைப்புகளின் ஆய்வின் உண்மைகள் இங்கேச் சுருக்கமாகத் தரப்படுகின்றன.

4.17.1 இராமன்:

1) கம்பனில் இராமன் திரு முன் நடக்கும் சேதுபந்தனம் மூன்றே நாட்களில் நடக்க, சீராமகவியில் ஐந்து நாட்களில் நடைபெறுகிறது. 2) முதல்நாள் போரில் கலந்துகொண்ட அரக்கர் பெயர்களும் வானரர் பெயர்களும் கம்பனைவிடச் சீராமனில் கூடுதலாக வருகின்றன. 3) இலங்கை காண் படலத்தில் கம்பன் சித்தரிக்கும் நால்வகைப் படையுடன், ஒட்டகம் கழுதை, சிங்கம் முதலியன, சீராமனில் முதற்போரிலும், பின்னும் இடம்பெறுகின்றன. 4) முதல்நாள் போரில், சீராமகவி இந்திரசித்து கலந்து கொண்டதாகக்கூற, கம்பன் அவனை விட்டு விடுகிறான். 5) இராமன், இராவணன் மணிமுடியைப் பிறைச்சந்திர அம்பொன்றால் வீழ்த்துவதாகச் சீராமகவி கூறக்,கம்பன் ஐந்து வாளிவிட்டுப் பேரம்பொன்றால் வீழ்த்துவதாகக் கூறுவான். 6) கும்பகருணன், உணர்விழந்த சுக்கிரீவனை இலங்கையில் தூக்கிச் செல்ல விடாதவாறு, கம்ப இராமன் அம்பாலாகிய மதிலை அமைப்பான்; சீராமகவி இதனைக்கூறவில்லை. 7) இராமனது வில்லாண்மையைக் கும்பகருணன் புகழ்வதாகக் கம்பன் கூறுவது சீராமனில் இல்லை. 8) கம்பஇராமன், கும்பகருணனை இறுதியில் காற்றில்

கடும்படையால் வீழ்த்தினான் எனக்கூறச், சீராமகவி புரந்திரன் புகழ் அத்திரத்தால் வீழ்த்தினான் எனக்கூறுவான். 9) சீராமகவி, இந்திரசித்தின் மாயப்போரால், 'இங்கினி நம்மால் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை' என இராமன் வருந்துவதாகக் கூறக், கம்பன் மௌனமாகிறான். 10) இலக்குவன் வேலேற்ற வேளை, இராமன் அப்போரில் கலந்துகொண்டதாகச் சீராமன் கூறக், கம்பன் அவன் மூலபலவதையில் கலந்துகொண்டதாகக் கூறுவான். 11) இராமன், இராவணனின் தலைகள் அறுக்க அறுக்க முளைத்தமையின் 'தசமுகன்' என்ற பெயர் கிடைத்ததாகச் சீராமகவி கூறக், கம்பன் அத்தகையச் செய்தியைத் தரவில்லை. 12) கம்பன், சூரியனை நோக்கி அவன் மந்திரத்தைச் சொல்லி, இராமன் இராவணனை அழித்தான் எனக்கூறச், சீராமகவி அகத்திய முனிவர் ஆதித்திய இருதய மந்திரத்தை உபதேசித்து ஆற்றல் பெற்று, அழித்தான் எனக்கூறுவான். 13) முடிசூட்டு விழாவில், இராமனுக்குப் பரதன் குடைபிடித்தாகவும் அனுமன் அரியணை தாங்குவதாகவும் கம்பன் கூறச், சீராமன், இலக்குவன் குடைபிடிக்கப் பரதன் இராமனிடம், 'எளிய தொழில்' ஒன்றை அருளவேண்டியதாகவும், அனுமன் தொண்டு செய்வான் எனவும் மட்டும் கூறுவான்.

4.17.2 இலக்குவன்:

1) நாகபாசத்தால் இலக்குவனும் வானர வீரர்களும் பிணிக்கப்பட்டனர் எனக் கம்பன் கூற, சீராமனில் இராம-இலக்குவரும் வானரர்களும் பிணிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. 2) முதற்போரில் வானரர் அரக்கர் பொருத பின் இலக்குவன் போர்த்திறனை இராவணன், 'வில்லினால் வெல்லப்படான்' எனக் கம்பன் கூறச் சீராமகவி 'இந்திரனே இராவணனுடன் போர்செயின் தளர்வான்' என இலக்குவன் கூறுவதாகச் சொல்வான் 3) கம்பனில், கும்பகருணன், இலக்குவனின் வில்லாண்மையைத் 'திரிபுரஞ்செற்ற தேவனும் இவனமே செருவில் ஒரு வில்லாளன்' எனப் பாராட்டப்படச், சீராமனில், கும்பகருணன் இலக்குவனிடம், 'நீ வீரனில் வீரன்,

உத்தமன், நீ நின்று பேச நேரமில்லை' எனக்கூறப்படுகிறது. 4) அதிகாயன், இலக்குவனை, 'நீ வெறும் பையன், நீ சென்று இராமனை அனுப்பு' எனக்கூறும் பான்மை கம்பனில் இல்லை, 5) அதிகாயனை வென்ற இலக்குவன், இராமன் திருவடிகளில் வணங்கினான் எனச் சீராமகவி கூற, கம்பன் இலக்குவன் அதிகாயன் தலையைத் துணிக்க, அங்கதன் இராமன் திருவடிகளில் அதனை வைத்து வணங்கினான் எனக்கூறுவான். 6) இலக்குவனை ஏற்ற அம்பைப்பிடுங்கி எடுக்கச், சாம்பவன் கூற, அனுமன் மருந்தால் குணப்படுத்தினான் எனக் கம்பன் கூறச், சுடேணன் ஏவலால் அனுமன் செய்தான் எனச் சீராமகவி கூறுவான். 7) கம்பன் இலக்குவனின் உடம்பில் பட்ட விழுப்புண் ஆற, அவன் உடம்பைப்பலமுறை தழுவிக்குணப்படுத்தினான் என்று கூற, சீராமகவி, இலக்குவன் உடம்பில்பட்ட புண்களை, இராமன் மருத்துவம் வல்ல சுடேணனால் மருந்தால் நீக்கினான் எனக்கூறுவான். மேலும் மூன்றிரவும் பகலும் செய்தபோரின் களைப்பு நீங்கச் சுடேணன் இதனைச் செய்தான் எனக் கூறுவான். 8) இலக்குவன் இந்திரசித்தை வென்ற சிறப்பை இராமன் இலக்குவனிடம், 'ஆடவர் திலக! இந்தவெற்றி நின்னால் வந்தது அன்று; அனுமனென்னும் பெருவீரனால் வந்ததும் அன்று; வீடணன் தந்த வெற்றி இது;' எனக்கம்பன் கூறும் உண்மையுரைச் சீராமனில் இல்லை.

4.17.3 <u>அனுமன்:</u>

1) வானரர் படையுடன் அனுமன் தோளில் இராமன் அமர்ந்து தென்கடல்காண வருகிறான், எனச் சீராமகவி கூறக்,கம்பன் இதனை இங்கே கூறவில்லை. 2) வீடணன் அடைக்கலத்தின்போது கம்பனில் அனுமன், வீடணனை, அடைக்கலமாகப்பெறும்படி விளக்கிக்கூற, சீராமகவியில்இராமனே அடைக்கலம் கூற வேண்டுமென்று கூறுவான். 3) கும்பகருணன் வதையில் அனுமன் ஒருமலையால் தாக்கவே, பதிலாக அவன் ஒரு சூலத்தைவிடப், பொங்குகுருதியோடு தரையில் வீழ்ந்தான் எனச் சீராமகவி கூற, கம்பன், அனுமன் அப்பால் சென்றான் எனக்கூறுவான். 4) சுக்கிரீவன் அரக்கருடன் பொருதும்பொழுது பயந்து ஓடும்

வானரர்களை அநுமன் அவர்களுக்கு ஊழவராவனிம் காத்தான் எனச்சீராமன் படைத்துக்காட்டுவான். 5) அநுமன், திரிசிரசின் மகுடத்தைப்பிடித்து அவன் மூன்று தலைகளையும் அவன்கையாண்ட வாளாலேயே அறுப்பதாகச் சீராகமவி கூற, கம்பன் இவற்றைக் கூறாது, கொல்கிறான் என்றே கூறுவான். 6) அநுமன் — சாம்பவனோடு போர்தொடுக்கப்பயந்த அசுரர்கள் மேகநாதனிடம் சரணடைந்த தாகச் சீராகமவி படைப்பான். 7) இராவண வதத்தில், வீடணன் அநுமனைப் புகழ்ந்து, 'ஆழ்கடல் கடந்தான்; போருக்கென வந்தவரின் எமனானான்; இந்திரனும் அஞ்சும் இலங்கையைப் பொடியாக்கினான்; இராவணன் அழிவுக்குத் துணையாகி யாவரும் வழிபடும் வண்ணமாயினான்' எனப்புகழ்வான். இவை சீராமகவியின் படைப்பாகும். கம்பனில் இத்தகைய ஒரு தொகுப்புரை இல்லை. 8) இராமன் முடிசூட்டுவிழுவுக்கு அநுமன் தீர்த்தம் கொணர்வதாகக் கம்பன் கூறச், சீராமனில் அநுமன், சுக்கிரீவன், சுயவாக்கன், ரிஷபன் முறையே தீர்த்தம் கொண்டு வருகின்றனர். 9) சீதையணிந்திருந்த மாலையை அநுமனுக்களித்து, இராமசரிதம் நிலைத்து நிற்பதற்கு மேலும் "உனக்கு மரணமிலா வாழ்வு உண்டாகுக" என வாழ்த்துவதாகக் கூறுவது சீராமனின் படைப்பாகும்.

4.17.4 வீடணன்:

1) கம்பன் படைக்கும் இராவணனின் மந்திராலோசனையில், வீடணன், இந்திரசித்து, இராவணன் ஆகியவருடன் பேசுவதும், உறுதிமொழி கூறி, இரணியன் கதையை எடுத்துக்காட்டி, சீதையை விடுக்க மூன்றுமுறை வேண்டுகிறான். சீராமன் படைக்கும் வீடணன், இராமனின் புகழைப் பன்முறை கூறித்திருமால் அவதாரங்களை எடுத்துக்காட்டிச், சீதையை விடுத்து இலங்கையைக்காக்க, உரைக்கிறான். 2) கம்பனில், இராவணன் சினந்து வீடணனை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்ற ஆணையிடு வதாகச், சீராமனின் வீடணன், இராவணனின் மனநிலை அறிந்து தாமாகவே வெளியேறுவான். 3) இலக்குவனால் இலங்கை அரசனாக முடிசூட்டப்பெற்ற வீடணனைப், பாடிவீட்டை வலம்வர இராமன் பணிப்பதாகக் கம்பன் கூறுவான்.

சீராமனில் இந்நிகழ்ச்சியில்லை. 4) இலங்கைக்கேள்வியில், சுக்கிரீவன் வேண்ட, வீடணன், இலங்கை அரண், வாயில்காப்போர், படை, இராவணன் துணைவர் பெருமை, உடன்பிறந்தோர் ஆற்றல், மக்கள் வீரம் - முதலியவற்றைக் கம்பன் விளக்கிக்கூறச், சீராமன், போர் நிகழ்ச்சியின்போது ஆங்காங்கே இவற்றை, வீடணன் வழிக்கூறுவான். 5) சுக்கிரீவன், இராவணனது மகுடத்தைப் பங்கம் செய்தபோது, அவனது வெற்றியை முதலில் வீடணனும், பின் இராமனும் போற்றுவதாகக் கம்பன் கூறுவான். சீராமனில் இராமன் மட்டுமே புகழ்வான். 6) முதல் போர்புரி நிகழ்ச்சியில், முதன்முறையாக அரக்கர் வீரன் வச்சிரமுட்டி வரவே, வீடணன் இராமனுக்கு அவனை அறிமுகஞ்செய்வான் கம்பனில். சீராமகவி, பிகத்தனை முதன்முதலில் அறிமுகம் செய்வான். 7) கம்பனில், வீடணன் முதற் போரில் ஈடுபடவில்லை; சீராமனில் இடம்பெறுகிறான். 8) கும்பகருணன் வதையில், வீடணன், இராமனுக்குக் கும்பகருணனது தன்மையை எடுத்துரைப்பதில் கம்பன் விஞ்சிநிற்கிறான். சீராமன் அவன் திறனைச் சுருங்கக்கூறி, பிரம்மசாபத்தைச் சொல்லுவான். 9) கும்பகருணனை நம்முடன் சேர்த்துக்கொள்ள, வீடணனை அனுப்புவதாகக் கம்பன் கூறும் செய்தி சீராமனில் இல்லை. 10) கம்பனில் வீடணன், அதிகாயன் திறத்தையும் முன்வரலாற்றையும் கூறச், சீராமன், திறன்மட்டும் கூறும் பூர்வசரிதம் கூறாது விடுப்பான் (11) இந்திரசித்தின் மாயாசீதை வதத்தை, வீடணன் வண்டின் உருக்கொண்டு சென்றுச் சீதையைக் கண்டதாக இராமனிடம் கூறும் செய்தியைக் கம்பன் கூறச், சீராமகவி 'வீடணன் உணர்வால் அறிவான்' என்பார். 12) இந்திரசித்து வீடணனுடன் நேரடிப்போர் செய்யும் நிகழ்ச்சிக் கம்பனில் இல்லை. சீராமனில் உண்டு. 13) கம்பனில் இடம்பெறும் இராவணனின் புறப்புண் பற்றி வீடணனிடம் இராமன் கேட்டதாகவும், அது திக்குயானையால் ஏற்பட்ட விழுப்புண்ணாகும் என வரும் நிகழ்ச்சி சீராமனில் இல்லை.

4.17.5 இராவணன்:

1) முதல்நாள் போரில் வானரப்படை கோட்டையை முற்றுகையிட்டுப் போர்செய்யும் நெறிக்கம்பனால் விரித்துரைக்கப்படுகிறது. அரக்கர் அழிய இராவணன் களம்புகுந்து சுக்கிரீவன் அநுமன்-இலக்குவரோடு தனித்தனியே போர் செய்து, அவர்களின் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியபின், இறுதியில் இராமனோடு ஏற்படும் போர் முறைவைப்பில் சீராமகவி மாறுபடுகிறான். 2) நீலன், இராவணன் போரில் இராவணனின் கொடி, வில், முடி போன்றவற்றை அழிப்பதாகச் சீராமகவி படைத்துக்காட்டக் கம்பன், இராமனே இதைச் செய்ததாகக் கூறுவான். 3) மாருதி தோளிலிருந்து இராமன் போர் செய்யவே மகிழ்ந்தான் எனக்கம்பன் கூற, இராவணன் அனேக அம்புகளை இராமன் மார்பில் தொடுத்ததாகச் சீராமன் கூறுவான். 4) இராமன் அம்பால் மணிமுடி இழந்து நாணி நின்ற இராவணன், 'அறங்கடந்தவர் செயல் இது' என்று உலகு ஆர்ப்ப வெறுங்கையோடு இலங்கை புகுந்தான் எனக் கம்பன் கூறுவான். 5) முதற்போரில் தோற்று மாளிகை அடைந்த இராவணன், வானும் மண்ணுமெல்லாம் நகுமென்பதற்குச் சிறிதும் நாணாது சானகி நகுவள் என்றே, பெரிதும் நாணி மாலியவானிடம் தன்னிரக்கத்தோடு பேசுவதாகக் கம்பன் படைப்பான். சீராமகவியில் இத்தகைய ஒரு படைப்பு இல்லை. 6) தோற்ற இராவணன், மகோதரன் வழிக் கும்பகருணனை நினைந்து அவனை எழுப்பப் பணிப்ப தாகவும், பின் அரசவையைக் கூட்டுவதாகவும் கம்பன் படைப்பான். சீராமன், அநுமன் இலங்கையை அழித்தபின் இராவணன் நடத்திய மந்திரத்திற்குப்பின் அவையை அவன் அழைப்பித்தான் எனக் கூறுவான். 7) கும்பகருணன் எழுப்ப, அவன் அரசவையில் பிறன்மனை நயந்த தமயனைச் சாடிப், பின் 'எளியம்' எனக் கருதாதிருக்கப் போர் மேல் செய்வதாகக் கம்பன் கூறச், சீராமனில், கும்பகருணன், பிறன்மனை நயந்த பேதமையை இச்சபையில் கூறவில்லை. 8) கும்பகருணன் வீழ்ச்சியில் இராவணன் மகன் திரிசிரசு பலபடச்சொல்லி அவனைத் தேற்றுவதாகச் சீராமகவி கூறக், கம்பன் மகோதரன் வழிச் சொல்லுவான். 9) அதிகாயன் இறந்ததை அறிந்த இராவணன் வெருண்டு, 'பெண் எனும் பெயரெல்லாம் பிளப்பென்'

எனக் கூறுவதாகக் கம்பன் காட்டுவான். போரில் வீரமரணம் அடைந்த அதிகாயன் போன்ற தலைவர்களை நினைந்து வருந்தினான் எனச்சீராமன் படைப்பான். 10) இந்திரசித்து மரணத்தில், அவன் தலைகாணாது இராவணன் அரற்றி, அவன் உடலோடு இலங்கைபுக்கான் எனக் கம்பன்கூற, சீராமன், 'அரற்றி அழுதான்' எனக்கூறுவான். 11) போர் வீரர்க்கு இராவணன் விருந்தளிக்க முனைந்த செய்தியைக் கம்பன்கூற, சீராமகவி கூறவில்லை. 12) இராவணன், தன் தேரோட்டிக்குக் கடகம் அளித்து அவனைச் சமாதானம் செய்ததாகச் சீராமன் கூறக், கம்பன் இதனைச்சுட்டவில்லை. 13) இராவணன் போர்க்களத்தில் இறந்த அரக்கர்களை எழுப்ப, மாயையின் படையை விட்டதாகச் சீராமன் கூறும் செய்திக், கம்பனில் இல்லை. 14) இராமன், இராவணனின் மார்பில் அயன்படையைவிட அது நான்கு முகங்களுடையதாகித் திருமாலின் சக்கரப்படையின் வலிமைபெற்று, அவனது மார்பில் புகுந்துஉயிர்பருகி புனிதவாளியாயிற்று எனக்கம்பர் கூறச், சீராமன் பிரம்மன் நாமத்தை ஓதி அவன் அத்திரத்தை அவன் மார்பில் விட்டு அழித்தான் எனக் கூறுவான். 15) இராவணன் இறந்த செய்தி கேட்ட மண்டோதரி, அவன் உடலில் அரற்றி விழுந்து உயிர்விட்டாள் எனக்கம்பன் கூற, சீராமன் அழுதுஅரற்றி அப்பால் சென்றதாகச் சீராமகவி கூறுவான்.

4.17.6 கும்பகருணன்:

1) துயில் எழுந்த கும்பகருணன், போர்க்கோலம் பூண்டு இராவணனிடம் "ஆனதோ வெஞ்சமம்; அலகில் கற்புடைச்சானகி துயர் இனம் தவிர்ந்தது இல்லையோ?" என்று கூறும் தன்மையினைக் கம்பன் சுட்டச், சீராமகவி, 'நமக்குத் தீங்கு செய்தவர் எவர்? அசுரரோ? தேவரோ?' என்னும் தன்மையாகப் படைப்பான். 2) கம்பனில் கும்பகருணன், இராவணனுக்கு நீண்ட அறிவுரைக்குப்பின், "தையலைவிட்டு அவன் சரணம் தாழ்ந்து, நின் ஐயறுதம்பியோடு அளவளாவுதல் உய்திறம்" என்று கூறுவான். சீராமனில், கும்பகருணன், "இராம-இலக்குவரும் வானரரும் எனக்கு உணவாவர், சீதைக்கு உன்மீது அன்புவரும்

விரைவில் உன்னைச் சரணடைவர்" எனக்கூறிப்பின், 'நல்லவர் தீது செய்யார்; இராமரோடு போர் கூடாது; சீதையைத் தீங்குவரும் முன்பே கொடுத்துவிடுக', என ஒரே சமயத்தில் முன்பின் முரணாகப் பேசுகிறான். கம்பன், மந்திராலோசனையில் இதனைக் கூறுவான். 3) கம்பனில், இராவணன், கும்பகருணனை வெகுண்டு, மீண்டும் இருவரைக்கும்பிட்டுக் குரங்கையும் தொழுது வாழ நான் இல்லை என்று கூறச், சீராமனில் இராவணன், 'தங்கை சூர்ப்பனகையின் மூக்கும் மார்பும் அறுத்த பகையின் வளர்ச்சியே இப்போர்' எனக் கும்பகருணனுக்குக் கூறுவான். 4) இலக்குவன் வில்லாண்மையைக் கும்பகருணன் வியக்கும் திறன் கம்பனில் சிறப்பாக அமைய, சீராமனில் அத்திறன் இடம்பெறவில்லை. 5) கம்பனில் நீலன், அங்கதன், சுக்கிரீவன், ஆகியோர் முதலில் கும்பகருணனோடு போரைத் துவக்குவர். சீராமனில் நீலனுக்குப்பதிலாக மைந்தன், துவிதன் இடம்பெறுகின்றனர். 6) கும்பகருணன் வதையில், மூக்கில்லா முகத்தனாகிய அவன் தலையை அம்பினால் நீக்கிக் கருங்கடலினுள் போக்குமாறு இராமனிடம் வேண்டுவதாகவுள்ள கம்பன் படைப்புச் சீராமனில் இடம்பெறவில்லை. 7) கும்பகருணன் வதையறிந்த இராவணன் அமைச்சர்களைக் கடிவான் எனக்கம்பன் கூற, சீராமன், இராவணன் ஆணைப்படி உடனே, அதிகாயன் தேவாந்தகன் முதலியோரைப் போர்செய்ய அனுப்புவதாகக் கூறுவான்.

4.17.7 அதிகாயன்:

1) அதிகாயனது போர்த்திறனை கம்பரும் சீராமகவியும் ஒன்று போலப் படைப்பர். முற்பிறவி, தேவரை வென்றமை, பிரம்மனிடம் அழியாத கவசம் பெற்றமை, மாயப்போர் செய்யாமை, முதலியவற்றை ஒத்த கருத்துடன் படைப்பாராயினும், பூர்வ வரலாறு கம்பரால் பின்னர் கூறப்படுகிறது.
2) அதிகாயன் போரின்போது, மைந்தன், துவிதன், குமுதன், நீலன், சரபன், முதலியோர் அவனுடன் போர் செய்வதாகச் சீராமகவி கூறுவான். கம்பன், இலக்குவன், தாருகன், காலன், குலிசன், காலசங்கன், மாலி, மருத்தன் முதலியோரிடம் போர் செய்வதாகக் கூறுவான். 3) அனுமன் தேவாந்தகன்,

திரிசிரன், நிகும்பன் ஆகியோரை இப்போர் வேளையில் அழித்ததாகக் கம்பன் கூறுவான். சீராமன் இவர்கள் அழிவுக்கு வேறொரு போர்க்களம் அமைப்பான். 4) இலக்குவன் – அதிகாயன் கடும்போரில் இலக்குவன் திறமையை அதிகாயன் மெச்சுகிறான். அதிகாயன் 27 அம்புகளைவிட இலக்குவன் ஐந்து கணைகளால் அழிப்பான். இவ்வாறே 15–க்கு ஏழும், 15–க்கு இரண்டுமாக விடுத்து அசுரப் படையை அழிப்பான். இவை, சீராமன் படைப்பாகும். 5) அங்கதன் தோள்மேல் இலக்குவன் இருந்துபோர் செய்யும் செய்தியைக் கம்பன் கூறுவான். சீராமனில் இல்லை. 6) காற்றரசன், நான்முகன் படையால் அதிகாயன் இறப்பான் எனக்கூற, அவ்வம்பால் அதிகாயன் கவசத்தை உடைத்துக் கொல்வதாகக் கம்பன் கூற, வாயுபகவான் அதிகாயன் பிறப்பின் இரகசியத்தைக் கூறி, அவ்வாறு செய்யச் சொன்னான் எனச் சீராமன் கூறுவான். 7) இராமன் திருவடிகளை வணங்கி, இலக்குவன் வெற்றிதரும் பிரம்மாத்திரத்தைத் தொடுத்தான். அது அவன் கரங்களையும் கால்களையும் அறுத்த செய்திக் கம்பனில் இடம்பெறவில்லை. 8) நராந்தகன் – அங்கதன் போர், போர் மத்தன் – நீலன் போர், வயமத்தன் – இடபன் போர், சுக்கிரீவன் – கும்பன்போர், நிகும்பன் – அனுமன் போர் கம்பனில் இடம்பெற, சீராமனில் தனித்தனி களமாக அமைகிறது.

4.17.8 <u>இந்திரசித்து:</u>

முதல் போரில் போர்க்களத்தில் இந்திரசித்து தோன்ற, அங்கதன் எதிர்ப்பதாகச் சீராமன் கூறுவான். கம்பனில் இந்திரசித்து இடம்பெறவில்லை. 2) இரவுப்போரில் இந்திரசித்தின் தேரை அங்கதன் அழிக்கிறான். மறைந்து நின்று நாகாத்திரம் எய்ய அது இராம–இலக்குவரைப் பிணிக்கிறது. இது சீராமன் தரும் செய்தி. கம்பன், அதனைப் பின்னர் தனியே கூறுவான். 3) கம்பன், தன்நூலில் இராவணனது பெருவேட்கையை நிறைவேற்ற மாயா சனகனைப் படைத்துள்ளார். சீராமனில் இது இங்கு இடம்பெறவில்லை.

4) பெரும்படை சூழப் போர்க்களம் சென்ற இந்திரசித்து, அங்கு ஒரு யாகம் செய்வான். அதனால் தேர் அழியாதிருக்கும் வரமும் பிரம்மாஸ்திரமும் பெறுவதாகச் சீராமன் கூறக்கம்பன் அதனைக் கூறாது விடுத்தான்.

5) இந்திரசித்து - இலக்குவன் போரில், இலக்குவன் தேரோட்டியின் தலையைப் பிளந்ததாகக் கம்பன் படைக்க, வீடணன் அதனைச் செய்ததாகச் சீராமன் கூறுவான். 6) மகரக்கண்ணன் இறந்த செய்தியை இராவணன் அறிந்து, ஆசிபெற்று இந்திரசித்துப் போருக்கு வருகிறான்: அனுமன் அவனை எதிர்க்கிறான், எனச்சீராமன் கூற, இலக்குவன் எதிர்ப்பதாகக் கம்பர் கூறுவார். 7) பிரம்மாத்திர வீழ்ச்சியிலும் இலக்குவனும் வானர வீரர்களும் வீழ்ந்தனர் என்றும், இராமன்படைக்கலப் பூசனைக்குச் சென்றதாகவும் கம்பன் படைப்பான். சீராமன், இருவரும் வீழ்ந்த தாகக்கூறுவான். 8) வீரமிக்க இராமன் இறந்ததாகப் புலம்பும் சீதைக்குத் திரிசடைக் குறிகளால், இராமன் இறந்திலன் என உணர்த்துவதாகக் கம்பன் கூறுவான். சீராமன், இராமன் வரலாறு கூறி உண்மையைத் திரிசடைக் கூறுவதாகக் கூறுவான். 9) கம்பன், மருந்து மலையிலிருக்கும் இடம் ஏமகூடம், நிடதம், மேரு, நீலகிரி இவற்றிற்கப்பால் என்று கூறச், சீராமன் மருந்துமலை இடபகிரியும், கயிலை என்ற இரு சிகரங்களுக்கிடையே எனக்கூறுவான். 10) கம்பன், இலக்குவனால் கொய்து வீழ்த்தப்பட்ட இந்திரசித்தின் தலையை அங்கதன் கையில் எடுத்துக்கொண்டு முன்செல்ல, அனுமன் தோளின் மேல் ஏறிக்கொண்டு இலக்குவன் சென்றான் எனப் படைப்பான். சீராமன் இந்நிகழ்ச்சியைக் கூறாது விடுத்தான். 11) இந்திரசித்து இறந்ததை ஒற்றர்கள் நேரில் அறிந்து இராவணனுக்குச் சொன்னதாகக் கம்பர் கூற, சீராமன் அமைச்சர்களே அறிந்து வந்து கூறியதாகச் சொல்லுவான்.

12) இந்திரசித்தின் தாய் மண்டோதரி அழுது புலம்பியதைக் கம்பர் அவலச்சுவையுடன் படைத்துக்காட்ட, சீராமன், மூலபலவதைக்குப்பின் நிகழ்ந்ததாகக் கூறுவான்.

13) இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளிலும் உள்ள பத்து வாய்களும் இந்திரசித்தின் வீரப்பெருமையைச் சொல்லிச் சொல்லிப் புலம்பியதாகக் கம்பர் சிறப்பாக அமைக்க, சீராமன், அரற்றியதாக மட்டும் கூறுவான்.

4.17.9 இதுவரைக் கூறியவற்றால், கம்பருடைய பாத்திரங்கள் முரணில்லாமல் கதை முழுவதும் ஒருமைப்பண்புடையோராகப் படைக்கப்படுகின்றன. போர்த்தலைமை ஏற்கும் பாத்திரங்கள், தத்தம் இயல்புக்கேற்பச் செயல்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பாத்திரமும் அதன் முழுமைப் பண்புக்கு உறுதுணையாகச் செயல்படுகின்றது. சீராமன் படைக்கும் பாத்திரங்களும் உயிர்த்துடிப்பும் தனித்துவமும் உடையதாக விளங்கும் முறையில் அமைந்துள்ளன. சீராமன் பெரிதும் வான்மீகியைப் பின்பற்றக், கம்பன் தனித்து நின்று தன் புனைவால் பாத்திரங்களை மேம்படுத்துவான்.

<u>அட்டவணைப்படுத்தல்</u>

ஒப்பீட்டு அட்டவணை – 4
(போரில் பங்குபெற்றோர்)

கம்பர் (சிறப்பு)	கம்பர், சீராமகவி பொது	சீராமகவி (சிறப்பு)
I. முதல்போர்:		
1) அரண் முற்றுகை	வானரர் × அரக்கர்	
2) வடக்குவாயில் (முதல்நிலை) சுக்கிரீவன் × வச்சிரமுட்டி		2) அங்கதன் × இந்திரசித்து
3) கிழக்குவாயில் தும்பாளு × இடும்பன் பிரகத்தன் × நீலன்	–	3) அனுமன் × சம்புமாலி சுக்கிரீவன் × அப்பிரயத்தன் துவிதன் × அசனிபிரபன்
4) தெற்குவாயில் சுபாரிசன் × அங்கதன் துன்முகன் × அனுமன்	–	4) நீலன் × நிகும்பன் மைந்தன் × வச்சிரமுட்டி கஜன் × ஸ்ரீ
5) வடக்குவாயில் (இரண்டாம் நிலை) இராவணன் × சுக்கிரீவன் இராவணன் × அனுமன் இராவணன் × இலக்குவன் இராவணன் × அனுமன் இராவணன் × சுக்கிரீவன் இராவணன் × இலக்குவன் இராமன் × இராவணன் பி.கு. அரக்கர் படை அழிய இராவணன் தோற்ற நிலையில் இராமன், 'இன்றுபோய் நாளைவா' எனவருளல்	–	5) தம்பாதி × பிரசங்கன் வீடணன் × மித்ருக்கன் இலக்குவன் × விருபாக்கன் பனசன் × வித்யுச்சிகவன் நளன் × பிரதாபன் இந்திரசித்தன் × அங்கதன் இந்திரசித்தன் × இராமன் (மறைந்து நின்றல்) இலக்குவன் பி.கு. இராம இலக்குவர் நாகபாசத்தால் கட்டுண்டல்.

கம்பன் சிறப்பு	கம்பன், சீராமகவி பொது	சீராமகவி சிறப்பு
6. மேற்குவாயில்:	–	6) தூம்ராக்கன் × அனுமன்
(இரண்டாம் நிலை)		விச்சிரதம்ட்டிரன் × அங்கதன்
துன்முகன் × அனுமன்		
7. இலங்கைவாயில் போர்:		7) நராந்தகன் × துவிதன்
கும்பன் × நீலன்		துர்முகன் × சமுன்னதன்
கும்பன் × இலக்குவன்		மகாநாதன் × சாம்பவான்
கும்பன் × சுக்கிரீவன்		கும்பன் × மைந்தன்
கும்பன் × இராமன்		பிரகத்தன் × நீலன்
தாருகன் × இலக்குவன்		இராவணன் × சுக்கிரீவன்
காலன் × இலக்குவன்		இராவணன் × இலக்குவன்
குலிசன் × இலக்குவன்		இராவணன் × நீலன்
காலசங்கன் × இலக்குவன்		இராவணன் × அனுமன்
மாலி × இலக்குவன்		இராவணன் × இலக்குவன்
மருத்தன் × இலக்குவன்		இராவணன் × இராமன்
தேவாந்தகன் × அனுமன்		
நராந்தகன் × அங்கதன்	போரில் தோற்று ஆயுதமிழந்து	(பி.கு.: இராவணன் மணிமுடிஇழக்க
போர்மத்தன் × நீலன்	நின்ற இராவணனை, இராமன்	'இன்று போய் நாளைவா' என
வயமத்தன் × இடபன்	நாளை வா என அருளல்	இராமன் அருளல்)
கும்பன் × சுக்கிரீவன்		
நிகும்பன் × அங்கதன்		
II. கும்பகருணன் வதை:	அரக்கர் சேனை × வானரர்சேனை	கும்பகருணன் × துவிரன்
கும்பகருணன் × சுக்கிரீவன்	கும்பகருணன் × நீலன்	
கும்பகருணன் × வானரர்	கும்பகருணன் × அங்கதன்	
கும்பகருணன் × இராமன்	கும்பகருணன் × இலக்குவன்	
	கும்பகருணன் × சுக்கிரீவன்	
	கும்பகருணன் × இராமன்	

கம்பன் (சிறப்பு)	கம்பன், சீராமகவி பொது	சீராமகவி சிறப்பு
III **அதிகாயன் முதலியோர் வதை:**		
அரக்கர் சேனை × வானரர்சேனை	வானரர் × அரக்கர்	பகசன் × உன்மத்தன் மத்தன் × துவிதன் நராந்தகன் × சுக்கிரீவன் தேவாந்தகன் × நீலன் திரிசிரன் × வானரர் வானரர் × அதிகாயன்
இலக்குவன் × அதிகாயன்		
இலக்குவன் × தாருகன்		
இலக்குவன் × { காலன் குலிசன் காலசங்கன் மாலி மருத்தம் }		
இலக்குவன் × அதிகாயன்	இலக்குவன் × அதிகாயன்	
அநுமன் × அதிகாயன்		
போர்மத்தன் × நீலன்		
வயமத்தன் × இடபன்		
சுக்கிரீவன் × கும்பன்		
அநுமன் × நிகும்பன்		
IV **இந்திரசித்து போர்:**		
1) நாகபாசம்:		
வானரர் × அசுரர்		பு.கு: நாகபாச நிகழ்ச்சி இராம சரிதத்தில் முதல் போரிலேயே இடம்பெறுகிறது.
{ நீலன் மயிந்தன் துமிந்தன் கயவன் கேசரி } × இந்திரசித்து	--	
இந்திரசித்து × சுக்கிரீவன்		
" × அநுமன்		
" × நீலன்		
" × அங்கதன்		
இலக்குவன் × இந்திரசித்து		
இந்திரசித்து × அநுமன்		
இந்திரசித்து × இலக்குவன்		

கம்பன் சிறப்பு	கம்பன், சீராமகவி பொது	சீராமகவி சிறப்பு
2) படைத்தலைவர் வகை.		2) கும்பனன் × அங்கதன்
வானரர் × அரக்கர்		சோணிதாக்கன் × அங்கதன்
மாபெரும்பக்கன் × அங்கதன்		பிரசங்கன் × அங்கதன்
மாலி × நீலன்		யூபாக்கன் × அங்கதன்
பிசாசன் × பனகன்	--	சோணிதாச்சன் × மைந்தன்
சூரிய சத்ரு × சுக்கிரீவன்		சோணிதாக்கன் × துவிதன்
வேள்விப்பகைவன் × இலக்குவன்		கும்பன் × அங்கதன்
வச்சிரதம்டிரன் × இடபன்		கும்பன் × சுக்கிரீவன்
		நிகும்பன் × அனுமன்
3) மகரக்கண்ணன் வதை:		3) மகராக்கன் × இராமன்
அரக்கர் × வானரர்		
மகரக்கண்ணன் × இராமன்		
குருதிக்கண்ணன் × நளன்	அசுரர்படை × வானரர்படை	
சிங்கன் × பனசன்		
4) பிரம்மாத்திரம்:		
இராமன் × அசுரர்சேனை		இந்திரசித்து × துவிதன்
இலக்குவன் × "		(மாயையா க நளன், பனசன்
இலக்குவன் × இந்திரசித்து		அம்புஎய்தல் விவசன்
இந்திரசித்து × மகோதரன்		நீலன்
		அங்கதன்
		ரிஷபன்
		குமுதன்

கம்பன் சிறப்பு	கம்பன், சீராமகவி-பொது	சீராமகவி சிறப்பு
இந்திரசித்து × அனுமன் அகம்பன் × அனுமன் மகோதரன் × இலக்குவன் இந்திரசித்து × இலக்குவன்	வானரர் × அரக்கர் இந்திரசித்து × இலக்குவன்	இந்திரசித்து × சரபன், கசமுகன், சாம்பவான், பனாதனன், சுக்கிரீவன், தாயிரன், கேசரி, அனுமன், அங்கதன், கோமுகன், சதபலி, குமுதன், தம்பன், வித்யுத்தமிட்டிரன், சமுகன், துர்முகன், துர்முகன், பாவகாட்சன் பு.கு. அம்புமழையால் வீழ்ந்தோர் பு.கு. மாயையாயல் விரமாத்திரத்தால் இருவர் வீழல் — இராமர், இலக்குவர்
5) நிகும்பலை வேள்வி	இந்திரசித்து × அனுமன் இந்திரசித்து × இலக்குவன்	நீலன், மாருதி, அங்கதன், சாம்பவான் × இந்திரசித்து

கம்பன் சிறப்பு	கம்பன், சீராமகவி – பொது	சீராமகவி சிறப்பு
6) இந்திரசித்து வதை:	இந்திரசித்து × இலக்குவன் இந்திரசித்து × அனுமன்	இந்திரசித்து × வீடணன் " × நளன் " × பனசன் " × நீலன் " × துவிதன்
7) மூலபலவதை: 1) நால்வகைப்படை × வானரப்படை இராமன் × மூலபலச்சேனை இராமன் × வன்னி 2) வேல் ஏற்றமை: இராவணன் × இலக்குவன் " × வீடணன் " × இலக்குவன்		இராவணன் × வானரர்படை விருபாக்கன் × சுக்கிரீவன் மகாபார்சுவன் × சுக்கிரீவன் மகோதரன் × சுக்கிரீவன்
இராவணன் வதை மகோதரன் × இராமன்	இராமன் × இராவணன்	இலக்குவன் × இராவணன் பி.கு: இலக்குவன் வேலேற்ற செய்தி பின்னர் தரப்படுகிறது

அடிக்குறிப்புக்கள்

1. 'தமிழர் பண்பாடு' - எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, தமிழ்ப்புத்தகாலயம், மயிலாப்பூர், சென்னை, ப.119. முதற்பதிப்பு, 1949.

2. "A good commander is one whose men will follow him willingly when even he want them to go, will gladly face death to bring victory nearer, Commander, must know (a) how to command (b) how to lead (c) how to administer and (d) how to train"

   -Brigadier Rajendra Singh op.cit., p.19

3. "In war ; Resolution
   In defeat ; Defiance
   In victory : Magnanimity
   In peace : Good will
   Peace is the Last prize.
   I seek to win" - Field Marshal
   Montgomery. Op.cit., p.544.

4. இராமன் வஞ்சினம்

உள்ளில் என் திசயிலும் புக்கு
    ஒளிக்கிலும் உவரி தன்னில்
வெள்ளமாம் படத்தில் மூடி
    வெளிப்படா திரிகிலும் போய்
உள்ள மா முனிவர்க்கு மூ
    உலகுக்கும் இடர் கொடுப்பான்
உள்ளரின் வாணாள் இப்போள்
    ஒடுக்கமது ஆகும் என்றான் (27:1)

5. இலக்குவன் வீரவுரை

செப்பினான் இளவேந்தன் இப்படி
    செப்பு வில்லனல் லோர் எல்லாம்
சொல்ப் பெறாதவர்கட்கு காணிது
    சோபியாது கேவலம்
'வில்ப் பிடித்து சரம் பொழிந்து இகல்
    மிக்கவர்கீகும் நினக்கு என்னோடு
இப்பறந்தது ஒழிந்தார் ஆயுதம
    ஏந்தி உள்ளடல் இல்லயோ' (26:4)

6. அனுமன் இராவணன் அடிதாங்கல்

பெரிப்பம் உள்ளது நீ என்றும்
    பின்பு போர் அரக்கன் சொல்ல
ஒரிக்கல் என்அடி ஏற்றும் நீ
    உயிர் பிரிந்தில்ல என்னால்
கருத்தலே சால ஞான் என்
    கையூர்க்கும் நன்று நன்று என்று
உரத்த மாருதி தன் நெஞ்சில்
    உடன் அடுத்து அவன் அடித்தான்   (25:10)

7. அனுமன் சபித்தல்:

'குயில்மொழி யாரெய் என்றும் ஒருத்தர்
    கொன்றது இல் ஒன்று கொண்டும்
கொடும மிருத்து எழும் நரகத்திலே
    இடர்நீள்வர் எல்லாம்
நியதம் அது ஒன்றினால் இயலும்
    நலம் பல பேசவேண்டா
நிசிசுரர்தன் குடிக்கறயே
    யிருட்டு நின்ஞள்ளிவிதே   (59:9-4-8)

8. வீடணன் இராவணனை அறிவுரைசெய்தல்

அயியிரண்டு சிரங்கள் தரம் சேர்ந்
    அம்பு அநேகம் விரங்கள் விளங்க
அயியிரண்டு விலாவிலும் நீளக்
    காணை ரஞ்சுமுடன் பதினஞ்சும்
செய்ய கூறயும் மாலயச் சாலும்
    சீர்த்த முத்துமடத் திரருளும் காரி
மெய்யுள்ள நிசாசரர் கோமான்
    வெற்றி கொள்வரின்று அவன் வீரா!   (24:9)

9. வீடணன் அறிவுரை:

அதில் அதிகம் சொல்லாம் இன்னும் ஒன்று
    அடுத்தவர் கேள்க்கும் நல்லோர்
அறிவில்ல யாவது ஒன்றிலும் நல்லர் ஆவிது
    சாலே மற்றோர்க்கு
அதிகம் விவேகியாயுள்ள வன்று வைரிகளோடு அடுப்பான்
    அருகு ஒருபோது உற்றவரோடு ஒரிக்கிலும்
ஒதம் இங்ஙனெ இராவணி சொன்னபோது மறித்து உரத்தான்
    எதிரிடுவோர் குலோந்தகனாம் விபீஷணன் என்றும் இங்கு
சதிமதி கெட்டோரிக்க மல்லொட்டும் உத்தமர்கள்க்கும் நத்தம்
    சரகுல சாதனாயினவன் இளக்கருதோ இதெல்லாம்
        (63:10)

10. இராவணன் அவலம்:

எனக்கு நீ சடங்கினாலே
   இயற்றும் ஒண் கருமம் எல்லாம்
நினக்கு ஞான் செய்யுமாறு
   நிறுத்தி வைத்து உயிரோடு என்னை
களத்து எழும் வென்றி நல்கிக்
   கருதலர்க்கு இளமையும் வாழ்ந்து
இளிப்பமாய் இந்தனும் விட்டு
   எங்குபோய் மறந்தோ வாலா (73:10)

11. கும்பகருணன் வீரவுரை:

'உள்ள தோத்திரம் உரத்து இரிப்பதருது
      ஒன்றுகேள் இன்னும் என்னால் மன்னா
புள்ளிமான் கன்னி நிமித்தமாய் இதொரு
      போர் துடங்கினது மூலமாய்
உள்ளது வானர குலத்தேயும் பொருது
      ஒடுக்கி ஞான் அரசர் சோரியாய்
வெள்ளவும் கரனுமாய் நுகர்ந்து
      விளையாடியாவுது இனிமற்று எல்லாம்' (30:10)

12. அதிகாயன் வீரவுரை

'என்னால் நினக்கு எனுது காலன் நகர்புவான்
      இப்போது அடுத்து அடல் கிடைக்கில் அது வேண்டா
நின்னொடு வென்று கருமம் சுருங்குங் நன்றாய்
      நின் வில்லும் வச்சவிலங்குங் கடந்து போ நீ
மன்னோல் குலத்தினு பிழய்க்குமதும் என்றாய
      வந்தாலும் வன்றது பின் வாங்குருது என் மேடம்
தன்னே நினக்கு நினவாகில் எதிர்இதோவா
      தந்தோழம் ஏந்தி அதிகாயன் இது சொன்னான்' (42:6)

13. இந்திரசித்தன் வீரவுரை

இன்று 'ஒரிக்கல் இராகவன் மார் மேல்
      எங்கும் அம்பிட கூட நடத்திக்
கொன்று ஒடுக்கி அடக்கும் முடித்தே
      கூடவே அரிவீரரெ எல்லாம்
வென்றி வண்ணம் நறுக்க அடலாரால்
      மேலுள்ள விரோதம் ஒழிந்தே
வன்றிருண்டு இன் என்றும் அரக்கன்
      மைந்தன் இந்திரசித்து மொழிந்தான் (46:2)

14. மகனை இழந்த இராவணன் நிலை

தனிமரம் மூலம் அற்று
    தரணியில் வீழ்ந்த போலெ
கனம் இழிந்து அவனி மீது
    கவிழ்ந்த வீழ்ந்த வணர்ந்து
மனுகுல வீரன் அப்பால்
    மறலிதன் புரம் புகுந்த
தனயன் தன் சரிதம் பேசச்
    சமந்தனைன் அரக்கர்கோமான் (73:3).

இயல் ஐந்து

போர் நெறிகளும் படைக்கலங்களும்

இயல் ஐந்து

போர்நெறிகளும் படைக்கலங்களும்

5.0 முகவுரை

பண்டைக்காலம் முதல் இக்காலம் வரை நாட்டில் அறம்காக்கவும், மறம் நீக்கவும் போர்கள் நடைபெறுகின்றன. 'பொரு' என்னும் சொல்லடியாகப் பிறந்தன பொருதல், போர் என்பன. பொரு, பொருதல் எனில் 'போர், சூதாடுதல், மாறுபடுதல், ஒப்பாதல், பொருந்துதல் எனும் பொருளது'[1] எனச் செந்தமிழ் அகராதி செப்புகிறது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், 'போர்' என்னும் சொல்லைப் பல்வேறு நிலையில் கூறுகின்றன. 'இகல், உறழ்வு, உடலுதல், உடன்றல், முரண், சினம், தெவ்வு, திறல், மறல், மறம்'[2] போன்ற சொற்கள் போரைக்குறிக்கும். பிங்கல நிகண்டு, போரை, 'யுத்தம், தும்பை, சமரம், செரு, இகல், எதிர், ஞாட்பு, பூசல், அடல், அமர், மலைதல்'[3] போன்ற பதினொறு சொற்களால் உணர்த்துகின்றது.

5.0.1 எல்லாப் போர்களுக்கும் அடிப்படைக்காரணங்கள் பற்றி அறிஞர் பல வகையாகப் பகுத்துக்காட்டுவர். தமிழறிஞர் தேவநேயப் பாவாணர், "அரசர் போர், ஆசை, பாதுகாப்பு, பகை, தண்டனை, மறம், அருள் என்னும் அறுவகைக் காரணத்தாற் பிறக்கும், மண்ணாசை, பொன்னாசை, பெண்ணாசை, புகழாசை, விண்ணாசை என்ற ஐவகை ஆசைகள், தற்காப்பு, நாட்டுக்காப்பு, மதக்காப்பு எனும் மூவகைப் பாதுகாப்பு, பழிதீர்ப்பு, பழம்பகைமை, பொறாமை என்னும் மூவகை இகழ்ச்சி, திறையிறாமை, படையெடுப்பு ஆகிய மூன்று தண்டனை, கடுமறம், தன்குடிபிறர்குடிமேல் கொண்ட அருள் ஆகிய அறுவகைக்காரணமாகப் போர்கள் தோன்றலாம்"[4] என்பார். இக்காலப்போரியல் வரலாற்று அறிஞர்கள் எல்லாப் போர்களுக்கும் அடிப்படைக் காரணங்கள் நான்கென

வகைப்படுத்துவர். அவை (1) அரசியல் காரணங்கள் (2) உணர்ச்சிக் காரணங்கள் (3) சமூகப் பொருளாதாரக் காரணங்கள் (4) கொள்கைக் கோட்பாட்டுக் காரணங்கள்[5] - என்பன.

சங்ககால அரசர்கள் மேற்கொண்ட போர்கள் பெரும்பாலும் மானம், பெருமை, மறப்புகழ் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டெழுந்த, கொள்கைக் கோட்பாட்டின் காரணமாக நடந்தன எனலாம். சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் தனியாகவோ குழுக்களாகவோ போர்களை மேற்கொண்டனர். பண்டைத்தமிழ் வேந்தர்கள் போர்க் கொள்கைக் கோட்பாட்டை உடையவர்கள் என்பதை 'மறம் வீங்கு பல்புகழ்', 'மறப்புகழ்' 'அடுதிறல் உயர்புகழ்', 'அடுபுகழ்', 'வென்றிப்பல்புகழ்' எனக்குறிக்கும் தொடர்களால் அறியலாம். ஆரியர்-தமிழர் போர்களை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். இராமாயண பாரதப்போர்கள் சமுதாயப் பொருளாதாரக் காரணங்களால் தோன்றியன எனக்கூறலாம்.

5.2.0 போர்த்தொழிலில் பெரும்பங்கு வகிப்பன போர்ப்படைகளே. இப்படை 'அடுபடை' எனப்பட்டது. கடமை, ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, உயர்நெறி, துணை முதலியவற்றால் நற்பணியாற்றிச்சிறப்பது இதுவே. போரியல் கொள்கைகளை வகுக்கும் அமைச்சரவைப் பாதுகாப்புக்குழு வொன்று அமைந்தது. பண்டை இலக்கியங்கள், ஐம்பெருங்குழு, எண்பேராயம் என இதனைப்பகுத்துக்கூறும்.

<u>படை:</u>

அரசர்க்குரிய அங்கங்களுள் தலைமையானது படையே. திருவள்ளுவர், படையை முதலாகக்கொண்டு பேசுவார்.

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு"[6] - குறள்

'அரசர்க்குப் பீடு செறு செல்வம் படை'[7]

—பதிற்றுப்பத்து

எனப் பதிற்றுப்பத்து குறிக்கிறது. இவற்றால் படையின் சிறப்பு விளங்கும். 'படை' என்பது பகைவர்களைப் படுப்பது; 'படு' என்னும் சொல்லடியாகப் பிறந்தது[8]. எனவே, 'போரில் விளங்கித்தோன்றி, அல்லன அழித்து நல்லன படை' எனக் கொள்ளலாம். படைகள் நல்லறம் நிறுத்தி அல்லறம் நீக்க வழிகோலின. இப்படையைப் பண்டையோர், 'மூலப்படை, கூலிப்படை, துணைப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, பகைப்படை, என அறு வகையாகப் பகுப்பர்'[9]. வழிவழி வந்து நிலையாக இருக்கும் படை 'மூலப்படை' எனப்பட்டது. எஞ்சிய படைகள் அமைப்பற்று நெருக்கடி காலத்தில் உதவிவருவன. இவற்றைக்'காவல் படை' எனத் தொகுத்துக்கூறலாம்.

5.0.3 போர்ச் செயல்களில் தலைமையேற்போர், அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம் இந்நான்கு பண்புகளும் நிறைந்தவராக இருப்பர். படையின் திறமை, அப்படைத்தலைவரின் அறிவாற்றல், மதிநுட்பம், அரும்பண்புகள், நற்றகுதி, குழுஉணர்வு ஆகியவற்றைப் பொறுத்தே அமையும். சுருங்கச் சொன்னால், படைத்தலைவர்கள், எண்ணம், சொல், செயல்களில் சிறந்து விளங்க வேண்டும்.

5.0.4 "போர் வீரர்கள், போர்ச் செயல்களில் பங்குபெற்றுப் பணிபல ஆற்றுபவர்கள். அவர்கள் ஆற்றும் தொழிலின் பான்மையால், சான்றோர், மறவர், மழவர், மள்ளர், மைந்தர், வயவர், பொருநர், இயவர், கணியர், குறவர் போன்ற பகைவீரர்கள் பண்டைநாட் போரில் பங்குபெற்றனர். சான்றோர்கள் அறம் போற்றுபவர்கள்; மறவர், மழவர், மள்ளர் மைந்தர்,

வயவர், பொருநர், ஆகியோர் பொரு போர் வீரர்கள் ஆவர். இயவர், இசைக்கருவி இயக்கினர். களியர், குறவர் – எல்போர் போர் முன்னிலைச் செயல்களில் ஈடுபட்டிருப்பர்"[10] என எடுத்துரைப்பார் டாக்டர் தங்கக்கந்தசாமி.

5.0.6 தேர்கள் பகைவர்களின் பல்வேறு அரண்களை அழிக்கவும் முற்றுகையிடவும் பயன்பட்டன. திறந்தவெளிப் போர்களுக்குத் தேர்கள் பயன்பட்டன. அவை, குயவு, கொடிஞ்சி, திகிரி, இரதம், யந்திரம், சயந்தனம், வையம் என அவற்றின் பண்புகளால் பலபெயர்பெற்றன.

5.0.7 நீர்வழிச் செல்ல நாவாய், புணை, ஓடம், தோணி, அம்பி, இவற்றையும், விண்வெளிச்செல்ல விண் ஊர்திகளையும் மேற்கொண்டனர் என்பதைப் பண்டை இலக்கியங்களால் அறியலாம்.

5.0.8 நாட்டைப்பாதுகாத்தற்கு அரண்கள் பெரிதும் உதவின. பண்டைப் போரில் அரண்கள் சிறப்பிடம் பெற்றன. அவை நீர் அரண், நிலவரண், காட்டரண், மதிலரண் என நால்வகைப்படும். கடல், ஆறு, அகழி, கிடங்கு, இலஞ்சி ஆகியன நீரரண்கள், அகமதில், இடமதில், புறமதில் எனப்படுவன நிலவரண்கள்; மலை, குன்று போல்வன காட்டரண்கள்; நிலவரண் மதிலரணை ஒத்தது. மதிலரண், இஞ்சி, எயில், புரிசை, ஆரெயில், அறிறு, அருப்பம், கோட்டை, வரை – எனப்பலபெயரில் அறியப்படுகிறது. அரணின் சிறப்பைக் குறள்,

"அறிவு அற்றங்காக்கும் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்கல் ஆகா அரண்"[11]

– எனக்கூறும்.

5.0.9 பல்வேறு போர்ச் செயல்களுக்குப் பல்வகைப் போர்க்கலன்களையும் பயன்படுத்தினர். வில், கவண், எறிகோல், அம்பு, வேல், ஈட்டி, சூலம் - என்னும் இலக்குக்கருவிகளும், குறுந்தடி, உலக்கை, கதை, வாள், கோடரி, தண்டாயுதம் - என்னும் நேர்தாக்குக் கருவிகளும் போருக்கு உதவின. போர் வீரர்களின் பாதுகாப்புக்குதவும் மெய்ம்மறைக் கவசங்களும் கேடயங்களும் பயன்பட்டன.

5.0.10 போர் நெறிகளில், பழந்தமிழர் மரபு வழிப்போற்றும் புறப்பொருள் ஒழுக்கங்கள் ஓம்பப்பட்டன. போரில் போற்றப்படும் ஒழுக்கங்களான வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, தும்பை, உழிஞை, வாகை, காஞ்சி ஆகிய திணைகளுடன் பாடாண்திணை நெறிகள் போரில் பெரிதும் இடம்பெற்றன. 'மந்திரம், தூது, செலவு, இகல்வென்றி' எனத் தண்டியலங்காரம் குறிப்பிடும் போர் நெறிகள் பின்பற்றப்பட்டன. சான்றோரைக் கலந்தாய்தல், கடவுளை வணங்கிப் போர் தொடங்கல், நிமித்தம் பார்த்தல், திணைப்பூச்சூடல், - ஆகிய நிகழ்ச்சிகளைப் பண்டைத் தமிழர்கள் மேற்கொண்டு ஒழுகினர். பகைநாடுகளை அழித்தல், பகைவீரர்களைப் புகழ்தல், இறந்தோரை வழிபடல், மங்கலநீராடல், முடிசூட்டல் முதலிய போர்ப்பின்னிலை நெறிகளைப் போற்றிப் புகழ்ந்தனர்.

5.0.11 பண்டைப்போரின் நட்பங்களான, தன்வலி, மாற்றார் வலி, இடம் காலம் துணை அறிதல், வினைக்குரியாரைத் தெரிதல், படை அமைப்பு, செயல்திறன்கள் - முதலியவற்றை போர்த்தலைவர்கள் நுணுகி ஆய்ந்து செயல்பட்டனர். இவற்றால், போர்கள், அடிப்படைக்காரணங்களால் வெந்திறல் வீரர்கள் தலைமையில், நால்வகைப் படைகளை மேற்கொண்டு, போர் நெறிகளைப் போற்றி, பண்டை மரபை ஓம்பி, அறநெறிகாக்க நடந்தன என்று கூறலாம்.

5.0.12 "இராமாயணக் காப்பியத்தில், முக்கிய நிகழ்ச்சி போரே ஆகும். இராம-இராவணப் போரே இராமாயணக்கதை என்று தமிழ்ச் சான்றோர்கள் கருதி வந்துள்ளனர்"[12] என ஆய்வாளர் மு.இராகவையங்கார் குறிப்பிடுவார்.

5.0.13 போர்க்களத்தில் போர் வீரர்கள் மேற்கொள்ளும் போர் நெறிகளும் படைக்கலங்களும் பற்றிய செய்திகளைக் குறிப்பிட்டு இரு நூற்களும் மாறுபடும் இடங்களை அட்டவணை மூலம் ஒப்புமைப்படுத்தப்படுகின்றன. முக்கிய போர்களில் மேற்கொண்ட போர்க்கருவிகள் பிற்சேர்க்கையில் பட்டியலிட்டு இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

5.1 இராமாயணப் போர் நெறிகள்:

5.1.0 இராமாயணப் போர் நெறிகளில் மற்போரையும் படைக்கலப் போரையும் காணலாம். அவை, தனிப்போராகவோ குழுப் போராகவோ அமைகின்றன. தனிப்போரில் மற்போரும் கருவிப்போரும் இடம்பெறுகின்றன. குழுப்போரில் படையணிகளும் படைத்தலைவர்களும் பெருங்கலங்களுடன் போர் புரியும் செயல்கள் இடம்பெறுகின்றன.

5.1.1 போரில், படைவீரர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் கைகலந்து போரினைத் தொடங்குகின்றனர்; தொடர்ந்து சிறுபடைத்தலைவர்கள் போரிட, இறுதியில் தலைவரும் தலைவரும் போர் புரிகின்றனர். இராமனும் கும்பகருணனும் நிகழ்த்தும் போர் இம்முறையில் நடக்கிறது (VI :15). படைகளும் படைகளும் கைகலந்து போரினைத் தொடங்கி, படைகள் அழிந்ததும் தலைவர்கள் செய்யும் போர் நெறிகளையும் காணலாம். அனுமனுடன் இந்திரசித்து உடற்றும் போரும் (VI :27) வேலேற்றபடலத்தில் இலக்குவனும் இராவணனும் இயற்றும் போரும்

(VI : 37) இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம். போர் அணிகளிடையே படைவீரர்கள் தங்களுக்குள் போரிட்டு அழியின், படைத்தலைவரே பகைவரை எதிர்ப்பர்; அவரும் அழியின், சிறுதலைவர்கள் போர் மேற்கொள்ளுவர். இலக்குவன் அதிகாயனோடு நடத்திய போரிலும் (VI : 17) இந்திரசித்தின் பிரம்மாத்திரப் போரிலும் (VI : 21) இந்நெறி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஒத்த நிலையிலுள்ள சிறு படைத்தலைவர்கள் மட்டுமே பெருந்தலைவர்களின் துணையின்றிப் போரை நடத்தும் நெறியையும் காணலாம். படைத்தலைவர் வதைப்படல நிகழ்ச்சி (VI : 30) இம்முறையிலானதாகும். போர்த் துவக்கத்திலேயே, இரு அணித்தலைவர்கள் போரிடும் நெறியும் உண்டு. மகரக்கண்ணன் வதைப்படலத்திலும் (VI : 20) இந்திரசித்து வதைப்படலத்திலும் (VI : 27) இந்நெறியைக் காணலாம்.

5.1.2 பொதுவாக, இப்போர் முறைகளை ஆராய்ந்தால், இராமாயணப் போரில், போர்ப்படைகளில் எவ்விதத் துணையுமின்றி நடத்தும் தனிப்போரையும் போர்ப்படைகளின் துணையோடு எதிர்த்து நின்று தலைவர்கள் நடத்தும் கூட்டப் போரையும் மேற்கூறிய போர்நெறிகளுள் அடக்கலாம். எனவே, இராமாயணப் போரைத்தனியாண்மைப் போர், கூட்டாண்மைப் போர் எனப்பாகுபடுத்தலாம்.

5.1.3 போரில், மந்திரம், தூது, செலவு, இகல், வெற்றி – என்னும் போர்நெறிகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. மந்திரமென்பது ஆலோசனை என்னும் பொருளைத் தருகிறது. எரியுண்ட இலங்கையைப் புதிப்பித்த பின் கூடும் இராவணன் மந்திரப்படலம் (VI : 2) இதற்குச் சான்று. அமைச்சர்கள், சகோதரர்கள், மக்கள் முதலியோர் இம்மந்திர நிகழ்ச்சியில் பங்கு பெறுகின்றனர். வீடணன் அடைக்கலப்பகுதியிலும் இராமன் மந்திராலோசனை (VI : 2) நடத்துகிறான். போர் நெறிகளில் தூது அடுத்தபடியாக நிகழ்வது. அங்கதன்

இராவணன் பால் செல்லும் தூது இதற்குச்சான்றாகும். (VI : 4) 'செலவு' என்பது, தூதின் பின் நிகழும்; பகைமேல் போர்தொடுக்கப்படைகள் செல்லும் நெறியும், வெற்றிபெற்ற வீரர்கள் தம் நாட்டை நோக்கிவரும் நெறியும் என்றும் கூறலாம். கடல் காண் படலமும் (VI : 1) மீட்சிப்படலமும் (VI : 37) இதற்குச் சில சான்றுகளைத் தருகின்றன. 'இகல்' என்பது பகை, போர் என்னும் பொருளைத்தரும். யுத்தகாண்டப் போர் நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் இதற்குப் பொருந்தும். 'வென்றி' - போரின் முடிவும், பின் நிகழ்வுகளும் இதனைத் தெளிவாக்கும். 'களியாட்டம்' (VI : 24) மீட்சிப்படல நிகழ்ச்சிகள் (VI : 36) வெற்றிச் செயலை உணர்த்தும். இங்ஙனம் தண்டியாசிரியர் கூறும் ஐவகை நெறிகளும் இராமாயணப்போர் நெறிகளில் இடம்பெறுகின்றன.

5.1.4 போர் நிகழ்ச்சியில் வேள்வி செய்தல், நிமித்தம் பார்த்தல், வஞ்சினம் கூறல், வீரரைப் புகழ்தல் முதலியன இடம்பெறுகின்றன. போர் மேற்செல்வோர் மாலைசூடிச்செல்லுதல், பூச்சூடுதல் முதலிய நெறிகளும் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக (1) இந்திரசித்து போரில் மெலிவடைய, நிகும்பலை வேள்வி செய்கிறான் (VI : 26). (2) அரக்கர்கள் மேற்செல்லும் காலை தீநிமித்தங்கள் தோன்றுகின்றன (VI : 36). போரில் வீரவாதம் செய்து வஞ்சினம் கூறல் மரபு. அதிகாயன் அனுமனிடமும் (VI : 17) இந்திரசித்து அனுமனிடமும் (VI : 27) வீரவாதம் புரிகின்றனர். இலக்குவன் வில்லாற்றலை இராவணன் புகழ்கிறான்; (VI : 36) இந்திரசித்தும் (VI : 27) புகழ்கின்றான். இராமன், ஆத்தி மாலையும் தும்பையும் சூடிப்போருக்குப் புறப்படுகின்றான் (VI : 15). கோட்டையை வளைத்தகாலை, அனுமன் உழிஞைசூடி வருகிறான் (VI : 14). நிகும்பன், நொச்சி சூடி (VI : 19), எதிர்த்த வானரப்படையை எதிர்க்கிறான். கும்பகருணன் தும்பைப்பூ சூடியதை பிரம்மாத்திரபடலத்தில் (VI : 21) கவிஞன் நினைவுப்படுத்துகிறான். வாகைசூடும் நெறி பலவிடங்களில் இடம்பெறுகின்றது.

இலக்குவன், கும்பகருணன் வாகைசூடிய செய்திகள் (VI :15) உள்ளன. மாற்றாரைக் கொல்லும், நாமிலாட்டு பல இடங்களில் இடம்பெறுகின்றது. இலக்குவன் அரக்கர்படையைக்கொன்று நாமிலாட்டுகின்றான் (VI :27); மூலப்பலப்படையைக் கொன்று இராமன் நாமிலாட்டுகின்றான் (VI :30) இங்ஙனம், பண்டைப்புறப்பொருள் இலக்கண நெறிகள் சில, இராமாயணப் போர் நிகழ்ச்சிகளில், இலைமறைகாய் போல், காணப்படுகின்றன.

5.1.5 படைக்கலங்களைப் பல பெரியோர்கள் தவத்தின் பயனாக அளிக்கின்றனர். விசுவாமித்திரர், அகத்தியர் முதலியோர் படைக்கலங்களை இராமனுக்கு அளிக்கின்றனர். அம்புகளை ஏவும்போது, மந்திரித்து ஏவும் நெறி போற்றப்படுகிறது. விசுவாமித்திரர், அகத்தியர் கற்றுக்கொடுத்த மந்திரங்கள் (VI :36) இதற்குச் சான்றாகும். அம்புகள், பணிபிற்கேற்ப நாகாத்திரம், அக்கினியாத்திரம் என்னும் பெயரைப்பெறுகின்றன. ஓர் அத்திரம் மற்றோர் அத்திரத்தைத் தடுக்கிறது. ஒன்று மற்றொன்றை விழுங்குகின்றது. சிவன்படை திருமால்படை இடம்பெறுகின்றன. அவை வலிமைமிக்கன. இராமபாணம் கும்பகருணன், இராவணன் ஆகியோரை அழிக்கிறது. அவ்வாளி நீராடி தூய்மைபெற்று, அம்பறாத்தூணியில் புகுகிறது. (VI :15)

5.1.6 இராம இலக்குவர் வில், அம்பு, அரைக்கத்தி, குறுவாள், பிரமதண்டம் இவற்றைப்பயன்படுத்தினர். வசிட்டர் பிரமதண்டத்தையும், விசுவாமித்திரர் அம்பையும் அளிக்கின்றனர். அரக்கர்கள், தண்டாயுதம், கதை, மரம், தோமரம் (உலக்கை), கைவேல், வில், அம்பு, கத்தி, தடி, கல்வீசும் உறிகள், சூலம், இரும்புலக்கை, கோடரி, வாள், ஈட்டி, முதலிய வற்றைப் பயன்படுத்துகின்றனர். வானரப்படை கல்லையும், மரத்தையுமே

பயன்படுத்துகின்றது. அரக்கர்களிடமிருந்து கிடைத்த படைக்கலத்தை அனுமன் சில சமயம் கையாளுகிறான். பிரமாத்திரப்படலத்தில் அனுமன் 'கதை' ஏந்தி அகம்பனைத் (VI :21) தாக்குகிறான்.

5.1.7 இராமன், படைமேற்செல்லும்போது முன்னும் பின்னும் மறவர் காத்து நிற்கின்றனர். படை செல்லும்போது உணவு, நீர், முதலியன செல்லுகின்றன. வீடணன் இதனைச் செய்கிறான் (VI :21). படைகள் ஆடிப்பாடி ஆரவாரம் செய்து செல்கின்றன. ஒற்றர்கள் பகைப்புலத்தில் சென்று உளவறிகின்றனர். ஒற்றர்களைத் தன்புறுத்தல் மறச்செயலாகும் என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது. இராவணன் அனுப்பிய சுகசாரணர்கள் ஒற்றர்களே.

5.1.8 போரில் அடைக்கலமாக வந்தவரை ஏற்றுக்கொள்ளல், இராமாயணத்தின் சீரிய நெறியாகும். வீடணன் அடைக்கலம் இதற்குச் சான்று (VI :4). தூதவர்களைக் கொல்லலாகாது என்பது போர்நெறி. ஒத்த தலைவர்கள் தம்முள் உடற்றுவது போர்முறையாகும். போர்ப்படை செல்லச், சங்கும் பறையும் முழக்கப்பெறும் (VI :21). போர் தொடங்குமுன் சிலர் நாணைத்தெறித்துப் பேரொலி (VI :2) செய்வர்.

5.1.9 குதிரை பூட்டிய தேரில் வீரர் தலைவர் தோள்மேலிருந்தும் போர் செய்வர் என்பதனை அனுமன் தோளில் இராமனும், சுக்கிரீவன் மேல் இலக்குவனும் இருந்து போர் செய்தமை (VI :36) காட்டுகின்றன. வீரர் முதலில் தேரையும், பின் குதிரையையும், தொடர்ந்து சாரதியையும் அழிப்பர் (VI :36). கும்பகருணனையும் இராவணனையும் வதைக்கும் பாங்கு இதற்குச் சான்று. போரிடையே வீரமுழக்கம் நிகழ்த்துவதுண்டு. அனுமன், நீலன், கும்பகருணன், இந்திரசித்து முதலியோர் வீரமுழக்கம் (VI :15:27) செய்கின்றனர்.

5.1.10 போரில் கோட்டைமுற்றுகை நடக்கும். உள்ளிருந்து காக்கும்படை, போர் செய்வதற்கு வெளியேவரும். இலங்கையில் இராவணப்படை உள்ளேயிருந்து காக்க, இராமன்படை முற்றுகை இடுகிறது. ஒவ்வொரு போரிலும் போர்த் தலைவரே போரை முன் நடத்திச்செல்லுவர். இவ்வாறு கும்பகருணன், இந்திரசித்து, மகரக்கண்ணன், இராவணன் முதலியோர் தலைமை ஏற்றுப்போரைச் செய்கின்றனர். போரில் வீரர் தளரின், சாரதி தேரைப்பின்கொண்டு பாதுகாப்பான இடத்திற்குச் செலுத்துவதுண்டு (VI :36). இச்செயலை இராவணன் தளர்ந்தபோது சாரதி செய்யத் , தளர்வு நீங்கி இராவணன் போர் செய்தமை விளங்கும்.

5.1.11 போர் மேற்கொள்ளும் தலைவர்கள், தம் கொடிகளில் இலச்சனைகளைப் பொறித்திருந்தனர். இராவணன் வீணைக்கொடியை எழுதி அமைத்தான். அவன் விமானத்திலும் வீணைக்கொடி விளங்கிற்று. துகில், துவசம், பதாகை என்னும் பெயர்களில் அவை வருகின்றன. சிவபெருமான், விடை இலச்சனை பொறித்திருந்தான். திருமால் கருடக்கொடியையும், கும்பகருணன் சிங்கத்தை இலச்சனையாகவும், இந்திரசித்து இடியை இலச்சனையாகவும் கொண்டிருந்தனர்.

5.1.12 மீவியல் (புனைவும் யுத்த காண்டத்தில் இடம் பெறுகின்றன. நாகபாசத்தால் கட்டுண்டு கிடந்த இலக்குவனை விடுவிக்க வீடணன் இறையருளை வேண்டுகிறான். (VI :18) இராமனோ தம்பி நிலை கண்டு சோர்ந்து விழுந்து கிடக்கிறான். இறையருளால், கலுழன் வர, நாகபாசம் விடுகின்றது (VI :18). பிரமாத்திர நிகழ்ச்சியிலும், இராவணன் வேல் எறிந்த போதும், இலக்குவன் இருமுறை மூர்ச்சிக்கிறான். அனுமன் மருந்துமலையைக் கொணர இலக்குவன் இருமுறை உயிர்த்தெழுகின்றான். (VI :23) நல்லோர்க்கு உதவி, அறத்தை நிலைநாட்ட உதவிடும் வகையில் மீவியல் புனைவும் இடம்பெறுகின்றன.

5.1.13 தேவர்கள் அவ்வப்போது உதவிடும் செயல்களும் போர் நிகழ்ச்சிகளில் இடம்பெறுகின்றன. இராமன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி வருணன், இராமனுடைய எரியம்பால் உடலெல்லாம் வெந்து கரிய ஓலமிட்டுக்கொண்டு, இராமனிடம் அடைக்கலம் புகுகின்றான் (VI : 7). அதிகாயனோடு இலக்குவன் போர் நடக்கும்பொழுது, காற்றுக்கடவுள் சதுமுகன் படையை ஏவி, அதிகாயனைக் கொல்லுமாறு இலக்குவனிடம் இரகசியமாகக் கூறுகின்றது (VI : 18). சிவபெருமான் ஏவலால், இந்திரன் இராமனுக்குத் தன் தேரையனுப்புகின்றான் (VI : 36); மூலப்படை போரின்போது 'என்ன ஆகுமோ?' என வருந்திய தேவர்களுக்கு 'இராமன் வெல்வான்' என்னும் உறுதியை அளிக்கின்றான் (VI : 30). நெருப்பில் குளித்தெழுந்த சீதாபிராட்டியின் கற்பின் திண்மையை பிரமனும் சிவபெருமானும் இராமனுக்கு உணர்த்துகின்றனர். விண்ணகத் தயரதனைச் சிவபெருமான் பணிக்க, இராமன் முன் தோன்றிச் சீதையை ஏற்கச் செய்கின்றான். (VI : 37) தேவர்கள் அருளால் போரில் மாண்டவானரங்கள் உயிர்பெற்று எழுகின்றன (VI : 37) பதினான்கு ஆண்டுகள் முடிந்தன என்று தேவர்கள் இராமனிடம் கூறிப் பரதனிடம் செல்லுமாறு கூறுகின்றனர் (VI : 37). காப்பிய நன்னிகழ்வுகளில் தேவர்கள் ஆடிப்பாடி இன்புறுகின்றனர்; பூமழை பொழிந்து வாழ்த்துகின்றனர் (VI : 37). தேவர்கள் மேற்கொள்ளும் செயல்கள் மீவியலின்பாற் படுமெனினும் மனிதர்களைப் போன்று நடந்து கொள்ளுமாறு செய்வது, போர்ச் செயல்களுக்குப் பொலிவூட்டுகின்றது.

இங்ஙனமாக, இராமாயணப் போர்கள், பண்டைத் தமிழ் மரபைப் பேணியும், காப்பிய நெறியை ஓம்பியும், இதிகாச மீத்திறவியலை ஆங்காங்கே சுட்டிக்காத்தும், கம்பராலும் சீராமகவியாலும் பெரிதும் விளக்கப்படுகின்றன.

5.1.14 கம்பராமாயணத்தில் இடம்பெறும் முக்கிய போர் நிகழ்ச்சிகள்:

இராம-இராவணப் பெரும்போருக்கு அறிமுகமென்ற நிலையில் ஓர் ஒத்திகைப் போராக-வருவதுரைக்கும் போராக-நிகழும் போர்களாவன:

1.	இராமன்	தாடகை	
2.	இராமன்	மாரீசன்	
3.	இராமன்	சுபாகு	
4.	இராமன்	பரசுராமன்	
5.	இராமன்	விராதன்	
6.	இராமன்	கவந்தன்	
7.	அநுமன்	கடற்பூதம்	
8.	அநுமன்	இலங்கைக்காவலன்	
9.	அநுமன்	சம்புமாலி	- முதலியன

இவை, வரவிருக்கும் பெரும்போர்களுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்வன. இவற்றை ஒருவரோடு ஒருவர் மோதும் தனிப்போராகக் கொள்ளலாம்.

5.1.15 யுத்தகாண்டத்தில் நிகழும் தனிப்போர்களாவன:

1.	சுக்கிரீவன்	இராவணன்	
2.	அங்கதன்	இந்திரசித்து	
3.	நீலன்	நிகும்பன்	
4.	இலக்குவன்	விருபாக்கன்	
5.	சுசேணன்	வித்யுன்மாலி	- முதலியன

5.1.16 இனி, அணிகளும் அணிகளும் போர் செய்யும் போது படைவீரர்கள் தலைவர்கள், இருவர் மூவரைத்தாக்கும் கூட்டப்போர்களாவன:

1) நீலன்
- ♂ பிரகத்தன்
- ♂ மகோதரன்
- ♂ இராவணன்

2) இராவணன்
- ♂ அநுமன்
- ♂ இலக்குவன்
- ♂ இராமன்

3) கும்பகருணன்	அனுமன் இலக்குவன் இராமன்
4) அனுமன்	தேவாந்தகன் மற்றும் படைவீரர்கள்
5) சுக்கிரீவன்	கும்பகருணன் கும்பன் நிகும்பன்
6) இலக்குவன்	அதிகாயன் மற்றும் படைவீரர்கள்
7) இராமன்	இந்திரசித்தன் மற்றும் படைவீரர்கள்
8) இராமன்	மகரக்கண்ணன் மற்றும் படைவீரர்கள்
9) அங்கதன்	மகோதரன் இந்திரசித்து நராந்தகன்

5.1.17 பெரும் போராகக் கருதத்தகும் போர்களான இலங்கை முற்றுகை, இராம-இராவண முதற்போர், கும்பகருணன் வதை, அதிகாயன் வதை, இந்திரசித்தின் வதை (மூன்று நிலைகள்), மூலபலவதை, இராவணன் வதை முதலியன கூட்டப்போர்களாகும்.

5.1.18 படைக்கலங்கள்:

இராமாயணப்போரில் கம்பராமாயணம், இராமசரிதம் ஆகிய இரு நூற்களிலும் அரக்கர்கள் நால்வகைப் படைகளையும், ஏற்ற படைக்கலங்களையும் கையாள, வானரர் மரம், கல், மலை, உடலுறுப்புகள் முதலியவற்றைக் கையாளுகின்றனர்.

5.1.19 கம்ப ராமாயணத்தில் அரக்கர் படை மேற்கொள்ளும் படைக்கலங்கள்:

1. வில்
2. அம்பு, கோல்
3. வாள்
4. வேல்
5. மழு, கோடரி
6. கிடுகு
7. பாசம்
8. கதை
9. தண்டு
10. சூலம்
11. தோமரம்
12. அயில், வேல்
13. சக்கரம்
14. வாலம், பிண்டிப்பாலம், வலையம்
15. உலக்கை, முசலம்
16. நாஞ்சில் (எந்திரம்)
17. கணையம்
18. குலிசம், வச்சிரப்படை
19. கேடயம்
20. ஈட்டி
21. முசுண்டி, சம்மட்டி
22. கழு
23. கப்பணம்
24. கவண்கல்
25. கன்னகம்
26. பிறைச்சந்திரபாணம்
27. தோட்டி
28. வளையம்
29. முத்கரம்
30. முளை
31. கொழு
32. மூவிலைவேல்
33. அரம்

— முதலியன

5.1.19 அத்திரங்கள்:

பூவியல் படைக்கலக் கருவிகளாக அத்திரங்கள் காவியங்களில் இடம்பெறக் காணலாம். இராமாயணப் படைக்கலங்களில் அத்திரங்கள் (அஸ்திரங்கள்) சிறப்பிடம் பெறுவன. மீத்திற இயல்பினதாகிய இவற்றை இராம–இலக்குவரும், அரக்கர் தலைவரும் கையாளுகின்றனர். கம்பர் இவற்றைப் படை என்று கூற, உரையாசிரியர், வான்மீகியைத் தழுவி, அத்திரமென்றே கூறுவார்.

அத்திரங்கள் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளைத் தருவதில் வான்மீகத்தில் கூறியபடியே கம்பரும் சீராமகவியும் பின்பற்றுகின்றனர். அத்திரமென்பது மந்திரவலிமை பெற்றது.

அத்திரம் விடுவதில் அவ்வவ் அத்திரத்தின் அதிதேவதையை நினைந்து பூசை செய்து, மந்திரம் ஓதி, வில்லில் தொடுப்பது வழக்கம். இராம இலக்குவர்க்கு விசுவாமித்திரர் அத்திரங்கள் வழங்குகின்றார். அவை அவர்களுக்கு ஏவல் புரிகின்றன. இராவணன் முதலிய அரக்கர்கள் அத்திரங்களைத் தவஞ்செய்து பெறுகின்றனர்.

ஓர் அத்திரத்தை மற்றோர் அத்திரம் தடுக்கிறது; ஒன்றை மற்றொன்று விழுங்குகின்றது; மலைந்து தீய்கின்றது. ஓர் அத்திரத்தை அதனைவிட ஆற்றலுள்ள மற்றொரு அத்திரம் விழுங்குகின்றது. அம்புகளால் வெல்ல இயலாத நிலையில், இறுதியில், இருதரப்பினரும் அத்திரங்களை ஏவுகின்றனர். பிரமாத்திரம் பேராற்றல் வாய்ந்ததாகச் சில இடங்களில் விளங்குகின்றது. சிவன்படையும் நாராயணன் படையும் (படை-அத்திரம்) அதினும் வலிமை மிக்கன எனவும் தெரியவருகின்றது. அத்திரங்களை முதலில் ஏவுவோர் அரக்கராகவும், அவற்றைத் தடுப்போர் இராம-இலக்குவருமாக அமைகின்றனர். இராமருக்குரிய இராமபாணம் அவருக்குப் பயன்படுகிறது. கும்பகருணனை இராமபாணத்தால் இராமன் அழிக்கிறான். இராம பாணம் பட்டவர் உயிரைப்பருகி, நீராடி தூய்மைபெற்று பின், அம்பறாத் தூணியில் புகுகின்றது. இராம அவதாரச்சிறப்புக்கு இது சிறந்த ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

5.1.20 அத்திர நிகழ்ச்சிகளில் சிலவற்றைக் காண்போம்:

1) பிரம்மாத்திரம் - இராமனை வலம் வந்து திரும்புகின்றது. இராவணன் சங்கம் ஊத, திருமாலின் சங்கம் தானே முழங்குகின்றது. திருமாலின் ஐம்படைகளும் இராமன் திருவடியை அடைகின்றன (VI:36:2:30). இராவணன் விடுத்த வேலை இராமன் உங்காரத் தொனி பொடியாக்குகிறது.

2) வாயுவாத்திரம் - அக்கினியாத்திரம், வருணாத்திரம், ஆதித்யாத்திரம், பிராமாத்திரம், விட்டுணாத்திரம், சிவாத்திரம் - என்பவற்றை இந்திரசித்து

முதலியவை, இலக்குவன் அதே அத்திரங்களால் தடுக்கின்றான் (VI:26:128-157)

3) நிகும்பலை யாகப்படலத்தில் இராவணன் விடுத்த மோகனாத்திரத்தை நாராயண அத்திரத்தாலும், தாமதாத்திரத்தை சிவாத்திரத்தாலும், ஆசுராத்திரத்தை அக்கினியாத்திரத்தாலும், மயனத்திரத்தைக் காந்தருப்படையாலும் மாயாத்திரத்தை ஞானாத்திரத்தாலும், நிருதிப் படையைக்கருடப்படையாலும் இராமன் மாறச்செய்து, இராவணன் அத்திரங்களைச் செயலிழக்கச் செய்தான் (VI:36:77-128).

5.1.21 1) வானரப்படை மேற்கொண்ட படைக்கலங்கள்

1. மரம்
2. கல்
3. மலை
4. கம்பு } பகைபுலத்தில் கிடைத்தவை
5. கதை } பகைபுலத்தில் கிடைத்தவை
6. பல் } உடலுறுப்புகள்
7. புஜம் } உடலுறுப்புகள்
8. நகங்கள் } உடலுறுப்புகள்
9. கை, கால் } உடலுறுப்புகள்

2) இராம-இலக்குவர்

1. வில்
2. அம்பு
3. பகழி
4. வாள்
5. கணை

4) இராம இலக்குவர் பெற்ற அத்திரங்கள்

1) வாயுவாத்திரம்
2) அக்கினியாத்திரம்
3) வருணாத்திரம்
4) ஆதித்யாத்திரம்
5) பிரம்மாத்திரம்
6) விஷ்ணுவாத்திரம்
7) காந்தவாத்திரம்
8) காருடாத்திரம்
9) சிவாத்திரம்
10) ஞானாத்திரம்
11) ஆக்னேயாத்திரம் - முதலியன

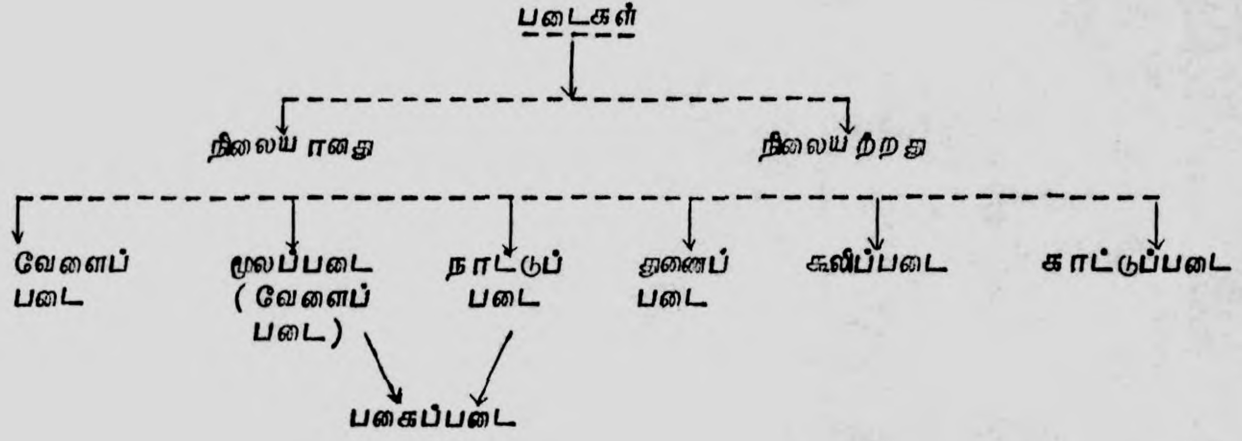
4) அரக்கர் பெற்ற அத்திரங்கள்:

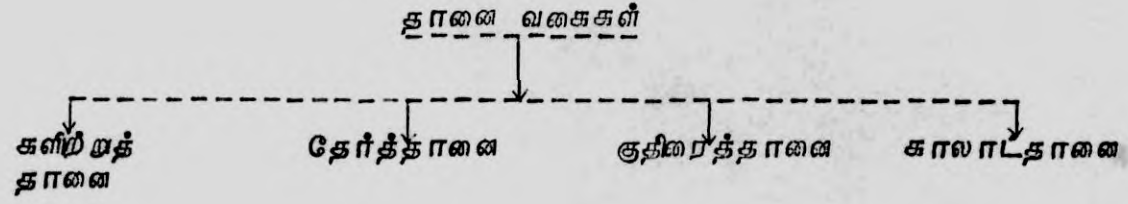
1. நாகபாசம்
2. அக்னியாத்திரம்
3. வாயிப்யாத்திரம்
4. வருணாத்திரம்
5. யாமாத்திரம்
6. காந்தர்வாத்திரம்
7. மோகனாத்திரம்
8) தாமதாத்திரம்
9) ஆசுராத்திரம்
10) மயாத்திரம்
11) மாயாத்திரம்
12) நிருபதிபடை
13) பிரம்மாத்திரம் – முதலியன

5) போர்க்களப் பேரிகைகள்

1. கும்பிகை
2. திமிலை
3. செண்டை
4. குறடு
5. மர்ப்பேரிகொடி
6. பம்பை
7. தார்முரசம்
8. சங்கம்
9. பாண்டில்
10. போர்ப்பணவம்
11. தாரி,
12. கம்பலி
13. உறுமை
14. தக்கை
15. கரடிகை
16. துடி
17. வேய்
18. கண்டை
19. அம்பலி
20. கணுவை
21. ஊமை
22. சகடை
23. பறை
24. வயிரி
25. ஆகுளி
26. காளம்
27. பல்லியம்
28. வீணை
29. யாழ் – முதலியன

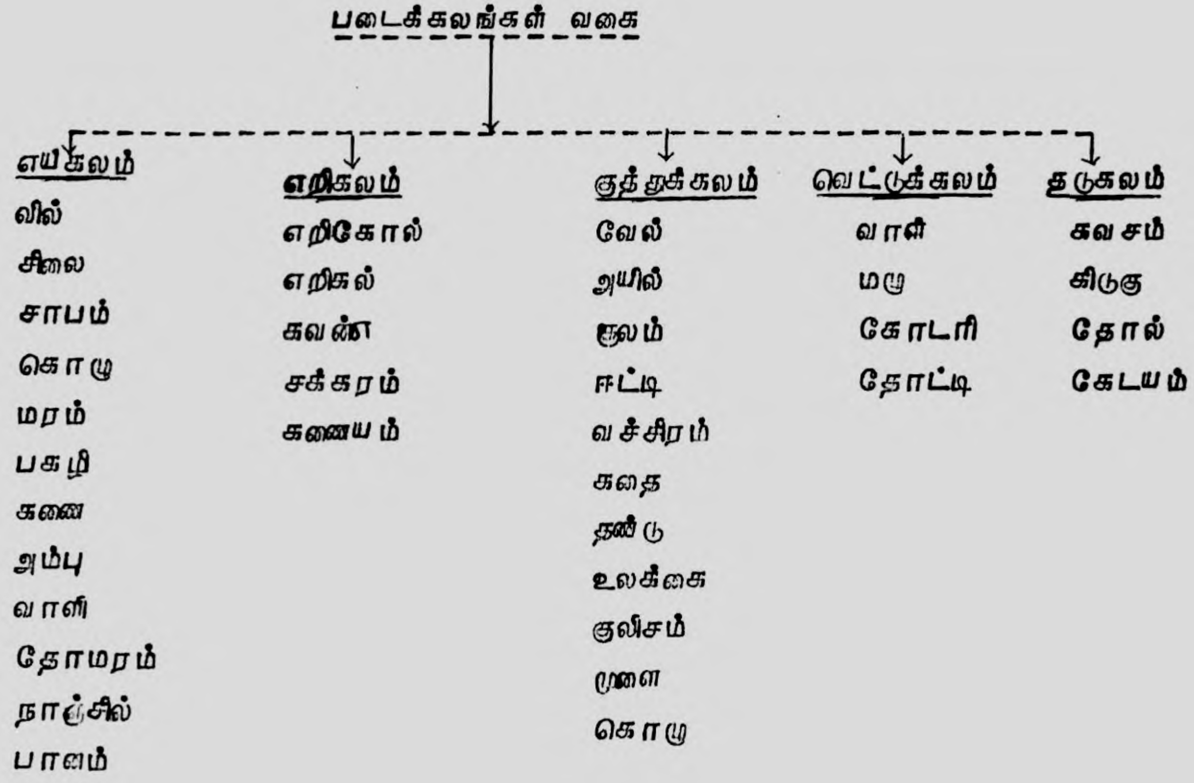
படைகளை நிலையானது, நிலையற்றது என்றும், தானை வகைகள் என்றும் படைக்கல வகைகள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

படைக்கலங்களை, எய்கலம், எறிகலம், குத்துக்கலம், வெட்டுக்கலம் தடுகலம் என வகைப்படுத்தலாம்.

5.2 இராமசரிதம் தரும் போர் நெறிகள்:

இராமசரிதம், கம்பராமாயணத்தைப் போலவே, போர்ப்பகுதிகளில் இராமாயண கால மக்கள் வாழ்வின் அற மறப்பாங்கினைச் சுட்டிச் செல்கின்றன. இராமாயண யுத்தகாண்டப் பகுதியில், இராமசரித அடிப்படையில், இராமன்-இராவணன் முதல்போர், கும்பகருணன் போர், இராவணன் மக்கள் அதிகாயன், நராந்தகன், திரிசிரசு, தேவாந்தகன் போர், இந்திரசித்து போர், இராவணன் இறுதிப்போர் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன. இலங்கை முற்றுகையில் இராவணன்-சுக்கிரீவன் மற்போர் வரவர வளர்ந்து இறுதியில் பெரும்போராக முடிகின்றது.

இத்தகைய போர்த் தொடர்ச்சியுள் சில தனிப்போராகவும், சில அணிப்போராகவும் நிகழ்கின்றன. சிலவேளை படைத்தலைவர்கள் தனிப்போரும் செய்கின்றனர்.

போர்தொடங்குமுன் மந்திராலோசனை செய்கின்றனர். இராவணன் தன் அமைச்சர்களுடன், வானரர்மேல் போர்தொடுக்க ஆலோசனை செய்கிறான் (ப:5,6); அவையில் அமைச்சர்களும், சகோதரர்களும் மக்களும் கலந்து கொள்கின்றனர். போரிடும்முறை பற்றி இருதரத்தாரும் ஆலோசனை நடத்துகின்றனர் (ப:10,11). போர் தொடங்கும் முன் தூதனுப்பிப் போர் மற்றும் அதன் பயனை அறிந்து, போர்தொடங்குகின்றனர். அங்கதன் இராவணன்பால் தூது செல்லுகிறான் (ப:13).

போரின் முதல் நிலையாக, அரணை வளைத்தல் நடைபெறுகிறது. வானரர் படை, இலங்கையை முற்றுகையிடுகிறது (ப:13). நகரம், கோட்டை மதிலாலும், அகழியாலும் சூழப்பட்டு வாயில்களை உடையதாக இருக்கிறது. பல பொறிகள் பொருத்தப்பட்டு, வானளாவிய கோபுரங்கள் உடையதாக இருக்கிறது (ப:2)

போரை நேரிடுதற்பொருட்டு ஒவ்வோர்

வாயிரம் ஒவ்வோர் தலைவர் பொறுப்பில் படையுடன் விடப்பெறுகிறது. உள்படை, ஊவுப்படை இவற்றிற்கு ஒவ்வோர் தலைவர் இருக்கின்றனர் (ப.10,11).

போருக்கு ஓர் தலைவரே ஆணையிடுகின்றனர். ஆணை பெற்றபின் அணிவீரர் போர் செய்கின்றனர். அனுமன்-தூமராக்கன் போர் (ப.18) நீலன்-பிரகத்தன் போர் (ப.23)இவற்றை எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம்.

தொடக்கத்திலிருந்து இறுதிவரை வானரப்படை தமக்கே உரிய மரம், மண், கல், பாறை இவற்றால் போர் செய்ய, அரக்கர்கள் கதை, மரம், தோமரம், வேல், வில், அம்பு, கத்தி, சூலம், தடி, இரும்புலக்கை, கோடரி, வாள், ஈட்டி முதலியவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இயற்கை இறந்த செய்திகளாக அத்திரங்கள் கையாளப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு அத்திரமும் விடவேண்டிய விதிமுறை பற்றியும் பேசப்படுகிறது. இலக்குவன், இராமன், அதிகாயன், இந்திரசித்து,இராவணன் ஆகியோர் அத்திரங்களைக் கையாளுகின்றனர்.

பகலும் இரவும் போர் நடக்கிறது. போர்ச் செல்ல சங்கமும் பறையும் முழங்குகிறது. வீரர்கள் நாணைத் தெறித்துப் பேரொலி செய்வர். இருதரத்தலைவர்களிடமும் இதனைக் காணலாம்.

போரில் நால்வகைப்படையுடன், கழுதை, ஒட்டகம், சிங்கம், போன்ற விலங்குகள் படைகளில் பங்குபெறுகின்றன. கும்பகருணன் வதையிலும், திரிசிரன் போரிலும் இதனைக்காணலாம் (ப.32,41) தேரில் இருந்து போர் செய்யும் நிலைக்கேற்ப, இராம இலக்குவர், அனுமன், அங்கதன் தோளிலிருந்து போர் செய்கின்றனர் (ப.64,72).

போர்த் தலைவர்கள் ஒப்பாரோடு போர் செய்யும் நெறி கூறப்படுகிறது. கும்பகருணன் இலக்குவனை எதிரிடவும், மகரக்கண்ணன் இலக்குவனை எதிரிடவும் மறுக்கின்றனர் (ப:32,58).

போரில் வெற்றி பெற்றோர் களியாட்டம் புரிகின்றனர். போரில் பலவகை வீரரையும் பாராட்டும் மரபும் உண்டு. இந்திரசித்து இலக்குவனைப் பாராட்டுகிறான் (ப:47).

அரக்கர்கள் மாயப்போர் செய்ய, வானரர் படைவீரர்கள், பேரறிவால் அதனை வெல்லுகின்றனர். மகராக்கனை இராமன் பேரறிவால் வெல்லுகிறான் (ப:58).

அரக்கர்கள் மாயப்போரின் ஒரு நெறியாகப் பகைவரைத் திசை திருப்ப, மாயாசீதை, மாயா சனகன் வதைபோன்றவற்றைக் காட்டி வெல்ல முயலுகின்றனர் (ப:11,73).

இயற்கை இறந்த செய்திகளாக கருடன் வருகை, மருத்துவமலையைக் கொணர்தல், தயரதன் வானில் தோன்றல், இராமனுக்குத் தேர் அளித்தல் புட்பக விமானம் வருதல் முதலியன கதையில் ஆங்காங்கே இடம் பெறுகின்றன.

இங்ஙனம், இராமசரிதம் வழி இராமாயணப் போர் நெறிகளைக் காணமுடிகிறது.

5.3 ஆய்வு முடிவுரை:

1) போர்த் தொடக்கத்தில், இலங்கையை முற்றுகையிட்டு அகழியைத் தூர்த்த பின், வடக்குவாயிலில் இந்திரசித்து அங்கதனைத் தாக்குகிறான். கம்பனில் சுக்கிரீவன் வச்சிரமுட்டியைத் தாக்குகிறான்.

2) கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்குவாயில் காவல், கம்பனைவிட சீராமகவியில் மாறுபடுகிறது. இயல் நான்கில் அட்டவணைப்படுத்தி இவை சுட்டப் பட்டுள்ளன.

3) போர் நெறியில், இலங்கைவாயிலில் முதலில் வானர அரக்க வீரர்களும், பின்னர் தலைவர்களும் போரில் பங்குபெறும் பான்மையை இரு ஆசிரியர்களும் போற்றுகின்றனர்.

4) முதல் நாள் போரிலேயே இந்திரசித்து மாயையால் பிரமாத்திரம் விடுகிறான். கம்பனில் இது பின்னர் இடம்பெறுகிறது.

5) சீராமகவி, மற்போருக்குக் கம்பனைப் போல வாய்ப்பளிக்கவில்லை.

6) தூது விடுவதில், இரு கவிஞர்களும் ஒரே நெறியைப் பின் பற்றுகின்றனர்.

7) "சகுனங்கள்" சீராமனில் அரக்க வீரர்களுக்கு போர்த்தலைமை ஏற்கும் பாத்திரங்களுக்கும் நிகழ்கின்றன. கம்பனில் தலைமைப் பாத்திரங்களுக்கு மட்டுமே நிகழ்கின்றன.

8) தமிழ்ப் போர் மரபுப்படியுள்ளப் புறத்திணைத் துறைகளோ, பூச்சூடல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளோ சீராமனில் இல்லை.

9) அரக்கர், வானரர் – படைவீரர்கள் கையாளும் கருவிகள் பெரும்பாலும் ஒன்றாகவே அமைகின்றன.

10) படைத்துணைக்குச் செல்லும் வீரர்கள் படைத்தலைவர்களை வணங்கி ஆணைபெற்றே செல்லும் நெறி, போர் நிகழ்ச்சிகள் முழுவதிலும் இடம்பெறுகிறது.

11) பகலும் இரவும் போர் நிகழ்ந்ததாக இரு நூற்களும் கூறுகின்றன.

12) ஒப்பாரோடு போர் செய்யும் நெறி இருபடையிலும் போற்றப்படுகிறது.

13) போர் தொடங்கும் முன்னும், போரிடையேயும் வீரவுரை பகர்தல், வஞ்சினம் கூறல், முதலியன நெறிகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

14) கம்பனிலும், சீராமனிலும் தனிப்போர் நெறியும் கூட்டுப் போர்நெறியும் இடம்பெறுகின்றன.

15) அரக்கர்கள் மாயப்போர் செய்யும் முறை, இரு நூலிலும் இடம்பெறுகிறது.

16) நால்வகைப் படையுடன், கழுதை, ஒட்டகம், சிங்கம் முதலிய படைகளும் இடம்பெறுகின்றன. சீராமனில் ஒற்றுச்செய்தி ஆங்காங்கே வருகிறது.

17) அத்திரங்கள், கம்பன்-சீராமனில் ஒன்றுபோலவே அமையினும், கம்பன் தற்பவப்படுத்தியும், சீராமன் மூலநூலைத்தழுவியும் பெயர்களைத் தருகின்றனர்.

18) இயற்கையிறந்த போர் நிகழ்ச்சிகள் இரு நூற்களிலும் இடம்பெறுகின்றன.

19) ஒவ்வொரு முறையும் ஒவ்வொரு தலைவரே போரை நடத்திச் செல்லுகின்றனர்.

20) போர் முறைவைப்பில் சீராமகவி மூலநூலைப் பின்தொடர, கம்பன் வகைதொகை செய்து வளப்படுத்துவார்.

21) போரிட்டுச் சோர்வுற்ற காலத்தே, தளர்ந்தோரை ஊக்க மூட்டலும், வெற்றிபெற்றகாலைக் களியாட்டலும் நிகழ்கின்றன.

22) போர்க்கள நிகழ்ச்சிகளாக ஆர்ப்பரித்தல், அணிவகுப்பு கீதம் இசைத்தல், சங்கம் முழங்கல், முரசறைதல் முதலியன இருநூற்களிலும் இடம்பெறுகின்றன.

23) படைகளின் எண்ணிக்கை இயற்கையிறந்த செய்திகளாகவே இரு நூற்களிலும் அமைகின்றன.

24) வெற்றிக்காரணமாக வீரர்களைப் பாராட்டல், முகமன் கூறிப்பரிசுகள் தருதல் முதலியன கம்பனில் ஏற்றம் பெறுகின்றன.

25) போரைத்தடுக்க, இராமனும் வீடணனும் கூறும் அறிவுரைகள் கம்பனில் மிகுதியாக இடம்பெறுகின்றன.

26) கம்பனில் சக்கரவியூகம், கிரவுஞ்சவியூகம் இடம்பெறச், சீராமனில் இவை இல்லை.

பொதுவாகக் கம்பனும் சீராமகவியும் படைகள், படை இயல்பு, போர்க்கருவிகள், படையமைப்பு, நிமித்தம் அறிதல், படைப்புறப்பாடு, படை மோதல், களநிகழ்ச்சிகள், வீரரைப் போற்றுதல் - இந்நெறிகளைத் தத்தம் திறனுக்கேற்ப மூலநூலை ஒட்டிச்சில மாற்றங்களுடன், போர்ப்பகுதிகளில் தந்துள்ளனர் எனலாம்.

படைக்கலங்கள்/அத்திரங்கள் அட்டவணைப்படுத்தல்

ஒப்பீட்டு அட்டவணை 5

கம்பன் சிறப்பு	கம்பன், சீராமன் பொது	சீராமன் சிறப்பு
படைக்கலங்கள்:	வில்	
	அம்பு	
	வாள்	
கிடுகு	வேல்	
	மழு	
	பாசம்	
	தண்டு	
	சூலம்	
அயில்	தோமரம்	
	சக்கரம்	
வாலம்	பிண்டிப்பாலம்	
	முசலம்	
	உலக்கை	
	நாஞ்சில்	
	குலிகம்	
	கேடயம்	
முண்டி	ஈட்டி	
	கழு	
கப்பணம்	கவண்கல்	
	பிறைப்பாணம்	
கன்னகம்	வளையம்	
தோட்டி	முளை	
முத்கரம்	மூவிலை வேல்	
கொழு	அரம்	
	குந்தம்	

அடிக்குறிப்புகள்

1. செந்தமிழ் அகராதி, தொகுப்பாசிரியர் ந.சி.கந்தையாபிள்ளை, ப.568.
2. சேந்தன் திவாகரம் - திவாகர முனிவர். ப.10.
3. பிங்கல நிகண்டு, பிங்கல முனிவர், ப.217.
4. பழந்தமிழ் ஆட்சி, ஞா.தேவநேயன், ப.101.
5. Military History pp.2-3 (Operation of War. Volume 4 author unknown).
6. திருக்குறள், திருவள்ளுவர், பொருள்.பா.1.
7. பதிற்றுப்பத்து 51:26
8. கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 6; ப:683.
9. தமிழர் படைத்திறம், ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை, ப.62.
10. போரியல் அன்றும் இன்றும், டாக்டர் தங்கக் கந்தசாமி, ப.304.
11. திருக்குறள், திருவள்ளுவர், பொருள், பா.
12. ஆராய்ச்சித் தொகுதி, 'இராமாயணமும் தமிழ் வழக்கும்', மு.இராகவையங்கார், பக்.35-36.
13. காப்பிய நோக்கில் கம்பராமாயணம், டாக்டர் அ.பாண்டுரங்கன், ப.204.

முடிவுரை

0.0 கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம் – மலையாள இராமசரிதம் பற்றிய ஒப்பாய்வில் முகவுரை, இராமாயணக்கதைப்போக்கு, யாப்புவடிவங்கள், மக்கட் பெயரும் இடப்பெயரும், போர்த்தலைமைப் பாத்திரங்கள், போர்நெறிகளும் படைக்கலன்களும் ஆகியவை இடம்பெற்றன. முடிவுரையுடன் ஆய்வு நிறைவுறுகிறது. ஆய்வில் கண்ட முடிவுகளும், இத்துறை தொடர்பான எதிர்கால ஆய்வுக்குப் பரிந்துரைகளும் இங்குக் கூறப்படுகின்றன. ஒப்பாய்வின் வாயிலாக அறியப்படும் உண்மைகள் தொகுக்கப்பட்டு, மிகச் சுருக்கமாக இங்குத் தரப்படுகின்றன.

0.1 முகவுரையில், பொருளின் வரையறையுடன், ஒப்பாய்வின் முன்னோடிகளின் பெயர்களும், அவர்களின் ஆய்வில் உருவான நூற்களும், அவற்றில் அமைந்த பொருளும் தரப்பட்டன. இருமொழி இராமாயண ஒப்பீட்டு ஆய்வு பரிணமித்து வரும் திறன் சுட்டப்பட்டது. இவற்றால், ஒத்த க்கியத் தனித்திறன்களை அறியமுடிகிறது. ஒப்பாய்வுச் சிந்தனைக்கு இவ்வாய்வுகள் ஆர்வமூட்டுகின்றன.

0.2 கவிஞனும் காலமும் என்னும் சிற்றாய்வில் கம்பன் காலம் கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டு என நிறுவப்பட்டது. இவ்வாய்வுக்கு அரணாக விருத்தப்பாவகையின் வளர்ச்சிநிலை, நூலில் அமைந்த சொல் நிலை, கவிஞன் சோழர்களைப் போற்றும் திறன்கள் முதலியன சுட்டப்பெறுகின்றன. தென்னகத்தில் பல்வேறு மொழிகளில் இராமாயணம் பரவிய காலகட்டமும் இதுவெனக்காணமுடிகிறது.

0.3 கம்பன் காலச்சூழல் சோழர்களின் போர் எழுச்சிக்காலமாகும். ஆதலின், கம்பன் போர்த்திறனை வளப்படுத்தும் முகமாகத் தன் நூலைப் படைத்தான். நாட்டின் இயற்கைவளம் கற்பனைத்தேருக்கு வழித்தடமாக அமைந்துள்ளது.

0.4 மலையாள இராமசரித ஆசிரியர் சீராமன், திருவிதாங்கூரை கி.பி.1285-1370 ஆட்சிசெய்த ஆதித்யவர்மா என்பராவர் என்னும் உண்மை மலையாளப் பேராசிரியர்கள் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளால் வெளியாகிறது. டாக்டர் கே.எம்.ஜார்ஜ் அவர்களின் மொழியியச் சிந்தனைகளும், நூலின் அந்தாதிப்பாடல் அமைப்பும், சீராமன் கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்தவன் என்னும் கொள்கைக்கு அரண்செய்கின்றன.

0.5 சிதறுண்ட நாட்டை ஒன்றுபடுத்தி ஒரு வல்லரசாக்கக் கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டில் வீரமார்த்தாண்ட வர்மா முனைந்தார். மன்னரான நூலாசிரியரும் சாதாரண மக்களிடையே போர் உணர்வைத்தூண்டுவதற்காக இராமாயணப்போர் நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் பாடியருளினார். கருத்துக்களைச் சுருக்கி உரைக்கப் பெருமாள் திருமொழி நூலமைப்பையும், நினைவுகூர்ந்து மனப்பாடமாகப் படிப்பதற்காக அந்தாதிப்பாடல்களாலும் இராமசரிதம் படைக்கப்பட்டது.

0.6 இராமகதை அமைப்பும் போக்கும் என்னும் முதல் இயலில் இராமகதை நெடுங்காலமாகப் பரதகண்டம் முழுவதும் வழங்கிவரும் பான்மையும், தமிழகத்திலும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இக்கதை பரந்துள்ளமையும் விளக்கமுறுகின்றன. கம்பனுக்கு முன் தமிழில் சில இராமாயண நூற்கள் இருப்பினும், கம்பன் வால்மீகியைப் பின்பற்றி தமிழ்நாட்டிற்கு ஒவ்வ இராமவதாரத்தைப் படைத்தான். கம்பன் தன் இராமாயணத்தை மலையாளக்கரையிலும் பரப்பினான். கம்பனுக்குப் பின் தென்னிந்திய மொழிகளில் சிறந்த இராமாயணங்கள் தோன்றின.

0.7 வால்மீகி இராமாயணம், கம்பராமாயணம் போர்ப்பகுதிகள், இராம சரிதம் - ஆகியவற்றின் கதைச்சுருக்கம் ஒப்பாய்வுக்கு முன்னோடிகளாகத் தரப்பட்டுள்ளன. ஒப்புநோக்குதற்கு உதவிடும் வகையில் இவை சுருக்கியுரைக்கப்

பட்டன. மூன்று நூற்களும் ஒப்பிடப்பட்டு மாறுபடும் இடங்கள் தரப்படுகின்றன. ஒப்பாய்வில் வெளியான உண்மைகளின் சுருக்கம் வருமாறு.

1) வால்மீகி, சீராமகவி தரும் போர்ப் பகுதியில் முதல் கம்பனின் சுந்தரகாண்டப் பிற்பகுதியாக அமைகிறது

2) கம்பனின் பாயிர அமைப்பையொட்டி சீராமகவியும் பாயிரம் படைக்கிறான். ஆனால், கம்பன் கடவுளரைப் பொதுவாகச் சுட்ட, சீராமன் பலராகச்சுட்டுவான்.

3) கம்பன், சீராமன் – இருவரும் வால்மீகியின் யுத்தகாண்ட நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்தும் விரித்தும், நீக்கியும் மாற்றியும், கதைப்போக்குக்கு ஊறுவராதபடிப் படைத்துள்ளனர்.

4) கம்பனும் சீராமனும் கதைச்சூழல்கள், காலம், இடம் இவற்றைச் சில இடங்களில் மாற்றுகின்றனர். கதைமாந்தர் செயல்களும் சில இடங்களில் மாறுபடுகின்றன.

5) இரு கவிஞர்களும் இராமபிரானை அவதாரமாகவே போற்றுகின்றனர்.

6) கம்பன் கருத்தின் சில சாயல் சீராமகவியிடம் காணப்படுகிறது.

7) சீராமகவி, அனுமன் பரதனுக்குக் கூறும் சித்திரகூட நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் பான்மை, ஒரு மீள் பார்வையாக அமைந்துள்ளது. இது சீராமனின் சிறப்பாகும்.

8) முடிசூட்டு விழாவில் நாரதன் வாழ்த்துரை, சீராமகவிக்கு ஏற்றத்தைத் தருகிறது.

9) கம்பன் போரை மிகவும் நீட்டமாகத் தரச், சீராமன் சுருக்கித் தருகிறான்.

10) வால்மீகியைப் பெரிதும் பின்பற்றுபவன் சீராமகவியே. கம்பன் தன் தனித்திறனை வெளிப்படுத்துகிறான்.

0.8 'யாப்பமைதி' என்னும் இரண்டாம் இயலில் கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம், இராமசரிதம் இவற்றின் யாப்பமைதி ஆராயப்பட்டன. கம்பனும் சீராமனும் இராமகதையைப் பாடுவதற்கு விருத்தவகைகளையே கருவியாகக் கொண்டனர். அவற்றில் வெளிப்படும் உண்மைகளாவன:

1) கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம் 4358 விருத்தப்பாக்களையும், இராமசரிதம் 1814 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டது.

2) கம்பன், வஞ்சிவிருத்தம், கலிவிருத்தம், கலித்துறை, அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம், எழுசீர் ஆசிரியவிருத்தம் ஆகியவற்றைக் கையாளுகிறான். கம்பனில் கலிவிருத்தம் மிகுதியாக இடம் பெறுகிறது. சீராமன் கலிவிருத்தம், அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம் எழுசீர், எண் சீர், பதின்சீர் விருத்தங்களைக் கையாளுகிறான். சீராமனில் அறுசீர் விருத்தம் மிகுதியாக இடம் பெறுகிறது.

3) கவிஞர்கள் தம் உணர்வு, பாத்திரப்பேச்சு, பொருள் - இவற்றிற்கேற்ப விருத்தங்களில் அமைப்பை ஆங்காங்கே மாற்றுகின்றனர். சீராமன் ஒவ்வொரு படலத்திற்கும் ஒரேவிருத்த அமைப்பைக் கையாளுகிறான்; கம்பன் ஆங்காங்கே மாற்றுகிறான்.

0.9 இயல் மூன்றில் கம்ப இராமாயணம் - இராமசரிதம் இவற்றில் அமைந்த, மக்கட்பெயர் இடப்பெயர் ஆய்வின் உண்மைகளாவன:

1) தொல்காப்பியம், நன்னூல், அகராதிகள், நிகண்டுகள், கலைக் களஞ்சியங்கள் முதலியன மக்கள் பெயர் இடப்பெயராய்வுக்கு முன்னோடிகளாக அமைகின்றன.

2) சொற்கள் தனித்தோ இணைந்தோ மக்கட்பெயராகவோ இடப் பெயராகவோ அமைகின்றன. அவற்றை மொழியடிப்படையில் தனிப்பெயரென்றும் கூட்டுப்பெயர் என்றும் கொள்ளலாம்.

3) வடமொழிச் செல்வாக்கால் கம்பனில் பெயர்கள் தமிழாக்கப் பட்டும், சீராமனில் வடமொழியும் தன்மொழியுமாகக் கலந்தும் அமைகின்றன.

4) கம்பன் பெயரமைதியில் தமிழ் இலக்கண வழக்கைப் பின்பற்ற, சீராமகவி சமூக – வட்டார வழக்கைப் போற்றுகிறான்.

5) இராமசரிதத்தில் பெயர்களின் எண்ணிக்கையில் முன்னொட்டாகவேனும் பின்னொட்டாகவேனும் அமைந்து மிகைப்படக் காணப்படுகிறது. கம்பராமாயணத்தில் குறைவாகவே அமைந்துள்ளது. அட்டவணை இவற்றை விளக்குகிறது.

0.10 போர்த்தலைமைப் பாத்திரங்களால் சில உண்மைகள் வெளியாகின்றன. பாத்திரங்களின் தலைமைப்பண்பு அவற்றின் மனம் மொழிமெய்களால் அமைகிறது. உயிர்நிலைப் பாத்திரங்களாக இராமன், இலக்குவன், வீடணன், அனுமன் ஆகிய அறநிலை போற்றுவோரும், இராவணன், கும்பகருணன், அதிகாயன், இந்திரசித்து ஆகிய மறநிலை ஒழுகுவோரும் இங்குத்தரப்பட்டு ஆராயப்பட்டன. கம்பனும் சீராமகவியும் பொதுவாக ஒன்றாகவும், சிறப்பாக தத்தம் தனித்திறன்களுக் கேற்பவும் பாத்திரங்களைப் படைக்கின்றனர்.

1) கம்பன் படைக்கும் இராமன், தன்னேரில்லாத தலைவன்; வீரர்களுக்குள் வீரன்; அவன்பரம்பொருளாயினும் மனிதனாக நடந்துகொள்ளுகிறான். பகைப்புலமிருந்து வந்து வீடணனை அடைக்கலமாக ஏற்கிறான். சேதுபந்தனத்தை மூன்றே நாட்களில் முடிக்கிறான். சுக்கிரீவன்பால், பேரன்புடையவன் என்பது 'உன்னிய கருமம் எல்லாம் உன்னோடு முடிந்தது' என்னும் தொடரால் விளக்கமாகிறது. தும்பைசூடி போர் மேற்செல்லும் இராமன், முதல்போரில் தோற்ற இராவணனை, 'இன்று போய் போர்க்கு நாளை வா' என்ற அருட்திறத்தால் பகைவரைப் பொறுக்கும் பெற்றியனாக விளங்குகிறான். இலக்குவன் போரில் மூர்ச்சித்த காலை இராமன், 'தமையனான நான், தம்பிமாள இனி நான் வாழேன், உன்னுடன் வந்தேன்' என அரற்றுகின்றான். மனிதப் பண்புடன் சகோதர பாசத்துக்கு அடிமையாகின்றான்.

பகைப்புலத்து ஒதுங்கும் சாரதிமேல் அம்பெய்யாது அருட்திறனாளராக விளங்குகின்றான். போரில் வீழ்ந்த இராவணனின் புறப்புண்கண்டு, 'தன் வெற்றியும் வீரமும் பழுதுபட்டன' என்று எண்ணி, வீரத்திற்கு எடைபோடுகிறான். போரில் பெற்ற வெற்றியை 'வீடணன் தந்த வெற்றி' என்றே மதிப்பிடுகிறான்.

2) சீராமன் படைக்கும் இராமன், போர்த் தொடக்கத்திலேயே இராவணனிடம், 'எட்டுத்திசைகளில் போய் மறையினும் கடலில் புகுந்து ஒளியினும், முனிவர்க்கும் புலவருக்கும் துன்பமில்லாமல் காக்க, உன் வாழ்வை இத்துடன் முடிக்காமல் விடேன்' எனத் தன் அவதார நோக்கத்தை வஞ்சினமாக வெளியிடுகிறான். போரில் பட்ட விழுப்புண்ணின் சிறப்பைப் "போர்க்களத்தில் மரணமடைவது அழகல்ல; உன் போர்க்காயங்கள் மரணம்வரை நிலைத்து நிற்கும்' எனப் பகைவனுக்கே உணர்த்துகின்றான். வீடணன், தன் தமையன் இராவணன் இறப்புக்கு வருந்தியகாலை, இராமன், 'ஒன்றுகேள் எவர்தான் வாழ்நாள் முழுதும் வாழ்ந்தார்?' என வாழ்க்கை நிலையாமையை உணர்த்துகின்றான். போர் முறைகளை இரு கவிஞர்களும் போர்த்தலைமை ஏற்கும் பாத்திரங்களின் போர்ச் செயல்களால் ஒத்தநிலையில் காட்டிப், , படைப்பாற்றலால் தத்தம் திறன்களைக் காட்டி நிற்பதை அறிய முடிகிறது.

3) இராமனுடன் பிறந்தோருள், கருதியதை முனைந்து முடிப்பதில் இலக்குவன் சிறந்தவன். உணர்ச்சி, அறிவு, தெளிவு, இவற்றால் சிறந்தவன். அண்ணன் சொல்லுக்கு அடிபணிந்து வீடணனுக்கு முடி சூட்டுகிறான். தன்னுடன் பொருதும் இராவணனை 'என் கைவாளிக்கு இலக்கு இவன்' – என வஞ்சினம் கூறுவான். இராவணன் இவன் போர்த்திறமையை, 'வில்லினால் இவன் வெல்லப்படான்' எனப் புகழ்ந்துரைப்பான். இராமனும் இவனது வலிமையை 'எண்ணாயிரங் கோடி இராவணரும், விண் நாடரும் வேறு உலகத்து எவரும் நண்ணாத் தன்மையன்' எனக்கூறுவான். இவ்வாறு இராமனுக்குப் பேரன்பினனாகவும், அறங்காக்கும் பெருவீரனாகவும், கடமையில் சிறந்தோனாகவும் கம்பன் படைத்துக்காட்டுவான்.

4) இராம இலக்குவன் பற்றி 'சுகசாரணன் வாயிலாக, குற்றமற்ற மனத்தினர், இராவணன் அழிவிற்கு வேண்டி வந்துள்ள அரசநாயகர்கள்' என சீராமகவி கூறுவான். இலக்குவன் இராவணனிடம் வில்லேந்தி அம்பெய்துப் போரிடுக; 'அது தான் உத்தமர்க்குமுறு' - என அறிவுறுத்துகிறான். கும்பகருணன் இலக்குவனை 'வீரத்தில் வீரன் நீ, உத்தமன் நீ' எனக்கூறுகிறான். நிகும்பலைப் போரில் இவன் திறன் கண்ட இராமன், 'நீ துணையாக என்னுடனிருக்க இவ்வுலகிலுள்ள எல்லா எதிரிகளையும் நான் வென்றுவிட்டவன் ஆவேன்' எனப் புகழ்ந்துரைக்கின்றான். இவற்றால், கம்பனும் சீராமனும் இலக்குவனைப் படைப்பதில் வெவ்வேறு நிலையில் சிறந்து விளங்குகின்றனர்.

5) இராமகதையில் ஓர் இன்றியமையாத படைப்பு அனுமன் என்னும் பாத்திரம். வலிமைக்கு வரம்பான வாயுவின் மகன் சொல்லின் செல்வன். சுக்கிரீவனின் தொண்டன். வீடணனை அடைக்கலமாக ஏற்பதில் இராமன், 'மாருதிவடித்துச் சொன்ன பெற்றியே பெற்றி' எனப்,போரில் முதல் கீர்த்தி முத்திரை பெற்றவன். இராவணனுடன் மற்போர் செய்யும் ஆற்றல் மிக்கவன். கும்பகருணனிடம், 'மலையெடுத்து எறிந்து 'இதனைத்தாங்கினால் அமர்புரியேன்' எனச் சபதம் கூறி அதன்படி நின்றவன். போரில் இடுக்கண் உற்றபோது மருந்துமலையால் அவற்றைப் போக்கியவன். தக்க சமயத்தில் பரதன்முன்தோன்றி உயிர்காத்தவன். முடிசூட்டு விழாவில் அரியணை தாங்கும் பெருமை பெற்ற தொண்டன் - இவ்வாறு கம்பன் அனுமனைப் படைத்துக்காட்டுகிறான்.

6) சீராமன் படைக்கும் அனுமன், சீதையை அடைந்த காலை 'இன்று முதல் துன்பம் அழிந்தது; பதினான்கு உலகும் பயம் நீங்கி வாழும்; இராவணன் உயிரற்று வீழ்ந்தான்' எனக்கூறுவான். வீடணனோ அனுமனை "ஆழ்கடல் தந்தான், போருக்கென வந்தவரின் எமனானான்; இந்திரனும் அஞ்சும் இலங்கையைப் பொடியாக்கினான்; இராவணன் அழிவுக்குத் துணையாக எவரும் வழிபடும் வல்லமையானான்" எனப்புகழ்கிறான். சீதை அனுமனுக்கு முத்துமாலையளித்து, "இராமசரிதம் நிலைத்து நிற்பதற்கு மேலும் மரணமில்லா வாழ்வு உண்டாகுக" என வாழ்த்துகிறாள். இருவர் படைப்பும் அனுமனுக்குப் பல நிலைகளில் ஏற்றத்தைத் தருகிறது.

7) இராவணன் உடன்பிறந்தோரில் அறநிலைபோற்றும் பாத்திரப் படைப்பு வீடணனை. இராமனிடம் அடைக்கலம் புகுந்த வீடணன், இலங்கைக்கு வேந்தனாகிறான். இலங்கைப்போரில் வெற்றிக்கு வழிகோலிய இவன், தன் அண்ணனை "அழிவு எய்துவான் அறிவு நீங்கினான்" எனக்கூறுகிறான். மேலும், "புன்தொழில் இராவணன், அழுகிற்றே; கொற்றவர்க்கு உற்றது" என்றும் கூறுவான். வீடணன் கும்பகருணனை தன்மையை 'மாளவது மெய் என்று துணிந்தே போர்க்களம் வந்துள்ளான்' என்பான். இலக்குவன் - அதிகாயன் போரின் நிலைகண்ட வீடணன், 'இந்திரசித்தும் இறப்பது உறுதியே' என எண்ணுகிறான். வீடணன், இலக்குவன், அனுமன், சாம்பவன் முதலியோருக்கு வழிகாட்டும் நல்லோனாக விளங்குகிறான். தன் அண்ணன் இறந்தபோது, "தெய்வ கற்பின் பேர்களைத் தழுவுவான் உயிர்கொடுத்துப்பழி கொண்ட பித்தா! பின்னைப் பார்மகளைத் தழுவினையோ?" என அவன் செயலுக்குக் கழிவிரக்கம் கொள்ளுகிறான். இராமன் முடிசூட்டுவிழாவில் பங்குபெற்று விடைபெறும் வீடணன் "சராசரம் சுமந்த சால்பின் பின்னையே ஒப்பார் நின்னை அலது இலர்" எனப்புகழாரம் சூடி நிற்கின்றான். இவ்வாறு கம்பன் வீடணனை அற வாழ்க்கையைத் துவக்கம் முதல் இறுதிவரை ஒரே பெற்றியாகப் படைத்துக்காட்டுகிறான்

8) சீராமகவி படைக்கும் வீடணன், இராவணனை மந்திர ஆலோசனையில், 'இராமன் வலியன், சீதையைக் கொடுப்பதே நன்மை' எனக்கூறுகிறான். பகைப்புலத்தை வீடணன் ஒவ்வொரு போரிலும் விரித்துக்கூறுவான். மாயாசீதை பற்றி ஆய்ந்த வீடணன், 'அரும்பெருஞ்செயல்களில் தர்மத்தைப் பின்பற்றி நடந்தால் துன்பமே வராது; இது ஞானிகள் கூற்று; சீதைபற்றிய சொல் பொய், தர்மமே நல்லது; அதுவெல்லும்' எனக்கூறுவான். இந்திரசித்து மறம்போற்றும் மாண்பினனாக வீடணனை 'எதிரிகளுக்கு உளவு சொல்ல உதவினாய்' எனப் பழித்துரைப்பான். வீடணன், 'அவனிடம்' சதியால் அறிவுகெட்டு அலைவது ஒரு நாளும் உத்தமருக்குப் பொருத்தமானது இல்லை', எனப் பதிலுரைப்பான். இரு கவிஞர்களும் வீடணன் படைப்பில் ஒரே நெறியையே பின் பற்றுகின்றனர்.

9) எதிர் நிலைப்பாத்திரங்களுள், இராவணன் முதலிடத்தைப் பெறுபவன். அவன் தவமும் பக்தியும் ஆண்மையும் ஆட்சித்திறனும் பேராற்றலும்

உடையவன். வலிமைமிகு கும்பகருணனைத் தம்பியாகப் பெற்றவன். இந்திரசித்து, அதிகாயன் மற்று மூவரையும் மக்களாகப் பெற்று மறவாழ்க்கை மேற்கொள்ளுபவன். மந்திராலோசனையில் வீடணன் அறவுரையைத் துச்சமாக மதித்துப் போர்தொடுத்தவன். முதல் நாள் போரில் இராமனிடம் தோற்று வெறுங்கையனாக மீண்டவன். "என்னையே நோக்கி யான் நெடும்படை தேடிக்கொண்டேன்" எனத் தன் மகனிடம் கூறியவன். இந்திரசித்தன் இறந்தபோது "எனக்கு நீ செய்யத் தக்க கடன்களெல்லாம் யேங்கி யேங்கி உனக்கு நான் செய்வதானேன்" என்று பேசுபவன். இந்த அழிவு சீதையால் விளைந்தது எனக்கருதுபவன். இராமன் 'பரம்பொருள்' என்று உணர்ந்த காலத்தும் மானம் ஒன்றையே கருதி, போர்தொடுத்துத் தன் சுற்றத்தோடு அழிந்தவன். இவ்வாறு பலபடக் கம்பன் அவல வீரனாக இராவணனைப் படைத்துக்காட்டுவான். பெருவீரமும் பேராற்றலும் உடையவனாயினும் தன்முனைப்பே மிக்கோங்க அழிந்து படும் இராவணனது பாத்திரப்படைப்பு இணையற்றதாக விளங்குகிறது.

10) அறம்பேசிய வீடணனை இகழ்ந்த இராவணன், "நீ எனக்குத் தம்பியாய் இருந்தாய்; இந்த உறவு மூலம் இனியும் பேசமுடியாது' என எச்சரிக்கிறான். வீடணன், இவனை இராமனுக்கு அறிமுகப்படுத்தும்பொழுது "உதயசூரியனுக்குச் சமமானவன், சிவனுக்கு அன்பன்; வாரணப்பறகள், வெண்ணிறஎகிறன், சிங்கச் சின்னத்தைத் தேரில் அணிந்தவன், பெருவீரன்", எனக்கூறுவான். இந்திரசித்து இறந்தபோதுற்ற அவலத்தில், 'முன்பு இலங்கை நகரில் துன்பம் சூழ்ந்ததாக நான் அறிந்ததே இல்லை?' — என இராவணன் கூறி வருந்துவான். இவன் இறப்பில் வருந்திய வீடணன், பிறப்பு இறப்பு பற்றிய தத்துவத்தை இராமன்வழி அறிகிறான். இவ்வாறு இராவணனின் தனித்திறன் சீராமனால் உணர்த்தப்பெறுகிறது.

11) இராவணன் உடன் பிறந்தோர்களுள் கும்பகருணன் ஒருவன். ஓங்கி உலகளந்த உத்தமனுக்கு இணையான உருவமுடையவன். இராமனுக்கு வில்போல, கும்பகருணனுக்குச் சூலமே போர்க்கருவியாகப்பயன்படுகிறது. இலங்கை வேந்தன் தவறிழைத்தபோது, தவறினைச் சுட்டிக்காட்டி நெறிப்படுத்த முயன்றவன், செஞ்சோற்றுக்கடன் கழிப்பதையே வாழ்வின் நோக்கமாகக்கொண்டு உயிர்த்தியாகம் செய்தவன்.

"ஆனதோ வெஞ்சமர்? அலகில் கற்புடை சானகி துயர் இனந்தவிர்ந்த தில்லையோ?" எனமொழிந்த கும்பகருணன், "வென்றி இவண் வருவேன் என்று உரைக்கிலேன் விதி நின்றது; பிடர்பிடித்து உந்தநின்றது" எனக்கூறிப், போர்மேல் செல்கிறான். தன்னை அழைத்த வீடணனை "நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சிவாழேன்" எனப்போர்க்கோலம் பூண்டு போர்செய்கிறான். இராமன் இவனை, "ஐயன்விற்றொழிற்கு ஆயிரம் இராமன் அமைவிலர்" என வியந்துரைப்பான். இராவணனிடமிருந்து 'தன் தம்பி வீடணனைக் காக்குமாறுவேண்டி' போர்க்களத்தில் நெடும்போர் செய்து உயிர்துறக்கிறான். கம்பன், கும்பகருணனை இராமகதையில் தன்னேரில்லாத தலைவனாகப் படைத்துக்காட்டுவான்.

12) சீராமகவி படைக்கும் கும்பகருணன் படுக்கையிலிருந்து எழும் பொழுதே நமக்குத் தீங்குசெய்தவர் எவர்? அசுரரோ? தேவரோ? என வினவுவான். போர்க்களம் செல்லும் அவன், "இராம இலக்குவரும் வானரரும் உனக்கு உணவாவர்; சீதைக்கு உன்மீது அன்புவரும்; விரைவில் உன்னைச்சரணடைவான்" எனக் கூறுகிறான். பின்னர் நியாயமாக, "நல்லவர் தீது செய்யார் ; இராமனோடு போர்வேண்டாம்; தீங்குவரும் முன்பே சீதையை இராமனிடம் கொடுத்துவிடுக" என அறிவுரை கூறுவான். மாருதி , இலக்குவன், இராமன் முதலியோர்களுடன் போர் செய்து புரந்திராத்திரத்தால் அழிந்துபடுகிறான். கம்பனும் சீராமனும் கும்பகருணன் பாத்திரப் படைப்பில் ஒரே நெறியையே பின்பற்றுகின்றனர்.

13) மிகப்பெரிய உடம்பை உடைய அதிகாயன் இராவணன் மைந்தருள் ஒருவன். இந்திரனையும் வெல்லக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவன். மறப் போர் செய்பவன். தன் தந்தையிடம் "உன் தம்பியைக் கொன்றவனை தம்பியைக் கொன்று துயர் துடைப்பேன்" எனப்படை மேல் செல்வான். இலக்குவனுடன் தனிப்போர் செய்து உயிர் துறக்கிறான். அதிகாயனை போர்நெறி, மறனிழுக்கா மாண்பு, வஞ்சினம், போர்நெறி – இவற்றால் கம்பன் இவனை ஒரு வெந்திறல் வீரனாகப் படைத்துக் காட்டுகிறான்.

14) சீராமன் அதிகாயனை இராவணன் மக்கள் திரிசிரசு, நராந்தகன், தேவாந்தகன் போன்ற ஒருவனாகவே படைத்துள்ளார். இலக்குவனிடம் அதிகாயன் செய்யும் போர் மறப்போராகவே இராமசரிதத்திலும் இடம்பெறுகிறது. இரு கவிஞர்களும் மூலநூலையே பின்பற்றுகின்றனர்.

15) கம்பன் படைப்புகளில் இந்தரசித்து ஒப்புயர்வற்றவன். வீரமும் சகோதரபாசமும் மிக்கவன். "வீரத்தே நின்ற வீரன்; வீரருள் வீரன்" எனக் கம்பன் இவனைப்புகழ்வான். தம்பி அதிகாயன் இறந்தபோது தந்தையிடம், "கொன்றார் அவரோ? கொலை சூழ்க என நீ கொடுத்தாய்" எனக்குமுறுவான். "எம்பியைக் கொன்றவனைக் கொல்லாது வரேன்" என வஞ்சினம் கூறிப் போர்க்களம் செல்லுகிறான். நாகபாசம், பிரமாத்திரப் போர்களில் மாயைபல செய்கிறான். போர்க்களத்தில் இராவணனிடம் "அம்பினால் உடல் குறைந்த கும்பகருணன் அல்லன் நான்; இராவணன் மகன்" எனச் சூளுரைக்கிறான். நிகும்பலையில் இலக்குவனுக்கும் இந்திர சித்துக்கும் நடக்கும் போரின் சிறப்பைக் கம்பன் விரித்துரைப்பான். இலக்குவன் பிறைமுக அம்பால் இந்திரசித்து அழிகின்றான். இராவணன் மண்டோதரி இவர்களின் அவலம் இந்திரசித்தின்பால் இரக்க உணர்வைப் பெறச்செய்கிறது. மறம் சுமந்த உடல், அறம் தெரிந்தும் மாய்ந்து போகிறது. கம்பன் பேரிரக்கத்திற்குரியவனாக இவனைப்படைத்த பான்மையைக் காண முடிகிறது.

16) சீராமன் படைக்கும் இந்திரசித்து தன் சகோதரர்கள் நால்வர் இறந்துபடவே, "இராமலக்குவனை அம்பால் எய்து, வானர வீரர்களைக் கொன்றொழிப்பேன்" என வஞ்சினம் கூறிப்போர் செய்கிறான். மாயப்போர் உடற்றும் இவன் செயல்கண்டு இராமன், "இங்கினி நம்மால் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை" எனக்கூறித் தளர்கிறான், வீடணனை, "எதிரிகளுக்கு உளவுகூறும் நீ அழிவாய்" எனச் சபிக்கிறான். இலக்குவன் ஐந்தாத்திரத்தால் இந்திரசித்து அழிகிறான். அரக்க மாதரும் மண்டோதரியும் இவன் வீரவரலாற்றைக் கூறிப்புலம்புகின்றனர். இராவணன் அழுது அரற்றுவான். சீராமகவி கம்பனிலிருந்து சிறிது மாறுபட்டு இவ்வீரனைப் படைத்துக்காட்டுவான்.

0.11 கம்பன், சீராமகவி ஆகியோர் போர்நெறிச் செய்திகளாகப் பல தந்து அக்கால மக்கள் வாழ்வின் அற மற மனப்பாங்கினைச் சுட்டிக்காட்டி, வருங்கால மக்களுக்கு வழிகாட்டுகின்றனர். யுத்தகாண்டப் போர்நிகழ்ச்சிகள் அக்காலப் போர்நெறிகளையும் படைக்கலங்களையும் பற்றிய சில உண்மைகளைத் தருகின்றன. அவையாவன:

1) போர்கள் தனிப்போராகவோ கூட்டப் போராகவோ நிகழ்கின்றன. சுக்கிரீவன் இராவணன் மற்போரைத் தனிப் போராகக் கொள்ளலாம். போர் நிகழ்ச்சிகளுக்கிடையே நிகழும் அங்கதன் -இந்திரசித்து, நீலன் -நிகும்பன் போன்ற போரும் இதில் அடங்கும். இராவணன், அனுமன், இலக்குவன் இராமன் ஆகியோர் உடற்றும் போர்க், கூட்டுப்போராகக் கொள்ளப்பட்டது.

2) போருக்கு முன் மந்திராலோசனை, தூது முதலியன நடைபெறுகின்றன. இராவணன் மந்திராலோசனையும், அங்கதன் தூதும் இதற்குச்சான்றாகும்.

3) ஒப்பார் இருவர் எதிர்த்துப் போர் செய்யும் நெறி பேணப்பட்டது. இராமசரிதத்தில், விரூபாக்கன் இலக்குவனோடு போர் செய்வதற்கு மறுக்கிறான். போரில் தோற்ற இராவணனை, "இன்று போய் நாளை வா" என இராமன் கூறுகின்றான். இச்செய்தியை இருவரும் தருகின்றனர்.

4) போரில் வானரப்படை கல், மலை, மரம் இவற்றைப் படைக்கலன்களாகக் கொள்ள, அசுரப்படை, வில், அம்பு, சத்தி, வேல், மழு, சூலம் – போன்றவற்றைப் படைக்கலங்களாகக் கொள்ளுகிறது.

5) கம்பரும் சீராமகவியும் போர்க்களக் காட்சிகளை அமைப்பதில் சிலநெறிகளைக் கையாளுகின்றனர். படைவீரர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் கைகலந்து போரினைத் தொடங்குகின்றனர். அதனைத் தொடர்ந்து, சிறுபடைத்தலைவர்கள் முன்னணிக்கு வந்து போரிடுகின்றனர். இந்நெறியில் முதல்போர், கும்பகருணன்போர் அமைந்தமை எடுத்துக்காட்டுகளாகச் சுட்டப்பெற்றுள்ளன.

6) படைகளும் படைகளும் முதலில் கைகலந்து போரினைத் தொடங்கும். படைகள் அழிந்ததும் இரு தரப்பிலுமுள்ள தலைவர்கள் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துப் போர் செய்கின்றனர். இந்நெறியில் அனுமனுடன் இந்திரசித்து செய்யும் போரும், வேலேற்ற பகுதியில், இலக்குவனும் இராவணனும் உடற்றும் போரும் எடுத்துக்காட்டு களாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

7) படைவீரர்கள் தங்களுள் போரிட்டு மடிவதைத்தொடர்ந்து, படைத்தலைவரே எதிரிகளைத் தாக்கவருகின்றனர். ஒரு பக்கத் தலைவர் கொல்லப்படின், அவருக்குத்துணையாக வந்த சிறுதலைவர்கள் போரைத் தொடர்ந்து நடத்துகின்றனர். இலக்குவன் அதிகாயனோடு நடத்திய போரிலும், இந்திரசித்து மேற்கொண்ட பிரமாத்திரப் போரிலும் இந்நெறி போற்றப்பட்டது.

8) ஒத்த நிலையில் உள்ள சிறுபடைத்தலைவர்கள் மட்டுமே, பெருந் தலைவர்களின் துணையின்றி, நடத்தும் நெறிகளும் அமைந்துள்ளன. படைத்தலைவர் வதைப்படலம் இந்நெறியால் ஆனது.

9) போர்த்துவக்கத்திலேயே தலைவனும் தலைவனும் போரிடத் துவங்கும் நெறியும் காணப்படுகிறது. மகரக்கண்ணன் வதை, இந்திரசித்து வதை இந்நெறியால் ஆனதாகும்.

10) புறப்பொருள் மரபான பூச்சூடல், நாழிலாட்டு முதலியன கம்பராமாயணப்போர் நிகழ்ச்சிகளில் இடம்பெறுகின்றன. கும்பகருணன் தும்பை சூடிச்சென்றான். இராவணன் நெடுந்தும்பை சூடினான். மூலபலப்படையைக் கொன்று இராமன் நாழிலாட்டு கிறான். இவை இவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

11) வஞ்சினமுரைத்தல், வீரவாதம் புரிதல் முதலியன போர் நெறிகளும் போற்றப்படுகின்றன. இந்திரசித்து 'இலக்குவனைக் கொல்லாது மீளேன்' என வஞ்சினமுரைக்கிறான். அதிகாயன் அனுமனிடம் வீரவாதம் புரிகின்றான்.

12) பகைவரேயாயினும் போர்த்திறனைப் புகழ்ந்துரைக்கும் நெறியும் காணப்படுகிறது. இலக்குவன் வில்லாற்றலை இராவணன் புகழ்கிறான். இலக்குவனின் வில்லாற்றலை இந்திரசித்தும், அதுபோலவே இந்திரசித்தின் வில்லாற்றலை இலக்குவனும், வியந்து பாராட்டு கின்றனர்.

13) இராக்காலங்களிலும் போர் நடக்கிறது. நாகபாசம், பிரமாத்திரம், இந்திரசித்து வதை ஆகியன மூன்று இரவில் நடக்கின்றன.

14) மீவியல் புனைவாக அத்திரங்கள் இரு காவியங்களிலும் இடம் பெறுகின்றன. கம்பன், அத்திரங்களைப் படை என்றே கூறுகின்றான். சீராமகவி மூலநூலையொட்டி அத்திரங்கள் என்றே கூறுகின்றான்.

15) நிகும்பலையில் காற்றுப்படை, அயன்படை, வருணப்படை, சூரியன்படை, அயன்படை, மாயோன்படை என்பனவற்றை இந்திரசித்து முதலில் ஏவ, இலக்குவன் அவற்றை அதே படைகளால் தடுத்த செய்திகளைக் காணமுடிகிறது.

16) இராவணன் விடுத்த மோகப்படையை நாராயணன் படையாலும், தாமதப்படையைச் சிவன் படையாலும், ஆசுரப்படையை அக்கினிப் படையாலும், மயன்படையைக் காந்தருப்பப்படையாலும், மாயப் படையை ஞானப்படையாலும், நிருதிப்படையைக் காருடப்படையாலும், இராமன் மாற்றி, இராவணன் அத்திரங்களைச் செயலிழக்கச் செய்யும் நிகழ்ச்சி இராவணன் வதையால் அறியமுடிகிறது.

17) அத்திரங்களை விடும்பொழுது அவ்வவ் அத்திரத்திற்குரிய தெய்வங்களை வழிபட்டு மந்திரம் ஓதி வில்லில் தொடுப்பது மரபாகப் போற்றப்படுகிறது. பொதுவாக, அத்திரங்களில் பிரம்மாத்திரம் பேராற்றல் வாய்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. சிவன் படையும் நாராயணன் படையும் அதனினும் வலிமை மிக்கனவாக உணர்த்தப்படும் இடங்களும் உண்டு.

18) படைத்தலைவர்களால், போரை நடத்தவியலாதபோது தெய்வத்தின் துணை கைகூடுகிறது. இலக்குவனை நாகபாசத்தால் பிணித்தபொழுது இராமன் மயங்கி விழவே, இறையருளால் கலுழன் வருகிறான். அனுமன் மருத்துமலை கொணர்ந்து பிரமன்படையை விடுக்கிறான். பரம்பொருள் உதவும்பான்மை இவற்றால் விளங்குகிறது.

19) போர்க்களத்தில் இசைக்கருவிகளும் இடம்பெறுகின்றன. போர்ப் படை செல்லச் சங்கமும் பறையும் முழங்கப்படுகின்றன. கும்ப கருணனை எழுப்பப் பல்வேறு இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. போர் தொடங்கும் முன் சிலர் நாணைத்தெறித்து பேரொலி செய்கின்றனர். இலக்குவனும் இந்திரசித்தும் நாணொலி செய்து போரைத் துவக்குகின்றனர்

ஏறத்தாழ ஒரேகாலக் கவிஞர்களான கம்பன், சீராமன் ஆகிய இருவரும் காப்பியக்கதையை ஓரளவு ஒட்டியும், கவிபுனைவதில் விருத்தப்பாக்களைக் கையாண்டும், மக்கட்பெயர், இடப்பெயரைச் சுருக்கியும் பெருக்கியும், பாத்திரப்படைப்பை வீரமும் பெருமிதமும் தோன்றக் காட்டுகின்றனர். மேலும், தத்தம் தனித்திறன்களை வெளிப்படுத்தியும், போர்நெறிகளையும் படைக்கலங்களையும் மூல நூலை ஒட்டியே படைத்தும், அளிக்கும் திறன் இராமகதைக்கு அந்தந்த மொழிகளில் வழக்காற்றுக்கு ஏற்பச் சிறப்பைத்தருகிறது. நாடு, மொழி, சூழலுக்கேற்ப இருவரும் தம்மை இனம்காட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். காப்பியங்களை ஒப்பிடுவோர்க்கு இவ்வுண்மை தெரியவரும்.

அடுத்துவரும் ஆய்வாளர்களுக்கு

கம்பராமாயணம் - இராமசரிதம் பற்றிய ஒப்பாய்வுச் சிந்தனையில் தோன்றிய ஆய்வுக்குரிய கருத்துக்கள் சிலவற்றைப் பரிந்துரைக்கலாம்..

'யாப்பமைதி' என்னும் பகுதியில் பொதுவாக இரு நூற்களின் பாவமைப்பை வகைதொகை செய்து அதற்கான சில காரணங்களும் காணவியன்றது. அதற்கும் மேலாக, இருநூற்களிலும் அமைந்த பாவண்ணங்களையும், மாறுபடும் திறன்களையும் பாத்திரப்படைப்பு, வருணனை போன்ற நீர்மையால் ஒப்புமைப் படுத்தி ஆய்வு செய்யலாம். மொழியாக்கத்திறனை வளர்க்க இம்மாதிரியான ஆய்வு பயனுறும்.

மக்கட்பெயர், இடப்பெயர் ஆய்வின் வளர்படியாக இரு நூற்களிலும் மொழி நிலையில் தற்சமம்-தற்பவம் ஆட்சியையும் ஆக்கத்தையும் வகைதொகை செய்து ஆய்வு செய்யலாம்.

போர்த்தலைமைப் பாத்திரங்களுக்கு அப்பால், பிற துணைப்பாத்திரங்களையும் இரு காப்பியங்களையும், ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யலாம்.

மேலும், கீழ்வரும் தலைப்பை அடியொற்றி ஆய்வு செய்வதானால், இரு மொழி இலக்கிய நேர்மையும் கம்பனின் தனிச்சிறப்பையும் பல கோணங்களில் அறிய வாய்ப்பாகும்.

1) படிமப்படைப்பு (symbolism) கம்பனிலும் இராமசரிதத்திலும்
2) காப்பிய நோக்கில் கம்பனும் எழுத்தச்சனும்
3) கம்பராமாயணமும் இராமகதாப்பாட்டும் (மலையாளம்)
'பாட்டும் பொருளும்'

4. 'கம்பராமாயணமும் திக்கணஇராம சரிதமும்' (தெலுங்கு)

5. 'கம்பராமாயணமும் த்விபதி இராமாயணமும்' (தெலுங்கு)

6. 'கம்பராமாயணமும் தோராவே இராமாயணமும்' (கன்னடம்)

7. 'கம்பராமாயணமும் பாகிர இராமாயணமும்' (தெலுங்கு)

துணை நூற்பட்டியல்

1) இலக்கணம்:

1. தொல்காப்பியம், எழுத்து (இளம்பூரணர் உரை) கழக வெளியீடு, சென்னை, 1973.
2. தொல்காப்பியம், சொல் (சேனாவரையர் உரை) கழக வெளியீடு, சென்னை, 1973.
3. தொல்காப்பியம், பொருள் (இளம்பூரணர் உரை) கழக வெளியீடு, சென்னை; 1973.
4. நன்னூல், , - பவானந்தம் பிள்ளை உரையுடன், மாக்மில்லன் அண்டு கம்பெனி, லிட்., சென்னை, 1922.
5. தண்டியலங்காரம், கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1956.
6. யாப்பருங்கலக்காரிகை, கழகவெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1952.

2) நிகண்டு நூற்கள்:

1) சேந்தன் திவாகரம், கழகவெளியீடு, திருநெல்வேலி, 1958.
2) பிங்கல நிகண்டு, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1968.
3) அபிதான சிந்தாமணி, ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார், ஏசியன் எடியுகேஉனல் சர்வீஸ், புதுடெல்லி, 1982.
4) தமிழ்மொழியகராதி, கதிர்வேற்பிள்ளை, பி.வி.நவசிவாய முதலியார் வெளியீடு, சென்னை, 1935.

3) இலக்கியம்:

1) அகநானூறு, ராஜம் எஸ்.(வெ.ர்) மர்ரே அண்டு கம்பெனி, சென்னை, 1958.
2) கலித்தொகை, ராஜம் எஸ்.(வெ.ர்) மர்ரே அண்டு கம்பெனி, சென்னை-1, 1957.
3) நற்றிணை, ராஜம் எஸ்.(வெ.ர்) மர்ரேஅண்டு கம்பெனி, சென்னை-1, 1957.
4) பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும், (பெரும்பாணாற்றுப்படை) கழக வெளியீடு, சென்னை-1, 1966.
5) பதிற்றுப்பத்து, ராஜம் எஸ்.(வெ.ர்) மர்ரே அண்டு கம்பெனி, சென்னை-1, 1957.
6) புறநானூறு மூலமும் உரையும் - சாமிநாத ஐயர், டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், சென்னை-41, 1931.

7) சிலப்பதிகாரம், வேங்கடசாமிநாட்டார் உரை,
கழக வெளியீடு, சென்னை-1, 1968.

8) திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரையுடன், சக்தி காரியாலயம்,
சென்னை-6, 1957.

<u>சமய இலக்கியங்கள்:</u>

1) தேவாரம், (மூவர்) திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசிமட
ஆதீனவெளியீடு (மூன்று தொகுதிகள்) 1957

2) நாலாயிரத்திவ்யப்பிரபந்தம், (பெரியதிருமொழி,
பெருமாள்திருமொழி) திருமாலி – ஜேஷஉஷாத்திரி
ஐயங்கார்தொகுப்பு, வை.மு.கோ.வெளியீடு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5, 1943

<u>இதிகாசங்கள்:</u>

<u>தமிழ்:</u>

1) 'ஸ்ரீகம்பராமாயணம்' (பாலகாண்டம், யுத்தகாண்டம் 2
தொகுதிகள்) வை.மு.கோபால கிருஷ்ணமாச்சாரியார்
உரையுடன், வை.மு.கோ.கம்பெனி-
சென்னை-5, 1970, 1971.

2) கம்பராமாயணம், (பாலகாண்டம், மர்ரே எஸ்.இராஜம்
பதிப்பு, , சென்னை, 1958

3) ஸ்ரீமத் வால்மீகி இராமாயணம் (தமிழ்) யுத்தகாண்டம்,
சி.ஆர்.ஸ்ரீநிவாசஐயங்கார் (உரைநடை),
லிட்டில் பிளவர் கம்பெனி, 1963.

4) வால்மீகி ராமாயணம் (உரைநடை) கந்தசாமி ஐயர் –
கணேசன் எம்.ஏ. கிரின்பாதம்ஸ், சென்னை-5, 1958

5) 1) இராமசரிதம் தொகுதி, 4 தொகுதிகள் (மலையாளம்)
இளங்குளம் குஞ்சன்பிள்ளை, குறிப்புரைகளுடன்,
நேஷனல் புக் ஸ்டோர், கோட்டயம் - 1962.

6) 2) இராமசரிதம், (மலையாளம்)
பேராசிரியர் பி.வி.கிருஷ்ணன் நாயர் விளக்கங்களுடன்,
கேரளசாகித்ய அக்காதமி, திருச்சூர், 1979.

பிறநூற்கள்:

1) இராசமாணிக்கனார் எம்.,டாக்டர், கம்பன் யார்?
சாந்தி நூலகம், சென்னை-1, 1958.

2) இராசமாணிக்கனார், எஸ்.டாக்டர், சோழர் வரலாறு,தொகுதி-3
எடியுகேஉதனல் புக்சொஸைட்டி, சென்னை, 1947.

3) இராமகிருஉஷ்ணன், எஸ்.டாக்டர், கம்பனும் மில்டனும் - ஒரு
புதிய பார்வை, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை-1,1983,

4) இராமலிங்கம் பிள்ளை,நாமக்கல், கம்பரும் வால்மீகியும், 1956.

5) இளையபெருமாள், மா.டாக்டர். கேரள பாணினீயம் - தமிழாக்கம்,
கேரளப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, 1967.

6) இஸ்மாயில், மு.மு. நீதிபதி, கவிச்சக்கரவர்த்தியும் கவியரசும், 1976.

7) கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி-6; தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகம்,
சென்னை, 1959.

8) கைலாசபதி க.டாக்டர், ஒப்பியல் இலக்கியம், சென்னை, 1969.

9) சங்கரராசு நாயுடு, எஸ்.கம்பரும் துளசியும், சென்னைப்
பல்கலைக்கழகம், 1973.

10) சாமி சரவணப்பிள்ளை, வால்மீகியும் கம்பரும், விவேகபானு
தொகுதி-2, 'விவேகபானு', சென்னை-17, 1903.

11) சாமிச்சிதம்பரனார், கம்பன் கண்ட தமிழகம், ஸ்டார் பிரசுரம்,
திருவல்லிக் கேணி, சென்னை-5.

12) சேதுப்பிள்ளை, ரா.பி.பேராசிரியர், தமிழர் படைத்திறம்,
பழனியப்பா பிரதர்ஸ், திருச்சி, 1966.

13) சுப்பிரமணிய பாரதியார், மகாகவி பாரதியார் கவிதைகள்,
சக்தி காரியாலயம், சென்னை-6, 1957.

14) தங்கக்கந்தசாமி, டாக்டர், மேஜர். போரியல் அன்றும்
இன்றும், சென்னைப்பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1987.

15) தமிழண்ணல், ஒப்பிலக்கிய அறிமுகம், மீனாட்சிப் புத்தக நிலையம்,
மதுரை, 1974.

16) திரு முருகன், இரா.புலவர் கம்பன்பாடிய வண்ணங்கள்,
வானதி பதிப்பகம், தி.நகர், சென்னை-17, 1987.

17) தேசிக விநாயகம்பிள்ளை, சி.கவிமணி, மலரும் மாலையும்,
பாரி நிலையம், சென்னை, 1954.

18) தேவநேயன் ஞா பழந்தமிழாட்சி கழக வெளியீடு, சென்னை, 1961.

19) நயினார் மா. பெரும்பெருமையும், சோபிதம் பதிப்பக வெளியீடு, நாகர்கோவில், 1982.

20) பொன்னப்பன், பா. பேராசிரியர், தமிழ்ப்பாடஞ்சொல்லும்முறை, பகுதி-1, தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் வெளியீடு, சென்னை, 1983.

21) மாணிக்க நாயக்கர், பா.வே. கம்பன் புலுரும் வால்மீகி வாய்மையும், நியூ செஞ்சுவரி புக்கவுஸ், வெள்ளை, 1955.

22) வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ். பேராசிரியர், கம்பன் காவியம், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை-6, 1965.

23) வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ். காவியகாலம், தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை, 1985.

24) வையாபுரிப்பிள்ளை, தமிழ்ச்சுடர்மணிகள், பாரி நிலையம், சென்னை, இ.ப., 1952.

25) வையாபுரிப்பிள்ளை, தமிழர் பண்பாடு, தமிழ்ப்புத்தகாலயம், மயிலாப்பூர், சென்னை-5, 1949.

<u>மலையாள நூற்கள்:</u>

1. 'உண்ணிக்கிடாவு' மலையாள பாஷா படனங்கள், மலையாளம் பாஷா சரிதம், லேங்குவேஜ் இன்ஸ்டிடியூட், 1980

2. கிருஷ்ணன் நாயர், பி.வி., பேராசிரியர். இராமசரிதம் ஒரு விமர்சனபடனம், நேஷனல் புக்ஸ்டால், கோட்டயம், 1973.

3. கோவிந்தப்பிள்ளை, மலையாளபாஷா சரிதம், நேஷனல் புக் ஸ்டோர், கோட்டயம், 1980.

4. பரமேசுவர ஐயர் எஸ். உள்ளூர், கேரள சாகித்ய சரிதம், தொகுதி-1, கேரளப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, திருவனந்தபுரம், 1974.

5. லீலாதிலகம், இளங்குளம் குஞ்சன்பிள்ளை குறிப்புகளுடன், நேஷனல் புக் ஸ்டோர், கோட்டையம், 1962.

6. ராஜராஜவர்மா, எ.ஆர். விருத்தமஞ்சரி, நேஷனல் புக் ஸ்டோர், கோட்டையம், 1974.

ஆங்கில நூற்கள்:

1) Aiyer, V.V.S., Kambaramayana A study, Higgin Bothams, Madras-5, 1970.

2) Brigadier Rajendra Sing, Soldiers and Soldiering in India, Army Edl. Stores, Ambanad, Canu:, 1959.

3) Cowell, J.B., The Jataka, Mac-Million co., Madras, 1957.

4) Dakshanyani, K.V.Dr., The Metres in Kambaramayanam, Annamalai University publications, Annamalai Nagar, 1979.

5) Herman Gundert Dr.Rev.D.Ph. Malayalam English Dictionary Navasakthi publications, Trivandrum, 1982.

6) Kamil Bulcke, S.J.M.A.D.Phil./Ramakatha (study) National Book Stall, Kottayam, 1962.

7) Kunhan Raja, C. History of Sanskrit Literature, Madras Sanskrit Academy, Madras, 1958.

இயல் ஒன்று

பின்னிணைப்பு எண் 1

இராமசரிதம் — சீராமன் (பாடல்கள் தமிழில்)

(மேற்கோளாகச் சுட்டப்பட்ட பாடல்களில் மிக முக்கியமானவை)

விநாயக வணக்கம்

1) 'காலனைக்கனில் அரன் களிறுமாய கரியனாய்,
கார்நெடும் கன்உம தம்மில் விளையாடி
ஆனைம் வடிவு உள்ள ஆன வடிவாய் அவதரித்த
ஆதியே நல்லவிநாயகன் எனும் ஓர் அமலனே
ஞாலித ஒன்று துணியின்றதின் எம்மானதம் என்னும்
நாளதார் தன்னில் நிரந்தரம் இருந்து அருள், தெளிந்த
ஊனமற்ற அறிவு எனக்குவந்து உதிக்கும் வண்ணமே
ஊழி ஏறிலும் நிறைந்தமற ஞான பொருளே'

(படலம்-1 பாட்டு 1)

பிரகத்தன் உரை

2) 'அறிவிப்பான் ஞான் ஆவன் அதின்று
அருளிச் செய்யின்றை ஆகில் என்னோடு
அழும்இப்போள் வாணாள் அவர்கள்க்கு
அடல்கிட்டுவோரு நேரம் அல்லால்
பறயப் போரும் நம்மெ எல்லாம்
பவனன் மகன் சசிச்சம என்று
அறியிச்சான் முல்ச் சொல்லியாலும் பிரி
யத்தன் அத்தல் போம் வழியே'

(படலம் 5. பாடல் 1)

வீடணன் உரை

3) அல்லல் செய்து உலகு அலயிக்கும்
அசுரரெ அறுப்பான் முன்னம்
நல்லதோர் வராகம் ஆனான்
நரசிங்க வடிவம் ஆனான்
சொல்லெழும் குறளாயித் தூய
மழுவேந்தும் முனியும் ஆனான்
மெல்ல நம்குலம் முடிப்பான்
வேந்தனாயிப் பிறந்தான் இப்போள்

(படலம் 7.பாடல் 6)

சேது அணைகட்டல்

4) 'வளர்கிற ஒருபகல் இருபதிரண்டு, அதின்
வழி மிகுதியும் மறுபகல் மூன்று
உளபின்னே அதிகம் இங்கு இருபதின்மேல்,
உறுதியொடு எழுந்திரு சிறமுமுவன்
தள பிரிஞ்சு இளகின கடல் சதயோ
சனவழி தெருதெள நடபெறுவான்
தரம்எழு எழுந்து அதின்வழி கடந்தார் உபரி
தன்மழ கர அரிகள் எல்லாம்'

(படலம்: 9 பாடல் 10)

இராவணன் உரை

5) 'அடல்கோவின்றோர் இல்ல நம்மோடு
அதுநில்க்க. காட்டுளடோ சிரவும்
வடிவார் வில்லும் நீவிரஞ்சு' என்று
வழுமுங்கினோரு நேரம் அவன்
உடனே சென்று அம்மின் ஒளி நாவன்
ஒரிக்கம் ஜயமாயம் எல்லாம்
நடுவே வச்சான். மெச்சம் இதுவென்று
நடுங்கி நோக்கினாள் அவளும்"

(படலம்:12. பாடல் 2)

6) ## மேகநாதனின் மாயம்

ஒடுக்குமவன் வாணங்களும் மாயங்களும் மற்று
ஒடுத்து அவனடுத்து அவனொடித்து இனியதேரு
பொடிச் செய்து அலறிப் பொருத வாலி
இடிக்குரலன் மாயயொடு இருட்டிட மறந்தான்

(படலம்:15.பாடல் 7)

7) ## இராம இலக்குவர் மயங்கி வீழ்தல்

கொண்டு உடலில் ஏறின கடுங்கணைகளும் போர்
இன்டல் பெருதாயி இருவரும் புவியில் விண்ணார்
அண்டம் இளகும்படி அரக்கன் அலறக்கேட்டு
எண் திசயும் நோக்கி எழுந்தார் அரிகள் எல்லாம்

(படலம்:15.பாடல் 10)

சுக்கிரீவன் உணர்தல்

8) 'பொழிந்தவன் மெய்யில் எங்கும்
  பூண்டபோது அரிகள் கோமான்
அழிந்த மோகத் தினோடும்
  அரக்கர் கோன் செவி இரண்டும்
செழுந் தடங்கையால் வாங்கித்
  திறம்கொளீ தெந்தங் களாலெ
எழுந்த நாசியும் கூட
  எடுத்துக் கொண்டு எழுச்சமந்தான்'

(34:4)

அதிகாயன் கவசம்

9) மொழியலாம் அதிகாயன் தம்
  முடிவினை அடலிக்கீ காணும்
அழிவு இவச்கவசம் வன்பால்
  ஆக்கின வன்பு அழிந்து
அழிந்ல பெருதாய்மாறு உள்ள
  அத்திரங்களக்கும் என்னால்
அமகொடு தொடு விரிஞ்சன்
  அத்திரம் விரவில் என்னான்

(43:8)

மருத்துமலை பற்றி அனுமன் அறிதல்

10) ஏற்றம் ஒன்று அறிவிக்கின்றேன்
  எங்கிலும் அவிடம் காப்பான்
சீற்றம் ஊன்டுள இரண்டு
  சுகரங்கள் இரண்டு பாடும்
ஏற்றரம் பெயர்கள் வீரா
  வசலிய கரணி ஒன்றோ
மாற்றம் இல்லாத நன்ம
  வளர்ந்த தந்தானி ஒன்றோ

11) தந்தானியாம் மருந்தும்
  தமீரண கரணியும் கை
வெந்தாலும் இருந்த தஞ்சீ
  வனியாம் மருந்தும் பின்னே
வெந்தோரைப் போலும் தோற்றம்
  விசலிய கரணியும் நீ
எந்தாவது இயற்றுவான் என்று
  இது கவி வரன் உரத்தான்

(49:4,5)

இராவணன் போருக்கு எழுதல்

12) முடியும் இக்கொடிய வானரரும் மானிடங்களும்
    முழுவன் என்களைகளால் எம்மது அரக்கன் மொழிய
படநடத்துவுது எப் பின்னை விருபநயன்ன்
    பலரொடு ஏகினன் மகோதரரும் மன்னன் உரயால்
இடம் உலாவின பிலாவமும் இம்மூவரும் உரத்து
    இகல் முதிர்த்தளவு தேர்மிசெ இலங்க மன்னவன்
வடிவில் ஏறினன் இம்மூவரொடும் அப்பொழுதுவன்
    படயுடே பெரும ஏதும்அளவின்றி வந்ததே'

(78:8)

இலக்குவன் இராவணனை கொடி அழித்தல்

13) அளவில்லாயும், கோபம் முடுத்திறு
    அரக்கனோடு இலக்கணன்
அளவே செய்வாரின் நகர்வின்
    தல மாண்டிருண்ட தின்கொடிமேல்
ஒளிவார்ந் நம்பால் அழகொடு எய்து
    உலகில் இட்டு தாரதி தன்
களவும் வேறாகிக் களஞ்ஞான்
    கரகௌசலம் கொடுஅம்பு தன்னால்

அம்பால் வன்பால் எழுகொடு எய்து
    அமராரி ஏந்தும் வன்சிலயும்
முன்பால் இட்டான் வேறபெருத்து
    முழங்கினானே ஞான் ஒலியும்
என் போரென்னோ டாவதிவன்
    என் மன்னன் எய்த வாணங்கள் தன்
பின்பே சென்றான் வன்கத ஏந்தி
    விபீஷணன் முதிந்து அதிகம்

(86:4,6)

இராவணன் வீழ்தல்

14) மற்றொன்றுமா மல்ல இலங்கக்கு அரசன்தன்
    வாணங்களை அறுப்பான் தொடு'பைதாமகம்' ஆம்பேர்
பெற்றத்திரம் என்னால் இனி எனுள்ளது
    வேதித்தோர் என்னே பலதும் மாதிலி சொல்ல
தெற்றென்று தொடுத்தான் அதளடுத்தான் கடல்வெள்ளம்
    திங்கயில் அடக்கிப் பருகும் மாமுனியெக் கொண்டு
உற்றங்கு கொடுக்கென்று கொடுப்பிச் சிருந்நொர் அம்பு
    உம்பர்க்கரன் முன்பில் கரிக்கால் இதின் என்னே!'

(100:4)

இராமன், சீதையை வைதல்

15) வழிகேடு உள்ளோரில் இன்முன்பு உடையனல்லோ
மடவாரெயும் நிலகுலக்கத் தொழில் என்னால்
அறியாயிது ஒருவரம் உள்ளது நினக்கென்று
அவனொடு போகவிட மார்ச்சொல் அறியாதோர்
வழி நீ முன்னம் துடங்கி வெச்சது இனிநல்ல
பரன் ஆகயால் இனி வீபீஷணனே ஆய்க்கொள்
பிழயாக யில்லரி குலத்தரச னோட
மேவி மென்சொல்லே இருந்து கொள்கில் அது கொண்டும்.

கொண்டா டுநீகவி கள்கோன் தன்னே இலங்கயக்
கோன்தன் னேஜகில் அதம்ஜம் இவரே யல்லென்று
உண்டாகில் ஜண்டுகொள் இலக்கணனே இப்போழ்
ஒதீடு எல்லாம் பரதனோடு அணயிக் கல்ல யாகில்
வண்டார் தழய்க் குழல் தமித்திர தன்மைந்தன்
மார்தம்மில் வாலநின்மனம் செல்கில் அதுவும் கொள்
உண்டோ நினக்குக் கருமம் திரிஞ்ஞ போயமற்று
உள்ளோரே நேடுஇல் அதின்றுநட கொள்ளே.

(113:5,6)

16) இராமர் முடிசூட்டு விழாவில்
இலக்குவன் குடைகவித்தல்

அலங்கரித் தருளினார் குலச்சரம்
அலங்கள் மாலகள் மணம்போய்
மலிந்த தாமங் கவிவும்
மன்னர்கோன் மடந்தயோடும்
வெலங் கிளர் கரங்களாலே
வெண்கொற்றக் குடபிடித்தான்
விளங்கின புகழ் தழய்க்கும்
இலக்கண குமாரன் அன்பால்

(160:7)

17) நாரதர் வாழ்த்து

அவனி அளந்து மூவடியாய்
அகிலம் அளந்த பரஞ்சுடரே
கவிவார் இட்டச் சிறப்புறவே
கருதல ரெக்கொல செய்வதினாய்
உவரி கடந்திகள் கிட்டி நின்று
ஒளிவிரும் முழங்கநாலிணய் வந்து
அவிரதம் என்மனதாரில் அமர்ந்து
அருவின யொக்க அகற்றுகவே

18) அருவினாய் தீர்த்திம யோர் புகன்னோர்
அளவு பிறந்தொரு மானிடமாய்க்
கருதலர் ஆனநி சாசரரைக்
களையிகள் பொருந்து முடித்தகிலம்
திருமகள் ஆகின சீதயொடும்
தெளிவில் அயோத்தி புகுந்து நன்றாய்
உருஅட யென் மனதாரில் உறைந்து
உணர்வெழு மாறு புலம்புகவே

(162:1,2)

19) <u>நூற் பயன்</u>

ஏது நல்லவழி யல்லவென்று மோளங்களறிந்து
ஏவரும் தளருமாறு வரும்வன் பிறவியும்
ஓதயில்க் கிடந்து நீந்துமது ஒழித்துக் கொள்வதீர்
ஒன்றுமில்ல தொழிலேதும் மிகவென்று நினைவாய்
ஆதிதேவனில் அமிந்த மனக்காம்புடய சீராமன்
அன்பினொடு இயம்பின தமிழ்க்கவி வல்லோர்
போதின் மாதின் இடமாபருடன் வீழ்வதிருபின்
போகி போக சயனன் சரணதார் அணையவரே'

(164:11)

பின்னிணைப்பு எண் 2

தமிழ் - மலையாள மொழியமைப்பு

சில கோட்பாடுகள்

தமிழ் மலையாள மொழியமைப்பில் எழுத்து, சொல், தொடர் முதலியவற்றில் ஒலியடிப்படையில் மிகுந்த ஒற்றுமை காணப்படும். சில இடங்களில் தமிழிலிருந்து மலையாளம் வேறுபடுகிறது.

ஒலிகளில் வேற்றுமை:

(1) 'ஐ'யில் முடியும் தமிழ்ச் சொற்கள் மலையாளத்தில் பெரும்பாலும் 'அ' ஒலிப்புப்பெற்று முடிகின்றன

எ.டு:

தமிழ்	மலையாளம்
சீதை	சீத
இலங்கை	இலங்க
பச்சை	பச்ச

(2) 'ஆ'வில் முடியும் தமிழ்ச் சொற்கள், மலையாளத்தில் 'அ'வில் முடிகின்றன

எ.டு:

தமிழ்	மலையாளம்
மாலா	மால

(3) அ, இ - என்ற சுட்டு வடிவங்களை 'ஆ', 'ஈ' என்று நெடிலாகக் கூறலாம்

எ.டு: அம்மரம் - ஆமரம்
இம்மரம் - ஈமரம்

(4) தமிழிலுள்ள க, ச, ட, த, ப முதலிய எழுத்துக்கள் ஒலிக்கேற்ப மலையாளத்தில் நான்கு விதம் உள்ளன. அவற்றை ஒலிப்பதில் தடுமாற்றம் ஏற்படும்.

எ.டு: பயம், விதவை (bha dha) ஒலிப்பில் இடர்

(5) தமிழில் 'ந' வில் தொடங்கும் சொற்கள் பெரும்பாலும் மலையாளத்தில் 'ஞ' வில் தொடங்கும்

எ.டு:

தமிழ்	மலையாளம்
நான்	ஞான

(6) 'ஞ்ச', என்ற ஒலியும் 'ங்க' என்ற ஒலியும் முறையே ஞ்ஞ, 'ங்ங' என்று ஒலிக்கப்படும்.

எ.டு:

தமிழ்	மலையாளம்
கஞ்சி	கஞ்ஞி
மஞ்சள்	மஞ்ஞள்
முருங்கை	முருங்ங

(7) தமிழிலுள்ள – 'ற்ற', 'ன்ற', 'த்த' போன்ற ஒலியிணைகளை முறையே 'த்த', 'ந்ந', 'ச்ச' என்று கூறலாம், எழுதலாம்

எ.டு:

நெற்றி	நெத்தி
குற்றம்	குத்தம்
நன்றி	நந்நி
படித்த	படிச்ச

(குமரிமாவட்ட வட்டாரத் தமிழ் வழக்கு மலையாளத்தில் கையாளப்படுகிறது)

(8) 'ன', 'ந' – வை ஒன்றுகொன்று மாற்றிப் பயன்படுத்தலாம்

எ.டு: விநாயகம் வினாயகம்

புணர்ச்சிகளில் வேறுபாடு:

1) தமிழில் 'வ' கர உடம்படு மெய்வருமிடங்களில் 'ய' கர உடம்படு மெய்யை மலையாளத்தில் பயன்படுத்தவேண்டும்.

எ.டு: அம்மா + இடம் அம்மாவிடம் → அம்மாயிடம்

பேனா + ஆல் பேனாவால் → பேனாயால்

2) தமிழில் 'ல' கரத்தில் முடியும் சொற்களுக்கு முன் வல்லின எழுத்தில் தொடங்கும் சொற்கள் வந்தால் லகரம் 'ற' கரமாக மாறுகிறது. 'ள' கரத்தில் முடிவது டிகரமாகவும் மாறும். இம்மாற்றங்கள் மலையாள மொழியில் ஏற்படுவதில்லை.

எ.டு: மயிற்பீலி ⟶ மயில்ப்பீலி
கற்சுவர் ⟶ கல்ச்சுவர்
முட்செடி ⟶ முள்ச்செடி
வாட்படை ⟶ வாள்ப்படை

(க, ச, த, ப – ஒற்றுக்கள் மலையாளத்தில் மிகும்)

3) சுட்டெழுத்துகளுக்குப்பின் மெய்யெழுத்து இரட்டிப்பதில்லை

அக்குழந்தை ⟶ ஆ குழந்தை
இத்தட்டு ⟶ ஈ தட்டு

(மலையாளச் சுட்டெழுத்தில் 'அ' – பதில் 'ஆ' சுட்டெழுத்தாகும்)

4) புளி + மரம் ⟶ புளியமரம், ஆல் + மரம் ⟶ ஆலமரம் என்று புணரும் தோன்றல் முறை மலையாளத்தில் இயல்புப்புணர்ச்சியின்பால் அமையும்.

எ.டு: புளிமரம், ஆல்மரம்,

<u>சொல்லிலக்கண வேறுபாடுகள்:</u>

1) தமிழில் எதிர்மறை வினையெச்சம் 'ஆமல்' விகுதிபெற்று வரும். ஆனால் மலையாளத்தில் 'ஆத்த' விகுதி பெற்றுவரும்

எ.டு: போகாமல் ⟶ போகாத்த

2) 'போ' கேள் என்ற வினைகள் வரும்போது பெயர்ச்சொல்லோடு முறை 'இல்' உருபும் 'ஓடு' உருபும் பயன்படுத்த வேண்டும்

எ.டு: நீ வீட்டுக்குப்போ ⟶ நீ வீட்டில் போ
முருகனிடம் கேள் ⟶ முருகனோடுகேள்

3) மலையாளத்தில் ஆறாம் வேற்றுமை உருபாக 'றே' 'டே'யாக வரும் 'அது' வருவதில்லை

எ.டு: வேலனுடைய ⟶ வேலன்றே (வேலன்டே)
இராமனது வேல் ⟶ இராமன்றே வேல்

4) தமிழில் பெயரடைகள் பெயர்ச்சொல்லோடு 'ஆ' சேர்ந்து உருவாகும்.

எ.டு: அழகான ⟶ அழகாய (பெண்)

5) தொழிற்பெயர் 'அல்' விகுதி சேர்க்கப்படுவதால் பெயர்ச்சொற்கள் உருவாக்கப்பட அதே சொற்கள் மலையாளத்தில் 'அம்' விகுதி சேர்ந்து உருவாகின்றன.

திருத்தம் ⟶ திருத்தல்
சாவு ⟶ சாவல்

6) தமிழில் மகரத்தில் முடியும் பெயர்ச்சொல், 'கள்' என்ற பன்மை உருபு ஏற்கும்போது மகரம், ஙகரமாக மாறும் (மரம் – கள் மரங்கள்) ஆனால் மலையாளத்தில் 'மரங்ஙள்' ஆகும். மேலும் 'கள்' விகுதி 'உகள்' என 'உ' கரம் சேர்ந்து வருவதுண்டு

எ.டு: ஆள் + கள் ⟶ ஆளுகள்
பெண் + கள் ⟶ பெண்ணுங்கள்

7) மலையாளத்தில் சொற்களை இணைக்கும் 'உம்' விகுதி சேரும்போது. மகர ஒற்றுமறைவது தமிழில் காணப்பெறுவதில்லை. மகர ஒற்று மறைய வகர உடம்படுமெய் தோன்றும்.

எ.டு: புத்தகம் + உம் > புத்தகவும்
குளம் + உம் > குளவும்

8) மலையாளத்தில் அ, இ, ஒ வில் முடியும் சொற்கள் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும்போது யகரமும் மற்றும் உடை பெற்று வருகிறது.

எ.டு: பூனைக்கு — பூச்சயிக்கு
பூனையுடைய — பூச்சயுடை.
கொச்சிக்கு — கொச்சியிக்கு

9) ஆண்பாற் பெயருடன், தொல்காப்பியர் கூறும் 'மார்' விகுதி பன்மையில் சில இடங்களில் வரும்

எ.டு: நேதாக்கன் மார்
பையன்மார்

சொல்லாக்கத்தில் வேறுபாடுபெறும் சில

1) 1) வியாழன் — வியாழம்
2) கதவு — கதகு
3) நீச்சல் — நீந்தல்
4) செயல் — செயியல்
5) தென்னை — தெங்ஙு
6) உருந்து — உழுந்து
7) கீழே — கீழில்
8) ஏறு — கேறு

இவ்வாறு இன் ⟶ ம்; வு ⟶ கு; ச்ச ⟶ ந்த; ல் ⟶ யல்; என்ன ⟶ ங்ஙு; ஏ ⟶ ல்; ஏ ⟶ கே - போன்ற உருவில் மாறுபட்ட சொற்களை பயனாக்கலாம்.

2) தமிழில் வடமொழிச் சொற்களை தமிழாக்கம் பெற்றுக்கையாளுவர்; மலையாளத்தில் இருமுறையும் கையாளப்படுகின்றன.

எ.டு: வீடணன் — விபீடணன்
வீழணன்

3) தமிழில் 'ஐ', 'கு' வேற்றுமை உருபுக்குப்பின், வல்லெழுத்துச் சொற்கள் வர ஒற்றுமிகும். ஆனால் மலையாளத்தில் பெரும்பாலும் காணப் படுவதில்லை.

எ.டு: 1) கண்ணனைக் காண → கண்ணனெ காண
2) பூனைக்குப்பால்கொடு → பூச்சயிக்கு பாலுகொடு

4) மேலும் சில

1) தமிழில் எனக்கு, உனக்கு, நமக்கு, உங்களுக்கு, அவனுக்கு அவருக்கு என்று வருபவை மலையாளத்தில் முறையே 'எனிக்கு', 'நினக்கு', நமுக்கு, நிங்கள்க்கு, அவனு, அவள்க்கு, அவர்(க்)கு - என்று வருகின்றன

2)

தமிழ்		மலையாளம்
முன்	என்பது	முன்பில்
பின்	"	புறமே - என்றும்
'ஆல்'	"	கொண்டு - இராமனால் இராமனெ கொண்டு
இல்	"	'அத்து'

வெயிலத்து போகாதே என மாறுபடக்காணலாம்.

3) தமிழில் 'ஆக' என்று வருவது மலையாளத்தில் 'இனு' உடன் 'வேண்டி' பெற்றுவரும்

புத்தகத்திற்காக → புத்தகத்தினு வேண்டி

4) 'அடை', 'சேர்' போன்ற வினைச் சொற்கள் வரும்போது பெயர்ச்சொல் 'ஐ' வேற்றுமை பெற்றுவர, மலையாளத்தில் 'இல்' வேற்றுமை பெற்றுவரும்

நாகர்கோயிலைச் சேர்ந்த போது → நாகர்கோயிலில் எத்தியப்போள்

5) 'நோக்கி', வழியாக, போன்ற சொற்கள் 'க்கு', ஊடே ஆக மாறிவரும்

எ.டு: 1) ஆற்றை நோக்கிப்போனான் → ஆற்றிலேக்குப்போனான்
2) துவாரத்தின் வழியாக → துவாரத்தினூடே

இயல் இரண்டு

பின்னிணைப்பு எண் 3

கம்பராமாயணம் (யுத்த காண்டம்) யாப்பமைதி
விருத்தப்பாவகைகள் – வாய்பாடு – பாடல் எண்கள்
(வை.மு.கோ.உரை)

1. முச்சீர் வஞ்சிவிருத்தம்:

'மா + விளம் + விளம்'

பாடல்கள்: 1334 முதல் 1344 வரை   ஆக 11 பாடல்கள்

2. நாற்சீர்க் கலிவிருத்தம்:

1) விளம் + விளம் + மா + விளம்

பா: 13-58; 78-93; 187-208; 307-312; 314-407;
461-493; 569-594; 620-634; 1063-1088;
1297-1331; 1473-1536; 1674-1682; 1795-1805;
1979-2000; 2283-2300; 2431-2447; 2718-2763;
2934-2959; 3427-3444; 3725-3350; 3810-3827;
3895-3904; 3968-3972; 3976-4017; 4166-4201;
4242-4254; 4256-4278.

2) மா + விளம் + விளம் + விளம்

பா: 645-690; 730-756; 958-1062; 1277-1296;
2074-2114; 3145-3178; 3378-3396; 3487-3570;
3686-3712; 3828-3864; 3913-3958; 4124-4142;
4149-4165.

3) விளம் + விளம் + விளம்(காய்) + மா

பா: 59-77; 691-704; 846-864; 2256-2281;
2814-2837; 3641-3667; 3751-3761.

4) மா + மா + மா + மா

பா: 234-248; 1683-1764; 2320-2357;
2633-2644; 2905-2933; 3448-3472.

5. மா + விளம் + மா + விளம்
   பா: 2764-2772

6. காய் + காய் + காய் + காய் (மா)
   பா: 1273-1274; 1573-1581

7. விளம் + விளம் + விளம் + விளம்
   பா: 1806-1816

8. காய் + காய் + காய் + காய் (விளம் அல்லது மா)
   வெண்டளை பெற்று வருவன
   பா: 1659-1673; 1914-1935; 1945-1952; 3952.

9. மா + காய் + மா + காய்
   பா: 287-306; 3413-3426

10. மா + விளம் + விளம் + (மா + மா) + மா
   பா: 220-233; 805-830 ஆக பாடல்கள் 1843

3. ஐஞ்சீர்க்கலித்துறை (ஐஞ்சீர்க்கலிவிருத்தம்)

1) மா + விளம் + விளம் + விளம் + மா
   பா: 111-186; 313; 494-568; 1143-1183; 1186-1218; 1426-1472; 2301-2319; 2448-2505; 2556-2597; 3215-3301; 3493-3532; 3609-3640; 3762-3791; 4018-4079; 4101-4110; 4114-4115; 4122-4123.

2) மா + மா + விளம் + மா + காய் (4 மா - 1 காய்)
   பா: 2598-2614; 3445-3447; 3543-3563; 3792-3809.

3) நேர் 14, நிரை 15 (3 விளம் அல்லது காய் 2 மா (1 காய்) அல்லது மா) + மா + கனி (காய்) + மா + மா.
   பா: 831-835; 1953-1978; 1400 ஆக பாடல்கள் 748

4. அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்:

1) விளம் + மா + மா + விளம் + மா + மா

பா: 249-286; 412-460; 595-619; 635-644; 705-729; 757-804; 865-957; 1089-1118; 1184-1185; 1219-1262; 1275-1276; 1332-1333; 1345-1425; 1582-1658; 1855-1913; 1935-1944; 2040-2073; 2115-2194; 2219-2252; 2253-2255; 2282; 2358-2430; 2513-2555; 2645-2678; 2996-2717; 2773-2813; 2838-2904; 2960-2991; 3054-3090; 3101-3141; 3143-3144; 3179-3214; 3302-3330; 3474-3484; 3486-3492; 3533-3547; 3588-3608; 3668-3685; 3873-3886; 3969-3698; 3973-3975; 4080-4099; 4111-4113; 4116-4121; 4202-4241; 4255; 4257-4277; 4279-4358.

2) காய் + காய் + காய் + காய் + மா + மா

பா: 408-411; 2679-2695; 3356-3360; 3564-3569; 3865-3872; 3887-3894; 3905-3911; 4143-4148.

3) விளம் + விளம் + விளம் + மா + மா

பா. 94-110; 3396-3412

4) மா + மா + காய் + மா + மா + காய்

பா: 1-12; 2615-2632; 3142

5) மா + விளம் + விளம் + விளம் + விளம் + விளம் + காய்

பா. 209-219; 1537-1572

6) விளம் + விளம் + காய் + விளம் + விளம் + காய்

பா:3091-3100

7) விளம் + விளம் + விளம் + விளம் + விளம் + விளம்

பா: 3473

ஆக பாடல்கள் 1676

5. <u>எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்</u>

1. மா + மா + மா + மா + மா + மா + விளம்

பா: 1263-1266; 3331-3355

2. காய் + மா + காய் + மா + காய் + மா + மா

பா: 2195-2218

3. மா + காய் + மா + காய் + மா + காய் + விளம்

பா: 2013-2039

ஆக: 80 பாடல்கள்

இராமசரிதம் - யாப்பமைதி

1) ஆக 164 படலங்களில் 3,6,11,15,21,28 - (6) இவை அடிதோறும் நாற்சீர் பெற்றுவரும் கலிவிருத்தமாம். ஐஞ்சீர் கலிவிருத்தம் (கலித்துறை) 105-ம் மற்றவை எல்லாம் ஆறும், ஏழும், எட்டும், பத்தும் உள்ள ஆசிரியவிருத்தங்களாகும்

2) அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம் (ஆறு ஈரசைச்சீர் பெறுவன)
படலங்கள்: 2,7,10,14,18,20,22,25,26,27,29,34, 36, 38, 40, 43, 45, 49, 52, 56, 61, 65, 68 70, 73, 75, 78, 82, 95, 102, 107, 111, 114, 120, 123, 126, 129, 132, 136, 142, 145,148, 151, 155, 160

(ஈரசையும் மூவசையும் கலந்து வருவன)

படலங்கள்: 5, 8, 9, 12, 19, 24, 32, 46, 47, 60, 62, 64, 66, 71, 72, 74, 76, 86, 88, 104, 106, 122, 140, 149, 156,162.

3) எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்
படலங்கள்: 17, 30, 33, 39, 54, 57, 91, 94, 96, 99, 101, 103, 108, 109, 118, 121, 124, 125, 130, 133, 139, 141, 143, 144, 150, 154, 158, 163 (குறிப்பு: சிலயிடங்களில் அடிகளில் அறுசீர் பெற்றும் வருகின்றன)

4) எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தம்
படலங்கள் (எட்டு ஈரசைச்சீர் பெறுவன)
23, 44, 51, 55, 69, 84, 90, 92, 115, 135, 137, 138.
(ஈரசைச்சீரும் மூவசைச்சீரும் கலந்து வருவன)
படலங்கள்: 1, 13, 31, 35, 37, 41, 42, 48, 50, 53, 58, 67, 77, 79, 80, 81, 83, 87, 97, 98, 100, 113, 116, 119, 127, 128, 131, 134, 147, 152, 153, 159, 161, 164.

5) பத்து சீர்பெற்றுவரும் ஆசிரிய விருத்தம்

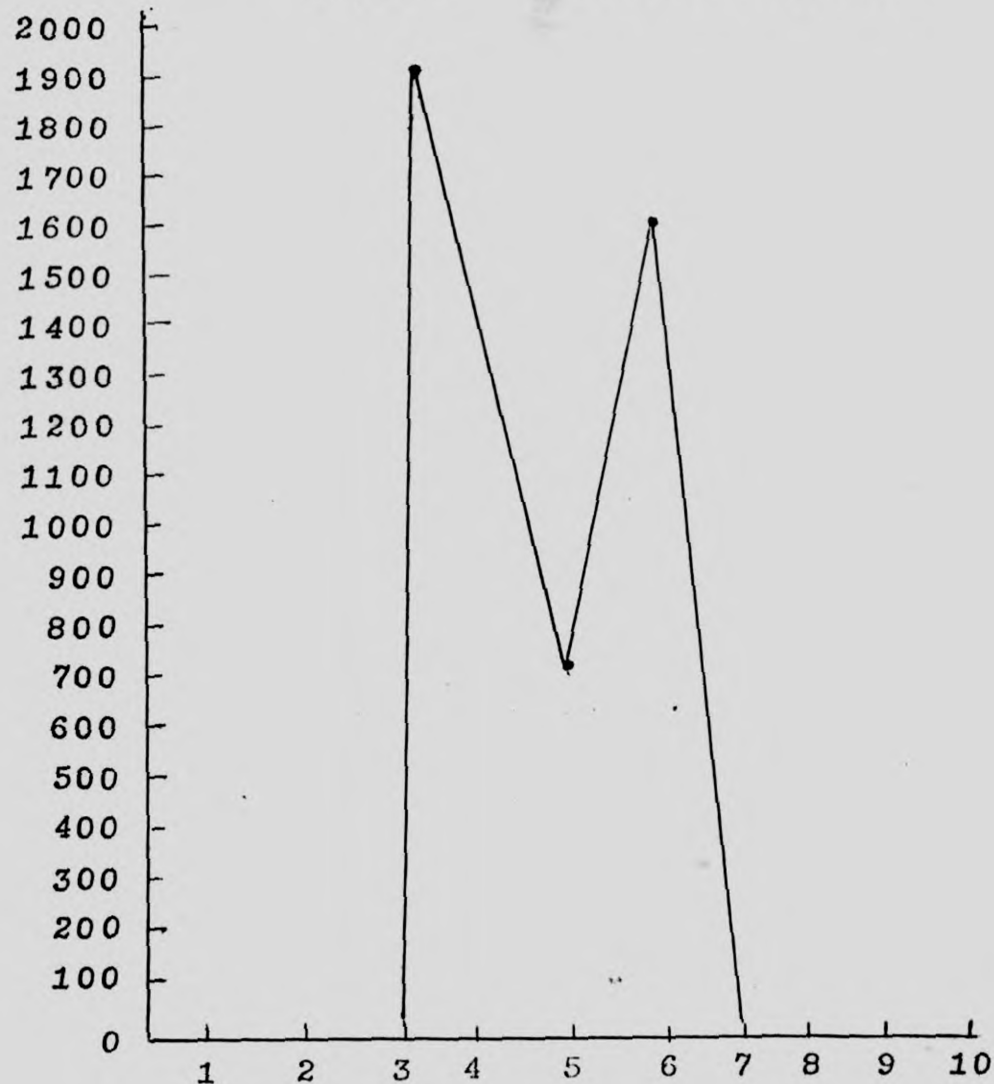
படலங்கள்: 98, 128 (8/10)

6) பன்னிரண்டு சீர்பெற்றுவரும் ஆசிரிய விருத்தம்

4, 16, 59, 63, 85, 89, 93, 110, 112, 117, 146, 157.

கம்பராமாயணம் (யுத்த காண்டம்)
விருத்தவகை

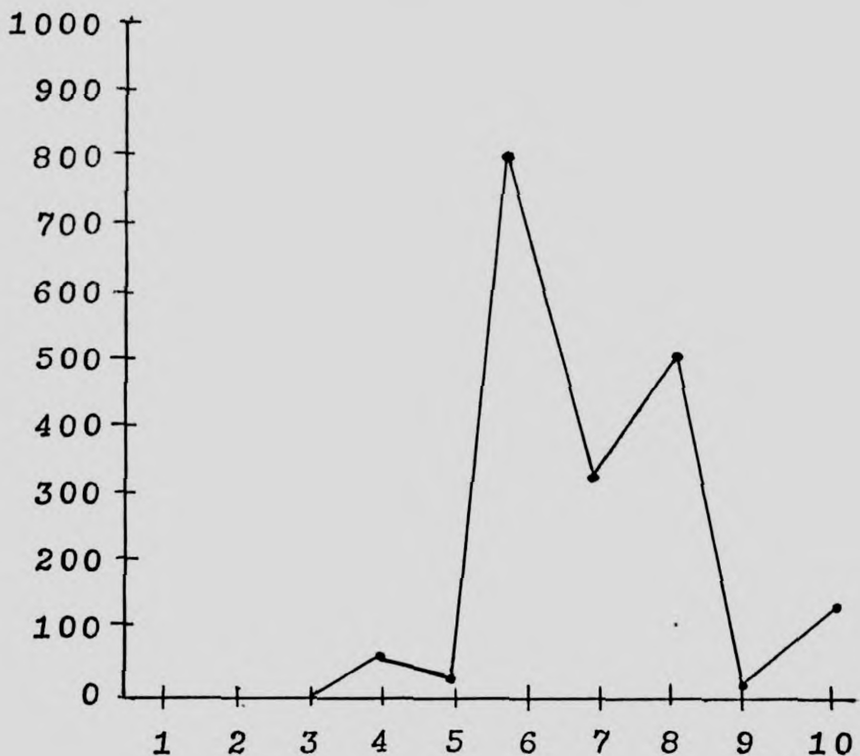
1.	முச்சீர் வஞ்சி விருத்தம்	11
2.	நாற்சீர்க்கலிவிருத்தம்	1843
3.	ஐஞ்சீர்க்கலிவிருத்தம்	748
4.	அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்	1676
5.	எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்	80
6.	எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்	-
7.	பதின்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்	-
	ஆக	4358

<u>இராமசரித விருத்தவகை</u>

1.	முச்சீர் வஞ்சி விருத்தம்	-
2.	நாற்சீர் கலிவிருத்தம்	66
3.	ஐஞ்சீர் கலிவிருத்தம் (கலித்துறை)	11
4.	அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்	777
5.	எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்	310
6.	எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்	519
7.	பதின்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்	131
	ஆக	1814

வரைபடம் இராமசரித விருத்தவகை

0 - 10 : விருத்தவகை

0 - 1000 : பாடல் எண்ணிக்கை

பின்னிணைப்பு எண் 4

கம்பராமாயணம் - யுத்தகாண்டம்

மக்கள் பெயர்கள்

குறிப்பு: முதல் எண் படலத்தையும்
இரண்டாம் எண்(கள்) செய்யுளெண்ணையும் சுட்டும்

(அ)

பின்னிணைப்பு எண் 5

இராமசரிதம் – மக்கள்பெயர்கள்

(முதல் எண் படலத்தையும், இரண்டாம் எண் செய்யுள் எண்ணையும் குறிக்கும்)

பின்னிணைப்பு எண் 6

3. கம்பராமாயணம் — யுத்தகாண்டம்

இடப்பெயர்கள்

குறிப்பு: போர் நிகழ்ச்சிகளுடன் தொடர்புடைய இடப்பெயர்கள் தரப்படுகின்றன (முதல் எண் படலத்தையும் இரண்டாம் எண் பாடலையும் குறிக்கும்)

அந்தகன் புரி
19:13

அமரர்கோநாடு
29:13

அயோத்தி
13:14
25:27,28,30,79
27:50
37:321
39:13

அயோத்தி மூதூர்
25:36

அளகை
5:56

ஆடகக்கிரி
6:4

ஆடக்குன்று
10:29

இஞ்சிமாநகர்
21:36

இலங்கை
2:20
5:19,26,67,118
8:34
15:340
16:24
21:103,30:16

இறலியப்பெருந்தீவு
29:18

இறைக்குன்று
32:35

ஈமநாடு
5:44

உதய மண்டிலம்
31:8

ஊதயக்குன்று
11:1

ஏமகூடம்
23:24,26

கங்கை
2:10

கந்தமாதனம்
19:15

கந்தருப்பநகர்
15:91

கயிலை
30:94

கனகக்கிரி
21:117

காந்தருப்பம்
30:112

கிலியமைபுவனம்
15:16

குயமகன் திகிரி
30:165

கோசலம்
30:102
39:27

சாகத்தீவு
29:10,16

சித்திரகூடம்
37:181,192,276

சிருங்கப்பேரி
39:31

சேமக்குன்று
18:78

தருவனம்
11:9
17:266
23:50

பின்னிணைப்பு எண் 7

இராமசரிதம்

இடப்பெயர்கள்

கம்பராமாயணம் - இராமசரிதம் மக்கள் பெயர்கள் ஒப்பீட்டுச் செவ்வகங்கள்

கம்பராமாயணம்

மக்கள் பெயர்கள்

அ) தனிப்பெயர்:

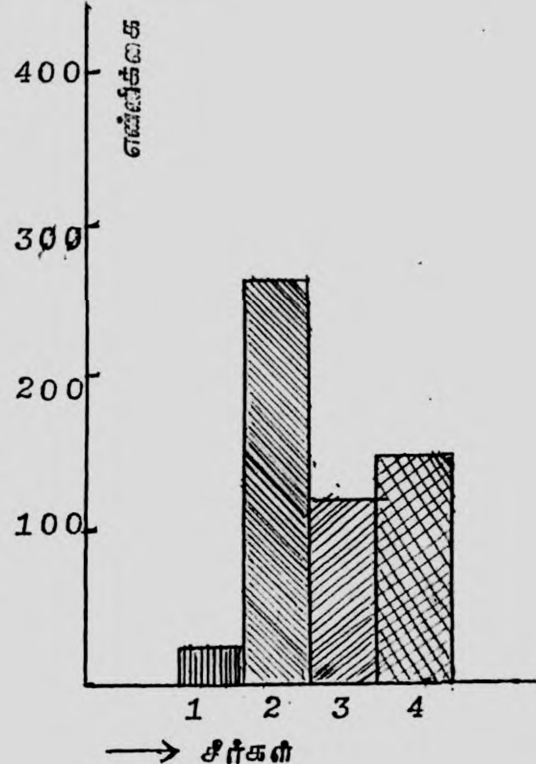
1. ஓரசைச்சீர்ப் பெயர்கள் 7
2. ஈரசைச்சீர்ப் பெயர்கள் 253

ஆ) கூட்டுப்பெயர்:

3) மூவசைச்சீர்ப் பெயர்கள் 106

4) நாலசைச்சீர் (இருஈரசையால் வருவன) பெயர்கள் 116

ஆக 482

இராமசரிதம்

மக்கள் பெயர்கள்

அ) தனிப்பெயர்:

1) ஓரசைச்சீர் பெயர்கள் 18

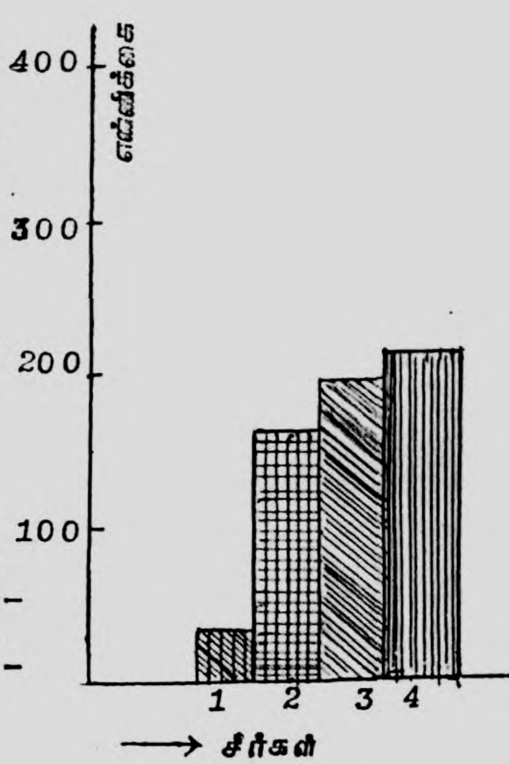
2) ஈரசைச்சீர்ப் பெயர்கள் 165

ஆ) கூட்டுப்பெயர்:

3) மூவசைச்சீர்ப் பெயர்கள் 202

4) நாலசைச் சீரும் அதற்கு மேலும்வருவன (இரண்டு அசைகள் சேர்த்து) 206

ஆக 591

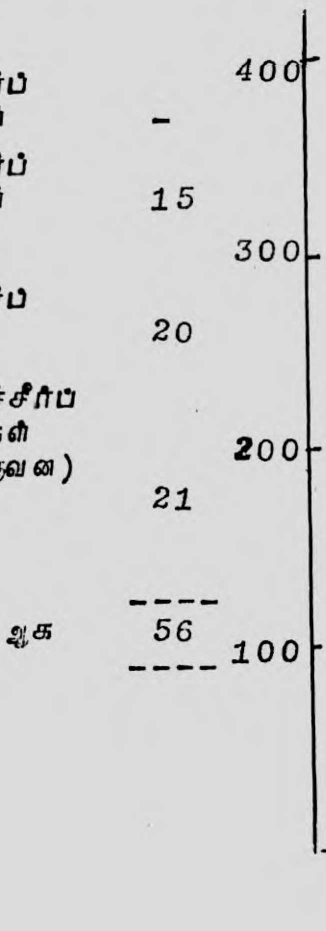
கம்பராமாயணம் - இராமசரிதம் இடப்பெயர்கள் ஒப்பீட்டுச் செவ்வகங்கள்

கம்பராமாயணம்

இடப்பெயர்கள்:

தனிப்பெயர்:

1) ஓரசைச்சீர்ப் பெயர்கள்	-
2) ஈரசைச்சீர்ப் பெயர்கள்	15
கூட்டுப்பெயர்:	
3) மூவசைச்சீர்ப் பெயர்கள்	20
4) நாலசைச்சீர்ப் (இருஅசைகள் சேர்ந்துவருவன) பெயர்கள்	21
ஆக	56

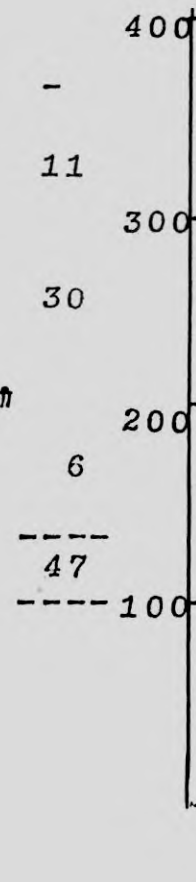

இராமசரிதம்

இடப்பெயர்கள்

தனிப்பெயர்:

1) ஓரசைச்சீர்ப் பெயர்கள்	-
2) ஈரசைச்சீர்ப் பெயர்கள்	11
கூட்டுப்பெயர்	
3) மூவசைச்சீர்ப் பெயர்கள்	30
4) நாலசைச் சீர்ப்பெயர்கள் (இருசீர்களால் இயன்றவை)	6
	47

இயல் 4

பின்னிணைப்பு எண் 8

கம்பராமாயணம் - இராமசரிதம் : போர் வீரர் பங்கு

போர்	கம்பராமாயணம்		இராமசரிதம்	
	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவுகள்	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவு
இலங்கை முற்றுகை :			மதில்போர் :	
1) மதில் போர்	வானரர்படை அரக்கர்படை (சதுரங்கசேனை) சுக்கிரீவன்	அகழி தூர்த்தல் அரக்கர் பெருமளவு ஆக அழிதல்	வானரர்படை × அரக்கர் படை	அகழி தூர்த்தல்
2) வடக்குவாயில் போர்	வச்சிரமுட்டி × சுக்கிரீவன் அரக்கர்கள் × "	வச்சிரமுட்டி இறத்தல் அரக்கர் அழிவு	கிழக்குவாயில் நீலன், துவிதன், மைந்தன் × அநேகாயிரம் அரக்கர்படை	அரக்கர்படை அழிதல்
3) கிழக்குவாயில் போர்	நீலன் × அரக்கர்கள் இடும்பன் × கும்பானு (கரடி) நீலன் × பிரகத்தன் அரக்கர் படை 17 வெள்ளம் குரங்குப் படை	அரக்கர் பின்னடைதல் தேர், சிலை - இழத்தல் கும்பானு இறத்தல் பிரகத்தன் இறத்தல்	தெற்குவாயில் சுசேன் முதலிய ஐவர் அங்கதன் அரக்கர்படை மேற்குவாயில் : அனுமன், பிரகதன் பிரசாதி × அரக்கர்படை	அரக்கர்படை அழிவு அரக்கர்படை அழிவு
4) தெற்குவாயில் போர் :	சுபாரிசன் × அங்கதன்	சுபாரிசன் இறத்தல்	வடக்குவாயில் : அமலன், காகுத்தன் லட்சுமணன் × அரக்கர்படை	இராவணன், சுக்கிரீவனிடம் தூதுவிடல்
5) மேலைவாயில் போர்	துன்முகன் × அங்கதன் அரக்கர் சேனை × வானரர் சேனை	துன்முகன் அழிவு இராவணன் போர்க் கோலம்பூணல்		இராமன் அங்கதனைத் தூதாகவிடுதல் பயனின்றி இருபடையும் பெரும்போருக்குத் தயாராதல்

போர்	கம்பராமாயணம்		இராமசரிதம்	
	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவுகள்	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவு
முதல்போர்: (வடக்குவாயிலில்)	இருசேனைகள் கை கலத்தல் இராவணன் × சுக்கிரீவன் அனுமன் × இராவணன் இராவணன்×இலக்குவன் இராமன் × இராவணன் அரக்கர் படைக்கலம் ×அனுமன் இராமன் × இராவணன் (தனிப்போர்)	அசுரர் படை அழிவு இலக்குவன் 10 வில் அறுத்தல் பிரமன் அயர்தல் (வேலால்) அனுமன் எடுத்துச் செல்லல் 7–க்கு 7.உம் 10–க்கு 5–உம் அம்புவிடல் அனுமன் சலித்தல் சிலையறுத்தல் குடைகொடி, தேர் மகுடபங்கம் இராமன் அறிவுரை 'இன்றுபோய் நாளை வா'	இருசேனைகள் கைகலத்தல் அங்கதன் × இந்திரசித்து சம்புமாலி × அனுமன் சுக்கிரீவன் × அபிப்பிராயதன் அசனிபிரபன் × துவிந்திரன் நீலன் × நிகும்பன் மைந்தன் × வச்சிரமுட்டி தம்பாதி × பிரசங்கன் வீடணன் × மித்திருகன் இலக்குவன் × விருபாட்சன் இராமன் × {சுப்தக்கனன் {யக்ஞகோபன் {அக்கினிகேது {இரசுமிகேது பனசன் × வித்தியுச்சுக்குவன் நளன் × பிரதாபன் " × யசமதரு " × மகாபாச்சுவான் இந்திரசித்து × இராம–இலக்குவர் வானரவீரர் பலர்	அரக்கர்களை ஒவ்வொருவராக வீழ்த்துதல் இரவுப்போர் தொடர்ந்து நடத்தல் நாகபாசத்தால் கட்டுண்டு வீழ்தல் இராவணன் மகிழ்ச்சி சீதை விமானத்தில் களம் கண்டு வருந்துதல்

போர்	கம்பராமாயணம்		இராமசரிதம்	
	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவுகள்	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவு
			அனுமன் × தும்ராக்கன் அங்கதன் × விசித்ரதபிட்டிரன்	கருடன் வர எல்லோரும் உயிர்த்தெழுதல் இராவணன் நாகபாசவிடுதலை அறிந்து தூம்ராக்கனைப் படையுடன் அனுப்புதல்
			அகம்பன் × நளன் " × மைந்தன் " × குமுதன் " × அனுமன்	தூம்ராக்கன் இறத்தல் தெற்குவாயில் – அரக்கன் தலையறுபடுதல்
				அகம்பன் பின்னடைதல் அகம்பன் வீழ்தல் இராம–இலக்குவர் புகழ்தல்
படைவீரர் போர்	குறிப்பு: கம்பனின் பின்னர்வரும்		படைவீரர் போர்	மறுநாள் போர்
			வானரர் × அசுரர்போர் பிரகத்தன் × வானரர் திவிவாதி × " நந்தாகாதி × " சமுன்னதன் × " சகிவன்மார் × " மகாநாதன் × "	இராமன் படைவீரன் பிரகத்தனை அறிதல் பிரகத்தை வானரர் படையை ஓடச்செய்தல் சாம்பவன் இறத்தல் கும்பன் இறத்தல்
			மகாநாதன் × சாம்பவன் மைந்தன் × கும்பன் நீலன் × பிரகத்தன்	பிரகத்தன் இறத்தல் இராவணன் போருக்கு வருதல்

	கம்பராமாயணம்		இராமசரிதம்	
	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவுகள்	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவுகள்
			இராவணன் × சுக்கிரீவன் இராவணன் × அநுமன் இராவணன் × நீலன் இராவணன் × நீலன் இராவணன் × இலக்குவன்	சுக்கிரீவன் சலித்தல் அநுமன் விழுதல் இராவணன் கொடி, வில் முடி அழித்தல் நீலன் வீழ்தல் வீழ்ந்த இலக்குவனை அநுமன் எடுத்துச் செல்லல். இராமன் சூளுரை
			இராமன் × இராவணன் இராவணன் × அநுமன் இராமன் × இராவணன்	ஒருவரோடு ஒருவர் நெடிது அம்பெய்தல் அநுமன் உடலில் அம்பேற்றல் இராவணன் கொடி, வில் பொடியாதல் இராமன் சூளுரை – மணிமகுடத்தை வீழ்த்துதல்
கும்பகருணன் போர்	கும்பகருணன் × நீலன் கும்பகருணன் × அங்கதன் கும்பகருணன் × அநுமன் கும்பகருணன் × இலக்குவன் அரக்கர்படை × வானரர் படை கும்பகருணன் × சுக்கிரீவன் இராமன் × கும்பகருணன்	இராவணன் கும்பகருணனைப் படையுடன் அனுப்பல் மற்போரில் நீலன் தளர்தல் அங்கதன் தோற்றல் அப்பால்போதல் குரங்குச்சேனை அழிதல் இலக்குவனைக் கும்பகருணன் புகழ்தல் சுக்கிரீவன் விழுதல் சுக்கிரீவனால் காதும் மூக்கும் இழத்தல் கும்பகருணன் கை, கால்–அழுபடல் தலை கடலில் மூழ்கல்	(கும்பகருணன் போர்) துவித்ன் × வானரர் கும்பகருணன் × அங்கதன் கும்பகருணன் × அநுமன் கும்பகருணன் × சுக்கிரீவன் இராமன் × கும்பகருணன்	கும்பகருணனைப் படையுடன் இராவணன் அனுப்புதல் வானரர்படை ஓடுதல் அநுமன் சூலத்தால் விழுதல் உணர்தல் சுக்கிரீவன் களைத்து விழுதல் கும்பகருணன் எடுத்துச்செல்லுதல் உணர்வு பெற்ற சுக்கிரீவன் கும்பகருணன் மூக்கும் காதும் இழத்தல் இராமனால் சக்கரன் கணையால் தலையை அறுத்தல் கும்பகருணன் இறத்தல் – இராவணன் அவலம்
			பனசன் × உன்மத்தன் நராந்தகன் × அங்கதன் தேவாந்தகன் × அங்கதன் மகோதரன் × அங்கதன் திரிசிரன் × அங்கதன் " × அநுமன் } துணை " × நீலன் } திரிசிரன் × அநுமன் (வாள்போர்) மகோதரன் × நீலன் மகாபார்ச்சுவன் × ரிசபன்	உன்மத்தன் தலையறுபடல் நராந்தகன் இறத்தல் மகோதரன் ஓடுதல் தேவாந்தகன் இறத்தல் வானரப்படை ஓடுதல் திரிசிரன் இறத்தல் அசுரன் வீழ்தல் மகாபார்ச்சுவன் அழிதல் அதிகாயன் போருக்குத்தயாராதல்

போர்	கம்பராமாயணம்		இராமசரிதம்	
	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவுகள்	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவுகள்
அதிகாயன் போர்	வானரர் × அசுரர்			
	தாருகன் × இலக்குவன்	இலக்குவன் அயரல்		
	காலன் × "	அதிகாயன் வீரவாதம்	அதிகாயன் × வானரர்	பிரமாத்திரத்தால் அதிகாயன் இறத்தல்
	குலிசன் × "		அதிகாயன் × இலக்குவன்	அதிகாயன் தலையை எடுத்து இராமன் திருமுன் வைத்தல்
	காலசங்கன் × "			
	மாலி × "			
	மருத்தன் × "			
	அதிகாயன் × அநுமன்	பிரமாத்திரத்தால் கவசம் கீற		
	திரிசிரசு × அநுமன்	அதிகாயன் வீழ்தல்		
	இலக்குவன் × அதிகாயன்			
	நராந்தகன் × அங்கதன்	படைவீரர்கள்		
	போர்மத்தன் × நீலன்	அரக்கர்கள்		
	வயமத்தன் × இடபன்	ஒவ்வொருவரும் அழிதல்		
	கும்பன் × சுக்கிரீவன்			
	நிகும்பன் × அங்கதன்			
இந்திரசித்து போர்	நாகபாசம்:		இந்திரசித்து போர்	வேள்வி செய்து போர்க்களம் வருதல்
	சுக்கிரீவன் × இந்திரசித்து	கும்பகருணன் விழ	இந்திரசித்து × வானரர்படை	
	அநுமன் × அசுரர்	இந்திரசித்து சபதம்	வானரர்படை —× (அங்கதன், அநுமன், கோமுகன், சதபலி, கும்பன், தம்பன் சோதிர்முகன், வித்திடிரன், சுமுகன், துர்முகன்) —	வானரர்படை ஓடுதல்
	அங்கதன் × "			
	நீலன் × இந்திரசித்து			
	குமுதன்) ×வானரர் படை இடபன்) சாம்பவன்) பனசன்) மயிந்தன்)	அநுமன் தேர் அழித்தல்		
		இரவு மாயையால் இந்திரசித்து பொருதல் நாகபாசம் பிணைத்தல்	இராமஇலக்குவர் × இந்திரசித்து	இராம இலக்குவர் வானரர் படை பிரமாத்திரத்தால் விழுதல்
	தூம்ராக்கன்×மகாபார்ச்சுவன்	கருடன் வரவால் நாபாசம் விடுதல்		அநுமன் மருந்துமலையால் யாவரும் எழுதல்

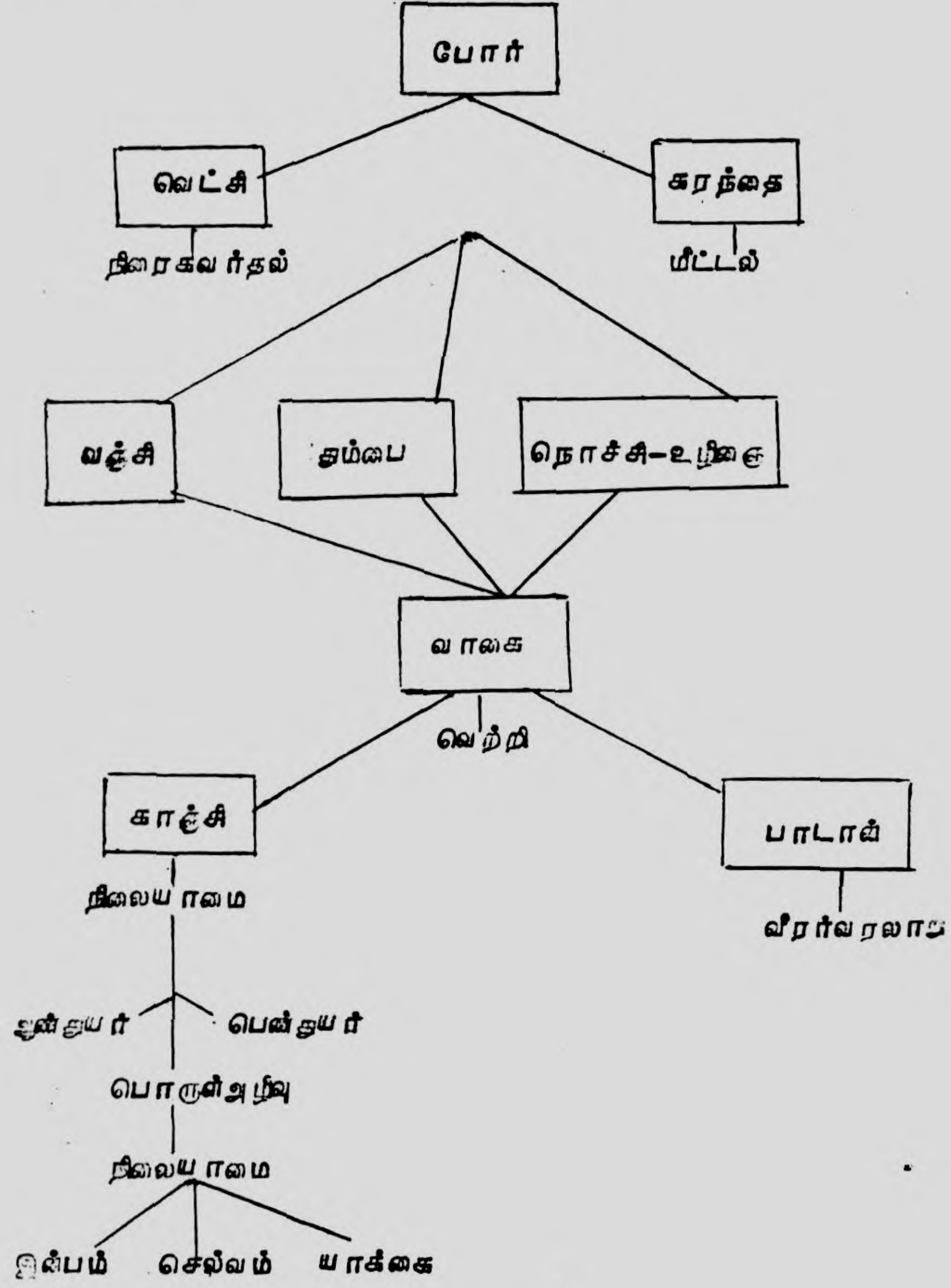
<table>
<tr><th rowspan="2">போர்</th><th colspan="2">கம்பராமாயணம்</th><th colspan="2">இராமசரிதம்</th></tr>
<tr><th>பங்குபெறுவோர்</th><th>போரின் முடிவுகள்</th><th>பங்குபெறுவோர்</th><th>போரின் முடிவுகள்</th></tr>
<tr><td>(இரவுபோர்)</td><td></td><td></td><td>கம்பனன் × வானரப்படை
சோணிதாக்கன் × அங்கதன்
பிரசங்கன் () × அங்கதன் +
யூபாக்கன் () × மைந்தன்
சோணிதாக்கன் × துவிதன்
கும்பன் × துவிதன், அங்கதன்
மயிந்தன் × அங்கதன்
கும்பன் × சுக்கிரீவன்
நிகும்பன் × அனுமன்
மகாபார்ச்சுவன் × இராமன்
இந்திரசித்து × அனுமன்
வானரர்படை × அசுரப்படை
இலக்குவன் × இந்திரசித்து
இந்திரசித்து × அனுமன்
" × வீடணன்
" × இலக்குவன்</td><td>வானரர் அழிவு
கம்பனன் இறப்பு
பிரசங்கன் தலைவீழ்தல்
சோணிதாக்கன்,
யூபாக்கன் இறத்தல்
அங்கதன் தளர்தல்
கும்பன் வீழ்தல்
நிகும்பன் தலை வீழ்தல்
மகாராட்சன் கராத்ஜமன் போருக்கு வருதல்
மகாபார்ச்சுவன் அழிதல்
இந்திரசித்தன் மாயை மைதிலியைப் போர்க்களம் கொணர்தல்.
இந்திரசித்து மறைதல்
நிகும்பலை வேள்வி வீடணன் அறிதல்
இந்திரசித்து தேரில் வீழ்தல் (ஓர் இரவு இரண்டு பகல் போர்)
இலக்குவன் நெற்றி பிளத்தல்
இந்திரசித்து ஐந்தாத்திரத்தால் தலையறுபடுதல்</td></tr>
</table>

போர்	கம்பராமாயணம்		இராமசரிதம்	
	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவுகள்	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவுகள்
IV. படைத்தலைவர் வதை	தாம்ராக்கன் × அனுமன் மகபார்சுவன் × அங்கதன் மாலி × நீலன் பிசாசன் × பனசன் சூர்யசத்ரு × சுக்கிரீவன் யக்ஞசத்ரு × இலக்குவன் வச்சிரதமிட்டிரன் × இடபன் " × இராமன்	அனுமன் தேரை அழித்தல் இலக்குவன் வில் முறித்தல் அங்கதன் தேரை எறிதல் இராமன் சூலம் அறுத்தல் இலக்குவன் தோளைவெட்டல் பிசாசன் இலக்குவனால் அழிதல் அனுமன் அரக்கனை அழித்தல்	கம்பனன் × அங்கதன் சோணிதாக்கன் × அங்கதன் பிரசங்கன் × அங்கதன் யூபாக்கன் × " சோணிதாக்கன் × மைந்தன் துவிதன் கும்பன் × அங்கதன், துவிதன் கும்பன் × சுக்கிரீவன் நிகும்பன் × அனுமன்	அங்கதன் சோணிதாக்கனை வாளால் வெட்டுதல் பிரசாங்கனின் தலையைக் கொய்தல் யூபாக்கனைத் துவிதன் அழித்தல் துவிதன் கும்பனை எதிர்த்தல் துவிதன் தளர்தல் சுக்கிரீவன் கும்பனைக் கொல்லுதல் அனுமனை நிகும்பன் தலை எடுத்தல்
. மகரக்கண்ணன் வதை	அரக்கர் × வானரர் மரக்கண்ணன் × இராமன் இராக்கதர்கள் × நளன் குருதிக்கண்ணன் சிங்கன் × பனசன்	சாரதியின் தலை அறுத்தல் தலைமேல் நின்று உதைத்தல் தேரை எடுத்து சிங்கன் மீது வீசுதல் மாயையால் வானரமெல்லாம் தன்னுரு ஆக்கல் வருணாத்திரம் பெய்து இரத்தம் வழி உண்மை இராமன் மகராக்கனைக் கொல்லல்	மகராக்கன் × இராமன்	மகராக்கன், இராமனிடம் எந்த ஆயுதம் எடுத்துப் போர் செய்ய வேண்டுமோ, அதனால் போர்செய்வோம் எனல் மகராக்கன் சூலம் எடுத்து எய்ய இராமன் அவனை அம்பபால் கொல்லுதல்

போர்	கம்பராமாயணம்		இராமசரிதம்	
	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவுகள்	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவுகள்
மூலபலவதை	நால்வகைச்சேனை × வானரச்சேனை இராமன் × மூலபலச்சேனை இராமன் × வன்னி	இராமன் நேர்படுதல் காந்தர்வாத்திரம் முற்றும் அழிவு ஒருங்கு திரண்ட எஞ்சிய படையை தேவாத்திரத்தால் அழித்தல் வன்னி அழிதல்	வானரர் × அரக்கர் இராவணன் × வானரர் விருபாக்கன் × சுக்கிரீவன் மகோதரன் × சுக்கிரீவன்	கடும்போர் இராவணன் அரக்கருடன் நிற்றல் சுக்கிரீவன் விருபாக்கன் யானையை வீழ்த்துதல் தலைமீது பாய்ந்து தாக்குதல் – விருபாக்கன் அழிதல் மகோதரன் தலையை சுக்கிரீவன் துண்டித்தல் மகாபார்ச்சுவன் வானரரைக் கொல்லுதல் அவன் மழுவால் தாக்க, முட்டியால் சுக்கிரீவன் கொல்லுதல்.
வேல் ஏற்றமை	அரக்கர் சேனை × குரங்குச்சேனை இராவணன் × இலக்குவன் " × வீடணன் " × இலக்குவன்	மோகனாத்திரம் பிஉஷ் ஜுவாலாத்திரம் இராவணன் வீடணனை எய்ய இலக்குவன் ஏற்றல் வானரர் களங் காணல் இலக்குவனை ஆற்றுதல்	இராவணன் × இலக்குவன் " × வீடணன் " × இலக்குவன் (பி.கு. இது பின்னர் கூறப்படுகிறது.)	

போர்	கம்பராமாயணம்		இராமசரிதம்	
	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவுகள்	பங்குபெறுவோர்	போரின் முடிவுகள்
இராவணன் வதை	இராமன் × இராவணன் மகோதரன் × இராமன்	சிவபெருமான் தேரை மாதலி ஓட்ட இராமன் இவர்தல் மகோதரன் இலக்குவனைத் தாக்கப்போதல் இராவணனுக்குத் நிமித்தம் அத்திரங்களுக்கு மறு அத்திரம் விடல் தலைகள் விழல் பிரம்மாத்திரத்தால் இராவணன் அழிதல்	இராமன் × இராவணன் இராவணன் × இலக்குவன்	இராவணன் போரிட இலக்குவன் வரவே அவனைத் தாக்குதல் 'இருவர் பொருதல் முறையல்ல' எனல் ஆசுராத்திரம் பாவகாஸ்திரம் பைசாகாத்திரம் கந்தர்வாத்திரம் இலக்குவன் வேல் ஏற்றல் மருந்துமலையால் குணமுறுதல் தேர்மீது நின்று பொருத இராவணன் தளர்தல் சூலம் அம்பால் அழிதல் நான்குநாள் போர், தலைகள் விழ, பிரமாத்திரத்தால் வீழ்தல்

போர் செயல்கள்

போர்
வெட்சி
கரந்தை
நிரைகவர்தல்
மீட்டல்
வஞ்சி
தும்பை
நொச்சி–உழிஞை
வாகை
வெற்றி
காஞ்சி
பாடாண்
நிலையாமை
வீரர்வரலாறு
ஆண்துயர்
பெண்துயர்
பொருள்அறிவு
நிலையாமை
இன்பம்
செல்வம்
யாக்கை

பண்டையப் படை வகுப்புப் பெயர்கள்

Names of Ancient Army Divisions

NAME பெயர்	CONSISTING OF அடக்கம்	CHARIOTS தேர்	ELEPHANTS யானை	CAVALRY குதிரை	INFANTRY காலாள்
1. பத்தி Padati	-----	1	1	3	5
2. சேனாமுகம் Senāmukam	3 பத்தி Padāti	3	3	9	15
3. குமுதம் Kumudam	3 சேனாமுகம் Senamukam	9	9	27	45
4. கணகம் Kaṇakam	3 குமுதம் Kumudam	27	27	81	135
5. வாகினி Vāhinī	3 கணகம் Kaṇakam	81	81	243	105
6. பிரளயம் Piralayam	3 வாகினி Vāhini	243	243	729	1215
7. சமுத்திரம் Samuttiram	3 பிரளயம் Piralayam	729	729	2187	3645
8. சங்கம் Sangam	3 சமுத்திரம் Samuttiram	2187	2187	6561	10935
9. அநீகம் Anikam	3 சங்கம் Sangam	6561	6561	19683	32805
10. அக்ரோணி Akrōṇi	3 அநீகம் Anikam	19683	19683	59049	98415
11. ஏகம் Ekam	8 அக்ரோணி Akrōṇi	157464	157464	472392	787320

NAME பெயர்	CONSISTING OF அடக்கம்	CHARIOTS தேர்	ELEPHANTS யானை	CAVALRY குதிரை	INFANTRY காலாள்
12. கோடி Kōḍi	8 ஏகம் Ekam	1259712	1259712	3779136	6298560
13. மாசங்கம் Māśangam	8 கோடி Koḍi	10077696	10077696	30233073	50388480
14. விந்தம் Vindam	8 மாசங்கம் Māśangam	80621568	80621568	241864704	403107840
15. மாகுமுதம் Makumudam	8 விந்தம் Vindam	644972544	644972544	1934917632	3224862720
16. பதுமம் Padumam	8 மாகுமுதம் Mākumudam	5159780352	5159780352	15479341056	25798901760
17. நாடு Nāḍu	8 பதுமம் Padumam	41278242816	41278242816	123834728448	206391214080
18. மாகடல் Mākaḍal	8 நாடு Nāḍu	330225942528	330225942528	990677827584	1651129712640
19. வெள்ளம் Vellam	8 மாகடல் Mākaḍal	2641807540224	2641807540224	7925422620672	13209037701120

பல்தரப் படைகள் பதினாறு

Sixteen Varieties of Army

1. மூலப் படை = தினம் பயிற்சி செய்து கொண்டு நெடுங்காலமாக நிலைத்துள்ள சேனை.
2. உரிமைப் படை = மானியம், உண்பளம் பெற்று அதன் காரணமாகப் போர் நேர்ந்த காலத்து அரசனுக்காகப் போரிடும் சேனை.
3. கூலிப் படை = போர்க்காலத்தில் மட்டும் கூலிக்காகப் பணியாற்றும் சேனை.
4. துணைப் படை = நட்புக் காரணமாகப் போரில் உதவும் சேனை.
5. அமயப் படை = அவசர நிலையில் சேர்க்கப்படும் சேனை. இது புதுப்படை எனவும் படும்.
6. வன் படை = நாட்டுப்பற்றால் ஏற்பட்ட மன எழுச்சி காரணமாக அமையும் சேனை.
7. பயிற்சிப் படை = போர்ப் பயிற்சி கற்ற சேனை.
8. பயிற்சியில் படை = பயிற்சி பெறாத – உணர்ச்சியுள்ள மைந்தர் கூட்டம்.
9. குழுப் படை = மன்னரால் அமைந்த தலைவனை உடைய சேனை.
10. தனிப் படை = தலைவனை இன்றித் தாமாகவே இயங்கும் சேனை.
11. கருவிபெறு படை = அரசனால் வழங்கப்படும் போர்க் கருவிகளைப் பெற்று விளங்கும் சேனை.
12. தற்கருவிப் படை = தத்தம் போர்க் கருவிகளைக் கொண்டு பொருதும் சேனை.
13. ஊர்திப் படை = காவலனால் தரப்பட்ட வாகனங்களில் ஏறிப் போர் புரியும் சேனை.
14. தன் ஊர்திப் படை = தத்தம் வாகனங்களில் ஏறிப் போர் புரியும் சேனை.
15. கானப் படை = வேடர் முதலிய வன மக்களைக் கொண்ட சேனை.
16. பகைவிடு படை = பகைவனை விட்டு வந்து தம்பால் கூடிய சேனை.

இருநிலைப் படை
TWO KINDS OF ARMY

1. அகப் படை Akhap paḍai — Internal Defensive Force
2. மறப் படை Maṛap paḍai — Expeditionary Force

படை வகை நான்கு
FOUR KINDS OF ARMY

1. காலாள் படை Kūlāl paḍai — Infantry
2. பரிப் படை Parip paḍai — Cavalry
3. யானைப் படை Yaṇaip paḍai — Elephant Brigade
4. தேர்ப் படை Tērp paḍai — Chariots Brigade

படை வகுப்பு நான்கு
FOUR DIVISIONS OF ARMY

1. அணி Aṇi — Order of an army
3. ஒட்டு Oṭṭu — Division of an army
4. யூகம் Yūkam — Strategic formation of an army for bo

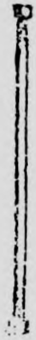
படை உறுப்பு ஐந்து
FIVE KINDS OF ARMY

1. தூசி Thūsi — Vangurd
2. கூழை Kūḷai — Rearguard
3. நெற்றி Neṛṛi — Van of an army
4. கை Kai — Wings
5. அணி Aṇi — Columns

ஆதாரம்: கையேடு கலைக்காட்சிக்குழு
இரண்டாவது உலகத்தமிழ்க்கருத்தரங்கு மாநாடு
சென்னை 1968.

படைக்கலங்கள் சில

1

2

3

4

5

6

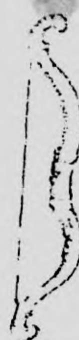

8

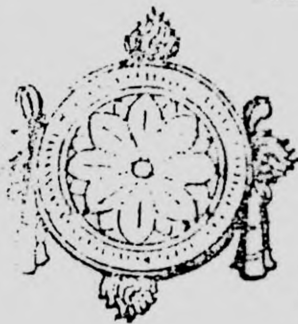

9

10

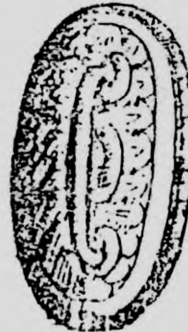

11

12

13

14

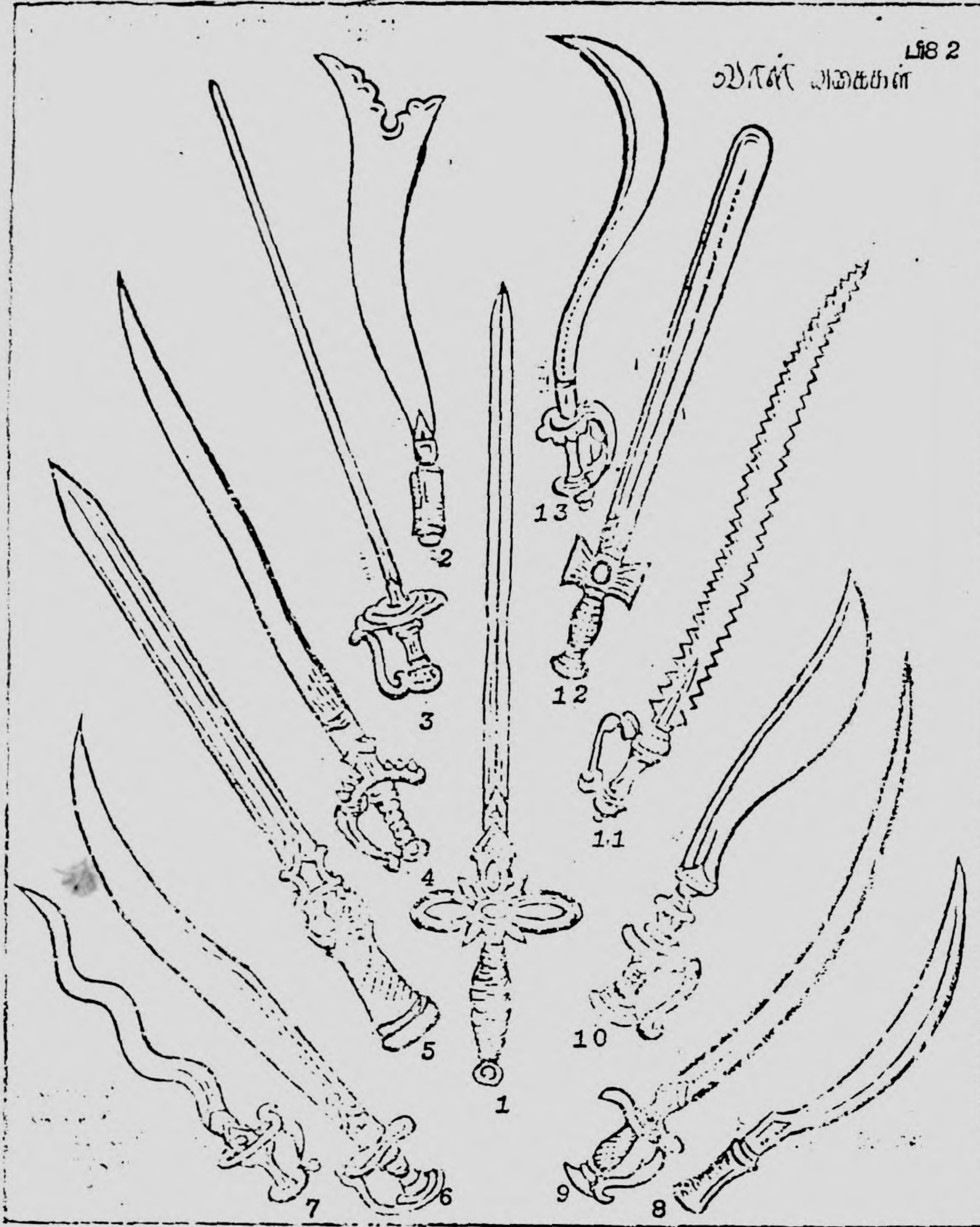

15

16

17

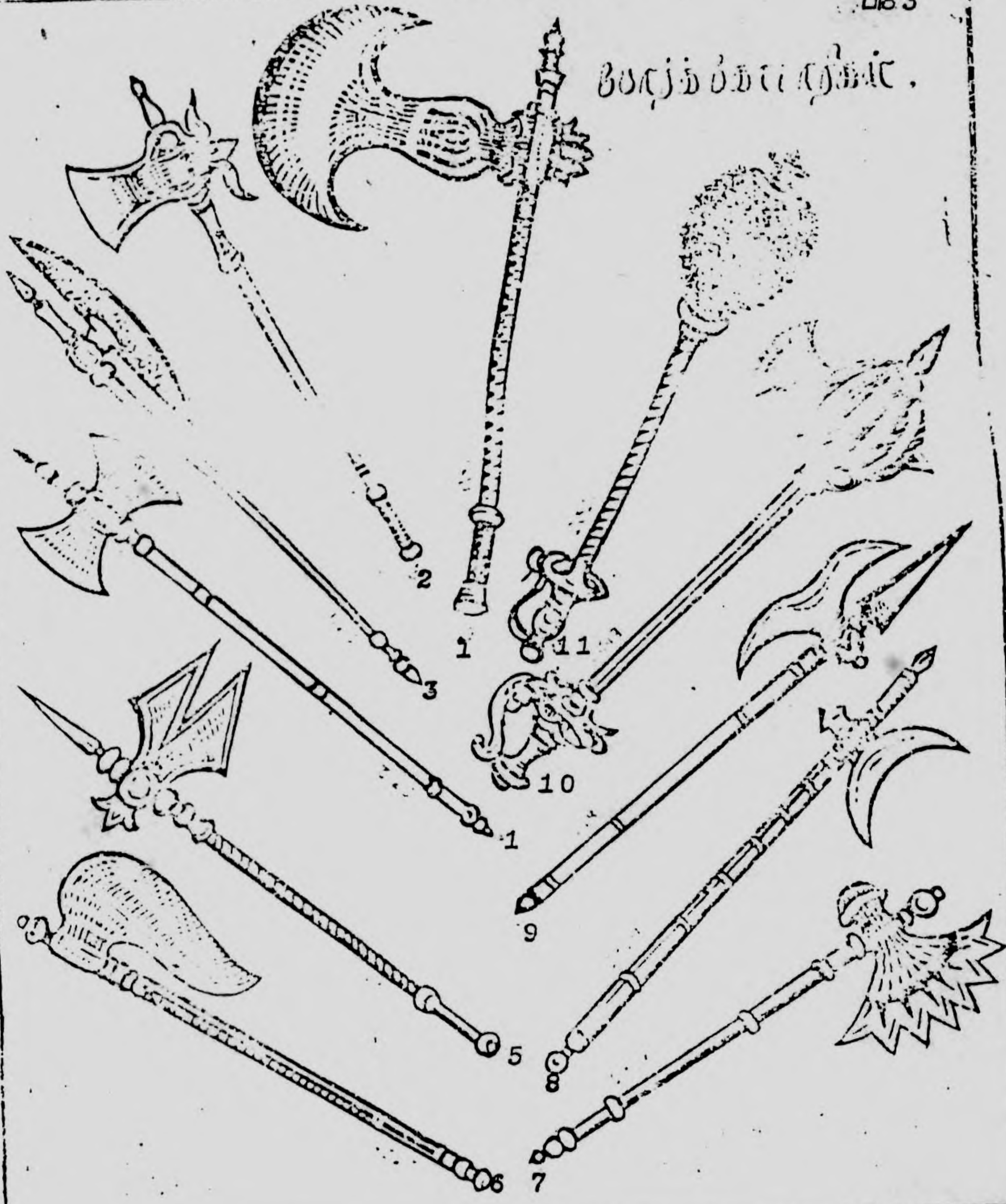

18

1. கொடி
2. உலக்கை
3. சக்தி
4. பரசு
5. மழு
6. நவியம்
8. கூடம்
9. கதை
10. நாகபாசம்
11. சூலம்
12. அம்பு
13. வில்
14. சக்கரம்
15. கத்தி
16. கேடயம்
17. எஃகம்
18. பாசம்

1. கொற்றைவாள
2. கொலைவாள்
3, 4, 12 உடைவாள்
5. கையுறைவாள்
6.10 கோடவாள்
7, 9, 11. ஈவாள்

நன்றி: செல்லைப்பல்கலைக்கழகம்

1, 3, 6 மழு
2, 4 நவியம்
5, 7 கணிச்சி
8, 9. பரசு
10, 11 கதை

நன்றி: சென்னை பல்கலைக்கழகம்

இயல் ஐந்து

பின்னிணைப்பு எண் - 7

போர் பற்றிய முக்கிய சொற்களின் பொருள் விளக்கம்

1. இகல் - பகை, போர், வலி என்னும் பொருளது
2. உறழ்வு - பகை, போர், செறிவு, மாறுபாடு எனப்படுவது
3. முரண் - மாறுபடுதல், முரணுதல்
4. திறல் - வலி, வெற்றி ஒளி
5. மறம் - வீரம், பகை, சினம், வலிமை
6. குழம்பு - சிறுபூசல், சிற்றரன்
7. பூசல் - குழப்பம், பகை, அடல்
8. ஒாட்டி - படை, கூட்டம், களம்
9. அமர் - போர், மதில், விருப்பு
10. நேர்தல் - எதிர்ப்படுதல், எதிர்த்தல்
11. கணையம் - வளைதடி, வாத்தியவகை, தண்டாயுதம்.
12. சமம் - போர்; ஒப்பாரோடு உடற்றல்
13. செரு - போர், பகை, மகிழ்ச்சி அகந்தை
14. பொருதல் - போர்செய்தல், மாறுபடுதல், போட்டியிடல்
15. மழவர் - இளம்வீரர், ஏற்றமிக்கவர்
16. மள்ளர் - **போரிடும் வீரர், விரைந்து தாக்குவோர்**
17. வயவர் - வலிமைசான்ற வீரர்
18. வீரர் - வென்றிகொள்வோர்
19. சிலை - முழங்கும் வில்
20. சாபம் - மூங்கிலால் ஆனவில்
21. கொடுமரம் - வளைந்த மரத்தாலான வில்
22. வல்வில் - வேலைப்பாடுடையவில்
23. கோதண்டம் - கோ + தண்டம், அரசனுக்குரியவில்
24. பகழி - பிளந்து அளிக்கும் அம்பு
25. வாளி - வளியென இயங்கும் அம்பு
26. கணை - திரண்டபிடியுடைய அம்பு
27. அம்பு - அழகிய பூ வடிவவுடையது
28. கவண் - தொலைநோக்கி எறியும் கருவி
29. வேல் - குத்துதற்கேற்ற வடிவது
30. எஃகம் - கூர்மையான வேல்

31. அயில் – கூர்த்த அம்பு

32. கைவேல் – கையால் கையாளுவது, தோமரம், குந்தம் போல்வன

33. சக்கரம் – திகிரி, நேமி, ஆழி போன்ற வட்டமானது

34. வாளீர் – ஆற்றல்மிகு தகட்டுக்கருவி

35. கொடுவாள் – சுடர்விடும் வாள் கொல்லும் தன்மையது

36. உடைவாள் – கைவாள், எப்போதுமிருப்பது

37. சூலம் – முத்தலை எழுசக்தி

38. ஈட்டி – இலக்குநோக்கி வீசும் கருவி

39. மழு – பரசு, கணிச்சி, பாலம் – என்பன

40. நவியம் – கோடரி, குந்தாலி

41. தண்டாயுதம் – தடியால் ஆனது கூர்மையான முனை பொருந்தியது.

42. ஆசு – கவசம் – தோலாலானது

43. கவசம் – மேலணி, எக்கத்தால் ஆனது

44. பாரம் – காக்கும் கருவி

கம்பராமாயணம் யுத்த காண்டமும் மலையாளம் இராமசரிதமும்
- ஓர் ஒப்பாய்வு

கேரளப் பல்கலைக்கழக பிஎச்.டி. பட்டத்திற்காக அளிக்கப்படும்
ஆய்வுக்கட்டுரை

ச. மீனாட்சிநாத பிள்ளை, எம்.ஏ.,பி.எட்.
(அரசு ஆசிரியர்பயிற்சிக் கல்லூரி
திருவனந்தபுரம்)

கேரளப் பல்கலைக்கழகம்
திருவனந்தபுரம்

முடிவுரை

0.0 கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம் - மலையாள இராமசரிதம் பற்றிய ஒப்பாய்வில் முகவுரை, இராமாயணக்கதைப்போக்கு, யாப்புவடிவங்கள், மக்கட் பெயரும் இடப்பெயரும், போர்த்தலைமைப் பாத்திரங்கள், போர்நெறிகளும் படைக்கலன்களும் ஆகியவை இடம்பெற்றன. முடிவுரையுடன் ஆய்வு நிறைவுறுகிறது. ஆய்வில் கண்ட முடிவுகளும், இத்துறை தொடர்பான எதிர்கால ஆய்வுக்குப் பரிந்துரைகளும் இங்குக் கூறப்படுகின்றன. ஒப்பாய்வின் வாயிலாக அறியப்படும் உண்மைகள் தொகுக்கப்பட்டு, மிகச் சுருக்கமாக இங்குத் தரப்படுகின்றன.

0.1 முகவுரையில், பொருளின் வரையறையுடன், ஒப்பாய்வின் முன்னோடிகளின் பெயர்களும், அவர்களின் ஆய்வில் உருவான நூற்களும், அவற்றில் அமைந்த பொருளும் தரப்பட்டன. இருமொழி இராமாயண ஒப்பீட்டு ஆய்வு பரிணமித்து வரும் திறன் சுட்டப்பட்டது. இவற்றால், ஒத்த க்கியத் தனித்திறன்களை அறிய முடிகிறது. ஒப்பாய்வுச் சிந்தனைக்கு இவ்வாய்வுகள் ஆர்வமூட்டுகின்றன.

0.2 கவிஞனும் காலமும் என்னும் சிற்றாய்வில் கம்பன் காலம் கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டு என நிறுவப்பட்டது. இவ்வாய்வுக்கு அரணாக விருத்தப்பாவகையின் வளர்ச்சிநிலை, நூலில் அமைந்த சொல் நிலை, கவிஞன் சோழர்களைப் போற்றும் திறன்கள் முதலியன சுட்டப்பெறுகின்றன. தென்னகத்தில் பல்வேறு மொழிகளில் இராமாயணம் பரவிய காலகட்டமும் இறுவெனக்காணமுடிகிறது.

0.3 கம்பன் காலச்சூழல் சோழர்களின் போர் எழுச்சிக்காலமாகும். ஆதலின், கம்பன் போர்த்திறனை வளப்படுத்தும் முகமாகத் தன் நூலைப் படைத்தான். நாட்டின் இயற்கைவளம் கற்பனைத்தேருக்கு வழித்தடமாக அமைந்துள்ளது.

0.4 மலையாள இராமசரித ஆசிரியர் சீராமன், திருவிதாங்கூரை கி.பி.1285-1370 ஆட்சிசெய்த ஆதித்யவர்மா என்பராவர் என்னும் உண்மை மலையாளப் பேராசிரியர்கள் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளால் வெளியாகிறது. டாக்டர் கே.எம்.ஜார்ஜ் அவர்களின் மொழியியற் சிந்தனைகளும், நூலின் அந்தாதிப்பாடல் அமைப்பும், சீராமன் கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்தவன் என்னும் கொள்கைக்கு அரண்செய்கின்றன.

0.5 சிதறுண்ட நாட்டை ஒன்றுபடுத்தி ஒரு வல்லரசாக்கக் கி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டில் வீரமார்த்தாண்ட வர்மா முனைந்தார். மன்னரான நூலாசிரியரும் சாதாரண மக்களிடையே போர் உணர்வைத் தூண்டுவதற்காக இராமாயணப்போர் நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் பாடியருளினார். கருத்துக்களைச் சுருக்கி உரைக்கப் பெருமாள் திருமொழி நூலமைப்பையும், நினைவுகூர்ந்து மனப்பாடமாகப் படிப்பதற்காக அந்தாதிப்பாடல்களாலும் இராமசரிதம் படைக்கப்பட்டது.

0.6 இராமகதை அமைப்பும் போக்கும் என்னும் முதல் இயலில் இராமகதை நெடுங்காலமாகப் பரதகண்டம் முழுவதும் வழங்கிவரும் பான்மையும், தமிழகத்திலும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இக்கதை பரந்துள்ளமையும் விளக்கமுறுகின்றன. கம்பனுக்கு முன் தமிழில் சில இராமாயண நூற்கள் இருப்பினும், கம்பன் வால்மீகியைப் பின்பற்றி தமிழ்நாட்டிற்கு ஒவ்வ இராமவதாரத்தைப் படைத்தான். கம்பன் தன் இராமாயணத்தை மலையாளக்கரையிலும் பரப்பினான். கம்பனுக்குப் பின் தென்னிந்திய மொழிகளில் சிறந்த இராமாயணங்கள் தோன்றின.

0.7 வால்மீகி இராமாயணம், கம்பராமாயணம் போர்ப்பகுதிகள், இராம சரிதம் — ஆகியவற்றின் கதைச்சுருக்கம் ஒப்பாய்வுக்கு முன்னோடிகளாகத் தரப்பட்டுள்ளன. ஒப்புநோக்குதற்கு உதவிடும் வகையில் இவை சுருக்கியுரைக்கப்

பட்டன. மூன்று நூற்களும் ஒப்பிடப்பட்டு மாறுபடும் இடங்கள் தரப்படுகின்றன. ஒப்பாய்வில் வெளியான உண்மைகளின் சுருக்கம் வருமாறு.

1) வால்மீகி, சீராமகவி தரும் போர்ப் பகுதியின் முதல் கம்பனின் சுந்தரகாண்டப் பிற்பகுதியாக அமைகிறது

2) கம்பனின் பாயிர அமைப்பையொட்டி சீராமகவியும் பாயிரம் படைக்கிறான். ஆனால், கம்பன் கடவுளரைப் பொதுவாகச் சுட்ட, சீராமன் பலராகச்சுட்டுவான்.

3) கம்பன், சீராமன் – இருவரும் வால்மீகியின் யுத்தகாண்ட நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்தும் விரித்தும், நீக்கியும் மாற்றியும், கதைப்போக்குக்கு ஊறுவராதபடிப் படைத்துள்ளனர்.

4) கம்பனும் சீராமனும் கதைச்சூழல்கள், காலம், இடம் இவற்றைச் சில இடங்களில் மாற்றுகின்றனர். கதைமாந்தர் செயல்களும் சில இடங்களில் மாறுபடுகின்றன.

5) இரு கவிஞர்களும் இராமபிரானை அவதாரமாகவே போற்றுகின்றனர்.

6) கம்பன் கருத்தின் சில சாயல் சீராமகவியிடம் காணப்படுகிறது.

7) சீராமகவி, அனுமன் பரதனுக்குக் கூறும் சித்திரகூட நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் பான்மை, ஒரு மீள் பார்வையாக அமைந்துள்ளது. இது சீராமனின் சிறப்பாகும்.

8) முடிசூட்டு விழாவில் நாரதன் வாழ்த்துரை, சீராமகவிக்கு ஏற்றத்தைத் தருகிறது.

9) கம்பன் போரை மிகவும் நீட்டமாகத் தரச், சீராமன் சுருக்கித் தருகிறான்.

10) வால்மீகியைப் பெரிதும் பின்பற்றுபவன் சீராமகவியே. கம்பன் தன் தனித்திறனை வெளிப்படுத்துகிறான்.

0.8 'யாப்பமைதி' என்னும் இரண்டாம் இயலில் கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம், இராமசரிதம் இவற்றின் யாப்பமைதி ஆராயப்பட்டன. கம்பனும் சீராமனும் இராமகதையைப் பாடுவதற்கு விருத்தவகைகளையே கருவியாகக் கொண்டனர். அவற்றில் வெளிப்படும் உண்மைகளாவன:

1) கம்பராமாயணம் யுத்தகாண்டம் 4358 விருத்தப்பாக்களையும், இராமசரிதம் 1814 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டது.

2) கம்பன், வஞ்சிவிருத்தம், கலிவிருத்தம், கலித்துறை, அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம், எழுசீர் ஆசிரியவிருத்தம் ஆகியவற்றைக் கையாளுகிறான். கம்பனில் கலிவிருத்தம் மிகுதியாக இடம் பெறுகிறது. சீராமன் கலிவிருத்தம், அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம் எழுசீர், எண் சீர், பதின்சீர் விருத்தங்களைக் கையாளுகிறான். சீராமனில் அறுசீர் விருத்தம் மிகுதியாக இடம் பெறுகிறது.

3) கவிஞர்கள் தம் உணர்வு, பாத்திரப்பேச்சு, பொருள் - இவற்றிற்கேற்ப விருத்தங்களில் அமைப்பை ஆங்காங்கே மாற்று கின்றனர். சீராமன் ஒவ்வொரு படலத்திற்கும் ஒரேவிருத்த அமைப்பைக் கையாளுகிறான்; கம்பன் ஆங்காங்கே மாற்றுகிறான்.

0.9 இயல் மூன்றில் கம்ப இராமாயணம் - இராமசரிதம் இவற்றில் அமைந்த, மக்கட்பெயர் இடப்பெயர் ஆய்வின் உண்மைகளாவன:

1) தொல்காப்பியம், நன்னூல், அகராதிகள், நிகண்டுகள், கலைக் களஞ்சியங்கள் முதலியன மக்கள் பெயர் இடப்பெயராய்வுக்கு முன்னோடிகளாக அமைகின்றன.

2) சொற்கள் தனித்தோ இணைந்தோ மக்கட்பெயராகவோ இடப் பெயராகவோ அமைகின்றன. அவற்றை மொழியடிப்படையில் தனிப்பெயரென்றும் கூட்டுப்பெயர் என்றும் கொள்ளலாம்.

3) வடமொழிச் செல்வாக்கால் கம்பனில் பெயர்கள் தமிழாக்கப் பட்டும், சீராமனில் வடமொழியும் தன்மொழியுமாகக் கலந்தும் அமைகின்றன.

4) கம்பன் பெயரமைதியில் தமிழ் இலக்கண வழக்கைப் பின்பற்ற, சீராமகவி சமூக – வட்டார வழக்கைப் போற்றுகிறான்.

5) இராமசரிதத்தில் பெயர்களின் எண்ணிக்கையில் முன்னொட்டாகவேனும் பின்னொட்டாகவேனும் அமைந்து மிகைப்படக் காணப்படுகிறது. கம்பராமாயணத்தில் குறைவாகவே அமைந்துள்ளது. அட்டவணை இவற்றை விளக்குகிறது.

0.10 போர்த்தலைமைப் பாத்திரங்களால் சில உண்மைகள் வெளியாகின்றன. பாத்திரங்களின் தலைமைப்பண்பு அவற்றின் மனம் மொழிமெய்களால் அமைகிறது. உயிர்நிலைப் பாத்திரங்களாக இராமன், இலக்குவன், வீடணன், அனுமன் ஆகிய அறநிலை போற்றுவோரும், இராவணன், கும்பகருணன், அதிகாயன், இந்திரசித்து ஆகிய மறநிலை ஒழுகுவோரும் இங்குத்தரப்பட்டு ஆராயப்பட்டன. கம்பனும் சீராமகவியும் பொதுவாக ஒன்றாகவும், சிறப்பாக தத்தம் தனித்திறன்களுக் கேற்பவும் பாத்திரங்களைப் படைக்கின்றனர்.

1) கம்பன் படைக்கும் இராமன், தன்னேரில்லாத தலைவன்; வீரர்களுக்குள் வீரன்; அவன்பரம்பொருளாயினும் மனிதனாக நடந்துகொள்ளுகிறான். பகைப்புலமிருந்து வந்து வீடணனை அடைக்கலமாக ஏற்கிறான். சேதுபந்தனத்தை மூன்றே நாட்களில் முடிக்கிறான். சுக்கிரீவன்பால், பேரன்புடையவன் என்பது 'உன்னிய கருமம் எல்லாம் உன்னோடு முடிந்தது' என்னும் தொடரால் விளக்கமாகிறது. தும்பைசூடி போர் மேற்செல்லும் இராமன், முதல்போரில் தோற்ற இராவணனை, 'இன்று போய் போர்க்கு நாளை வா' என்ற அருட்திறத்தால் பகைவரைப் பொறுக்கும் பெற்றியனாக விளங்குகிறான். இலக்குவன் போரில் மூர்ச்சித்த காலை இராமன், 'தமயனான நான், தம்பிமாள இனி நான் வாழேன், உன்னுடன் வந்தேன்' என அரற்றுகின்றான். மனிதப் பண்புடன் சகோதர பாசத்துக்கு அடிமையாகின்றான்.

பகைப்புலத்து ஓங்கும் சாரதிமேல் அம்பெய்யாது அருட்திறனாளராக விளங்குகின்றான். போரில் வீழ்ந்த இராவணனின் புறப்புண்கண்டு, 'தன் வெற்றியும் வீரமும் பழுதுபட்டன' என்று எண்ணி, வீரத்திற்கு எடைபோடுகிறான். போரில் பெற்ற வெற்றியை 'வீடணன் தந்த வெற்றி' என்றே மதிப்பிடுகிறான்.

2) சீராமன் படைக்கும் இராமன், போர்த் தொடக்கத்திலேயே இராவணனிடம், 'எட்டுத்திசைகளில் போய் மறையினும் கடலில் புகுந்து ஒளியினும், முனிவர்க்கும் மூவுலகுக்கும் துன்பமில்லாமல் காக்க, உன் வாழ்வை இத்துடன் முடிக்காமல் விடேன்' எனத் தன் அவதார நோக்கத்தை வஞ்சினமாக வெளியிடுகிறான். போரில் பட்ட விழுப்புண்ணின் சிறப்பைப் "போர்க்களத்தில் மரணமடைவது அழகல்ல; உன் போர்க்காயங்கள் மரணம்வரை நிலைத்து நிற்கும்' எனப் பகைவனுக்கே உணர்த்துகின்றான். வீடணன், தன் தமையன் இராவணன் இறப்புக்கு வருந்தியகாலை, இராமன், 'ஒன்றுகேள் எவர்தான் வாழ்நாள் முழுதும் வாழ்ந்தார்?' என வாழ்க்கை நிலையாமையை உணர்த்துகின்றான். போர் முறைகளை இரு கவிஞர்களும் போர்த்தலைமை ஏற்கும் பாத்திரங்களின் போர்ச் செயல்களால் ஒத்தநிலையில் காட்டிப், , படைப்பாற்றலால் தத்தம் திறன்களைக் காட்டி நிற்பதை அறிய முடிகிறது.

3) இராமனுடன் பிறந்தோருள், கருதியதை முன்னின்று முடிப்பதில் இலக்குவன் சிறந்தவன். உணர்ச்சி, அறிவு, தெளிவு, இவற்றால் சிறந்தவன். அண்ணன் சொல்லுக்கு அடிபணிந்து வீடணனுக்கு முடி சூட்டுகிறான். தன்னுடன் பொருதும் இராவணனை 'என் கைவாளிக்கு இலக்கு இவன்' – என வஞ்சினம் கூறுவான். இராவணன் இவன் போர்த்திறமையை, 'வில்லினால் இவன் வெல்லப்படான்' எனப் புகழ்ந்துரைப்பான். இராமனும் இவனது வலிமையை 'எண்ணாயிரங் கோடி இராவணரும், விண் நாடரும் வேறு உலகத்து எவரும் நண்ணாத் தன்மையன்' எனக்கூறுவான். இவ்வாறு இராமனுக்குப் பேரன்பனாகவும், அறங்காக்கும் பெருவீரனாகவும், கடமையில் சிறந்தோனாகவும் கம்பன் படைத்துக்காட்டுவான்.

4) இராம இலக்குவன் பற்றி 'சுகசாரணன் வாயிலாக, குற்றமற்ற மனத்தினர், இராவணன் அழிவிற்கு வேண்டி வந்துள்ள அரசநாயகர்கள்' என சீராமகவி கூறுவான். இலக்குவன் இராவணனிடம் வில்லேந்தி அம்பெய்துப் போரிடுக; 'அது தான் உத்தமர்க்கழகு' - என அறிவுறுத்துகிறான். கும்பகருணன் இலக்குவனை 'வீரத்தில் வீரன் நீ, உத்தமன் நீ' எனக்கூறுகிறான். நிகும்பலைப் போரில் இவன் திறன் கண்ட இராமன், 'நீ துணையாக என்னுடனிருக்க இவ்வுலகிலுள்ள எல்லா எதிரிகளையும் நான் வென்றுவிட்டவன் ஆவேன்' எனப் புகழ்ந்துரைக்கின்றான். இவற்றால், கம்பனும் சீராமனும் இலக்குவனைப் படைப்பதில் வெவ்வேறு நிலையில் சிறந்து விளங்குகின்றனர்.

5) இராமகதையில் ஓர் இன்றியமையாத படைப்பு அனுமன் என்னும் பாத்திரம். வலிமைக்கு வரம்பான வாயுவின் மகன் சொல்லின் செல்வன். சுக்கிரீவனின் தொண்டன். வீடணனை அடைக்கலமாக ஏற்பதில் இராமன், 'மாருதிவடித்துச் சொன்ன பெற்றியே பெற்றி' எனப்,போரில் முதல் கீர்த்தி முத்திரை பெற்றவன். இராவணனுடன் மற்போர் செய்யும் ஆற்றல் மிக்கவன். கும்பகருணனிடம், 'மலையெடுத்து எறிந்து 'இதனைத்தாங்கினால் அமர்புரியேன்' எனச் சபதம் கூறி அதன்படி நின்றவன். போரில் இடுக்கண் உற்றபோது மருந்துமலையால் அவற்றைப் போக்கியவன். தக்க சமயத்தில் பரதன்முன்தோன்றி உயிர்காத்தவன். முடிசூட்டு விழாவில் அரியணை தாங்கும் பெருமை பெற்ற தொண்டன் - இவ்வாறு கம்பன் அனுமனைப் படைத்துக்காட்டுகிறான்.

6) சீராமன் படைக்கும் அனுமன், சீதையை அடைந்த காலை 'இன்று முதல் துன்பம் அழிந்தது; பதினான்கு உலகும் பயம் நீங்கி வாழும்; இராவணன் உயிரற்று வீழ்ந்தான்' எனக்கூறுவான். வீடணனோ அனுமனை "ஆழ்கடல் தந்தான், போருக்கென வந்தவரின் எமனானான்; இந்திரனும் அஞ்சும் இலங்கையைப் பொடியாக்கினான்; இராவணன் அழிவுக்குத் துணையாக எவரும் வழிபடும் வல்லமையானான்" எனப்புகழ்கிறான். சீதை அனுமனுக்கு முத்துமாலையளித்து, "இராமசரிதம் நிலைத்து நிற்பதற்கு மேலும் மரணமில்லா வாழ்வு உண்டாகுக" என வாழ்த்துகிறாள். இருவர் படைப்பும் அனுமனுக்குப் பல நிலைகளில் ஏற்றத்தைத் தருகிறது.

7) இராவணன் உடன்பிறந்தோரில் அறநிலைபோற்றும் பாத்திரப் படைப்பு வீடணனை. இராமனிடம் அடைக்கலம் புகுந்த வீடணன், இலங்கைக்கு வேந்தனாகிறான். இலங்கைப்போரில் வெற்றிக்கு வழிகோலிய இவன், தன் அண்ணனை "அழிவு எய்துவான் அறிவு நீங்கினான்" எனக்கூறுகிறான். மேலும், "புன்தொழில் இராவணன், அழுகிற்றே; கொற்றவர்க்கு உற்றது" என்றும் கூறுவான். வீடணன் கும்பகருணனை தன்மையை 'மாளவது மெய் என்று துணிந்தே போர்க்களம் வந்துள்ளான்' என்பான். இலக்குவன் - அதிகாயன் போரின் நிலைகண்ட வீடணன், 'இந்திரசித்தும் இறப்பது உறுதியே' என எண்ணுகிறான். வீடணன், இலக்குவன், அநுமன், சாம்பவன் முதலியோருக்கு வழிகாட்டும் நல்லோனாக விளங்குகிறான். தன் அண்ணன் இறந்தபோது, "தெய்வ கற்பின் பேர்களைத் தழுவுவான் உயிர்கொடுத்துப்பழி கொண்ட பித்தா! பின்னைப் பார்மகளைத் தழுவினையோ?" என அவன் செயலுக்குக் கழிவிரக்கம் கொள்ளுகிறான். இராமன் முடிசூட்டுவிழாவில் பங்குபெற்று விடைபெறும் வீடணன் "சராசரம் சுமந்த சால்பின் பின்னையே ஒப்பார் நின்னை அலது இலர்" எனப்புகழாரம் சூடி நிற்கின்றான். இவ்வாறு கம்பன் வீடணனை அற வாழ்க்கையைத் துவக்கம் முதல் இறுதிவரை ஒரே பெற்றியாகப் படைத்துக்காட்டுகிறான்

8) சீராமகவி படைக்கும் வீடணன், இராவணனை மந்திர ஆலோசனையில், 'இராமன் வலியன், சீதையைக் கொடுப்பதே நன்மை' எனக்கூறுகிறான். பகைப்புலத்தை வீடணன் ஒவ்வொரு போரிலும் விரித்துக்கூறுவான். மாயாசீதை பற்றி ஆய்ந்த வீடணன், 'அரும்பெருஞ்செயல்களில் தர்மத்தைப் பின்பற்றி நடந்தால் துன்பமே வராது; இது ஞானிகள் கூற்று; சீதைபற்றிய சொல் பொய், தர்மமே நல்லது; அதுவெல்லும்' எனக்கூறுவான். இந்திரசித்து மறம்போற்றும் மாண்பினனாக வீடணனை 'எதிரிகளுக்கு உளவு சொல்ல உதவினாய்' எனப் பழித்துரைப்பான். வீடணன், 'அவனிடம்' சதியால் அறிவுகெட்டு அலைவது ஒரு நாளும் உத்தமருக்குப் பொருத்தமானது இல்லை', எனப் பதிலுரைப்பான். இரு கவிஞர்களும் வீடணன் படைப்பில் ஒரே நெறியையே பின் பற்றுகின்றனர்.

9) எதிர் நிலைப்பாத்திரங்களுள், இராவணன் முதலிடத்தைப் பெறுபவன். அவன் தவமும் பக்தியும் ஆண்மையும் ஆட்சித்திறனும் பேராற்றலும்

உடையவன். வலிமைமிகு கும்பகருணனைத் தம்பியாகப் பெற்றவன். இந்திரசித்து, அதிகாயன் மற்ற மூவரையும் மக்களாகப் பெற்று மறவாழ்க்கை மேற்கொள்ளுபவன். மந்திராலோசனையில் வீடணன் அறவுரையைத் துச்சமாக மதித்துப் போர்தொடுத்தவன். முதல் நாள் போரில் இராமனிடம் தோற்று வெறுங்கையனாக மீண்டவன். "என்னையே நோக்கி யான் நெடும்பகை தேடிக்கொண்டேன்" எனத் தன் மகனிடம் கூறியவன். இந்திரசித்தன் இறந்தபோது "எனக்கு நீ செய்யத் தக்க கடன்களெல்லாம் யேங்கி யேங்கி உனக்கு நான் செய்வதானேன்" என்று பேசுபவன். இந்த அழிவு சீதையால் விளைந்தது எனக்கருதுபவன். இராமன் 'பரம்பொருள்' என்று உணர்ந்த காலத்தும் மானம் ஒன்றையே கருதி, போர்தொடுத்துத் தன் சுற்றத்தோடு அழிந்தவன். இவ்வாறு பலபடக் கம்பன் அவல வீரனாக இராவணனைப் படைத்துக்காட்டுவான். பெருவீரமும் பேராற்றலும் உடையவனாயினும் தன்முனைப்பே மிக்கோங்க அழிந்து படும் இராவணனது பாத்திரப்படைப்பு இணையற்றதாக விளங்குகிறது.

10) அறம்பேசிய வீடணனை இகழ்ந்த இராவணன், "நீ எனக்குத் தம்பியாய் இருந்தாய்; இந்த உறவு மூலம் இனியும் பேசமுடியாது' என எச்சரிக்கிறான். வீடணன், இவனை இராமனுக்கு அறிமுகப்படுத்தும்பொழுது "உதயசூரியனுக்குச் சமமானவன், சிவனுக்கு அன்பன்; வாரணப்பறகள், வெண்ணிறஎகிறன், சிங்கச் சின்னத்தைத் தேரில் அணிந்தவன், பெருவீரன்", எனக்கூறுவான். இந்திரசித்து இறந்தபோதுற்ற அவலத்தில், 'முன்பு இலங்கை நகரில் துன்பம் சூழ்ந்ததாக நான் அறிந்ததே இல்லை?' — என இராவணன் கூறி வருந்துவான். இவன் இறப்பில் வருந்திய வீடணன், பிறப்பு இறப்பு பற்றிய தத்துவத்தை இராமன்வழி அறிகிறான். இவ்வாறு இராவணனின் தனித்திறன் சீராமனால் உணர்த்தப்பெறுகிறது.

11) இராவணன் உடன் பிறந்தோர்களுள் கும்பகருணன் ஒருவன். ஓங்கி உலகளந்த உத்தமனுக்கு இணையான உருவமுடையவன். இராமனுக்கு வில்போல, கும்பகருணனுக்குச் சூலமே போர்க்கருவியாகப்பயன்படுகிறது. இலங்கை வேந்தன் தவறிழைத்தபோது, தவறினைச் சுட்டிக்காட்டி நெறிப்படுத்த முயன்றவன், செஞ்சோற்றுக்கடன் கழிப்பதையே வாழ்வின் நோக்கமாகக்கொண்டு உயிர்த்தியாகம் செய்தவன்.

"ஆனதோ வெஞ்சமர்? அலகில் கற்புடை சானகி துயர் இனந்தவிர்ந்த தில்லையோ?" எனமொழிந்த கும்பகருணன், "வென்றி இவண் வருவேன் என்று உரைக்கிலேன் விதி நின்றது; பிடர்பிடித்து உந்தநின்றது" எனக்கூறிப், போர்மேல் செல்கிறான். தன்னை அழைத்த வீடணனை "நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சிவாழேன்" எனப்போர்க்கோலம் பூண்டு போர்செய்கிறான். இராமன் இவனை, "ஐயன்விற்றொழிற்கு ஆயிரம் இராமன் அமைவிலர்" என வியந்துரைப்பான். இராவணனிடமிருந்து 'தன் தம்பி வீடணனைக் காக்குமாறுவேண்டி' போர்க்களத்தில் நெடும்போர் செய்து உயிர்துறக்கிறான். கம்பன், கும்பகருணனை இராமகதையில் தன்னேரில்லாத தலைவனாகப் படைத்துக்காட்டுவான்.

12) சீராமகவி படைக்கும் கும்பகருணன் படுக்கையிலிருந்து எழும் பொழுதே நமக்குத் தீங்குசெய்தவர் எவர்? அசுரரோ? தேவரோ? என வினவுவான். போர்க்களம் செல்லும் அவன், "இராம இலக்குவரும் வானரரும் உனக்கு உணவாவர்; சீதைக்கு உன்மீது அன்புவரும்; விரைவில் உன்னைச்சரணடைவான்" எனக் கூறுகிறான். பின்னர் நியாயமாக, "நல்லவர் தீது செய்யார் ; இராமனோடு போர்வேண்டாம்; தீங்குவரும் முன்பே சீதையை இராமனிடம் கொடுத்துவிடுக" என அறிவுரை கூறுவான். மாருதி , இலக்குவன், இராமன் முதலியோர்களுடன் போர் செய்து புரந்திராத்திரத்தால் அழிந்துபடுகிறான். கம்பனும் சீராமனும் கும்பகருணன் பாத்திரப் படைப்பில் ஒரே நெறியையே பின்பற்றுகின்றனர்.

13) மிகப்பெரிய உடம்பை உடைய அதிகாயன் இராவணன் மைந்தருள் ஒருவன். இந்திரனையும் வெல்லக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவன். மறப் போர் செய்பவன். தன் தந்தையிடம் "உன் தம்பியைக் கொன்றவனை தம்பியைக் கொன்று துயர் துடைப்பேன்" எனப்படை மேல் செல்வான். இலக்குவனுடன் தனிப்போர் செய்து உயிர் துறக்கிறான். அதிகாயனை போர்நெறி, மறனிழுக்கா மாண்பு, வஞ்சினம், போர்நெறி - இவற்றால் கம்பன் இவனை ஒரு வெந்திறல் வீரனாகப் படைத்துக் காட்டுகிறான்.

14) சீராமன் அதிகாயனை இராவணன் மக்கள் திரிசிரசு, நராந்தகன், தேவாந்தகன் போன்ற ஒருவனாகவே படைத்துள்ளார். இலக்குவனிடம் அதிகாயன் செய்யும் போர் மறப் போராகவே இராமசரிதத்திலும் இடம்பெறுகிறது. இரு கவிஞர்களும் மூலநூலையே பின்பற்றுகின்றனர்.

15) கம்பன் படைப்புகளில் இந்தரசித்து ஒப்புயர்வற்றவன். வீரமும் சகோதரபாசமும் மிக்கவன். "வீரத்தே நின்ற வீரன்; வீரருள் வீரன்" எனக் கம்பன் இவனைப்புகழ்வான். தம்பி அதிகாயன் இறந்தபோது தந்தையிடம், "கொன்றார் அவரோ? கொலை சூழ்க என நீ கொடுத்தாய்" எனக்குமுறுவான். "எம்பியைக் கொன்றவனைக் கொல்லாது வரேன்" என வஞ்சினம் கூறிப் போர்க்களம் செல்லுகிறான். நாகபாசம், பிரமாத்திரப் போர்களில் மாயைபல செய்கிறான். போர்க்களத்தில் இராவணனிடம் "அம்பினால் உடல் குறைந்த கும்பகருணன் அல்லன் நான்; இராவணன் மகன்"எனச் சூளுரைக்கிறான். நிகும்பலையில் இலக்குவனுக்கும் இந்திர சித்துக்கும் நடக்கும் போரின் சிறப்பைக் கம்பன் விரித்துரைப்பான். இலக்குவன் பிறைமுக அம்பால் இந்திரசித்து அழிகின்றான். இராவணன் மண்டோதரி இவர்களின் அவலம் இந்திரசித்தின்பால் இரக்க உணர்வைப் பெறச்செய்கிறது. மறம் சுமந்த உடல், அறம் தெரிந்தும் மாய்ந்து போகிறது. கம்பன் பேரிருக்கத்திற்குரியவனாக இவனைப்படைத்த பான்மையைக் காணமுடிகிறது.

16) சீராமன் படைக்கும் இந்திரசித்து தன் சகோதரர்கள் நால்வர் இறந்துபடவே, "இராமலக்குவனை அம்பால் எய்து, வானர வீரர்களைக் கொன்றொழிப்பேன்" என வஞ்சினம் கூறிப்போர் செய்கிறான். மாயப்போர் உடற்றும் இவன் செயல்கண்டு இராமன், "இங்கினி நம்மால் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை" எனக்கூறித் தளர்கிறான், வீடணனை, "எதிரிகளுக்கு உளவுகூறும் நீ அழிவாய்"எனச் சபிக்கிறான். இலக்குவன் ஐந்தாத்திரத்தால் இந்திரசித்து அழிகிறான். அரக்க மாதரும் மண்டோதரியும் இவன் வீரவரலாற்றைக் கூறிப்புலம்புகின்றனர். இராவணன் அழுது அரற்றுவான். சீராமகவி கம்பனிலிருந்து சிறிது மாறுபட்டு இவ்வீரனைப் படைத்துக்காட்டுவான்.

0.11 கம்பன், சீராமகவி ஆகியோர் போர்நெறிச் செய்திகளாகப் பல தந்து அக்கால மக்கள் வாழ்வின் அற மற மனப்பாங்கினைச் சுட்டிக்காட்டி, வருங்கால மக்களுக்கு வழிகாட்டுகின்றனர். யுத்தகாண்டப் போர்நிகழ்ச்சிகள் அக்காலப் போர்நெறிகளையும் படைக்கலங்களையும் பற்றிய சில உண்மைகளைத் தருகின்றன. அவையாவன:

1) போர்கள் தனிப்போராகவோ கூட்டப் போராகவோ நிகழ்கின்றன. சுக்கிரீவன் இராவணன் மற்போரைத் தனிப் போராகக் கொள்ளலாம். போர் நிகழ்ச்சிகளுக்கிடையே நிகழும் அங்கதன்-இந்திரசித்து, நீலன்-நிகும்பன் போன்ற போரும் இதில் அடங்கும். இராவணன், அனுமன், இலக்குவன் இராமன் ஆகியோர் உடற்றும் போர்க், கூட்டுப்போராகக் கொள்ளப்பட்டது.

2) போருக்கு முன் மந்திராலோசனை, தூது முதலியன நடைபெறுகின்றன. இராவணன் மந்திராலோசனையும், அங்கதன் தூதும் இதற்குச்சான்றாகும்.

3) ஒப்பார் இருவர் எதிர்த்துப் போர் செய்யும் நெறி பேணப்பட்டது. இராமசரிதத்தில், விரூபாக்கன் இலக்குவனோடு போர் செய்வதற்கு மறுக்கிறான். போரில் தோற்ற இராவணனை, "இன்று போய் நாளை வா" என இராமன் கூறுகின்றான். இச்செய்தியை இருவரும் தருகின்றனர்.

4) போரில் வானரப்படை கல், மலை, மரம் இவற்றைப் படைக்கலன்களாகக் கொள்ள, அசுரப்படை, வில், அம்பு, சத்தி, வேல், மழு, சூலம் – போன்றவற்றைப் படைக்கலங்களாகக் கொள்ளுகிறது.

5) கம்பரும் சீராமகவியும் போர்க்களக் காட்சிகளை அமைப்பதில் சிலநெறிகளைக் கையாளுகின்றனர். படைவீரர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் கைகலந்து போரினைத் தொடங்குகின்றனர். அதனைத் தொடர்ந்து, சிறுபடைத்தலைவர்கள் முன்னணிக்கு வந்து போரிடுகின்றனர். இந்நெறியில் முதல்போர், கும்பகருணன்போர் அமைந்தமை எடுத்துக்காட்டுகளாகச் சுட்டப்பெற்றுள்ளன.

6) படைகளும் படைகளும் முதலில் கைகலந்து போரினைத் தொடங்கும். படைகள் அழிந்ததும் இரு தரப்பிலுமுள்ள தலைவர்கள் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துப் போர் செய்கின்றனர். இந்நெறியில் அனுமனுடன் இந்திரசித்து செய்யும் போரும், வேலேற்ற பகுதியில், இலக்குவனும் இராவணனும் உடற்றும் போரும் எடுத்துக்காட்டு களாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

7) படைவீரர்கள் தங்களுள் போரிட்டு மடிவதைத்தொடர்ந்து, படைத்தலைவரே எதிரிகளைத் தாக்கவருகின்றனர். ஒரு பக்கத் தலைவர் கொல்லப்படின், அவருக்குத்துணையாக வந்த சிறுதலைவர்கள் போரைத் தொடர்ந்து நடத்துகின்றனர். இலக்குவன் அதிகாயனோடு நடத்திய போரிலும், இந்திரசித்து மேற்கொண்ட பிரமாத்திரப் போரிலும் இந்நெறி போற்றப்பட்டது.

8) ஒத்த நிலையில் உள்ள சிறுபடைத்தலைவர்கள் மட்டுமே, பெருந் தலைவர்களின் துணையின்றி, நடத்தும் நெறிகளும் அமைந்துள்ளன. படைத்தலைவர் வதைப்படலம் இந்நெறியால் ஆனது.

9) போர்த்துவக்கத்திலேயே தலைவனும் தலைவனும் போரிடத் துவங்கும் நெறியும் காணப்படுகிறது. மகரக்கண்ணன் வதை, இந்திரசித்து வதை இந்நெறியால் ஆனதாகும்.

10) புறப்பொருள் மரபான பூச்சூடல், நாழிலாட்டு முதலியன கம்பராமாயணப்போர் நிகழ்ச்சிகளில் இடம்பெறுகின்றன. கும்பகருணன் தும்பை சூடிச்சென்றான். இராவணன் நெடுந்தும்பை சூடினான். மூலபலப்படையைக் கொன்று இராமன் நாழிலாட்டு சிறான். இவை இவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

11) வஞ்சினமுரைத்தல், வீரவாதம் புரிதல் முதலியன போர் நெறிகளுள் போற்றப்படுகின்றன. இந்திரசித்து 'இலக்குவனைக் கொல்லாது மீளேன்' என வஞ்சினமுரைக்கிறான். அதிகாயன் அனுமனிடம் வீரவாதம் புரிகின்றான்.

12) பகைவரேயாயினும் போர்த்திறனைப் புகழ்ந்துரைக்கும் நெறியும் காணப்படுகிறது. இலக்குவன் வில்லாற்றலை இராவணன் புகழ்கிறான். இலக்குவனின் வில்லாற்றலை இந்திரசித்தும், அதுபோலவே இந்திரசித்தின் வில்லாற்றலை இலக்குவனும், வியந்து பாராட்டுகின்றனர்.

13) இராக்காலங்களிலும் போர் நடக்கிறது. நாகபாசம், பிரமாத்திரம், இந்திரசித்து வதை ஆகியன மூன்று இரவில் நடக்கின்றன.

14) தீவியல் புனைவாக அத்திரங்கள் இரு காவியங்களிலும் இடம் பெறுகின்றன. கம்பன், அத்திரங்களைப் படை என்றே கூறுகின்றான். சீராமகவி மூலநூலையொட்டி அத்திரங்கள் என்றே கூறுகின்றான்.

15) நிகும்பலையில் காற்றுப்படை, அயன்படை, வருணப்படை, சூரியன்படை, அயன்படை, மாயோன்படை என்பனவற்றை இந்திரசித்து முதலில் ஏவ, இலக்குவன் அவற்றை அதே படைகளால் தடுத்த செய்திகளைக் காணமுடிகிறது.

16) இராவணன் விடுத்த மோகப்படையை நாராயணன் படையாலும், தாமதப்படையைச் சிவன் படையாலும், ஆசுரப்படையை அக்கினிப் படையாலும், மயன்படையைக் காந்தருப்பப்படையாலும், மாயப் படையை ஞானப்படையாலும், நிருதிப்படையைக் காருடைப்படையாலும், இராமன் மாற்றி, இராவணன் அத்திரங்களைச் செயலிழக்கச் செய்யும் நிகழ்ச்சி இராவணன் வதையால் அறியமுடிகிறது.

17) அத்திரங்களை விடும்பொழுது அவ்வவ் அத்திரத்திற்குரிய தெய்வங்களை வழிபட்டு மந்திரம் ஓதி வில்லில் தொடுப்பது மரபாகப் போற்றப்படுகிறது. பொதுவாக, அத்திரங்களில் பிரம்மாத்திரம் பேராற்றல் வாய்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. சிவன் படையும் நாராயணன் படையும் அதனினும் வலிமை மிக்கனவாக உணர்த்தப்படும் இடங்களும் உண்டு.

18) படைத்தலைவர்களால், போரை நடத்தவியலாதபோது தெய்வத்தின் துணை கைகூடுகிறது. இலக்குவனை நாகபாசத்தால் பிணித்தபொழுது இராமனும் மயங்கி விழவே, இறையருளால் கலுழன் வருகிறான். அனுமன் மருந்துமலை கொணர்ந்து பிரமன்படையை விடுக்கிறான். பரம்பொருள் உதவும்பான்மை இவற்றால் விளங்குகிறது.

19) போர்க்களத்தில் இசைக்கருவிகளும் இடம்பெறுகின்றன. போர்ப் படை செல்லச் சங்கமும் பறையும் முழங்கப்படுகின்றன. கும்ப கருணனை எழுப்பப் பல்வேறு இசைக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. போர் தொடங்கும் முன் சிலர் நாணைத்தெறித்து பேரொலி செய்கின்றனர். இலக்குவனும் இந்திரசித்தும் நாணொலி செய்து போரைத் துவக்குகின்றனர்

ஏறத்தாழ ஒரேகாலக் கவிஞர்களான கம்பன், சீராமன் ஆகிய இருவரும் காப்பியக்கதையை ஓரளவு ஒட்டியும், கவிபுனைவதில் விருத்தப்பாக்களைக் கையாண்டும், மக்கட்பெயர், இடப்பெயரைச் சுருக்கியும் பெருக்கியும், பாத்திரப்படைப்பை வீரமும் பெருமிதமும் தோன்றக் காட்டுகின்றனர். மேலும், தத்தம் தனித்திறன்களை வெளிப்படுத்தியும், போர்நெறிகளையும் படைக்கலங்களையும் மூல நூலை ஒட்டியே படைத்தும், அளிக்கும் திறன் இராமகதைக்கு அந்தந்த மொழிகளில் வழக்காற்றுக்கு ஏற்பச் சிறப்பைத்தருகின்றது. நாடு, மொழி, சூழலுக்கேற்ப இருவரும் தம்மை இனம்காட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். காப்பியங்களை ஒப்பிடுவோர்க்கு இவ்வுண்மை தெரியவரும்.

அடுத்துவரும் ஆய்வாளர்களுக்கு

கம்பராமாயணம் - இராமசரிதம் பற்றிய ஒப்பாய்வுச் சிந்தனையில் தோன்றிய ஆய்வுக்குரிய கருத்துக்கள் சிலவற்றைப் பரிந்துரைக்கலாம்..

'யாப்பமைதி' என்னும் பகுதியில் பொதுவாக இரு நூற்களின் பாவமைப்பை வகைதொகை செய்து அதற்கான சில காரணங்களும் காணவியன்றது. அதற்கும் மேலாக, இருநூற்களிலும் அமைந்த பாவண்ணங்களையும், மாறுபடும் திறன்களையும் பாத்திரப்படைப்பு, வருணனை போன்ற நீர்மையால் ஒப்புமைப் படுத்தி ஆய்வு செய்யலாம். மொழியாக்கத்திறனை வளர்க்க இம்மாதிரியான ஆய்வு பயனுறும்.

மக்கட்பெயர், இடப்பெயர் ஆய்வின் வளர்படியாக இரு நூற்களிலும் மொழி நிலையில் தற்சமம்-தற்பவம் ஆட்சியையும் ஆக்கத்தையும் வகைதொகை செய்து ஆய்வு செய்யலாம்.

போர்த்தலைமைப் பாத்திரங்களுக்கு அப்பால், பிற துணைப்பாத்திரங்களையும் இரு காப்பியங்களையும், ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யலாம்.

மேலும், கீழ்வரும் தலைப்பை அடியொற்றி ஆய்வு செய்வதானால், இரு மொழி இலக்கிய நேர்மையும் கம்பனின் தனிச்சிறப்பையும் பல கோணங்களில் அறிய வாய்ப்பாகும்.

1) படிமப்படைப்பு (symbolism) கம்பனிலும் இராமசரிதத்திலும்
2) காப்பிய நோக்கில் கம்பனும் எழுத்தச்சனும்
3) கம்பராமாயணமும் இராமகதாப்பாட்டும் (மலையாளம்)
'பாட்டும் பொருளும்'

4. 'கம்பராமாயணமும் திக்கனஇராம சரிதமும்' (தெலுங்கு)

5. 'கம்பராமாயணமும் துவிபத இராமாயணமும்' (தெலுங்கு)

6. 'கம்பராமாயணமும் தோரவே இராமாயணமும்' (கன்னடம்)

7. 'கம்பராமாயணமும் பாஸ்கர இராமாயணமும்' (தெலுங்கு)